

දීඝනිකායෙ

සිලක්කන්ධවග්ගඅභිනවටීකා

පටුන

2. සාමඤ්ඤඵලසුත්තවග්ගේ ණානා	1
රාජාමච්චකථාවග්ගේ ණානා	1
කොමාරහච්චජීවකකථාවග්ගේ ණානා	14
සාමඤ්ඤඵලපුච්ඡාවග්ගේ ණානා	20
පුරණකස්සපවාදවග්ගේ ණානා	29
මක්ඛලිගොසාලවාදවග්ගේ ණානා	31
අජිතකෙසකම්ඛලවාදවග්ගේ ණානා	37
පකුධකච්චායනවාදවග්ගේ ණානා	41
නිගණ්ඨනාටපුත්තවාදවග්ගේ ණානා	42
සඤ්චයබෙලට්ඨපුත්තවාදවග්ගේ ණානා	42
පයමසන්දිට්ඨිකසාමඤ්ඤඵලවග්ගේ ණානා	43
දුතියසන්දිට්ඨිකසාමඤ්ඤඵලවග්ගේ ණානා	45
පණිතතරසාමඤ්ඤඵලවග්ගේ ණානා	46
වුළුමජ්ඣිමමහාසීලවග්ගේ ණානා	64
ඉන්ද්‍රියසංවරකථාවග්ගේ ණානා	66
සතිසම්පජ්ඣඤ්ඤකථාවග්ගේ ණානා	66
සන්තොසකථාවග්ගේ ණානා	92
නීවරණප්පහානකථාවග්ගේ ණානා	97
පයමජ්ඣානකථාවග්ගේ ණානා	111
දුතියජ්ඣානකථාවග්ගේ ණානා	114
තතියජ්ඣානකථාවග්ගේ ණානා	115
චතුත්ථජ්ඣානකථාවග්ගේ ණානා	116
විපස්සනාඤාණකථාවග්ගේ ණානා	117
මනොමයිද්ධිඤාණකථාවග්ගේ ණානා	123
ඉද්ධිවිධඤාණාදිකථාවග්ගේ ණානා	124
ආසවක්ඛයඤාණකථාවග්ගේ ණානා	127
අජාතසත්තුපාසකත්තපටිවෙදනාකථාවග්ගේ ණානා	136
සරණගමනකථාවග්ගේ ණානා	145
3. අම්බට්ඨසුත්තවග්ගේ ණානා	165

අද්ධානගමනවණ්ණනා.....	165
පොක්ඛරසාතිවත්ථුවණ්ණනා.....	172
අම්බට්ඨමාණවකථාවණ්ණනා.....	181
පයමග්ගබ්භවාදවණ්ණනා.....	205
දුතියග්ගබ්භවාදවණ්ණනා.....	208
තතියග්ගබ්භවාදවණ්ණනා.....	209
දාසිපුත්තවාදවණ්ණනා.....	209
අම්බට්ඨවංසකථාවණ්ණනා.....	216
බත්තියසෙට්ඨභාවවණ්ණනා.....	217
විජ්ජාවරණකථාවණ්ණනා.....	218
චතුඅපායමුඛකථාවණ්ණනා.....	220
පුබ්බකග්ගසිභාවානුයොගවණ්ණනා.....	224
ද්වේලක්ඛණදස්සනවණ්ණනා.....	227
පොක්ඛරසාතිබුද්ධපසඨකමනවණ්ණනා.....	230
පොක්ඛරසාතිඋපාසකත්තපට්ඨෙදනාකථාවණ්ණනා.....	232
4. සොණදණ්ඩපුත්තවණ්ණනා.....	234
සොණදණ්ඩගුණකථාවණ්ණනා.....	235
බුද්ධගුණකථාවණ්ණනා.....	239
සොණදණ්ඩපරිවිතක්කවණ්ණනා.....	244
බ්‍රාහ්මණපඤ්ඤත්තිවණ්ණනා.....	244
සීලපඤ්ඤාකථාවණ්ණනා.....	246
සොණදණ්ඩඋපාසකත්තපට්ඨෙදනාකථාවණ්ණනා.....	247
5. කුට්ඨන්තපුත්තවණ්ණනා.....	248
මහාවිජීතරාජපඤ්ඤාකථාවණ්ණනා.....	250
චතුපරික්ඛාරවණ්ණනා.....	254
අට්ඨපරික්ඛාරවණ්ණනා.....	255
චතුපරික්ඛාරාදිවණ්ණනා.....	256
තිස්සොව්ධාවණ්ණනා.....	257
දසආකාරවණ්ණනා.....	259
සොළසාකාරවණ්ණනා.....	259

නිව්වදානඅනුකූලයඤ්ඤවණ්ණනා	261
කූටදන්තඋපාසකත්තපටිවෙදනාදිකථාවණ්ණනා.....	271
6. මහාලිසුත්තවණ්ණනා	273
බ්‍රාහ්මණදූතවත්ථුවණ්ණනා	273
ඔට්ඨද්ධලිච්ඡවිවත්ථුවණ්ණනා	274
එකංසභාවිතසමාධිවණ්ණනා	276
චතුෂ්ඨාරියඵලවණ්ණනා	277
අරියඅට්ඨචිගිකමග්ගවණ්ණනා.....	278
ද්වෙපබ්බජිතවත්ථුවණ්ණනා.....	281
7. ජාලියසුත්තවණ්ණනා	283
ද්වෙපබ්බජිතවත්ථුවණ්ණනා.....	283
8. මහාසීහනාදසුත්තවණ්ණනා	287
අවෙලකස්සපවත්ථුවණ්ණනා.....	287
සමනුයුඤ්ජාපනකථාවණ්ණනා	290
අරියඅට්ඨචිගිකමග්ගවණ්ණනා.....	293
තපොපක්කමකථාවණ්ණනා	293
තපොපක්කමනිරත්ථකතාවණ්ණනා.....	297
සීලසමාධිපඤ්ඤාසම්පදාවණ්ණනා	298
සීහනාදකථාවණ්ණනා	298
තිත්ථියපරිවාසකථාවණ්ණනා.....	302
9. පොට්ඨපාදසුත්තවණ්ණනා.....	306
පොට්ඨපාදපරිබ්බාජකවත්ථුවණ්ණනා	306
අභිසඤ්ඤානිරොධකථාවණ්ණනා	310
අභෙතුකසඤ්ඤාප්පාදනිරොධකථාවණ්ණනා	312
සඤ්ඤාඅත්තකථාවණ්ණනා	320
චිත්තභත්ථිසාරිපුත්තපොට්ඨපාදවත්ථුවණ්ණනා.....	325
එකංසිකධම්මවණ්ණනා	325
තයොඅත්තපටිලාභවණ්ණනා	327
10. සුභසුත්තවණ්ණනා	335
සුභමාණවකවත්ථුවණ්ණනා	335

සීලක්ඛන්ධවග්ගප්ඵකං	338
සමාධික්ඛන්ධවග්ගප්ඵකං	339
11. කෙවට්ටපුත්තවග්ගප්ඵකං	341
කෙවට්ටගහපතිපුත්තවත්ථුවග්ගප්ඵකං	341
ඉද්ධිපාටිහාරියවග්ගප්ඵකං	342
ආදෙසනාපාටිහාරියවග්ගප්ඵකං	342
අනුසාසනීපාටිහාරියවග්ගප්ඵකං	343
භූතනිරොධෙසකවත්ථුවග්ගප්ඵකං	345
තීරදස්සිසකුණුපමාවග්ගප්ඵකං	347
12. ලොහිව්වපුත්තවග්ගප්ඵකං	350
ලොහිව්වබ්‍රාහ්මණවත්ථුවග්ගප්ඵකං	350
ලොහිව්වබ්‍රාහ්මණානුයෝගවග්ගප්ඵකං	351
තයොවොදනාරහවග්ගප්ඵකං	351
නවොදනාරහසත්ථුවග්ගප්ඵකං	352
13. තෙවිජ්ජපුත්තවග්ගප්ඵකං	354
මග්ගමග්ගකථාවග්ගප්ඵකං	354
අවිරවතීනදීඋපමාකථාවග්ගප්ඵකං	357
සංසන්දනකථාවග්ගප්ඵකං	359
බ්‍රහ්මලොකමග්ගදෙසනාවග්ගප්ඵකං	360

“ධම්මා සුතා ධාතා වච්ඡා පරිචිතා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිද්ධා.”

(මහා සුඤ්ඤත සූත්තං; මජ්ඣිම නිකායො, උපරිපණ්ණාසකො, සුඤ්ඤත වග්ගො.)

පටුන සංස්කරණය - හික්බු ධම්මවිහාරී

(මට්ඨ සංගායනා ත්‍රිපිටක වැඩසටහනින් උපුටා සකසන ලදී)

දීඝනිකායෙ

සීලක්ඛන්ධවග්ගඅභිනවටිකා

(දුතියො භාගො)

2. සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා

රාජාමච්චකථාවණ්ණනා

150. ඉදානි සාමඤ්ඤඵලසුත්තස්ස සංවණ්ණනාක්කමො අනුප්පත්තොති දස්සෙතුං. “එවංපෙ...සුත්ත”න්තිආදිමාහ. තත්ථ අනුපුබ්බපදවණ්ණනාති අනුක්කමෙන පදවණ්ණනා, පදං පදං පති අනුක්කමෙන වණ්ණනාති චුත්තං. හොතිහිතඤ්ඤෙ චුත්පුබ්බි ., උත්තානං වා පදමඤ්ඤත්ව වණ්ණනාපි බපදඅනුපුබ්බි “වණ්ණනාව එවඤ්ඤා .වතිවෙව චුච්ඡත්” වාකත් “අපුබ්බපදවණ්ණනා”තිපි පයන්ති, පුබ්බෙ අවණ්ණිතපදවණ්ණනාති අත්ථොනභාවෙන රාජුහිපදාදියොගතො පධායානවිසෙසසම්ගජනපදට්ඨග්ග් . ගහිතට්ඨෙත එවංනාමකං, න පන නාමමත්තෙනාති ආහ “තඤ්ඤි”තිආදි . නනු මහාවග්ගෙ මහාගොවින්දසුත්තෙ ආගතො එස පුරොහිතො එව, න රාජා, කස්මා සො රාජසද්දවචනියභාවෙන ගහිතොති? මහාගොවින්දෙන පුරොහිතෙන පරිග්ගහිතමිපි චෙතං. රෙණුනා නාම මගධරාජෙන පරිග්ගහිතමෙවාති අත්ථසම්භවතො එවං චුත්තං, න පන සො රාජසද්දවචනියභාවෙන ගහිතො තස්ස රාජාභාවතො . මහාගොවින්දපරිග්ගහිතභාවකිත්තනඤ්ඤි තදා රෙණුරඤ්ඤා පරිග්ගහිතභාවුපලක්ඛණංචකාරකො පුරොහිතොබ්බිස සබ්බො හි තස් ., ඉදමිපි ව ලොකෙ සමුදාවිණ්ණං “රාජකම්මපසුතෙන කතමිපි රඤ්ඤා කතදං ඤා වෙව මහාගොවින්දාතුරඤ්ඤමන් – තං හොතිඉදං චුත් .තින්” තංබොධිසත් පුරොහිතමාණාපෙත්වා රෙණුරඤ්ඤා ව අඤ්ඤෙහි ව රාජුහි පරිග්ගහිතත්තා රාජගහන්ති. කෙච් පන ති මහානුභාවො ”දොමහාගොවින් “ .තිඵකො පුරාතනො රාජාති වදන් පරිග්ගහිතත්තාති රාජධානිභාවෙන පරිග්ගහිතත්තාහතීති හිගස් . ගහං, රාජුනං, රාජුහි වා ගහන්ති රාජගහං. නගරසද්දාපෙක්ඛාය නපුංසකනිද්දෙසො.

අඤ්ඤාපෙත්ථ පකාරෙති නගරමාපනෙන රඤ්ඤා කාරිතසබ්බගෙහත්තා රාජගහං, ගිජ්ඣකුටාදීහි පඤ්චහි පබ්බතෙහි පරික්ඛිත්තත්තා පබ්බතරාජෙහි පරික්ඛිත්තගෙහසදිසන්තිපි රාජගහං, සම්පන්නභවනතාය රාජමානං ගෙහන්තිපි රාජගහං, සුසංවිහිතාරක්ඛතාය අනත්ථාවහිතුකාමෙන උපගතානං පටිරාජුනං ගහං ගහණභූතන්තිපි රාජගහං, රාජුහි දිස්වා සම්මා පතිට්ඨාපිතත්තා තෙසං ගහං ගෙහභූතන්තිපි

රාජගහං, ආරාමරාමණෙය්‍යානාදීහි රාජනී, නිවාසසුඛතාදිනා ව සත්තෙහි මමත්තවසෙන ගය්හති පරිග්ගය්හතීතිපි රාජගහන්ති ඵදිසෙ පකාරෙ. නාමමත්තමෙව පුබ්බෙ චුත්තනායෙනාති අත්ථො. සො පන පදෙසො විසෙසට්ඨානභාවෙන උළාරසත්තපරිභොගොති ආහ “තං පනෙත”න්තිආදි. තත්ථ “බුද්ධකාලෙ, චක්කවත්තිකාලෙ චා”ති ඉදං යෙභුය්‍යවසෙන චුත්තං අඤ්ඤදාපි කදාපි සම්භවතො, “නගරං භොති”ති ව ඉදං උපලක්ඛණමෙව මනුස්සාවාසස්සෙව අසම්භවතො. තථා හි චුත්තං “සෙසකාලෙ සුඤ්ඤං භොති”තිආදි. තෙසන්ති යක්ඛානං. වසනවනන්ති ආපානභූමිභූතං උපවනං.

අවිසෙසෙනාති විහාරභාවසාමඤ්ඤෙන, සද්දන්තරසන්තිධානසිද්ධං විසෙසපරාමසනමත්තරෙනාති අත්ථො. ඉදං චුත්තං භොති – “පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො විහරති, (අ. නි. 5.101; පාචි. 147; පරි. 441) පට්ඨං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති, (ධ. ස. 160) මෙත්තාසහගතෙන වෙනසා එකං දිසං ඵරිත්ථා විහරති, (දී. නි. 3.71, 308; ම. නි. 1.77, 459, 509; 2.309, 315; 3.230; විහ. 642) සබ්බනිමිත්තානං අමනසිකාරා අනිමිත්තං වෙතොසමාධිං උපසම්පජ්ජ විහරති”තිආදීසු (ම. නි. 1.459) සද්දන්තරසන්තිධානසිද්ධං විසෙසපරාමසනෙන යථාක්කමං ඉරියාපට්ඨිභාරාදිවිසෙසවිහාරසමඬ්ඨිපරිදීපනං, න ඵවමිදං, ඉදං පන තථා විසෙසපරාමසනමත්තරෙන අඤ්ඤතරවිහාරසමඬ්ඨිපරිදීපනන්ති.

සතිපි ව චුත්තනායෙන අඤ්ඤතරවිහාරසමඬ්ඨිපරිදීපනෙ ඉධ ඉරියාපට්ඨසඬ්ඨාතවිසෙසවිහාරසමඬ්ඨිපරිදීපනමෙව සම්භවතීති දස්සෙති “ඉධ පනා”තිආදිනා. කස්මා පන සද්දන්තරසන්තිධානසිද්ධස්ස විසෙසපරාමසනස්සාභාවෙපි ඉධ විසෙසවිහාරසමඬ්ඨිපරිදීපනං සම්භවතීති? විසෙසවිහාරසමඬ්ඨිපරිදීපනස්ස සද්දන්තරසඬ්ඨාතවිසෙසවචනස්ස අභාවතො ඵව. විසෙසවචනෙ හි අසති විසෙසමිච්ඡතා විසෙසො පයොජ්ඣබ්බොති. අපිච ඉරියාපට්ඨසමායොගපරිදීපනස්ස අත්ථතො සිද්ධත්තා තථාදීපනමෙව සම්භවතීති. කස්මා වායමත්ථො සිද්ධොති? දිබ්බවිහාරාදීනමපි සාධාරණතො. කදාපිපි හි ඉරියාපට්ඨිභාරෙන විනා න භවති තමත්තරෙන අත්තභාවපරිහරණාභාවතොති.

ඉරියනං පවත්තනං ඉරියා, කායිකකිරියා, තස්සා පවත්තනුපායභාවතො පථොති ඉරියාපථො, ධානනිසජ්ජාදයො. න හි ධානනිසජ්ජාදිඅවත්ථාහි විනා කඤ්චි කායිකං කිරියං පවත්තෙතුං සක්කා, තස්මා සො තාය පවත්තනුපායොති වුච්චති. විහරති පවත්තති එතෙන, විහරණමත්තං චා තන්ති විහාරො, සො ඵව විහාරො තථා, අත්ථතො පනෙස ධානනිසජ්ජාදිආකාරජ්ජවත්තො චතුසත්තතිරූපජ්ජබන්ධොව. දිවි භවො දිබ්බො, තත්ථ බහුලං පවත්තියා බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජාදිදෙවලොකෙ භවොති අත්ථො, යො චා තත්ථ දිබ්බානුභාවො, තදත්ථාය සංවත්තතීති දිබ්බො, අභිඤ්ඤාහිනිභාරාදිවසෙන චා මහාගතිකත්තා දිබ්බො, සොච විහාරො, දිබ්බභාවාවහො චා විහාරො දිබ්බවිහාරො, මහග්ගතජ්ඣානානි. නෙත්තියං

[නෙත්ති. 86 (අත්ථනො සමානං)] පන චතස්සො ආරුප්පසමාපත්තියො ආනෙඤ්ජවිහාරාති විසුං වුත්තං, තං පන මෙත්තාජ්ඣානාදීනං බ්‍රහ්මවිහාරතා විය තාසං භාවනාවිසෙසභාවං සන්ධාය වුත්තං. අට්ඨකථාසු පන දිබ්බභාවාවහසාමඤ්ඤතො තාපි “දිබ්බවිහාරා” ත්වෙව වුත්තා. බ්‍රහ්මානං, බ්‍රහ්මභූතා වා හිතුපසංභාරාදිවසෙන පවත්තියා සෙට්ඨභූතා විහාරාති බ්‍රහ්මවිහාරා, මෙත්තාජ්ඣානාදිවසෙන පවත්තා චතස්සො අප්පමඤ්ඤායො. අරියා උත්තමා, අනඤ්ඤසාධාරණත්තා වා අරියානං විහාරාති අරියවිහාරා, චතස්සොපි ඵලසමාපත්තියො. ඉධ පන රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානං, තබ්බසෙන පවත්තා අප්පමඤ්ඤායො, චතුත්ථජ්ඣානිකඅග්ගඵලසමාපත්ති ව හගවතො දිබ්බබ්‍රහ්මඅරියවිහාරා.

අඤ්ඤතරවිහාරසමඬ්ඨිපරිදීපනන්ති තාසමෙකතො අප්පවත්තත්තා ඵකෙන වා ද්විති වා සමඬ්ඨිභාවපරිදීපනං, භාවලොපෙනායං භාවජ්ජධානෙන වා නිද්දෙසො. හගවා හි ලොහදොසමොහුස්සන්තෙ ලොකෙ සකපට්ඨත්තියා වෙනෙය්‍යානං විනයනත්ථං තං තං විහාරෙ උපසම්පජ්ජ විහරති. තථා හි යදා සත්තා කාමෙසු විජ්ජට්ඨජ්ජන්ති, තදා කිර හගවා දිබ්බෙන විහාරෙන විහරති තෙසං අලොහකුසලමූලුප්පාදනත්ථං “අප්පෙව නාම ඉමං පට්ඨත්තිං දිස්වා ඵත්ථ රුච්ඡුප්පාදෙත්වා කාමෙසු විරජ්ජෙය්‍යු”න්ති. යදා පන ඉස්සරියත්ථං සත්තෙසු විජ්ජට්ඨජ්ජන්ති, තදා බ්‍රහ්මවිහාරෙන විහරති තෙසං අදොසකුසලමූලුප්පාදනත්ථං “අප්පෙව නාම ඉමං පට්ඨත්තිං දිස්වා ඵත්ථ රුච්ඡුප්පාදෙත්වා අදොසෙන දොසං වූපසමෙය්‍යු”න්ති. යදා පන පබ්බජිතා ධම්මාධිකරණං විවදන්ති, තදා අරියවිහාරෙන විහරති තෙසං අමොහකුසලමූලුප්පාදනත්ථං “අප්පෙව නාම ඉමං පට්ඨත්තිං දිස්වා ඵත්ථ රුච්ඡුප්පාදෙත්වා අමොහෙන මොහං වූපසමෙය්‍යු”න්ති. ඵඤ්ඤ ව කත්වා ඉමෙහි දිබ්බබ්‍රහ්මඅරියවිහාරෙහි සත්තානං විවිධං හිතසුඛං හරති, ඉරියාපථවිහාරෙන ව ඵකං ඉරියාපථබාධනං අඤ්ඤත ඉරියාපථෙන විච්ඡින්නිදිත්වා අපරිපතත්තං අත්තභාවං හරතීති වුත්තං “අඤ්ඤතරවිහාරසමඬ්ඨිපරිදීපන”න්ති.

“තෙනා”තිආදි යථාචුත්තසංවණ්ණනාය ගුණදස්සනං, තස්මාති අත්ථො, යථාචුත්තත්ථසමත්ථනං වා. තෙන ඉරියාපථවිහාරෙන විහරතීති සම්බන්ධො. තථා වදමානො පන විහරතීති ඵත්ථ වි-සද්දො විච්ඡෙදනත්ථජොතකො, “හරති”ති ඵත්තස්ස ව නෙති පවත්තෙතීති අත්ථොති ඤාපෙති “ධීතොපි”තිආදිනා විච්ඡෙදනායනාකාරෙන වුත්තත්තා. ඵඤ්ඤ හි සති තත්ථ කස්ස කෙන විච්ඡින්නදනං, කථං කස්ස නයනන්ති අත්තොලීනවොදනං සන්ධායාහ. “සො හී”තිආදිති අයම්පි සම්බන්ධො උපපන්නො හොති. යදිපි හගවා ඵකෙනෙව ඉරියාපථෙන විරතරං කාලං පවත්තෙතුං සක්කොති, තථාපි උපාදින්නකස්ස නාම සරීරස්ස අයං සභාවොති දස්සෙතුං “ඵකං ඉරියාපථබාධන”න්තිආදි වුත්තං. අපරිපතත්තන්ති භාවනාසුංසකනිද්දෙසො, අපතමානං කත්වාති අත්ථො. යස්මා පන හගවා යත්ථ කත්ථවි වසන්තො වෙනෙය්‍යානං ධම්මං

දෙසෙන්නො, නානාසමාපත්තීහි ව කාලං චිතිනාමෙන්නො වසති, සත්තානං, අත්තනො ච විවිධං සුඛං හරති, තස්මා විවිධං හරතීති විහරතීති එවම්පෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

ගොචරගාමනිදස්සනත්ථං “රාජගහෙ”ති වත්වා බුද්ධානමනුරූපනිවාසට්ඨානදස්සනත්ථං සුත “අම්බවනෙ”ති චුත්තන්ති දස්සෙන්නො “ඉදමස්සා”තිආදිමාහ. අස්සාති හගවතො. තස්සාති රාජගහසඬ්ඛාතස්ස ගොචරගාමස්ස. යස්ස සමීපවසෙන “රාජගහෙ”ති භූමිමවචනං පවත්තති, සොපි තස්ස සමීපවසෙන වත්තබ්බොති දස්සෙති “රාජගහසමීපෙ අම්බවනෙ”ති ඉමිනා. සමීපත්ථෙති අම්බවනස්ස සමීපත්ථෙ. එතන්ති “රාජගහෙ”ති වචනං. භූමිමවචනන්ති ආධාරවචනං. හවත්ති එත්ථාති හි භූමිමං, ආධාරො, තදෙව වචනං තථා, භූමිමෙ පවත්තං වා වචනං විහත්ති භූමිමවචනං, තෙන යුත්තං තථා, සත්තමීවිහත්තියුත්තපදන්ති අත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති – කාමං හගවා අම්බවනෙයෙව විහරති. තස්සමීපත්තා පන ගොචරගාමදස්සනත්ථං භූමිමවචනවසෙන “රාජගහෙ”තිපි චුත්තං යථා තං “ගඬ්ඛායං ගාවො චරන්ති, කූපෙ ගග්ගකුල”න්ති වාති. අනෙතෙව යදි හගවා රාජගහෙ විහරති, අථ න වත්තබ්බං “අම්බවනෙ”ති. යදි ච අම්බවනෙ, එවම්පි න වත්තබ්බං “රාජගහෙ”ති. න හි “පාටලිපුත්තෙ පාසාදෙ වසති”තිආදීසු විය ඉධ අධිකරණාධිකරණස්ස අභාවතො අධිකරණස්ස ද්වයනිද්දෙයො යුත්තො සියාති වොදනා අනවකාසා කතාති දට්ඨබ්බං. කුමාරහතො එව කොමාරහච්චො සකත්ථචුත්තිපච්චයෙන, නිරුත්තිනයෙන වා යථා “හිසග්ගමෙව හෙසජ්ජ”න්ති. “යථාහා”තිආදිනා ඛන්ධකපාළිවසෙන තදත්ථං සාධෙති. කස්මා ච අම්බවනං ජීවකසම්බන්ධං කත්වා චුත්තන්ති අනුයොගෙන මූලතො පට්ඨාය තමත්ථං දස්සෙන්නො “අයං පනා”තිආදිමාහ.

දොසාහිසන්නන්ති වාතපිත්තාදිවසෙන උස්සන්නදොසං. විරෙවෙත්ථාති දොසජ්ජකොපතො විවෙචෙත්ථා. සිවෙයාකං දුස්සයුගන්ති සිවිරට්ඨෙ ජාතං මහග්ගං දුස්සයුගං. දිවසස්ස ද්වන්තික්ඛන්තුන්ති එකස්සෙව දිවසස්ස ද්විවාරෙ වා තිවාරෙ වා භාගෙ, භූමිමත්ථෙ වා එතං සාමීවචනං, එකස්මිංයෙව දිවසෙ ද්විවාරං වා තිවාරං වාති අත්ථො. තම්බපට්ටවණ්ණෙනාති තම්බලොහපට්ටවණ්ණෙන. සච්චරහත්තෙනාති චීවරෙන, හත්තෙන ච. “තං සන්ධායා”ති ඉමිනා න හගවා අම්බවනමත්තෙයෙව විහරති, අථ බො එවං කතෙ විහාරෙ. සො පන තදධිකරණතාය විසුං අධිකරණභාවෙන න චුත්තොති සන්ධායභාසිතමත්ථං දස්සෙති. සාමඤ්ඤෙ හි සති සන්ධායභාසිතනිද්ධාරණං.

අඬ්ඬෙත නෙළස අඬ්ඬතෙළස. තාදිසෙහි හික්ඛුසතෙහි. අඬ්ඬො පනෙත්ථ සතස්සෙව. යෙන හි පයුත්තො තබ්භාගවාචකො අඬ්ඬසද්දො, සො ච බො පණ්ණාසාව, තස්මා පඤ්ඤාසාය උනානි තෙළස හික්ඛුසතානීති

අත්ථං විඤ්ඤාපෙතං “අඩ්ඨසනෙනා”තිආදි වුත්තං. අඩ්ඨමෙව සතං සතස්ස වා අඩ්ඨං තථා.

රාජතීති අත්තනො ඉස්සරියසම්පත්තියා දිබ්බති සොහති ව. රඤ්ජෙතීති දානාදිනා, සස්සමෙධාදිනා ව චතුභි සඬ්ගහවත්ථුභි රමෙති, අත්තනි වා රාගං කරොතීති අත්ථො. ව-සද්දො වෙන්ථ විකප්පනත්ථො. ජනපදවාචිනො පුටුවචනපරත්තා “මගධාන”න්ති වුත්තං, ජනප්පදාපදෙසෙන වා තබ්බාසිකානං ගහිතත්තා. රඤ්ඤොති පිතු බිම්බිසාරරඤ්ඤො. සසති හිංසතීති සත්තු, වෙරී, අජාතොයෙව සත්තු අජාතසත්තු. “නෙමිත්තකෙහි නිද්දිට්ඨො”ති වචනෙන ව අජාතස්ස තස්ස සත්තුභාවො න තාව හොති, සත්තුභාවස්ස පන තථා නිද්දිට්ඨත්තා එවං වොහරියතීති දස්සෙති. අජාතස්සෙව පන තස්ස “රඤ්ඤො ලොහිතං පිවෙය්‍ය”න්ති දෙවියා දොහළස්ස පවත්තත්තා අජාතොයෙවෙස රඤ්ඤො සත්තුතිපි වදන්ති.

“තස්මි”න්තිආදිනා තදත්ථං විවරති, සමත්ථෙති ව. දොහළොති අභිලාසො. භාරියෙති ගරුකෙ, අඤ්ඤෙසං අසක්කුණෙය්‍යො වා. අසක්කොන්තීති අසක්කුණමානා. අකටෙන්තීති අකථයමානා සමානා. නිබන්ධිත්වාති වචසා බන්ධිත්වා. සුවණ්ණසත්ථකෙනාති සුවණ්ණමයෙන සත්ථකෙන, සනසුවණ්ණකතෙනාති අත්ථො. අයොමයඤ්ඤි රඤ්ඤො සරීරං උපනෙතං අයුත්තන්ති වදන්ති. සුවණ්ණපරික්ඛතෙන වා අයොමයසත්ථෙතාති අත්ථෙපි අයමෙවාධිප්පායො. බාහුං ඵාලාපෙත්වාති ලොහිතසිරාවෙධවසෙන බාහුං ඵාලාපෙත්වා. කෙවලස්ස ලොහිතස්ස ගබ්හිනියා දුප්ථීරභාවතො උදකෙන සමිහින්දිත්වා පායෙසි. හඤ්ඤිස්සතීති හඤ්ඤිස්සතෙ, ආයතිං හනියතෙති අත්ථො. නෙමිත්තකානං වචනං තථං වා සියා, විතථං වාති අධිප්පායෙන “පුත්තොති වා ධිතාති වා න පඤ්ඤායති”ති වුත්තං. “අත්තනො”තිආදිනා අඤ්ඤමිපි කාරණං දස්සෙත්වා නිවාරෙසි. රඤ්ඤො භාවො රජ්ජං, රජ්ජස්ස සමීපෙ පවත්තතීති ඔපරජ්ජං, යානන්තරං.

මහාති මහතී. සමාසෙ විය හි වාකෝපි මහත්තසද්දස්ස මහාදෙසො. ධුරාති ගණස්ස ධුරභූතා, ධොරය්‍යො ජෙට්ඨකාති අත්ථො. ධුරං නීහරාමීති ගණධුරමාවහාමි, ගණබන්ධියං නිබ්බන්තෙස්සාමීති වුත්තං හොති. “සො න සක්කා”තිආදිනා පුන විත්තනාකාරං දස්සෙති. ඉද්ධිපාටිභාරියෙනාති අභිමෙඛලිකකුමාරවණ්ණවිකුබ්බනිද්ධිනා. තෙනාති අප්පායුකභාවෙන. හීති නිපාතමත්තං. තෙන හීති වා උය්‍යාජනත්ථෙ නිපාතො. තෙන වුත්තං “කුමාරං...පෙ.... උය්‍යාජෙසි”ති. බුද්ධො භවිස්සාමිති එත්ථ ඉති-සද්දො ඉදමත්ථො, ඉමිනා බන්ධකෙ ආගතනායෙනාති අත්ථො. පුබ්බෙ බොතිආදිහිපි බන්ධකපාළියෙව (වුළුව. 339).

පොත්ථනියන්ති ඡුරිකං. යං “නබර”න්තිපි වුවචති, දිවා දිවසෙති (දී. නි. ටී. 1.150) දිවසස්සපි දිවා. සාමාන්තරෙ හෙතං භූමිමචචනං “දිවා

දිවසස්සා’ති අඤ්ඤත්ථ දස්සනතො. දිවස්ස දිවසෙතිපි වට්ටති අකාරන්තස්සපි දිවසද්දස්ස විජ්ජමානත්තා. නෙපාතිකම්පි දිවාසද්දමිච්ඡන්ති සද්දවිදු, මජ්ඣන්තිකවෙලායන්ති අත්ථො. සා හි දිවසස්ස විසෙසො දිවසොති. “භීතො”තිආදි පරියායො, කායථම්භනෙන වා භීතො. භදයමංසවලනෙන උබ්බිග්ගො. “ජානෙය්‍යං වා, මා වා”ති පරිසඬිකාය උස්සඬිකී. ඤාතෙ සති අත්තනො ආගච්ඡමානභයවසෙන උත්‍රස්තො. චුත්තජපකාරන්ති දෙවදත්තෙන චුත්තාකාරං විජ්ජකාරන්ති අපකාරං අනුපකාරං, විපරිතකිච්චං වා. සබ්බෙ භික්ඛුති දෙවදත්තපරිසං සන්ධායාහ.

අවජිත්තීන්වාති අපනයනවසෙන විලුම්පිත්වා. රජ්ජෙනාති විජිතෙන. එකස්ස රඤ්ඤො ආණාපවත්තිට්ඨානං “රජ්ජ”න්ති හි චුත්තං, රාජභාවෙන වා.

මනසො අත්ථො ඉච්ඡා මනොරථො ර-කාරාගමං, ත-කාරලොපඤ්ච කත්වා, චිත්තස්ස වා නානාරම්මණෙසු විබ්භමකරණතො මනසො රථො ඉච මනොරථො, මනො ඵච රථො වියාති වා මනොරථොතිපි නෙරුත්තිකා වදන්ති. සුක්ඛිචකාරිම්හීති සුක්ඛිචකාරී අමිහි. අවමානන්ති අවමඤ්ඤනං අනාදරං. මූලසච්චන්ති ජීවිතා වොරොපනං සන්ධායාහ, භාවනපුංසකමෙතං. රාජකුලානං කිර සත්ථෙත සාතනං රාජුනමනාවිශ්ණං, තස්මා සො “නනු භන්තෙ”තිආදිමාහ. තාපනගෙහං නාම උණ්භගභාපනගෙහං, තං පන ධූමෙනෙව අවජින්නා. තෙන චුත්තං “ධූමසර”න්ති. කම්මකරණත්ථායාති තාපන කම්මකරණත්ථමෙව. කෙනපි ඡාදිතත්තා උච්චො අඬිගොති උච්චඬිගො, යස්ස කස්සපි ගහණත්ථං පටිච්ඡන්තො උන්නතඬිගොති ඉධ අධිජපෙතො. තෙන චුත්තං “උච්චඬිගං කත්වා පවිසිතුං මා දෙථා”ති. “උච්චඬිගෙ කත්වා”තිපි පායො, ඵචං සති මජ්ඣමඬිගොව, උච්චඬිගෙ කිඤ්චි ගහෙනබ්බං කත්වාති අත්ථො. මොළියන්ති චූළායං “ජෙත්වාන මොළිං වරගන්ධවාසිත”න්තිආදීසු (ම. නි. අට්ඨ. 2.1; සං. නි. අට්ඨ. 2.2.55; අප. අට්ඨ. 1.අවිදුරෙතිදානකථා; බු. වං. අට්ඨ. 27.අවිදුරෙතිදානකථා; ඡා. අට්ඨ. 1.අවිදුරෙතිදානකථා) විය. තෙනාහ “මොළිං බන්ධිත්වා”ති. චතුමධුරෙතාති සජ්ජිසක්කරමධුනාලිකෙරස්තෙහසඬිබාතෙහි චතුහි මධුරෙහි අභිසඬිබතපානවිසෙසෙනාති වදන්ති, තං මහාධම්මසමාදානසුත්තපාළියා (ම. නි. 1.473) න සමෙති. චුත්තඤ්ඤි තත්ථ “දධි ව මධු ව සජ්ජි ව ආණිතඤ්ච එකජ්ඣං සංසට්ඨ”න්ති, (ම. නි. 1.485) තදට්ඨකථායඤ්ච චුත්තං “දධි ව මධු වාති සුපරිසුද්ධං දධි ව සුමධුරං මධු ව. එකජ්ඣං සංසට්ඨන්ති එකතො කත්වා මිස්සිතං ආලුලිතං. තස්ස තන්ති තස්ස තං චතුමධුරහෙසජ්ජං පිවතො”ති “අත්තුපක්කමෙන මරණං න යුත්ත”න්ති මනසි කත්වා රාජා තස්සා සරීරං ලෙහිත්වා යාපෙති. න හි අරියා අත්තානං විනිපාතෙන්නි.

මග්ගඵලසුබ්බනාති

මග්ගඵලසුබ්බතා,

සොතාපත්තිමග්ගඵලසුබ්බපසඤ්ඤිතෙන වඩ්ඤාමෙන යාපෙතීති අත්ථො. භාරෙස්සාමීති අපනෙස්සාමි. චිත්තචිතෙනීති විගතඅවිචිතෙනි ජාලවිගතෙනි සුද්ධච්ඡිගාරෙහි. කෙනචි සඤ්ඤත්තොති කෙනචි සම්මා ඤාපිතො, ඔවදිතොති චුත්තං හොති. මස්සුකරණත්ථායාති මස්සුච්ඡොධනත්ථාය. මනං කරොථාති යථා රඤ්ඤො මනං හොති, තථා කරොථ. පුබ්බෙති පුරිමහවෙ. වෙතියඤ්ඤානෙති ගන්ධපුප්ඵාදිහි පූජනට්ඨානභූතෙ වෙතියස්ස භූමිතලෙ. නිසප්පනත්ථායාති හික්ඛුසඤ්ඤානි නිසිදනත්ථාය. පඤ්ඤත්තකට්ඨසාරකන්ති පඤ්ඤාපෙතබ්බඋත්තමකිලඤ්ජං. තථාවිධො කිලඤ්ජො හි “කට්ඨසාරකො”ති වුවිති. තස්සාති යථාචුත්තස්ස කම්මද්වයස්ස. තං පන මනොපදොසවසෙනෙව තෙන කතන්ති දට්ඨබ්බං. යථාහ —

“මනොපුබ්බච්ඡගමා ධම්මා, මනොසෙට්ඨා මනොමයා;
මනසා වෙ පදුට්ඨෙත, භාසති වා කරොති වා;
තතො නං දුක්ඛමන්වෙති, චක්ඛංව වහතො පද”න්ති. (ධ. ප. 1;
නෙත්ති. 90);

පරිවාරකොති සභායකො. අහෙදෙපි හෙදම්ච වොභාරො ලොකෙ පාකටොති චුත්තං “යක්ඛො භුත්වා නිබ්බත්ති”ති. එකායපි හි උප්පාදකිරියාය ඉධ හෙදවොභාරො, පටිසන්ධිවසෙන භුත්වා, පවත්තිවසෙන නිබ්බත්තිති වා පච්චෙකං යොජෙතබ්බං, පටිසන්ධිවසෙන වා පවත්තනසඤ්ඤානං සාතිසයනිබ්බත්තනං ඤාපෙතුං එකායෙව කිරියා පද්ද්වයෙන චුත්තා. තථාවචනඤ්ඤි පටිසන්ධිවසෙන නිබ්බත්තනෙයෙව දිස්සති “මක්ඛකට්ඨකො නාම දෙවපුත්තො භුත්වා නිබ්බත්ති (ධ. ප. අට්ඨ. 1.5) කණ්ටකො නාම...පෙ.... නිබ්බත්ති, (ජා. අට්ඨ. 1.අවිදුරෙතිදානකථා) මණ්ඩුකො නාම...පෙ.... නිබ්බත්ති”තිආදීසු විය. ද්විත්තං වා පදානං භාවත්ථමපෙක්ඛිත්වා “යක්ඛො”තිආදීසු සාමීඅත්ථෙ පච්චත්තවචනං කතං පුරිමාය පච්ඡිමවිසෙසනතො, පරිවාරකස්ස...පෙ.... යක්ඛස්ස භාවෙන නිබ්බත්තිති අත්ථො, හෙත්ථත්ථෙ වා එත්ථ ත්වා-සද්දො යක්ඛස්ස භාවතො පවත්තනහෙතුති. අස්ස පන රඤ්ඤො මහාපුඤ්ඤස්සපි සමානස්ස තත්ථ බහුලං නිබ්බත්තපුබ්බතාය විරපරිචිතනිකන්ති වසෙන තත්ථෙව නිබ්බත්ති වෙදිතබ්බා.

තං දිවසමෙවාති රඤ්ඤො මරණදිවසෙයෙව. බොහෙත්වාති පුත්තස්තෙහස්ස බලවභාවතො, තංසහජාතපීති වෙගස්ස ව සවිජ්ජාරතාය තං සමුට්ඨානාරූපධම්මෙහි ඵරණවසෙන සකලසරීරං ආලොලෙත්වා. තෙනාහ “අට්ඨමිඤ්ජං ආහවිව අට්ඨාසී”ති. පිතුගුණන්ති පිතුතො අත්තනි සිතෙහගුණං. තෙන චුත්තං “මයි ජාතෙපි”තිආදි. විස්සප්පෙථ විස්සප්පෙථාති තුරිතවසෙන, සොකවසෙන ව චුත්තං.

අනුට්ඨහිත්වාති අප්ඨබ්බත්වා.

නාලාගිරිහත්ථීං මුඤ්ඤාපෙත්වාති එත්ථ ඉති-සද්දො පකාරත්ථො, තෙන “අභිමාරකපුරිසපෙසෙනාදිප්පකාරෙනා”ති පුබ්බෙ චුත්තප්පකාරත්තයං පච්චාමසති, කත්ථපි පන සො න දිට්ඨො. පඤ්ච වත්ථුනීති “සාධු හන්තෙ හික්ඛු යාවජීවං ආරඤ්ඤිකා අස්සු”තිආදිනා (පාරා. 409; වුළුව. 343) විනයෙ චුත්තානි පඤ්ච වත්ථුනි. යාවිත්වාති එත්ථ යාවනං විය කත්වාති අත්ථො. න හි සො පටිපජ්ජිතුකාමො යාවතීති අයමත්ථො විනයෙ (පාරා. අට්ඨ. 2.410) චුත්තොයෙව. සඤ්ඤාපෙස්සාමීති විත්තෙත්වා සඬ්ඝහෙදං කත්වාති සම්බන්ධො. ඉදඤ්ච තස්ස අනික්ඛිත්තධුරතාදස්සනවසෙන චුත්තං, සො පන අකතෙපි සඬ්ඝහෙදෙ තෙහි සඤ්ඤාපෙතියෙව. උණ්හලොහිතන්ති බලවසොකසමුට්ඨිතං උණ්හභූතං ලොහිතං. මහානිරයෙති අවිචිතිරයෙ. විත්ථාරකථානායොති අජාතසත්තූපසාදනාදිවසෙන විත්ථාරතො වත්තබ්බාය කථාය නයමත්තං. කස්මා පනෙත්ථ සා න චුත්තා, නනු සඬ්ඝිතිකථා විය බන්ධකෙ (වුළුව. 343) ආගතාපි සා වත්තබ්බාති වොදනාය ආහ “ආගතත්තා පන සබ්බං න චුත්ත”න්ති, බන්ධකෙ ආගතත්තා, කිඤ්චිමත්තස්ස ච වචනක්කමස්ස චුත්තත්තා න එත්ථ කොචි විරොධොති අධිප්පායො. “එව”න්තිආදි යථානුසන්ධිනා නිගමනං.

කොසලරඤ්ඤොති පසෙනදිකොසලස්ස පිතු මහාකොසලරඤ්ඤො. නනු විදෙහස්ස රඤ්ඤො ධිතා වෙදෙහීති අත්ථො සම්භවතීති වොදනමපනෙති “න විදෙහරඤ්ඤො”ති ඉමිනා. අථ කෙනට්ඨොනාති ආහ “පණ්ඩිතාධිවචනමෙත”න්ති, පණ්ඩිතවෙච්චනං, පණ්ඩිතනාමන්ති වා අත්ථො. අයං පන පදත්ථො කෙන නිබ්බවනෙනාති චුත්තං “තත්තාය”න්තිආදි. විදන්තීති ජානන්ති. වෙදෙනාති කරණභූතෙන ඤාණෙන. “ඊහතී”ති එතස්ස පවත්තතීතිපි අත්ථො ටිකායං චුත්තො. වෙදෙහීති ඉධ නදාදිගණොති ආහ “වෙදෙහියා”ති.

සොයෙව අහො තදහො, සත්තමීවචනෙන පන “තදහු”ති පදසිද්ධි. එත්ථාති එතස්මිං දිවසෙ. උපසද්දෙන විසිට්ඨො වසසද්දො උපවසනෙයෙව, න වසනමත්තෙ, උපවසනඤ්ච සමාදානමෙවාති දස්සෙතුං “සීලෙනා”තිආදි චුත්තං. එත්ථ ව සීලෙනාති සාසනෙ අරියුපොසථං සන්ධාය චුත්තං. අනසනෙනාති අභුඤ්ජනමත්තසඬ්ඛාතං බාහිරුපොසථං. වා-සද්දො චෙත්ථ අනියමත්ථො, තෙන එකච්චං මනොදුච්චරිතං, දුස්සීලාදිඤ්ච සඬ්ඝණ්හාති. තථා හි ගොපාලකුපොසථො අභිජ්ඣාසහගතස්ස විත්තස්ස වසෙන චුත්තො, නිගණ්ඨුපොසථො මොසවජ්ජාදිවසෙන. යථාහ විසාබුපොසථෙ “සො තෙන අභිජ්ඣාසහගතෙන චෙතසා දිවසං අතිනාමෙතී”ති, (අ. නි. 3.71) “ඉති යස්මිං සමයෙ සච්චෙ සමාදපෙතබ්බා, මුසාවාදෙ තස්මිං සමයෙ සමාදපෙතී”ති (අ. නි. 3.71) ව ආදි.

එවං අධිප්පෙතත්ථානුරූපං නිබ්බවනං දස්සෙත්වා ඉදානි අත්ථුද්ධාරවසෙන නිබ්බවනානුරූපං අධිප්පෙතත්ථං දස්සෙතුං “අයං

පනා”තිආදිමාහ. එත්ථාති උපොසථසද්දෙ. සමානසද්දවචනීයානං අනෙකප්පහදානං අත්ථානමුද්ධරණං අත්ථුද්ධාරො සමානසද්දවචනීයෙසු වා අත්ථෙසු අධිප්පෙතස්සෙව අත්ථස්ස උද්ධරණං අත්ථුද්ධාරොතිපි වට්ටති. අනෙකත්ථදස්සනඤ්ඤි අධිප්පෙතත්ථස්ස උද්ධරණත්ථමෙව. නනු ච “අත්ථමත්තං පති සද්දා අභිනිවිසන්ති”තිආදිනා අත්ථුද්ධාරො වොදනා, සොධනා ච හෙට්ඨා චුත්තායෙව. අපිච විසෙසසද්දස්ස අවාචකභාවතො පාතිමොක්ඛුද්දෙසාදිවිසයොපි උපොසථසද්දො සාමඤ්ඤරූපො ඵච, අථ කස්මා පාතිමොක්ඛුද්දෙසාදිවිසෙසවිසයො චුත්තොති? සච්චමෙතං, අයං පනත්ථො තාදිසං සද්දසාමඤ්ඤමනාදිශිත්වා තත්ථ තත්ථ සම්භවත්ථදස්සනවසෙනෙව චුත්තොති, ඵචං සබ්බත්ථං. සීලදිට්ඨිවසෙන (සීලසුද්ධිවසෙන දී. නි. ටී. 1.150) උපෙනෙහි සමග්ගෙහි වසියති න උට්ඨියතීති උපොසථො, පාතිමොක්ඛුද්දෙසො. සමාදානවසෙන, අධිට්ඨානවසෙන වා උපෙච්ච අරියවාසාදිඅත්ථාය වසිතබ්බො ආවසිතබ්බොති උපොසථො, සීලං. අනසනාදිවසෙන උපෙච්ච වසිතබ්බො අනුවසිතබ්බොති උපොසථො, වතසමාදානසච්චාතො උපවාසො. නවමහත්ථිකුලපරියාපන්තෙ හත්ථිනාගෙ කිඤ්චි කිරියමනපෙක්ඛිත්වා තංකුලසම්භූතතාමත්තං පති රුළුභිවසෙනෙව උපොසථොති සමඤ්ඤා, තස්මා තත්ථ නාමපඤ්ඤත්ති වෙදිතබ්බො. අරයො උපගන්ත්වා උසෙති දාහෙතීති උපොසථො, උසසද්දො දාහෙතිපි සද්දවිදු වදන්ති. දිවසෙ පන උපොසථ සද්දපවත්ති අට්ඨකථායං චුත්තායෙව. “සුද්ධස්ස වෙ සදාඵග්ගු”තිආදීසු සුද්ධස්සාති සබ්බසො කිලෙසමලාභාවෙන පරිසුද්ධස්ස. වෙති නිපාතමත්තං, බ්‍යත්තන්ති වා අත්ථො. සදාති නිච්චකාලමිපි. ඵග්ගුති ඵග්ගුණිනක්ඛත්තමෙව යුත්තං භවති, නිරුත්තිනයෙන චෙතස්ස සිද්ධි. යස්ස හි සුන්දරිකභාරද්වාජස්ස නාම බ්‍රාහ්මණස්ස ඵග්ගුණමාසෙ උත්තරඵග්ගුණියුත්තදිවසෙ තිත්ථන්භානං කරොන්තස්ස සංචච්ඡරමිපි කතපාපපවාහනං හොතීති ලද්ධි. තතො තං විචෙවෙතුං ඉදං මජ්ඣිමාගමාවරෙ මූලපණ්ණාසකෙ වත්ථසුත්තෙ භගවතා චුත්තං. සුද්ධස්සුපොසථො සදාති යථාචුත්තකිලෙසමලසුද්ධියා පරිසුද්ධස්ස උපොසථචිගාති, වතසමාදානාති ච අසමාදියතොපි නිච්චකාලං උපොසථවාසො ඵච භවතීති අත්ථො. “න භික්ඛවෙ”තිආදීසු “අභික්ඛුකො ආවාසො න ගන්තබ්බො”ති නිහරිත්වා සම්බන්ධො. උපවසිතබ්බදිවසොති උපවසනකරණදිවසො, අධිකරණෙ වා තබ්බසද්දො දට්ඨබ්බො. ඵචඤ්ඤි අට්ඨකථායං චුත්තනිබ්බවනෙන සමෙති. අන්තොගධාවධාරණෙන, අඤ්ඤත්ථාපොභනෙන ච නිවාරණං සන්ධාය “සෙසද්වයනිවාරණත්ථ”න්ති චුත්තං. “පන්තරසෙ”ති පදමාරබ්භ දිවසවසෙන යථාචුත්තනිබ්බවනං කතන්ති දස්සෙන්නො “තෙනෙව චුත්ත”න්තිආදිමාහ. පඤ්චදසන්තං තිථිනං පූරණවසෙන “පන්තරසො”ති හි දිවසො චුත්තො.

“තාති එත්ථ සන්ති”ති එත්තකෙයෙව චුත්තෙ නන්වෙතාති අඤ්ඤත්ථාපි සන්තිති වොදනා සියාති තං නිවාරෙතුං “තදා කිරා”තිආදි

වුත්තං. අනෙතා බහුසො, අතිසයතො වා එත්ථ තද්ධිතවිසයො පයුත්තොති දස්සෙති. වාතුමාසී, වාතුමාසීනීති ව පච්චයවිසෙසෙන ඉත්ථිලිඨිගෙයෙව පරියායවචනං. පරියොසානභූතාති ව පුරණභාවමෙව සන්ධාය වදති තාය සහෙව චතුමාසපරිපුණ්ණභාවතො. ඉධාති පාළියං. තීභි ආකාරෙහි පුරෙතීති පුණ්ණාති අත්ථං දස්සෙති “මාසපුණ්ණතායා”තිආදිනා. තත්ථ තදා කත්තිකමාසස්ස පුණ්ණතාය මාසපුණ්ණතා. පුරිමපුණ්ණමිතො හි පට්ඨාය යාව අපරා පුණ්ණමී, තාව එකො මාසොති තත්ථ වොභාරො. වස්සානස්ස උතුතො පුණ්ණතාය උතුපුණ්ණතා. කත්තිකමාසලක්ඛිතස්ස සංවච්ඡරස්ස පුණ්ණතාය සංවච්ඡරපුණ්ණතා. පුරිමකත්තිකමාසතො පභූති යාව අපරකත්තිකමාසො, තාව එකො කත්තිකසංවච්ඡරොති එවං සංවච්ඡරපුණ්ණතායාති වුත්තං හොති. ලොකිකානං මනෙන පන මාසවසෙන සංවච්ඡරසමඤ්ඤා ලක්ඛිතා. තථා ව ලක්ඛණං ගරුසඬකන්තිවසෙන. වුත්තඤ්ඤි ජොතිසත්ථෙ –

“නක්ඛන්තෙන සහොදය-මත්ථං යාති සුරමන්ති;
තස්ස සඬකං තත්ථ වත්තඛිඛං, වස්සං මාසකමෙනෙවා”ති.

මිනීයති දිවසො එතෙනාති මා. තස්ස හි ගතියා දිවසො මිනිතඛිඛො “පාටිපදො දුතියා, තතියා”තිආදිනා. එත්ථ පුණ්ණොති එතිස්සා රත්තියා සඛ්ඛකලාපාරිපුරියා පුණ්ණො. චන්දස්ස හි සොළසමො භාගො “කලා”ති වුවචති, තදා ව චන්දො සඛ්ඛාසමිපි සොළසන්තං කලානං වසෙන පරිපුණ්ණො හුත්වා දිස්සති. එත්ථ ව “තදහුපොසථෙ පන්තරසෙ”ති පදාති දිවසවසෙන වුත්තාති, “කොමුදියා”තිආදීති තදෙකදෙසරත්තිවසෙන.

කස්මා පන රාජා අමච්චපරිවුතො නිසින්තො, න එකකොවාති වොදනාය සොධනාලෙසං දස්සෙතුං පාළිපදත්ථමෙව අවත්වා “එවරුපායා”තිආදීනිපි වදති. එතෙහි වායං සොධනාලෙසො දස්සිතො “එවං රුචියමානාය රත්තියා තදා පවත්තත්තා තථා පරිවුතො නිසින්තො”ති. ධොවියමානදිසාභාගායාති එත්ථාපි වියසද්දො යොජෙතඛිඛො. රජතවිමානනිව්ඡරිතෙහීති රජතවිමානතො නික්ඛන්තෙහි, රජතවිමානජපහාය වා විජ්ජුරිතෙහි. “විසරො”ති ඉදං මුත්තාවලිආදීනමිපි විසෙසනපදං. අඛිභං ධූමො රජො රාහුති ඉමෙ වත්තාරො උපක්කිලෙසා පාළිනෙයෙන (අ. නි. 4.50; පාටි. 447). රාජාමච්චෙහීති රාජකුලසමුදාගතෙහි අමච්චෙහි. අථ වා අනුයුත්තකරාජුහි චෙව අමච්චෙහි වාති අත්ථො. කඤ්චනාසනෙහි සිභාසනෙ. “රඤ්ඤං තු හෙමමාසනං, සිභාසනමථො වාළඛිජනිත්ථි ව වාමර”න්ති හි වුත්තං. කස්මා නිසින්තොති නිසිදනමත්තෙ වොදනා. එත න්ති කන්දනං, පබොධනං වා. ඉතීති ඉමිනා හෙතුනා. නක්ඛන්ත න්ති කත්තිකානක්ඛන්තජණං. සම්මා සොසිතඛිඛං එතරහි නක්ඛන්තන්ති සඬසුට්ඨං. පඤ්චවණ්ණකුසුමෙහි ලාජෙන, පුණ්ණසංථෙහි ව පටිමණ්ඩිතං සරෙසු ද්වාරං යස්ස තදෙනං නගරං පඤ්ච...පෙ.... ද්වාරං.

ධජො වටො. පටාකො පට්ටොති සීහළියා වදන්ති. තදා කීර පදීපුජ්ජලනසීසෙන කතනක්ඛන්තං. තථා හි උම්මාදන්තිජාතකාදීසුපි (ජා. 2.18.57) කත්තිකමාසෙ එවමෙව චුත්තං. තෙනාහ “සමුජ්ජලිතදීපමාලාලඬකතසබ්බදියාහාග”න්ති. වීථී නාම රථිකා මහාමග්ගො. රථිජා නාම අනිබ්බිද්ධා බුද්දකමග්ගො. තත්ථ තත්ථ නිසින්තවසෙන සමානභාගෙන පාටියෙක්කං නක්ඛන්තකීළං අනුභවමානෙන සමහිකිණ්ණන්ති චුත්තං හොති. මහාඅට්ඨකථායං එවං වත්වාපි තත්ථෙව ඉති සන්නිට්ඨානං කතන්ති අත්ථො.

උදානං උදාහාරොති අත්ථතො එකං. මානන්ති මානපත්තං කත්තුභූතං. ඡඩ්ඛනවසෙන අවසෙකො. සොතවසෙන ඔසො. පීතිවචනන්ති පීතිසමුට්ඨානවචනං කම්මභූතං. හදයන්ති චිත්තං කත්තුභූතං. ගහෙතුන්ති බහි අනිච්ඡරණවසෙන ගණ්හිතුං, හදයන්තොයෙව ය්පෙතුං න සක්කොතීති අධිජ්ජායො. තෙන චුත්තං “අධිකං හුත්වා”තිආදි. ඉදං චුත්තං හොති – යං වචනං පටිග්ගාහක නිරපෙක්ඛං කෙවලං උළාරාය පීතියා වසෙන සරසතො සහසාව මුඛතො නිච්ඡරති, තදෙවිධ “උදාන”න්ති අධිජ්ජෙතන්ති.

දොසෙහි ඉතා ගතා අපගතාති දොසිනා ත-කාරස්ස න-කාරං කත්වා යථා “කිලෙසෙ ජිතො විජිතාවිති ජිතො”ති ආහ “දොසාපගතා”ති. යදිපි සුත්තෙ චුත්තං “චත්තාරොමෙ හික්ඛවෙ චන්දිමසුරියානං උපක්කිලෙසා, යෙහි උපක්කිලෙසෙහි උපක්කිලිට්ඨා චන්දිමසුරියා න තපන්ති න භාසන්ති න විරොචන්ති. කතමෙ චත්තාරො? අබ්භා හික්ඛවෙ...පෙ.... මහිකා. ධුමො රජො. රාහු හික්ඛවෙ චන්දිමසුරියානං උපක්කිලෙසො”ති, (චූළව. 447) තථාපි තතිශ්ඡපක්කිලෙසස්ස පහෙදදස්සන වසෙන අට්ඨකථානායෙන දස්සෙතුං “පඤ්චහි උපක්කිලෙසෙහි”ති චුත්තං. අයමත්ථො ච රමණියාදිසද්දයොගතො ඤායතීති ආහ “තස්මා”තිආදි. අනිය-සද්දොපි බහුලා කත්චත්ථාහිධායකො යථා “නිය්‍යානිකා ධම්මා”ති (ධ. ස. දුකමාතිකා 96) දස්සෙති “රමයතී”ති ඉමිනා. ජුණ්භාවසෙන රත්තියා සුරුපත්තමාහ “චුත්තදොසවිමුත්තායා”තිආදිනා. අබ්භාදයො චෙත්ථ චුත්තදොසා. අයඤ්ච හෙතු “දස්සිතුං යුත්තා”ති එත්ථාපි සම්බජ්ඣිතබ්බො. තෙන කාරණෙන, උතුසම්පත්තියා ව පාසාදිකතා දට්ඨබ්බො. ඊදිසාය රත්තියා යුත්තො දිවයො මායො උතු සංචච්ඡරොති එවං දිවසමාසාදීනං ලක්ඛණා සල්ලක්ඛණපායා හවිතුං යුත්තා, තස්මා ලක්ඛිතබ්බොති ලක්ඛණියා, සා එව ලක්ඛඤ්ඤා ය-වතො ණ-කාරස්ස ඤ-කාරාදෙසවසෙන යථා “පොක්ඛරඤ්ඤො සුමාපිතා”ති ආහ “දිවසමාසාදීන”න්තිආදි.

“යං නො පයිරුපාසතො චිත්තං පසීදෙය්‍යා”ති වචනතො සමණං වා බ්‍රාහ්මණං වාති එත්ථ පරමත්ථසමණො, පරමත්ථබ්‍රාහ්මණො ව අධිජ්ජෙතො, න පන පබ්බජ්ජාමත්තසමණො, න ව ජාතිමත්තබ්‍රාහ්මණොති චුත්තං “සමිතපාපතායා”තිආදි. බහති පාපෙ බහි කරොතීති බ්‍රාහ්මණො

නිරුත්තිතයෙන. බහුවචනෙ වත්තබ්බෙ එකචචනං, එකචචනෙ චා වත්තබ්බෙ බහුවචනං වචනඛ්‍යාත්තයො වචනවිපල්ලාසොති අත්ථො. ඉධ පන “පයිරුපාසන”න්ති වත්තබ්බෙ “පයිරුපාසනො”ති චුත්තත්තා බහුවචනෙ වත්තබ්බෙ එකචචනවසෙන වචනඛ්‍යාත්තයො දස්සිතො. අත්තනි, ගරුට්ඨානියෙ ච හි එකස්මිම්පි බහුවචනස්පයොගො නිරුල්ලො. පයිරුපාසනොති ච වණ්ණවිපරියායනිද්දෙසො එස යථා “පයිරුදාහාසි”ති. අයඤ්ඨි බහුලං දිට්ඨස්පයොගො, යදිදං පරිසද්දෙ ය-කාරපරෙ වණ්ණවිපරියායො. තථා හි අක්ඛරවිත්තකා වදන්ති “පරියාදීනං රයාදිවණ්ණස්ස යරාදිහි විපරියායො”ති. යන්ති සමණං චා බ්‍රාහ්මණං චා. ඉමිනා සබ්බෙනපි වචනෙනාති “රමණියා වතා”තිආදිවචනෙන. ඔහාසනිමිත්තකම්මන්ති ඔහාසභූතං නිමිත්තකම්මං, පරිඛ්‍යාත්තං නිමිත්තකරණන්ති අත්ථො. මහාපරාධකායාති මහාදොසකාය.

“තෙන හි”තිආදි තදත්ථවිචරණං. දෙවදත්තො චාති එත්ථ ව-සද්දො සමුවිචයවසෙන අත්ථුපනයනෙ, තෙන යථා රාජා අජාතසත්තු අත්තනො පිතු අරියසාවකස්ස සත්ථු උපට්ඨාකස්ස සාතනෙන මහාපරාධො, එවං භගවතො මහානත්ථකරස්ස දෙවදත්තස්ස අපස්සයභාවෙනාපිති ඉමමත්ථං උපනෙති. තස්ස පිට්ඨිජායායාති වොහාරමත්තං, තස්ස ජීවකස්ස පිට්ඨිඅපස්සයෙන, තං පමුඛං කත්වා අපස්සායාති චුත්තං හොති. වික්ඛෙපපච්ඡෙදනත්ථන්ති වක්ඛමානාය අත්තනො කථාය උප්පජ්ජනකවික්ඛෙපස්ස පච්ඡින්නදනත්ථං, අනුප්පජ්ජනත්ථන්ති අධිප්පායො. තෙනාහ “තස්සං හි”තිආදි. අසික්ඛිතානන්ති කායචරිසංයමනෙ විගතසික්ඛානං. කුලුපකෙති කුලමුපගතෙ සත්ථාරෙ. ගහිතාසාරතායාති ගහෙතබ්බගුණසාරවිගතතාය. නිබ්බික්ඛෙපන්ති අඤ්ඤෙසමපනයනවිරහිතං.

හද්දන්ති අවස්සයසමපන්නතාය සුන්දරං.

151. අයඤ්චත්ථො ඉමාය පාළිවිජායාය අධිගතො, ඉමමත්ථමෙව චා අන්තොගධං කත්වා පාළියමෙවං චුත්තන්ති දස්සෙති “තෙනාහා”තිආදිනා. අසත්ථාපි සමානො සත්ථා පටිඤ්ඤානො යෙනාති සත්ථුපටිඤ්ඤානො, තස්ස අබුද්ධස්සාපි සමානස්ස බුද්ධපටිඤ්ඤාතස්ස “අභමෙකො ලොකෙ අත්ථධම්මානුසාසකො”ති ආචරියපටිඤ්ඤාතභාවං චා සන්ධාය එවං චුත්තං. “සො කිරා”තිආදිනා අනුස්සුතිමත්තං පති පොරාණට්ඨකථානයොව කිරසද්දෙන චුත්තො. එස නයො පරතො මක්ඛලිපදනිබ්බවනෙපි. එකුනදාසසතං පූරයමානොති එකෙනුනදාසසතං අත්තනා සද්ධිං අනුනදාසසතං කත්වා පූරයමානො. එවං ජායමානො වෙස මඬිගලදාසො ජාතො. ජාතරූපෙනෙවාති මාතුකුච්ඡිතො විජාතවෙසෙනෙව, යථා චා සත්තා අනිවත්ථා අපාරුතා ජායන්ති, තථා ජාතරූපෙනෙව. උපසඬකමන්තීති උපගතා භජන්තා හොන්ති. තදෙව පබ්බජ්ජං අග්ගහෙසිති තදෙව නග්ගරූපං

“අයමෙව පබ්බජ්ජා නාම සියා”ති පබ්බජ්ජං කත්වා අග්ගහෙසි. පබ්බජිංසුති තං පබ්බජිතමනුපබ්බජිංසු.

“පබ්බජිතසමුහසඬ්ඛාතො”ති එතෙන පබ්බජිතසමුහතාමත්තෙන සඬ්ඛො, න නියායානිකදිට්ඨිවිසුද්ධසිලසාමඤ්ඤවසෙන සංහතත්තාති දස්සෙති. අස්ස අත්ථිති අස්ස සත්ථුපටිඤ්ඤාතස්ස පරිවාරභාවෙන අත්ථි. “සඬ්ඛි ගණි”ති වෙදං පරියායවචනං, සඬ්ඛෙතමත්තතො නානන්ති ආහ “ස්වෙවා”තිආදි. ස්වෙවාති ව පබ්බජිතසමුහසඬ්ඛාතො ඵව. කෙච් පන “පබ්බජිතසමුහවසෙන සඬ්ඛි, ගහට්ඨසමුහවසෙන ගණි”ති වදන්ති, තං තෙසං මතිමත්තං ගණෙ ඵව ලොකෙ සඬ්ඛ-සද්දස්ස නිරුළුභත්තා. අවෙලකවතවරියාදි අත්තනා පරිකප්පිතමත්තං ආචාරො. පඤ්ඤාතො පාකටො සඬ්ඛිආදිභාවෙන. අප්පිවිජ්ජා සන්තුට්ඨොති අත්ථතො ඵකං. තත්ථ ලබ්භමානාප්පිවිජ්ජනං දස්සෙතුං “අප්පිවිජ්ජාය වත්ථමිපි න නිවාසෙති”ති වුත්තං. න හි තස්මිං සාසනිකෙ විය සන්තගුණනිග්ගුහණලක්ඛණා අප්පිවිජ්ජා ලබ්භති. යසොති කිත්තිසද්දො. තරන්ති එතෙන සංසාරොසන්ති ඵවං සම්මතතාය ලද්ධි තිත්ථං නාම “සාධු”ති සම්මතො, න ව සාධුහි සම්මතොති අත්ථමාහ “අය”න්තිආදිනා. න හි තස්ස සාධුහි සම්මතතා ලබ්භති. සුන්දරො සප්පුරිසොති ද්විධා අත්ථො. අස්සුතවතොති අස්සුතාරියධම්මස්ස, කත්තුත්ථෙ වෙනං සාම්චවනං. “ඉමානි මෙ වතසමාදානානි එත්තකං කාලං සුවිණ්ණානී”ති බහු රත්තියො ජානාති. තා පනස්ස රත්තියො විරකාලභූතාති කත්වා “විරං පබ්බජිතස්සා”තිආදි වුත්තං, අන්තත්ථඅඤ්ඤපදත්ථසමාසො වෙස යථා “මාසජාතො”ති. අථ තස්ස පදද්වයස්ස කො විසෙසොති වෙ? විරපබ්බජිතග්ගහණෙනස්ස බුද්ධිසිලතා, රත්තඤ්ඤගහණෙන තත්ථ සම්පජානතා දස්සිතා, අයමෙනස්ස විසෙසොති. කිං පන අත්ථං සන්ධාය සො අමච්චො ආහාති වුත්තං “අවිරපබ්බජිතස්සා”තිආදි. ඔකප්පනියාති සද්දහනියා. අද්ධානන්ති දිසකාලං. කිත්තකො පන සොති ආහ “ද්වෙ තයො රාජපරිවට්ටෙ”ති, ද්විත්තං, තිණ්ණං වා රාජුතං රජ්ජානුසාසනපටිපාටියොති අත්ථො. “අද්ධගතො”ති වත්වාපි පුන කතං වයග්ගහණං ඔසානවයාපෙක්ඛං පදද්වයස්ස අත්ථවිසෙසසම්භවතොති දස්සෙති “පච්ඡිමවය”න්ති ඉමිනා. උභයන්ති “අද්ධගතො, වයොඅනුප්පත්තො”ති පදද්වයං.

කාජරො නාම එකො රුක්ඛවිසෙසො, යො “පණ්ණකරුක්ඛො”තිපි වුච්චති. දිස්වා විය අනත්තමතොති සම්බන්ධො. පුබ්බෙ පිතරා සද්ධිං සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා දෙසනාය සුතපුබ්බතං සන්ධායාහ “කුඩානා...පෙ.... කාමො”ති. තිලක්ඛණබ්භාහතන්ති තීහි ලක්ඛණෙහි අභිසට්ඨං. දස්සනෙනාති නිදස්සනමත්තං. සො හි දිස්වා තෙන සද්ධිං අල්ලාපසල්ලාපං කත්වා, තතො අකිරියවාදං සුත්වා ව අනත්තමතො අභොසි. ගුණකථායාති අභූතගුණකථාය. තෙනාහ “සුට්ඨතරං අනත්තමතො”ති. යදි අනත්තමතො,

කස්මා තුණ්හි අහොසිති වොදනං විසොධෙති “අනත්තමනො සමානොපි”ති ආදිනා.

152. ගොසාලායාති එවංනාමකෙ ගාමෙති වුත්තං. වස්සානකාලෙ ගුත්තං පතිට්ඨිතසාලායාති පන අත්ථෙ තබ්බසෙන තස්ස නාමං සාතිසයමුපපන්නං හොති බහුලමනඤ්ඤසාධාරණත්තා, තථාපි සො පොරාණෙහි අනනුස්සුතොති එකච්චවාදො නාම කතො. “මා බලිති සාමිකො ආහා”ති ඉමිනා තථාච්චනමුපාදාය තස්ස ආබ්‍යාතපදෙන සමඤ්ඤාති දස්සෙති. සඤ්ඤාය හි වත්තුමිච්ඡාය ආබ්‍යාතපදමිපි නාමිකං භවති යථා “අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤො”ති (මහාව. 17). සෙසන්ති “සො පණ්ණෙන වා”ති ආදිවචනං.

153. දාසාදිසු සිරිවඩ්ඪකාදිනාමමිව අපිතොති තස්ස නාමමත්තං. කෙසෙහි වාසිතො කම්බලො යස්සාතිපි යුජ්ජති. පටිකිට්ඨකරන්ති නිහිනතරං. “යථාහා”ති ආදිනා අභිගුත්තරාගමෙ තිකනිපාතෙ මක්බලිසුත්ත (අ. නි. 3.138) මාහරි. තත්තාචුතානීති තත්තෙ විතාති. “සිතෙ සිතො”ති ආදිනා ඡහාකාරෙහි තස්ස පටිකිට්ඨකරං දස්සෙති.

154. පකුජ්ඣති සම්මාදිට්ඨිකෙසු බ්‍යාපජ්ජති පකුධො. වච්චං කත්වාපිති එත්ථ පි-සද්දෙන හොජනං භුඤ්ජිත්වාපි කෙනාපි අසුචිනා මක්ඛිත්වාපිති ඉමමත්ථං සම්පිණ්ඩෙති. වාලිකාචූපං කත්වාති වතසමාදානසීසෙන වාලිකාසඤ්ඤං කත්වා, තථාරූපෙ අනුපගමනීයට්ඨානෙ පුන වතං සමාදාය ගච්ඡතිති වුත්තං හොති.

156. “ගණ්ඨනකිලෙසො”ති එතස්ස “පලිබුන්ධනකිලෙසො”ති අත්ථවචනං, සංසාරෙ පරිබුන්ධනකිවිචො ඛේතවත්ථුපුත්තදාරාදිවිසයො රාගාදිකිලෙසොති අත්ථො. “එවංවාදිකායා”ති ඉමිනා ලද්ධිවසෙනස්ස නාමං, න පනත්ථතොති දස්සෙති. යාව හි සො මග්ගෙන සමුග්ගාටිතො, තාව අත්ථියෙව. අයං පන වචනත්ථො – “නත්ථි මය්හං ගණ්ඨො”ති ගණ්ඨාතීති නිගණ්ඨොති. නාටස්සාති එවංනාමකස්ස.

කොමාරහවිච්ඡිකකථාවග්ගානුකූලා

157. සබ්බථා තුණ්හිභූතභාවං සන්ධාය “එස නාග...පෙ.... වියා”ති වුත්තං. සුපණ්ණොති ගරුලො, ගරුධො වා සක්කට්ඨතෙන. “ඛ-ලාන’මවිසෙසො”ති හි තත්ථ වදන්ති. යථාධිජ්ජායං න වත්තතීති කත්වා “අනත්ථො වත මෙ”ති වුත්තං. උපසන්තස්සාති සබ්බථා සඤ්ඤමෙන උපසමං ගතස්ස. ජීවකස්ස තුණ්හිභාවො මම අධිජ්ජායස්ස මද්දනසදිසො, තස්මා තදෙව තුණ්හිභාවං පුච්ඡිත්වා කථාපනෙන මම අධිජ්ජායො සම්පාදෙනබ්බොති අයමෙත්ථ රඤ්ඤො අධිජ්ජායොති දස්සෙන්නො “හත්ථිමිහි බො පනා”ති ආදිමාහ. කීන්ති කාරණපුච්ඡායං නිපාතොති දස්සෙති “කෙන කාරණෙන”ති ඉමිනා, යෙන තුවං තුණ්හි, කිං තං

කාරණාන්ති වා අත්ථං දස්සෙති. තත්ථ යථාසම්භවං කාරණං උද්ධරිත්වා අධිජ්ජායං දස්සෙතුං “ඉමෙස”න්තිආදි වුත්තං. යථා එතෙසන්ති එතෙසං කුලුපකො අත්ථී යථා, ඉමෙසං නු ඛො තිණ්ණං කාරණානං අඤ්ඤතරෙත කාරණෙන තුණ්හි භවසීති පුච්ඡතිති අධිජ්ජායො.

කථාපෙතීති කථාපෙතුකාමො හොති. පඤ්චපතිට්ඨිතෙනාති එත්ථ පඤ්චහි අඬිගෙහි අභිමුඛං ධීතෙනාති අත්ථො, පාදජාණු කජ්ජර හත්ථ සීසසඬ්ඛාතාති පඤ්ච අඬිගාති සමං කත්වා ඔනාමෙත්වා අභිමුඛං ධීතෙන පයමං වන්දිත්වාති වුත්තං හොති. යම්පි වදන්ති “නවකතරෙත්තපාලි භික්ඛුනා වුඬ්ඪතරස්ස භික්ඛුනො පාදෙ වන්දන්තෙන ඉමෙ පඤ්ච ධම්මෙ අජ්ඣක්තං උපට්ඨාපෙත්වා පාදා වන්දිතඛ්ඛා’තිආදිකං (පරි. 469) විනයපාළිමාහරිත්වා එකංසකරණඅඤ්ජලිපග්ගහණපාදසම්ඛාහනපෙමගාරවුපට්ඨාපනවසෙන පඤ්චපතිට්ඨිතවන්දනා’ති, තමෙත්ථානධිජ්ජෙතං දුරතො වන්දනෙ යථාවුත්තපඤ්චඬිගස්ස අපරිපුණ්ණත්තා. වන්දනා චෙත්ථ පණමනා අඤ්ජලිපග්ගහණකරපුට්ඨසමායොගො. “පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා”ති ව කායපණාමො වුත්තො, “මම සත්ථුනො”තිආදිනා පන වච්ඡණාමො, තදුභයපුරෙවරානුවරවසෙන මනොපණාමොති. කාමං සඬ්ඛාපි තථාගතස්ස පටිපත්ති අනඤ්ඤසාධාරණා අච්ඡරියඛිභුතරුපාව, තථාපි ගඬිභොක්කන්ති අභිජාති අභිනික්ඛමන අභිසම්ඛොධි ධම්මචක්කජ්ජවත්තන (සං. නි. 5.1081; පටි. ම. 3.30) යමකපාටිභාරියදෙවොරොහනාති සදෙවකෙ ලොකෙ අතිවිය සුපාකටාති, න සක්කා කෙනචි පටිඛාහිතුන්ති තාතියෙවෙත්ථ උද්ධටාති.

ඉත්ථං ඉමං පකාරං භූතො පත්තොති ඉත්ථම්භූතො, තස්ස ආබ්‍යානං ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානං, සොයෙවත්ථො ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානත්ථො. අථ වා ඉත්ථං එවංපකාරො භූතො ජාතොති ඉත්ථම්භූතො, තාදිසොති ආබ්‍යානං ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානං, තදෙවත්ථො ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානත්ථො, තස්මිං උපයොගවචනන්ති අත්ථො. අඛිභුග්ගතොති එත්ථ හි අභිසද්දො පධානවසෙන ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානත්ථජොතකො කම්මජ්ජවචනියො අභිභවිත්වා උග්ගමනකිරියාපකාරස්ස දීපනතො, තෙන පයොගතො “තං ඛො පන භගවන්ත”න්ති ඉදං උපයොගවචනං සාමීඅත්ථෙ සමානම්පි අජ්ජපධානවසෙන ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානත්ථදීපනතො “ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානත්ථෙ”ති වුත්තං. තෙනෙවාහ “තස්ස ඛො පන භගවතොති අත්ථො”ති. නනු ව “සාධු දෙවදත්තො මාතරමහී”ති එත්ථ විය “තං ඛො පන භගවන්ත”න්ති එත්ථ අභිසද්දො අජ්ජයුත්තො, කථමෙත්ථ තංපයොගතො උපයොගවචනං සීයාති? අත්ථතො පයුත්තත්තා. අත්ථසද්දපයොගෙසු හි අත්ථපයොගොයෙව පධානොති. ඉදං වුත්තං හොති – යථා “සාධු දෙවදත්තො මාතරමහී”ති එත්ථ අභිසද්දපයොගතො ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානෙ උපයොගවචනං කතං, එවම්ධාපි “තං ඛො පන භගවන්තං අහි එවං කලායාණො කිත්තිසද්දො උග්ගතො”ති අභිසද්දපයොගතො ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානෙ උපයොගවචනං කතන්ති. යථා හි “සාධු දෙවදත්තො මාතරමහී”ති එත්ථ “දෙවදත්තො මාතරමහී

මාතුච්ඡයෙ, මාතුයා වා සාධු”ති එවං අධිකරණත්ථෙ, සාමීඅත්ථෙ වා භූමිමච්චනස්ස, සාමීච්චනස්ස වා පසඬගෙ ඉත්ථම්භූතාඛ්‍යානථොතකෙන කම්මජ්ජවචනීයෙන අභිසද්දෙන පයොගතො උපයොගච්චනං කතං, එවමිධාපි සාමීඅත්ථෙ සාමීච්චනජ්ජසඬගෙ යථා ව තත්ථ “දෙවදත්තො මාතුච්ඡයෙ, මාතු සම්බන්ධී වා සාධුත්තජ්ජකාරජ්ජත්තො”ති අයමත්ථො විඤ්ඤායති, එවමිධාපි “භගවතො සම්බන්ධී කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගතො අභිභවිත්වා උග්ගමනජ්ජකාරජ්ජත්තො”ති අයමත්ථො විඤ්ඤායති. තත්ථ හි දෙවදත්තග්ගහණං විය ඉධ කිත්තිසද්දග්ගහණං, “මාතර”න්ති ච්චනං විය “භගවත්ත”න්ති ච්චනං, සාධුසද්දො විය උග්ගතසද්දො වෙදිතබ්බො.

කල්‍යාණොති හද්දකො. කල්‍යාණභාවො චස්ස කල්‍යාණගුණවිසයනායාති ආහ “කල්‍යාණගුණසමන්තාගතො”ති, කල්‍යාණෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතො තබ්බිසයනාය යුත්තොති අත්ථො. තං විසයනා හෙත්ථ සමන්තාගමො, කල්‍යාණගුණවිසයනාය තන්තිස්සිතොති අධිජ්ජායො. සෙට්ඨොති පරියායච්චනෙපි එසෙව නයො. සෙට්ඨගුණවිසයනා එව හි කිත්තිසද්දස්ස සෙට්ඨතා “භගවාති ච්චනං සෙට්ඨං, භගවාති ච්චනමුත්තම”න්තිආදීසු (විසුද්ධි. 1.142; පාරා. අට්ඨ. 1.වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා; උදා. අට්ඨ. 1; ඉතිවු. අට්ඨ. නිදානවණ්ණනා; මහානි. අට්ඨ. 49) විය. “අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”තිආදීනා ගුණානං සංකිත්තනතො, සද්දනීයතො ච වණ්ණොයෙව කිත්තිසද්දො නාමාති ආහ “කිත්තියෙවා”ති. වණ්ණො එව හි කිත්තෙතබ්බතො කිත්ති, සද්දනීයතො සද්දොති ච වුච්චති. කිත්තිපරියායො හි සද්දසද්දො යථා “උළාරසද්දා ඉසයො, ගුණවත්තො තපස්සිතො”ති. කිත්තිවසෙන පවත්තො සද්දො කිත්තිසද්දොති භින්නාධිකරණතං දස්සෙති “ථුතිසොසො”ති ඉමිනා. කිත්තිසද්දො හෙත්ථ ථුතිපරියායො කිත්තනමභිත්ථචනං කිත්තිති. ථුතිවසෙන පවත්තො සොසො ථුතිසොසො, අභිත්ථවුදාහාරොති අත්ථො. අභිසද්දො අභිභවතො, අභිභවනඤ්ඤෙත්ථ අජ්ඣෙධාත්ථරණමෙවාති වුත්තං “අජ්ඣෙධාත්ථරිත්වා”ති, අනඤ්ඤසාධාරණෙ ගුණෙ ආරබ්භ පවත්තත්තා අභිඛ්‍යාපෙත්වාති අත්ථො. කිත්ති-සද්දො අබ්භුග්ගතොති වොදනාය “ඉතිපි සො භගවා”තිආදිමාහාති අනුසන්ධිං දස්සෙතුං “කිත්ති”ති වුත්තං.

පදානං සම්බජ්ඣනං පදසම්බන්ධො. සො භගවාති යො සො සමතිංස පාරමියො පුරෙත්වා සබ්බකිලෙසෙ හඤ්ජිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො දෙවානමතිදෙවො සක්කානමතිසක්කො බ්‍රහ්මානමතිබ්‍රහ්මා ලොකනාමො භාග්‍යවත්තතාදීහි කාරණෙහි සදෙවකෙ ලොකෙ “භගවා”ති පත්ථට්ඨකිත්තිසද්දො, සො භගවා. යං තං-සද්දා හි නිච්චසම්බන්ධා. “භගවා”ති ච ඉදමාදිපදං සත්ථු නාමකිත්තනං. තෙනාහ ආයස්මා ධම්මසෙනාපති “භගවාති තෙනං නාමං මාතරා කතං, න පිතරා කත”න්තිආදි (මහානි. 6; වුළුති. 2). පරතො පන “භගවා”ති පදං ගුණකිත්තනං. යථා කම්මට්ඨානිකෙන “අරහ”න්තිආදීසු නවසු යානෙසු පච්චෙකං ඉතිපිසද්දං යොජෙත්වා බුද්ධගුණා අනුස්සරියන්ති, එවමිධ

බුද්ධගුණසංකීර්තකෙනාපීති දස්සෙන්නො “ඉතිපි අරහං...පෙ.... ඉතිපි හගවා”ති ආහ. එවඤ්ඤි සති“අරහ”න්තිආදීහි නවහි පදෙහි යෙ සදෙවකෙ ලොකෙ අතිවිය පාකටා පඤ්ඤාතා බුද්ධගුණා, තෙ නානප්පකාරතො විභාවිතා භොන්ති “ඉතිපි”ති පදද්වයෙන තෙසං නානප්පකාරතාදීපනතො. “ඉතිපෙතං භූතං, ඉතිපෙතං තච්ඡ”න්තිආදීසු (දී. නි. 1.6) විය හි ඉති-සද්දො ඉධ ආසන්නපච්චක්ඛකරණත්ථො, පි-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො, තෙන ච තෙසං නානප්පකාරභාවො දීපිතො, තානි ච ගුණසල්ලක්ඛණකාරණානි සද්ධාසම්පන්නානං විඤ්ඤාජාතිකානං පච්චක්ඛානි භොන්ති, තස්මා තානි සංකීර්තෙන්තෙන විඤ්ඤානා විත්තස්ස සම්මුඛිභූතානෙව කත්වා සංකීර්තෙතඛිබ්බානීති දස්සෙන්නො “ඉමිනා ච ඉමිනා ච කාරණෙනාති චුත්තං භොති”ති ආහ. එවඤ්ඤි නිරූපෙත්වා කීර්තෙන්තෙ යස්ස සංකීර්තෙති, තස්ස හගවති අතිවිය පසාදො භොති.

ආරකත්තාති කිලෙසෙහි සුවිදුරත්තා. අරීනන්ති කිලෙසාරීනං. අරානන්ති සංසාරවක්කස්ස අරානං. හතත්තාති විද්ධංසිතත්තා. පච්චයාදීනන්ති චීවරාදිපච්චයානඤ්චෙව පූජා විසෙසානඤ්ච. රහාභාවාති චක්ඛුරහාදීනමභාවතො. රහොපාපකරණාභාවො හි පදමනතික්කම්ම රහාභාවොති චුත්තං. එවම්පි හි යථාධිප්පෙතමත්ථො ලඛිහතීති. තතොති විසුද්ධිමග්ගතො (විසුද්ධි. 1.123). යථා ච විසුද්ධිමග්ගතො, එවං තංසංවණ්ණනාය පරමත්ථමඤ්ඡුසායං (විසුද්ධි. ටී. 1.124) තෙසං විත්ථාරො ගහෙතඛිබ්බො.

යස්මා ජීවකො ඛහුසො සත්ථු සන්නිකෙ බුද්ධගුණෙ සුත්වා ධීතො, දිට්ඨසච්චතාය ච සත්ථුසාසනෙ විගතකථංකථො, සත්ථුගුණකථනෙ ච වෙසාරජ්ජපන්නො, තස්මා සො එවං විත්ථාරතො එව ආහාති චුත්තං “ජීවකො පනා”තිආදි. “එත්ථ වා”තිආදීනා සාමත්ථියත්ථමාහ. ථාමො දෙසනාඤාණමෙව, ඛලං පන දසඛලඤාණං. විස්සත්ථන්ති භාවනපුංසකපදං, අනාසඬිකන්ති අත්ථො.

පඤ්චවණ්ණායාති බුද්ධිකාදිවසෙන පඤ්චපකාරාය. නිරන්තරං චුටං අභොසි කතාධිකාරභාවතො. කම්මන්තරායවසෙන හිස්ස රඤ්ඤො ගුණසරීරං ඛතුපහනං භොති. කස්මා පනෙස ජීවකමෙව ගමනසජ්ජාය ආණාපෙතීති ආහ “ඉමායා”තිආදි.

158. “උත්තම”න්ති චත්ථා න කෙවලං උත්තමභාවොයෙවෙත්ථ කාරණං, අථ ඛො අප්පසද්දතාපීති දස්සෙතුං “අස්සයානරථයානානී”තිආදි චුත්තං. හත්ථියානෙසු ච නිබ්බිසෙවනමෙව ගණ්හන්නො හත්ථිනියොපි කප්පාපෙසි. පදානුපදන්ති පදමනුගතං පදං පුරතො ගච්ඡන්තස්ස හත්ථියානස්ස පදෙ තෙසං පදං කත්වා, පදසද්දො චෙත්ථ පදවළඤ්ඡෙ. නිබ්බුතස්සාති සබ්බකිලෙසදරථවූපසමස්ස. නිබ්බුතෙහෙවාති අප්පසද්දතාය සද්දසඬිබ්බාහනවූපසමෙහෙව.

කරෙණුති හත්ථිනිපරියායවචනං. කණති සද්දං කරොතිති හි කරෙණු, කරොව යස්සා, න දීඝො දන්තොති වා කරෙණු, “කරෙණුකා”තිපි පාඨො, නිරුත්තිනසෙන පදසිද්ධි. ආරොහනසජ්ජනං කුලාදීනං බන්ධනමෙව. ඔපවස්හන්ති රාජානමුපවහිතුං සමත්ථං. “ඔපගුය්හ”න්තිපි පයන්ති, රාජානමුපගුහිතුං ගොපිතුං සමත්ථන්ති අත්ථො. “එවං කිරස්සා”තිආදි පණ්ඩිතභාවවිභාවනං. කලා වත්තතිති ලද්ධොකාසභාවෙන ධම්මකලා පවත්තති. “රඤ්ඤො ආසඬකානිවත්තනත්ථං ආසන්නවාරිභාවෙන හත්ථිනිසු ඉත්ථියො නිසජ්ජාපිකා”ති (දී. නි. ටී. 1.158) ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන වුත්තං. අට්ඨකලායං පන “ඉත්ථියො නිස්සාය පුරිසානං භයං නාම නත්ථි, සුඛං ඉත්ථිපරිවුතො ගමිස්සාමි”ති තත්ථ කාරණං වුත්තමෙව. ඉමිනාපි කාරණෙන භවිතබ්බන්ති පන ආවරියෙන එවං වුත්තං සියා. රඤ්ඤො පරෙසං දුරුපසඬකමනභාවදස්සනත්ථං තා පුරිසවෙසං ගාභාපෙත්වා ආවුධහත්ථා කාරිතා. හත්ථිනිකාසකානීති එත්ථ හත්ථිනියො එව හත්ථිනිකා. “පඤ්ච හත්ථිනියා සතානී”තිපි කත්ථවි පාඨො, සො අයුත්තොව “පඤ්චමත්තෙහි භික්ඛුසතෙහි”තිආදීසු (පාරා. 1) විය ඊදිසෙසු පච්ඡිමපදස්ස සමාසස්සෙව දස්සනතො. කස්සවිදෙවාති සන්නිපතිතෙ මහාජනෙ යස්ස කස්සවි එව, තදඤ්ඤසම්පි ආයතිං මග්ගඵලානමුපනිස්සයොති ආහ “සා මහාජනස්ස උපකාරාය භවිස්සති”ති.

පටිච්චෙදෙසීති ඤාපෙසි. උපචාරවචනන්ති වොහාරවචනමත්තං තෙනෙව අධිජ්ජෙතත්ථස්ස අපරියොසානතො. තෙනාහ “තදෙව අත්තනො රුචියා කරොති”ති. ඉමිනායෙව හි තදත්ථපරියොසානං. මඤ්ඤසීති පකතියාව ජානාසි. තදෙව්ති ගමනාගමනමෙව. යදි ගන්තුකාමො, ගච්ඡ, අථ න ගන්තුකාමො, මා ගච්ඡ, අත්තනො රුචියෙවෙත්ථ පමාණන්ති වුත්තං හොති.

159. පාටිච්ඡක්කායෙව සන්ධිවසෙන පච්චෙකා. “මහඤ්ච”න්ති පදෙ කරණත්ථෙ පච්චත්තවචනන්ති ආහ “මහතා”ති. මහත්තස්ස භාවො මහඤ්චං. න කෙවලං නිග්ගහීතත්තවසෙනෙව පාඨො, අථ ඛො ආකාරත්තවසෙනාපිති ආහ “මහවිවාතිපි පාළි”ති. යථා “බත්තියා”ති වත්තබ්බෙ “බත්තා”ති, එවං “මහතියා”ති වත්තබ්බෙ මහත්තා. පුන ච-කාරං කත්ථා මහවිවාති සන්ධිවසෙන පදසිද්ධි. පුල්ලිඬගවසෙන වත්තබ්බෙ ඉත්ථිලිඬගවසෙන විපල්ලාසො ලිඬගවිපරියායො. විසෙසනඤ්ඤි හියොයා විසෙසාලිඬගාදිගාහකං. තියොජනසතානන්ති පච්චෙකං තියොජනසතපරිමණ්ඩලානං. ද්විත්තං මහාරට්ඨානං ඉස්සරියසිරීති අඬගමගධරට්ඨානමාධිපච්චමාහ. තදත්ථං විවරති “තස්සා”තිආදිනා. පටිමුක්කවෙය්නානීති ආබන්ධසිරොවෙය්නානි. ආසත්තබ්ග්ගානීති අංසෙ ඔලම්බනවසෙන සන්නද්ධාසීති. මණ්දණ්ඩතොමරෙති මණ්දණ්ඩකුසෙ.

“අපරාපි”තිආදිනා පදසා පරිවාරා වුත්තා. බුජ්ජවාමනකා වෙසවසෙන, කිරාතසවරඅන්ධකාදයො ජාතිවසෙන තාසං පරිවාරකිනියො දස්සිතා.

විස්සාසිකපුරිසාති වස්සවරෙ සන්ධායාහ. කුලභොගඉස්සරියාදිවසෙන මහතී මත්තා පමාණමෙතෙසන්ති මහාමත්තා, මහානුභාවා රාජාමච්චා. විජ්ජාධරතරුණා වියාති මත්තානුභාවෙන විජ්ජාමයිද්ධිසම්පන්නා විජ්ජාධරකුමාරකා විය. රට්ඨියපුත්තාති භොජපුත්තා. රට්ඨෙ පරිවරන්තිති හි ලුද්දකා රට්ඨියා, තෙසං නානාවුධපරිවයනාය රාජහට්ඨනා පුත්තාති අත්ථො, අන්තරරට්ඨිභොජකානං වා පුත්තා රට්ඨියපුත්තා, ඛත්තියා භොජරාජානො. “අනුයුත්තා භවන්තු තෙ” තිආදිසු විය හි ටිකායං (දී. නි. ටි. 1.159) වුත්තො භොජසද්දො භොජකවාචකොති දට්ඨබ්බං. උස්සාපෙත්වාති උද්ධං පසාරත්වා. ජයසද්දන්ති “ජයතු මහාරාජා” තිආදිජයපට්ඨෙද්ධං සද්දං. ධනුපන්තිපරික්ඛෙපොති ධනුපන්තිපරිවාරො. සබ්බත්ථ තංගාහකවසෙන වෙදිතබ්බො. හත්ථිසටාති හත්ථිසමුහා. පහරමානාති චුසමානා. අඤ්ඤමඤ්ඤසඤ්ඤාධර්මාති අවිච්ඡෙදගමනෙන අඤ්ඤමඤ්ඤසම්බන්ධා. සෙණ්ණියොති ගන්ධිකසෙණ්ණිදුස්සිකසෙණ්ණිආදයො “අනපලොකෙත්වා රාජානං වා සඤ්ඤං වා ගණං වා පුගං වා සෙණ්ණං වා අඤ්ඤත්ව කප්පා වුට්ඨාපෙය්සා” තිආදිසු (පාචි. 682) විය. “අට්ඨාරස අක්ඛොභිණි සෙනියො” ති කත්ථවි ලිඛන්ති, සො අනෙකෙසුපි පොත්ථකෙසු න දිට්ඨො. අනෙකසඤ්ඤා ව සෙනා හෙට්ඨා ගණිතාති අයුත්තොයෙව. තදා සබ්බාවුධතො සරොව දුරගාමීති කත්වා සරපතනාතික්කමප්පමාණෙන රඤ්ඤො පරිසං සංවිදහති. කිමත්ථන්ති ආහ “සචෙ” තිආදි.

සයං භායනට්ඨෙත විත්තුත්වාසො භයං යථා තථා භායතීති කත්වා. භායිතබ්බෙ ඵච වත්ථුස්මිං භයතො උපට්ඨිතෙ “භායිතබ්බමිද්”න්ති භායිතබ්බාකාරෙන තීරණතො ඤාණං භයං භයතො තීරෙතීති කත්වා. තෙනෙවාහ විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.751) “භයතුපට්ඨානඤාණං පන භායති, න භායතීති? න භායති. තඤ්ඤි ‘අතීතා සඤ්ඤා නිරුද්ධා, පච්චුප්පන්නා නිරුජ්ඣන්ති, අනාගතා නිරුජ්ඣස්සන්ති’ ති තීරණමත්තමෙව භොතී” ති. භායනට්ඨානට්ඨෙත ආරම්මණං භයං භායති එතස්මාති කත්වා. භායනහෙතුට්ඨෙත ඔත්තප්පං භයං පාපතො භායති එතෙනාති කත්වා. භයානකන්ති භායනාකාරො. තෙපිති දීඝායුකා දෙවාපි. ධම්මදෙසනන්ති පඤ්චසු ඛන්ධෙසු පන්තරසලක්ඛණපට්මණ්ඩිතං ධම්මදෙසනං. යෙහුයෙයනාති යපෙත්වා බිණාසවදෙවෙ තදඤ්ඤෙසං වසෙන බාහුල්ලතො. බිණාසවත්තා හි තෙසං විත්තුත්වාසහයම්පි න උප්පජ්ජති. කාමං සීභොපමසුත්තට්ඨකථායං (අ. නි. අට්ඨ. 2.4.33) විත්තුත්වාසහයම්පි තදත්ථභාවෙන වුත්තං, ඉධ පන පකරණානුරූපතො ඤාණහයමෙව ගහිතං. සංවෙගන්ති සභොත්තප්පඤාණං. සන්තාසන්ති සබ්බසො උබ්බිජ්ජනං. භායිතබ්බට්ඨෙත භයමෙව හීමභාවෙන හෙරවන්ති භයහෙරවං, හීතබ්බවත්ථු. තෙනාහ “ආගච්ඡති” ති, එතං නරං තං භයහෙරවං ආගච්ඡති නුනාති අත්ථො.

භීරුං පසංසන්තිති පාපතො භායනතො උත්‍රාසනතො භීරුං පසංසන්ති පණ්ඩිතා. න හි තත්ථ සුරන්ති තස්මිං පාපකරණෙ සුරං පගබ්භධංසිනං න හි පසංසන්ති. තෙනාහ “භයා හි සන්තො න කරොන්ති පාප”න්ති. තත්ථ භයාති පාපුත්‍රාසතො, ඔත්තප්පහෙතුති අත්ථො.

ජම්භිතස්සාති ථම්භිතස්ස, ථ-කාරස්ස ඡ-කාරාදෙසො. තදත්ථමාහ “සකලසර්වලන”න්ති, භයවසෙන සකලකායපකම්පනන්ති අත්ථො. උයොයාධනං සම්පභාරො.

එකෙති උත්තරවිහාරවාසිනො. “රාජගහෙ”තිආදි තෙසමධිජ්ජායවිවරණං. එකෙකස්මිං මහාද්වාරෙ ද්වෙ ද්වෙ කත්වා චතුසට්ඨි බුද්දකද්වාරානි. “තදා”තිආදිනා අකාරණභාවෙ හෙතුං දස්සෙති.

ඉදානි සකවාදං දස්සෙතුං “අයං පනා”තිආදි චුත්තං. “ජීවකො කිරා”තිආදි ආසඬ්ඤාකාරදස්සනං. අස්සාති අජාතසත්තුරඤ්ඤො. උක්කණ්ඨිනොති අනභිරතො. ඡත්තං උස්සාපෙතුකාමො මඤ්ඤෙති සම්බන්ධො. භාගිත්වාති භායනහෙතු. තස්සාති ජීවකස්ස. සම්මසද්දො සමානත්ථො, සමානභාවො ච වයෙනාති ආහ “වයස්සාභිලාපො”ති. වයෙන සමානො වයස්සො යථා “එකරාජා හරිස්සවණ්ණො”ති (ජා. 1.2.17). සමානසද්දස්ස හි සාදෙසමිච්ඡන්ති සද්දවිදු, තෙන අභිලාපො ආලපනං තථා, රුළුභිනිද්දෙසො එස, “මාරිසා”ති ආලපනමිව. යථා හි මාරිසාති නිද්දුක්ඛතාභිලාපො සදුක්ඛෙපි නෙරයිකෙ චුච්චති “යදා ඛො තෙ මාරිස සඬ්ඤානා සඬ්ඤා හදයෙ සමාගච්ඡෙය්‍යා”තිආදීසු, (ම. නි. 1.512) එවං යො කොචි සභායො අසමානවයොපි “සම්මා”ති චුච්චතිති, තස්මා සභායාභිලාපො ඉච්චෙව අත්ථො. කච්චි න වඤ්චෙසිති පාළියා සම්බන්ධො. “න පලම්භෙසි”ති චුත්තෙපි ඉධ පරිකප්පත්ථොව සම්භවතිති චුත්තං “න විජ්ජලම්භෙය්‍යාසි”ති, න පලොභෙය්‍යාසිති අත්ථො. කථාය සල්ලාපො, සො එව නිග්ගෙසොසො තථා.

විනස්සෙය්‍යාති විත්තවිසාතෙන විහඤ්ඤෙය්‍යා. “න තං දෙවා”තිආදිවචනං සන්ධාය “දළුභං කත්වා”ති චුත්තං. තුරිතවසෙනිදමාමෙඬිතන්ති දස්සෙති “තරමානොවා”ති ඉමිනා. “අභික්කම මහාරාජා”ති වත්වා තත්ථ කාරණං දස්සෙතුං “එතෙ”තිආදි චුත්තන්ති සසම්බන්ධමත්ථං දස්සෙන්නො “මහාරාජ වොරබලං නාමා”තිආදිමාහ.

සාමඤ්ඤඵලසුච්ඡාවණ්ණනා

160. අයං බහිද්වාරකොට්ඨකොකාසො නාගස්ස භූමි නාම. තෙනාහ “විහාරස්සා”තිආදි. භගවතො තෙජොති බුද්ධානුභාවො. රඤ්ඤො සරිරං ඵරි යථා තං සොණදණ්ඩස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස භගවතො සන්තිකං ආගච්ඡන්තස්ස අන්තොවනසණ්ඩගතස්ස. “අත්තනො අපරාධං සරිත්වා මහාභයං

උප්පජ්ජි”ති ඉදං සෙදමුඤ්ඤවනස්ස කාරණදස්සනං. න හි බුද්ධානුභාවතො සෙදමුඤ්ඤවනං සම්භවති කායචිත්තපස්සද්ධිහෙතුභාවතො.

එකෙති උත්තරවිහාරවාසීනොයෙව. තදයුත්තමෙවාති දස්සෙති “ඉමිනා”ති ආදිනා. අභිමාරෙති ධනුග්ගහෙ. ධනපාලන්ති නාළාගිරිං. සො හි තදා නාගරෙහි පුජිතධනරාසීනො ලබ්භනතො “ධනපාලො”ති වොහරියති. න කෙවලං දිට්ඨපුබ්බතොයෙව, අථ බො පකතියාපි භගවා සඤ්ඤාතොති දස්සෙතුං. “භගවා හි”ති ආදිමාහ. ආකිණ්ණවරලක්ඛණොති බත්තිංස මහාපුරිසලක්ඛණෙ සන්ධායාහ. අනුබ්‍යඤ්ජනපටිමණ්ඩිතොති අසීතානුබ්‍යඤ්ජනෙ (ජිනාලඬිකාරට්ඨකාය විජාතමඬිගලවණ්ණනායං චිත්ථාරො). ජබ්බණ්ණාහි රස්මීහිති තදා චත්තමානා රස්මියො. ඉස්සරියලීලායාති ඉස්සරියවිලාසෙන. නනු ච භගවතො සන්තිකෙ ඉස්සරියලීලාය පුච්ඡා අගාරවොයෙව සියාති වොදනාය “පකති හෙසා”ති ආදිමාහ, පකතියා පුච්ඡනතො න අගාරවොති අධිජ්ජායො. පරිවාරෙත්වා නිසින්තෙන හික්ඛුසඬ්ඨසෙන පුරෙ කතෙපි අත්ථතො තස්ස පුරතො නිසින්තො නාම. තෙනාහ “පරිවාරෙත්වා”ති ආදි.

161. යෙන, තෙනාති ච භූමිමත්ථෙ කරණවචනන්ති දස්සෙති “යත්ථ, තත්ථා”ති ඉමිනා. යෙන මණ්ඩලස්ස ද්වාරං, තෙනුපසඬිකමිති සම්පත්තභාවස්ස චුත්තත්තා ඉධ උපගමනමෙව යුත්තන්ති ආහ “උපගතො”ති. අනුච්ඡවිකෙ එකස්මිං පදෙසෙති යත්ථ විඤ්ඤජාතිකා අට්ඨංසු, තස්මිං. කො පනෙස අනුච්ඡවිකපදෙසො නාම? අතිදුරතාදිජනිසජ්ජදොසවිරහිතො පදෙසො, නපච්ඡතාදිඅට්ඨනිසජ්ජදොසවිරහිතො වා. යථාහු අට්ඨකථාවරියා –

“න පච්ඡතො න පුරතො, නාපි ආසන්තදුරතො;
න කච්ඡෙ නො පටිවාතෙ, න වාපි ඔනතුන්තතෙ;
ඉමෙ දොසෙ විස්සජ්ජෙත්වා, එකමන්තං ධීතා අහු”ති. (බු. පා. අට්ඨ. එවම්චිවාදිපාඨවණ්ණනා; සු. නි. අට්ඨ. 2.261);

තදා හික්ඛුසඬ්ඨසෙ තුණ්හිභාවස්ස අනවසෙසතො බ්‍යාපිතභාවං දස්සෙතුං “තුණ්හිභුතං තුණ්හිභුත”න්ති විච්ඡාවචනං චුත්තන්ති ආහ “යතො...පෙ.... මෙවා”ති, යතො යතො හික්ඛුතොති අත්ථො. හත්ථොන, හත්ථස්ස වා කුකතභාවො හත්ථකුක්කුච්චං, අසඤ්ඤමො, අසම්පජ්ඤ්ඤකිරියා ව. තථා පාදකුක්කුච්චන්ති එත්ථාපි. වා-සද්දො අචුත්තවිකජ්ජනෙ, තෙන තදඤ්ඤොපි චක්ඛුසොතාදිඅසඤ්ඤමො නත්ථීති විභාවිතො. තත්ථ පන චක්ඛුඅසංයමො සබ්බපඨමො දුන්නිවාරිතො වාති තදභාවං දස්සෙතුං “සබ්බාලඬිකාරපටිමණ්ඩිත”න්ති ආදි චුත්තං.

විජ්ජසන්තරහදමිවාති අනාවලොදකසරමිව. යෙනෙතරහි...පෙ.... ඉමිනා මෙ...පෙ.... හොතුති සම්බන්ධො. අඤ්ඤො හි අත්ථක්කමො,

අඤ්ඤා සද්දක්කමොති ආහ “යෙනා”තිආදි. තත්ථ කායික-වාචසිකෙන උපසමෙන ලද්ධෙන මානසිකොපි උපසමො අනුමානතො ලද්ධො ඵවාති කත්වා “මානසිකෙන වා”ති වුත්තං. සීලුපසමෙනාති සීලසඤ්ඤමෙන. වුත්තමත්ථං ලොකපකතියා සාධෙත්තො “දුල්ලභඤ්ඨී”තිආදිමාහ. ලද්ධාති ලභිත්වා.

උපසමන්ති ආචාරසම්පත්තිසංඛ්‍යාතං සංයමං. “ඵව”න්තිආදිනා තථා ඉච්ඡායා කාරණං දස්සෙති. සොති අයාකො, උදයභද්දො වා. “කිඤ්චාපි”තිආදි තදත්ථ-සමත්ථනං. සාතෙස්සති යෙවාති තංකාලාපෙක්ඛාය වුත්තං. තෙනාහ “සාතෙසී”ති. ඉදඤ්ඨි සම්පතිපෙක්ඛවචනං. පඤ්චපරිවට්ටොති පඤ්චරාජපරිවට්ටො.

කස්මා ඵවමාහ, නනු භගවන්තමුද්දිස්ස රාජා න කිඤ්චි වදන්ති අධිජ්ජායො. වච්ඡෙදෙති යථාවුත්තඋදානවච්ඡෙදෙ. තුණ්ඨි නිරවොති පරියායවචනමෙතං. “අය”න්තිආදි චිත්තජානනාකාරදස්සනං. අයං...පෙ.... න සක්ඛිස්සතිති ඤත්වාති සම්බන්ධො. වචනානන්තරන්ති උදානවචනානන්තරං. යෙනාති යත්ථ පදෙසෙ, යෙන වා සොතපටෙන. යෙන පෙමන්ති ඵත්ථාපි යථාරහමෙස නයො.

කතාපරාධස්ස ආලපනං නාම දුක්කරන්ති සන්ධාය “මුඛං නජ්ජහොති”ති වුත්තං. “ආගමා ඛො ත්වං මහාරාජ යථාපෙම”න්ති වචනනිද්දිට්ඨං වා තදා තදත්ථදීපනාකාරෙන පවත්තං නානානයවිචිත්තං භගවතො මධුරවචනමපි සන්ධාය ඵවං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. ඵකම්පි හි අත්ථං භගවා යථා සොතුනං ඤාණං පවත්තති, තථා දෙසෙති. යං සන්ධාය අට්ඨකථාසු වුත්තං “භගවතා අඛ්‍යාකතං තන්තිපදං නාම නත්ථී, සබ්බෙසඤ්ඤෙව අත්ථොපි භාසිතො”ති. පඤ්චභාකාරෙහීති ඉට්ඨානිට්ඨෙසු සමභාවාදිසංඛ්‍යාතෙහි පඤ්චහි කාරණෙහි. වුත්තඤ්ඤෙනං මහානිද්දෙසෙ (මහානි. 38, 162) –

“පඤ්චභාකාරෙහි තාදී ඉට්ඨානිට්ඨෙ තාදී, චත්තාවිති තාදී, තිණ්ණාවිති තාදී, මුත්තාවිති තාදී, තංනිද්දෙසා තාදී.

කථං අරහා ඉට්ඨානිට්ඨෙ තාදී? අරහා ලාභෙපි තාදී, අලාභෙපි, යසෙපි, අයසෙපි, පසංසායපි, නින්දායපි, සුඛෙපි, දුක්ඛෙපි තාදී, ඵකං චෙ ඛාහං ගන්ධෙන ලිම්පෙය්‍යං, ඵකං චෙ ඛාහං වාසියා තච්ඡෙය්‍යං, අමුස්මිං නත්ථී රාගො, අමුස්මිං නත්ථී පටිසං, අනුනයපටිසව්ජ්ජහිතො, උග්ගාතිනිසාතිච්චිත්තො, අනුරොධවිරොධසමතික්කන්තො, ඵවං අරහා ඉට්ඨානිට්ඨෙ තාදී.

කථං අරහා චත්තාවිති තාදී? අරහතො...පෙ.... ථම්මො, සාරම්මො, මානො, අතිමානො, මදො, පමාදො, සබ්බෙ කිලෙසා,

සබ්බෙ දුච්චරිතා, සබ්බෙ දරුථා, සබ්බෙ පරිලාභා, සබ්බෙ සන්තාපා, සබ්බා කුසලාභිසංඛාරා චත්තා චත්තා මුත්තා පභීතා පටිනිස්සට්ඨා, එවං අරහා චත්තාවීති තාදී.

කථං අරහා තිණ්ණාවීති තාදී? අරහා කාමොසං තිණ්ණො, භවොසං තිණ්ණො, දිට්ඨොසං තිණ්ණො, අවිජ්ජොසං තිණ්ණො, සබ්බං සංසාරපථං තිණ්ණො උත්තිණ්ණො නිත්තිණ්ණො අතික්කන්තො සමතික්කන්තො විතිවත්තො, සො වුට්ඨවාසො විණ්ණවරණො ජාතිමරණසංඛිද්ධො, ජාතිමරණසංසාරො (මහානි. 38) නත්ථි තස්ස පුනඛිභවොති, එවං අරහා තිණ්ණාවීති තාදී.

කථං අරහා මුත්තාවීති තාදී? අරහතො රාගා විත්තං මුත්තං විමුත්තං සුචිමුත්තං, දොසා, මොහා, කොධා, උපනාහා, මක්ඛා, පළාසා, ඉස්සාය, මච්ඡරියා, මායාය, සායොයා, ථම්මා, සාරම්මා, මානා, අතිමානා, මදා, පමාදා, සබ්බකිලෙසෙහි, සබ්බදුච්චරිතෙහි, සබ්බදරුච්චි, සබ්බපරිලාභෙහි, සබ්බසන්තාපෙහි, සබ්බාකුසලාභිසංඛාරෙහි විත්තං මුත්තං විමුත්තං සුචිමුත්තං; එවං අරහා මුත්තාවීති තාදී.

කථං අරහා තංතිද්දෙසා තාදී? අරහා ‘සීලෙ සති සීලවා’ති තංතිද්දෙසා තාදී, ‘සද්ධාය සති සද්ධො’ති, ‘වීරියෙ සති වීරියවා’ති, ‘සතියා සති සතිමා’ති, ‘සමාධිමිති සති සමාහිතො’ති, ‘පඤ්ඤාය සති පඤ්ඤවා’ති, ‘චජ්ජාය සති තෙචජ්ජො’ති, ‘අභිඤ්ඤාය සති ඡළභිඤ්ඤො’ති තංතිද්දෙසා තාදී, එවං අරහා තංතිද්දෙසා තාදී’ති.

භගවා පන සබ්බෙසම්මි තාදීනමතිසයො තාදී. තෙනාහ “සුඡ්පතිට්ඨිතො”ති. චුත්තම්මි චෙතං භගවතා කාළකාරාමසුත්තන්තෙ “ඉති ඛො භික්ඛවෙ තථාගතො දිට්ඨසුත්තමුත්තවිඤ්ඤාතබ්බෙසු ධම්මෙසු තාදීයෙව තාදී, තම්මා ච පන තාදිම්මා අඤ්ඤො තාදී උත්තරිතරො වා පණිතතරො වා නත්ථිති වදාමි”ති (අ. නි. 4.24). අථ වා පඤ්චවිධාරිසිද්ධිසිද්ධෙහි පඤ්චභාකාරෙහි තාදිලක්ඛණෙ සුඡ්පතිට්ඨිතොති අත්ථො. චුත්තඤ්ඤෙතං ආයස්මතා ධම්මසෙනාපතිනා පටිසම්භිදාමග්ගෙ –

“කතමා අරියා ඉද්ධි? ඉධ භික්ඛු සචෙ ආකඛ්ඛති ‘පටිකුලෙ අප්පටිකුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍ය’න්ති, අප්පටිකුලසඤ්ඤී තත්ථ විහරති, සචෙ ආකඛ්ඛති ‘අප්පටිකුලෙ පටිකුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍ය’න්ති, පටිකුලසඤ්ඤී තත්ථ විහරති, සචෙ ආකඛ්ඛති ‘පටිකුලෙ ච අප්පටිකුලෙ ච අප්පටිකුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍ය’න්ති, අප්පටිකුලසඤ්ඤී තත්ථ විහරති, සචෙ ආකඛ්ඛති ‘අප්පටිකුලෙ ච පටිකුලෙ ච පටිකුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍ය’න්ති, පටිකුලසඤ්ඤී තත්ථ විහරති, සචෙ ආකඛ්ඛති ‘පටිකුලෙ ච අප්පටිකුලෙ ච තදුභයං අභිනිවජ්ජෙත්වා

උපෙක්ඛකො විහරෙය්‍යං සතො සම්පජානෝති, උපෙක්ඛකො තත්ථ විහරති සතො සම්පජානෝති (පටි. ම. 3.17).

බහිද්ධාති සාසනතො බහිසමයෙ.

162. එසාති භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස වන්දනාකාරො. තමත්ථං ලොකසිද්ධාය උපමාය සාධෙතුං “රාජාන”න්තිආදි වුත්තං. ඔකාසන්ති පුච්ඡිතබ්බට්ඨානං.

න මෙ පඤ්ඤාච්ඡිද්ධානෙ භාරො අත්ථිති සත්ථු සබ්බත්ථ අප්පට්ඨනඤ්ඤාණුවාරතාය අත්ථතො ආපන්නාය දස්සනං. “යදි ආකඨබ්බි”ති වුත්තෙයෙව හි එස අත්ථො ආපන්නො හොති. සබ්බං තෙ විස්සජ්ජෙස්සාමිති එත්ථාපි අයං නයො. “යං ආකඨබ්බි, තං පුච්ඡා”ති වචනෙනෙව හි අයමත්ථො සිජ්ඣති. අසාධාරණං සබ්බඤ්ඤාපචාරණන්ති සම්බන්ධො. යදි “යදාකඨබ්බි”ති න වදන්ති, අථ කථං වදන්තිති ආහ “සුත්ථා”තිආදි. පදෙසඤ්ඤාණෙයෙව යිතත්තා තථා වදන්තිති වෙදිතබ්බං. බුද්ධා පන සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පචාරෙන්තිති සම්බන්ධො.

“පුච්ඡාචුසො යදාකඨබ්බි”තිආදිති සුත්තපදාති යෙසං පුග්ගලානං වසෙන ආගතාති, තං දස්සනත්ථං “යක්ඛනරින්දදෙවසමණබ්‍රාහ්මණපරිබ්බාජකාන”න්ති වුත්තං. තත්ථ හි “පුච්ඡාචුසො යදාකඨබ්බි”ති ආලවකස්ස යක්ඛස්ස ඔකාසකරණං, “පුච්ඡ මහාරාජා”ති නරින්දානං, “පුච්ඡ වාසවා”තිආදි දෙවානම්න්දස්ස, “තෙන භී”තිආදි සමණානං, “බාවරිස්ස වා”තිආදි බ්‍රාහ්මණානං, “පුච්ඡ මං සහියා”තිආදි පරිබ්බාජකානං ඔකාසකරණන්ති දට්ඨබ්බං. වාසවාති දෙවානම්න්දාලපනං. තදෙනඤ්ඤි සක්කපඤ්ඤසුත්තෙ. මනසිච්ඡස්සිති මනසා ඉච්ඡස්සි.

කතාවකාසාති යස්මා තුම්හෙ මයා කතොකාසා, තස්මා බාවරිස්ස ව තුය්හං අජිතස්ස ව සබ්බෙසඤ්ඤා වසසානං යං කිඤ්චි සබ්බං සංසයං යථා මනසා ඉච්ඡථ, තථා පුච්ඡවිහො පුච්ඡථාති යොජනා. එත්ථ ව බාවරිස්ස සංසයං මනසා පුච්ඡවිහො, තුම්හාකං පන සබ්බෙසං සංසයං මනසා ව අඤ්ඤථා ව යථා ඉච්ඡථ, තථා පුච්ඡවිහොති අධිප්පායො. බාවරී හි “අත්තතො සංසයං මනසාව පුච්ඡථා”ති අන්තෙවාසිකෙ ආණාපෙසි. වුත්තඤ්ඤි -

“අනාවරණදස්සාවී, යදි බුද්ධො භවිස්සති;
මනසා පුච්ඡිතෙ පඤ්ඤෙ, වාචාය විස්සජෙස්සති”ති. (සු. නි. 1011);

තදෙනං පාරායනවග්ගෙ. තථා “පුච්ඡ මං සහියා”තිආදිපි.

බුද්ධභූමිත්ති බුද්ධට්ඨානං, ආසවක්ඛයඤ්ඤාණං,
සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණඤ්ඤාණඤ්ඤාණං. බොධිසත්තභූමි නාම බොධිසත්තට්ඨානං

පාරමීසම්භරණඤාණං, භූමිසද්දො වා අවත්ථාචාවකො, බුද්ධාවත්ථං, බොධිසත්තාවත්ථායන්ති ච අත්ථො. එකත්තනායෙන හි පවත්තෙසු ඛන්ධෙසු අවත්ථායෙව තං තදාකාරනිස්සිතා.

යො භගවා බොධිසත්තභූමියං පදෙසඤාණෙ යීතො සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පචාරෙසී, තස්ස තදෙව අච්ඡරියන්ති සම්බන්ධො. කථන්ති ආහ “කොණ්ඩඤ්ඤ පඤ්භානී”ති ආදී. තත්ථ කොණ්ඩඤ්ඤාති ගොත්තවසෙන සරහඬගමාලපන්ති. වියාකරොහීති බ්‍යාකරොහී. සාධුරූපාති සාධුසභාවා. ධම්මොති සනත්තතො පවෙණ්ධම්මො. යන්ති ආගමනකිරියාපරාමසනං, යෙන වා කාරණෙන ආගච්ඡති, තෙන වියාකරොහීති සම්බන්ධො. වුද්ධන්ති සීලපඤ්ඤාදීහි වුද්ධිප්පත්තං, ගරුන්ති අත්ථො. එස භාරොති සංසයුපච්ඡේදනසංඛාතො එසො භාරො, ආගතො භාරො තයා අවස්සං වහිතබ්බොති අධිප්පායො.

මයා කතාවකාසා හොත්තො පුච්ඡන්තු. කස්මාති චෙ? අහඤ්හි තං තං චො බ්‍යාකරිස්සං ඤත්වා සයං ලොකම්මං, පරඤ්චාති. සයන්ති ච සයමෙව පරුපදෙසෙන විනා. එවං සරහඬගකාලෙ සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පචාරෙසීති සම්බන්ධො.

පඤ්භානන්ති ධම්මයාගපඤ්භානං. අත්තකරන්ති නිට්ඨානකරං. සුවීරතෙනාති එවං නාමකෙන බ්‍රාහ්මණෙන. පුට්ඨුන්ති පුච්ඡිතුං. ජාතියාති පටිසන්ධියා, “විජාතියා”තිපි වදන්ති. පංසුං කීළන්තො සම්භවකුමාරො නිසින්තොව හුත්වා පචාරෙසීති යොජෙතබ්බං.

තග්ඝාති එකංසත්ථෙ නිපාතො. යථාපි කුසලො තථාති යථා සබ්බධම්මකුසලො සබ්බධම්මවිදු බුද්ධො ජානාති කථෙති, තථා තෙ අහමක්ඛිස්සන්ති අත්ථො. ජානාති-සද්දො හි ඉධ සම්බන්ධමුපගච්ඡති. යථාහ “යෙන යස්ස හි සම්බන්ධො, දුරට්ඨම්පි ච තස්ස ත”න්ති (සාරත්ථ. ටී. 1.පයමමභාසඬගීතිකථාවණ්ණනා). ජානනා චෙත්ථ කථනා. යථා “ඉමිනා ඉමං ජානාති”ති වුත්තොවායමත්ථො ආචරියෙන. රාජා ච බො තං යදි කාහති වා, න වාති යො තං ඉධ පුච්ඡිතුං පෙසෙසී, සො කොරබ්‍යරාජා තං තයා පුච්ඡිතමත්ථං, තයා වා පුට්ඨෙත මයා අක්ඛාතමත්ථං යදි කරොතු වා, න වා කරොතු, අහං පන යථාධම්මං තෙ අක්ඛිස්සං ආචික්ඛිස්සාමීති වුත්තං හොති. ජාතකට්ඨකථායං පන –

“රාජා ච බො තන්ති අහං තං පඤ්භං යථා තුම්භාකං රාජා ජානාති ජානිතුං සක්කොති, තථා අක්ඛිස්සං. තතො උත්තරි රාජා යථා ජානාති, තථා යදි කරිස්සති වා, න වා කරිස්සති, කරොත්තස්ස වා අකරොත්තස්ස වා තස්සෙවෙනං භවිස්සති, මය්හං පන දොසො නත්ථීති දීපෙතී”ති (ජා. අට්ඨ. 5.16.172) –

ජානාති-සද්දො වාකාසද්දොසාධාරණවසෙන වුත්තො.

163. සිප්පමෙව සිප්පායතනං ආයතනසද්දස්ස තබ්භාවවුත්තිත්තා. අපිච සික්ඛිතබ්බතාය සිප්පඤ්ච තං සත්තානං ජීවිතවුත්තියා කාරණභාවතො, නිස්සයභාවතො වා ආයතනඤ්චාති සිප්පායතනං. සෙය්‍යථිදන්ති එකොච නිපාතො, නිපාතසමුදායො වා. තස්ස තෙ කතමෙති ඉධ අත්ථොති ආහ “කතමෙ පන තෙ”ති. ඉමෙ කතමෙතිපි පච්චෙකමත්ථො යුජ්ජති. එවං සබ්බත්ථං. ඉදඤ්ච වත්තබ්බාපෙක්ඛනවසෙන වුත්තං, තස්මා තෙ සිප්පායතනිකා කතමෙති අත්ථො. “පුපුසිප්පායතනානි”ති හි සාධාරණතො සිප්පානි උද්දිසිත්වා උපරි තංතංසිප්පපජීවිනොච නිද්දිට්ඨා පුග්ගලාධිට්ඨානාය කථාය. කස්මාති වෙ? පපඤ්චං පරිහරිතුකාමත්තා. අඤ්ඤා භි යථාධිප්පෙතානි තාව සිප්පායතනානි දස්සෙත්වා පුන තංතංසිප්පපජීවිනොපි දස්සෙතබ්බා සියුං තෙසමෙවෙත්ථ පධානතො අධිප්පෙතත්තා. එවඤ්ච සති කථාපපඤ්චො භවෙය්‍ය, තස්මා තං පපඤ්චං පරිහරිතුං සිප්පපජීවිති තංතංසිප්පායතනානි සඬිගහෙත්වා එවමාහාති තමත්ථං දස්සෙතුං. “හත්ථාරොහාතිආදීහි යෙ තං තං සිප්පං නිස්සාය ජීවන්ති, තෙ දස්සෙති”ති වුත්තං. කස්මාති ආහ “අයඤ්භි”තිආදි. සිප්පං උපනිස්සාය ජීවන්තිති සිප්පපජීවිනො.

හත්ථිමාරොහන්තිති හත්ථාරොහා, හත්ථාරුල්භයොධා. හත්ථිං ආරොහාපයන්තිති හත්ථාරොහා, හත්ථාවරිය හත්ථිචෙජ්ජ හත්ථිමෙණ්ඩාදයො. යෙන හි පයොගෙන පුරිසො හත්ථිනො ආරොහනායොග්ගො හොති, තං හත්ථිස්ස පයොගං විධායන්තානං සබ්බෙසම්පෙතෙසං ගහණං. තෙනාහ “සබ්බෙසි”තිආදි. තත්ථ හත්ථාවරියා නාම යෙ හත්ථිනො, හත්ථාරොහකානඤ්ච සික්ඛාපකා. හත්ථිචෙජ්ජා නාම හත්ථිහිසක්කා. හත්ථිමෙණ්ඩා නාම හත්ථිනං පාදරක්ඛකා. හත්ථිං මණ්ඩයන්ති රක්ඛන්තිති හත්ථිමණ්ඩා, තෙයෙව හත්ථිමෙණ්ඩා, හත්ථිං මිනෙන්නි සම්මා විදහනෙන හිංසන්තිති වා හත්ථිමෙණ්ඩා. ආදි-සද්දෙන හත්ථිනං යවපදායකාදයො සඬිගණ්භාති. අස්සාරොහාති එත්ථාපි සුද්ධහෙතුකත්තුවසෙන යථාවුත්තොච අත්ථො. රථෙ නියුත්තා රථිකා. රථරක්ඛා නාම රථස්ස ආණ්ණරක්ඛකා. ධනුං ගණ්භන්තිති ධනුග්ගහා, ඉස්සාසා, ධනුං ගණ්භාපෙන්නිති ධනුග්ගහා, ධනුසිප්පසික්ඛාපකා ධන්වාචරියා.

වෙලෙන වෙලපටාකාය යුද්ධෙ අකන්ති ගච්ඡන්තිති වෙලකා, ජයද්ධජගාහකාති ආහ “යෙ යුද්ධෙ”තිආදි. ජයධජන්ති ජයනත්ථං, ජයකාලෙ වා පග්ගහිතධජං. පුරතොති සෙනාය පුබ්බෙ. යථා තථා යිතෙ සෙනිකෙ බ්‍යුහවිචාරණවසෙන තතො තතො චලයන්ති උච්චාලෙන්තිති චලකාති වුත්තං “ඉධ රඤ්ඤො”තිආදි. සකුණග්ගිආදයො විය මංසපිණ්ඩං පරසෙනාසමුහසඬිබාතං පිණ්ඩං සාහසිකතාය ඡෙත්වා ඡෙත්වා දයන්ති

උප්පතිත්වා උප්පතිත්වා නිග්ගච්ඡන්තිති පිණ්ඩදායකා. තෙනාහ “තෙ කිරා”තිආදි. සාහසං කරොන්තිති සාහසිකා, තෙයෙව මහායොධා. පිණ්ඩමිවාති තාලඵලපිණ්ඩමිවාති වදන්ති, “මංසපිණ්ඩමිවා”ති (දී. නි. වී. 1.163) ආවරියෙන චුත්තං. සබ්බත්ථ “ආවරියෙන”ති චුත්තෙ ආවරියධම්මපාලත්ථෙරොව ගහෙනබ්බො. දුතියවිකප්පෙ පිණ්ඩෙ ජනසමුහසඬ්ඛාතෙ සම්මද්දෙ දයන්ති උප්පත්තතා විය ගච්ඡන්තිති පිණ්ඩදායකා, දය-සද්දො ගතියං, අය-සද්දස්ස වා ද-කාරාගමෙන නිප්ථන්ති.

උග්ගතුග්ගතාති සඬ්ඛාමං පත්වා ජවපරක්කමාදිවසෙන අතිවිය උග්ගතා. තදෙවාති පරෙහි චුත්තං තමෙව සීසං වා ආවුධං වා. පක්ඛන්දන්තිති වීරසුරහාවෙන අසප්පමානා පරසෙනමනුපවිසන්ති. ථාමජවබලපරක්කමාදිසම්පත්තියා මහානාගසදිසතා. තෙනාහ “හත්ථිආදීසුපි”තිආදි. එකන්තසුරාති එකවරසුරා අන්තසද්දස්ස තබ්භාවචුත්තිතො, සුරහාවෙන එකාකිනො හුත්වා යුජ්ඣනකාති අත්ථො. සජාලිකාති සවම්මිකා. සන්තාහො කඬ්ඣකටො වම්මං කවථො උරව්ඡදො ජාලිකාති හි අත්ථතො එකං. සවම්මිකාති ජාලිකා විය සරීරපරිත්තාණෙන වම්මෙන සවම්මිකා. වම්මකඤ්චුකන්ති වම්මමයකඤ්චුකං. පවිසිත්වාති තස්ස අන්තො හුත්වා, පටිමුඤ්චිත්වාති චුත්තං හොති. සරපරිත්තාණං වම්මන්ති වම්මපටිසිබ්බිතං වෙලකං, වම්මමයං වා ඵලකං. බලවසිනෙහාති සාමිති අතිසයපෙමා. සරදාසයොධාති අන්තොජාතදාසපරියාපන්තා යොධා, “සරදාසිකපුත්තා”තිපි පායො, අන්තොජාතදාසිතං පුත්තාති අත්ථො.

ආලාරං චුච්චති මහානසං, තත්ථ නියුත්තා ආලාරිකා. පූච්ඡාති පූච්ඡසම්පාදකා, යෙ පූච්ඡමෙව නානප්පකාරතො සම්පාදෙන්වා වික්කිණන්තා ජීවන්ති. කෙසනබසණ්ඨපනාදිවසෙන මනුස්සානං අලඬ්ඡකාරවිධං කප්පෙන්ති සංවිදහන්තිති කප්පකා. චුණ්ණවිලෙපනාදිහි මලහරණවණ්ණසම්පාදනවිධිනා න්භාපෙන්ති නභානං කරොන්තිති න්භාපිකා. නවන්තාදිවිධිනා පවත්තො ගණනගන්ථො අන්තරා ඡිද්දාහාවෙන අවිඡිද්දකොති චුච්චති, තදෙව පයෙන්තිති අවිඡිද්දකපායකා. හත්ථෙත අධිප්පායවිඤ්ඤාපනං, ගණනං වා හත්ථමුද්දා. අඬ්ඟුලිසඬ්ඛකොවනඤ්ඤි මුද්දාති චුච්චති, තෙන ව විඤ්ඤාපනං, ගණනං වා හොති. හත්ථසද්දො වෙන්ථ තදෙකදෙසෙසු අඬ්ඟුලීසු දට්ඨබ්බො “න භුඤ්ජමානො සබ්බං හත්ථං මුබ්බෙ පක්ඛිපිස්සාමි”තිආදීසු (පාචි. 618) විය, තමුපනිස්සාය ජීවන්තිති මුද්දිකා. තෙනාහ “හත්ථමුද්දායා”තිආදි.

අයකාරො කම්මාරකාරකො. දන්තකාරො හමකාරො. චිත්තකාරො ලෙපචිත්තකාරො. ආදි-සද්දෙන කොට්ටකලෙඛකවිලිවකාරඉට්ඨකකාරදාරුකාරාදීනං සඬ්ඛහො. දිට්ඨෙව ධම්මෙති ඉමස්මිංයෙව අත්තහාවෙ. කරණනිප්ථාදනවසෙන දස්සෙත්වා. සන්දිට්ඨිකමෙවාති අසම්පරායිකතාය සාමං දට්ඨබ්බං, සයමනුභවිතබ්බං.

අත්තපච්චක්ඛන්ති අත්ථො. උපජීවන්ති උපනිස්සාය ජීවන්ති. සුඛිතන්ති සුඛප්පත්තං. ථාමබ්බුපෙතභාවොව ජිණනන්ති ආහ “ජිණිතං ථාමබ්බුපෙත”න්ති. උපරීති දෙවලොකෙ. තථා උද්ධන්තිපි. සො හි මනුස්සලොකතො උපරිමො. අග්ගං වියාති අග්ගං, ඵලං. “කම්මස්ස කතත්තා ඵලස්ස නිබ්බත්තනතො තං කම්මස්ස අග්ගිසිඛා විය භොති”ති ආචරියෙන වුත්තං. අපිච සග්ගන්ති උත්තමං, ඵලං. සග්ගන්ති සුට්ඨ අග්ගං, රූපසද්දාදිදසවිධං අත්තනො ඵලං නිජ්ඣාදෙතුං අරහතිති අත්ථො. සුඅග්ගිකාව නිරුත්තිනියෙන සොවග්ගිකා, දක්ඛිණාසද්දාපෙක්ඛාය ව සබ්බත්ථ ඉත්ථිලිඬගනිද්දෙසො. සුඛොති සුබ්බපායො ඉට්ඨො කන්තො. අග්ගෙති උළාථෙ. අත්තනා පරිභුඤ්ජිතබ්බං බාහිරං රූපං, අත්තනො වණ්ණපොක්ඛරතා වණ්ණොති අයමෙතෙසං විසෙසො. දක්ඛන්ති වඩ්ඪන්ති එතායාති දක්ඛිණා, පරිච්චාගමයං පුඤ්ඤන්ති ආහ “දක්ඛිණං දාන”න්ති.

මග්ගො සාමඤ්ඤං සමිතපාපසඬ්ඛාතස්ස සමණස්ස භාවොති කත්වා, තස්ස විපාකත්තා අරියඵලං සාමඤ්ඤඵලං. “යථාහා”තිආදිනා මහාවග්ගසංයුත්තපාළිවසෙන තදත්ථං සාධෙති. තං එස රාජා න ජානාති අරියධම්මස්ස අකොවිදතාය. යස්මා පනෙස “දාසකස්සකාදිභූතානං පබ්බජිතානං ලොකතො අභිවාදනාදිලාභො සන්දිට්ඨිකං සාමඤ්ඤඵලං නාමා”ති චින්තෙත්වා “අත්ථි නු ඛො කොචි සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ඊදිසමත්ථං ජානන්තො”ති වීමංසන්තො පුරණාදිකෙ පුච්ඡිත්වා තෙසං කථාය අනධිගතචින්තො භගවත්තම්පි එතමත්ථං පුච්ඡි. තස්මා වුත්තං “දාසකස්සකොපමං සන්ධාය පුච්ඡති”ති.

රාජාමච්චාති රාජකුලසමුදාගතා අමච්චා, අනුයුත්තකරාජානො වෙච අමච්චා වාතිපි අත්ථො. කණ්ඨපක්ඛන්ති යථාපුච්ඡිතෙ අත්ථෙ ලබ්භමානදිට්ඨිගතූපසංහිතං සංකිලෙසපක්ඛං. සුක්කපක්ඛන්ති තබ්බිධුරං උපරි සුත්තාගතං වොදානපක්ඛං. සමණකොලාහලන්ති සමණකොතුහලං තං තං සමණවාදානං අඤ්ඤමඤ්ඤවිරොධං. සමණභණ්ඩනන්ති තෙනෙව විරොධෙන “එවංවාදීනං තෙසං සමණබ්‍රාහ්මණානං අයං දොසො, එවංවාදීනං තෙසං අයං දොසො”ති එවං තං තං වාදස්ස පරිභාසනං. ඉස්සරානුවත්තකො හි ලොකොති ධම්මතාදස්සනෙන තදත්ථසමත්ථනං. අත්තනො දෙසනාකොසල්ලෙන රඤ්ඤො භාරං කරොන්තො, න තදඤ්ඤෙන පරවම්භනාදිකාරණෙන.

164. නු-සද්දො විය නො-සද්දොපි පුච්ඡායං නිපාතොති ආහ “අභිජානාසි නු”ති. අයඤ්චාති එත්ථ ව-සද්දො න කෙවලං අභිජානාසිපදෙනෙව, අථ ඛො “පුච්ඡිතා”ති පදෙන වාති සමුච්චයත්ථො. කථං යොජෙතබ්බොති අනුයොගමපනෙති “ඉදඤ්ඨි”තිආදිනා. පුච්ඡිතා නුති පුබ්බෙ පුච්ඡං කත්තා නු. නං පුට්ඨභාවන්ති තාදිසං පුච්ඡිතභාවං අභිජානාසි නු. න තෙ සම්මුට්ඨන්ති තව න පමුට්ඨං වතාති අත්ථො. අථාසුකභාවොති

තථා භාසනෙන අසුඛභාවො. පණ්ඩිතපතිරූපකානන්ති (සාමං විය අත්තනො සක්කාරානං පණ්ඩිතභාසානං) ආමං විය පක්කානං පණ්ඩිතා භාසානං. (දී. නි. ටී. 1.163) පාළිපදඅත්ථබ්‍යඤ්ජනෙසුති පාළිසඬ්ඛාතෙ පදෙ, තදත්ථෙ තජ්ජරියාපන්නක්ඛරෙ ව, වාක්‍යාපරියායො වා බ්‍යඤ්ජනසද්දො “අක්ඛරං පදං බ්‍යඤ්ජන”න්තිආදීසු (තෙත්ති. 28) විය. භගවතො රූපං සභාවො විය රූපමස්සාති භගවන්තරූපො, භගවා විය එකන්තපණ්ඩිතොති අත්ථො.

පුරණකස්සපවාදවණ්ණනා

165. එකමීදාහන්ති එත්ථ ඉදන්ති නිපාතමත්තං, එකං සමයමිච්චෙව අත්ථො. සම්මොදෙති සම්මොදනං කරොතීති සම්මොදනීයං. අනීයසද්දො හි බහුලා කත්ථත්ථාහිධායකො යථා “නියායානිකා”ති, (ධ. ස. සුත්තන්තදුකමාතිකා 97) සම්මොදනං වා ජනෙතීති සම්මොදනීයං තද්ධිතවසෙන. සරිතබ්බන්ති සාරණීයං, සරණස්ස අනුච්ඡවිකන්ති වා සාරණීයං, එතමත්ථං දස්සෙතුං “සම්මොදජනකං සරිතබ්බයුත්තක”න්ති වුත්තං, සරිතබ්බයුත්තකන්ති ව සරණානුච්ඡවිකන්ති අත්ථො.

166. සහත්ථාති සහත්ථෙතෙව, තෙන සුද්ධකත්තාරං දස්සෙති, ආණන්තියාති පන හෙතුකත්තාරං, නිස්සග්ගියථාවරාදයොපි ඉධ සහත්ථ කරණෙනෙව සඬ්ගහිතා. හත්ථාදීනීති හත්ථපාදකණ්ණනාසාදීති. පචනං දහනං විබාධනන්ති ආහ “දණ්ඨෙන උජ්ජිලෙන්තස්සා”ති. පපඤ්චසුදනීයං නාම මජ්ඣිමාගග්ගට්ඨකථායං පන “පචතො”ති එතස්ස “තජ්ජෙන්තස්ස වා”ති (ම. නි. අට්ඨ. 3.97) දුතියොපි අත්ථො වුත්තො, ඉධ පන තජ්ජනං, පරිභාසනඤ්ච දණ්ඨෙන සඬ්ගහෙත්වා “දණ්ඨෙන උජ්ජිලෙන්තස්ස ඉච්චෙව වුත්ත”න්ති (දී. නි. ටී. 1.166) ආචරියෙන වුත්තං, අධුනා පන පොත්ථකෙසු “තජ්ජෙන්තස්ස වා”ති පාඨොපි බහුසො දිස්සති. සොකන්ති සොකකාරණං, සොචනන්තිපි යුජ්ජති කාරණසම්පාදනෙන ඵලස්සපි කත්තබ්බතො. පරෙහීති අත්තනො වචනකරෙහි කම්මභූතෙහි. එන්දතොති එත්ථ පරස්ස එන්දනවසෙන සුද්ධකත්තුත්ථො න ලබ්භති, අථ ඛො අත්තනො එන්දනවසෙනෙවාති ආහ “පරං එන්දන්තං එන්දනකාලෙ සයම්පි එන්දතො”ති, අත්තනා කතෙන පරස්ස විබාධනපයොගෙන සයම්පි එන්දතොති අත්ථො. “අතිපාතාපයතො”ති පදං සුද්ධකත්තරි, හෙතුකත්තරි ව පචත්තතීති දස්සෙති “හනන්තස්සාපි හනාපෙන්තස්සාපි”ති ඉමිනා. සබ්බත්ථාති “ආදියතො”තිආදීසු. කරණකාරණවසෙනාති සයංකාරපරංකාරවසෙන.

සරහිත්තියා අත්තො ව බහි ව සන්ධි සරසන්ධි. කිඤ්චිපි අසෙසෙත්වා නිරවසෙසො ලොපො විලුම්පනං නිල්ලොපොති ආහ “මහාවිලොප”න්ති. එකාගාරෙ නියුත්තො විලොපො එකාගාරිකො. තෙනාහ “එකමෙවා”තිආදී. “පරිපන්ථෙ තිට්ඨතො”ති එත්ථ අච්ඡන්දනත්ථමෙව තිට්ඨතීති අයමත්ථො පකරණතො සිද්ධොති දස්සෙති “ආගතාගතාන”න්තිආදීනා. “පරිතො

සබ්බසො පන්ථෙ භනනං පරිපන්ථො”ති (දී. නි. ටී. 1.166) අයමත්ථොපි ආචරියෙන චුත්තො. කරොමිති සඤ්ඤායාති සඤ්චෙතනිකභාවමාහ, තෙනෙනං දස්සෙති “සඤ්චිච්ච කරොතොපි න කරියති නාම, පගෙව අසඤ්චිච්චා”ති. පාපං න කරියතීති පුබ්බෙ අසතො උප්පාදෙතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා පාපං අකතමෙව නාම. තෙනාහ “නත්ථි පාප”න්ති.

යදි එවං කථං සත්තා පාපෙ පවත්තන්තීති අත්තනො වාදෙ පරෙහි ආරොපිතං දොසමපනෙතුකාමො පුරණො ඉමමත්ථමිපි දස්සෙතීති ආහ “සත්තා පනා”තිආදි. සඤ්ඤාමත්තමෙනං “පාපං කරොන්තී”ති, පාපං පන නත්ථෙවාවති චුත්තං හොති. එවං කිරස්ස හොති – ඉමෙසං සත්තානං හිංසාදිකිරියා අත්තානං න පාපුණාති තස්ස නිච්චතාය නිබ්බිකාරත්තා, සරිරං පන අචෙතනං කට්ඨකලිඬිගරුපමං, තස්මිං විකොපිතෙපි න කිඤ්චි පාපන්ති. පරියන්තො වුච්චති නෙමි පරියොසානෙ ධීතත්තා. තෙන චුත්තං ආචරියෙන “නිසිතබුරමයනෙමිනා”ති (දී. නි. ටී. 1.166). දුතියවිකප්පෙ චක්කපරියොසානමෙව පරියන්තො, බුරෙන සදිසො පරියන්තො යස්සාති බුරපරියන්තො. බුරග්ගහණෙන චෙත්ථ බුරධාරා ගහිතා තදවරොධනො. පාළියං චක්කෙනාති චක්කාකාරකතෙන ආවුධවිසෙසෙන. තං මංසබලකරණසඬ්ඛානං නිදානං කාරණං යස්සාති තතොනිදානං, “පච්චත්තවචනස්ස තොආදෙසො, සමාසෙ චස්ස ලොපාහාවො”ති (පාරා. අට්ඨ. 1.21) අට්ඨකථාසු චුත්තො. “පච්චත්තත්ථෙ නිස්සක්කවචනමිපි යුජ්ජතී”ති (සාරත්ථ. ටී. පට්ඨමහාසඬ්ඛිතිකථාවණ්ණනා) ආචරියසාරිපුත්තත්ථෙරො. “කාරණත්ථෙ නිපාතසමුදායො”තිපි අක්ඛරවිත්තකා.

ගඬිගාය දක්ඛිණදිසා අප්පතිරුපදෙසො, උත්තරදිසා පන පතිරුපදෙසොති අධිප්පායෙන “දක්ඛිණඤ්චෙ”තිආදි චුත්තං, තඤ්ච දෙසදිසාපදෙසෙන තන්තිවාසිනො සන්ධායාති දස්සෙතුං “දක්ඛිණනිරො”තිආදිමාහ. භනනදානකිරියා හි තදායත්තා. මහායාගන්ති මහාවිජිතරඤ්ඤො යඤ්ඤසදිසමිපි මහායාගං. දමසද්දො ඉන්ද්‍රියසංවරස්ස, උපොසථසීලස්ස ච වාවකොති ආහ “ඉන්ද්‍රියදමෙන උපොසථකම්මෙනා”ති. කෙචි පන උපොසථකම්මෙනා’ති ඉදං ඉන්ද්‍රියදමස්ස විසෙසනං, තස්මා ‘උපොසථකම්මභූතෙන ඉන්ද්‍රියදමෙනා’ති” අත්ථං වදන්ති, තදයුත්තමෙව තදුභයත්ථවාවකත්තා දමසද්දස්ස, අත්ථද්වයස්ස ච විසෙසචුත්තිනො. අධුනා හි කත්ථවි පොත්ථකෙ වා-සද්දො, ව-සද්දොපි දිස්සති. සීලසංයමෙනාති තදඤ්ඤෙන කායිකවාචසිකසංවරෙන. සච්චවචනෙනාති අමොසවජ්ජෙන. තස්ස විසුං වචනං ලොකෙ ගරුතරපුඤ්ඤසම්මතභාවතො. යථා හි පාපධම්මෙසු මුසාවාදො ගරුතරො, එවං පුඤ්ඤධම්මෙසු අමොසවජ්ජො. තෙනාහ භගවා ඉතිචුත්තකෙ –

“එකධම්මං අතීතස්ස, මුසාවාදිස්ස ජන්තුනො;
විතිණ්ණපරලොකස්ස, නත්ථි පාපං අකාරිය”න්ති. (ඉතිවු. 27);

පවත්නීති යො කරොති, තස්ස සන්තානෙ ඵලප්පාදපච්චයභාවෙන උප්පත්ති. ඵලඤ්ඤි “නත්ථි කම්මං, නත්ථි කම්මඵල”න්ති අකිරියවාදස්ස පරිපුණ්ණතා. සති හි කම්මඵලෙ කම්මානමකිරියභාවො කථං භවිස්සති. සබ්බථාපීති “කරොතො”ති ආදිනා වුත්තෙන සබ්බප්පකාරෙනපි.

ලබුජන්ති ලිකුචං. පාපපුඤ්ඤානං කිරියමෙව පටික්ඛිපති, න රඤ්ඤා පුට්ඨං සන්දිට්ඨිකං සාමඤ්ඤඵලං බ්‍යාකරොතීති අධිප්පායො. ඉදඤ්ඤි අවධාරණං විපාකපටික්ඛෙපනිවත්තනත්ථං. යො හි කම්මං පටික්ඛිපති, තෙන අත්ථතො විපාකොපි පටික්ඛිත්තොයෙව නාම හොති. තථා හි චක්ඛති “කම්මං පටිබාහන්තෙනාපි”ති ආදි (දී. නි. අට්ඨ. 1.170-172).

පටිරාජුහි අනභිභවතීයභාවෙන විසෙසතො ජිතන්ති විජිතං, එකස්ස රඤ්ඤො ආණාපවත්තිදෙසො. “මා මය්හං විජිතෙ වසථා”ති අපසාදනා පබ්බජිතස්ස පබ්බාජනසංඛාරා විහෙයනායෙවාති වුත්තං “විහෙයෙතබ්බ”න්ති. තෙන වුත්තස්ස අත්ථස්ස “ඵලමෙත”න්ති උපධාරණං සල්ලක්ඛණං උග්ගණ්හනං, තදම්නා පටික්ඛිපතීති ආහ “සාරතො අග්ගණ්හන්තො”ති. තස්ස පන අත්ථස්ස අද්ධතියභාවාපාදනවසෙන විත්තෙන සන්ධාරණං නික්කුප්පනං, තදම්නා පටික්ඛිපතීති දස්සෙති “සාරවසෙනෙව...පෙ.... අට්ඨපෙත්තො”ති ඉමිනා. සාරවසෙනෙවාති උත්තමවසෙනෙව, අවිතථත්තා වා පරෙහි අනුච්චාලිතො ථීරභූතො අත්ථො අපේග්ගභාවෙන සාරොති වුච්චති, තංවසෙනෙවාති අත්ථො. නිස්සරණන්ති වට්ටතො නිය්‍යානං. පරමත්ථොති අවිපරිත්තත්ථො, උත්තමස්ස වා ඤාණස්සාරම්මණභූතො අත්ථො. බ්‍යඤ්ජනං පන තෙන උග්ගහිතඤ්ඤෙව නික්කුප්පිතඤ්ඤෙව තථායෙව භගවතො සන්තිකෙ භාසිතත්තා.

මක්ඛලිගොසාලවාදවණ්ණනා

168. උභයෙනාති හෙතුපච්චයපටිසෙධවචනෙන. “විජ්ජමානමෙවා”ති ඉමිනා සභාවතො විජ්ජමානස්සෙව පටික්ඛිපතො තස්ස අඤ්ඤාණමෙව කාරණන්ති දස්සෙති. සංකිලෙසපච්චයන්ති සංකිලිස්සනස්ස මලීනස්ස කාරණං. විසුද්ධිපච්චයන්ති සංකිලෙසතො විසුද්ධියා වොදානස්ස පච්චයං. අත්තකාරෙති පච්චත්තවචනස්ස එ-කාරවසෙන පදසිද්ධි යථා “වනප්පගුමිමෙ යථා ඵුසිතග්ගෙ”ති, (බු. පා. 13; සු. නි. 236) පච්චත්තත්ථෙ වා භුමිමච්චනං යථා “ඉදම්පිස්ස හොති සීලස්මි”න්ති (දී. නි. 1.194), තදෙවත්ථං දස්සෙති “අත්තකාරො”ති ඉමිනා. සො ච තෙන තෙන සත්තෙන අත්තනා කාතබ්බකම්මං, අත්තනා නිප්ථාදෙතබ්බපයොගො වා. තෙනාහ “යෙනා”ති ආදි. සබ්බඤ්ඤාතන්ති සම්මාසම්බොධිං. තන්ති අත්තනා කතකම්මං. දුතියපදෙනාති “නත්ථි පරකාරො”ති පදෙන. පරකාරො ච නාම පරස්ස වාහසා ඉජ්ඣනකපයොගො. තෙන වුත්තං “යං පරකාරො”න්ති ආදි. ඔවාදානුසාසනින්ති ඔවාදභූතමනුසාසනිං, පයමං වා ඔවාදො, පච්ඡා

දිසනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගඅනිත්තවට්ඨකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා
 අනුසාසනී. “පරකාර”න්ති පදස්ස උපලක්ඛණවසෙන
 අත්ථදස්සනඤ්ඤායෙ, ලොකුත්තරධම්මෙ පරකාරාවස්සයො නත්ථිති ආහ
 “යපෙත්වා මහාසත්ත”න්ති. අත්ථෙවෙස ලොකියධම්මෙ යථා තං අම්භාකං
 බොධිසත්තස්ස ආලාරුදකෙ නිස්සාය
 පඤ්චාභිඤ්ඤාලොකියසමාපත්තිලාභො, තඤ්ච පච්ඡිමභවිකමහාසත්තං
 සන්ධාය වුත්තං, පච්චෙකබොධිසත්තස්සපි එත්ථෙව සඬගභො තෙසම්පි
 තදභාවතො. මනුස්සසොහග්ගත්ති මනුස්සෙසු සුභගභාවං. එවන්ති
 වුත්තස්පකාරෙන කම්මවාදස්ස, කිරියවාදස්ස ච පටික්ඛිපනෙන.
 ජිනවක්කෙති “අත්ථි භික්ඛවෙ කම්මං කණ්භං කණ්භවිපාක”න්තිආදි (අ.
 නි. 4.232) නයස්පවත්තෙ කම්මානං, කම්මඵලානඤ්ච අත්ථිතාපරිදීපනෙ
 බුද්ධසාසනෙ. පච්චනීකකථනං පහාරදානසදිසන්ති “පහාරං දෙති නාමා”ති.

යථාවුත්තඅත්තකාරපරකාරාභාවතො එව සත්තානං
 පච්චත්තපුරිසකාරො නාම කොචි නත්ථිති සන්ධාය “නත්ථිපුරිසකාරො”ති
 තස්ස පටික්ඛිපනං දස්සෙතුං “යෙනා”තිආදි වුත්තං.
 “දෙවත්තම්පි”තිආදිනා, “මනුස්සසොහග්ගත්ති”තිආදිනා ච
 වුත්තස්පකාරා. “බලෙ පතිට්ඨිතා”ති වත්වා වීරියමෙවිධ බලන්ති දස්සෙතුං
 “වීරියං කත්වා”ති වුත්තං. සත්තානඤ්චි දිට්ඨධම්මිකසම්පරායික
 නිබ්බානසම්පත්තිආවහං වීරියබලං නත්ථිති සො පටික්ඛිපති,
 නිදස්සනමත්තඤ්ඤායෙ වොදානියබලස්ස පටික්ඛිපනං සංකිලෙසිකස්සාපි
 බලස්ස තෙන පටික්ඛිපනතො. යදි වීරියාදීනි පුරිසකාරවෙච්චනානි, අථ
 කස්මා තෙසං විසුං ගහණන්ති ආහ “ඉදං නො වීරියෙනා”තිආදි. ඉදං නො
 වීරියෙනාති ඉදං ඵලං අම්භාකං වීරියෙන පවත්තං.
 පවත්තවචනපටික්ඛෙපකරණවසෙනාති අඤ්ඤාසං
 පවත්තවොහාරවචනස්ස පටික්ඛෙපකරණවසෙන.
 වීරියථාමපරක්කමසම්බන්ධනෙන පවත්තබලවාදීනං වාදස්ස
 පටික්ඛෙපකරණවසෙන “නත්ථි බල”න්ති පදම්ච සබ්බානිපෙතානි තෙන
 ආදියන්ති අධිස්පායො. තඤ්ච වචනීයත්ථතො වුත්තං, වචනත්ථතො පන
 තස්සා තස්සා කිරියාය උස්සන්තට්ඨෙත බලං. සුරවීරභාවාවහට්ඨෙත වීරියං.
 තදෙව දළ්භභාවතො, පොරිසධුරං වහන්තෙන පවත්තෙතබ්බතො ච
 පුරිසථාමො. පරං පරං යානං අක්කමනවසෙන පවත්ති යා පුරිසපරක්කමොති
 වෙදිතබ්බං.

රූපාදිසු සත්තවිසත්තතාය සත්තා. අස්සසනපස්සසනවසෙන පවත්ති යා
 පාණනතො පාණාති ඉමිනා අත්ථෙත සමානෙපි පද්ද්වයෙ
 එකින්ද්‍රියාදිවසෙන පාණෙ විහජිත්වා සත්තතො විසෙසං කත්වා එස වදන්ති
 ආහ “එකින්ද්‍රියො”තිආදි. භවන්තිති භූතාති සත්තපාණපරියායෙපි සති
 අණ්ඩකොසාදිසු සම්භවනට්ඨෙත තතො විසෙසාව, තෙන වුත්තාති දස්සෙති
 “අණ්ඩ...පෙ.... වදන්ති”ති ඉමිනා. වත්ථිකොසො ගබ්භාසයො. ජීවනතො
 පාණං ධාරෙන්නො විය වඩ්ඪනතො ජීවා. තෙනාහ “සාලියවා”තිආදි.

ආදිසද්දෙන විරුළුහධම්මා තිණරුක්ඛා ගහිතා. නත්ථි එතෙසං සංකිලෙසවිසුද්ධියු වසො සාමත්ථියන්ති අවසා. තථා අබලා අවිරියා. තෙනාහ “තෙස”න්තිආදි. නියතාති නියමනා, අභේජජසුත්තාවුතස්ස අභේජජමණිනො විය නියතජ්ජවත්තිතාය ගතිජාතිඛන්ධාපවග්ගවසෙන නියාමොති අත්ථො. තත්ථ තත්ථාති තාසු තාසු ජාතියු. ඡන්තං අභිජාතීනං සම්ඛන්ධිභූතානං ගමනං සමවායෙන සමාගමො. සම්ඛන්ධිනිරපෙක්ඛොපි භාවසද්දො සම්ඛන්ධිසහිතො විය පකතියත්ථවාචකොති ආහ “සභාවොයෙවා”ති, යථා කණ්ටකස්ස තික්ඛතා, කපිත්ථඵලාදීනං පරිමණ්ඩලතා, මිගපක්ඛීනං විචිත්තාකාරතා ව, එවං සබ්බස්සාපි ලොකස්ස හෙතුපච්චයමන්තරෙන තථා තථා පරිණාමො අකුත්තිමො සභාවොයෙවාති අත්ථො. තෙන වුත්තං “යෙනා”තිආදි. පරිණමනං නානජ්ජකාරතාපත්ති. යෙනාති සත්තපාණාදිනා. යථා භවිතබ්බං, තථෙවාති සම්ඛන්ධො.

ඡළභිජාතියො පරතො විත්ථාරිසිස්සන්ති. “සුඛඤ්ච දුක්ඛඤ්ච පටිසංවෙදෙන්ති”ති වදන්තො මක්ඛලි අදුක්ඛමසුඛභූමිං සබ්බෙන සබ්බං න ජානාතීති වුත්තං. “අඤ්ඤා අදුක්ඛමසුඛභූමි නත්ථිති දස්සෙති”ති. අයං “සුඛඤ්ච දුක්ඛඤ්ච පටිසංවෙදෙන්ති”ති වචනං කරණභාවෙන ගහෙත්වා වුත්තා ආවරියස්ස මති. පොත්ථකෙසු පන “අඤ්ඤා සුඛදුක්ඛභූමි නත්ථිති දස්සෙති”ති අයමෙව පාඨො දිට්ඨො, න “අදුක්ඛමසුඛභූමි”ති. එවං සති “ඡස්ථෙවාභිජාතියු”ති වචනං අධිකරණභාවෙන ගහෙත්වා ඡසු එව අභිජාතියු සුඛදුක්ඛපටිසංවෙදනං, න තෙහි අඤ්ඤත්ථ, තායෙව සුඛදුක්ඛභූමි, න තදඤ්ඤාති දස්සෙතීති වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. අයමෙව ව යුත්තතරො පටික්ඛෙපිතබ්බස්ස අත්ථස්ස භූමිවසෙන වුත්තත්තා. යදි හි “සුඛඤ්ච දුක්ඛඤ්ච පටිසංවෙදෙන්ති”ති වචනෙන පටික්ඛෙපිතබ්බස්ස දස්සනං සියා, අථ “අඤ්ඤා අදුක්ඛමසුඛා නත්ථි”ති දස්සෙය්‍ය, න “අදුක්ඛමසුඛභූමි”ති දස්සනහෙතුවචනස්ස භූමිඅත්ථාභාවතො. දස්සෙති වෙතං තාසං භූමියා අභාවමෙව, තෙන විඤ්ඤායති අයං පාඨො, අයඤ්චත්ථො යුත්තතරොති.

පමුඛයොනීනන්ති මනුස්සෙසු ඛත්තියබ්‍රාහ්මණාදිවසෙන, තිරච්ඡානාදියු සීහබ්‍යග්ඝාදිවසෙන පධානයොනීනං, පධානතා චෙත්ථ උත්තමතා. තෙනාහ “උත්තමයොනීන”න්ති. සට්ඨි සතානීති ඡ සහස්සාති. “පඤ්ච ව කම්මුතො සතානී”ති පදස්ස අත්ථදස්සනං. “පඤ්ච කම්මසතානි වා”ති. “එසෙව නයො”ති ඉමිනා “කෙවලං තක්කමත්තකෙන නිරත්ථකං දිට්ඨිං දීපෙති”ති ඉමමෙවත්ථමතිදිසති. එත්ථ ව “තක්කමත්තකෙනා”ති වදන්තො යස්මා තක්කිකා අවස්සයභූතතථත්ථග්ගහණඅභිකුසනයමන්තරෙන නිරභිකුසනය පරිකජ්ජනස්ස යං කිඤ්චි අත්තනා පරිකජ්ජිතං සාරතො මඤ්ඤමානා තථෙව අභිනිවිස්ස තත්ථ ව දිට්ඨිගාහං ගණහන්ති, තස්මා න තෙසං දිට්ඨිවත්ථුස්මිං විඤ්ඤාහි විචාරණා කාතබ්බාති ඉමමධිජ්ජායං විභාවෙති. කෙච්ඡි උත්තරවිහාරවාසිනො. පඤ්චින්ද්‍රියවසෙනාති වක්ඛාදිපඤ්චින්ද්‍රියවසෙන. තෙ හි “වක්ඛුසොතසානජිවිහාකායසඬ්ඛාතාති ඉමාති පඤ්චින්ද්‍රියාති

‘පඤ්ච කම්මානී’ති තිත්ථියා පඤ්ඤාපෙන්නී’ති වදන්ති “කායවට්ඨිමනොකම්මානි ව ‘තීණි කම්මානී’ති”. කම්මන්ති ලද්ධිති තද්වහං ඔළාරිකත්තා පරිපුණ්ණකම්මන්ති ලද්ධි. මනොකම්මං අනොළාරිකත්තා උපඨිඨකම්මන්ති ලද්ධිති යොජනා. “ද්වාසට්ඨි පටිපදා”ති වත්තබ්බෙ සභාවනිරුත්තිං අජානන්තො “ද්වට්ඨිපටිපදා”ති වදන්ති ආහ “ද්වාසට්ඨි පටිපදා”ති. සද්දරවකා පන “ද්වාසට්ඨියා සලොපො, අත්තමා”ති වදන්ති, තද්වුත්තමෙව සභාවනිරුත්තියා යොගතො අසිද්ධත්තා. යදි හි සා යොගෙන සිද්ධා අස්ස, එවං සභාවනිරුත්තියෙව සියා, තථා ව සති ආවරියානං මනෙන විරුජ්ඣතිති වදන්ති. “චුල්ලාසිති සහස්සානී”තිආදිකා පන අඤ්ඤත්‍ර දිට්ඨපයොගා සභාවනිරුත්තියෙව. දිස්සති හි විසුද්ධිමග්ගාදීසු –

“චුල්ලාසිති සහස්සානී, කප්පා තිට්ඨන්ති යෙ මරු;
න ත්වෙව තෙපි තිට්ඨන්ති, ද්විහි චිත්තෙහි සමොහිතා”ති. (විසුද්ධි. 2.715; මහානි. 10, 39);

එකස්මිං කප්පෙති චතුත්තමසඨ්ඨියායාකප්පානං අඤ්ඤතරභූතෙ එකස්මිං අසඨ්ඨියායාකප්පෙ. තත්ථාපි ව විචට්ටට්ඨායිසඤ්ඤිතං එකමෙව සන්ධාය “ද්වට්ඨන්තරකප්පා”ති චුත්තං. න හි සො අස්සුතසාසනධම්මො ඉතරෙ ජානාති බාහිරකානමවිසයත්තා, අජානන්තො එවමාහාති අත්ථො.

උරබ්භෙ හනන්ති, හන්ත්වා වා ජීවිතං කප්පෙන්නීති ඔරබ්භිකා. එස නයො සාකුණ්ඤ්ඤිති. ලුද්දාති චුත්තාවසෙසකා යෙ කෙචි වාතුප්පදජීවිකා නෙසාදා. මාගවිකපදස්මිඤ්ඤි රොහිතාදිමිගජාතියෙව ගහිතා. බන්ධනාගාරෙ නියොජෙන්නීති බන්ධනාගාරිකා. කුරුකම්මන්තාති දාරුණකම්මන්තා. අයං සබ්බොපි කණ්හකම්මපසුතතාය කණ්හාභිජාතීති වදති කණ්හස්ස ධම්මස්ස අභිජාති අබ්භූප්පන්ති යස්සාති කත්වා. හික්ඛුති බුද්ධසාසනෙ හික්ඛු. කණ්ටකෙති ඡන්දරාගෙ. සඤ්ඤොගවසෙන තෙසං පක්ඛිපනං. කණ්ටකසදිසඡන්දරාගෙන සඤ්ඤත්තා භුඤ්ජන්තිති හි අධිප්පායෙන “කණ්ටකෙ පක්ඛිපිත්වා”ති චුත්තං. කස්මාති ටෙ? යස්මා “තෙ පණිතපණිතෙ පච්චයෙ පටිසෙවන්ති”ති තස්ස මිච්ඡාගාහො, තස්මා ඤායලද්ධෙපි පච්චයෙ භුඤ්ජමානා ආජීවකසමයස්ස විලොමගාහිතාය පච්චයෙසු කණ්ටකෙ පක්ඛිපිත්වා බාදන්ති නාමාති වදති කණ්ටකචුත්තිකාති කණ්ටකෙන යථාචුත්තෙන සහ ජීවිකා. අයඤ්ඤිස්ස පාළියෙවාති අයං මක්ඛලිස්ස වාදදීපනා අත්තනා රචිතා පාළියෙවාති යථාචුත්තමත්ථං සමත්ථෙති. කණ්ටකචුත්තිකා එව නාම එකෙ අපරෙ පබ්බජිතා බාහිරකා සන්ති, තෙ නිලාභිජාතීති වදන්ති අත්ථො. තෙ හි සවිසෙසං අත්තකිලමථානුයොගමනුයුත්තා. තථා හි තෙ කණ්ටකෙ වත්තන්තා විය භවන්තිති කණ්ටකචුත්තිකාති චුත්තා. නිලස්ස ධම්මස්ස අභිජාති යස්සාති නිලාභිජාති. එවමිතරෙසුපි.

අම්භාකං සඤ්ඤොජනගණ්ඨො නත්ථිති වාදිනො බාහිරකපබ්බජිතා නිගණ්ඨා. එකමෙව සාටකං පරිදහන්තා එකසාටකා. කණ්ඨතො පරිසුද්ධො නිලො, තතො පන ලොභිතොතිආදිනා යථාක්කමං තස්ස පරිසුද්ධං වාදං දස්සෙතුං. “ඉමෙ කිරා”තිආදි චුත්තං. පණ්ඩරතරාති භුඤ්ජනනභානපටික්ඛෙපාදිවතසමායොගෙන පරිසුද්ධතරා කණ්ඨනීලමුපාදාය ලොභිතස්සාපි පරිසුද්ධභාවෙන වත්තබ්බතො. ඔදාතවසනාති ඔදාතවත්ථපරිදහනා. අවෙලකසාවකාති ආජීවකසාවකභූතා. තෙ කිර ආජීවකලද්ධියා විසුද්ධචිත්තතාය නිගණ්ඨෙහිපි පණ්ඩරතරා හලිද්දාභානම්පි පුරිමෙ උපාදාය පරිසුද්ධභාවජ්ජත්තිතො. “එව”න්තිආදිනා තස්ස ඡන්දාගමනං දස්සෙති. නන්දාදීනං සාවකභූතා පබ්බජිතා ආජීවකා. තථා ආජීවකීනියො. නන්දාදයො කිර තථාරූපං ආජීවකපටිපත්තිං උක්කංසං පාපෙත්වා යිතා, තස්මා නිගණ්ඨෙහි ආජීවකසාවකෙහි පබ්බජිතෙහි පණ්ඩරතරා චුත්තා පරමසුක්කාභිජාතීති අයං තස්ස ලද්ධි.

පුරිසභූමියොති පධානනිද්දෙසො. ඉත්ථිනම්පි හෙතා භූමියො එස ඉච්ඡතෙව. සත්ත දිවසෙති අවිචන්තසඤ්ඤාගවචනං, එත්තකම්පි මන්දා මොමුහාති. සම්බාධට්ඨානතොති මාතුකුච්ඡිං සන්ධායාහ. රොදන්ති වෙව විරවන්ති ච තමනුස්සරිත්වා. බෙදනං, කීළනඤ්ච බිඬ්ඨාසද්දෙනෙව සඬිගහෙත්වා බිඬ්ඨාභූමි චුත්තා. පදස්ස නික්ඛිපනං පදනික්ඛිපනං. යදා තථා පදං නික්ඛිපිතුං සමත්ථො, තදා පදවිමංසභූමි නාමාති භාවො. වතාවතස්ස ජානනකාලෙ. භික්ඛු ච පන්තකොතිආදිපි තෙසං බාහිරකානං පාළියෙව. තත්ථ පන්තකොති භික්ඛාය විවරණකො, තෙසං වා පටිපත්තියා පටිපත්තකො. ජිනොති ජිණ්ණො ජරාවසෙන භීනධාතුකො, අත්තතො වා පටිපත්තියා පටිපක්ඛං ජිනිත්වා යිතො. සො කිර තථාභූතො ධම්මම්පි කස්සවි න කට්ඨෙසි. තෙනාහ “න කිඤ්චි ආභා”ති. ඔට්ඨවදනාදිවිජ්ජකාරෙ කතෙපි බමනවසෙන න කිඤ්චි කට්ඨිතිපි වදන්ති. අලාභිත්ති “සො න කුම්භිමුඛා පටිග්ගණ්ඨාති”තිආදිනා නයෙන මහාසිහනාදසුත්තෙ (දී. නි. 1.394; ම. නි. 1.155) චුත්තඅලාහහෙතුසමායොගෙන අලාභිං. තතොයෙව ජීසවිජාදුබ්බලපරෙතතාය සයනපරායනට්ඨෙන සමණං පන්තභූමීති වදති.

ආජීවචුත්තිසතානීති සත්තානමාජීවභූතානි ජීවිකාචුත්තිසතානි. “පරිබ්බාජකසතානී”ති චුච්චමානෙපි වෙස සභාවලිඬිගමජානන්තො “පරිබ්බාජකසතෙ”ති වදති. එවමඤ්ඤසුපි. තෙනාහ “පරිබ්බාජකපබ්බජ්ජාසතානී”ති. නාගහවනං නාගමණ්ඩලං යථා “මහිංසකමණ්ඩල”න්ති. පරමාණුආදි රජො. පසුග්ගහණෙන ඵලකජාති ගහිතා. මීගග්ගහණෙන රුරුගවයාදි මීගජාති. ගණ්ඨිමිහීති එළුමිහි, පබ්බෙති අත්ථො. වාතුමහාරාජිකාදිබ්බමකායිකාදිවසෙන, තෙසඤ්ච අන්තරහෙදවසෙන බහු දෙවා. තත්ථ වාතුමහාරාජිකානං එකච්චඅන්තරහෙදො මහාසමයසුත්තෙන (දී. නි. 2.331) දීපෙනබ්බො. “සො පනා”තිආදිනා අජානන්තො පනෙස බහු දෙවෙපි සත්ත එව වදන්ති

තස්ස අප්පමාණතං දස්සෙති. මනුස්සාපි අනන්තාති දීපදෙසකුලවංසාජීවාදිවිභාගවසෙන. පිසාවා එව පෙසාවා, තෙ අපරපෙතාදිවසෙන මහත්තමහත්තා, බහුතරාති අත්ථො. බාහිරකසමයෙ පන “ඡද්දන්තදහමන්දාකිනියො කුචාළියමුවලින්දනාමෙන වොහරිතා”ති (දී. නි. ටී. 1.168) ආවරියෙන වුත්තං.

ගණ්ඨිකාති පබ්බගණ්ඨිකා. පබ්බගණ්ඨිමිති හි පවුටසද්දො. මහාපජාතාති මහාතටා. පාරිසෙසනායෙන බුද්දකපජාතසතාති. එවං සුපිනෙසුපි. “මහාකප්පිනො”ති ඉදං “මහාකප්පාන”න්ති අත්ථතො වෙදිතබ්බං. සද්දතො පනෙස අජානන්තො එවං වදන්ති න විචාරණක්ඛමං. තථා “චුල්ලාසිති සතසහස්සාති”ති ඉදමිපි. සො හි “චතුරාසිති සතසහස්සාති”ති වත්තුමසක්කොන්තො එවං වදති. සද්දරවකා පන “චතුරාසිතියා තුලොපො, වස්ස චු, රස්ස ලො, ද්විත්තඤ්ඤා”ති වදන්ති. එත්තකා මහාසරාති එතප්පමාණවතා මහාසරතො, සත්තමහාසරතොති වුත්තං හොති. කිරාති තස්ස වාදානුස්සවනෙ නිපාතො. පණ්ඩිතොපි...පෙ.... න ගච්ඡති, කස්මා? සත්තානං සංසරණකාලස්ස නියතභාවතො.

“අවෙලකවතෙන වා අඤ්ඤාන වා යෙන කෙනචී”ති වුත්තමතිදිසති “තාදිසෙනෙවා”ති ඉමිනා. තපොකම්මෙනාති තපකරණෙන. එත්ථාපි “තාදිසෙනෙවා”ති අධිකාරො. යො...පෙ.... විසුජ්ඣති, සො අපරිපක්කං කම්මං පරිපාචෙති නාමාති යොජනා. අන්තරාති චතුරාසිතිමහාකප්පසතසහස්සානමබ්හන්තරෙ. චුස්ස චුස්සාති පත්වා පත්වා. වුත්තපරිමාණං කාලන්ති චතුරාසිතිමහාකප්පසතසහස්සපමාණං කාලං. ඉදං වුත්තං හොති – අපරිපක්කං සංසරණනිමිත්තං කම්මං සීලාදිනා සීසංයෙව විසුද්ධප්පත්තියා පරිපාචෙති නාම. පරිපක්කං කම්මං චුස්ස චුස්ස කාලෙන පරිපක්කභාවානාපාදනෙන බ්‍යන්තිං විගමනං කරොති නාමාති. දොණෙතාති පරිමිතනදොණතුම්බෙන. රූපකවසෙනත්ථො ලබ්හතීති වුත්තං “මිතං වියා”ති. න භාපනවඨ්ඨනං පණ්ඩිතබාලවසෙනාති දස්සෙති “න සංසාරො”තිආදිනා. වඨ්ඨනං උක්කංසො. භාපනං අවකංසො.

කතසුත්තගුලෙති කතසුත්තවට්ටියං. පලෙතීති පරෙති යථා “අභිසම්පරායො”ති, (මහානි. 69; වුළුති. 85; පටි. ම. 3.4) ර-කාරස්ස පන ල-කාරං කත්වා එවං වුත්තං යථා “පලිබුද්ධො”ති (වුළුති. 15; මි. ප. 3.6). සො ච වුරාදිගණවසෙන ගතියන්ති වුත්තං “ගච්ඡති”ති. ඉමාය උපමාය වෙස සත්තානං සංසාරො අනුක්කමෙන බීයතෙව, න වඨ්ඨති පරිච්ඡින්නරූපත්තාති ඉමමත්ථං විභාවෙතීති ආහ “සුත්තෙ බීණෙ”තිආදි. තත්ථොවාති බීයනට්ඨානෙයෙව.

අජිතකෙසකම්බලවාදවණ්ණනා

171. දින්නන්ති දෙය්‍යධම්මසීසෙන දානවෙනනායෙව චුත්තා. තංමුඛෙන ච ඵලන්ති දස්සෙති “දින්නස්ස ඵලාභාව”න්ති ඉමිනා. දින්නඤ්ඤි මුඛ්‍යතො අන්නාදිවත්ථු, තං කථමෙස පටික්ඛිපිස්සති. එස නයො සිට්ඨං හුතන්ති එත්ථාපි. සබ්බසාධාරණං මහාදානං මහායාගො. පාහුනභාවෙන කත්තබ්බසක්කාරො පාහුනකසක්කාරො. ඵලන්ති ආනිසංසඵලං, නිස්සන්දඵලඤ්ඤං. විපාකොති සදිසඵලං. චතුරභිගසමන්නාගතෙ දානෙ යානන්තරාදිපත්ති විය හි ආනිසංසො, සබ්බබ්‍රාහ්මණස්ස දානෙ (ජා. 1.10.39) තාණලාභමත්තං විය නිස්සන්දො, පටිසන්ධිසඬ්ඛාතං සදිසඵලං විපාකො. අයං ලොකො, පරලොකොති ච කම්මුතා ලද්ධබ්බො චුත්තො ඵලාභාවමෙව සන්ධාය පටික්ඛිපනතො. පච්චක්ඛදිට්ඨො හි ලොකො කථං තෙන පටික්ඛිත්තො සියා. “සබ්බෙ තත්ථ තත්ථෙව උච්ඡිජ්ජන්ති”ති ඉමිනා කාරණමාහ, යත්ථ යත්ථ භවයොනිආදීසු යිතා ඉමෙ සත්තා, තත්ථ තත්ථෙව උච්ඡිජ්ජන්ති, නිරුදයවිනාසවසෙන විනස්සන්තිති අත්ථො. තෙසුති මාතාපිතුසු. ඵලාභාවවසෙනෙව වදති, න මාතාපිතුනං, නාපි තෙසු ඉදානි කරියමානසක්කාරාසක්කාරානමභාවවසෙන තෙසං ලොකෙ පච්චක්ඛත්තා. පුබ්බලස්ස විය ඉමෙසං සත්තානං උජ්ජාදො නාම කෙවලො, න චචිත්වා ආගමනපුබ්බකො අත්ථිති දස්සනත්ථං. “නත්ථි සත්තා ඔපපාතිකා”ති චුත්තන්ති ආහ “චචිත්වා උපපජ්ජනකා සත්තා නාම නත්ථි”ති. සමණෙන නාම යාථාවතො ජානන්තෙන කස්සපි අකථෙත්වා සඤ්ඤතෙන භවිතබ්බං, අඤ්ඤථා අහොපුරිසිකා නාම සියා. කිඤ්ඤි පරො පරස්ස කරිස්සති, තථා ච අත්තතො සම්පාදනස්ස කස්සපි අවස්සයො ඵව න සියා තත්ථ තත්ථෙව උච්ඡිජ්ජනතොති ඉමමත්ථං සන්ධාය “යෙ ඉමඤ්ඤ...පෙ.... පච්චෙදෙන්ති”ති ආහ. අයං අට්ඨකථාවසෙසකො අත්ථො.

චතුසු මහාභූතෙසු නියුත්තො වාතුමහාභූතිකො, අත්ථමත්තතො පන දස්සෙතුං “චතුමහාභූතමයො”ති චුත්තං. යථා හි මත්තිකාය නිබ්බත්තං භාජනං මත්තිකාමයං, ඵවමයම්පි චතුහි මහාභූතෙහි නිබ්බත්තො චතුමහාභූතමයොති චුච්චති. අජ්ඣක්තිකපථවීධාතුති සත්තසන්නානගතා පථවීධාතු. බාහිරපථවීධාතූන්ති බහිද්ධා මහාපථවිං, තෙන පථවීයෙව කායොති දස්සෙති. අනුගච්ඡන්ති අනුබන්ධති. උභයෙනාපීති පදද්වයෙනපි. උපෙති උපගච්ඡන්ති බාහිරපථවීකායතො තදෙකදෙසභූතා පථවී ආගන්ත්වා අජ්ඣක්තිකභාවජ්ජන්ති හුත්වා සත්තභාවෙන සණ්ඨිතා, සා ච මහාපථවී සටාදිගතපථවී විය ඉදානි තමෙව බාහිරං පථවීකායං සමුදායභූතං පුන උපෙති උපගච්ඡති, සබ්බසො තෙන බාහිරපථවීකායෙන නිබ්බිසෙසනං එකිභාවමෙව ගච්ඡන්ති අත්ථො. ආපාදීසුපි එසෙව නයොති එත්ථ පජ්ජුන්තෙන මහාසමුද්දතො ගහිතආපො විය වස්සොදකභාවෙන පුනපි මහාසමුද්දං, සූරියරංසිතො ගහිතඉන්ද්‍රියසඬ්ඛාතතෙජො විය පුනපි සූරියරංසිං, මහාවායුක්ඛන්ධතො නිග්ගතමහාවාතො විය පුනපි මහාවායුක්ඛන්ධං උපෙති උපගච්ඡන්ති පරිකජ්ජනාමත්තෙන දිට්ඨිගතිකස්ස අධිජ්ජායො.

මනවිජට්ඨානී ඉන්ද්‍රියානීති මනමෙව ඡට්ඨං යෙසං

වක්ඛුසොතසානජීවිහාකායානං, තානි ඉන්ද්‍රියානි. ආකාසං පක්ඛන්දන්ති තෙසං විසයභාවානි වදන්ති. විසයිගහණෙන හි විසයාපි ගහිතා ඵව භොන්ති. කථං ගණිතා මඤ්චපඤ්චමානි ආහ “මඤ්චො වෙව...පෙ.... අත්ථො”ති. ආලාහනං සුසානන්ති අත්ථතො ඵකං. ගුණාගුණපදානීති ගුණදොසකොට්ඨාසානි. සරීරමෙව වා පදානි තංතංකිරියාය පජ්ජිතබ්බතො. පාරාවතපක්ඛිවණ්ණානීති පාරාවතස්ස නාම පක්ඛිතො වණ්ණානි. “පාරාවතපක්ඛිවණ්ණානී”ති පායො, පාරාවතසකුණස්ස පත්තවණ්ණානීති අත්ථො. භස්මන්තානි ඡාරිකාපරියන්තා. තෙනාහ “ඡාරිකාවසානමෙවා”ති. ආහුතිසද්දෙනෙත්ථ “දින්තං යිට්ඨං හුත”න්ති චුත්තජපකාරං දානං සබ්බමපි ගහිතන්ති දස්සෙති “පාහුතකසක්කාරාදිහෙදං දින්තදාන”න්ති ඉමිනා, විරූපෙකසෙසනිද්දෙසො වා ඵස. අත්ථොති අධිජ්ජායතො අත්ථො සද්දතො තස්ස අනධිගමිතන්තා. ඵවමිදිසෙසු. දබ්බන්ති මුස්භන්තිති දත්තු, බාලපුග්ගලා, තෙහි දත්තුහි. කිං චුත්තං භොතිති ආහ “බාලා දෙන්ති”තිආදි. පාළියං “ලොකො අත්ථි”ති මති යෙසං තෙ අත්ථිකා, “අත්ථි”ති වෙදං නෙපාතිකපදං, තෙසං වාදො අත්ථිකවාදො, තං අත්ථිකවාදං.

තත්ථානි තෙසු යථාචුත්තෙසු තිසු මිච්ඡාවාදිසු. කම්මං පටිබාහති අකිරියවාදිභාවතො. විපාකං පටිබාහති සබ්බෙන සබ්බං ආයතිං උපපත්තියා පටික්ඛිපනතො. විපාකන්ති ච ආනිසංසනිස්සන්දසදිසඵලවසෙන තිවිධමපි විපාකං. උභයං පටිබාහති සබ්බසො හෙතුපටිසෙධනෙනෙව ඵලස්සාපි පටිසෙධිතන්තා. උභයන්ති ච කම්මං විපාකමපි. සො හි “අහෙතු අජ්ජච්චයා සත්තා සංකිලිස්සන්ති, විසුජ්ඣන්ති වා”ති වදන්තො කම්මස්ස විය විපාකස්සාපි සංකිලෙසවිසුද්ධිනං පච්චයත්තාභාවජොතනතො තදුභයං පටිබාහති නාම. විපාකො පටිබාහිතො භොති අසති කම්මස්මිං විපාකාභාවතො. කම්මං පටිබාහිතං භොති අසති විපාකෙ කම්මස්ස නිරත්ථකතාපත්තිතො. ඉතීති චුත්තත්ථනිදස්සනං. අත්ථතොති සරූපතො, විසුං විසුං තංතංදිට්ඨිදිපකභාවෙන පාළියං ආගතාපි තදුභයපටිබාහකාවාති අත්ථො. පච්චෙකං තිවිධදිට්ඨිකා ඵව තෙ උභයපටිබාහකන්තා. “උභයජ්ජපටිබාහකා”ති හි හෙතුවචනං හෙතුගබ්භන්තා තස්ස විසෙසනස්ස. අහෙතුකවාදා වෙවාතිආදි පටිඤ්ඤාවචනං තජ්ඵලභාවෙන නිච්ඡිතන්තා. තස්මා විපාකපටිබාහකන්තා නත්ථිකවාදා, කම්මපටිබාහකන්තා අකිරියවාදා, තදුභයපටිබාහකන්තා අහෙතුකවාදානි යථාලාභං හෙතුඵලතාසම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. යො හි විපාකපටිබාහනෙන නත්ථිකදිට්ඨිකො උච්ඡෙදවාදි, සො අත්ථතො කම්මපටිබාහනෙන අකිරියදිට්ඨිකො, උභයපටිබාහනෙන අහෙතුකදිට්ඨිකො ච භොති. සෙසද්වයෙපි ඵසෙව නයො.

“යෙ වා පනා”තිආදිනා තෙසමනුදිට්ඨිකානං නියාමොක්කන්තිවිනිච්ඡයො චුත්තොථතත්. තෙසන්ති පුරණාදීනං. සජ්ඣායන්තීති තං දිට්ඨිදිපකං ගන්ථං යථා තථා තෙහි කතං උග්ගහෙත්වා පඨන්ති. වීමංසන්තීති තස්ස අත්ථං

විචාරෙන්නි. “තෙස”න්තිආදි විමංසනාකාරදස්සනං“ .කරොතො....පෙ...
 උච්ඡිජ්ජති.ධොබන්ති සම්භානං තෙසන්ති එවං විමංසන්” තස්මිං
 ආරම්මණෙන යථාපරිකප්පිතෙ කම්මඵලාභාවාදිකෙ කරොතො න කරියති “
 තිආදින්” පාප නයප්පවත්තාය මිච්ඡාදස්සනසංඛාතාය ලද්ධියා ආරම්මණෙ.
 මිච්ඡාසති සන්තිට්ඨතීති මිච්ඡාසතිසංඛාතා ලද්ධිසහගතා තණ්හා
 සන්තිට්ඨති“ .කරොතො න කරියති පාපතිආදිවසෙන හි න”
 ථෙට්ඨෙ අත්ඤ්ඤාපලද්දානුස් තදාකාරපරිවිතක්කනෙනි සවිග්ගහෙ විය
 සරූපතො චිත්තස්ස පච්චුපට්ඨිතෙ විරකාලපරිවයෙන ති න”එවමෙත“
 බම්බාචුපගමනෙකොනක්තිජ්, නිජ්ඣානක්ඛන්තියා ච තථා තථා ගහිතෙ
 පුනස්පුනං තථෙව ආසෙවන්තස්ස බහුලිකරොන්තස්ස මිච්ඡාවිතක්කෙන
 සමානීයමානා මිච්ඡාවායාමුපත්ථමිහිතා අතංසභාවමිපි ති න”තංසභාව“
 තිහන්ගණ මිච්ඡාලද්ධිසහගතා තණ්හා මුසා විතථං සරණතො පවත්තනතො
 මිච්ඡාසතීති වුවවති. චතුරඤ්ඤාත්තරටිකායමිපි .යදටි .නි .අ)2.4.30) වෙස
 අත්ථො වුත්තොයෙවජාසති නාම පාදයො විය හි මිච්ඡාප්පාසංඛිති .
 කො කොච්ඡාටියෙක් ධම්මො නත්ථි, තණ්හාසීසෙන ගහිතානං චතුත්තමිපි
 අකුසලක්ඛන්ධානමෙතං අධිවචනන්ති මජ්ඣිමාගමට්ඨකථායමිපි
 සල්ලෙඛසුත්තවණ්ණනායං (ම .යදටි .නි .1.83) වුත්තං.

චිත්තං එකග්ගං හොතීති යථාසකං විතක්කාදිපච්චයලාභෙන තස්මිං
 ආරම්මණෙ අවට්ඨිතතාය අනෙකග්ගතං පභාය එකග්ගං අප්පිතං විය හොති,
 චිත්තසීසෙන චෙත්ථ මිච්ඡාසමාධි එව වුත්තො. සො හි පච්චයවිසෙසෙනි
 ලද්ධිභාවනාබලො ඊදිසෙ යානෙ සමාධානපතිරූපකකිච්චකරොයෙව හොති
 වාලච්ඡිකාදිසු වියාති දට්ඨබ්බං. ජවනානි ජවන්තීති අනෙකක්ඛන්තුං
 තෙනාකාරෙන පුබ්බහාගියෙසු ජවනවාරෙසු පවත්තෙසු සන්තිට්ඨානභූතෙ
 සබ්බපච්ඡිමෙ ජවනවාරෙ සත්ත ජවනානි ජවන්ති. “පයමපවනෙ
 සතෙකිච්ඡා හොන්ති, තථා දුතියාදිසු”ති ඉදං ධම්මසභාවදස්සනමෙව, න පන
 තස්මිං බණ්ණ තෙසං තිකිච්ඡා කෙනචි සක්කා කාතුන්ති දස්සනං තෙස්වෙව
 යත්වා සත්තමපවනස්ස අවස්සමුප්පජ්ජමානස්ස නිවත්තිතුං
 අසක්කුණෙයාත්තා, එවං ලහුපරිවත්තෙ ව චිත්තවාරෙ ඔවාදානුසාසන
 වසෙන තිකිච්ඡාය අසම්භවතො. තෙනාහ “බුද්ධානමිපි අතෙකිච්ඡා
 අනිවත්තිනො”ති. අරිට්ඨකණ්ටකසදිසාති
 අරිට්ඨහික්ඛුකණ්ටකසාමණෙරසදිසා, තෙ විය අතෙකිච්ඡා අනිවත්තිනො
 මිච්ඡාදිට්ඨිගතිකායෙව ජාතාති වුත්තං හොති.

තත්ථානි තෙසු තිසු මිච්ඡාදස්සනෙසු. කොචි එකං දස්සනං ඔක්කමතීති
 යස්ස එකස්මිංයෙව අභිනිවෙසො, ආසෙවනා ව පවත්තා, සො එකමෙව
 දස්සනං ඔක්කමති. කොචි ද්වෙ, කොචි තීණිපිති යස්ස ද්විසු, තිසුපි වා
 අභිනිවෙසො, ආසෙවනා ව පවත්තා, සො ද්වෙ, තීණිපි ඔක්කමති, එතෙන
 පන වචනෙන යා පුබ්බෙ “ඉති සබ්බෙපෙනෙ අත්ථතො
 උභයප්පට්ඨානකා”තිආදිනා උභයප්පට්ඨානකතාමුඛෙන දීපිතා අත්ථතො

සිද්ධා සබ්බදිට්ඨිකතා, සා පුබ්බභාගියා. යා පන මිච්ඡත්තනියාමොක්කන්තිභූතා, සා යථාසකං පච්චයසමුදාගමසිද්ධිතො භින්නාරම්මණානං විය විසෙසාධිගමානං එකස්සං අනුප්පත්තියා අඤ්ඤමඤ්ඤං අබ්බොකිණ්ණා එවාති දස්සෙති. “එකස්මිං ඔක්කන්තෙපි”තිආදිනා තිස්සන්තම්පි දිට්ඨිනං සමානසාමත්ථියතං, සමානඵලතඤ්ඤා විභාවෙති. සග්ගාවරණාදිනා හෙතා සමානසාමත්ථියා චෙව සමානඵලා ච, තස්මා තිස්සොපි චෙතා එකස්ස උප්පන්නාපි අබ්බොකිණ්ණා එව, එකාය විපාකෙ දින්නො ඉතරා තස්සා අනුබලප්පදායිකායොති දට්ඨබ්බං. “පත්තො සග්ගමග්ගාවරණඤ්ඤෙවා”තිආදිං වත්වා “අභබ්බො”තිආදිනා තදෙවත්ථං ආවිකරොති. මොක්ඛමග්ගාවරණන්ති නිබ්බානපට්ඨානස්ස අරියමග්ගස්ස නිවාරණං. පගෙවාති පටික්ඛෙපත්ථෙ නිපාතො, මොක්ඛසඬ්ඛාතං පන නිබ්බානං ගන්තුං කා නාම කථාති අත්ථො. අපිච පගෙවාති පා එව, පයමතරමෙව මොක්ඛං ගන්තුමහබ්බො, මොක්ඛගමනතොපි දුරතරමෙවාති චුත්තං හොති. එවමඤ්ඤත්ථාපි යථාරහං.

“වට්ටබ්බාණු නාමෙස සත්තො”ති ඉදං වචනං නෙය්‍යත්ථමෙව, න නීතත්ථං. තථා හි චුත්තං පපඤ්චසුද්දනියං නාම මජ්ඣිමාගමට්ඨකථායං “කිං පනෙස එකස්මිංයෙව අත්තභාවෙ නියතො හොති, උදාහු අඤ්ඤස්මිම්පිති? එකස්මිංයෙව නියතො, ආසෙවනවසෙන පන භවන්තරෙපි තං තං දිට්ඨිං රොචෙතියෙවා”ති (ම. නි. අට්ඨ. 3.103). අකුසලඤ්ඤි නාමෙතං අබලං දුබ්බලං, න කුසලං විය සබලං මහාබලං, තස්මා “එකස්මිංයෙව අත්තභාවෙ නියතො”ති තත්ථ චුත්තං. අඤ්ඤථා සම්මත්තනියාමො විය මිච්ඡත්තනියාමොපි අවිචන්තිකො සියා, න ච අවිචන්තිකො. යදෙවං වට්ටබ්බාණුජොතනා කථං යුජ්ජෙය්‍යාති ආහ “ආසෙවනවසෙනා”තිආදි, තස්මා යථා සත්තඬ්ඛුත්තරපාළියං “සකිං නිමුග්ගොපි නිමුග්ගො එව බාලො”ති [අ. නි. 7.15 (අත්ථතො සමානං)] චුත්තං, එවං වට්ටබ්බාණුජොතනාපි චුත්තා. යාදිසෙ හි පච්චයෙ පටිච්ච අයං තං තං දස්සනං ඔක්කන්තො, පුන කදාපි තප්පට්ඨස්සං පච්චයෙ පටිච්ච තතො සිසුක්ඛිපනමස්ස න හොතීති න වත්තබ්බං. තස්මා තත්ථ, (ම. නි. අට්ඨ. 3.102) ඉධ ච අට්ඨකථායං “එවරූපස්ස හි යෙභුය්‍යෙන භවතො වුට්ඨානං නාම නත්ථි”ති යෙභුය්‍යග්ගහණං කතං, ඉති ආසෙවනවසෙන භවන්තරෙපි තංතංදිට්ඨියා රොචනතො යෙභුය්‍යෙනස්ස භවතො වුට්ඨානං නත්ථිති කත්වා වට්ටබ්බාණුකො නාමෙස ජාතො, න පන මිච්ඡත්තනියාමස්ස අවිචන්තිකතායාති නීහරිත්වා ඤාතබ්බත්ථතාය නෙය්‍යත්ථමිදං, න නීතත්ථන්ති වෙදිතබ්බං. යං සන්ධාය අභිධම්මෙපි “අරහා, යෙ ච පුපුජ්ජනා මග්ගං න පටිලභිස්සන්ති, තෙ රූපක්ඛන්ධඤ්ඤා න පරිජානන්ති, වෙදනාක්ඛන්ධඤ්ඤා න පරිජානිස්සන්ති”තිආදි (යම. 1.බන්ධයමක 210) චුත්තං. පට්ඨිගොපකොති යථාචුත්තකාරණෙන පට්ඨිපාලකො. තදත්ථං සමත්ථෙතුං “යෙභුය්‍යෙනා”තිආදි චුත්තං.

එවං මිච්ඡාදිට්ඨියා පරමසාවජ්ජානුසාරෙන සොතුනං සතිමුප්පාදෙන්තො “තස්මා”තිආදිමාහ. තත්ථ තස්මාති යස්මා එවං සංසාරබාණුභාවස්සාපි පච්චයො අපණ්ණකජාතො, තස්මා පරිවජ්ජෙය්‍යාති සම්බන්ධො. අකල්‍යාණජනන්ති කල්‍යාණධම්මවිරහිතජනං අසාධුජනං. ආසීවිසන්ති ආසුමාගතහලාහලං. භූතිකාමොති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථානං වසෙන අත්තනො ගුණෙහි වුඩ්ඪිකාමො. විචක්ඛණොති පඤ්ඤාවක්ඛුනා විවිධත්ථස්ස පස්සකො, ධීරොති අත්ථො.

පකුටකච්චායනවාදවණ්ණනා

174. “අකටා”ති එත්ථ ත-කාරස්ස ට-කාරාදෙසොති ආහ “අකතා”ති, සමෙන, විසමෙන වා කෙනවිපි හෙතුනා අකතා, න විහිතාති අත්ථො. තථා අකටව්ධාති එත්ථාපි. නත්ථි කතවිධො කරණවිධි එතෙසන්ති අකටව්ධා. පද්ද්වයෙනාපි ලොකෙ කෙනවි හෙතුපච්චයෙන නෙසං අනිබ්බත්තභාවං දස්සෙති. තෙනාහ “එවං කරොහි”තිආදි. ඉද්ධියාපි න නිම්මිතාති කස්සවි ඉද්ධිමතො වෙතොවසිප්පත්තස්ස පුග්ගලස්ස, දෙවස්ස, ඉස්සරාදිනො ව ඉද්ධියාපි න නිම්මිතා. අනිම්මාපිතාති කස්සවි අනිම්මාපිතා. කාමං සද්දතො යුත්තං, අත්ථතො ව පුරිමෙන සමානං, තථාපි පාළියමට්ඨකථායඤ්ච අනාගතමෙව අගහෙතබ්බභාවෙ කාරණන්ති දස්සෙති “තං නෙව පාළිය”න්තිආදිනා.

බ්‍රහ්මජාලසුත්තසංවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 1.30) වුත්තත්ථමෙව. ඉදමෙත්ථ යොජනාමත්තං – වඤ්ඤාති හි වඤ්ඤාපසුචඤ්ඤාතාලාදයො විය අඵලා කස්සවි අජනකා, තෙන පථවිකායාදීනං රූපාදිජනකභාවං පටික්ඛිපති. රූපසද්දාදයො හි පථවිකායාදීහි අප්පට්ඨද්ධවුත්තිකාති තස්ස ලද්ධි. පබ්බතස්ස කුට්ඨිව ධීතාති කුට්ඨියා, යථා පබ්බතකුටං කෙනවි අනිබ්බත්තිතං කස්සවි ව අනිබ්බත්තකං, එවමෙනෙපි සත්තකායාති අධිප්පායො. යමිදං “බීජතො අඬකුරාදි ජායති”ති වුවවති, තං විජ්ජමානමෙව තතො නික්ඛමති, න අවිජ්ජමානං, ඉතරථා අඤ්ඤතොපි අඤ්ඤස්ස උපලද්ධි සියා, එවමෙනෙපි සත්තකායා, තස්මා එසිකට්ඨායිට්ඨිතාති. ධීතත්තාති නිබ්බිකාරභාවෙන සුප්පතිට්ඨිතත්තා. න වලන්තීති න විකාරමාපජ්ජන්ති. විකාරාභාවතො හි තෙසං සත්තන්තං කායානං එසිකට්ඨායිට්ඨිතතා, අනිඤ්ජනඤ්ච අත්තනො පකතියා අවට්ඨානමෙව. තෙනාහ “න විපරිණමන්ති”ති. පකතින්ති සභාවං. අවිපරිණාමධම්මත්තා එව න අඤ්ඤමඤ්ඤං උපහනන්ති. සති හි විකාරමාපාදෙනබ්බභාවෙ උපසාතකතා සියා, තථා අනුග්ගහෙතබ්බභාවෙ සති අනුග්ගාහකතාපිති තදභාවං දස්සෙතුං පාළියං “නාල”න්තිආදි වුත්තං. පථවියෙව කායෙකදෙසත්තා පථවිකායො යථා “සමුද්දො දිට්ඨො”ති, පථවිසමුහො වා කායසද්දස්ස සමුහවාචකත්තා යථා “හත්ථිකායො”ති. ජීවසත්තමානං කායානං නිව්වතාය නිබ්බිකාරභාවතො න හත්තබ්බතා, න සාතෙතබ්බතා ව, තස්මා නෙව කොචි හන්තා, සාතෙතා වා අත්ථිති දස්සෙතුං පාළියං “සත්තන්තං ත්වෙව කායාන”න්තිආදි වුත්තං. යදි කොචි හන්තා

නත්ථි, කථං තෙසං සත්ථප්පභාරොති තත්ථ වොදනායාහ “යථා”තිආදි. තත්ථ සත්තන්තං ත්වෙවාති සත්තන්තමෙව. ඉතිසද්දො හෙත්ථ නිපාතමත්තං. පහතන්ති පහරිතං. එකතොධාරාදිකං සත්ථං. අන්තරෙතෙව පවිසති, න තෙසු. ඉදං චුත්තං හොති – කෙවලං “අහං ඉමං ජීවිතා වොරොපෙමි”ති තෙසං තථා සඤ්ඤාමත්තමෙව, හනනසාතනාදි පන පරමත්ථතො නත්ථෙව කායානං අවිකොපනීයභාවතොති.

නිගණ්ඨනාටපුත්තවාදවණ්ණනා

177. චත්තාරො යාමා භාගා චතුයාමං, චතුයාමං එව චාතුයාමං. භාගත්ථො හි ඉධ යාම-සද්දො යථා “රත්තියා පයමො යාමො”ති (සං. නි. අට්ඨ. 3.368). සො පනෙත්ථ භාගො සංවරලක්ඛිතොති ආහ “චතුකොට්ඨාසෙන සංවරෙන සංචුතො”ති, සංයමත්ථො වා යාමසද්දො යමනං සඤ්ඤමනං යාමොති කත්වා. “යතත්තො”තිආදීසු විය හි අනුපසග්ගොපි සඋපසග්ගො විය සඤ්ඤමත්ථවාචකො, සො පන චතුහි ආකාරෙහිති ආහ “චතුකොට්ඨාසෙන සංවරෙනා”ති. ආකාරො කොට්ඨාසොති හි අත්ථතො එකං. වාරිතො සබ්බවාරි යස්සායං සබ්බවාරිවාරිතො යථා “අග්ගාහිතො”ති. තෙනාහ “වාරිතසබ්බඋදකො”ති. වාරිසද්දෙන වෙත්ථ වාරිපරිභොගො චුත්තො යථා “රත්තුපරතො”ති. පටික්ඛිත්තො සබ්බසීතොදකො තප්පරිභොගො යස්සාති තථා. තන්ති සීතොදකං. සබ්බවාරියුත්තොති සංවරලක්ඛණමත්තං කථිතං. සබ්බවාරිධුතොති පාපනිජ්ජරලක්ඛණං. සබ්බවාරිචුටොති කම්මක්ඛයලක්ඛණන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො “සබ්බෙනා”තිආදීමාහ, සබ්බෙන පාපවාරණෙන යුත්තොති හි සබ්බප්පකාරෙන සංවරලක්ඛණෙන පාපවාරණෙන සමන්තාගතො. ධුතපාපොති සබ්බෙන නිජ්ජරලක්ඛණෙන පාපවාරණෙන විධුතපාපො. චුටියොති අට්ඨන්තමිපි කම්මානං බෙපනෙන මොක්ඛප්පත්තියා කම්මක්ඛයලක්ඛණෙන සබ්බෙන පාපවාරණෙන චුටියො, තං පත්වා යිතොති අත්ථො. “ද්වෙයෙව ගතියො භවන්ති, අනඤ්ඤා”තිආදීසු (දී. නි. 1.258; 2.34; 3.199, 200; ම. නි. 2.384, 398) විය ගමුසද්දො නිට්ඨානත්ථොති චුත්තං “කොට්ඨපත්තචිත්තො”ති, මොක්ඛාධිගමෙන උත්තමමරියාදප්පත්තචිත්තොති අත්ථො. කායාදීසු ඉන්ද්‍රියෙසු සංයමෙතබ්බස්ස අභාවතො සංයතචිත්තො. අතීතෙ හෙත්ථ ත-සද්දො. සංයමෙතබ්බස්ස අවසෙසස්ස අභාවතො සුප්පතිට්ඨිතචිත්තො. කිඤ්චි සාසනානුලොමන්ති පාපවාරණං සන්ධාය චුත්තං. අසුද්ධලද්ධිතායාති “අත්ථි ජීවො, සො ච සියා නිච්චො, සියා අනිච්චො”ති (දී. නි. ටී. 1.177). එවමාදිමලීනලද්ධිතාය. සබ්බාති කම්මපකතිවිභාගාදිවිසයාපි සබ්බා නිජ්ඣානක්ඛන්තියො. දිට්ඨියෙවාති මිච්ඡාදිට්ඨියො එව ජාතා.

සඤ්චයබෙලට්ඨපුත්තවාදවණ්ණනා

179-181. අමරාවික්ඛෙපෙ චුත්තනයො එවාති බ්‍රහ්මජාලෙ අමරාවික්ඛෙපවාදවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 1.61) චුත්තනයො එව.

කස්මා? වික්ඛෙපබ්‍යාකරණභාවතො, තථෙව ච තත්ථ වික්ඛෙපවාදස්ස ආගතත්තා.

පයමසන්දිට්ඨිකසාමඤ්ඤඵලවග්ගේ ණනා

182. පීළෙත්වාති තෙලයන්තෙන උප්පිළෙත්වා, ඉමිනා රඤ්ඤො ආභොගමාහ. වදනො හි ආභොගවසෙන සබ්බත්ථ අත්ථනිච්ඡයො. අට්ඨකථාවරියා ච තදාභොගඤ්ඤ, පරම්පරාහතත්ථස්සාවිරොධිනො ච, තස්මා සබ්බත්ථ යථා තථා වචනොකාසලද්ධිභාවමත්තෙන අත්ථො න චුත්තො, අථ බො තෙසං වත්තුමිච්ඡිතවසෙනාති ගහෙනබ්බං, එවඤ්ඤ ඝත්වා තත්ථ තත්ථ අත්ථුද්ධාරාදිවසෙන අත්ථවිවෙචනා කතාති.

183. යථා තෙ රුච්චෙය්‍යාති ඉදානි මයා පුච්ඡියමානො අත්ථො යථා තව චිත්තෙ රුච්චෙය්‍ය, තයා චිත්තෙ රුච්චෙථාති අත්ථො. කම්මත්ථෙ හෙතං කිරියාපදං. මයා චා දානි පුච්ඡියමානමත්ථං තව සම්පදානභූතස්ස රොචෙය්‍යාතිපි වට්ටති. සරදාසියා කුච්ඡිස්මිං ජාතො අන්තොජාතො. ධනෙන කීතො ධනක්කීතො. බන්ධග්ගාහගහිතො කරමරාතීතො. සාමමෙව යෙන කෙනචි හෙතුනා දාසභාවමුපගතො සාමංදාසබ්‍යාපගතො. සාමන්ති හි සයමෙව. දාසබ්‍යන්ති දාසභාවං. කොචි දාසොපි සමානො අලසො කම්මං අකරොන්තො “කම්මකාරො”ති න චුච්චති, සො පන න තථාභූතොති විසෙසනමෙතන්ති ආහ “අනලසො”තිආදි. දුරතොති දුරදෙසතො ආගතං. පයමමෙවාති අත්තතො ආසන්නතරට්ඨානුපසඬිකමනතො පගෙව පුරෙතරමෙව. උට්ඨහතීති ගාරවවසෙන උට්ඨහිත්වා තිට්ඨති, පච්චුට්ඨාතීති චා අත්ථො. පච්ඡාති සාමිකස්ස නිපජ්ජාය පච්ඡා. සයනතො අවුට්ඨිතෙති රත්තියා විභායනවෙලාය සෙය්‍යතො අවුට්ඨිතෙ. පච්චුසකාලතොති අතීතරත්තියා පච්චුසකාලතො. යාව සාමීතො රත්තිං නිද්දොක්කමනන්ති අපරාය භාවිතියා රත්තියා පදොසවෙලායං යාව නිද්දොක්කමනං. යා අතීතරත්තියා පච්චුසවෙලා, භාවිතියා ච පදොසවෙලා, එත්ථන්තරෙ සබ්බකිච්චං ඝත්වා පච්ඡා නිපතතීති චුත්තං හොති. කිං කාරමෙවාති කිං කරණීයමෙව කිත්ති පුච්ඡාය කාතබ්බතො, පුච්ඡිත්වා කාතබ්බවෙය්‍යාවච්චන්ති අත්ථො. පටිස්සවෙනෙව සම්පචාරිතා චුත්තාති ආහ “පටිසුණන්තො විචරතී”ති. පටිකුද්ධං මුඛං ඔලොකෙතුං න විසහතීතිපි දස්සෙති “කුට්ඨපහට්ඨ”න්ති ඉමිනා.

දෙවො වියාති ආධිපච්චපරිවාරාදිසමන්තාගතො පධානදෙවො විය, තෙන මඤ්ඤ-සද්දො ඉධ උපමත්ථොති ඤාපෙති යථා “අක්ඛාහනං මඤ්ඤ අට්ඨාසි රඤ්ඤො මහාසුදස්සනස්ස අත්තෙපුරං උපසොභයමාන”න්ති (දී. නි. 2.245). සො වතස්සාහන්ති එත්ථ සො වත අස්සං අහන්ති පදච්ඡෙදො, සො රාජා විය අහමිපි හවෙය්‍යං. කෙනාති වෙ? යදි පුඤ්ඤාති කරෙය්‍යං, තෙනාති අත්ථොති ආහ “සො වත අහ”න්තිආදි. වතසද්දො උපමායං. තෙනාහ “එවරුපො”ති. පුඤ්ඤාතීති උළාරතරං

පුඤ්ඤං සන්ධාය චුත්තං අඤ්ඤදා කතපුඤ්ඤතො උළාරාය පබ්බජ්ජාය අධිජ්ජෙතත්තා. “සො වතස්සාය”න්තිපි පාඨෙ සො රාජා විය අයං අහම්පි අස්සං. කථං? “යදි පුඤ්ඤානි කරෙය්‍ය”න්ති අත්ථසම්භවතො “අයමෙවත්ථො”ති චුත්තං. අස්සන්ති හි උත්තමපුරිසයොගෙ අහං-සද්දෙදා අප්පයුත්තොපි අයං-සද්දෙන පරාමසන්නො පයුත්තො විය හොති. සො අහං එවරුපො අස්සං වත, යදි පුඤ්ඤානි කරෙය්‍යන්ති පටිමපාඨස්ස අත්ථමිච්ඡන්ති කෙවි. එවං සති දුතියපාඨෙ “අයමෙවත්ථො”ති අවත්තබ්බො සියා තත්ථ අයං-සද්දෙන අහං-සද්දස්ස පරාමසන්නො, “සො”ති ව පරාමසිතබ්බස්ස අඤ්ඤස්ස සම්භවතො. යන්ති දානං. සතභාගම්පිති සතභූතං භාගම්පි, රඤ්ඤා දින්නදානං සතඨා කත්වා තත්ථ එකභාගම්පිති චුත්තං හොති. යාවජීවං න සක්ඛිස්සාමි දාතුන්ති යාවජීවං දානත්ථාය උස්සාහං කරොන්තොපි සතභාගමත්තම්පි දාතුං න සක්ඛිස්සාමි, තස්මා පබ්බජ්ජස්සාමිති පබ්බජ්ජායං උස්සාහං කත්වාති අත්ථො. “යංනුනා”ති නිපාතො පරිචිතක්කනත්ථෙති චුත්තං “එවං චිත්තනභාව”න්ති.

කායෙන පිහිතොති කායෙන සංවරිතබ්බස්ස කායද්වාරෙන පවත්තනකස්ස පාපධම්මස්ස සංවරණවසෙන පිදහිතො. උස්සුක්කවචනවසෙන පනත්ථො විහරෙය්‍ය-පදෙන සම්බජ්ඣිතබ්බත්තාති ආහ “අකුසලපවෙසනද්වාරං ථකෙත්වා”ති. හුත්වාති හි සෙසො. අකුසලපවෙසනද්වාරන්ති ව කායකම්මභූතානමකුසලානං පවෙසනභූතං කායවිඤ්ඤත්තිසඬ්ඛාතං ද්වාරං. සෙසපදද්වයෙපිති “වාචාය සංවුතො, මනසා සංවුතො”ති පදද්වයෙපි. ඝාසච්ඡාදනෙන පරමතායාති ඝාසච්ඡාදනපරියෙසනෙ සල්ලෙඛවසෙන පරමතාය, උක්කට්ඨභාවෙ වා සණ්ඨිතො ඝාසච්ඡාදනමත්තමෙව පරමං පමාණං කොටි එතස්ස, න තතො පරං කිඤ්චි ආමිසජාතං පරියෙසති, පච්චාසිසති වාති ඝාසච්ඡාදනපරමො, තස්ස භාවො ඝාසච්ඡාදනපරමතාතිපි අට්ඨකථාමුත්තකො නයො. සසිතබ්බො අසිතබ්බොති ඝාසො, ආහාරො, ආභූසො ඡාදෙති පරිදහති එතෙනාති අච්ඡාදනං, නිවාසනං, අපිච සසනං ඝාසො, ආභූසො ඡාදියතෙ අච්ඡාදනන්තිපි යුජ්ජති. එතදත්ථම්පිති ඝාසච්ඡාදනත්ථායාපි. අනෙසනන්ති එකච්ඡතිවිධම්පි අනනුරූපමෙසනං.

විවෙකට්ඨකායානන්ති ගණසඬ්ගණිකතො පවිචිත්තෙ ධීතකායානං, සම්බන්ධිභූතානං කායවිවෙකොති සම්බන්ධො. නෙක්ඛම්මාභිරතානන්ති ඝානාභිරතානං. පරමවොදානජ්ජත්තානන්ති තාය එව ඝානාභිරතියා පරමං උත්තමං වොදානං චිත්තවිසුද්ධිං පත්තානං. නිරූපධීනන්ති කිලෙසුපධිඅභිසඬ්ඛාරූපධීහි අච්චන්තවිගතානං. විසඬ්ඛාරං වුව්චති නිබ්බානං, තදධිගමනෙනා විසඬ්ඛාරගතා, අරහන්තො, තෙසං. “එවං චුත්තෙ”ති ඉමිනා මහානිද්දෙසෙ (මහාති. 7, 9) ආගතභාවං දස්සෙති. එත්ථ ව පටිමො විවෙකො ඉතරෙහි ද්විති විවෙකෙහි සහාපි වත්තබ්බො ඉතරෙසු සිද්ධෙසු තස්සාපි සිජ්ඣිතතො, විනා ව තස්මිං සිද්ධෙපි ඉතරෙ

සමසිජ්ඣානතො. තථා දුතියොපි. තතියො පන ඉතරෙහි සහෙව චත්තබ්බො. න චිතා ඉතරෙසු සිද්ධෙසුයෙව තස්ස සිජ්ඣානතොති දට්ඨබ්බං. “ගණසඬගණිකං පභායා”තිආදි තදධිජ්ජායවිභාවනං. තත්ථ ගණ ජනසමාගමෙ සන්තිපතනං ගණසඬගණිකා, තං පභාය. කායෙන ඵකො විහරති විචරති පුග්ගලවසෙන අසභායත්තා. චිත්තෙ කිලෙසානං සන්තිපතනං චිත්තකිලෙසසඬගණිකා, තං පභාය. ඵකො විහරති කිලෙසවසෙන අසභායත්තා. මග්ගස්ස ඵකචිත්තක්ඛණිකත්තා, ගොත්‍රභුආදීනඤ්ච ආරම්මණකරණමත්තත්තා න තෙසං වසෙන සාතිසයා නිබ්බුතිසුඛසම්ප්පාදනා, ඵලසමාපත්තිනිරොධසමාපත්තිවසෙන පන සාතිසයාති ආහ “ඵලසමාපත්තිං වා නිරොධසමාපත්තිං වා”ති. ඵලපරියොසානො හි නිරොධො. පවිසිත්වාති සමාපජ්ජනවසෙන අන්තොකත්වා. නිබ්බානං පත්වාති ඵත්ථ උස්සුක්කවචනමෙතං ආරම්මණකරණෙන, චිත්තවෙතසිකානං නිරොධෙන ච නිබ්බුතිපජ්ජනස්ස අධිජ්ජෙතත්තා. වොදනත්ථෙති ජානාපෙතුං උස්සාහකරණත්ථෙ.

184. අභිහරිත්වාති අභිමුඛභාවෙන නෙත්වා. නන්ති තථා පබ්බජ්ජාය විහරන්තං. අභිභාරොති නිමන්තනවසෙන අභිහරණං. “වීචරාදීහි පයොජනං සාධෙස්සාමි”ති වචනසෙසෙන යොජනා. තථා “යෙනත්ථො, තං වදෙය්‍යාමා”ති. වීචරාදිවෙකල්ලන්ති වීචරාදීනං ලුඛතාය විකලභාවං. තදුභයමිථිති තදෙව අභිහාරද්වයමිථි. සජ්ජායන්ති සබ්බගෙලඤ්ඤාපහරණවසෙන උපකාරාවහං. භාවිතො අනත්ථස්ස අජනනවසෙන පරිපාලනං රක්ඛාගුත්ති. පවිච්ඡපන්නස්ස පන අනත්ථස්ස නිසෙධවසෙන පරිපාලනං ආවරණගුත්ති. කිමත්ථියං “ධම්මික”න්ති විසෙසනන්ති ආහ “සා පනෙසා”තිආදි. විහාරසීමායාති උපචාරසීමාය, ලාභසීමාය වා.

185. කෙවලො යදි-ඵවං-සද්දො පුබ්බෙ චුත්තත්ථාපෙක්ඛකොති චුත්තං “යදි තව දාසො”තිආදි. ඵවං සන්තෙති ඵවං ලබ්භමානෙ සති. දුතියං උපාදාය පයමභාවො, තස්මා “පයම”න්ති භණන්තො අඤ්ඤස්සාපි අත්ථිතං දීපෙති. තදෙව ච කාරණං කත්වා රාජාපි ඵවමාහාති දස්සෙතුං “පයමන්ති භණන්තො”තිආදි චුත්තං. තෙනෙවාති පයමසද්දෙන අඤ්ඤස්සාපි අත්ථිතාදීපනෙනෙව.

දුතියසන්දිට්ඨිකසාමඤ්ඤඵලවග්ගො

186. කසතීති විලෙඛති කසිං කරොති. ගහපතිකොති ඵත්ථ ක-සද්දො අජ්ජත්ථොති චුත්තං “ඵකගෙහමත්තෙ ජෙට්ඨකො”ති. ඉදං චුත්තං හොති — ගහස්ස පති ගහපති, බුද්දකො ගහපති ගහපතිකො ඵකස්මිඤ්ඤෙව ගෙහමත්තෙ ජෙට්ඨකත්තාති, බුද්දකභාවො පනස්ස ගෙහවසෙනෙවාති කත්වා “ඵකගෙහමත්තෙ”ති චුත්තං. තෙන හි අනෙකකුලජෙට්ඨකභාවං පටික්ඛිපති, ගහං, ගෙහන්ති ච අත්ථොතො සමානමෙව. කරසද්දො බලිමිහීති

වුත්තං “බලිසඬ්ඛාත”න්ති. කරොතීති අභිනිජ්ජාදෙනි සම්පාදෙනි. වඩ්ඪෙති උපරුපරි උජ්ජාදනෙන මහන්තං සන්තිවයං කරොති.

කස්මා තදුහයම්පි වුත්තන්ති ආහ “යථා හී”තිආදි. අජ්ජම්පි පභාය පබ්බජිතුං දුක්කරන්ති දස්සනඤ්ච පගෙව මහන්තන්ති විඤ්ඤාපනත්ථං. එසා හි කථිකානං පකති, යදිදං යෙන කෙනවි පකාරෙන අත්ථන්තරවිඤ්ඤාපනන්ති. අජ්ජම්පි පභාය පබ්බජිතුං දුක්කරභාවො පන මජ්ඣිමනිකායෙ මජ්ඣිමපණ්ණාසකෙ ලටුකිකොපමසුත්තෙන (ම. නි. 2.148 ආදයො) දීපෙනබ්බො. වුත්තඤ්චි තත්ථ “සෙය්‍යථාපි උදාසි පුරිසො දලිද්දො අස්සකො අනාළ්භියො, තස්ස’ස්ස එකං අගාරකං ඔලුග්ගවිලුග්ගං කාකාතිදාසිං නපරමරූපං, එකා බට්ටාපිකා ඔලුග්ගවිලුග්ගා නපරමරූපා”ති විත්ථාරො. යදි අජ්ජම්පි භොගං පභාය පබ්බජිතුං දුක්කරං, කස්මා දාසවාලෙපි භොගග්ගහණං න කතන්ති ආහ “දාසවාලෙ පනා”තිආදි. අත්තනොපි අනිස්සරොති අත්තානම්පි සයමනිස්සරො. යථා ච දාසස්ස භොගාපි අභොගායෙව පරායත්තභාවතො, එවං ඤාතයොපිති දාසවාලෙ ඤාතිපරිවට්ටග්ගහණම්පි න කතන්ති දට්ඨබ්බං. පරිවට්ටති පරම්පරභාවෙන සමන්තතො ආවට්ටතීති පරිවට්ටො, ඤාතියෙව. තෙනාහ “ඤාතියෙව ඤාතිපරිවට්ටො”ති.

පණ්ණිනරසාමඤ්ඤඵලවණ්ණනා

189. තන්ති යථා දාසවාලෙ “එවමෙවා”ති වුත්තං, න තථා ඉධ කස්සකවාලෙ, තදවචනං කස්මාති අනුයුඤ්ජෙය්‍ය වෙති අත්ථො. එවමෙවාති වුවචමානෙති යථා පට්ඨදුතියාති සාමඤ්ඤඵලාති පඤ්ඤත්තාති, තථායෙව පඤ්ඤපෙතුං සක්කා නු බොති වුත්තෙ. එවරූපාහීති යථාවුත්තදාසකස්සකුපමාසදිසාහි උපමාහි. සාමඤ්ඤඵලං දීපෙතුං පහොති අනන්තපටිභානතාය විචිත්තනයදෙසනභාවතො. තත්ථාති එවං දීපනෙ. පරියන්තං නාම නත්ථී අනන්තනයදෙසනභාවතො, සවනෙ චා අසන්තොසනෙන හියො හියො සොතුකාමනාජනනතො සොතුකාමනාය පරියන්තං නාම නත්ථීති අත්ථො. තථාපිති “දෙසනාය උත්තරුත්තරාධිකනානානායවිචිත්තභාවෙ සතිපි”ති (දී. නි. ටී. 1.189) ආවරියෙන වුත්තං, සතිපි එවං අපරියන්තභාවෙතිපි යුජ්ජති. අනුමානඤාණෙන වින්තෙත්ථා. උපරි විසෙසන්ති තං යපෙත්ථා තදුපරි විසෙසමෙව සාමඤ්ඤඵලං පුච්ඡන්තො. කස්මාති ආහ “සවනෙ”තිආදි. එතෙන ඉමමත්ථං දීපෙති — අනෙකත්ථා සමානාපි සද්දා චත්තිච්ඡානුපුබ්බිකායෙව තංතදත්ථදීපකාති.

සාධුකං සාධුති එකත්ථමෙතං සාධුසද්දස්සෙව ක-කාරෙන වඩ්ඪෙත්ථා වුත්තත්තා. තෙනෙව හි සාධුකසද්දස්සත්ථං වදන්තෙන සාධුසද්දො අත්ථුද්ධාරවසෙන උදාහරො. තෙන ච නනු සාධුකසද්දස්සෙව අත්ථුද්ධාරො චත්තබ්බො, න සාධුසද්දස්සාති වොදනා නිසෙධිතා. ආයාවනෙති අභිමුඛං

යාවනෙ, අභිපත්ථනායන්ති අත්ථො. සම්පට්ඨිජනෙති පටිග්ගහණෙ. සම්පභංසනෙති සංවිජ්ජමානගුණවසෙන භංසනෙ තොසනෙ, උදග්ගතාකරණෙති අත්ථො.

සාධු ධම්මරුචීති ගාථා උම්මාදන්තීජාතකෙ (ජා. 2.18.101). තත්ථායමට්ඨකථාවිනිවිජයපචෙණි – සුවරිතධම්මෙ රොචෙතීති ධම්මරුචී, ධම්මරතොති අත්ථො. තාදිසො හි ජීවිතං ජහන්තොපි අකත්තබ්බං න කරොති. පඤ්ඤාණවාති පඤ්ඤවා ඤාණසම්පන්නො. මිත්තානමද්දුබ්භොති මිත්තානං අදුස්සනභාවො. “අදුස්සකො අනුපසාතකො”ති (දී. නි. ටී. 1.189) ආචරියෙන වුත්තං. “අදුබ්භො”තිපි පාඨො ද-කාරස්ස දු-කාරං කත්වා.

දළ්භිකම්මෙති සාතච්චකිරියායං. ආණත්තියන්ති ආණාපනෙ. ඉධාපීති සාමඤ්ඤඵලෙපි. අස්සාති සාධුකසද්දස්ස. “සුණොහි සාධුකං මනසි කරොහී”ති හි සාධුකසද්දෙන සචනමනසිකාරානං සාතච්චකිරියාපි තදාණාපනම්පි ජොතිතං හොති. ආයාවනෙනෙව ච උයොජනසාමඤ්ඤතො ආණත්ති සඬගහිතාති න සා විසුං අත්ථුද්ධාරෙ වුත්තා. ආණාරහස්ස හි ආණත්ති, තදනරහස්ස ආයාවනන්ති විසෙසො. සුන්දරෙපිති සුන්දරත්ථෙපි. ඉදානි යථාවුත්තෙන සාධුකසද්දස්ස අත්ථත්තයෙන පකාසිතං විසෙසං දස්සෙතුං, තස්ස වා අත්ථත්තයස්ස ඉධ යොග්‍යතං විභාවෙතුං. “දළ්භිකම්මත්ථෙන හී”තිආදි වුත්තං. සුග්ගහිතං ගණ්හන්තොති සුග්ගහිතං කත්වා ගණ්හන්තො. සුන්දරන්ති භාවනපුංසකං. හද්දකන්ති පසත්ථං, “ධම්ම”න්ති ඉමිනා සම්බන්ධො. සුන්දරං හද්දකන්ති වා සචනානුග්ගහණෙ පරියායවචනං.

මනසි කරොහීති එත්ථ න ආරම්මණපටිපාදනලක්ඛණො මනසිකාරො, අථ ඛො වීථිපටිපාදනපචනපටිපාදනමනසිකාරපුබ්බකෙ චිත්තෙ ධ්වනලක්ඛණොති දස්සෙන්නො “ආවජ්ජ, සමන්තාහරා”ති ආහ. අවික්ඛිත්තචිත්තොති යථාවුත්තමනසිකාරද්වයපුබ්බකාය චිත්තපටිපාටියා එකාරම්මණෙ ධ්වනවසෙන අනුද්ධතචිත්තො භුත්වා. නිසාමෙහීති සුණොහි, අනග්ගරතනම්ච වා සුවණ්ණමඤ්ජුසාය දුල්ලභධම්මරතනං චිත්තෙ පටිසාමෙහීතිපි අත්ථො. තෙන වුත්තං “චිත්තෙ කරොහී”ති. එවං පද්ද්වයස්ස පච්චෙකං යොජනාවසෙන අත්ථං දස්සෙත්වා ඉදානි පටියොගිවසෙන දස්සෙතුං. “අපිවා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සොතින්ද්‍රියවික්ඛෙපවාරණං සචනෙ නියොජනවසෙන කිරියන්තරපටිසෙධනතො, තෙන සොතං ඔදහාති අත්ථං දස්සෙති. මනින්ද්‍රියවික්ඛෙපවාරණං මනසිකාරෙන දළ්භිකම්මනියොජනෙන අඤ්ඤචිත්තාපටිසෙධනතො. ඛාඤ්ජනවිපල්ලාසග්ගාහවාරණං “සාධුක”න්ති විසෙසෙත්වා වුත්තත්තා. අත්ථවිපල්ලාසග්ගාහවාරණෙපි එස නයො.

ධාරණුපපරික්ඛාදීසුති එත්ථ ආදි-සද්දෙන තුලනතීරණාදිකෙ, දිට්ඨියා සුඡ්පට්ඨෙවෙධෙ ච සඨගණ්භාතිජෙති පකාසෙතිඤ්ඤං බ්‍යපෙතමත්ඨයාධිස් ., සයමෙනෙනාති වා බ්‍යඤ්ජනං, සභාවනිරුත්ති, සහ බ්‍යඤ්ජනෙනාති සබ්‍යඤ්ජනො, බ්‍යඤ්ජනසම්පන්නොති අත්ථොති හිපවත්සහස් . “සම්පන්නතා සමවායතා විජ්ජමානතාතිආදිනා අනෙකවිධා”, ඉධ පන සම්පන්නතායෙව තදඤ්ඤස්ස අසම්භවතො, තස්මා ති ”ජනෙනාඤ්ඤසහ බ්‍ය” වාපිබවනං කත්තිබ් “බ්‍යඤ්ජනසම්පන්නො .ටි .නි .දි) ති”1.189) අත්ථො ආවරියෙන චුත්තොති දට්ඨබ්බං, යථා තං න කුසලා අකුසලා“, කුසලපටිපක්ඛා .ස .ධ) ති”1) අරණියතො උපගන්තබ්බතො අනුධාතබ්බතො අත්ථො, චතුපාරිසුද්ධිසිලාදි, සහ අත්ථොනාති සාත්ථො, චුත්තනායෙන අත්ථසම්පන්නොති අත්ථොසාධුකපදං එකමෙව සමානං . තිනායාදිආචුත්ථසෙන උභයත්ථ යොජෙතබ්බංති ආහකථන් . “යස්මා”තිආදි. ධම්මො නාම තත්ති. දෙසනා නාම තස්සා මනසා වචන්ථාපිතාය තත්තියා දෙසනා. අත්ථො නාම තත්තියා අත්ථො. පටිච්චෙධො නාම තත්තියා, තත්තිඅත්ථස්ස ච යථාභූතාවබ්බොධොමායස් . වෙනෙ ධම්මදෙසනාත්ථපටිච්චෙධො සසාදිහි විය මහාසමුද්දො මන්දබුද්ධිහි දුක්ඛොගාහා, අලබ්භනෙය්‍යපතිට්ඨා ච, තස්මා ගම්භීරාතංතෙන චුත් . “යස්මාපෙ...මනසි කරොහී”තිකරභාවතොස දුක්ථ ච පටිච්චෙධස්ථත් . ධම්මත්ථානං දුක්ඛොගාහතා, දෙසනාඤ්ඤාණස්ස දුක්කරභාවතො දෙසනාය, උප්පාදෙනුමසක්කුණෙය්‍යතාය, තබ්බිසයඤ්ඤාණුප්පත්තියා ච දුක්කරභාවතො පටිච්චෙධස්ස දුක්ඛොගාහතා වෙදිතබ්බාබ්බංතබ්ථ වත්ඨයමත් ., තං නිදානවණ්ණනායං චුත්තමෙව.

“සුණාහි සාධුක”න්ති “සාධුකං මනසි කරොහී”ති වදන්තො න කෙවලං අත්ථක්කමතො එව අයං යොජනා, අථ බො සද්දක්කමතොපි උභයත්ථ සම්බන්ධත්තාති දස්සෙති. “සක්කා මහාරාජා”ති ඉධාපි “අඤ්ඤමිපි දිට්ඨෙව ධම්මෙ සන්දිට්ඨිකං සාමඤ්ඤඵලං...පෙ.... පණ්ණිනරඤ්ඤා”ති ඉදමනුවත්තතිති ආහ “එවං පටිඤ්ඤාතං සාමඤ්ඤඵලදෙසන”න්ති. විත්ථාරතො භාසනන්ති අත්ථමෙව දළ්භං කරොති “දෙසෙස්සාමිති සංඛිත්තදීපන”න්තිආදිනා. හි-සද්දො චෙත්ථ ලුත්තනිද්දිට්ඨො. ඉදං චුත්තං හොති – දෙසනං නාම උද්දිසනං. භාසනං නාම නිද්දිසනං පරිබ්‍යත්තකථනං. තෙනායමත්ථො සම්භවතීති යථාචුත්තමත්ථං සගාථාවග්ගසංයුත්තෙ වඩ්ඨිසසුත්තෙ (සං. නි. 1.214) ගාථාපදෙන සාධෙතුං “තෙනාහා”තිආදි චුත්තං.

සාළිකායිව නිග්ඝොසොති සාළිකාය නිග්ඝොසො විය, යථා සාළිකාය ආලාපො මධුරො කණ්ණසුබ්බො පෙමනීයො, එවන්ති අත්ථො. පටිභානන්ති චෙතස්ස විසෙසනං ලිඛිගහෙදස්සපි විසෙසනස්ස දිස්සනතො යථා “ගුණො පමාණ”න්ති. පටිභානන්ති ච සද්දො චුච්චති පටිභාති තංතදාකාරෙන

දිස්සතිති කත්වා. උදිරයිති උච්චාරයි, වුවුවති වා, කම්මගබ්භඤ්ඤාවෙතං කිරියාපදං. ඉමිනා වෙතං දීපෙති – ආයස්මන්තං ධම්මසෙනාපතිං ථොමෙතුකාමෙන දෙසනාභාසනානං විසෙසං දස්සෙන්නෙන පහින්තපට්ඨමිතිදෙන ආයස්මනා වඩ්ඪිසත්ථෙරෙන “සඩ්ධිත්තෙන, විත්ථාරෙනා”ති ව විසෙසනං කතං, තෙනායමත්ථො විඤ්ඤායතිති.

එවං චුත්තෙති “භාසිස්සාමී”ති චුත්තෙ. “න කිර හගවා සඩ්ධිබ්බෙපෙනෙව දෙසෙස්සති, අථ ඛො විත්ථාරෙනපි භාසිස්සති”ති හි තං පදං සුත්ථාව උස්සාහජාතො සඤ්ජාතුස්සාහො, හට්ඨතුට්ඨොති අත්ථො. අයමාවරියස්ස අධිප්පායො. අපිව “තෙන හි මහාරාජ සුඤ්ඤාහි සාධුකං මනසි කරොහි, භාසිස්සාමී”ති චුත්තං සබ්බමිති උයොජනපට්ඨඤ්ඤාකරණප්පකාරං උස්සාහජනනකාරණං සබ්බෙනෙව උස්සාහසම්භවතො, තස්මා එවං චුත්තෙති “සුඤ්ඤාහි, සාධුකං මනසි කරොහි, භාසිස්සාමී”ති චුත්තෙ සබ්බෙනෙව තිහිපි පදෙහි උස්සාහජාතොති අත්ථො දට්ඨබ්බො. පච්චස්සෙසිති පති අස්සෙසි හගවතො වචනසමන්තරමෙව පච්ඡා අස්සෙසි, “සක්කා පන හන්තෙ”තිආදිනා වා පුච්ඡිත්වා පුන “එවං හන්තෙ”ති අස්සෙසිති අත්ථො. තං පන පතිස්සවනං අත්ථතො සම්පට්ච්ඡනමෙවාති ආහ “සම්පට්ච්ඡි, පටිග්ගහෙසි”ති. තෙනෙව හි “ඉති අත්ථො”ති අවත්වා “ඉති චුත්තං හොති”ති චුත්තං.

190. “අථස්ස හගවා එතදවොවා”ති වචනසම්බන්ධමත්තං දස්සෙත්වා “එතං අවොවා”ති පදං විහජිත්වා අත්ථං දස්සෙන්නො “ඉදාහි”තිආදිමාහ. “ඉධා”ති ඉමිනා වුවුවමානං අධිකරණං තථාගතස්ස උප්පත්තිට්ඨානභූතං ලොකමෙවාධිප්පෙතන්ති දස්සෙති “දෙසොපදෙසෙ නිපාතො”ති ඉමිනා. දෙසස්ස උපදිසනං දෙසොපදෙසො, තස්මිං. යදි සබ්බත්ථ දෙසොපදෙසෙ, අපායමත්ථො න වත්තබ්බො අචුත්තෙපි ලබ්භමානත්තාති වොදනායාහ “ස්වාය”න්තිආදි. සාමඤ්ඤභූතං ඉධසද්දං ගණ්භිත්වා “ස්වාය”න්ති චුත්තං, න තු යථා විසෙසිතබ්බං. තථා හි වක්ඛති “කත්ථවි පදපුරණමත්තමෙවා”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.190). ලොකං උපාදාය වුවුවති ලොකසද්දෙන සමානාධිකරණභාවතො. ඉධ ලොකෙති ව ජාතික්ඛෙත්තං, තත්ථාපි අයං චක්ඛවාලො අධිප්පෙතො. සාසනමුපාදාය වුවුවති “සමඤ්ඤා”ති සද්දන්තරසන්තිධානතො. අයඤ්ඤි චතුකඬ්ඟුත්තරපාළි. තත්ථ පඨමො සමඤ්ඤාති සොනාපන්නො. දුතියො සමඤ්ඤාති සකදාගාමී. චුත්තඤ්ඤෙතං තත්ථෙව –

“කතමො ව හික්ඛෙව පඨමො සමඤ්ඤා? ඉධ හික්ඛෙව හික්ඛු තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොනාපන්නො හොති”ති, (අ. නි. 4.241) “කතමො ව හික්ඛෙව දුතියො සමඤ්ඤා? ඉධ හික්ඛෙව හික්ඛු තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා රාගදොසමොහානං තනුත්තා සකදාගාමී හොති”ති (අ. නි. 4.241) ව ආදි.

ඔකාසන්ති කඤ්චි පදෙසමුපාදාය වුවවති “තිට්ඨමානස්සා”ති සද්දන්තරසන්තිධානතො.

ඉධෙව තිට්ඨමානස්සාති ඉමිස්සංයෙව ඉන්ද්‍රියාලගුහායං පතිට්ඨමානස්ස, දෙවභූතස්ස මෙ සතොති දෙවභාවෙන, දෙවො හුත්වා වා භූතස්ස සමානස්ස. මෙති අනාදරයොගෙ සාමිවචනං. පුන මෙති කත්තුත්ථෙ. ඉදඤ්චි සක්කපඤ්ඤතො උදාහරං.

පදපුරුණමත්තමෙව ඔකාසාපදිසනස්සාපි අසම්භවෙන අත්ථන්තරස්ස අබොධනතො. පුබ්බෙ වුත්තං තථාගතස්ස උප්පත්තිට්ඨානභූතමෙව සන්ධාය “ලොක”න්ති වුත්තං. පුරිමං උය්‍යාජනපටිඤ්ඤාකරණවිසයෙ ආලපනන්ති පුන “මහාරාජා”ති ආලපති. “අරහ”න්ති ආදයො සද්දා විත්ථාරිතාති යොජනා. අත්ථතො හි විත්ථාරණං සද්දමුඛෙනෙව හොතීති උභයත්ථ සද්දග්ගහණං කතං. යස්මා පන “අපරෙහිපි අට්ඨති කාරණෙහි භගවා තථාගතො”තිආදිනා (උදා. අට්ඨ. 18; ඉතිවු. අට්ඨ. 38) තථාගත-සද්දො උදානට්ඨකථාදීසු, “අරහ”න්ති ආදයො ව විසුද්ධිමග්ගටිකායං (විසුද්ධි. ටී. 1.130) අපරෙහිපි පකාරෙහි විත්ථාරිතා ආවරියෙන, තස්මා තෙසු වුත්තනයෙනපි තෙසමත්ථො වෙදිතබ්බො. තථාගතස්ස සත්තනිකායන්තොගධතාය “ඉධ පන සත්තලොකො අධිප්පෙතො”ති වත්වා තත්ථායං යස්මිං සත්තනිකායෙ, යස්මිඤ්ච ඔකාසෙ උප්පජ්ජති, තං දස්සෙතුං “සත්තලොකෙ උප්පජ්ජමානොපි වා”තිආදි වුත්තං. න දෙවලොකෙ, න බ්‍රහ්මලොකෙති එත්ථ යං වත්තබ්බං, තං පරතො ආගමිස්සති.

තස්සාපරෙතාති තස්ස නිගමස්ස අපරෙන, තතො බහිති වුත්තං හොති. තතොති මහාසාලතො. ඔරතො මජ්ඣෙති අබ්භන්තරං මජ්ඣිමපදෙසො. එවං පරිච්ඡින්නෙති පඤ්චනිමිත්තබද්ධා සීමා විය පඤ්චහි යථාවුත්තනිමිත්තෙහි පරිච්ඡින්නෙ. අභිසන්ධෙය්‍යයොජනසතෙති පණ්ණාසයොජනෙහි උභතියොජනසතෙ. අයඤ්චි මජ්ඣිමජනපදො මුදිඬිගසණ්ඨානො, න සමපරිවට්ටො, න ව සමචතුරස්සො, උජුකෙන කත්ථවි අසීති යොජනො හොති, කත්ථවි යොජනසතිකො, තථාපි වෙස කුටිලපරිච්ඡෙදෙන මිනියමානො පරියන්ත පරික්ඛෙපතො නවයොජනසතිකො හොති. තෙන වුත්තං “නවයොජනසතෙ”ති. අසීතිමහාථෙරාති යෙභුය්‍යවසෙන වුත්තං සුනාපරන්තකස්ස පුණ්ණත්ථෙරස්සාපි මහාසාවකෙසු පරියාපන්තත්තා. සුනාපරන්තජනපදො හි පච්චන්තවිසයො. තථා හි “චන්දනමණ්ඩලමාළපටිග්ගහණෙ භගවා න තත්ථ අරුණං උට්ඨපෙති”ති මජ්ඣිමාගම- (ම. නි. අට්ඨ. 4.397) සංයුත්තාගමට්ඨකථාසු (සං. නි. අට්ඨ. 3.4.88-89) වුත්තං. සාරජපත්තාති කුලභොගිස්සරියාදිවසෙන, සීලසාරාදිවසෙන ව සාරභූතා.

බ්‍රාහ්මණගහපතිකාතිබ්‍රහ්මායුපොක්ඛරසාතිආදිබ්‍රාහ්මණා
අනාථපිණ්ඩිකාදිගහපතිකා ව.

වෙව

තත්ථාති මජ්ඣිමපදෙසෙ, තස්මිංයෙව “උප්පජ්ජති”ති වචනෙ වා. සුජාතායාති එවංනාමිකාය පටිමං සරණගමනිකාය යසත්ථෙරමාතුයා. චතුසු පනෙනෙසු විකප්පෙසු පටිමො බුද්ධභාවාය ආසන්නතරපටිපත්තිදස්සනවසෙන වුත්තො. ආසන්නතරාය හි පටිපත්තියා යිතොපි “උප්පජ්ජති”ති වුච්චති උප්පාදස්ස එකන්තිකත්තා, පගෙව පටිපත්තියා මත්ථකෙ යිතො. දුතියො බුද්ධභාවාවහපබ්බජ්ජතො පටිධාය ආසන්නමත්තපටිපත්තිදස්සනවසෙන, තතියො බුද්ධකරධම්මපාරිපුරිතො පටිධාය බුද්ධභාවාය පටිපත්තිදස්සනවසෙන. න හි මහාසත්තානං අන්තිමහවුපපත්තිතො පටිධාය බොධිසම්භාරසම්භරණං නාම අත්ථි බුද්ධත්ථාය කාලමාගමයමානෙනෙව තත්ථ පතිට්ඨනතො. චතුත්ථො බුද්ධභාවකරධම්මසමාරම්භතො පටිධාය බොධියා නියතභාවදස්සනෙන. බොධියා හි නියතභාවප්පත්තිතො පභුති “බුද්ධො උප්පජ්ජති”ති විඤ්ඤුහි චත්තුං සක්කා උප්පාදස්ස එකන්තිකත්තා. යථා පන “සන්දන්ති නදියො”ති සන්දනකිරියාය අවිච්ඡෙදමුපාදාය චත්තමානප්පයොගො, එවං උප්පාදත්ථාය පටිපජ්ජනකිරියාය අවිච්ඡෙදමුපාදාය චතුසුපි විකප්පෙසු “උප්පජ්ජති නාමා”ති වුත්තං, පචත්තාපරතචත්තමානවචනඤ්ඤෙවතං. චතුබ්බිධඤ්ඤි චත්තමානලක්ඛණං සද්දස්සත්ථෙ පකාසිතං –

“නිච්චපචත්ති සම්පො, පචත්තුපරතො තථා;
පචත්තාපරතො වෙව, චත්තමානො චතුබ්බිධො”ති.

යස්මා පන බුද්ධානං සාවකානං විය න පටිපාටියා ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණාදීනි උප්පජ්ජන්ති, සගෙව පන අරහත්තමග්ගෙන සකලොපි සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණාදිගුණරාසි ආගතො නාම භොති, තස්මා තෙසං නිප්ඵත්තසබ්බකිච්චත්තා අරහත්තඵලක්ඛණෙ උප්පන්නො නාමාති එකච්ඡුත්තරවණ්ණනායං (අ .යඅටි .නි .1.1.170) වුත්තංඅසති හි . තෙ න තාවත්ඛකිච්චසබ්බත්තිප්ඵතා ති”නොපන්උප් “ චත්තුමරහති. සබ්බපටිමං උප්පන්නභාවන්ති චතුසු විකප්පෙසු සබ්බපටිමං තථාගතො “පෙ...සුජාතායඋප්පජ්ජති නාමාසතං තථාගතස්ති වුත්” උප්පන්නතාසඬ්ඛාතං අත්ථිභාවංතදෙව . සන්ධාය උප්පජ්ජතීති වුත්තං බුද්ධභාවාය ආසන්නතරපටිපත්තියං යිතස්සෙව අධිප්පෙතත්තාඅයමෙව . හි අත්ථො මුඛ්‍යතො උප්පජ්ජතීති චත්තබ්බොතෙනාහ . “තථාගතො....පෙ... අත්ථො”ති.

එත්ථ ව “උප්පන්නො”ති වුත්තෙ අතීතකාලවසෙන කොචි අත්ථං ගණ්හෙය්‍යාති තන්තිචත්තතත්ථං “උප්පන්නො භොතී”ති වුත්තං. “උප්පන්නා ධම්මා”තිආදීසු (ධ. ස. තිකමාතිකා 17) විය හි ඉධ උප්පන්නසද්දො පච්චුප්පන්නකාලිකො. නනු ව

අරහත්තඵලසමඬිගීසඬිබානො උප්පන්නොයෙව තථාගතො
 පවෙදනදෙසනාදීනි සාධෙති, අථ කස්මා යථාචුත්තො
 අරහත්තමග්ගපරියොසානො උප්පජ්ජමානොයෙව තථාගතො අධිජ්ජෙතො.
 න හි සො පවෙදනදෙසනාදීනි සාධෙති මධුපායාසභොජනතො යාච
 අරහත්තමග්ගො, තාව තෙසං කිච්චානමසාධනතොති? න හෙවං දට්ඨබ්බං,
 බුද්ධභාවාය ආසන්නතරපට්ඨත්තියං ධීතස්ස උප්පජ්ජමානස්ස ගහණෙනෙව
 අරහත්තඵලසමඬිගීසඬිබානස්ස උප්පන්නස්සාපි ගහිතත්තා.
 කාරණංගහණෙනෙව හි ඵලමිපි ගහිතං තදවිනාභාවිත්තා. ඉති
 පවෙදනදෙසනාදියාධකස්ස අරහත්තඵලසමඬිගිනොපි තථාගතස්ස
 ගහෙතබ්බත්තා නෙය්‍යත්ථමිදං “උප්පජ්ජති”ති වචනං දට්ඨබ්බත්ති. තථා හි
 අඬිගුත්තරට්ඨකථායං (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.170) උප්පජ්ජමානො, උප්පජ්ජති,
 උප්පන්නොති තිහි කාලෙහි අත්ථවිභජනෙ “දීපඬිකරපාදමුලෙ
 ලද්ධබ්‍යාකරණතො යාච අනාගාමීඵලා උප්පජ්ජමානො නාම,
 අරහත්තමග්ගක්ඛණෙ පන උප්පජ්ජති නාම, අරහත්තඵලක්ඛණෙ
 උප්පන්නො නාමා”ති චුත්තං. අයමෙත්ථ ආචරියධම්මපාලත්ථෙරස්ස මති.
 යස්මා පන එකඬිගුත්තරට්ඨකථායං “එකපුග්ගලො හික්ඛවෙ ලොකෙ
 උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති”ති (අ. නි. 1.170) සුත්තපදවණ්ණනායං
 “ඉමස්මිමිපි සුත්තෙ අරහත්තඵලක්ඛණංයෙව සන්ධාය උප්පජ්ජති”ති
 චුත්තං, “උප්පන්නො හොතීති අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො”ති (අ. නි. අට්ඨ.
 1.1.170) ආගතං, තස්මා ඉධාපි අරහත්තඵලක්ඛණමෙව සන්ධාය
 උප්පජ්ජතීති චුත්තත්ති දස්සෙති “සබ්බපයමං උප්පන්නභාවං සන්ධායා”ති
 ඉමිනා. තෙනාහ “උප්පන්නො හොතීති අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො”ති.
 සබ්බපයමං උප්පන්නභාවන්ති ච සබ්බවෙනෙය්‍යානං පයමතරං
 අරහත්තඵලවසෙන උප්පන්නභාවන්ති අත්ථො. “උප්පන්නො හොතී”ති ච
 ඉමිනා අරහත්තඵලක්ඛණවසෙන අතීතකාලං දස්සෙතීති. අයමෙව ච නයො
 අඬිගුත්තරට්ඨකාකාරෙන ආචරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙන අධිජ්ජෙතොති.

සො භගවාති යො සො තථාගතො “අරහ”න්තිආදිනා පකිත්තිතගුණො,
 සො භගවා. ඉදානි වත්තබ්බං ඉමසද්දෙන නිදස්සෙති වුවිචමානත්ථස්ස
 පරාමසනතො. ඉදං චුත්තං හොති – නයිදං මහාජනස්ස සම්මුඛමත්තං
 සන්ධාය “ඉමං ලොක”න්ති චුත්තං, අථ බො “සදෙවක”න්තිආදිනා
 වක්ඛමානං අනවසෙසපරියාදානං සන්ධායාති. “සහ දෙවෙහි
 සදෙවක”න්තිආදිනා යථාචාක්‍යං පදනිබ්බවනං චුත්තං, යථාපදං පන
 “සදෙවකො”න්තිආදිනා වත්තබ්බං, ඉමෙ ච
 තග්ගුණසංවිඤ්ඤාණඛාහිරත්ථසමාසා. එත්ථ හි අවයවෙන විග්ගහො,
 සමුදායො සමාසත්ථො හොති ලොකාවයවෙන කතවිග්ගහෙන
 ලොකසමුදායස්ස යථාරහං ලබ්භමානත්තා. සමවායජොතකසහසද්දයොගෙ
 හි අයමෙව සමාසො විඤ්ඤායති. දෙවෙහීති ච පඤ්චකාමාවචරදෙවෙහි,
 අරුපාවචරදෙවෙහි වා. බ්‍රහ්මනාති රූපාවචරාරූපාවචරබ්‍රහ්මනා,

රූපාවචරබ්‍රහ්මිනා එව වා, බ්‍රහ්මකත්තුකාදීනම්ව නෙසං සිද්ධිං පජාතත්තාති යථාසකං කම්මකිලෙසෙහි පකාරෙන නිබ්බන්තකත්තා.

එවං වචනත්ථතො අත්ථං දස්සෙත්වා වචනියත්ථතො දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං. පඤ්චකාමාවචරදෙවග්ගණං පාරිසෙසඤායෙන ඉතරෙසං පදන්තරෙහි විසුං ගහිතත්තා. ජට්ඨකාමාවචරදෙවග්ගණං පච්චාසත්තිඤායෙන. තත්ථ හි මාරො ජාතො, තත්තිවාසී ව. යස්මා වෙස දාමරිකරාජපුත්තො විය තත්ථ වසිතත්තා පාකටො, තස්මා සන්තෙසුපි අඤ්ඤෙසු වසවත්තිමහාරාජාදීසු පාකටතරෙන තෙනෙව විසෙසෙත්වා වුත්තොති, අයඤ්ච නයො මජ්ඣිමාගමට්ඨකථායං (ම. නි. අට්ඨ. 2.290) පකාසිතොව. මාරග්ගහණෙන වෙත්ථ තංසම්බන්ධිතො දෙවාපි ගහිතා ඔකාසලොකෙන සද්ධිං සත්තලොකස්ස ගහණතො. එවඤ්ච වසවත්තිසත්තලොකස්ස අනවසෙසපරියාදානං හොති.

බ්‍රහ්මකායිකාදිබ්‍රහ්මග්ගණමපි පච්චාසත්තිඤායෙන.

පච්චත්ථිකපච්චාමිත්තසමණුබ්‍රාහ්මණග්ගණන්ති පච්චත්ථිකා එව පච්චාමිත්තා, තෙයෙව සමණුබ්‍රාහ්මණා, තෙසං ගහණං තථා, තෙන බාහිරකසමණුබ්‍රාහ්මණග්ගණං වුත්තං, නිදස්සනමත්තඤ්චෙනං අපච්චත්ථිකපච්චාමිත්තානමපි තෙසං ඉමිනා ගහණතො.

සම්මතපාපබාහිතපාපසමණුබ්‍රාහ්මණග්ගණන්ති පන

සාසනිකසමණුබ්‍රාහ්මණානං ගහණං වෙදිතබ්බං. කාමං

“සදෙවක”න්තිආදිවිසෙසනානං වසෙනෙව සත්තවිසයොපි ලොකසද්දො විඤ්ඤායති සමවායත්ථවසෙන තුල්‍යයොගවිසයත්තා තෙසං, “සලොමකො සපක්ඛකො”තිආදීසු පන විජ්ජමානත්ථවසෙන අතුල්‍යයොගවිසයෙපි අයං සමාසො ලබ්භතීති බ්‍යභිචාරදස්සනතො අබ්‍යභිචාරෙනත්ථඤාපකං පජාගහණන්ති ආහ “පජාවචනෙන සත්තලොකග්ගණං”න්ති, න පන ලොකසද්දෙන සත්තලොකස්ස අග්ගහිතත්තා එවං වුත්තං. තෙනාහ “කීභි පදෙහි ඔකාසලොකෙන සද්ධිං සත්තලොකො”ති. සදෙවකාදිවචනෙන උපපත්තිදෙවානං, සස්සමණුබ්‍රාහ්මණීවචනෙන විසුද්ධිදෙවානඤ්ච ගහිතත්තා වුත්තං “සදෙව...පෙ.... මනුස්සග්ගණං”න්ති. තත්ථ සම්මුතිදෙවා රාජානො. අවසෙසමනුස්සග්ගණන්ති සම්මුතිදෙවෙහි, සමණුබ්‍රාහ්මණෙහි ව අවසිට්ඨමනුස්සානං ගහණං. එත්ථාති එතෙසු පදෙසු. කීභි පදෙහිති සදෙවකසමාරකසබ්‍රහ්මකපදෙහි. ද්විභිති සස්සමණුබ්‍රාහ්මණීසදෙවමනුස්සපදෙහි. සමාසපදත්ථෙසු සත්තලොකස්සපි වුත්තනායෙන ගහිතත්තා “ඔකාසලොකෙන සද්ධිං සත්තලොකො”ති වුත්තං.

“අපරො නයො”තිආදිනා අපරමපි වචනියත්ථමාහ. අරුපිනොපි සත්තා අත්තතො ආනෙඤ්ජවිහාරෙන විහරන්තො “දිබ්බන්තීති දෙවා”ති ඉදං නිබ්බවනං ලද්ධුමරහන්තීති ආහ “සදෙවකග්ගහණෙන අරූපාවචරලොකො ගහිතො”ති. තෙනෙවාහ භගවා බ්‍රහ්මජාලාදීසු “ආකාසානඤ්චායතනුපගානං

දෙවනං සහබ්බත”න්තිආදි, (අ. නි. 3.197) අරුපාවචරභූතො ධිකාසලොකො, සත්තලොකො ච ගහිතොති අත්ථො. එවං ජකාමාවචරදෙවලොකො, රූපී බ්‍රහ්මලොකොති එත්ථාපි. ජකාමාවචරදෙවලොකස්ස සච්ඡෙසසං මාරවසෙ පවත්තනතො වුත්තං “සමාරකග්ගහණෙන ජකාමාවචරදෙවලොකො”ති. සො හි තස්ස දාමරිකස්ස විය වසපවත්තනොකාසො. රූපී බ්‍රහ්මලොකො ගහිතො පාරිසෙසඤායෙන අරුපීබ්‍රහ්මලොකස්ස විසුං ගහිතත්තා. චතුපරිසවසෙනාති ඛත්තියබ්‍රාහ්මණගහපතිසමණවාතුමහාරාජිකතාවතිංසමාරබ්‍රහ්මසඬ්ඛාතාසු අට්ඨසු පරිසාසු ඛත්තියාදිචතුපරිසවසෙනෙව තදඤ්ඤාසං සදෙවකාදිග්ගහණෙන ගහිතත්තා. කථං පනෙත්ථ චතුපරිසවසෙන මනුස්සලොකො ගහිතොති? “සස්සමණබ්‍රාහ්මණි”න්ති ඉමිනා සමණපරිසා, බ්‍රාහ්මණපරිසා ච ගහිතා, “සදෙවමනුස්ස”න්ති ඉමිනා ඛත්තියපරිසා, ගහපතිපරිසා වාති. “පජ”න්ති ඉමිනා පන ඉමායෙව චතස්සො පරිසා වුත්තා. චතුපරිසසඬ්ඛාතං පජන්ති හි ඉධ අත්ථො.

අඤ්ඤාං ගහෙතබ්බමාහ “සම්මුතිදෙවෙහි වා සහ මනුස්සලොකො”ති. කථං පන ගහිතොති? “සස්සමණුච්ඡාන්මණි”න්ති ඉමිනා සමණුච්ඡාන්මණා ගහිතා, “සදෙවමනුස්ස”න්ති ඉමිනා සම්මුතිදෙවසඬ්ඛාතා බත්තියා, ගහපතිසුද්දසඬ්ඛාතා ව අවසෙසමනුස්සාති. ඉතො පන අඤ්ඤෙසං මනුස්සසත්තානමභාවතො “පජ”න්ති ඉමිනා එතෙයෙව චතුහි පකාරෙහි යිතා මනුස්සසත්තා වුත්තා. චතුකුලජ්ජහෙදං පජන්ති හි ඉධ අත්ථො. එවං විකජ්ජද්වයෙපි පජාගහණෙන චතුපරිසාදිවසෙන මනුස්සානඤ්ඤෙව ගහිතත්තා ඉදානි අවසෙසසත්තෙපි සඬ්ගහෙත්වා දස්සෙතුං “අවසෙසසඬ්ඛසත්තලොකො වා”ති වුත්තං. එත්ථාපි චතුපරිසවසෙන ගහිතෙන මනුස්සලොකෙන සහ අවසෙසසඬ්ඛසත්තලොකො ගහිතො, සම්මුතිදෙවෙහි වා සහ අවසෙසසඬ්ඛසත්තලොකොති යොජෙතබ්බං. නාගගරුළාදිවසෙන ව අවසෙසසඬ්ඛසත්තලොකො. ඉදං වුත්තං හොති — චතුපරිසසහිතො අවසෙසසුද්දනාගසුපණ්ණනෙරයිකාදිසත්තලොකො, චතුකුලජ්ජහෙදමනුස්සසහිතො වා අවසෙසනාගසුපණ්ණනෙරයිකාදිසත්තලොකො ගහිතොති.

එත්තාවතා භාගසො ලොකං ගහෙත්වා යොජනං දස්සෙත්වා ඉදානි තෙන තෙන විසෙසෙන අභාගසො ලොකං ගහෙත්වා යොජනං දස්සෙතුං “අපිචෙත්ථා”තිආදි චූත්තං. තත්ථ උක්කට්ඨපරිච්ඡේදතොති උක්කංසගතිපරිච්ඡේදතො, තඛ්ඛිජානනෙනානි චූත්තං හොති. පට්මනයෙන හි පඤ්චස්ස ගතීස්ස දෙවගතිපරියාපන්නාව පඤ්චකාමගුණසමථිගිතාය, දීඝායුක්කතායාති එවමාදීහි විසෙසෙහි සෙට්ඨා. දුතියනයෙන පන අරුපිනො දුරසමුග්ගාටිතකිලෙසදුක්ඛතාය, සන්නපජ්ඣිතආනෙඤ්ජවිහාරසමථිගිතාය, අතිවිය දීඝායුක්කතායාති එවමාදීහි විසෙසෙහි අතිවිය උක්කට්ඨා. ආචරියෙහි පන දුතියනයමෙව සන්ධාය චූත්තං. එවං පට්මපදෙනෙව පධානනයෙන සබ්බලොකස්ස සච්ඡිකතභාවෙ සිද්ධෙපි ඉමිනා කාරණවිසෙසෙන

සෙසපදානි චුත්තානීති දස්සෙති “තතො යෙස”න්තිආදිනා. තතොති පයිමපදතො පරං ආහානි සම්බන්ධො. “ඡකාමාවචරිස්සරො” තියෙව චුත්තෙ සක්කාදිනම්පි තස්ස ආධිපච්චං සියාති ආසඩ්ඛානිවත්තනත්ථං “වසවත්ති”ති චුත්තං, තෙන සාහසිකකරණෙන වසවත්තාපනමෙව තස්සාධිපච්චන්ති දස්සෙති. සො හි ඡට්ඨදෙවලොකෙපි අනිස්සරො තත්ථ වසවත්තිදෙවරාජස්සෙව ඉස්සරත්තා. තෙනාහ භගවා අභිගුත්තරාගමවරෙ අට්ඨනිපාතෙ දානානිසංසපුත්තෙ “තත්‍ර හික්ඛවෙ වසවත්ති දෙවපුත්තො දානමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථුං අතිරෙකං කරිත්වා...පෙ.... පරනිම්මිතවසවත්ති දෙවෙ දසහි යානෙහි අධිගණ්හාති”ති (අ. නි. 8.36) විත්ථාරො. මජ්ඣිමාගමට්ඨකථායම්පි චුත්තං “තත්‍ර හි වසවත්තිරාජා රජ්ජං කාරෙති, මාරො පන එකස්මිං පදෙසෙ අත්තතො පරිසාය ඉස්සරියං පවත්තෙත්තො රජ්ජපච්චන්තෙ දාමරිකරාජපුත්තො විය වසති”ති (ම. නි. 1.60) “බ්‍රහ්මා මහානුභාවො”තිආදි දසසහස්සියං මහාබ්‍රහ්මුනො වසෙන වදති. “උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදතො”ති හි හෙට්ඨා චුත්තමෙව. “එකඪගුලියා”තිආදි එකදෙසෙන මහානුභාවතාදස්සනං. අනුත්තරන්ති සෙට්ඨං නවලොකුත්තරං. පුට්ඨති බ්‍රහ්මා, විසුං භූතා වා. උක්කට්ඨට්ඨානානන්ති උක්කංසගතිකානං. භාවානුක්කමොති භාවවසෙන පරෙසමජ්ඣාසයානුරූපං “සදෙවක”න්තිආදිපදානං අනුක්කමො, භාවවසෙන අනුසන්ධික්කමො වා භාවානුක්කමො, අත්ථානඤ්චෙව පදානඤ්ච අනුසන්ධානපටිපාටීති අත්ථො, අයමෙව වා පායො තථායෙව සමන්තපාසාදිකායං (පාරා. අට්ඨ. වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා 1) දිට්ඨත්තා, ආචරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙන (සාරත්ථ. ටී. 1.වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා) ව වණ්ණිතත්තා. “විභාවනානුක්කමො”තිපි පායො දිස්සති, සො පන තෙසු අදිට්ඨත්තා න සුන්දරො.

ඉදානි පොරාණකානං සංවණ්ණනානායං දස්සෙතුං “පොරාණා පනාහු”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අඤ්ඤපදෙන නිරවසෙසසත්තලොකස්ස ගහිතත්තා සම්බන්ථ අවසෙසලොකන්ති අනවසෙසපරියාදානං චුත්තං. තෙනාහ “තිහවුපගෙ සත්තෙ”ති, තෙධාතුකසඩ්ඛාතෙ තයො භවෙ උපගතසත්තෙති අත්ථො. තීහාකාරෙහීති දෙවමාරබ්‍රහ්මසහිතතාසඩ්ඛාතෙහි තීහි ආකාරෙහි. තීසු පදෙසුති “සදෙවක”න්තිආදීසු තීසු පදෙසු. පක්ඛිපිත්ථාති අත්ථවසෙන සඩ්ගහෙත්වා. තෙයෙව තිහවුපගෙ සත්තෙ “සස්සමණුබ්‍රාහ්මණිං, සදෙවමනුස්ස”න්ති පද්ද්වයෙ පක්ඛිපතීති ඤාපෙතුං “පුනා”ති චුත්තං. තෙන තෙනාකාරෙනාති සදෙවකත්තාදිනා, සස්සමණුබ්‍රාහ්මණිභාවාදිනා ව තෙන තෙන පකාරෙන. “තිහවුපගෙ සත්තෙ”ති වත්ථා “තෙධාතුකමෙවා”ති වදන්තා ඔකාසලොකෙන සද්ධිං සත්තලොකො ගහිතොති දස්සෙත්ති. තෙධාතුකමෙව පරියාදින්නන්ති පොරාණා පනාහුති යොජනා.

සාමන්ති අත්තනා. අඤ්ඤත්ථාපොභනෙන, අන්තොගධාවධාරණෙන වා තප්පටිසෙධනමාහ “අපරනෙය්‍යා හුත්වා”ති, අපරෙහි අනභිජානාපෙතබ්බො හුත්වාති අත්ථො. අභිඤ්ඤාති ය-කාරලොපනිද්දෙසො යථා “පටිසඬ්ඛා යොනිසො”ති (ම. නි. 1.23, 422; 2.24; 3.75; සං. නි. 4.120; අ. නි. 6.58; මහානි. 206) වුත්තං “අභිඤ්ඤායා”ති. අභිසද්දෙන න විසෙසනමත්තං ජොතිතං, අථ බො විසෙසනමුඛෙන කරණමිපිති දස්සෙති “අධිකෙන ඤාණෙනා”ති ඉමිනා. අනුමානාදිපටික්ඛෙපොති එත්ථ ආදිසද්දෙන උපමානඅත්ථාපත්තිසද්දන්තරසන්තිධානසම්පයොගවිජ්ජයොගසභවරණාදි නා කාරණලෙසමත්තෙන පවෙදනං සඬ්ගණ්හාති එකප්පමාණත්තා. සබ්බත්ථ අප්පටිභතඤාණචාරතාය හි සබ්බධම්මපච්චක්ඛා බුද්ධා භගවත්තො. බොධෙති විඤ්ඤාපෙතීති සද්දතො අත්ථවචනං. පකාසෙතීති අධිජ්ජායතො. එවං සබ්බත්ථ විවෙචිතබ්බො.

අනුත්තරං විවෙකසුඛන්ති ඵලසමාපත්තිසුඛං. හින්වාපිති පි-සද්දග්ගහණං ඵලසමාපත්තියා අන්තරා ධීතිකාපි කදාපි භගවතො දෙසනා හොතීති කත්වා කතං. භගවා හි ධම්මං දෙසෙන්නො යස්මිං ඛණෙ පරිසා සාධුකාරං වා දෙති, යථාසුතං වා ධම්මං පච්චවෙක්ඛති, තං ඛණමිපි පුබ්බාහොගෙන පරිච්ඡින්නදිත්වා ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජති, යථාපරිච්ඡෙදඤ්ඤා සමාපත්තීතො වුට්ඨාය පුබ්බෙ ධීතට්ඨානතො පට්ඨාය ධම්මං දෙසෙතීති අට්ඨකථාසු (ම. නි. අට්ඨ. 2.387) වුත්තොවායමත්ථො. අප්පං වා බහුං වා දෙසෙන්නොති උග්ගට්ඨකඤ්ඤාස්ස වසෙන අප්පං වා විපඤ්චිතඤ්ඤාස්ස, නෙය්‍යස්ස ව වසෙන බහුං වා දෙසෙන්නො. කථං දෙසෙතීති ආහ “ආදිමිහිපි”තිආදි. ධම්මස්ස කල්‍යාණතා නිය්‍යානිකතාය, නිය්‍යානිකතා ව සබ්බසො අනවජ්ජභාවෙනෙවාති වුත්තං “අනවජ්ජමෙව කත්වා”ති. දෙසනායාති පරියත්තිධම්මස්ස දෙසකායත්තෙන හි ආණාදිවිධිනා අතිසජ්ජනං පබොධනං දෙසනාති පරියත්තිධම්මො වුච්චති. කිඤ්චාපි අවයවචිතිවුත්තො සමුදායො නාම පරමත්ථතො කොචි නත්ථී, යෙසු පන අවයවෙසු සමුදායරූපෙන අවෙක්ඛිතෙසු ගාථාදිසමඤ්ඤා, තං තතො හින්තං විය කත්වා සංසාම්පොභාරමාරොපෙත්වා දස්සෙන්නො “අත්ථී දෙසනාය ආදිමජ්ඣපරියොසානන්ති ආහ. සාසනස්සාති පටිපත්තිධම්මස්ස. සාසිතබ්බපුග්ගලගතෙන හි යථාපරාධාදිනා සාසිතබ්බභාවෙන අනුසාසනං, තදඬ්ගවිනයාදිවසෙන විනයනන්ති කත්වා පටිපත්තිධම්මො “සාසන”න්ති වුච්චති. අත්ථී සාසනස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානන්ති සම්බන්ධො. චතුප්පදිකායපිති එත්ථ පි-සද්දො සම්භාවනෙ, තෙන එවං අප්පකතරායපි ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු කල්‍යාණතා, පගෙව බහුතරායාති සම්භාවෙති. පදඤ්චෙත්ථ ගාථාය චතුත්ථංසො, යං “පාදො”තිපි වුච්චති, එතෙනෙව තිපාදිකප්පාදිකාසුපි යථාසම්භවං විභාගං දස්සෙති. එවං සුත්තාවයවෙ කල්‍යාණත්තයං දස්සෙත්වා සකලෙපි සුත්තෙ දස්සෙතුං “එකානුසන්ධිකස්සා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ

දිසනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගඅභිනවටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා
 නාතිබ්බුච්ඡාගං යථානුසන්ධිනා එකානුසන්ධිකං සන්ධාය
 “එකානුසන්ධිකස්සා”ති ආහ. ඉතරස්මිං පන තෙනෙව ධම්මවිභාගෙන
 ආදිමජ්ඣපරියොසානා ලබ්භන්තිති “අනෙකානුසන්ධිකස්සා”තිආදි වුත්තං.
 නිදානන්ති ආනන්දන්ටෙරෙන යපිතං

කාලදෙසදෙසකපරිසාදිඅපදිසනලක්ඛණං නිදානගන්ථං. ඉදමචොචාති
 නිගමනං උපලක්ඛණමෙව “ඉති යං තං වුත්තං, ඉදමෙනං පටිච්ච
 වුත්ත”න්ති නිගමනස්සපි ගහෙනබ්බතො. සඬ්භිතිකාරකෙහි යපිතානිපි හි
 නිදානනිගමනානි සත්ථු දෙසනාය අනුචිධානතො තදන්තොගධානෙචාති
 වෙදිතබ්බං. අන්තෙ අනුසන්ධිති සබ්බපච්ඡිමො අනුසන්ධි.

“සීලසමාධිවිපස්සනා”තිආදිනා සාසනස්ස ඉධ පටිපත්තිධම්මතං
 විභාවෙති. විනයට්ඨකථායං පන “සාසනධම්මො”ති වුත්තත්තා -

“සබ්බපාපස්ස අකරණං, කුසලස්ස උපසම්පදා;
 සවිත්තපරියොදපනං, එතං බුද්ධාන සාසන”න්ති. (දී. නි. 2.90; ධ.
 ප. 183; නෙත්ති. 30, 50, 116, 124);

එවං වුත්තස්ස සත්ථුසාසනස්ස පකාසකො පරියත්තිධම්මො එව
 සීලාදිඅත්ථවසෙන කල්‍යාණත්තයවිභාවතො වුත්තො. ඉධ පන
 පටිපත්තියෙව. තෙන වක්ඛති “ඉධ දෙසනාය ආදිමජ්ඣපරියොසානං
 අධිජ්ජෙත”න්ති. සීලසමාධිවිපස්සනා ආදි නාම සාසනසම්පත්තිභූතානං
 උත්තරිමනුස්සධම්මානං මූලභාවතො. කුසලානං ධම්මානන්ති
 අනවජ්ජධම්මානං. දිට්ඨිති විපස්සනා, අවිනාභාවතො පනෙත්ථ
 සමාධිග්ගහණං. මහාවග්ගසංයුත්තෙ බාහියසුත්තපදමිදං (සං. නි. 5.381).
 කාමං සුත්තෙ අරියමග්ගස්ස අන්තද්වයවිගමෙන තෙසං
 මජ්ඣිමපටිපදාභාවො වුත්තො, මජ්ඣිමභාවසාමඤ්ඤතො පන
 සම්මාපටිපත්තියා ආරම්භනිජ්ජත්තිනං මජ්ඣිමභාවස්සාපි සාධකභාවෙ
 යුත්තන්ති ආහ “අත්ථි හික්ඛවෙ, මජ්ඣිමා පටිපදා තථාගතෙන
 අභිසම්බුද්ධාති එවං වුත්තො අරියමග්ගො මජ්ඣං නාමා”ති,
 සීලසමාධිවිපස්සනාසඬ්ඛාතානං ආරම්භානං, එලනිබ්බානසඬ්ඛාතානඤ්ච
 නිජ්ජත්තිනං වෙමජ්ඣභාවතො අරියමග්ගො මජ්ඣං නාමාති අධිජ්ජායො.
 සඋපාදිසෙසනිබ්බානධාතුවසෙන එලං පරියොසානං නාම,
 අනුපාදිසෙසනිබ්බානධාතුවසෙන පන නිබ්බානං. සාසනපරියොසානා හි
 නිබ්බානධාතූ. මග්ගස්ස නිජ්ජත්ති එලවසෙන, නිබ්බානසච්ඡිකිරියාය ව
 හොති තතො පරං කත්තබ්බාභාවතොති චා එවං වුත්තං. ඉදානි තෙසං
 ද්විත්තමපි සාසනස්ස පරියොසානතං ආගමෙන සාධෙතූ. “එතදන්ථං
 ඉද”න්තිආදිමාහ. එතදෙව එලං අත්ථො යස්සාති එතදන්ථං. බ්‍රාහ්මණාති
 පිඬ්ගලකොච්ඡබ්‍රාහ්මණං හගවා ආලපති. ඉදඤ්ඤි මජ්ඣිමාගමෙ
 මූලපණ්ණාසකෙ වූළසාරොපමසුත්ත (ම. නි. 1.312 ආදයො) පදං. එතදෙව
 එලං සාරං යස්සාති එතංසාරං නිග්ගහිතාගමෙන. තථා එතංපරියොසානං.

නිබ්බානොගධන්ති නිබ්බානන්තොගධං. ආවුසො විසාබාති ධම්මදින්නාය ථෙරියා විසාබගහපතිමාලපනං. ඉදඤ්ඞි වුළුවෙදල්ලසුත්තෙ (ම. නි. 1.460 ආදයො) “සාත්ථං සබ්බඤ්ජන”න්තිආදිසද්දන්තරසන්තිධානතො “ඉධ දෙසනාය ආදිමජ්ඣපරියොසානං අධිජ්ජෙත”න්ති වුත්තං.

එවං සද්දපබන්ධවසෙන දෙසනාය කල්‍යාණත්තයවිභාගං දස්සෙත්වා තදන්ථවසෙනපි දස්සෙන්නො “භගවා භී”තිආදිමාහ. අත්ථතොපි භී තස්සාධිජ්ජෙතභාවං භී-සද්දෙන සමත්ථෙති. තථා සමත්ථනමුඛෙන ච අත්ථවසෙන කල්‍යාණත්තයවිභාගං දස්සෙතිති. අත්ථතො පනෙතං දස්සෙන්නො යො තස්මිං තස්මිං අත්ථෙ කතවිධි සද්දපබන්ධො ගාථාසුත්තවසෙන වචන්ථිතො පරියත්තිධම්මොයෙව ඉධ දෙසනාති වුත්තො, තස්ස වත්ථො විසෙසතො සීලාදි එවාති ආහ “ආදිමභී සීල”න්තිආදි. විසෙසකථනඤ්ඤෙනං. සාමඤ්ඤතො පන සීලග්ගහණෙන සසම්භාරසීලං ගහිතං, තථා මග්ගග්ගහණෙන සසම්භාරමග්ගොති අත්ථත්තයවසෙන අනවසෙසතො පරියත්තිඅත්ථං පරියාදාය තිට්ඨති. ඉතරථා භී කල්‍යාණත්තයවිභාගො අසබ්බසාධාරණො සියා. එත්ථ ච සීලමූලකත්තා සාසනස්ස සීලෙන ආදිකල්‍යාණතා වුත්තා, සාසනසම්පත්තියා වෙමජ්ඣභාවතො මග්ගෙන මජ්ඣකල්‍යාණතා. නිබ්බානාධිගමතො උත්තරි කරණියාභාවතො නිබ්බානෙන පරියොසානකල්‍යාණතා. තෙනාති සීලාදිදස්සෙනෙන. අත්ථවසෙන භී ඉධ දෙසනාය ආදිකල්‍යාණාදිභාවො වුත්තො. “තස්මා”තිආදි යථාවුත්තානුසාරෙන සොතුනමනුසාසනීදස්සනං.

එසාති යථාවුත්තාකාරෙන කථනා. කථිකසණ්ඨිතීති ධම්මකථිකස්ස සණ්ඨානං කථනවසෙන සමවට්ඨානං.

වණ්ණනා අත්ථවිවරණා, පසංසනා වා. න සො සාත්ථං දෙසෙති නියානන්ථවිරහතො තස්සා දෙසනාය. තස්මාති චතුසතිපට්ඨානාදිනියානන්ථදෙසනතො. එකබ්බඤ්ජනාදියුත්තාති සීලිලධනිතාදිහෙදෙසු දසසු බ්බඤ්ජනෙසු එකජ්ජකාරෙතෙව, ද්විජ්ජකාරෙතෙව වා බ්බඤ්ජනෙන යුත්තා දමීළභාසා විය. සබ්බනිරොට්ඨබ්බඤ්ජනාති විචට්ඨකරණතාය ඔට්ඨෙ අචුසාපෙත්වා උච්චාරෙතබ්බතො සබ්බථා ඔට්ඨචුසනරහිතවිමුත්තබ්බඤ්ජනා කිරාතභාසා විය. සබ්බවිස්සට්ඨබ්බඤ්ජනාති සබ්බස්සෙව විස්සජ්ජනියයුත්තතාය සබ්බථා විස්සග්ගබ්බඤ්ජනා සවරභාසා විය. සබ්බනිග්ගහිතබ්බඤ්ජනාති සබ්බස්සෙව සානුසාරතාය සබ්බථා බිත්ථුසහිතබ්බඤ්ජනා පාරසිකාදිමීලක්ඛනාසා විය. එවං “දමීළකිරාතසවරමීලක්ඛනං භාසා වියාවෙකං ති ඉදං පච්ච” .බංයොජෙතබ්බි මීලක්ඛනි ච පාරසිකාදයොබාපෙසා සබ්බි .

ජනෙකදෙසවසෙනෙවඤ්ඤා පවත්නියා අපරිපුණ්ණඛායඤ්ජනාති වුත්තං “ඛායඤ්ජනපාරිපූරියා අභාවතො අඛායඤ්ජනා නාමා”ති.

යානකරණානි සිථිලානි කත්වා උච්චාරෙතබ්බමක්ඛරං පඤ්චසු වග්ගෙසු පයමතතියං සිථිලං. තානි අසිථිලානි කත්වා උච්චාරෙතබ්බමක්ඛරං තෙස්වෙව දුතියවතුත්ථං ධනිතං. ද්විමත්තකාලමක්ඛරං දීසං. එකමත්තකාලං රස්සං.

පමාණං එකමත්තස්ස, නිමිසුමිසතො’ ඔවුං;
අභිගුලිථොටකාලස්ස, පමාණෙනාපි අඔවුං.

සඤ්ඤාගපරං, දීපඤ්ච ගරුකං. අසංයොගපරං රස්සං ලහුකං. යානකරණානි නිග්ගහෙත්වා අවිච්චෙන මුඛෙන උච්චාරෙතබ්බං නිග්ගහිතං. පරපදෙන සම්බජ්ඣිත්වා උච්චාරෙතබ්බං සම්බන්ධං. තථා අසම්බජ්ඣිතබ්බං වචන්තීතං. යානකරණානි විස්සට්ඨානි කත්වා විච්චෙන මුඛෙන උච්චාරෙතබ්බං විමුත්තං. දසධාතිආදීසු එවං සිථිලාදිවසෙන ඛායඤ්ජනබුද්ධිසංඛාතස්ස අක්ඛරුප්පාදකචිත්තස්ස දසහි පකාරෙහි ඛායඤ්ජනානං පහෙදොති අත්ථො. සබ්බානි හි අක්ඛරානි චිත්තසමුට්ඨානානි, යථාධිජපෙතත්ථස්ස ච ඛායඤ්ජනතො පකාසනතො ඛායඤ්ජනානීති, ඛායඤ්ජනබුද්ධියා වා කරණභූතාය ඛායඤ්ජනානං දසධා පහෙදොතිපි යුජ්ජති.

අමක්ඛෙත්වාති අමිලෙච්ඡෙත්වා අවිනාසෙත්වා, අභාවෙත්වාති අත්ථො. තදත්ථමාහ “පරිපුණ්ණඛායඤ්ජනමෙව කත්වා”ති, යමත්ථං භගවා ඤාපෙතුං එකගාථං, එකවාක්‍යාමිපි දෙසෙති, තමත්ථං පරිමණ්ඩලපදඛායඤ්ජනාය එව දෙසනාය දෙසෙතීති වුත්තං හොති. තස්මාති පරිපුණ්ණඛායඤ්ජනධම්මදෙසනතො. කෙවලසද්දො ඉධ අනවසෙසවාචකො. න අවොමිස්සතාදිවාචකොති ආහ “සකලාධිවචන”න්ති. පරිපුණ්ණන්ති සබ්බසො පුණ්ණං. තං පනත්ථතො ඌනාධිකනිසෙධනන්ති වුත්තං “අනුනාධිකවචන”න්ති. තත්ථ යදත්ථං දෙසිතො, තස්ස සාධකත්තා අනුනතා වෙදිතබ්බා, තබ්බිධුරස්ස පන අසාධකත්තා අනධිකතා. උපනෙතබ්බස්ස වා වොදානත්ථස්ස අවුත්තස්ස අභාවතො අනුනතා, අපනෙතබ්බස්ස සංකිලෙසත්ථස්ස වුත්තස්ස අභාවතො අනධිකතා. සකලන්ති සබ්බභාවන්තං. පරිපුණ්ණන්ති සබ්බසො පුණ්ණමෙව. තෙනාහ “එකදෙසෙනාපි අපරිපුණ්ණා නත්ථී”ති. අපරිපුද්ධා දෙසනා හොති තණ්හාය සංකිලිට්ඨත්තා. ලොකෙහි තණ්හාය ආමසිතබ්බතො ලොකාමිසා, වීචරාදයො පච්චයා, තෙසු අගධිතචිත්තතාය ලොකාමිසනිරපෙක්ඛො. හිතඵරණෙනානි හිතතො ඵරණෙන හිතුපසංභාරෙන විසෙසනභූතෙන. මෙත්තාභාවතාය කරණභූතාය මුදුහදයො. උල්ලුම්පනසභාවසණ්ඨිතෙනානි සකලසංකිලෙසතො, වට්ටදුක්ඛතො ච උද්ධරණාකාරසණ්ඨිතෙන, කාරුඤ්ඤාධිජපායෙනානි වුත්තං හොති.

“ඉතො පට්ඨාය දස්සාමි, එවඤ්ච දස්සාමි”ති සමාදානබ්බට්ඨොන දානං වතං. පණ්ඩිතපඤ්ඤත්තතාය සෙට්ඨට්ඨොන බ්‍රහ්මං, බ්‍රහ්මානං වා සෙට්ඨානං වරියන්ති දානමෙව බ්‍රහ්මවරියං. මච්ඡරියලොභාදිනිග්ගහණෙන සමාවිණ්ණත්තා දානමෙව සුචිණ්ණං. ඉද්ධිති දෙවිද්ධි. ජුතීති පහා, ආනුභාවො වා. බලවීරියුපපත්තීති මහතා බලෙන, වීරියෙන ච සමන්තාගමො. නාගාති වරුණනාගරාජානං විදුරපණ්ඩිතස්ස ආලපනං.

දානපතීති දානසාමිනො. ඔපානභූතන්ති උදකතිත්ථමිව භූතං.

ධීරාති සො විදුරපණ්ඩිතමාලපති.

මධුස්සවොති මධුරසසන්දනං. පුඤ්ඤන්ති පුඤ්ඤඵලං, කාරණවොභාරෙන චුත්තං. බ්‍රහ්මං, බ්‍රහ්මානං වා වරියන්ති බ්‍රහ්මවරියං, වෙය්‍යාවච්චිං. එස නයො සෙසෙසුපි.

තිත්තිරියන්ති තිත්තිරසකුණරාජෙන භාසිතං.

අඤ්ඤත්‍ර තාහීති පරදාරභූතාහි වජ්ජෙත්වා. අම්භන්ති අම්භාකං.

තපස්සි, ලුබ්ධා, ජෙගුච්ඡී, පටිච්ඡිත්තොති චතුබ්බිධස්ස දුක්කරස්ස කතත්තා චතුරභිගසමන්තාගතං. සුදන්ති නිපාතමත්තං. ලොමහංසනසුත්තං මජ්ඣිමාගමෙ මූලපණ්ණාසකෙ, “මහාසිහනාදසුත්ත”න්තිපි (ම. නි. 1.146) තං වදන්ති.

ඉද්ධන්ති සමිද්ධං. ජීතන්ති ඵල්ලිතං. විත්ථාරිකන්ති විත්ථාරභූතං. බාහුජඤ්ඤන්ති බහුහි ජනෙහි නිය්‍යානිකභාවෙන ඤාතං. පුට්ඨභූතන්ති බහුභූතං. යාව දෙවමනුස්සෙහීති එත්ථ දෙවලොකතො යාව මනුස්සලොකා සුපකාසිතන්ති අධිප්පායවසෙන පාසාදිකසුත්තට්ඨකථායං (දී. නි. අට්ඨ. 3.170) චුත්තං, යාව දෙවා ච මනුස්සා වාහි අත්ථො. තස්මාති යස්මා සික්ඛත්තයසභිගහං සකලසාසනං ඉධ “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති අධිප්පෙන, තස්මා. “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති ඉමිනා සමානාධිකරණාති සබ්බපදාති යොජෙත්වා අත්ථං දස්සෙන්නො “සො ධම්මං දෙසෙති”තිආදිමාහ. “එවං දෙසෙන්නො වා”ති හි ඉමිනා බ්‍රහ්මවරියසද්දෙන ධම්මසද්දාදීනං සමානත්ථතං දස්සෙති, “ධම්මං දෙසෙති”ති වත්වාපි “බ්‍රහ්මවරියං පකාසෙති”ති වචනං සරූපතො අත්ථප්පකාසනත්ථන්ති ච විභාවෙති.

191.

චුත්තප්පකාරසම්පදන්ති යථාචුත්තආදිකල්‍යාණතාදිප්පහෙදගුණසම්පදං. දුරසමුස්සාරිතමානස්සෙව සාසනෙ සම්මාපටිපත්ති සම්භවති, න මානජාතිකස්සාති චුත්තං “නිහතමානත්තා”ති. උස්සන්තත්තාති බහුලභාවතො. භොගරූපාදිවත්ථුකා මදා සුප්පහෙය්‍යා භොන්ති නිමිත්තස්ස අනවට්ඨානතො, න තථා

දිසනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගඅනිත්තවට්ඨකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා
 කුලවිජ්ජාදිමදා නිමිත්තස්ස සමවට්ඨානතො. තස්මා
 ඛත්තියබ්බාහිමණකුලිනානං පබ්බජිතානම්පි ජාතිවිජ්ජං නිස්සාය මානස්ප්පනං
 දුප්පජ්ජන්ති ආහ “යෙභුයොන...පෙ.... මානං කරොන්ති”ති.
 විජාතිකායාති විපරිතජාතිකාය, භීතජාතිකායාති අත්ථො. යෙභුයොන
 උපනිස්සයසම්පන්නා සුජාතිකා ඵල, න දුප්පජාතිකාති ඵලං වුත්තං. පතිට්ඨාතුං
 න සක්කොන්තිති සිලෙ පතිට්ඨහිතුං න උස්සහන්ති, සුවිසුද්ධං කත්වා සිලං
 රක්ඛිතුං න සක්කොන්තිති වුත්තං හොති. සිලමෙව හි සාසනෙ පතිට්ඨා,
 පතිට්ඨාතුන්ති වා සච්චපට්ඨෙධෙන ලොකුත්තරාය පතිට්ඨාය පතිට්ඨාතුං. සා
 හි නිප්පරියායතො සාසනෙ පතිට්ඨා නාම.

ඵලං බ්‍යතිරෙකතො අත්ථං වත්වා අත්ථයතොපි වදති “ගහපතිදාරකා
 පනා”තිආදිනා. කච්ඡෙහි සෙදං මුඤ්ඤන්තෙහිති ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ
 කරණවචනං. තථා පිට්ඨියා ලොණං පුප්ඵමානායාති, සෙදං මුඤ්ඤන්තකච්ඡා
 ලොණං පුප්ඵමානපිට්ඨිකා හුත්වා, තෙහි වා පකාරෙහි ලක්ඛිතාති අත්ථො.
 භූමිං කසිත්වාති භූමියා කස්සනතො, ඛෙත්තුපථිවනතොති වුත්තං හොති.
 තාදිසස්සාති ජාතිමන්තුපනිස්සයස්ස. දුබ්බලං මානං. බලවං දප්පං. කම්මන්ති
 පරිකම්මං. “ඉතරෙහි”තිආදිනා “උස්සන්නත්තා”ති හෙතුපදං විවරති.
 “ඉති”ති වත්වා තදපරාමසිතබ්බං දස්සෙති “නිහතමානත්තා”තිආදිනා,
 ඉතිසද්දො වා නිදස්සනෙ, ඵලං යථාවුත්තනයෙනාති අත්ථො. ඵස නයො
 ඊදිසෙසු.

පච්චාජාතොති ඵත්ථ ආකාරො උපසග්ගමත්තන්ති ආහ “පතිජාතො”ති.
 පරිසුද්ධන්ති රාගාදීනං අච්චන්තමෙව පහානදීපනතො නිරූපක්කිලෙසනාය
 සබ්බථා සුද්ධං. ධම්මස්ස සාමී තදුප්පාදකට්ඨෙන, ධම්මෙන වා සදෙවකස්ස
 ලොකස්ස සාමීති ධම්මස්සාමී. සද්ධන්ති පොථුජ්ජනිකසද්ධාවසෙන
 සද්දහනං. විඤ්ඤජාතිකානඤ්ඤි ධම්මසම්පත්තිගහණපුබ්බිකා සද්ධාසිද්ධි
 චතුසු පුග්ගලෙසු ධම්මප්පමාණධම්මප්පසන්නපුග්ගලභාවතො. “යො ඵලං
 ස්වාක්ඛාතධම්මො, සම්මාසම්බුද්ධො වත සො භගවා”ති සද්ධං පටිලහති.
 යොජනසත්තරෙපි වා පදෙසෙ. ජායම්පතිකාති ජාතිපතිකා. කාමං
 “ජායම්පතිකා”ති වුත්තෙයෙව සරසාමිකසරසාමිතීවසෙන ද්වින්නමෙව
 ගහණං විඤ්ඤායති, යස්ස පන පුරිසස්ස අනෙකා පජාපතියො, තස්ස
 වත්තබ්බමෙව නත්ථී. ඵකායපි තාව සංවාසො සම්බාධොයෙවාති
 දස්සන්නත්ථං “ද්වෙ”ති වුත්තං. රාගාදීනා කිඤ්ඤනං, ඛෙත්තවත්ථාදීනා
 පලිබොධනං, තදුභයෙන සහ වත්තනීති සකිඤ්ඤනපලිබොධනො,
 සොයෙවත්ථො තථා. රාගො ඵල රජො, තදාදිකා දොසමොහරජා. වුත්තඤ්ඤි
 “රාගො රජො න ච පන රෙණු වුච්චති”තිආදි (මහානි. 209; වුළුනි. 74)
 ආගමනපථතාපි උට්ඨානට්ඨානතා ඵවාති ද්වෙපි සංවණ්ණනා ඵකත්ථා,
 බ්‍යඤ්ජනමෙව නානං. අලග්ගනට්ඨෙනාති අසජ්ජනට්ඨෙන
 අප්පට්ඨන්ධසභාවෙන. රූපකචසෙන, තද්ධිතවසෙන වා අබ්භොකාසොති
 දස්සෙතුං විය-සද්දග්ගහණං. ඵලං අකුසලකුසලස්පවත්තිනං

යානායානභාවෙන සරාවාසපබ්බජ්ජානං සම්බාධබ්බොකාසනං දස්සෙත්වා ඉදානි කුසලජ්ජවත්තියා එව අට්ඨානට්ඨානභාවෙන තෙසං තබ්බාවං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි වුත්තං. රජානං සන්තිපාතට්ඨානං වියාති සම්බන්ධො.

විසුං විසුං පදුද්ධාරමකත්වා සමාසතො අත්ථවණ්ණනා සඬබ්බෙපකථා. එකමිපි දිවසන්ති එකදිවසමත්තමිපි. අබණ්ඩං කත්වාති දුක්කටමත්තස්සාපි අනාපජ්ජනෙන අජිද්දං කත්වා. වරිමකච්ඡත්ති වුත්තිවත්තං. කිලෙසමලෙනාති තණ්හාසංකිලෙසාදිමලෙන. අමලීනන්ති අසංකිලිට්ඨං. පරියොදාතට්ඨෙන නිම්මලභාවෙන සඬබ්බං විස ලිබ්බං ධොතන්ති සඬබ්බලිබ්බං. අත්ථමත්තං පන දස්සෙතුං “ලිබ්බසඬබ්බසදිස”න්ති වුත්තං. ධොතසඬබ්බසජ්ජට්ඨාගන්ති තදත්ථස්සෙව විවරණං. අපිව ලිබ්බං සඬබ්බං සඬබ්බලිබ්බං යථා “අග්‍රාහිතො”ති, තස්සදිසත්තා පන ඉදං සඬබ්බලිබ්බත්තිපි දස්සෙති, භාවනපුංසකඤ්ඤෙන. අජ්ඣාචසතාති එත්ථ අධි-සද්දෙන කම්මජ්ජවචනීයෙන යොගතො “අගාර”න්ති එතං භූමිමත්ථෙ උපයොගවචනන්ති ආහ “අගාරමජ්ඣෙකු”ති. යං නුත යදි පන පබ්බජෙය්‍යං, සාධු වතාති සම්බන්ධො. කසායෙන රත්තාති කාසායානීති දස්සෙති “කසායරසපීතතායා”ති ඉමිනා. කස්මා චෙතාති ගහිතානීති ආහ “බ්‍රහ්මවරියං වරත්තානං අනුච්ඡවිකානී”ති. අච්ඡාදෙත්වාති වොහාරවචනමත්තං, පරිද්‍රහිත්වාති අත්ථො, තඤ්ච බො නිවාසනපාරුපනවසෙන. අගාරවාසො අගාරං උත්තරපදලොපෙන, තස්ස හිතං වුඩ්ඪිආවහං කසිවාණ්ඡජ්ජාදිකම්මං. තං අනගාරියන්ති තස්මි අනගාරියෙ.

192. සහස්සතොති කභාපණ්ණසහස්සතො. භොගක්ඛන්ධො භොගරාසි. ආබන්ධනට්ඨෙනාති “පුත්තො නත්තා පනත්තා”තිආදිනා පෙමවසෙන පරිච්ඡෙදං කත්වා බන්ධනට්ඨෙන, එතෙන ආබන්ධනත්ථො පරිවට්ට-සද්දොති දස්සෙති. අථ වා පිතාමහපිතුපුත්තාදිවසෙන පරිවත්තනට්ඨෙන පරිවට්ටොතිපි යුජ්ජති. “අමිහාකමෙතෙ”ති ඤායන්තීති ඤාතයො.

193. පාතිමොක්ඛසංවරෙන පිහිතකායවච්ඡිද්ධාරො සමානො තෙන සංවරෙන උපෙතො නාමාති කත්වා “පාතිමොක්ඛසංවරෙන සමන්තාගතො”ති වුත්තං. ආචාරගොචරානං විත්ථාරො විහඬගට්ඨකථාදීසු (විහ. අට්ඨ. 503) ගහෙතබ්බො. “ආචාරගොචරසම්පන්නො”තිආදි ව තස්සෙව පාතිමොක්ඛසංවරසංවුත්තභාවස්ස පච්චයදස්සනං. අණුසදිසතාය අජ්ජමත්තකං “අණු”ති වුත්තන්ති ආහ “අජ්ජමත්තකෙසු”ති. අසඤ්චිච්ච ආපන්නඅනුබුද්දකාපත්තිවසෙන, සහසා උජ්ජන්නඅකුසලච්ඡිත්තජ්ජාදවසෙන ව අජ්ජමත්තකතා. භයදස්සිති භයදස්සනසීලො. සම්මාති අවිපරීතං, සුන්දරං වා, තබ්බාවො ව සක්කච්චං යාවජීවං අවිතික්කමවසෙන. “සික්ඛාපදෙසු”ති වුත්තෙයෙව තදවයවභූතං “සික්ඛාපදං සමාදාය සික්ඛති”ති අත්ථස්ස

ගමාමානත්තා කම්මපදං න චුත්තන්ති ආහ “තං තං සික්ඛාපද”න්ති, තං තං සික්ඛාකොට්ඨාසං, සික්ඛාය වා අධිගමුපායං, තස්සා වා නිස්සයන්ති අත්ථො.

එත්ථාති එතස්මිං “පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො”ති ආදිවචනෙ. ආචාරගොචරග්ගහණෙනෙවාති “ආචාරගොචරසම්පන්නො”ති වචනෙනෙව. තෙනාහ “කුසලෙ කායකම්මවචිකම්මෙ ගහිතෙපි”ති. න හි ආචාරගොචරසද්දමත්තෙන කුසලකායවචිකම්මග්ගහණං සම්භවති, ඉමිනා පුනරුත්තිතාය වොදනාලෙසං දස්සෙති. තස්සාති ආජීවපාරිසුද්ධිසීලස්ස. උප්පත්තිද්වාරදස්සනත්ථන්ති උප්පත්තියා කායවචිඤ්ඤත්තිසංඛ්ඛාතස්ස ද්වාරස්ස කම්මාපදෙසෙන දස්සනත්ථං, එතෙන යථාචුත්තවොදනාය සොධනං දස්සෙති. ඉදං චුත්තං හොති – සිද්ධෙපි සති පුනාරම්භො නියමාය වා හොති, අත්ථන්තරබොධනාය වා, ඉධ පන අත්ථන්තරං බොධෙති, තස්මා උප්පත්තිද්වාරදස්සනත්ථං චුත්තන්ති. කුසලෙනාති ව සබ්බසො අනෙසනපහානතො අනවජ්ජෙන. කථං තෙන උප්පත්තිද්වාරදස්සනත්ති ආහ “යස්මා පනා”ති ආදි. කායවචිද්වාරෙසු උප්පන්නෙන අනවජ්ජෙන කායකම්මවචිකම්මෙන සමන්තාගතත්තා පරිසුද්ධාජීවොති අධිප්පායො. තදුභයමෙව හි ආජීවහෙතුකං ආජීවපාරිසුද්ධිසීලං.

ඉදාති සුත්තන්තරෙන සංසන්දිතුං “මුණ්ඩකපුත්තසුත්තන්තවසෙන වා එවං චුත්ත”න්ති ආහ. වා-සද්දො චෙත්ථ සුත්තන්තරසංසන්දනාසංඛ්ඛාතඅත්ථන්තරවිකප්පනත්ථො. මුණ්ඩකපුත්තසුත්තන්තං නාම මජ්ඣිමාගමවරෙ මජ්ඣිමපණ්ණාසකෙ, යං “සමණමුණ්ඩකපුත්තසුත්ත”න්තිපි වදන්ති. තත්ථ ථපතීති පඤ්චකඩ්ඨං නාම වඩ්ඪකිං භගවා ආලපති. ථපති-සද්දො හි වඩ්ඪකිපරියායො. ඉදං චුත්තං හොති – යස්මා “කතමෙ ව ථපති කුසලා සීලා? කුසලං කායකම්මං කුසලං වචිකම්ම”න්ති සීලස්ස කුසලකායකම්මවචිකම්මභාවං දස්සෙත්වා “ආජීවපාරිසුද්ධම්පි බො අහං ථපති සීලස්මිං වදාමි”ති (ම. නි. 2.265) එවං පවත්තාය මුණ්ඩකපුත්තසුත්තදෙසනාය “කායකම්මවචිකම්මෙන සමන්තාගතො කුසලෙනා”ති සීලස්ස කුසලකායකම්මවචිකම්මභාවං දස්සෙත්වා “පරිසුද්ධාජීවො”ති එවං පවත්තා අයං සාමඤ්ඤඵලසුත්තදෙසනා එකසංඛ්ඛාතා අඤ්ඤදත්ථු සංසන්දති සමෙති යථා තං ගඬිගොදකෙන යමුනොදකං, තස්මා ඊදිසීපි භගවතො දෙසනාවිභූති අත්ථෙවොති. සීලස්මිං වදාමිති සීලන්ති වදාමි, සීලස්මිං වා ආධාරභූතෙ අත්තොගධං පරියාපන්නං, නිද්ධාරණසමුදායභූතෙ වා එකං සීලන්ති වදාමි.

තිව්ධෙනාති චූළසීලමජ්ඣිමසීලමහාසීලතො තිව්ධෙන. “මනව්ජට්ඨෙසු”ති ඉමිනා කායපඤ්චමානමෙව ගහණං නිවත්තෙති. උපරි නිද්දෙසෙ වක්ඛමානෙසු සත්තසු යානෙසු. තිව්ධෙනාති වතුසු පච්චෙකං යථාලාභයථාබලයථාසාරුප්පතාවසෙන තිබ්බිධෙන.

වුළුමජ්ඣිමමහාසීලවණ්ණනා

194-211. එවන්ති “සො එවං පබ්බජිතො සමානො පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො විහරති” තිආදිනා නයෙන. “සීලස්මි”න්ති ඉදං නිද්ධාරණෙ භූමිමං තතො එකස්ස නිද්ධාරණීයත්තාති ආහ “එකං සීල”න්ති. අපිච ඉමිනා ආධාරෙ භූමිමං දස්සෙති සමුදායස්ස අවයවාධිට්ඨානත්තා යථා “රුක්ඛෙ සාධා”ති. “ඉද”න්ති පදෙන කත්චත්ථවසෙන සමානාධිකරණං භූමිමවචනස්ස කත්චත්ථෙ පචත්තනතො යථා “චනප්පගුම්ඛෙ යථ චුසිතග්ගෙ”ති (බු. පා. 6.13; සු. නි. 236) දස්සෙති “පච්චත්තවචනත්ථෙ වා එතං භූමිම”න්ති ඉමිනා. අයමෙචත්ථොති පච්චත්තවචනත්ථො එව. බ්‍රහ්මජාලෙති බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනායං, (දී. නි. අට්ඨ. 1.7) බ්‍රහ්මජාලසුත්තපදෙ වා. සංවණ්ණනාවසෙන චුත්තනායෙනාති අත්ථො. “ඉදමස්ස හොති සීලස්මි”න්ති එත්ථ මහාසීලපරියොසානෙන නිද්ධාරියමානස්ස අභාවතො පච්චත්තවචනත්ථොයෙව සම්භවතීති ආහ “ඉදං අස්ස සීලං හොතීති අත්ථො”ති, තතොයෙව ච පාළියං අපිග්ගහණමකතන්ති දට්ඨබ්බං.

212. අත්තානුවාදපරානුවාදදණ්ඩහයාදීති අසංවරමූලකානි භයානි. “සීලස්සාසංවරතොති සීලස්ස අසංවරණතො, සීලසංවරාභාවතොති අත්ථො”ති (දී. නි. ටී. 1.280) ආචරියෙන චුත්තං, “යදිදං සීලසංවරතො”ති පන පදස්ස “යං ඉදං භයං සීලසංවරතො භවෙය්‍යා”ති අත්ථවචනතො, “සීලසංවරහෙතු භයං න සමනුපස්සතී”ති ච අත්ථස්ස උපපත්තීතො සීලසංවරතො සීලසංවරහෙතුති අත්ථොයෙව සම්භවති. “යං ඉදං භයං සීලසංවරතො භවෙය්‍යා”ති හි පාඨොපි දිස්සති. “සංවරතො”ති හෙතුං චත්ථා තදධිගමිතඅත්ථවසෙන “අසංවරමූලකස්ස භයස්ස අභාවා”තිපි හෙතුං වදති. යථාච්චානවිහිතෙනාති යථාච්චානං සම්පාදිතෙන. ඛත්තියාහිසෙකෙනාති ඛත්තියභාවාවහෙන අහිසෙකෙන. මුද්ධනි අවසිත්තොති මත්ථකෙයෙව අහිසිත්තො. එත්ථ ච “යථාච්චානවිහිතෙනා”ති ඉමිනා පොරාණකාවිණ්ණවිධානසමඛිතිතාසඛිබානං එකං අඛිගං දස්සෙති, “ඛත්තියාහිසෙකෙනා”ති ඉමිනා ඛත්තියභාවාවහතාසඛිබානං, “මුද්ධනි අවසිත්තො”ති ඉමිනා මුද්ධනියෙව අහිසිඤ්චිතභාවසඛිබානං. ඉති තිවඛිගසමන්තාගතො ඛත්තියාහිසෙකො චුත්තො හොති. යෙන අහිසිත්තරාජුතං රාජානුභාවො සමිජ්ඣති. කෙන පනායමත්ථො විඤ්ඤායතීති? පොරාණකසත්ථාගතනායෙන. චුත්තඤ්ඤි අග්ගඤ්ඤසුත්තට්ඨකථායං මහාසම්මතාහිසෙකවිභාවනාය “තෙ පනස්ස ඛෙත්තසාමිතො තිහි සඬ්ඛෙහි අහිසෙකම්පි අකංසු”ති (දී. නි. අට්ඨ. 3.131) මජ්ඣිමාගමට්ඨකථායඤ්ච මහාසීහනාදසුත්තවණ්ණනායං චුත්තං “මුද්ධාවසිත්තෙනාති තිහි සඬ්ඛෙහි ඛත්තියාහිසෙකෙන මුද්ධනි අහිසිත්තෙනා”ති (ම. නි. අට්ඨ. 1.160) සීහලට්ඨකථායම්පි වුළුසීහනාදසුත්තවණ්ණනායං “පට්ඨං තාව අහිසෙකං ගණ්හන්තානං

රාජුතං සුවණ්ණමයාදීනි තීණි සඬබානි ව ගඬගොදකඤ්ච
 ඛත්තියකඤ්ඤඤ්ච ලද්ධං වට්ටති” තිආදි වුත්තං.

අයං පන තත්ථාගතනයෙන අභිසෙකවිධානවිනිවිඡයො —
 අභිසෙකමඬගලත්ථඤ්ඤි අලඬකතපටියත්තස්ස මණ්ඩපස්ස අත්තොකතස්ස
 උදුම්බරසාබමණ්ඩපස්ස මජ්ඣෙ සුජ්ජතිට්ඨිතෙ උදුම්බරහද්දපියමිහි
 අභිසෙකාරහං අභිජච්චං ඛත්තියං නිසීදාපෙත්වා පයමං තාව
 මඬගලාහරණභූසිතා ජාතිසම්පන්නා ඛත්තියකඤ්ඤා ගඬගොදකපුණ්ණං
 සුවණ්ණමයසාමුද්දිකදක්ඛිණාවට්ටසඬබං උභොහි හත්ථෙහි සක්කච්චං
 ගහෙත්වා සීසොපරි උස්සාපෙත්වා තෙන තස්ස මුද්ධනි අභිසෙකොදකං
 අභිසිඤ්චති, එවඤ්ච වදෙති “දෙව තං සබ්බෙපි ඛත්තියගණා
 අත්තානමාරක්ඛත්ථං ඉමිනා අභිසෙකෙන අභිසෙකිකං මහාරාජං කරොන්ති,
 ත්වං රාජධම්මෙසු ධීතො ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙහි, එතෙසු
 ඛත්තියගණෙසු ත්වං පුත්තසිනෙහානුකම්පාය සහිතවිත්තො,
 හිතසමමෙත්තවිත්තො ව භව, රක්ඛාවරණගුත්තියා තෙසං රක්ඛිතො ව
 භවාහි”ති. තතො පුන පුරොහිතොපි පොරොහිව්චයානානුරූපාලඬකාරෙහි
 අලඬකතපටියත්තො ගඬගොදකපුණ්ණං රජතමයං සඬබං උභොහි හත්ථෙහි
 සක්කච්චං ගහෙත්වා තස්ස සීසොපරි උස්සාපෙත්වා තෙන තස්ස මුද්ධනි
 අභිසෙකොදකං අභිසිඤ්චති, එවඤ්ච වදෙති “දෙව තං සබ්බෙපි
 බ්‍රාහ්මණගණා අත්තානමාරක්ඛත්ථං ඉමිනා අභිසෙකෙන අභිසෙකිකං
 මහාරාජං කරොන්ති, ත්වං රාජධම්මෙසු ධීතො ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං
 කාරෙහි, එතෙසු බ්‍රාහ්මණගණෙසු ත්වං පුත්තසිනෙහානුකම්පාය
 සහිතවිත්තො, හිතසමමෙත්තවිත්තො ව භව, රක්ඛාවරණගුත්තියා තෙසං
 රක්ඛිතො ව භවාහි”ති. තතො පුන සෙට්ඨිපි සෙට්ඨිට්ඨානභූසනභූසිතො
 ගඬගොදකපුණ්ණං රතනමයං සඬබං උභොහි හත්ථෙහි සක්කච්චං
 ගහෙත්වා තස්ස සීසොපරි උස්සාපෙත්වා තෙන තස්ස මුද්ධනි
 අභිසෙකොදකං අභිසිඤ්චති, එවඤ්ච වදෙති “දෙව තං සබ්බෙපි ගහපතිගණා
 අත්තානමාරක්ඛත්ථං ඉමිනා අභිසෙකෙන අභිසෙකිකං මහාරාජං කරොන්ති,
 ත්වං රාජධම්මෙසු ධීතො ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙහි, එතෙසු
 ගහපතිගණෙසු ත්වං පුත්තසිනෙහානුකම්පාය සහිතවිත්තො,
 හිතසමමෙත්තවිත්තො ව භව, රක්ඛාවරණගුත්තියා තෙසං රක්ඛිතො ව
 භවාහි”ති. තෙ පන තස්ස එවං වදන්තා “සචෙ ත්වං අමිහාකං වචනානුරූපං
 රජ්ජං කරිස්සසි, ඉච්චෙතං කුසලං. නො චෙ කරිස්සසි, තච මුද්ධා සත්තධා
 ඵලතු”ති එවං රඤ්ඤො අභිසපන්නි වියාති දට්ඨබ්බන්ති.
 වඩ්ඪකීසුකරජාතකාදීහි වායමත්ථො විහාවෙතබ්බො,
 අභිසෙකොපකරණානිපි සමන්තපාසාදිකාදීසු (පාරා. අට්ඨ.
 1. තතියසඬගීතිකථා) ගහෙතබ්බානිති.

යස්මා නිහතපච්චාමිත්තො, තස්මා න සමනුපස්සතීති සම්බන්ධො.
 අනවජ්ජතා කුසලභාවෙනාති ආහ “කුසලං සීලපදට්ඨානෙහි” තිආදි. ඉදං
 වුත්තං හොති — කුසලසීලපදට්ඨානා

අවිජ්ජපටිසාරපාමොජ්ජපිතිපස්සද්ධිමමා, අවිජ්ජපටිසාරාදිනිමිත්තඤ්ඤව
උජ්ජන්තං වෙනසිකසුඛං පටිසංවෙදෙති, වෙනසිකසුඛසමුට්ඨානෙනි ච
පණීතරූපෙනි පුට්ඨසරීරස්ස උජ්ජන්තං කායිකසුඛන්ති.

ඉන්ද්‍රියසංවරකථාවණ්ණනා

213. සාමඤ්ඤස්ස විසෙසාපෙක්ඛතාය ඉධාධිජ්ජෙතොපි විසෙසො
තෙන අපරිච්චන්තො ඵල හොතිති ආහ “චක්ඛුසද්දො කත්ථවි
බුද්ධචක්ඛුමහි වත්තති”තිආදි. විජ්ජමානමෙව හි අභිධෙය්‍යභාවෙන
විසෙසත්ථං විසෙසන්තරනිවත්තනෙන විසෙසසද්දො විභාවෙති, න
අවිජ්ජමානං. සෙසපදෙසුපි ඵසෙව නයො. අඤ්ඤෙහි අසාධාරණං
බුද්ධානමෙව චක්ඛු දස්සනන්ති බුද්ධචක්ඛු, ආසයානුසයඤාණං,
ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤාණඤ්ඤව. සමන්තතො සබ්බසො දස්සනට්ඨෙන
චක්ඛුති සමන්තචක්ඛු, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං. තථූපමන්ති පබ්බතමුද්ධුපමං,
ධම්මමයං පාසාදන්ති සම්බන්ධො. සුමෙධ සමන්තචක්ඛු ත්වං
ජනතමචෙක්ඛස්සුති අත්ථො. අරියමග්ගත්තයපඤ්ඤාති
හෙට්ඨිමාරියමග්ගත්තයපඤ්ඤා. “ධම්මචක්ඛු නාම හෙට්ඨිමා තයො මග්ගා,
තීණි ච ඵලානී”ති සළායතනවග්ගට්ඨකථායං (සං. නි. අට්ඨ. 3.4.418)
වුත්තං, ඉධ පන මග්ගෙහෙව ඵලානි සඬගහෙත්වා දස්සෙති.
චතුසච්චසඬබාතෙ ධම්මෙ චක්ඛුති හි ධම්මචක්ඛු. පඤ්ඤායෙව
දස්සනට්ඨෙන චක්ඛුති පඤ්ඤාචක්ඛු, පුබ්බෙතිවාසාසචක්ඛයඤාණං.
දිබ්බචක්ඛුමහිති දුතියවිජ්ජාය. ඉධාති “චක්ඛුනා රූපං දිස්වා”ති ඉමස්මිං
පාඨෙ. අයන්ති චක්ඛුසද්දො. “පසාදචක්ඛුවොභාරොනා”ති ඉමිනා ඉධ
චක්ඛුසද්දො චක්ඛුපසාදෙයෙව නිජ්ජරියායතො වත්තති, පරියායතො පන
නිස්සයවොභාරොන නිස්සිතස්ස වත්තබ්බතො චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙපි යථා
“මඤ්ඤා උක්කුට්ඨිං කරොන්ති”ති දස්සෙති. ඉධාපි සසම්භාරකථා
අවසිට්ඨාති කත්වා සෙසපදෙසුපිති පි-සද්දග්ගහණං, “න
නිමිත්තග්ගාහි”තිආදිපදෙසුපිති අත්ථො. විවිධං අසනං බෙදනං බ්‍යාසෙකො,
කිලෙසො ඵල බ්‍යාසෙකො, තෙන විරහිතො තථා, විරහිතතා ච
අසම්මිස්සතා, අසම්මිස්සභාවො ච සම්පයොගාභාවතො පරිසුද්ධතාති ආහ
“අසම්මිස්සං පරිසුද්ධ”න්ති, කිලෙසදුක්ඛෙන අවොමිස්සං, තතො ච
සුච්ඡුද්ධන්ති අත්ථො. සති ච සුච්ඡුද්ධො ඉන්ද්‍රියසංවරෙ නීවරණසු
පධානභූතපාපධම්මවිගමෙන අධිචිත්තානුයොගො හත්ථගතො ඵල හොති,
තස්මා අධිචිත්තසුඛමෙව “අබ්‍යාසෙකසුඛ”න්ති වුවචතිති දස්සෙති
“අධිචිත්තසුඛ”න්ති ඉමිනා.

සතිසම්පජඤ්ඤකථාවණ්ණනා

214. සමන්තතො පකාරෙහි, පකට්ඨං වා සවිසෙසං ජානාතීති
සම්පජානො, තස්ස භාවො සම්පජඤ්ඤං, තථාපචත්තඤාණං, තස්ස විභජනං
සම්පජඤ්ඤභාජනීයං, තස්මිං සම්පජඤ්ඤභාජනීයමිහි. “ගමන”න්ති ඉමිනා
අභික්කමනං අභික්කන්තන්ති භාවසාධනමාහ. තථා පටික්කමනං

පටික්කන්තන්ති චුත්තං “නිවත්තන”න්ති. ගමනඤ්ඤවෙත්ථ නිවත්තෙත්වා, අනිවත්තෙත්වා ච ගමනං, නිවත්තනං පන නිවත්තිමත්තමෙව, අඤ්ඤමඤ්ඤමුපාදානකිරියාමත්තඤ්ඤවෙතං ද්වයං. කථං ලබ්භතීති ආහ “ගමනෙ”තිආදි. අභිභරන්තොති ගමනවසෙන කායං උපනෙන්නො. පටිනිවත්තෙන්නොති තතො පුන නිවත්තෙන්නො. අපනාමෙන්නොති අපක්කමනවසෙන පරිණාමෙන්නො. ආසනස්සාති පීඨකාදිආසනස්ස. පුරිමඅභිගාහිමුඛොති අටනිකාදිපුරිමාවයවාහිමුඛො. සංසරන්තොති සංසප්පන්තො. පච්ඡිමඅභිගපදෙසන්ති අටනිකාදිපච්ඡිමායවප්පදෙසං. පච්චාසංසරන්තොති පටිආසප්පන්තො. “ඵසෙව නයො”ති ඉමිනා නිපන්තස්සෙව අභිමුඛං සංසප්පනපටිආසප්පනානි දස්සෙති. යානනිසප්පාසයනෙසු හි යො ගමනවිධුරො කායස්ස පුරතො අභිභාරො, සො අභික්කමො. පච්ඡතො අපභාරො පටික්කමොති ලක්ඛණං.

සම්පජානනං සම්පජානං, තෙන අත්තනා කත්තබ්බකිව්චස්ස කරණසිලො සම්පජානකාරීති ආහ “සම්පජඤ්ඤෙන සබ්බකිව්චකාරී”ති. “සම්පජඤ්ඤමෙව වා කාරී”ති ඉමිනා සම්පජානස්ස කරණසිලො සම්පජානකාරීති දස්සෙති. “සො හි”තිආදි දුතියවිකප්පස්ස සමත්ථනං. “සම්පජඤ්ඤ”න්ති ච ඉමිනා සම්පජාන-සද්දස්ස සම්පජඤ්ඤපරියායතා චුත්තා. තථා හි ආවරියානන්දත්ථෙරෙන චුත්තං “සමත්තතො, සම්මා, සමං වා පජානනං සම්පජානං, තදෙව සම්පජඤ්ඤ”න්ති (විභ. මූලට්. 2.523) අයං අට්ඨකථාතො අපරො නයො — යථා අතික්කන්තාදියු අසම්මොහං උප්පාදෙති, තථා සම්පජානස්ස කාරො කරණං සම්පජානකාරො, සො එතස්ස අත්ථිති සම්පජානකාරීති.

ධම්මතො වඩ්ඪිසඬ්ඛාතෙන අත්ථෙතා සහ වත්තතීති සාත්ථකං, අභික්කන්තාදි, සාත්ථකස්ස සම්පජානනං සාත්ථකසම්පජඤ්ඤං. සප්පායස්ස අත්තතො පතිරූපස්ස සම්පජානනං සප්පායසම්පජඤ්ඤං. අභික්කමාදියු හික්ඛාචාරගොචරෙ, අඤ්ඤත්ථ ච පවත්තෙසු අවිජ්ඣිතකම්මට්ඨානසඬ්ඛාතෙ ගොචරෙ සම්පජානනං ගොචරසම්පජඤ්ඤං. සාමඤ්ඤනිද්දෙසෙන, හි එකසෙසනයෙන වා ගොචරසද්දො තදත්ථද්වයෙපි පවත්තති. අතික්කමාදියු අසම්මුශ්භනසඬ්ඛාතං අසම්මොහමෙව සම්පජඤ්ඤං අසම්මොහසම්පජඤ්ඤං. චිත්තවසෙනෙවාති චිත්තස්ස වසෙනෙව, චිත්තවසමනුගතෙනෙවාති අත්ථො. පරිග්ගහෙත්වාති තුලයිත්වා තීරෙත්වා, පටිසඬ්ඛායාති අත්ථො. සඬ්ඝදස්සනෙනෙව උපොසථපචාරණාදිඅත්ථාය ගමනං සඬ්ගහිතං. ආදිසද්දෙන කසිණපරිකම්මාදීනං සඬ්ගහො. සඬ්ඛෙපතො චුත්තං තදත්ථමෙව විවරිතුං “වෙනියං වා”තිආදි චුත්තං. අරහත්තං පාපුණාතීති උක්කට්ඨනිද්දෙසො එස. සමට්ඨපස්සනුප්පාදනම්පි හි හික්ඛුතො වඩ්ඪියෙව. තත්ථාති අසුභාරම්මණෙ. කෙච්ඡිති අභයගිරිවාසිනො. ආමිසතොති විවරාදිආමිසපච්චයතො. කස්මාති ආහ “තං නිස්සායා”තිආදි.

තස්මිත්ති සාත්ථකසම්පජ්ඣඤ්ඤාවසෙන පරිග්ගහිතආත්ථෙ. යස්මා පන ධම්මතො වඩ්ඪියෙව ආත්ථො නාම, තස්මා යං “සාත්ථක”න්ති අධිප්පෙනං ගමනං, තං සබ්බම්පි සප්පායමෙවාති සියා අවිසෙසෙන කස්සචි ආසඬ්ඤාති තන්තිවත්තනත්ථං “වෙනියදස්සනං තාවා”තිආදි ආරද්ධං. මහාපුජායාති මහතියා පුජාය, බහුතං පුජාදිවසෙති වුත්තං හොති. චිත්තකම්මරූපකානී වියාති චිත්තකම්මකතපට්ඨායො විය, යන්තපයොගෙන වා නානප්පකාරවිචිත්තකිරියා පට්ඨායො විය. තත්ත්වාති තාසු පරිසාසු. අස්සාති හික්ඛුනො. අසමපෙක්ඛනං නාම ගෙහස්සිතඤ්ඤාණුපෙක්ඛාවසෙන ආරම්මණස්ස අයොනියො ගහණං. යං සන්ධාය වුත්තං “චක්ඛුනා රූපං දිස්වා උප්පජ්ජති උපෙක්ඛා බාලස්ස මුල්භස්ස පුපුජ්ජනස්සා”තිආදි (ම. නි. 3.308) මාතුගාමසම්ඵස්සවසෙන කායසංසග්ගාපත්ති. හත්ථිආදිසම්මද්දෙන ජීවිතන්තරායො. විසභාගරූපදස්සනාදිනා බ්‍රහ්මවරියන්තරායො. “දසද්වාදසයොජනන්තරෙ පරිසා සන්තිපතන්ති”තිආදිනා වුත්තප්පකාරෙනෙව. මහාපරිසපරිවාරානන්ති කදාචි ධම්මස්සවනාදිආත්ථාය ඉත්ථිපුරිසසම්මිස්සපරිවාරෙ සන්ධාය වුත්තං.

තදත්ථදීපනත්ථන්ති අසුභදස්සනස්ස සාත්ථකභාවසඬ්ඤාතස්ස අත්ථස්ස දීපනත්ථං. පබ්බජිතදිවසතො පට්ඨාය පටිවචනදානවසෙන හික්ඛුනං අනුවත්තනකථා ආවිණ්ණා, තස්මා පටිවචනස්ස අදානවසෙන අනුවත්තනකථා තස්ස දුතියා නාම හොතීති ආහ “ද්වෙ කථා නාම න කථීතපුබ්බා”ති. ද්වෙ කථාති හි වචනකරණාකරණකථා. තත්ථ වචනකරණකථායෙව කථීතපුබ්බා, දුතියා න කථීතපුබ්බා. තස්මා සුබ්බවත්තා පටිවචනමදාසීති ආත්ථො.

ඵවන්ති ඉමිනා. “සවෙ පන වෙනියස්ස මහාපුජායා”තිආදිකං සබ්බම්පි වුත්තප්පකාරං පච්චාමසති, න “පුරිසස්ස මාතුගාමාසුහ”න්තිආදිකමෙව. පරිග්ගහිතං සාත්ථකං, සප්පායඤ්ඤා යෙන සො පරිග්ගහිතසාත්ථකසප්පායො, තස්ස, තෙන යථානුපුබ්බිකං සම්පජ්ඣඤ්ඤාපරිග්ගහණං දස්සෙති. වුච්චමානායොගකම්මස්ස පවත්තිට්ඨානතාය භාවනාය ආරම්මණං කම්මට්ඨානං, තදෙව භාවනාය විසයභාවතො ගොචරන්ති ආහ “කම්මට්ඨානසඬ්ඤාතං ගොචර”න්ති. උග්ගහෙත්වාති යථා උග්ගහනිමිත්තං උප්පජ්ජති, ඵං උග්ගහකොසල්ලස්ස සම්පාදනවසෙන උග්ගහණං කත්වා. හික්ඛාචාරගොචරෙති හික්ඛාචාරසඬ්ඤාතෙ ගොචරෙ, අනෙන කම්මට්ඨානෙ, හික්ඛාචාරෙ ව ගොචරසද්දොති දස්සෙති.

ඉධාති සාසනෙ. හරතීති කම්මට්ඨානං පවත්තනවසෙන නෙති, යාව පිණ්ඩපාතපටික්කමා අනුයුඤ්ජතීති ආත්ථො. න පච්චාහරතීති ආහාරූපයොගතො යාව දිවායානුපසඬ්ඤාතා කම්මට්ඨානං න පටිනෙති. තත්ථාති තෙසු චතුසු හික්ඛුසු. ආචරණියෙහීති නිවරණෙහි. පගෙවාති

පාතොයෙව. සරීරපරිකම්මන්ති මුඛධොවනාදිසරීරපටිජග්ගනං. ද්වෙ තයො පල්ලඬකෙති ද්වෙ තයො නිසජ්ජාචාරො. උරුඛද්ධාසනඤ්ඤෙත්ථ පල්ලඬකො. උසුමන්ති ද්වෙ තිණි උණ්භාපනානි සන්ධාය චුත්තං. කම්මට්ඨානං අනුයුඤ්ජිත්වාති තදහෙ මූලභූතං කම්මට්ඨානං අනුයුඤ්ජිත්වා. කම්මට්ඨානසීසෙනෙවාති කම්මට්ඨානමුඛෙනෙව, කම්මට්ඨානමවිජහන්තො ඵවාති චුත්තං හොති, තෙන “පතොපි අවෙනතො”තිආදිනා (දී. නි. අට්ඨ. 1.214; ම. නි. අට්ඨ. 1.209; සං. නි. අට්ඨ. 3.5.168; විභ. අට්ඨ. 523) වක්ඛමානං කම්මට්ඨානං, යථාපරිහරියමානං වා අවිජහිත්වාති දස්සෙති.

ගන්ත්වාති පාපුණිත්වා. බුද්ධානුස්සතිකම්මට්ඨානං වෙ, තදෙව නිපච්චකාරසාධනං. අඤ්ඤාඤ්ඤෙව, අනිපච්චකාරකරණමිව හොතීති දස්සෙතුං “සවෙ”තිආදි චුත්තං. අතඛිබ්බයෙන තං යපෙත්වා. “මහන්තං චෙතියං වෙ”තිආදිනා කම්මට්ඨානිකස්ස මූලකම්මට්ඨානමනසිකාරස්ස පපඤ්චාභාවදස්සනං. අඤ්ඤෙත පන තථාපි අඤ්ඤථාපි වන්දිතඛිබ්බමෙව. තට්ඨොති තික්ඛන්තුමෙව. පරිභොගචෙතියතො සාරීරිකචෙතියං ගරුතරන්ති කත්වා “චෙතියං වන්දිත්වා”ති පුබ්බකාලකිරියාවසෙන චුත්තං. යථාහ අට්ඨකථායං “චෙතියං බාධයමානා බොධිසාබා හරිතඛිබ්බා”ති, (ම. නි. අට්ඨ. 4.128; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.275; විභ. අට්ඨ. 809) අයං ආවරියස්ස මති, “බොධියඬගණං පත්තෙනාපි”ති පන වචනතො යදි චෙතියඬගණතො ගතෙ හික්ඛාවාරමග්ගෙ බොධියඬගණං භවෙය්‍යා, සාපි වන්දිතඛිබ්බාති මග්ගානුක්කමෙනෙව “චෙතියං වන්දිත්වා”ති පුබ්බකාලකිරියාවචනං, න තු ගරුකාතඛිබ්බානුක්කමෙන. ඵවඤ්ඤි සති බොධියඬගණං පයමං පත්තෙනාපි බොධිං වන්දිත්වා චෙතියං වන්දිතඛිබ්බං, ඵකමෙව පත්තෙනාපි තදෙව වන්දිතඛිබ්බං, තදුභයමිපි අප්පත්තෙන න වන්දිතඛිබ්බන්ති අයමත්ථො සුච්ඤ්ඤාතො හොති. හික්ඛාවාරගතමග්ගෙන හි පත්තට්ඨානෙ කත්තඛිබ්බඅන්තරාවත්තදස්සනමෙතං, න පන ධූවචත්තදස්සනං. පුබ්බෙ හෙස කතචත්තොයෙව. තෙනාහ “පගෙව චෙතියඬගණබොධියඬගණචත්තං කත්වා”තිආදි. බුද්ධගුණානුස්සරණවසෙනෙව බොධිආදිපරිභොගචෙතියෙපි නිපච්චකරණං උපපන්නන්ති දස්සෙති “බුද්ධස්ස භගවතො සම්මුඛා විය නිපච්චකාරං දස්සෙත්වා”ති ඉමිනා. පටිසාමිතට්ඨානන්ති සොපානමූලභාවසාමඤ්ඤෙත චුත්තං, බුද්ධාරම්මණපිතිවිසයභූතචෙතියඬගණබොධියඬගණතො බාහිරට්ඨානං පත්වාති චුත්තං හොති.

ගාමසමීපෙති ගාමුපචාරො. තාව පඤ්ඤං වා පුච්ඡන්ති, ධම්මං වා සොතුකාමා හොන්තීති සම්බන්ධො. ජනසඬගහන්ථන්ති “මයි අකට්ඨන්තෙ ඵතෙසං කො කට්ඨස්සති”ති ධම්මානුග්ගහෙන මහාජනස්ස සඬගහණත්ථං. අට්ඨකථාවරියානං වචනං සමත්ථෙතුං “ධම්මකථා හි කම්මට්ඨානවිනිමුත්තා නාම නත්ථි”ති චුත්තං. තස්මාති යස්මා “ධම්මකථා නාම කාතඛිබ්බායෙවා”ති අට්ඨකථාවරියා වදන්ති, යස්මා වා ධම්මකථා කම්මට්ඨානවිනිමුත්තා නාම

නත්ථි, තස්මා ධම්මකථං කථෙත්වාති සම්බන්ධො. ආචරියානන්දන්ථෙරෙන (විහ. මූලටී. 523) පන “තස්මා”ති එතස්ස “කථෙතබ්බායෙවාති වදන්ති”ති එතෙන සම්බන්ධො වුත්තො. කම්මට්ඨානසීසෙනෙවාති අත්තනා පරිහරියමානං කම්මට්ඨානං අවිජ්ජනවසෙන, තදනුගුණංයෙව ධම්මකථං කථෙත්වාති අත්ථො, දුතියපදෙපි එසෙව නයො. අනුමොදනං කත්වාති එත්ථාපි “කම්මට්ඨානසීසෙනෙවා”ති අධිකාරො. තත්ථාති ගාමතො නික්ඛමනට්ඨානෙයෙව.

“පොරාණකභික්ඛු”තිආදිනා පොරාණකාවිණ්ණදස්සනෙන යථාචුත්තමත්ථං දළ්භං කරොති. සම්පත්තපරිච්ඡේදෙනෙවාති “පරිච්ඡො අපරිච්ඡො”තිආදිවිභාගං අකත්වා සම්පත්තකොටියා එව, සමාගමමත්තෙනෙවාති අත්ථො. ආනුභාවෙනාති අනුග්ගහබලෙන. භයෙති පරවක්කාදිභයෙ. ඡාතකෙති දුබ්භික්ඛෙ.

“පච්ඡිමයාමෙපි නිසජ්ජාවඤ්ඤාමෙහි වීතිනාමෙත්වා”තිආදිනා චුත්තජ්ජකාරං. කරොත්තස්සාති කරමානස්සෙව, අනාදරෙ වෙතං සාම්චවනං. කම්මජතෙජොති ගහණිං සන්ධායාහ. පජ්ජලතීති උණ්භවාං ජනෙති. තතොයෙව උපාදිත්තකං ගණ්භාති, සෙදා මුච්චන්ති. කම්මට්ඨානං වීථිං නාරොහති බුද්ධපරිස්සමෙන කිලන්තකායස්ස සමාධානාභාවතො. අනුපාදිත්තං ඔදනාදිවත්ථු. උපාදිත්තං උදරපටලං. අන්තොකුච්ඡියඤ්ඤි ඔදනාදිවත්ථුස්මි. අසති කම්මජතෙජො උට්ඨන්තිවා උදරපටලං ගණ්භාති, “ඡාතොස්මි, ආහාරං මෙ දෙථා”ති වදාපෙති, භුත්තකාලෙ උදරපටලං මුඤ්චිත්වා වත්ථුං ගණ්භාති, අථ සත්තො එකග්ගො හොති, යතො “ඡායාරක්ඛසො විය කම්මජතෙජො”ති අට්ඨකථාසු වුත්තො. සො පගෙවාති එත්ථ “තස්මා”ති සෙසො. ගොරුපානන්ති ගුන්තං, ගොසමුභානං වා, වජතො ගොවරත්ථාය නික්ඛමනවෙලායමෙවාති අත්ථො. චුත්තවිපරිතනයෙන උපාදිත්තකං මුඤ්චිත්වා අනුපාදිත්තකං ගණ්භාති. අන්තරාහත්තෙති හත්තස්ස අන්තරෙ, යාව හත්තං න භුඤ්ජති, තාවාති අත්ථො. තෙනාහ “කම්මට්ඨානසීසෙන ආහාරඤ්ච පරිභුඤ්ජිත්වා”ති. අවසෙසට්ඨානෙති යාගුයා අග්ගහිතට්ඨානෙ. තතොති භුඤ්ජනතො. පොඬබානුපොඬබන්ති කම්මට්ඨානානුපට්ඨානස්ස අනවච්ඡේදදස්සනමෙතං, උත්තරුත්තරින්ති අත්ථො, යථා පොඬබානුපොඬබං පවත්තාය සරපටිපාටියා අනවච්ඡේදො, එවමෙතස්සාපි කම්මට්ඨානානුපට්ඨානස්සාති වුත්තං හොති. “එදිසා වා”තිආදිනා තථා කම්මට්ඨානමනසිකාරස්සාපි සාත්ථකභාවං දස්සෙති. ආසනන්ති නිසජ්ජාසනං.

නික්ඛිත්තධුරොති භාවනානුයොගෙ අනුක්ඛිත්තධුරො අනාරද්ධවීරියො. වත්තපටිපත්තියා අපරිපූරණෙන සබ්බවත්තානි භින්දිත්වා. පඤ්චවිධවෙතොබ්බිලවිනිබන්ධවිත්තොති පඤ්චවිධෙන වෙතොබ්බිලෙන,

විනිබන්ධෙන ච සම්පයුත්තවිත්තො. චුත්තඤ්ඨි මජ්ඣිමාගමෙ
වෙතොඛිලසුත්තෙ -

“කතමස්ස පඤ්ච වෙතොඛිලා අප්පහිනා භොන්ති? ඉධ භික්ඛවෙ
භික්ඛු සත්ථරි කඬ්ඛති, ධම්මෙ කඬ්ඛති, සඬ්ඝෙ කඬ්ඛති, සික්ඛාය
කඬ්ඛති, සබ්බමචාරිසු කුපිතො භොති”ති, (ම. නි. 1.185)

“කතමස්ස පඤ්ච වෙතසො විනිබන්ධා අසමුච්ඡින්නා භොන්ති?
ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු කාමෙ අවිතරාගො භොති, කායෙ අවිතරාගො
භොති, රූපෙ අවිතරාගො භොති, යාවදත්ථං උදරාවදෙහකං
භුඤ්ජිත්වා සෙය්‍යාසුඛං පස්සාසුඛං මිද්ධසුඛං අනුයුත්තො විහරති,
අඤ්ඤතරං දෙවනිකායං පණ්ඩාය බ්‍රහ්මචරියං වරති”ති (ම. නි.
1.186). ච -

විත්ථාරො. ආචරියෙන (දී. නි. ටී. 1.215) පන
පඤ්චවිධවෙතොවිනිබන්ධවිත්තභාවොයෙව පදෙකදෙසමුල්ලිඬ්ඛගෙත්වා
දස්සිතො. විත්තස්ස කචචරබාණුකභාවො හි වෙතොඛිලො, විත්තං
බන්ධිත්වා මුට්ඨියං විය කත්වා ගණ්භනභාවො වෙතසො විනිබන්ධො.
පයමො වෙත්ථ විචිකිච්ඡාදොසවසෙන, දුතියො ලොභවසෙනාති
අයමෙනෙසං විසෙසො. වරිත්ථාති විවරිත්ථා. කම්මට්ඨානවිරහවසෙන
කුච්ඡො.

භාවනාසහිතමෙව භික්ඛාය ගතං, පච්චාගතඤ්ච යස්සාති
ගතපච්චාගතිකං, තදෙව වත්තං, තස්ස වසෙන. අත්තකාමාති අත්තතො
හිතසුඛමිච්ඡන්තා, ධම්මච්ඡන්දවන්තොති අත්ථො. ධම්මො හි හිතං, සුඛඤ්ච
තන්තිමිත්තකන්ති. අථ වා විඤ්ඤානං අත්තතො නිබ්බිසෙසත්තා,
අත්තභාවපරියාපන්නත්තා ච ධම්මො අත්තා නාම, තං කාමෙන්ති
ඉච්ඡන්තිති අත්තකාමා. අධුනා පන අත්ථකාමාති හිතවාචකෙන
අත්ථසද්දෙන පාඨො දිස්සති, ධම්මසඤ්ඤාත්තං හිතමිච්ඡන්තා, හිතභූතං වා
ධම්මමිච්ඡන්තාති තස්සත්ථො. ඉණ්ට්ඨාති ඉණෙන පිළිතා. තථා
සෙසපද්දවයෙපි. එත්ථාති සාසනෙ.

උසභං නාම වීසති යට්ඨියො, ගාචුතං නාම අසීති උසභා. තාය
සඤ්ඤායාති තාදිසාය පාසාණසඤ්ඤාය, කම්මට්ඨානමනසිකාරෙන
“එත්තකං යානමාගතා”ති ජානන්තා ගච්ඡන්තිති අධිප්පායො. නන්ති
කිලෙසං. කම්මට්ඨානවිප්පයුත්තවිත්තෙන පාදුද්ධාරණමකත්ථුකාමතො
තිට්ඨති, පච්ඡාගතො පන ධීතිමනතික්කමිතුකාමතො. සොති
උප්පන්නකිලෙසො භික්ඛු. අයන්ති පච්ඡාගතො. එතන්ති පරස්ස ජානනං.
තත්ථොවාති පතිට්ඨිතට්ඨානෙයෙව. සොයෙව නයොති “අයං
භික්ඛු”තිආදිකා යො පතිට්ඨානෙ චුත්තො, සො එව නිසජ්ජායපි නයො.
පච්ඡතො ආගච්ඡන්තානං ඡින්නහත්තභාවහයෙනාපි යොනිසොමනසිකාරං

පරිබ්බහෙතීති ඉදම්පි පරස්ස ජානනෙනෙව සඬගහිතන්ති දට්ඨබ්බං.
 පූරිමපාදෙයෙවාති පයමං කම්මට්ඨානවිජ්ජයුත්තවිත්තෙන
 උද්ධරිතපාදවළඤ්ජෙයෙව. එතීති ගච්ඡති. “ආලින්දකවාසී
 මහාචූස්සදෙවත්ථෙරො වියා”තිආදිනා අට්ඨානෙයෙවෙනං කමීතං. “ක්වායං
 එවං පටිපන්නපුබ්බො”ති ආසඬකං නිවත්තෙති.

මද්දන්තාති ධඤ්ඤකරණට්ඨානෙ සාලිසීසාදීති මද්දන්තා. අස්සාති
 ථෙරස්ස, උභයාපෙක්ඛවනමෙතං. අස්ස අරහත්තජ්ජත්තදිවසෙ
 වඬකමනකොටියන්ති ව. අධිගමජ්ජිව්ජතාය වික්ඛෙපං කත්වා, නිබන්ධිත්වා
 ව පටිජානිත්වායෙව ආරොවෙසී.

පයමං තාවාති පදසොහනත්ථං පරියායවචනං. මහාපධානන්ති භගවතො
 දුක්කරවරියං, අම්භාකං අත්ථාය ලොකනාථෙන ඡබ්බස්සාති කතං
 දුක්කරවරියං “එවාහං යථාබලං පුජෙස්සාමී”ති අත්ථො. පටිපත්තිපුජායෙව
 හි පසත්ථතරා සත්ථුපුජා, න තථා ආමිසපුජා. යානවඬකමමෙවාති
 අධිට්ඨානබ්බඉරියාපථවසෙන චුත්තං, න භොජනකාලාදීසු අවස්සං
 කත්තබ්බනිසජ්ජාය පටික්ඛෙපවසෙන. එවසද්දෙන හි ඉතරාය නිසජ්ජාය,
 සයනස්ස ව නිවත්තනං කරොති. විජ්ජයුත්තෙන උද්ධට්ඨ
 පටිනිවත්තෙන්තොති සම්පයුත්තෙන උද්ධරිතපාදෙයෙව පුන යපනං
 සන්ධායාහ. “ගාමසමීපං ගන්ත්වා”ති වත්වා තදත්ථං විවරති “ගාවී
 නු”තිආදිනා. කච්ඡකන්තරතොති උපකච්ඡන්තරතො, උපකච්ඡෙ
 ලග්ගිතකමණ්ඩලතොති චුත්තං හොති. උදකගණ්ඩුසන්ති
 උදකාවගණ්ඩකාරකං. කතිනං තිථිතං පූරණි කතිමී, “පඤ්චමී නු බො
 පක්ඛස්ස, අට්ඨමී”තිආදිනා දිවසං වා පුච්ඡිතොති අත්ථො. අනාරොවනස්ස
 අකත්තබ්බත්තා ආරොවෙති. තථා හි චුත්තං “අනුජානාමී හික්ඛවෙ
 සබ්බෙහෙව පක්ඛගණනං උග්ගහෙතු”න්තිආදි (මහාව. 156).

“උදකං ගිලිත්වා ආරොවෙති”ති චුත්තනයෙන. තත්ථාති ගාමද්වාරෙ.
 නිට්ඨුහනන්ති උදකනිට්ඨුහනට්ඨානං. තෙසුති මනුස්සෙසු.
 ඤාණවක්ඛුසම්පන්නත්තා වක්ඛුමා. ඊදිසොති
 සුසම්මට්ඨවෙතියඬගණාදිකො. විසුද්ධිපචාරණන්ති බිණාසවහාවෙන
 පචාරණං.

වීථිං ඔතරිත්වා ඉතො විතො ව අනොලොකෙත්වා පයමමෙව වීථියො
 සල්ලක්ඛෙතබ්බාති ආහ “වීථියො සල්ලක්ඛෙත්වා”ති. යං සන්ධාය චුත්තං
 “පාසාදිකෙන අභික්කන්තෙන පටික්කන්තෙනා”තිආදි (පාරා. 432). තං
 ගමනං දස්සෙතුං “තත්ථ වා”තිආදිමාහ. “න හි ජවෙන පිණ්ඩපාතියධුතඬගං
 නාම කිඤ්චි අත්ථී”ති ඉමිනා ජවෙන ගමනෙ ලොලුප්පචාරිතා විය
 අසාරුජ්ජනං දස්සෙති. උදකසකටන්ති උදකසාරසකටං. තඤ්ඤි
 විසමභූමිභාගජ්ජත්තං නිව්වලමෙව කාතුං වට්ටති. තදනුරූපන්ති

හික්ඛාදානානුරූපං. “ආහාරෙ පටිකුලසඤ්ඤං උපට්ඨපෙත්වා”තිආදීසු යං වත්තබ්බං, තං පරතො ආගමිස්සති. රථස්ස අක්ඛානං තෙලෙන අබ්භඤ්ජනං, වණස්ස ලෙපනං, පුත්තමංසස්ස බාදනඤ්ච තිධා උපමා යස්ස ආහරණස්සාති තථා. අට්ඨඨගසමන්තාගතන්ති “යාවදෙව ඉමස්ස කායස්ස ධිතියා, යාපනායා”තිආදීනා (ම. නි. 1.23; 2.24, 387; සං. නි. 4.120; අ. නි. 6.58; 5.9; විහ. 518; මහානි. 206) වුත්තෙහි අට්ඨහි අභිගෙහි සමන්තාගතං කත්වා. “නෙව දවායා”තිආදී පන පටික්ඛෙපමන්තදස්සනං. හත්තකිලමථන්ති හත්තවසෙන උජ්ජන්තකිලමථං. පුරෙහත්තාදි දිවාචසෙන වුත්තං. පුරිමයාමාදි රත්තිවසෙන.

ගතපච්චාගතෙසු කම්මට්ඨානස්ස හරණං වත්තන්ති අත්ථං දස්සෙත්තො “හරණපච්චාගතණසඬ්ඛාත”න්ති ආහ. “යදි උපනිස්සයසම්පත්තො හොති”ති ඉදං “දෙවපුත්තො හුත්වා”තිආදීසුපි සබ්බත්ථ සම්බජ්ඣිතබ්බං. තත්ථ පච්චෙකබොධියා උපනිස්සයසම්පදා කප්පානං ද්වෙ අසඬ්ඛොයානි, සතසහස්සඤ්ච තජ්ජා පුඤ්ඤඤාණසම්භාරසම්හරණං, සාවකබොධියා අග්ගසාවකානං එකමසඬ්ඛොයාං, කප්පසතසහස්සඤ්ච, මහාසාවකානං (ථෙරගා. අට්ඨ. 2.වඩ්ඪිසත්ථෙරගාථාවණ්ණනා විත්ථාරො) කප්පසතසහස්සමෙව, ඉතරෙසං පන අතීතාසු ජාතීසු විචට්ටපනිස්සයවසෙන කාලනියමමන්තරෙන නිබ්බත්තිතං නිබ්බෙධහාගියකුසලං. “සෙය්‍යථාපි”තිආදීනා තස්මිං තස්මිං ධානන්තරෙ එතදග්ගට්ඨපිතානං ථෙරානං සක්ඛිදස්සනං. තත්ථ ථෙරො බාහියො දාරුචීරියොති බාහියවිසයෙ සඤ්ජාතසංවඬ්ඪතාය බාහියො, දාරුචීරපරිහරණතො දාරුචීරියොති ව සමඤ්ඤිතො ථෙරො. සො භායස්මා –

“තස්මා තිහ තෙ බාහිය එවං සික්ඛිතබ්බං ‘දිට්ඨෙය්‍ය දිට්ඨමත්තං හවිස්සති, සුතෙ, මුතෙ, විඤ්ඤාතෙ විඤ්ඤාතමත්තං හවිස්සති’ති, එවඤ්ඤි තෙ බාහිය සික්ඛිතබ්බං. යතො බො තෙ බාහිය දිට්ඨෙය්‍ය දිට්ඨමත්තං හවිස්සති, සුතෙ, මුතෙ, විඤ්ඤාතෙ විඤ්ඤාතමත්තං හවිස්සති, තතො ත්වං බාහිය න තෙන. යතො ත්වං බාහිය න තෙන, තතො බාහිය න තත්ථ. යතො ත්වං බාහිය න තත්ථ, තතො ත්වං බාහිය නෙවිධ න හුරං න උභයමන්තරෙන, එසෙවත්තො දුක්ඛස්සා’ති” (උදා. 10).

එත්තකාය දෙසනාය අරහත්තං සච්ඡාකාසි. එවං සාරිපුත්තත්ථෙරාදීනම්පි මහාපඤ්ඤාදිදිපනානි සුත්තපදානි විත්ථාරතො වත්තබ්බානි. විසෙසතො පන අභිගුත්තරාගමෙ එතදග්ගසුත්තපදානි (අ. නි. 1.188) සිබාපත්තන්ති කොට්ඨපත්තං නිට්ඨානජ්ජත්තං සබ්බථා පරිපුණ්ණතො.

තන්ති අසම්මුය්හනං. එවන්ති ඉදානි වුව්චමානාකාරෙන වෙදිතබ්බං. “අත්තා අහික්කමති”ති ඉමිනා දිට්ඨිගාහවසෙන, “අහං අහික්කමාමි”ති

ඉමිනා මානගාභවසෙන, තද්දහස්ස පන විනා තණ්හාය අප්පචත්තනතො තණ්හාගාභවසෙනාති තීහිපි මඤ්ඤනාහි අන්ධබාලපුට්ඨජ්ජනස්ස අහික්කමෙ සම්මුය්හනං දස්සෙති. “තථා අසම්මුය්හන්තො”ති චත්වා තදෙව අසම්මුය්හනං යෙන සනවිනිබ්භොගෙන හොති, තං දස්සෙන්තො “අහික්කමාමි”ති ආදිමාහ. විත්තසමුට්ඨානවායොධාතුති තෙනෙව අහික්කමනවිත්තෙන සමුට්ඨානා, තං විත්තසමුට්ඨානිකා වා වායොධාතු. විඤ්ඤත්තින්ති කායවිඤ්ඤත්තිං. ජනයමානා උප්පජ්ජති තස්සා විකාරභාවතො. ඉතිති තස්මා උප්පජ්ජනතො.

විත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරවසෙනාති

කිරියමයවිත්තසමුට්ඨානවායොධාතුයා

විචලනාකාරසඬ්ඛාතකායවිඤ්ඤත්තිවසෙන. තස්සාති අට්ඨිසඬ්ඛාටස්ස. අහික්කමතොති අහික්කමන්තස්ස. ඔමත්තාති අවමත්තා ලාමකජ්ජමාණා. වායොධාතුවනෙජොධාතුවසෙන ඉතරා ද්වෙ ධාතුයො.

ඉදං චුත්තං හොති – යස්මා චෙත්ථ වායොධාතුයා අනුගතා තෙජොධාතු උද්ධරණස්ස පච්චයො. උද්ධරණගතිකා හි තෙජොධාතු, තෙන තස්සා උද්ධරණෙ වායොධාතුයා අනුගතභාවො හොති, තස්මා ඉමාසං ද්විත්තමෙත්ථ සාමත්ථියතො අධිමත්තතා, තථා අභාවතො පන ඉතරාසං ඔමත්තතාති. යස්මා පන තෙජොධාතුයා අනුගතා වායොධාතු අතිහරණවිතිහරණානං පච්චයො. කිරියගතිකාය හි වායොධාතුයා අතිහරණවිතිහරණෙසු සාතිසයො බ්‍යාපාරො, තෙන තස්සා තත්ථ තෙජොධාතුයා අනුගතභාවො හොති, තස්මා ඉමාසං ද්විත්තමෙත්ථ සාමත්ථියතො අධිමත්තතා, ඉතරාසඤ්ච තදභාවතො ඔමත්තතාති දස්සෙති “තථා අතිහරණවිතිහරණෙසු”ති ඉමිනා. සතිපි චෙත්ථ අනුගමකානුගන්තබ්බතාවිසෙසෙ තෙජොධාතුවායොධාතුභාවමත්තං සන්ධාය තථාසද්දග්ගහණං කතං. පයමෙ හි නයෙ තෙජොධාතුයා අනුගමකතා, වායොධාතුයා අනුගන්තබ්බතා, දුතියෙ පන වායොධාතුයා අනුගමකතා, තෙජොධාතුයා අනුගන්තබ්බතාති. තත්ථ අක්කන්තට්ඨානතො පාදස්ස උක්ඛිපනං උද්ධරණං, යිතට්ඨානං අතික්කමිත්වා පුරතො හරණං අතිහරණං. බාණුආදිපරිහරණත්ථං, පතිට්ඨිතපාදසට්ඨානපරිහරණත්ථං වා පස්සෙන හරණං විතිහරණං, යාව පතිට්ඨිතපාදො, තාව හරණං අතිහරණං, තතො පරං හරණං විතිහරණන්ති වා අයමෙතෙසං විසෙසො.

යස්මා පථවිධාතුයා අනුගතා ආපොධාතු වොස්සජ්ජනෙ පච්චයො. ගරුතරසභාවා හි ආපොධාතු, තෙන තස්සා වොස්සජ්ජනෙ පථවිධාතුයා අනුගතභාවො හොති, තස්මා තාසං ද්විත්තමෙත්ථ සාමත්ථියතො අධිමත්තතා, ඉතරාසඤ්ච තදභාවතො ඔමත්තතාති දස්සෙන්තො ආහ “වොස්සජ්ජනෙ...පෙ.... බලවතියො”ති. යස්මා පන ආපොධාතුයා අනුගතා පථවිධාතු සන්තික්ඛෙපනස්ස පච්චයො. පතිට්ඨාභාවෙ විය පතිට්ඨාපනෙපි තස්සා සාතිසයකිව්චත්තා ආපොධාතුයා තස්සා

අනුගතභාවො හොති, තථා සට්ඨානකිරියාය පට්ඨිධාතුයා වසෙන සන්තිරුජ්ඣනස්ස සිජ්ඣනතො තස්සා සන්තිරුජ්ඣනෙපි ආපොධාතුයා අනුගතභාවො හොති, තස්මා වුත්තං “තථා සන්තික්ඛෙපනසන්තිරුජ්ඣනෙසු”ති.

අනුගමකානුගන්තබ්බතාවිසෙසෙපි සති පට්ඨිධාතුආපොධාතුභාවමත්තං සන්ධාය තථාසද්දග්ගහණං කතං. පඨමෙ හි නයෙ පට්ඨිධාතුයා අනුගමකතා, ආපොධාතුයා අනුගන්තබ්බතා, දුතියෙ පන ආපොධාතුයා අනුගමකතා, පට්ඨිධාතුයා අනුගන්තබ්බතාති. වොස්සජ්ජනඤ්ඤවේත්ථ පාදස්ස ඔනාමනවසෙන වොස්සග්ගො, තතො පරං භූමිආදීසු පතිට්ඨාපනං සන්තික්ඛෙපනං, පතිට්ඨාපෙත්වා නිම්මද්දනවසෙන ගමනස්ස සන්තිරොධො සන්තිරුජ්ඣනං.

තත්ථාති තස්මිං අභික්කමනෙ, තෙසු වා යථාවුත්තෙසු උද්ධරණාතිහරණවිතිහරණවොස්සජ්ජනසන්තික්ඛෙපනසන්තිරුජ්ඣනසඬ්ඛිතෙසු ඡසු කොට්ඨාසෙසු. උද්ධරණෙති උද්ධරණක්ඛණෙ. රූපාරූපධම්මාති උද්ධරණාකාරෙන පවත්තා රූපධම්මා, තංසමුට්ඨාපකා ච අරූපධම්මා. අතිහරණං න පාපුණන්ති ඛණමත්තාවට්ඨානතො. සබ්බත්ථ එස නයො. තත්ථ තත්ථෙචාති යත්ථ යත්ථ උද්ධරණාදිකෙ උප්පන්නා, තත්ථ තත්ථෙච. න හි ධම්මානං දෙසන්තරසඬ්ඛකමනං අත්ථී ලභුපරිවත්තනතො. පබ්බං පබ්බන්ති පරිච්ඡේදං පරිච්ඡේදං. සන්ධි සන්ධිති ගණ්ඨී ගණ්ඨී. ඔධි ඔධිති භාගං භාගං. සබ්බඤ්ඤවේතං උද්ධරණාදිකොට්ඨාසෙ සන්ධාය සභාගසන්තතිවසෙන වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. ඉතරො එව හි රූපධම්මානම්පි පවත්තික්ඛණො ගමනයොගගමනස්සාදානං දෙවපුත්තානං හෙට්ඨපරියෙන පටිමුඛං ධාවන්තානං සිරසි, පාදෙ ච බන්ධබ්බරධාරාසමාගමතොපි සීසතරො, යථා තිලානං හිජ්ජයමානානං පටපටායනෙන හෙදො ලක්ඛීයති, එවං සඬ්ඛතධම්මානං උප්පාදෙනාති දස්සනත්ථං. “පටපටායන්තා”ති වුත්තං, උප්පාදවසෙන පටපට-සද්දං අකරොන්තාපි කරොන්තා වියාති අත්ථො. තිලහෙදලක්ඛණං පටපටායනං විය හි සඬ්ඛතහෙදලක්ඛණං උප්පාදො උප්පන්නානමෙකන්තතො හින්තන්තා. තත්ථාති අභික්කමනෙ. කො එකො අභික්කමති නාභික්කමතියෙව. කස්ස වා එකස්ස අභික්කමනං සියා, න සියා එව. කස්මා? පරමත්ථතො හි...පෙ.... ධාතුනං සයනං, තස්මාති අත්ථො. අන්ධබාලපුපුජ්ජනසම්මුල්භස්ස අත්තතො අභික්කමනනිවත්තනඤ්ඤෙහෙතං වචනං. අථ වා “කො එකො...පෙ.... අභික්කමන”න්ති වොදනාය “පරමත්ථතො හි”තිආදිනා සොධනා වුත්තා.

තස්මිං තස්මිං කොට්ඨාසෙති යථාවුත්තෙ ඡබ්බිධෙපි කොට්ඨාසෙ ගමනාදිකස්ස අපච්චාමට්ඨන්තා. “සද්ධිං රූපෙන උප්පජ්ජතෙ, නිරුජ්ඣති”ති ච සීලොකපදෙන සහ සම්බන්ධො. තත්ථ

පට්ඨපදසම්බන්ධෙ රූපෙනාති යෙන කෙනච සහුප්පජ්ජනකෙන රූපෙන. දුතියපදසම්බන්ධෙ පන “රූපෙන”ති ඉදං යං තතො නිරුජ්ඣමානචිත්තතො උපරි සත්තරසම්චිත්තස්ස උප්පාදක්ඛණෙ උප්පන්නං, තදෙව තස්ස නිරුජ්ඣමානචිත්තස්ස නිරොධෙන සද්ධිං නිරුජ්ඣනකං සත්තරසම්චිත්තක්ඛණායුකං රූපං සන්ධාය වුත්තං, අඤ්ඤා රූපාරූපධම්මා සමානායුකා සියුං. යදි ච සියුං, අථ “රූපං ගරුපරිණාමං දන්ධනිරොධ”න්තිආදි (විහ. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථා) අට්ඨකථාවචනෙනි, “නාහං භික්ඛවෙ අඤ්ඤං එකධම්මමිති සමනුපස්සාමි, යං එවං ලහුපරිවත්තං, යට්ඨිදං චිත්ත”න්ති (අ. නි. 1.38) එවමාදිපාළිවචනෙනි ච විරොධො සියා. චිත්තචෙතසිකා හි සාරම්මණසභාවා යථාබලං අත්තනො ආරම්මණපච්චයභූතමත්ථං විභාවෙන්තො එව උප්පජ්ජන්ති, තස්මා තෙසං තංසභාවනිජ්ජන්තිඅනන්තරං නිරොධො, රූපධම්මා පන අනාරම්මණා පකාසෙතබ්බා, එවං තෙසං පකාසෙතබ්බභාවනිජ්ජන්ති සොළසහි චිත්තෙනි භොති, තස්මා එකචිත්තක්ඛණාතීතෙන සහ සත්තරසම්චිත්තක්ඛණායුකතා රූපධම්මානම්චින්නාති.

ලහුපරිවත්තනවිඤ්ඤාණවිසෙසස්ස සඬගතිමත්තපච්චයතාය තිණ්ණං බන්ධානං, විසයසඬගතිමත්තතාය ච විඤ්ඤාණස්ස ලහුපරිවත්තිතා, දන්ධමහාභූතපච්චයතාය රූපස්ස ගරුපරිවත්තිතා. යථාභූතං නානාධාතුඤ්ඤාණං බො පන තථාගතස්සෙව, තෙන ච පුරෙජාතපච්චයො රූපධම්මොව වුත්තො, පච්ඡාජාතපච්චයො ච තට්ඨොති රූපාරූපධම්මානං සමානක්ඛණතා න යුජ්ජතෙව, තස්මා වුත්තනයෙනෙවෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බොති ආචරියෙන (දී. නි. ටී. 1.214) වුත්තං, තදෙනං චිත්තානුපරිවත්තියා විඤ්ඤත්තියා එකනිරොධභාවස්ස සුවිඤ්ඤෙය්‍යත්තා එවං වුත්තං. තතො සවිඤ්ඤත්තිකෙන පුරෙතරං සත්තරසම්චිත්තස්ස උප්පාදක්ඛණෙ උප්පන්නෙන රූපෙන සද්ධිං අඤ්ඤං චිත්තං නිරුජ්ඣතීති අත්ථො වෙදිතබ්බො. අඤ්ඤං චිත්තං නිරුජ්ඣති, අඤ්ඤං උප්පජ්ජතෙ චිත්තන්ති යොජෙතබ්බං. අඤ්ඤො හි සද්දක්කමො, අඤ්ඤො අත්ථක්කමොති. යඤ්චි පුරිමුප්පන්නං චිත්තං, තං නිරුජ්ඣන්තං අඤ්ඤස්ස පච්ඡා උප්පජ්ජමානස්ස අනන්තරාදිපච්චයභාවෙන්තෙව නිරුජ්ඣති, තථා ලද්ධපච්චයමෙව අඤ්ඤමිති උප්පජ්ජතෙ චිත්තං, අවත්ථාවිසෙසතො චෙත්ථ අඤ්ඤා. යදි එවං තෙසමුහින්නං අන්තරො ලබ්භෙය්‍යාති වොදනං “නො”ති අපනෙතුමාහ “අවිචි මනුසම්බන්ධො”ති, යථා විචි අන්තරො න ලබ්භති, තදෙවෙදන්ති අවිසෙසං විදු මඤ්ඤන්ති, එවං අනු අනු සම්බන්ධො චිත්තසන්තානො, රූපසන්තානො ච නදීසොතොව නදියං උදකප්පවාහො විය වත්තතීති අත්ථො. අවිචිති හි නිරන්තරතාවසෙන භාවනපුංසකච්චනං.

අභිමුඛං ලොකිතං ආලොකිතන්ති ආහ “පුරතොපෙක්ඛන”න්ති. යංදිසාභිමුඛො ගච්ඡති, තිට්ඨති, නිසීදති, සයති වා, තදභිමුඛං පෙක්ඛනන්ති වුත්තං භොති. යස්මා ච තාදිසමාලොකිතං නාම භොති, තස්මා තදනුගතදිසාලොකනං විලොකිතන්ති ආහ “අනුදිසාපෙක්ඛන”න්ති,

දිසතිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගඅභිනවටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා
 අභිමුඛදිසානුරූපගතෙසු වාමදක්ඛිණපස්සෙසු විවිධා පෙක්ඛනන්ති චුත්තං
 හොති. හෙට්ඨාඋපරිපච්ඡාපෙක්ඛනඤ්ඤි
 “ඔලොකිතඋල්ලොකිතාපලොකිතානී”ති ගභිතානි. සාරුප්පවසෙනාති
 සමණපතිරූපවසෙන, ඉමිනාව අසාරුප්පවසෙන ඉතරෙසමග්ගහණන්ති
 සිජ්ඣති. සම්මජ්ජනපරිභණ්ඩාදිකරණෙ ඔලොකිතස්ස,
 උල්ලොකහරණාදීසු උල්ලොකිතස්ස, පච්ඡතො
 ආගච්ඡන්තපරිස්සයපරිවජ්ජනාදීසු අපලොකිතස්ස ච සියා සම්භවොති ආහ
 “ඉමිනා වා”තිආදි, එතෙන උපලක්ඛණමත්තඤ්ඤවෙතන්ති දස්සෙති.

කායසක්ඛිත්ති කායෙන සච්ඡිකතං පච්චක්ඛකාරිනං, සාධකන්ති
 අත්ථො. සො හි ආයස්මා විපස්සනාකාලෙ “යමෙවාහං ඉන්ද්‍රියෙසු
 අගුත්තද්වාරනං නිස්සාය සාසනෙ අනභිරතිආදිවිජ්ජකාරං පත්තො, තමෙව
 සුට්ඨු නිග්ගහෙස්සාමි”ති උස්සාහජාතො බලවහිරොත්තජපො, තත්ථ ච
 කතාධිකාරත්තා ඉන්ද්‍රියසංවරෙ උක්කංසපාරමිජ්ජත්තො, තෙනෙව නං
 සත්ථා “එතදග්ගං භික්ඛවෙ මම සාවකානං භික්ඛුනං ඉන්ද්‍රියෙසු
 ගුත්තද්වාරානං, යදිදං නන්දො”ති (අ. නි. 1.230) එතදග්ගෙ යිපෙසි.
 නන්දස්සාති කත්තුත්ථෙ සාම්ච්චනං. ඉතීති ඉමිනා ආලොකනෙන.

සාත්ථකතා ච සප්පායතා ච වෙදිතඛිබ්බා ආලොකිතවිලොකිතස්සාති
 අජ්ඣාහරිත්වා සම්බන්ධො. තස්මාති කම්මට්ඨානාවිජහනස්සෙව
 ආලොකිතවිලොකිතෙ. ගොවරසම්පජඤ්ඤභාවතො එත්ථාති
 ආලොකිතවිලොකිතෙ. අත්තනො කම්මට්ඨානවසෙනෙවාති
 බන්ධාදිකම්මට්ඨානවසෙනෙව ආලොකනවිලොකනං කාතඛිබ්බං, න
 අඤ්ඤො උපායො ගවෙසිතඛිබ්බොති අධිප්පායො. කම්මට්ඨානසීසෙනෙවාති
 චක්ඛමානකම්මට්ඨානමුඛෙනෙව. යස්මා පන ආලොකිතාදි නාම
 ධම්මමත්තස්සෙව පවත්තිවිසෙසො, තස්මා තස්ස යාථාවතො ජානනං
 අසම්මොහසම්පජඤ්ඤන්ති දස්සෙතුං “අඛිහන්තරෙ”තිආදි චුත්තං.
 ආලොකෙතාති ආලොකෙත්තො. තථා විලොකෙතා. විඤ්ඤත්තින්ති
 කායවිඤ්ඤත්තිං. ඉතීති තස්මා උප්පජ්ජනතො.
 චිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡ්ථාරවසෙනාති කිරියමයචිත්තසමුට්ඨානාය
 වායොධාතුයා විචලනාකාරසඬ්ඛාතකායවිඤ්ඤත්තිවසෙන. අක්ඛිදලන්ති
 අක්ඛිපටලං. අධො සිද්ධීති ඔසිදන්තං විය හෙට්ඨා ගච්ඡති. උද්ධං ලඬ්ඝෙතීති
 ලඬ්ඝෙත්තං විය උපරි ගච්ඡති. යන්තකෙනාති අක්ඛිදලෙසු යොජිතරජ්ජයො
 ගහෙත්වා පරිඛිමනකචක්කෙන. තතොති තථා
 අක්ඛිදලානමොසිදනුල්ලඬ්ඝනතො. මනොද්වාරිකජවනස්ස
 මූලකාරණපරිජානනං මූලපරිඤ්ඤා. ආගන්තුකස්ස අඛිභාගතස්ස,
 තාවකාලිකස්ස ච තඬ්ඛණමත්තපවත්තකස්ස භාවො
 ආගන්තුකතාවකාලිකභාවො, තෙසං වසෙන.

තත්ථාති තෙසු ගාථාය දස්සිතෙසු සත්තසු චිත්තෙසු. අභිගකිච්චං සාධයමානන්ති පධානභූතඅභිගකිච්චං නිජ්ඣාදෙන්තං, සරීරං භුත්වාති චුත්තං හොති. හවඬගඤ්ඨි පටිසන්ධිසදිසත්තා පධානමඬිගං, පධානඤ්ච “සරීර”න්ති චුච්චති, අච්චිජෙදප්පවත්තිහෙතුභාවෙන වා කාරණකිච්චං සාධයමානන්ති අත්ථො. තං ආවට්ටෙන්වාති හවඬගසාමඤ්ඤඵලසෙන චුත්තං, පවත්තාකාරවිසෙසවසෙන පන අතීතාදිනා තිබ්බිධං, තත්ථ ච හවඬගපච්චිජෙදසෙව ආවට්ටනං. තත්තිරොධාති තස්ස නිරුජ්ඣනතො, අනන්තරපච්චයවසෙන හෙතුච්චනං. “පයමජවනෙපි...පෙ.... සත්තමජවනෙපි”ති ඉදං පඤ්චද්ද්වාරිකවිජියං “අයං ඉත්ථී, අයං පුරිසො”ති රජ්ජනදුස්සනමුය්හනානමභාවං සන්ධාය චුත්තං. තත්ථ භි ආවජ්ජනවොට්ඨබ්බනානං පුරෙතරං පවත්තායොනිසොමනසිකාරවසෙන අයොනිසො ආවජ්ජනවොට්ඨබ්බනාකාරෙන පවත්තනතො ඉට්ඨෙ ඉත්ථීරුපාදිමිහි ලොභසහගතමත්තං ජවනං උජ්ජජ්ජති, අනිට්ඨෙ ච දොසසහගතමත්තං, න පනෙකන්තරජ්ජනදුස්සනාදි, මනොද්ද්වාරෙ ඵච ඵකන්තරජ්ජනදුස්සනාදි හොති, තස්ස පන මනොද්ද්වාරිකස්ස රජ්ජනදුස්සනාදිනො පඤ්චද්ද්වාරිකජවනං මූලං, යථාචුත්තං වා සබ්බමිපි හවඬගාදි, ඵච මනොද්ද්වාරිකජවනස්ස මූලකාරණවසෙන මූලපරිඤ්ඤා චුත්තා, ආගන්තුකතාවකාලිකතා පන පඤ්චද්ද්වාරික ජවනස්සෙව අපුබ්බභාවවසෙන, ඉත්තරතාවසෙන ච. යුද්ධමණ්ඩලෙති සඬිගාමජ්ජෙදසෙ. හෙට්ඨපරියවසෙනාති හෙට්ඨා ච උපරි ච පරිවත්තමානවසෙන, අපරාපරං හවඬගුජ්ජත්තිවසෙනාති අත්ථො. තථා හවඬගුජ්ජපාදවසෙන භි තෙසං භිජ්ජිත්වා පතනං, ඉමිනා පන හෙට්ඨිමස්ස, උපරිමස්ස ච හවඬගස්ස අපරාපරුජ්ජත්තිවසෙන පඤ්චද්ද්වාරිකජවනතො විසදිසස්ස මනොද්ද්වාරිකජවනස්ස උජ්ජාදං දස්සෙති තස්ස වසෙනෙව රජ්ජනාදිපවත්තනතො. තෙනෙවාහ “රජ්ජනාදිවසෙන ආලොකිතවිලොකිතං හොති”ති.

ආපාඨන්ති ගොවරභාවං. සකකිච්චනිජ්ජාදනවසෙනාති ආවජ්ජනාදිකිච්චනිජ්ජාදනවසෙන. තත්ති ජවනං. චක්ඛුද්ද්වාරෙ රුපස්ස ආපාඨගමනෙන ආවජ්ජනාදීනං පවත්තනතො පවත්තිකාරණවසෙනෙව “ගෙහභූතෙ”ති චුත්තං, න නිස්සයවසෙන. ආගන්තුකපුරිසො වියාති අබ්භාගතපුරිසො විය. දුට්ඨා භි ආගන්තුකා අතිථිඅබ්භාගතවසෙන. තත්ථ කතපරිවයො “අතිථී”ති චුච්චති, අකතපරිවයො “අබ්භාගතො”ති, අයමෙවිධාධිජ්ජෙතො. තෙනාහ “යථා පරගෙහෙ”තිආදි. තස්සාති ජවනස්ස රජ්ජනදුස්සනමුය්හනං අයුත්තන්ති සම්බන්ධො. ආසිනෙසුති නිසිත්තෙසු. ආණාකරණන්ති අත්තනො වසකරණං.

සද්ධිං සම්පයුත්තධම්මෙහි ඵස්සාදිහි. තත්ථ තත්ථෙව සකකිච්චනිජ්ජාදනට්ඨානෙ භිජ්ජන්ති. ඉතීති තස්මා ආවජ්ජනාදිවොට්ඨබ්බනපරියොසානානං භිජ්ජනතො. ඉත්තරාතීති

අවිරට්ඨිතිකානි. තත්ථාති තස්මිං වචනෙ අයං උපමාති අත්ථො. උදයබ්බයපරිච්ඡින්නො තාව තත්තකො කාලො එතෙසන්ති තාවකාලිකානි, තස්ස භාවො, තංවසෙන.

එතන්ති අසම්මොහසම්පජ්ඣං. එත්ථාති එතස්මිං යථාචුත්තධම්මසමුදායෙ. දස්සනං චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං, තස්ස වසෙනෙව ආලොකනවිලොකනපඤ්ඤායනතො ආවජ්ජනාදීනමග්ගහණං.

සමවායෙති සාමග්ගියං. තත්ථාති පඤ්චක්ඛන්ධවසෙන ආලොකනවිලොකන පඤ්ඤායමානෙ. නිමිත්තත්ථෙ චෙතං භූමිමං, තබ්බිනිචුත්තකො කො එකො ආලොකෙති න ත්වෙව ආලොකෙති. කො ච එකො විලොකෙති නත්තෙව විලොකෙතිති අත්ථො.

“තථා”තිආදි ආයතනවසෙන, ධාතුවසෙන ච දස්සනං. චක්ඛුරූපාති යථාරහං දස්සනස්ස නිස්සයාරම්මණපච්චයො, තථා ආවජ්ජනා අනන්තරාදිපච්චයො, ආලොකො උපනිස්සයපච්චයොති දස්සනස්ස සුත්තන්තනයෙන පරියායතො පච්චයතා චුත්තා. සහජාතපච්චයොපි දස්සනස්සෙව, නිදස්සනමත්තඤ්ඤෙතං අඤ්ඤමඤ්ඤසම්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතාදිපච්චයානමපි ලබ්භනතො, “සහජාතාදිපච්චයා”තිපි අධුනා පායො දිස්සති. “එව”න්තිආදි නිගමනං.

ඉදානි යථාපාඨං සම්ඤ්ජනපසාරණෙසු සම්පජානං විභාවෙන්තො “සම්ඤ්ජිතෙ පසාරිතෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ පබ්බානන්ති පබ්බභූතානං. තංසම්ඤ්ජනපසාරණෙනෙව හි සබ්බෙසං හත්ථපාදානං සම්ඤ්ජනපසාරණං හොති, පබ්බමෙතෙසන්ති වා පබ්බා යථා “සද්ධො”ති, පබ්බවත්තානන්ති අත්ථො. විත්තවසෙනෙවාති විත්තරූපියා එව, විත්තසාමත්ථියා වා. යං යං විත්තං උප්පජ්ජති සාත්ථෙපි අනත්ථෙපි සම්ඤ්ජිතුං, පසාරිතුං වා, තංතංවිත්තානුගතෙනෙව සම්ඤ්ජනපසාරණමකත්වාති චුත්තං හොති. තත්ථාති සම්ඤ්ජනපසාරණෙසු අත්ථානත්ථපරිග්ගණ්ණනං වෙදිතබ්බන්ති සම්බන්ධො. ඛණෙ ඛණෙති තථා ධීතක්ඛණස්ස ඛ්‍යාපනිච්ඡාවචනං. වෙදනාති සන්ථම්භනාදිහි රූප්පජානා. “වෙදනා උප්පජ්ජති”තිආදිනා පරම්පරපයොජනං දස්සෙති. තථා “තා වෙදනා නුප්පජ්ජන්ති”තිආදිනාපි. පුරිමං පුරිමඤ්ඤි පච්ඡිමස්ස පච්ඡිමස්ස කාරණවචනං. කාලෙති සම්ඤ්ජිතුං, පසාරිතුං වා යුත්තකාලෙ. එතන්ති වුද්ධිං. කුමානාදි පන විසෙසො.

තත්‍රායං නයොති සප්පායාසප්පායඅපරිග්ගණ්ණනෙ වත්ථුසන්දස්සනසංඛිබ්බාතො නයො. තදපරිග්ගහණෙ ආදීනවදස්සනෙනෙව පරිග්ගහණෙපි ආනිසංසො විභාවිතොති තෙසම්ඨ උදාහරණං වෙදිතබ්බං. මහාවෙතිසඬගණෙති දුට්ඨගාමණිරඤ්ඤා කතස්ස හෙමමාලිනාමකස්ස මහාවෙතිසස්ස අඬගණෙ. චුත්තඤ්ඤි –

“දීපජ්ජසාදකො ථෙරො, රාජිනො අයාකස්ස මෙ;
එවං කිරාහ නත්තා තෙ, දුට්ඨගාමණි භූපති.

මහාපුඤ්ඤො මහාථූපං, සොණ්ණමාලිං මනොරමං;
වීසං හත්ථසතං උච්චං, කාරෙස්සති අනාගතෙ”ති.

භූමිජ්ජදෙසො චෙත්ථ අභිගණං “උද්භිගණෙ තත්ථ පපං අවින්දු”න්තිආදියු (පා. 1.1.2) විය, තස්මා උපචාරභූතෙ සුසංඛිතෙ භූමිජ්ජදෙසෙති අත්ථො. තෙනෙව කාරණෙන ගිහී ජාතොති කායසංසග්ගසමාපජ්ජනහෙතුනා උක්කණ්ඨිතො හුත්වා භීනායාවත්තො. කුමාරිති කුමාරයාං ධර්මනමාපජ්ජී. මහාවෙතිශ්චගණෙපි විවරකුටිං කත්වා තත්ථ සජ්ඣායං ගණ්හන්තිති වුත්තං “විවරකුට්ඨිකෙ”ති, විවරකුටියා විවරජදනත්ථාය කතදණ්ඩකෙති අත්ථො. “මණ්ඩප්පො නාම සිහළදීපෙ විජ්ජමානා එකා සජ්ජජාතිති වදන්ති”ති ආචරියානන්දන්ථෙරෙන, (චිහ. මූලටී. 242) ආචරියධම්මපාලන්ථෙරෙන (දී. නි. ටී. 1.214) ව වුත්තං. “කෙවි, අපරෙ, අඤ්ඤ”ති වා අවත්වා “වදන්ති”චචෙව වචනඤ්ච සාරතො ගහෙතඛිඛතාවිඤ්ඤාපනත්ථං අඤ්ඤා ගහෙතඛිඛස්ස අවචනතො, තස්මා න නීලසජ්ජාදි ඉධ “මණ්ඩප්පො”ති වෙදිතඛිඛො.

මහාථෙරවත්ථුනාති එවංනාමකස්ස ථෙරස්ස වත්ථුනා. අත්තෙවාසිකෙහිති තත්ථ නිසින්නෙසු බහුසු අත්තෙවාසිකෙසු එකෙන අත්තෙවාසිකෙන. තෙනාහ “තං අත්තෙවාසිකා පුච්ඡංසු”ති. කම්මට්ඨානන්ති “අඛිහන්තරෙ අත්තා නාමා”තිආදිනා (දී. නි. අට්ඨ. 1.214) වක්ඛමානජ්ජකාරං ධාතුකම්මට්ඨානං. පකරණතොපි හි අත්ථො විඤ්ඤායතිති. තත්ථ යිතානං පුච්ඡන්තානං සචගහණවසෙන “තුම්හෙහි”ති පුන පුපුච්චනකරණං. එවං රූපං සභාවො යස්සාති එවරූපො නිග්ගහිතලොපවසෙන තෙන, කම්මට්ඨානමනසිකාරසභාවෙනාති අත්ථො. එවමෙත්ථාපිති අපි-සද්දෙන හෙට්ඨා වුත්තං ආලොකිතවිලොකිතපක්ඛමපෙක්ඛනං කරොති. අයං නයො උපරිපි.

සුත්තකඨ්ඨනවසෙනාති යන්තෙ යොජිතසුත්තානං ආවිඤ්ජනවසෙන. දාරුයන්තස්සාති දාරුනා කතයන්තරූපස්ස. තං තං කිරියං යාති පාපුණාති, හත්ථපාදාදිහි වා තං තං ආකාරං කුරුමානං යාති ගච්ඡතිති යන්තං, නටකාදිපඤ්චාලිකාරූපං, දාරුනා කතං යන්තං තථා, නිදස්සනමත්තඤ්චෙනං. තථා හි නං පොත්ථෙත වත්ථෙත අලභිකරියත්තා පොත්ථලිකා, පඤ්ච අභිගානි යස්සා සජ්චස්සෙවාති පඤ්චාලිකාති ව වොහරන්ති. හත්ථපාදලෙනන්ති හත්ථපාදානං කම්පනං, හත්ථපාදෙහි වා ලීලාකරණං.

සඬ්ඝාටිපත්තවිවරධාරණෙහි එත්ථ සඬ්ඝාටිවිවරානං සමානධාරණතාය එකතොදස්සනං ගන්ථගරුකාපනායනත්ථං, අන්තරවාසකස්ස

නිවාසනවසෙන, සෙසානං පාරුපනවසෙනාති යථාරහමත්ථො. තත්ථාති සඬ්ඝාටීවරධාරණපත්තධාරණෙසු. චුත්තජපකාරොති පච්චවෙක්ඛණවිධිනා සුත්තෙ චුත්තජපහෙදො.

උණ්හපකතිකස්සාති උණ්හාලුකස්ස පරිලාභබහුලකායස්ස. සීතාලුකස්සාති සීතබහුලකායස්ස. සනන්ති අප්පිතං. දුපට්ඨන්ති නිදස්සනමත්තං . “උතුද්ධොනං දුස්සානං චතුග්ගණං සඬ්ඝාටිං, දිගුණං උත්තරාසඬ්ගං, දිගුණං අන්තරවාසකං, පංසුකුලෙ යාවදත්ථ .මහාව) තිත්”348) හි චුත්තං. විපරීතන්ති තදුභයතො විපරීතං, තෙසං තිණ්ණමිපි අසප්පායං. කස්මාති ආහ “අග්ගලාදිදානෙනා”තිආදිධංලියාපනඛණ්වා අල්ධරිත්උද් . අග්ගලං . ආදිසද්දෙන තුන්තකම්මාදීති සඬ්ගණ්හාති. තථා-සද්දො අනුකඬ්ඪනත්ථො, අසප්පායමෙවාතිණදෙසෙටුණ්පටි . පාණකෙහි සඤ්ජාතවත්ථං පට්ටුණ්ණං. වාකවිසෙසමයං සෙතවණ්ණං දුකුලංආදි .සද්දෙන කොසෙයාකම්බලාදිකං සානුලොමං කප්පියවීරං සඬ්ගණ්හාතිතංමාති චුත්තස් . “තාදිසඤ්භී”තිආදි.

අරඤ්ඤෙ

එකකස්ස

නිවාසන්තරායකරන්ති

බ්‍රහ්මවරියන්තරායෙකදෙසමාහවොරාදිසාධාරණතො ච තථා . චුත්තං . පායනපරියායෙන තං අසප්පිනිප්ථි සම්බන්ධොඅනෙතෙව . පායංතමසප්පයථාචුත් අනෙකන්තං තථාරූපපච්චයෙන කස්සපි කදාපි සප්පායසම්භවතොතමෙවවයං එකන්ඉදං පන ද් . අසප්පායං කස්සපි කදාපි සප්පායාභාවතොති දස්සෙතිති එතෙනාතිජා ආජීවන්මිවි . මිච්ජාජීවො, අනෙසනවසෙන පච්චයපරියෙසනපයොගො. නිමිත්තකම්මාදීහි පවත්තො මිච්ජාජීවො තථා, එතෙන එකවිසතිවිධං අනෙසනපයොගමාහ. චුත්තඤ්භී සුත්තනිපාතට්ඨකථායං බුද්දකපායට්ඨකථායඤ්ච මෙත්තසුත්තවණ්ණනායං

—

“යො ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිත්වා අත්තානං න සම්මා පයොජෙති, ඛණ්ඩසීලො හොති, එකවිසතිවිධං අනෙසනං නිස්සාය ජීවිකං කප්පෙති. සෙයාටීදං? වෙළදානං, පත්තදානං, පුජ්ඵ, ඵල, දන්තකට්ඨ, මුඛොදක, සීනාන, චුණ්ණ, මත්තිකාදානං, වාටුකමායනං, මුග්ගසුපායනං, පාරිභටුනං, ජඬ්ඝපෙසනිකං, වෙජ්ජකම්මං, දූතකම්මං, පහිණගමනං, පිණ්ඩපටිපිණ්ඩං, දානානුජපදානං, වත්ථුච්චිජ්ජං, නක්ඛත්තච්චිජ්ජං, අඬ්ගච්චිජ්ජ”න්ති.

අභිධම්මටීකාකාරෙන පන ආචරියානන්දත්ථෙරෙන ඵවං චුත්තං —

“එකවිසති අනෙසනා නාම වෙජ්ජකම්මං කරොති, දූතකම්මං කරොති, පහිණකම්මං කරොති, ගණ්ඩං ථාලෙති, අරුමක්ඛනං දෙති, උද්ධංවිරෙවනං දෙති, අධොවිරෙවනං දෙති, නත්ථුතෙලං පවති, වණතෙලං පවති, වෙළදානං දෙති, පත්ත, පුජ්ඵ, ඵල, සීනාන, දන්තකට්ඨ, මුඛොදක, චුණ්ණ, මත්තිකාදානං දෙති, වාටුකම්මං

කරොති, මුග්ගසුපියං, පාරිභට්ටං, ජඩ්ඝපෙසනිකං ද්වාවිසතිමං දුතකම්මෙන සදිසං, තස්මා එකවිසති”ති (ධ. ස. මූලටී. 150-51).

අට්ඨකථාවචනඤ්චේත්ථ බ්‍රහ්මජාලාදිසුත්තන්තනයෙන චුත්තං, ටිකාවචනං පන බුද්දකචත්ථුවිභඩ්ගාදිඅභිධම්මනයෙන, අතො චේත්ථ කෙසඤ්චි විසමතාති වදන්ති, විමංසිත්වා ගහෙතබ්බං. අපිව “නිමිත්තකම්මාදී”ති ඉමිනා නිමිත්තොභාසපරිකථායො චුත්තා. “මිච්ඡාජීවො”ති පන යථාචුත්තපයොගො, තස්මා නිමිත්තකම්මඤ්ච මිච්ඡාජීවො ව, තබ්බසෙන උප්පන්නං අසප්පායං සීලවිනාසනෙන අනත්ථාවහත්තාති අත්ථො. සමාහාරද්වන්දෙපි හි කත්ථවි පුල්ලිඬිගපයොගො දිස්සති යථා “චිත්තුප්පාදො”ති. අතිරුචියෙ රාගාදයො, අතිඅරුචියෙ ව දොසාදයොති ආහ “අකුසලා ධම්මා අභිවඩ්ඪන්ති”ති. තන්ති තදුහයං. කම්මට්ඨානාවිජහනවසෙනාති වක්ඛමානකම්මට්ඨානස්ස අවිජහනවසෙන.

“අබ්භන්තරෙ අත්තා නාමා”තිආදිනා සඬබ්බෙපතො අසම්මොහසම්පජඤ්ඤං දස්සෙත්වා “තත්ථ වීචරම්පි අචෙතන”න්තිආදිනා වීචරස්ස පිය “කායොපි අචෙතනො”ති කායස්ස අත්තසුඤ්ඤතාවිභාවනෙන තමත්ථං පරිදිපෙන්නො “තස්මා නෙව සුන්දරං වීචරං ලභිත්වා”තිආදිනා චුත්තස්ස ඉතරීතරසන්නොසස්ස කාරණං විභාවෙතිති දට්ඨබ්බං. එවඤ්චි සම්බන්ධො වත්තබ්බො — අසම්මොහසම්පජඤ්ඤං දස්සෙන්නො “අබ්භන්තරෙ”තිආදිමාහ. අත්තසුඤ්ඤතාවිභාවනෙන පන තදත්ථං පරිදිපිතුං චුත්තං “තත්ථ වීචර”න්තිආදි. ඉදානි අත්තසුඤ්ඤතාවිභාවනස්ස පයොජනභූතං ඉතරීතරසන්නොසසඬබ්බාතං ලද්ධගුණං පකාසෙන්නො ආහ “තස්මා නෙව සුන්දර”න්තිආදිති.

තත්ථ අබ්භන්තරෙති අත්තනො සන්නානෙ. තත්ථාති තස්මිං වීචරපාරුපනෙ. තෙසු වා පාරුපකත්තපාරුපිතබ්බවීචරෙසු. කායොපිති අත්තපඤ්ඤත්තිමත්තො කායොපි. “තස්මා”ති අප්ප්කාහරිතබ්බං, අචෙතනත්තාති අත්ථො. අහන්ති කම්මභූතො කායො. ධාතුයොති වීචරසඬබ්බාතො බාහිරා ධාතුයො. ධාතුසමූහන්ති කායසඬබ්බාතං අප්ප්කත්තිකං ධාතුසමූහං. පොත්ථකරුපපට්ච්ඡාදනෙ ධාතුයො ධාතුසමූහං පට්ච්ඡාදෙන්ති වියාති සම්බන්ධො. පුසනං ස්නෙහසෙවනං, පුරණං වා පොත්ථං, ලෙපනඛනනකිරියා, තෙන කතන්ති පොත්ථකං, තමෙව රූපං තථා, ඛනනකම්මනිබ්බත්තං දාරුමත්තිකාදිරූපමිධාධිජ්ජෙතං. තස්මාති අචෙතනත්තා, අත්තසුඤ්ඤතාවනො වා.

නාගානං නිවාසො වම්මිකො නාගවම්මිකො. චිත්තිකරණට්ඨානභූතො රුක්ඛො චෙතියරුක්ඛො. කෙහිවි සක්කතස්සාපි කෙහිවි අසක්කතස්ස කායස්ස උපමානභාවෙන යොග්‍යත්තා තෙසමිධ කථනං. තෙහීති මාලාගන්ධගුථමුත්තාදීහි. අත්තසුඤ්ඤතාය නාගවම්මිකචෙතියරුක්ඛාදීහි

විය කායසංඛිට්ඨානෙන අත්තනා සොමනස්සං වා දොමනස්සං වා න කාතබ්බන්ති චුත්තං හොති.

“ලහිස්සාමී වා, නො වා”ති පච්චවෙක්ඛණපුබ්බකෙන “ලහිස්සාමී”ති අත්ථසම්පස්සනෙනෙව ගහෙතබ්බං. එවඤ්ඤි සාත්ථකසම්පජ්ඤඤං භවතීති ආහ “සහසාව අග්ගහෙත්වා”තිආදි.

ගරුපත්තොති අතිභාරභූතො පත්තො. චත්තාරො වා පඤ්ච වා ගණ්ඨිකා චතුපඤ්චගණ්ඨිකා යථා “ද්වන්තිපත්තා (පාචි. 232), ඡජපඤ්චවාචා”ති (පාචි. 61) අඤ්ඤපදභූතස්ස හි වා-සද්දස්සෙව අත්ථො ඉධ පධානො චතුගණ්ඨිකාහතො වා පඤ්චගණ්ඨිකාහතො වා පත්තො දුබ්බිසොධනීයොති විකජ්ජනවසෙන අත්ථස්ස ගය්හමානත්තා. ආහතා චතුපඤ්චගණ්ඨිකා යස්සාති චතුපඤ්චගණ්ඨිකාහතො යථා “අග්ගාහිතො”ති, චතුපඤ්චගණ්ඨිකාහි වා ආහතො තථා, දුබ්බිසොධනීයභාවස්ස හෙතුගබ්භවචනඤ්චෙතං. කාමඤ්චලානපඤ්චබන්ධනසික්ඛාපදෙ (පාරා. 612) පඤ්චගණ්ඨිකාහතොපි පත්තො පරිභුඤ්ජිතබ්බහාවෙන චුත්තො, දුබ්බිසොධනීයතාමත්තෙන පන පලිබොධකරණතො ඉධ අසජ්ජායොති දට්ඨබ්බං. දුද්ධොතපත්තොති අගණ්ඨිකාහතමපි පකතියාව දුබ්බිසොධනීයපත්තං සන්ධායාහ. “තං ධොවන්තස්සෙවා”තිආදි තදුභයස්සාපි අසජ්ජායහාවෙ කාරණං. “මණ්ඩණ්ණපත්තො පන ලොහනීයො”ති ඉමිනා කිඤ්චාපි සො විනයපරියායෙන කජ්ජියො, සුත්තන්තපරියායෙන පන අන්තරායකරණතො අසජ්ජායොති දස්සෙති. “පත්තං හමං ආරොපෙත්වා මජ්ජිත්වා පචන්ති ‘මණ්ඩණ්ණං කරස්සාමා’ති, න චට්ටති”ති (පාරා. අට්ඨ. 1.පාළිමුත්තකවිනිච්ඡයො) හි විනයට්ඨකථාසු පචනකිරියාමත්තමෙව පටික්ඛිත්තං. තථා හි වදන්ති “මණ්ඩණ්ණං පන පත්තං අඤ්ඤෙන කතං ලහිත්වා පරිභුඤ්ජිතුං චට්ටති”ති (සාරත්ථ. ටී. 2.85) “තාදිසඤ්ඤි අරඤ්ඤෙ එකකස්ස නිවාසන්තරායකර”න්තිආදිනා විචරෙ චුත්තනායෙන “නිමිත්තකම්මාදිවසෙන ලද්ධො පන එකන්තඅකජ්ජියො සීලවිනාසනෙන අනත්ථාවහත්තා”තිආදිනා අම්මෙහි චුත්තනායොපි යථාරහං නෙතබ්බො. සෙවමානස්සාති හෙත්වන්තො ගධවචනං අභිවඩ්ඪනපරිභායනස්ස.

“අබ්භන්තරෙ”තිආදි සංඛිට්ඨෙපො. “තත්ථා”තිආදි අත්තසුඤ්ඤතාවිභාවනෙන විත්ථාරො. සණ්ඨාසෙනාති කම්මාරානං අයොගහණවිසෙසෙන. අග්ගිවණ්ණපත්තග්ගහණෙන අග්ගිනා ඤාපිතත්තා අග්ගිවණ්ණභූතපත්තස්ස ගහණෙ. රාගාදිපරිලාභජනකපත්තස්ස ඊදිසමෙව උපමානං යුත්තන්ති එවං චුත්තං.

“අපිවා”තිආදිනා සංඛිට්ඨිවරපත්තධාරණසු එකතො අසම්මොහසම්පජ්ඤඤං දස්සෙති. ඡින්නහත්ථපාදෙ අනාථමනුස්සෙති සම්බන්ධො. නීලමක්ඛිකා නාම ආසාටිකකාරිකා. ගවාදීනඤ්ඤි වණ්ණසු

නීලමක්ඛිකාහි කතා අන්‍යබ්‍යාසනහෙතුභූතා අණ්ඩකා ආසාටිකා නාම වුවවති. අනාට්ඨාලායන්ති අනාට්ඨානං නිවාසසාලායං. දයාලුකාති කරුණාබහුලා. වණමත්තවොළකානීති වණප්පමාණෙන පටිච්ඡාදනත්ථාය ඡින්නවොළබණ්ඩකානි. කෙසඤ්චීති බහුසු කෙසඤ්චි අනාට්ඨනුස්සානං. ථුලානීති ථද්ධානි. තත්ථාති තස්මිං පාපුණනෙ, භාවලක්ඛණෙ, නිමිත්තෙ වා එතං භූමිමං. කස්මාති චුත්තං “වණපටිච්ඡාදනමත්තෙනෙවා”තිආදි. වොළකෙන, කපාලෙනාති ව අත්ථයොගෙ කම්මත්ථෙ තතියා, කරණත්ථෙ වා. වණපටිච්ඡාදනමත්තෙනෙව හෙසප්පකරණමත්තෙනෙවනාති පන විසෙසනං, න පන මණ්ඩනානුභවනාදිප්පකාරෙන අත්ථොති. සඬබාරදුක්ඛතාදීහි නිව්වාතුරස්ස කායස්ස පරිභොගභූතානං පත්තචීවරානං එදිසමෙව උපමානමුපපන්නන්ති තථා වචනං දට්ඨබ්බං. සුබ්බමත්තසල්ලක්ඛණෙන උත්තමස්ස සම්පජානස්ස කරණසීලත්තා, පුරිමෙහි ව සම්පජානකාරීහි උත්තමත්තා උත්තමසම්පජානකාරී.

අසනාදිකිරියාය කම්මවිසෙසයොගතො අසිනාදිපදෙහෙව කම්මවිසෙසසහිතො කිරියාවිසෙසො විඤ්ඤායතීති චුත්තං “අසිතෙති පිණ්ඩපාතහොජනෙ”තිආදි. අට්ඨවිධොපි අත්ථොති අට්ඨප්පකාරොපි පයොජනවිසෙසො.

තත්ථ පිණ්ඩපාතහොජනාදීසු අත්ථො නාම ඉමිනා මහාසිවත්ථෙරවාදවසෙන “ඉමස්ස කායස්ස ධීතියා”තිආදිනා (සං. නි. 4.120; අ. නි. 6.58; 8.9; ධ. ස. 1355; මහානි. 206) සුත්තෙ චුත්තං අට්ඨවිධමිපි පයොජනං දස්සෙති. මහාසිවත්ථෙරො (ධ. ස. 1.1355) හි “හෙට්ඨා වත්තාරි අඬගානි පටික්ඛෙපො නාම, උපරි පන අට්ඨඬගානි පයොජනවසෙන සමොධානෙනබ්බානී”ති වදති. තත්ථ “යාවදෙව ඉමස්ස කායස්ස ධීතියා”ති එකමඬිගං, “යාපනායා”ති එකං, “විහිංසුපරතියා”ති එකං, “බ්‍රහ්මවරියානුග්ගහායා”ති එකං, “ඉති පුරාණඤ්ච වෙදනං පටිහඬ්ඛාමී”ති එකං, “නවඤ්ච වෙදනං න උප්පාදෙස්සාමී”ති එකං, “යාත්‍රා ව මෙ හවිස්සතී”ති එකං, “අනවජ්ජතා වා”ති එකං, එසුචිහාරො පන හොජනානිසංසමත්තන්ති එවං අට්ඨ අඬගානි පයොජනවසෙන සමොධානෙනබ්බානි. අඤ්ඤථා පන “නෙව දවායා”ති එකමඬිගං, “න මදායා”ති එකං, “න මණ්ඩනායා”ති එකං, “න විභූසනායා”ති එකං, “යාවදෙව ඉමස්ස කායස්ස ධීතියා යාපනායා”ති එකං, “විහිංසුපරතියා බ්‍රහ්මවරියානුග්ගහායා”ති එකං, “ඉති පුරාණඤ්ච වෙදනං පටිහඬ්ඛාමී, නවඤ්ච වෙදනං න උප්පාදෙස්සාමී”ති එකං, “යාත්‍රා ව මෙ හවිස්සතී”ති එකං, “අනවජ්ජතා ව එසුචිහාරො වා”ති පන හොජනානිසංසමත්තන්ති චුත්තානි අට්ඨඬගානි ඉධානධිප්පෙතානි. කස්මාති වෙ? පයොජනානමෙව අභාවතො, තෙසමෙව ව ඉධ අත්ථසද්දෙන චුත්තත්තා. නනු ව “නෙවදවායාතිආදිනා නයෙන චුත්තො”ති මරියාදවචනෙන දුතියනයස්සෙව ඉධාධිප්පෙතභාවො විඤ්ඤායතීති? න, “නෙව දවායා”තිආදිනා පටික්ඛෙපඬිගදස්සනමුඛෙන පච්චවෙක්ඛණපාළියා දෙසිතත්තා,

යථාදෙසිතතන්තික්කමස්සෙව මරියාදහාවෙන දස්සනතො. පාඨක්කමෙනෙව හි “නෙව දවායාතිආදිනා නයෙනා”ති චුත්තං, න අත්ථක්කමෙන, තෙන පන “ඉමස්ස කායස්ස ධීතියාතිආදිනා නයෙනා”ති වත්තබ්බන්ති.

තිධා දෙන්තෙ ද්විධා ගාහං සන්ධාය “පටිග්ගහණං නාමා”ති චුත්තං, භොජනාදිගහණත්ථාය හත්ථඔතාරණං භුඤ්ජනාදිඅත්ථාය ආලොපකරණන්තිආදිනා අනුක්කමෙන භුඤ්ජනාදිපයොගො වායොධාතුවසෙනෙව විභාවිතො. වායොධාතුවිජ්ජාරෙනෙවාති එත්ථ එව-සද්දෙන නිවත්තෙතබ්බං දස්සෙති “න කොච්ඡි”තිආදිනා. කුඤ්චිකා නාම අවාපුරණං, යං “තාලො”තිපි වදන්ති. යන්තකෙනාති වක්කයන්තකෙන. යතති උග්ගසාටනනිග්ගසාටනඋක්ඛිපනනික්ඛිපනාදීසු වායමති එතෙනාති හි යන්තකං. සඤ්චුණ්ණකරණං මුසලකිච්චං. අන්තොකත්වා පතිට්ඨාපනං උදුක්ඛලකිච්චං. ආලොළිතවිලොළිතවසෙන පරිවත්තනං හත්ථකිච්චං. ඉතීති එවං. තත්ථාති හත්ථකිච්චසාධනෙ, භාවලක්ඛණෙ, නිමිත්තෙ වා භූමිමං. තනුකබ්බෙළොති පසන්තබ්බෙළො. බහලබ්බෙළොති ආවිලබ්බෙළො. ජිව්හාසඬ්ඛාතෙන හත්ථෙන ආලොළිතවිලොළිතවසෙන ඉතො විතො ව පරිවත්තකං ජිව්හාහත්ථපරිවත්තකං. කටච්ඡු, දබ්බිති කත්ථවි පරියායවචනං. “පුමෙ කටච්ඡු දබ්බිත්ථි”ති හි චුත්තං. ඉධ පන යෙන භොජනාදීනි අන්තොකත්වා ගණ්හාති, සො කටච්ඡු, යාය පන තෙසමුද්ධරණාදීනි කරොති, සා දබ්බිති වෙදිතබ්බං. පලාලසන්ථාරන්ති පතිට්ඨානභූතං පලාලාදිසන්ථාරං. නිදස්සනමත්තඤ්ඤෙනං. ධාරෙන්තොති පතිට්ඨානභාවෙන සම්පට්ඨිත්තො. පථවිසන්ධාරකජලස්ස තංසන්ධාරකවායුනා විය පරිභුත්තාභාරස්ස වායොධාතුවා ආමාසයෙ අවට්ඨානන්ති දස්සෙති “වායොධාතුවසෙනෙව තිට්ඨති”ති ඉමිනා. තථා පරිභුත්තඤ්ඤි ආහාරං වායොධාතුව භෙට්ඨා ව තිරියඤ්ඤ සනං පරිවටුමං කත්වා යාව පක්කා සන්තිරුජ්ඣනවසෙන ආමාසයෙ පතිට්ඨිතං කරොතීති. උද්ධනං නාම යත්ථ උක්ඛලියාදීනි පතිට්ඨාපෙත්වා පවන්ති, යා “චුල්ලි”තිපි චුච්චති. රස්සදණ්ඩො දණ්ඩකො. පතොදො යට්ඨි. ඉතීති චුත්තජපකාරමතිදිසති. චුත්තජපකාරස්සෙව හි ධාතුවසෙන විභාවනා. තත්ථ අතිහරතීති යාව මුඛා අභිහරති. වීතිහරතීති තතො කුච්ඡියං විමිස්සං කරොන්තො හරතී”ති (දී. නි. ටී. 1.214) ආචරියධම්මපාලත්ථෙරො, ආචරියානන්දත්ථෙරො පන “තතො යාව කුච්ඡි, තාව හරතී”ති (විහ. මූලටී. 523) ආහ. තදුභයමිපි අත්ථතො එකමෙව උභයත්ථාපි කුච්ඡිසම්බන්ධමත්තං හරණස්සෙව අධිජ්ජෙතත්තා.

අපිව අතිහරතීති මුඛද්වාරං අතික්කාමෙන්තො හරති. වීතිහරතීති කුච්ඡිගතං පස්සතො හරති. ධාරෙතීති ආමාසයෙ පතිට්ඨිතං කරොති. පරිවත්තෙතීති අපරාපරං පරිවත්තනං කරොති. සඤ්චුණ්ණතීති මුසලෙන විය සඤ්චුණ්ණනං කරොති. විසොසෙතීති විසොසනං නාතිසුක්ඛං කරොති.

නීහරතීති කුච්ඡිතො ඛනි නිද්ධාරොති. පථව්ඨාතුකිච්චෙසුපි යථාචුත්තොයෙව අත්ථො. තානි පන ආහාරස්ස ධාරණපරිවත්තනසඤ්චුණ්ණනවිසොසනානි පථවිසහිතා එව වායොධාතු කාතුං සක්කොති, න කෙවලා, තස්මා තානි පථව්ඨාතුයාපි කිච්චහාවෙන චුත්තානි. සිනෙහෙතීති තෙමෙති. අල්ලත්තඤ්ච අනුපාලෙතීති යථා වායොධාතුආදීහි අතිවිය සොසනං න හොති, තථා අල්ලහාවඤ්ච නාතිඅල්ලතාකරණවසෙන අනුපාලෙති. අඤ්ජසොති ආහාරස්ස පවිසනපරිවත්තනනික්ඛමනාදිනං මග්ගො. විඤ්ඤාණධාතුති මනොවිඤ්ඤාණධාතු පරියෙසනජ්ඣේධාහරණාදිවිජානනස්ස අධිජපෙනත්තා. තත්ථ තත්ථාති තස්මිං තස්මිං පරියෙසනජ්ඣේධාහරණාදිකිච්චෙ. තංතංවිජානනස්ස පච්චයභූතො තංනිජ්ඣාදකොයෙව පයොගො සම්මාපයොගො නාම. යෙන හි පයොගෙන පරියෙසනාදි නිජ්ඣජ්ජති, සො තබ්බිසයවිජානනම්පි නිජ්ඣාදෙති නාම තදවිනාහාවතො. තමන්වාය ආගම්මාති අත්ථො. ආභූජතීති පරියෙසනවසෙන, අජ්ඣාහරණජිණ්ණාජිණ්ණාදිපට්ඨංවෙදනවසෙන ච තානි පරියෙසනජ්ඣේධාහරණජිණ්ණාජිණ්ණාදිති ආවජ්ජෙති විජානාති. ආවජ්ජනපුබ්බකත්තා විජානනස්ස විජානනම්පෙත්ථ ගහිතන්ති වෙදිතබ්බං. අථ වා සම්මාපයොගො නාම සම්මාපට්ඨෙති. තමන්වාය ආගම්ම. “අබ්භන්තරෙ අත්තා නාම කොචි භුඤ්ජනකො නත්ථී”තිආදිනා ආභූජති සමන්තාහරති, විජානාතීති අත්ථො. ආහොගපුබ්බකො හි සබ්බො විඤ්ඤාණඛ්‍යාපාරොති “ආභූජති”ච්චෙව චුත්තං.

ගමනතොති හික්ඛාවාරවසෙන ගොවරගාමං උද්දිස්ස ගමනතො. පච්චාගමනම්පි ගමනසභාවත්තා ඉමිනාව සඬිගහිතං. පරියෙසනතොති ගොවරගාමෙ හික්ඛාය ආහිණ්ඩනතො. පරියෙසනසභාවත්තා ඉමිනාව පටික්කමනසාලාදිඋපසඬිකමනම්පි සඬිගහිතං. පරිභොගතොති දන්තමුසලෙහි සඤ්චුණ්ණෙත්වා ජිව්හාය සම්පරිවත්තනක්ඛණෙයෙව අන්තරහිතවණ්ණගන්ධසඬිබාරවිසෙසං සුවානදොණියං සුවානවමචු විය පරමජෙගුච්ඡං ආහාරං පරිභුඤ්ජනතො. ආසයතොති එවං පරිභුත්තස්ස ආහාරස්ස පිත්තසෙම්භපුබ්බලොහිතාසයහාවුපගමනෙන පරමජිගුච්ඡනහෙතුභූතතො ආමාසයස්ස උපරි පතිට්ඨානකපිත්තාදිචතුබ්බිධාසයතො. ආසයති එකජ්ඣං පවත්තමානොපි කම්මබලවත්ථිතො හුත්වා මරියාදවසෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං අසඬිකරතො තිට්ඨති පවත්තති එත්ථාති හි ආසයො, ආමාසයස්ස උපරි පතිට්ඨානකො පිත්තාදි චතුබ්බිධාසයො. මරියාදත්ථො හි අයමාකාරො. නිධානතොති ආමාසයතො. නිධෙති යථාභූත්තො ආහාරො නිවිතො හුත්වා තිට්ඨති එත්ථාති හි ආමාසයො “නිධාන”න්ති චුච්චති. අපරිපක්කතොති භූත්තාහාරපරිපාවනෙන ගහණිසඬිබාතෙන කම්මජතෙජසා අපරිපාකතො. පරිපක්කතොති යථාචුත්තකම්මජතෙජසාව පරිපාකතො. ඵලතොති නිජ්ඣත්තීතො, සම්මාපරිපච්චමානස්ස, අසම්මාපරිපච්චමානස්ස ච භූත්තාහාරස්ස යථාක්කමං.

කෙසාදිකුණපදද්දුආදිරොගාහිනිප්ඵත්තිසඛිධාතපයොජනතොති වා අත්ථො. “ඉදමස්ස ඵල”න්ති හි වුත්තං. නිස්සන්දනතොති අක්ඛිකණ්ණාදිසු අනෙකද්වාරෙසු ඉතො විතො ච විස්සන්දනතො. වුත්තඤ්ඤි -

“අන්තං පානං බාදනීයං, භොජනඤ්ච මහාරහං;
ඵකද්වාරෙන පවිසිත්වා, නවද්වාරෙහි සන්දති”ති. (විසුද්ධි. 1.303);

සම්මක්ඛනතොති හත්ථඔට්ඨාදිඅඬිගෙසු නවසු ද්වාරෙසු පරිභොගකාලෙ, පරිභුත්තකාලෙ ච යථාරහං සබ්බසො මක්ඛනතො. සබ්බත්ථ ආහාරෙ පටික්කුලතා පච්චවෙක්ඛිතබ්බාති සහ පාඨසෙසෙන යොජනා. තංතංකිරියානිප්ඵත්තිපටිපාටිවසෙන වායං “ගමනතො”තිආදිකා අනුපුබ්බි යපිතා. සම්මක්ඛනං පන පරිභොගාදිසු ලබ්භමානම්පි නිස්සන්දවසෙන විසෙසතො පටික්කුලන්ති සබ්බපච්ඡා යපිතන්ති දට්ඨබ්බං.

පත්තකාලෙති යුත්තකාලෙ, යථාවුත්තෙන වා තෙජෙන පරිපච්චනතො උච්චාරපස්සාවහාවං පත්තකාලෙ. වෙගසන්ධාරණෙන උප්පන්නපරිලාහත්තා සකලසරීරතො සෙදා මුව්චන්ති. තතොයෙව අක්ඛිනි පරිබ්භමන්ති, චිත්තඤ්ච ඵකග්ගං න භොති. අඤ්ඤෙ ච සුලභගන්දරාදයො රොගා උප්පජ්ජන්ති. සබ්බං තන්ති සෙදමුව්චනාදිකං.

අට්ඨානෙති මනුස්සාමනුස්සපරිග්ගහිතෙ ඛේතදෙවායතනාදිකෙ අයුත්තට්ඨානෙ. තාදිසෙ හි කරොන්තං කුද්ධා මනුස්සා, අමනුස්සා වා ජීවිතක්ඛයම්පි පාපෙන්ති. ආපත්තීති පන හික්ඛුහික්ඛුනීනං යථාරහං දුක්කට්ඨාචිත්තියා. පතිරුපෙ යානෙති වුත්තවිපරිතෙ යානෙ. සබ්බං තන්ති ආපත්තිආදිකං.

නික්ඛමාපෙතා අත්තා නාම අත්ථී, තස්ස කාමතාය නික්ඛමනන්ති බාලමඤ්ඤනං නිවත්තෙතුං “අකාමතායා”ති වුත්තං, අත්තතො අනිච්ඡාය අපයොගෙන වායොධාතුච්ඡ්ථාරෙනෙව නික්ඛමතිති වුත්තං භොති. සන්තිච්ඡාති සමුව්චයෙන යීතා. වායුවෙගසමුප්පිළිතාති වායොධාතුයා වෙගෙන සමන්තතො අවපිළිතා, නික්ඛමනස්ස වෙතං හෙතුවචනං. “සන්තිච්ඡා උච්චාරපස්සාවා”ති වත්වා “සො පනායං උච්චාරපස්සාවො”ති පුන වචනං සමාහාරද්වන්දෙපි පුල්ලිඬිගපයොගස්ස සම්භවතාදස්සනත්ථං. ඵකත්තමෙව හි තස්ස නියතලක්ඛණන්ති. අත්තනා නිරපෙක්ඛං නිස්සට්ඨත්තා නෙව අත්තතො අත්ථාය සන්තකං වා භොති, කස්සවිපි දියනවසෙන අනිස්සජ්ජිතත්තා, ජිගුච්ඡනීයත්තා ච න පරස්සපිති අත්ථො. සරීරනිස්සන්දොවාති සරීරතො විස්සන්දනමෙව නික්ඛමනමත්තං. සරීරෙ සති සො භොති, නාසතීති සරීරස්ස ආනිසංසමත්තන්තිපි වදන්ති. තදයුත්තමෙව නිදස්සනෙන විසමභාවතො. තත්ථ හි “පටිපග්ගනමත්තමෙව”ති වුත්තං, පටිසොධනමත්තං ඵවාති වස්ස අත්ථො. වෙඨනාලිආදිඋදකභාජනං උදකතුම්බො. තන්ති ඡඩ්ඨිතඋදකං.

“ගතෙති ගමනෙ”ති පුබ්බෙ අභික්කමපටික්කමගහණෙන ගමනෙපි පුරතො, පච්ඡතො ච කායස්ස අතිහරණං වුත්තන්ති ඉධ ගමනමෙව ගහිත”න්ති (විහ. මූලටී. 525) ආචරියානන්දන්ථෙරෙන වුත්තං, තං කෙවිවාදො නාම ආචරියධම්මපාලන්ථෙරෙන කතං. කස්මාති චෙ? ගමනෙ පවත්තස්ස පුරතො, පච්ඡතො ච කායාතිහරණස්ස තදවිනාභාවතො පදවිතිහාරනියමිතාය ගමනකිරියාය එව සඬගහිතත්තා, විහඬගට්ඨකථාදීහි (අභි. අට්ඨ. 2.523) ච විරොධනතො. වුත්තඤ්ඤි තත්ථ ගමනස්ස උභයත්ථ සමචරොධත්තං, හෙදත්තඤ්ඤිව –

“එත්ථ ච එකො ඉරියාපථො ද්විසු යානෙසු ආගතො. සො හෙට්ඨා ‘අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙ’ති එත්ථ භික්ඛාචාරගාමං ගච්ඡතො ච ආගච්ඡතො ච අද්ධානගමනවසෙන කථිතො. ‘ගතෙ යිතෙ නිසින්නෙ’ති එත්ථ විහාරෙ වුණ්ණිකපාදුද්ධාරඉරියාපථවසෙන කථිතොති චෙදිතබ්බො”ති.

“ගතෙ”තිආදීසු අවත්ථාහෙදෙන කිරියාහෙදොයෙව, න පන අත්ථහෙදොති දස්සෙතුං “ගච්ඡන්තො වා”තිආදි වුත්තං. තෙනාහ “තස්මා”තිආදි. තත්ථ සුත්තෙති දිසනිකායෙ, මජ්ඣිමනිකායෙ ච සඬගිතෙ සතිපට්ඨානසුත්තෙ (දී. නි. 2.372; ම. නි. 1.105) අද්ධානඉරියාපථාති විරපවත්තකා දිසකාලිකා ඉරියාපථා අද්ධානසද්දස්ස විරකාලවචනතො “අද්ධනියං අස්ස විරට්ඨිතික”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.184; 3.177; පාරා. 21) විය, අද්ධානගමනපවත්තකා වා දිසමග්ගිකා ඉරියාපථා. අද්ධානසද්දො හි දිසමග්ගපරියායො “අද්ධානගමනසමයො”තිආදීසු (පාවි. 213, 217) විය. මජ්ඣිමාති භික්ඛාචාරාදිවසෙන පවත්තා නාතිවිරකාලිකා, නාතිදිසමග්ගිකා වා ඉරියාපථා. වුණ්ණියඉරියාපථාති විහාරෙ, අඤ්ඤත්ථ වා ඉතො චිතො ච පරිවත්තනාදිවසෙන පවත්තා අප්පමත්තකභාවෙන වුණ්ණවිවුණ්ණියභූතා ඉරියාපථා. අප්පමත්තකමිපි හි “වුණ්ණවිවුණ්ණ”න්ති ලොකෙ වදන්ති. “බුද්දකවුණ්ණිකඉරියාපථා”තිපි පාඨො, බුද්දකා හුත්වා වුත්තනයෙන වුණ්ණිකා ඉරියාපථාති අත්ථො. තස්මාති එවං අවත්ථාහෙදෙන ඉරියාපථහෙදමත්තස්ස කථනතො. තෙසුපිති “ගතෙ යිතෙ”තිආදීසුපි. වුත්තනයෙනාති “අභික්කන්තෙ”තිආදීසු වුත්තනයෙන.

අපරභාගෙති ගමනඉරියාපථතො අපරභාගෙ. යිතොති යිතඉරියාපථසම්පන්නො. එත්ථෙව්වාති වඬිකමනෙයෙව. එවං සබ්බත්ථ යථාරහං.

ගමනයානනිසජ්ජානං විය නිසිදනසයනස්ස කමචචනමයුත්තං යෙභුයොන තථා කමාභාවතොති “උට්ඨාය” මිච්චෙව වුත්තං.

ජාගරිතසද්දසන්තිධානතො චෙත්ථ හවඬිගොතරණවසෙන නිද්දොක්කමනමෙව සයනං, න පන පිට්ඨිපසාරණමත්තන්ති දස්සෙති

“කිරියාමයපවත්තාන”න්තිආදිනා. දිවාසෙය්‍යසික්ඛාපදෙ (පාරා. 77) විය පිට්ඨිපසාරණස්සාපි සයනඉරියාපථභාවෙන එකලක්ඛණත්තා එත්ථාවරොධනං දට්ඨබ්බං. කරණං කිරියා, කායාදිකිච්චං, තං නිබ්බන්තෙන්ති කිරියාමයානි තද්ධිතසද්දානමනෙකත්ථවුත්තිතො. අථ වා ආවජ්ජනද්වයකිච්චං කිරියා, තාය පකතානි, නිබ්බන්තානි වා කිරියාමයානි. ආවජ්ජනවසෙන හි භවඬගුපච්ඡෙදෙ සති විටිචිත්තානි උප්පජ්ජන්තිති. අපරාපරුප්පත්තියා නානප්පකාරතො වත්තන්ති පරිවත්තන්තිති පවත්තානි. කත්ථවි පන “චිත්තාන”න්ති පායො, සො අභිධම්මට්ඨකථාදීහි, (විහ. අට්ඨ. 523) තට්ඨිකාහි ච විරුද්ධත්තා න පොරාණපායොති වෙදිතබ්බො. කිරියාමයානි එව පවත්තානි තථා, ජවනං, සබ්බමිපි වා ඡද්චාරිකවිටිචිත්තං. තෙනාහ අභිධම්මට්ඨකායං (විහ. මූලට්. 525) “කායාදිකිරියාමයත්තා, ආවජ්ජනකිරියාසමුට්ඨිත්තාන ච ජවනං, සබ්බමිපි වා ඡද්චාරිකපවත්තං කිරියාමයපවත්තං නාමා”ති. අප්පවත්තන්ති නිද්දොක්කමනකාලෙ අනුප්පජ්ජනං සුත්තං නාමාති අත්ථො ගහෙතබ්බො. නෙය්‍යත්ථවචනඤ්ඤි ඉදං, ඉතරථා ඡද්චාරිකචිත්තානං පුරෙවරානුවරවසෙන උප්පජ්ජන්තානං සබ්බෙසමිපි ද්වාරවිමුත්තචිත්තානං පවත්තං සුත්තං නාම සියා, එවඤ්ච කත්ථා නිද්දොක්කමනකාලතො අඤ්ඤස්මිං කාලෙ උප්පජ්ජන්තානං ද්වාරවිමුත්තචිත්තානමිපි පවත්තං ජාගරිතෙ සඬගය්හතිති වෙදිතබ්බං.

චිත්තස්ස පයොගකාරණභූතෙ ඔට්ඨාදිකෙ පටිච්ච යථාසකං යානෙ සද්දො ජායතිති ආහ “ඔට්ඨෙ ච පටිච්චා”තිආදි. කිඤ්චාපි සද්දො යථායානං ජායති, ඔට්ඨාලනාදිනා පන පයොගෙනෙව ජායති, න විනා තෙන පයොගෙනාති අධිප්පායො. කෙචි පන වදන්ති “ඔට්ඨෙ වාතිආදි සද්දුප්පත්තිට්ඨානනිදස්සන”න්ති, තද්‍යුත්තමෙව තථා අවචනතො. න හි “ඔට්ඨෙ ච පටිච්චා”තිආදිනා සසමුච්චයෙන කම්මවචනෙන යානවචනං සම්භවතිති. තදනුරූපන්ති තස්ස සද්දස්ස අනුරූපං. භාසනස්ස පටිසඤ්චික්ඛනවරොධතො තුණ්හිභාවපක්ඛෙ “අපරභාගෙ භාසිතො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති”ති න වුත්තං, තෙන ච විඤ්ඤායති “තුණ්හිභූතොව පටිසඤ්චික්ඛතිති අත්ථො”ති.

භාසනතුණ්හිභාවානං සභාවතො හෙදෙ සති අයං විභාගො යුත්තො සියා, නාසතිති අනුයොගෙනාහ “උපාදාරූපපවත්තියඤ්ඤි”තිආදි. උපාදාරූපස්ස සද්දායතනස්ස පවත්ති තථා, සද්දායතනස්ස පවත්තනං භාසනං, අප්පවත්තනං තුණ්හිති වුත්තං භොති.

යස්මා පන මහාසිවන්ථෙරවාදෙ අනන්තරෙ අනන්තරෙ ඉරියාපථෙ පවත්තරූපාරූපධම්මානං තත්ථ තත්ථෙව නිරොධදස්සනවසෙන සම්පජානකාරිතා ගහිතා, තස්මා තං මහාසතිපට්ඨානසුත්තෙ (දී. නි. 2.376; ම. නි. 1.109) ආගතඅසම්මොහසම්පජඤ්ඤවිපස්සනාචාරවසෙන වෙදිතබ්බං, න චතුබ්බිධසම්පජඤ්ඤවිභාගවසෙන, අතො තත්ථෙව තමධිප්පෙතං, න ඉධාති දස්සෙන්තො “තයිද්”න්තිආදිමාහ.

අසම්මොහසඬ්ඛාතං ධුරං ජෙට්ඨකං යස්ස වචනස්සාති අසම්මොහධුරං, මහාසතිපට්ඨානසුත්තෙයෙව තස්ස වචනස්ස අධිජ්ජෙතභාවස්ස හෙතුගඬ්ඛමිදං වචනං. යස්මා පනෙත්ථ සබ්බමිපි චතුබ්බිධං සම්පජ්ඤ්ඤං ලබ්භති යාවදෙව සාමඤ්ඤඵලවිසෙසදස්සනපට්ඨානත්තා ඉමිස්සා දෙසනාය, තස්මා තං ඉධ අධිජ්ජෙතන්ති දස්සෙතුං “ඉමස්මිං පනා”තිආදි චුත්තං. චුත්තනායෙනෙවාති අභික්කන්තාදීසු චුත්තනායෙනෙව. නනු “සතිසම්පජ්ඤ්ඤන සමන්තාගතො”ති එතස්ස උද්දෙසස්සායං නිද්දෙසො, අථ කස්මා සම්පජ්ඤ්ඤවසෙනෙව විත්ථාරො කතොති වොදනං සොධෙත්තො “සම්පජානකාරීති වා”තිආදිමාහ, සතිසම්පයුත්තස්සෙව සම්පජානස්ස වසෙන අත්ථස්ස විදිතබ්බත්තා එවං විත්ථාරො කතොති චුත්තං හොති. “සතිසම්පයුත්තස්සෙවා”ති ව ඉමිනා යථා සම්පජ්ඤ්ඤස්ස කිව්වතො පට්ඨානතා ගහිතා, එවං සතියාපීති අත්ථං දස්සෙති, න පනෙතං සතියා සම්පජ්ඤ්ඤන සහ භාවමත්තදස්සනං. න හි කදාපි සතිරහිතා ඤාණජපවත්ති අත්ථිති.

නනු ව සම්පජ්ඤ්ඤවසෙනෙවායං විත්ථාරො, අථ කස්මා සතිසම්පයුත්තස්ස සම්පජ්ඤ්ඤස්ස වසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බොති වොදනමිපි සොධෙති “සතිසම්පජ්ඤ්ඤන සමන්තාගතොති එතස්ස හි පදස්ස අයං විත්ථාරො”ති ඉමිනා. ඉදං චුත්තං හොති – “සතිසම්පජ්ඤ්ඤන සමන්තාගතො”ති එවං එකතො උද්දිට්ඨස්ස අත්ථස්ස විත්ථාරත්තා උද්දෙසෙ විය නිද්දෙසෙපි තදුභයං සමධුරභාවෙනෙව ගහිතන්ති. ඉමිනාපි හි සතියා සම්පජ්ඤ්ඤන සමධුරතංයෙව විභාවෙති එකතො උද්දිට්ඨස්ස අත්ථස්ස විත්ථාරභාවදස්සනෙන තදත්ථස්ස සිද්ධත්තා. ඉදානි විභවිගතයෙනාපි තදත්ථං සමත්ථෙතුං “විභවිගජ්ජකරණෙ පනා”තිආදි චුත්තං. ඉමිනාපි හි සම්පජ්ඤ්ඤස්ස විය සතියාපෙත්ථ පට්ඨානතංයෙව විභාවෙති. තත්ථ එතානි පදානීති “අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙ සම්පජානකාරී හොති”තිආදීනි උද්දෙසපදානි. විභත්තානෙවාති සතියා සම්පජ්ඤ්ඤන සම්පයොගමකත්වා සබ්බට්ඨානෙනසු විසුං විසුං විභත්තානියෙව.

මජ්ඣිමනිකායා, පන ආභිධම්මිකා (විභ. අට්ඨ. 523) ව එවං වදන්ති – එකො භික්ඛු ගච්ඡන්තො අඤ්ඤං චිත්තෙන්තො අඤ්ඤං විතක්කෙන්තො ගච්ඡති, එකො කම්මට්ඨානං අවිස්සජ්ජෙත්වා ගච්ඡති. තථා එකො තිට්ඨන්තො අඤ්ඤං චිත්තෙන්තො අඤ්ඤං විතක්කෙන්තො තිට්ඨති, එකො කම්මට්ඨානං අවිස්සජ්ජෙත්වා තිට්ඨති. එකො නිසිදන්තො අඤ්ඤං චිත්තෙන්තො අඤ්ඤං විතක්කෙන්තො නිසිදති, එකො කම්මට්ඨානං අවිස්සජ්ජෙත්වා නිසිදති. එකො සයන්තො අඤ්ඤං චිත්තෙන්තො අඤ්ඤං විතක්කෙන්තො සයති, එකො කම්මට්ඨානං අවිස්සජ්ජෙත්වා සයති. එත්තකෙන පන ගොවරසම්පජ්ඤ්ඤං න පාකටං හොතීති වඩ්ඤානෙන දීපෙත්ති. යො හි භික්ඛු වඩ්ඤාමං ඔතරිත්වා වඩ්ඤානකොටියං යීතො පරිග්ගණ්හාති “පාවීනවඩ්ඤානකොටියං පවත්තා රූපාරූපධම්මා

පවිජ්ජවඩ්ඤානකොටිං අප්පත්වා එත්ථෙව නිරුද්ධා,
 පවිජ්ජවඩ්ඤානකොටියං පවත්තාපි පාචිනවඩ්ඤානකොටිං අප්පත්වා
 එත්ථෙව නිරුද්ධා, වඩ්ඤානවෙමජ්ඣෙ පවත්තා උභො කොටියො
 අප්පත්වා එත්ථෙව නිරුද්ධා, වඩ්ඤානෙන පවත්තා රූපාරූපධම්මා යානං
 අප්පත්වා එත්ථෙව නිරුද්ධා, යානෙ පවත්තා නිසජ්ජං, නිසජ්ජාය පවත්තා
 සයනං අප්පත්වා එත්ථෙව නිරුද්ධා”ති එවං පරිග්ගණ්හන්තො
 පරිග්ගණ්හන්තොයෙව භවසීගං ඔතාරෙති, උට්ඨහන්තො කම්මට්ඨානං
 ගහෙත්වාව උට්ඨහති. අයං භික්ඛු ගතාදීසු සම්පජානකාරී නාම භොති.

එවං පන සුත්තෙ කම්මට්ඨානං අවිභූතං භොති, කම්මට්ඨානං අවිභූතං න
 කාතබ්බං, තස්මා යො භික්ඛු යාව සක්කොති, තාව වඩ්ඤානිත්වා යත්වා
 නිසීදිත්වා සයමානො එවං පරිග්ගහෙත්වා සයති “කායො අවෙනනො,
 මඤ්චො අවෙනනො, කායො න ජානාති ‘අහං මඤ්චෙ සයිතො’ති,
 මඤ්චොපි න ජානාති ‘මයි කායො සයිතො’ති. අවෙනනො කායො
 අවෙනනෙ මඤ්චෙ සයිතො”ති. එවං පරිග්ගණ්හන්තො
 පරිග්ගණ්හන්තොයෙව චිත්තං භවසීගං ඔතාරෙති, පබුජ්ඣන්තො
 කම්මට්ඨානං ගහෙත්වාව පබුජ්ඣති, අයං සුත්තෙ සම්පජානකාරී නාම
 භොති.

“කායාදිකිරියානිජ්ජත්තනෙන තම්මයත්තා,
 ආවජ්ජනකිරියාසමුට්ඨිතත්තා ව ජවනං, සබ්බම්පි වා ඡද්ධාරජ්ජවත්තං
 කිරියාමයපවත්තං නාම, තස්මිං සති ජාගරිතං නාම භොති”ති
 පරිග්ගණ්හන්තො භික්ඛු ජාගරිතෙ සම්පජානකාරී නාම. අපිච රත්තින්දිවං ඡ
 කොට්ඨාසෙ කත්වා පඤ්ච කොට්ඨාසෙ ජග්ගන්තොපි ජාගරිතෙ
 සම්පජානකාරී නාම භොති.

විමුත්තායතනසීසෙන ධම්මං දෙසෙන්නොපි, බාත්තිංස නිරවචනාකථා
 පභාය දසකථාවත්ථුනිස්සිතං සජ්ජායකථං කථෙන්නොපි භාසිතෙ
 සම්පජානකාරී නාම.

අට්ඨතිංසාය ආරම්මණෙසු චිත්තරූපියං මනසිකාරං පවත්තෙන්නොපි
 දුතියජ්ඣානං සමාපන්නොපි තුණ්හිභාවෙ සම්පජානකාරී නාම. දුතියඤ්ඤි
 ඤානං වවිසඬ්ඛාරවිරහනො විසෙසනො තුණ්හිභාවො නාමාති. අයම්පි
 නයො පුරිමනයනො විසෙසනයත්තා ඉධාපි ආහරිත්වා වත්තබ්බො. තථා
 හෙස අභිධම්මට්ඨකථාදීසු (විභ. අට්ඨ. 523) “අයං පනෙත්ථ අපරොපි
 නයො”ති ආරහිත්වා යථාචුත්තනයො විභාවිතොති. “එවං බො
 මහාරාජා”තිආදි යථානිද්දිට්ඨස්ස අත්ථස්ස නිගමනං, තස්මා තත්ථ
 නිද්දෙසානුරූපං අත්ථං දස්සෙන්නො “එව”න්තිආදිමාහ. සතිසම්පයුත්තස්ස
 සම්පජඤ්ඤස්සාති හි නිද්දෙසානුරූපං අත්ථවචනං. තත්ථ විනිවිජයො
 චුත්තොයෙව. එවන්ති ඉමිනා චුත්තජ්ජකාරෙන අභික්කන්තපටික්කන්තාදීසු
 සත්තසු යානෙසු පව්චෙකං චතුබ්බිධෙන පකාරෙනාති අත්ථො.

සන්තොසකථාවග්ගොත්ථාන

215. අත්ථදස්සනෙන පදස්සපි විඤ්ඤායමානත්තා පදමනපෙක්ඛිත්වා සන්තොසස්ස අත්තති අත්ථිතාය භික්ඛු සන්තුට්ඨොති පවුච්චති අත්ථමත්තං දස්සෙතුං. “ඉතරීතරපච්චයසන්තොසෙන සමන්තාගතො”ති චුත්තං. සන්තුස්සති න ලුද්ධො භවතීති හි පදනිබ්බවනං. අපිච පදනිබ්බවනවසෙන අත්ථෙ චුත්තෙ යස්ස සන්තොසස්ස අත්තති අත්ථිභාවතො සන්තුට්ඨො නාම, සො අපාකටොති තං පාකටකරණත්ථං. “ඉතරීතරපච්චයසන්තොසෙන සමන්තාගතො”ති අත්ථමත්තමාහ, විවරාදිකෙ යත්ථ කත්ථවි කප්පියපච්චයෙ සන්තොසෙන සමඨිගීභූතොති අත්ථො. ඉතර-සද්දො හි අනියමවචනො ද්විත්වත්තුං චුච්චමානො යං කිඤ්චි-සද්දෙන සමානත්ථො භොති. තෙන චුත්තං “යත්ථ කත්ථවි කප්පියපච්චයෙ”ති. අථ වා ඉතරං චුච්චති භීතං පණීතතො අඤ්ඤත්තා, තථා පණීතමපි භීතතො අඤ්ඤත්තා. අඤ්ඤමඤ්ඤාපෙක්ඛාසිද්ධා හි ඉතරතා, තස්මා භීතෙන වා පණීතෙන වා විවරාදිකප්පියපච්චයෙන සන්තොසෙන සමඨිගීභූතොති අත්ථො දට්ඨබ්බො. සන්තුස්සති තෙන, සන්තුස්සනමත්තත්ති වා සන්තොසො, තථා පවත්තො අලොභො, අලොභපධානා වා චත්තාරො ඛන්ධා. ලහනං ලාභො, අත්තනො ලාභස්ස අනුරූපං සන්තොසො යථාලාභසන්තොසො. බලන්ති කායබලං, අත්තනො බලස්ස අනුරූපං සන්තොසො යථාබලසන්තොසො. සාරුප්පන්ති සප්පායං පතිරූපං භික්ඛුනො අනුච්ඡවිකතා, අත්තනො සාරුප්පස්ස අනුරූපං සන්තොසො යථාසාරුප්පසන්තොසො.

අපරො නයො භතෙතිලබ් - ලාභො, යො යො ලාභො යථාලාභං, ඉතරීතරපච්චයො, යථාලාභෙන සන්තොසො යථාලාභසන්තොසො. බලස්ස අනුරූපං පවත්තතීති යථාබලං, අත්තනො බලානුච්ඡවිකපච්චයො, යථා-ථ සසාධනංදො චෙත්සද් අනුරූපකිරියං වදති, යථා තං ති න්”තඅධිවිත්“ ථච්චත් අධිතොසොයථාබලෙන සන් .තිදො සසාධනං අධිකරණකිරියන්සද්-යථාබලසන්තොසො. සාරුප්පති පතිරූපං භවති, සොභනං වා ආරොපෙතීති සාරුප්පං, යං යං සාරුප්පං යථාසාරුප්පං, භික්ඛුනො සප්පායපච්චයො, යථාසාරුප්පෙන සන්තොසො යථාසාරුප්පසන්තොසො. යථාචුත්තං පභෙදමනුගතා වග්ගොත්ථානා පභෙදවග්ගොත්ථානා.

ඉධාති සාසනෙ. අඤ්ඤං න පත්ථෙතීති අප්පත්තපත්ථනාභාවමාහ, ලහන්තොපි න ගණ්භාතීති පත්තපත්ථනාභාවං. පඨමෙන අප්පත්තපත්ථනාභාවෙයෙව චුත්තෙ යථාලුද්ධතො අඤ්ඤස්ස අපත්ථනා නාම අප්පිච්ඡතායපි සියා පවත්තිආකාරොති අප්පිච්ඡතාපසඨිගභාවතො තතොපි නිවත්තමෙව සන්තොසස්ස සරූපං දස්සෙතුං දුතියෙන පත්තපත්ථනාභාවො චුත්තොති දට්ඨබ්බං. එවමුපරිපි. පකතිදුබ්බලොති ආබාධාදිවිරහෙපි සභාවදුබ්බලො. සමානො සීලාදිභාගො යස්සාති සභාගො, සහ වා සීලාදීහි ගුණභාගෙහි චත්තතීති සභාගො, ලප්ථිපෙසලො භික්ඛු,

තෙන. තං පරිවත්තෙන්වාති පකතිදුඛිබ්බලාදීනං ගරුච්චරං න ඵාසුභාවාවහං, සරිරබ්බදාවහඤ්ඤං භොතීති පයොජනවසෙන පරිවත්තනං. චුත්තං, න අත්තිවිජ්ජාදිවසෙන. අත්තිවිජ්ජාදිජපකාරෙන හි පරිවත්තෙන්වා ලහුකච්චරපරිභොගො සන්තොසවිරොධි භොති, තස්ස පන තදභාවතො යථාචුත්තජපයොජනවසෙන පරිවත්තෙන්වා ලහුකච්චරපරිභොගොපි න සන්තොසවිරොධිති ආහ “ලහුකෙන යාපෙන්තොපි සන්තුට්ඨොව භොතී”ති. පයොජනවසෙන පරිවත්තෙන්වා ලහුකච්චරපරිභොගොපි න තාව සන්තොසවිරොධි, පගෙව තථා අපරිවත්තෙන්වා පරිභොගෙති සම්භාවිතස්ස අත්ථස්ස දස්සනත්ථඤ්ඤෙත්ථ අපි-සද්දග්ගහණං. චීවරනිද්දෙසෙපි “පත්තචීවරාදීනං අඤ්ඤතර”න්ති වචනං යථාරුතං ගහිතාවසෙසපච්චයසන්තොසස්ස චීවරසන්තොසෙ සමවරොධිතාදස්සනත්ථං. “ථෙරකො අයමායස්මා මල්ලකො”තිආදීසු ථෙරවොහාරස්ස පඤ්ඤත්තිමත්තෙපි පවත්තිතො දසවස්සතො පභුති චීරවස්සපබ්බජිතෙස්වෙව ඉධ පවත්තිඤ්ඤාපනත්ථං. “ථෙරානං චීරපබ්බජිතාන”න්ති චුත්තං, ථෙරානන්ති වා සඛිස්සත්ථෙරං වදති. චීරපබ්බජිතානන්ති පන තදවසෙසෙ චුඬ්ඬිතික්ඛු. සඬ්ඤාකුටාදිතොති කච්චරරාසිආදිතො. අනන්තකාතීති නන්තකාති පිලොතිකාති. “අ-කාරො චෙත්ථ නිපාතමත්ත”න්ති (වි. ව. අට්ඨ. 1165) විමානට්ඨකථායං චුත්තං. තථා වාහු “නන්තකං කජ්ජටො ජිණ්ණවසනං තු පටච්චර”න්ති නත්ථි දසාසඬ්ඤාතො අන්තො කොටි යෙසන්ති හි නන්තකාති, න-සද්දස්ස තු අනාදෙසෙ අනන්තකාතීතිපි යුජ්ජති. සඬ්ඤාකුටාදිතො පන ආචරියානං තථා අචුත්තත්තා විමංසිත්වා ගහෙතබ්බං. “සනන්තකාතී”තිපි පාඨො, නන්තකෙන සහ සංසිඛ්ඛිතාති පංසුකුලාති චීවරාතීති අත්ථො. සඬ්ඤාටිත්ති තිණ්ණං චීවරානං අඤ්ඤතරං චීවරං. තිණ්ණපි හි චීවරාති සඬ්ඤාටිත්තා “සඬ්ඤාටි”ති චුච්චන්ති. මහග්ගං චීවරං, බහුති වා චීවරාති ලහිත්වා තාති විස්සජ්ජෙන්වා තදඤ්ඤස්ස ගහණමිපි මහිවිජ්ජාදිනෙයෙ අට්ඨත්වා යථාසාරුජ්ජනෙයෙ එව ධීතත්තා න සන්තොසවිරොධිති ආහ “තෙසං...පෙ.... ධාරෙන්තොපි සන්තුට්ඨොව භොතී”ති. යථාසාරුජ්ජනෙයෙන යථාලද්ධං විස්සජ්ජෙන්වා තදඤ්ඤගහණමිපි න තාව සන්තොසවිරොධි, පගෙව අනඤ්ඤගහණෙන යථාලද්ධස්සෙව යථාසාරුජ්ජං පරිභොගෙති සම්භාවිතස්ස අත්ථස්ස දස්සනත්ථඤ්ඤෙත්ථ අපි-සද්දග්ගහණං, එවං සෙසපච්චයෙසුපි යථාබලයථාසාරුජ්ජනිද්දෙසෙසු අපි-සද්දග්ගහණෙන අධිජ්ජායො වෙදිතබ්බො.

පකතිචිරුද්ධන්ති සභාවෙනෙව අසජ්ජායං. සමණධම්මකරණසීසෙන සජ්ජායපච්චයපරියෙසනං, පරිභුඤ්ජනඤ්ඤං විසෙසතො යුත්තතරන්ති අත්ථන්තරං විඤ්ඤාපෙත්තුං. “යාපෙන්තොපි”ති අවත්වා “සමණධම්මං කරොන්තොපි”ති චුත්තං. මිස්සකාභාරන්ති තණ්ඩුලමුග්ගාදිහි නානාවිධපුබ්බණ්ණාපරණ්ණෙහි මිස්සෙන්වා කතං ආහාරං.

අඤ්ඤමිපි සෙනාසනෙ යථාසාරුප්පසන්තොසං දස්සෙන්නො ආභ “යො හී”තිආදි. පටිමෙ හි නයෙ යථාලද්ධස්ස විස්සජ්ජනෙන, දුතියෙ පන යථාපත්තස්ස අසම්පට්ච්ඡනෙන යථාසාරුප්පසන්තොසො චුත්තොති අයමෙනෙසං විසෙසො. හී-සද්දො චෙත්ථ පක්ඛන්තරජොතකො. මජ්ඣිමාගමට්ඨකථායං පන පි-සද්දො දිස්සති. “උත්තමසෙනාසනං නාම පමාදට්ඨාන”න්ති චත්ථා තබ්භාවමෙව දස්සෙතුං “තත්ථ නිසින්තස්සා”තිආදි චුත්තං. නිද්දාහිභූතස්සාති ටීනමිද්දොක්කමනෙන විත්තචෙතසිකගෙලඤ්ඤභාවතො භවඤ්ඤසන්තතිසඬ්ඛාතාය නිද්දාය අභිභූතස්ස, නිද්දායන්තස්සාති අත්ථො. පටිබුජ්ඣතොති තථාරූපෙන ආරම්මණන්තරෙන පටිබුජ්ඣන්තස්ස පටිබුජ්ඣනහෙතු කාමචිතක්කා පාතුභවන්තීති චුත්තං හොති. “පටිබුජ්ඣනතො”තිපි හි කත්ථවි පාඨො දිස්සති. අයමිති පටිමනායං උපාදාය චුත්තං.

තෙසං ආභතෙනාති තෙහි ථෙරාදීහි ආභතෙන, තෙසං වා යෙන කෙනවි සන්තකෙනාති අජ්ඣාභරිත්ථා සම්බන්ධො. මුත්තභරිතකන්ති ගොමුත්තපරිභාවිතං, පුතිභාවෙන වා මොචිතං ඡඩ්ඞිතං භරිතකං, ඉදානි පන පොත්ථකෙසු “ගොමුත්තභරිතක”න්ති පාඨො, සො න පොරාණපාඨො තබ්බණ්ණනාය (දී. නි. ටී. 1.215) විරුද්ධත්තා. චතුමධුරන්ති මජ්ඣිමාගමවරෙ මහාධම්මසමාදානසුත්තෙ (ම. නි. 1.484 ආදයො) චුත්තං දධිමධුසප්පිඨාණිතසඬ්ඛාතං චතුමධුරං, එකස්මිඤ්ච භාජනෙ චතුමධුරං යපෙත්ථා තෙසු යදිච්ඡසි, තං ගණ්භාහි භන්තෙති අත්ථො. “සවස්සා”තිආදිනා තදුභයස්ස රොගවූපසමනභාවං දස්සෙති. බුද්ධාදීහි වණ්ණිතන්ති “පුතිමුත්තභෙසජ්ජං නිස්සාය පබ්බජ්ජා”තිආදිනා (මහාව. 73, 128) සම්මාසම්බුද්ධාදීහි පසත්ථං. අප්පිච්ඡතාවිසිට්ඨාය සන්තුට්ඨියා නියොජනතො පරමෙන උක්කංසගතෙන සන්තොසෙන සන්තුස්සතීති පරමසන්තුට්ඨො.

කාමඤ්ච සන්තොසප්පහෙදා යථාචුත්තතොපි අධිකතරා වීචරෙ වීසති සන්තොසා, පිණ්ඩපාතෙ පන්තරස, සෙනාසනෙ ව පන්තරස, ගිලානපච්චයෙ වීසතීති, ඉධ පන සඬ්ඛෙපෙන ද්වාදසවිධොයෙව සන්තොසො චුත්තො. තදධිකතරප්පහෙදො පන චතුරඤ්ඤාත්තරෙ මහාඅරියවංසසුත්තට්ඨකථාය (අ. නි. අට්ඨ. 2.4.28) ගහෙතබ්බො. තෙනාභ “ඉමිනා පනා”තිආදි. එවං “ඉධ මහාරාජ හික්ඛු සන්තුට්ඨො හොති”ති එත්ථ පුග්ගලාධිට්ඨානනිද්දිට්ඨෙන සන්තුට්ඨපදෙනෙව සන්තොසප්පහෙදං දස්සෙත්ථා ඉදානි “කායපරිහාරිකෙන වීචරෙන කුච්ඡපරිහාරිකෙන පිණ්ඩපාතෙනා”තිආදි දෙසනානුරූපං තෙන සන්තොසෙන සන්තුට්ඨස්ස අනුච්ඡවිකං පච්චයප්පහෙදං, තස්ස ව කායකුච්ඡපරිහාරියභාවං විභාවෙත්තො එවමාහාති අයමෙත්ථ සම්බන්ධො. කාමඤ්චස්ස වීචරපිණ්ඩපාතෙහෙව යථාක්කමං කායකුච්ඡපරිහාරියෙහි සන්තුට්ඨතා පාළියං චුත්තා, තථාපි සෙසපරික්ඛාරචතුක්කෙන ව විනා වීචරණමයුත්තං,

සබ්බත්ථ ච කායකුච්ඡපරිහාරියතා ලද්ධබ්බාති අට්ඨකථායං අයං විනිවිජයො
 වුත්තොති දට්ඨබ්බං. දන්තකට්ඨවිජෙදනවාසීති ලක්ඛණමත්තං
 තදඤ්ඤකිච්චස්සාපි තාය සාධෙනබ්බත්තා, තෙන චක්ඛති “මඤ්චපීයානං
 අභිගපාදවීරකුට්ඨිකසජ්ජනකාලෙ චා”තිආදි. වුත්තමිපි චෙතං
 පොරාණට්ඨකථාසු “න භෙතං කත්ථවිපි පාළියමාගත”න්ති.

බන්ධනන්ති කායබන්ධනං. පරිස්සාවනෙන පරිස්සාවනඤ්ච, තෙන
 සහාති චා අත්ථො. යුත්තො කම්මට්ඨානභාවනාසඬ්ඛාතො යොගො යස්ස,
 තස්මිං චා යොගො යුත්තොති යුත්තයොගො, තස්ස.

කායං පරිහරන්ති පොසෙන්නි, කායස්ස චා පරිහාරො පොසනමත්තං
 පයොජනමෙතෙහිති කායපරිහාරියා ක-කාරස්ස ය-කාරං කත්වා.
 පොසනඤ්චෙත්ථ වඩ්ඪනං, භරණං චා, තථා කුච්ඡපරිහාරියාපි වෙදිතබ්බා.
 බහිද්ධාව කායස්ස උපකාරකභාවෙන කායපරිහාරියතා,
 අජ්ඣොභරණවසෙන සරීරට්ඨිතියා උපකාරකභාවෙන කුච්ඡපරිහාරියතාති
 අයමෙතෙසං විසෙසො. තෙනාහ “කිවීරං තාවා”තිආදි. “පරිහරති”ති
 එතස්ස පොසෙන්නි අත්ථවචනං. ඉතීති නිදස්සනෙ නිපාතො, එවං
 වුත්තනායෙන කායපරිහාරියං භොතීති කාරණජොතනෙ චා, තස්මා
 පොසනතො කායපරිහාරියං භොතීති. එවමුපරිපි. වීරකණ්ණෙනාති
 වීරපරියන්තෙන.

කුට්පරිහණ්ඩකරණකාලෙති කුටියා සමන්තතො විලිම්පනෙන
 සම්මට්ඨකරණකාලෙ.

අභිගං නාම මඤ්චපීයානං පාදුපරි යපිතො පධානසම්භාරවිසෙසො.
 යත්ථ පදරසඤ්චිනනපිට්ඨිඅපස්සයනාදීති කරොන්ති, යො “අටනී”තිපි
 වුවචති.

මධුද්දුමපුප්ථං මධුකං නාම, මක්ඛිකාමධුහි කතපුචං චා. පරික්ඛාරමත්තා
 පරික්ඛාරපමාණං. සෙය්‍යං පච්ඡන්තස්සාති පච්චත්ථරණකුඤ්චිකානං
 තාදිසෙ කාලෙ පරිභුත්තභාවං සන්ධාය වුත්තං. තෙනාහ “තත්ථවයකං
 පච්චත්ථරණ”න්ති. අත්තතො සන්තකභාවෙන පච්චත්ථරණාධිට්ඨානෙන
 අධිට්ඨහිත්වා තත්ථෙව සෙනාසනෙ තිට්ඨනකඤ්ඤි “තත්ථවයක”න්ති
 වුවචති. විකප්පනවචනතො පන තෙසමඤ්ඤතරස්ස නවමතා,
 යථාවුත්තපටිපාටියා චෙත්ථ නවමභාවො, න තු තෙසං
 තථාපතිනියතභාවෙන. කස්මාති චෙ? තථායෙව තෙසමධාරණතො. එස
 නයො දසමාදීසුපි. තෙලං පටිසාමෙත්වා හරිතා වෙළුනාළිආදිකා තෙලනාළි.
 නනු සන්තුට්ඨපුග්ගලදස්සනෙ සන්තුට්ඨොව අට්ඨපරික්ඛාරිකො
 දස්සෙතබ්බොති අනුයොගෙ යථාරහං තෙසමිපි සන්තුට්ඨභාවං දස්සෙන්නො
 “එතෙසු චා”තිආදිමාහ. මහන්තො පරික්ඛාරසඬ්ඛාතො භාරො එතෙසන්ති
 මහාභාරා, අයං අධුනා පායො, ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන පන

“මහාගජා”ති පාඨස්ස දිට්ඨත්තා “දුප්පොසභාවෙන මහාගජා වියාති මහාගජා”ති (දී. නි. ටී. 1.215) චුත්තං, න තෙ එත්තකෙහි පරික්ඛාරෙහි “මහිච්ඡා, අසන්තුට්ඨා, දුබ්භරා, බාහුල්ලචුත්තිනො”ති ච වත්තබ්බාති අධිප්පායො. යදි ඉතරෙපි සන්තුට්ඨා අප්පිච්ඡතාදිසභාවා, කිමෙතෙසම්පි වසෙන අයං දෙසනා ඉච්ඡිතාති වොදනං සොධෙතුං “හගවා පනා”තිආදි චුත්තං. අට්ඨපරික්ඛාරිකස්ස වසෙන ඉමිස්සා දෙසනාය ඉච්ඡිතභාවො කථං විඤ්ඤායතීති අනුයොගම්පි අපනෙති “සො භී”තිආදිනා, තස්සෙව තථා පක්කන්තභාවෙන “කායපරිහාරිකෙන විවරොනා”තිආදි පාළියා යොග්‍යතො තස්ස වසෙන ඉච්ඡිතභාවො විඤ්ඤායතීති චුත්තං හොති. වචනීයස්ස හෙතුභාවදස්සනෙන හි වාචකස්සාපි හෙතුභාවො දස්සිතොති. එවඤ්ඤා කත්වා “ඉති ඉමස්සා”තිආදි ලද්ධගුණවචනම්පි උපපන්නං හොති. සල්ලභුකා චුත්ති ජීවිකා යස්සාති සල්ලභුකචුත්ති, තස්ස භාවො සල්ලභුකචුත්තිතා, තං. කායපාරිහාරියෙනාති භාවප්පධානනිද්දෙසො, භාවලොපනිද්දෙසො වාති දස්සෙති “කායං පරිහරණමත්තකෙනා”ති ඉමිනා, කායපොසනප්පමාණෙනාති අත්ථො. තථා කුච්ඡිපරිහාරියෙනාති එත්ථාපි. චුත්තතයෙන චෙත්ථ ද්විධා වචනත්ථො, ටීකායං (දී. නි. ටී. 1.215) පන පඨමස්ස වචනත්ථස්ස හෙට්ඨා චුත්තත්තා දුතියොව ඉධ චුත්තොති දට්ඨබ්බං. මමායනතණ්හාය ආසඬිගො. පරිග්ගහතණ්හාය බන්ධො. ජියාමුත්තොති ධනුජියාය මුත්තො. යුථාති හත්ථිගණතො. තිධා පහින්තමදො මදහත්ථී. වනපබ්භාරත්ති වනෙ පබ්භාරං.

චතුසු දිසාසු සුඛවිහාරිතාය සුඛවිහාරට්ඨානභූතා, “එකං දිසං එරිත්වා .නි .දී) තිආදිනා”3.308; ම .නි .1.77, 459, 509; 2.309) වා නයෙන බ්‍රහ්මවිහාරභාවනාඵරණට්ඨානභූතා වතස්සො දිසා එතස්සාති චතුද්දිසො, සො එව චතුද්දිසො, වතස්සො වා දිසා චතුද්දිසං, චුත්තතයෙන තමස්සාති චතුද්දිසො යථා තෙට්ඨිපි සත්ථෙව දිසාසු කත්තාස් .නි”ධොසද්ථ “ වා සඬබ්බාරෙ වා හයෙන න පටිහනති, සයං වා තෙහි න පටිහඤ්ඤතෙති අප්පට්ඨොසාසමානොතුස්සන් .නි සකෙන, සන්තෙන වා, සමමෙව වා තුස්සනකො. ඉතරිතරෙනාති යෙන කෙනවි පච්චයෙන, උච්චාවචෙන වා. පරිච්ච සයන්ති පවත්තන්ති කායචිත්තාති, තාති වා පරිසයන්ති අභිභවන්තීති පරිස්සයා, සීහබ්‍යග්ග්‍යාදයො බාහිරා, කාමච්ඡන්දාදයො ච අප්ප්ඤ්ඤාතිකා කායචිත්තපද්දවා, උපයොගත්ථෙ වෙනං සාම්චවනං. සහිතාති අධිවාසනබන්තියා, වීරියාදිධම්මෙහි ච යථාරහං බන්තා, ගහන්තා වාති අත්ථොධ්‍යාවකරහයාභාවෙනට්ඨ . අප්ප්ඤ්ඤාතිකො . වරෙති අසභායො එකාකී හුත්වා වරිතුං විහරිතුං සක්කුණෙය්‍යසමත . ඵ්ථනෙ හි එය්‍ය-සද්දො යථා .නි .සං) තින්”කො ඉමං විජටයෙ ජට“1.23) බග්ගවිසාණකප්පතාය එකවිහාරිති දස්සෙති “බග්ගවිසාණකප්පො”ති ඉමිනාන යානෙසණ් . ගසදිසං එකමෙවබග් මත්ථකෙ උට්ඨිතං විසාණං යස්සාති බග්ගො; බග්ගසද්දෙන තංසදිසවිසාණස්ස ගහිතත්තා, මහිංසප්පමාණො මිගවිසෙසො,

යො ලොකෙ පලාසාදො“, ගණ්ඨකොවතීති ච වුචි“, තස්ස විසාණෙන එකිභාවෙන සදිසොති අත්ථොඅපිච එකවිභාරිතාය . ඛග්ගවිසාණකප්පොති දස්සෙතුම්පි එවං වුත්තංථොසා අත්ථාරො පනස්විත් . ඛග්ගවිසාණසුත්තවණ්ණනායං, (සු .යථ .නි .1.42) වුළුනිද්දෙසෙ (වුළුනි . 128) ච වුත්තනායෙන වෙදිතබ්බො.

එවං වණ්ණිතන්ති ඛග්ගවිසාණසුත්තෙ භගවතා තථා දෙසනාය විවරිතං, ථොමිතං වා. ඛග්ගස්ස නාම මිගස්ස විසාණෙන කප්පො සදිසො තථා. කප්ප-සද්දො හෙත්ථ “සත්ථුකප්පෙන වත හො කිර සාවකෙන සද්ධිං මන්තයමානා”තිආදීසු (ම. නි. 1.260) විය පටිභාගෙ වත්තති, තස්ස භාවො ඛග්ගවිසාණකප්පතා, තං සො ආපජ්ජතීති සම්බන්ධො.

වාතාභිසාතාදීහි සියා සකුණො ඡින්නපක්ඛො, අසඤ්ජාතපක්ඛො වා, ඉධ පන ධෙතුං සමත්ථො සපක්ඛිකොව අධිජ්ජෙතොති විසෙසදස්සනත්ථං පාළියං “පක්ඛි සකුණො”ති වුත්තං, න තු “ආකායෙ අන්තලික්ඛෙ වඩ්ඪමති”තිආදීසු (පටි. ම. 3.11) විය පරියායමත්තදස්සනත්ථන්ති ආභ “පක්ඛියුත්තො සකුණො”ති. උජ්ජතතීති උද්ධං පතති ගච්ඡති, පක්ඛන්දතීති අත්ථො. විධුනන්තාති විහින්දන්තා, විවාලෙන්තා වා. අජ්ජතනායාති අජ්ජභාවත්ථාය. තථා ස්වාතනායාති එත්ථාපි. අත්තනො පත්තං එව භාරො යස්සාති සපත්තභාරො. මමායනතණ්හාභාවෙන නිස්සඬිගො. පරිග්ගහතණ්හාභාවෙන නිරපෙක්ඛො. යෙන කාමන්ති යත්ථ අත්තනො රුචි, තත්ථ. භාවනපුංසකං වා එතං. යෙන යථා පවත්තො කාමොති හි යෙනකාමො, තං, යථාකාමන්ති අත්ථො.

නිවරණජ්ජහානකථාවණ්ණනා

216. පුබ්බෙ වුත්තස්සෙව අත්ථවතුක්කස්ස පුන සම්පිණ්ඨෙත්වා කථනං කිමත්ථන්ති අධිජ්ජායෙන අනුයොගං උද්ධරිත්වා සොධෙති “සො...පෙ.... කිං දස්සෙති”තිආදිනා. පච්චයසම්පත්තින්ති සම්භාරපාරිපූරිං. ඉමෙ වත්තාරොති සීලසංවරො ඉන්ද්‍රියසංවරො සම්පජ්ඤ්ඤං සන්තොසොති පුබ්බෙ වුත්තා වත්තාරො ආරඤ්ඤිකස්ස සම්භාරා. න ඉජ්ඣකීති න සම්පජ්ජති න සඵලො භවති. න කෙවලං අනිජ්ඣනමත්තං, අථ ඛො අයම්පි දොසොති දස්සෙති “තිරච්ඡානගතෙහි වා”තිආදිනා. වත්තබ්බතං ආපජ්ජතීති “අසුකස්ස හික්ඛුනො අරඤ්ඤෙ තිරච්ඡානගතානං විය, වනවරකානං විය ච නිවාසනමත්තමෙව, න පන අරඤ්ඤවාසානුවච්ඡවිකා කාචි සම්මාපටිපත්ති අත්ථි”ති අපවාදවසෙන වචනීයභාවමාපජ්ජති, ඉමස්සත්ථස්ස පන දස්සනෙන විරුජ්ඣනතො සද්ධිං-සද්දො න පොරාණොති දට්ඨබ්බං. අථ වා ආරඤ්ඤකෙහි තිරච්ඡානගතෙහි, වනවරච්ඡභාගජනෙහි වා සද්ධිං විජ්ජටිපත්තිවසෙන වසනීයභාවං ආපජ්ජති. “න හික්ඛවෙ පණ්ඩාය අරඤ්ඤෙ වත්ථබ්බං, යො වසෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්කටස්සා”තිආදීසු (පාරා. 223) විය හි වත්ථබ්බ-සද්දො වසිතබ්බපරියායො. තථා හි විභඩ්ගට්ඨකථායම්පි වුත්තං “ඵවරුපස්ස හි අරඤ්ඤවාසො

කාළමක්කටඅවිජතරච්ඡදීපිමිගානං අට්ඨවාසසදිසො හොති”ති (විහ. අට්ඨ. 526) අධිවත්ථාති අධිවසන්තා. පට්ඨං හෙරවසද්දං සාවෙන්ති. තාවතා අපලායන්තස්ස හත්ථෙහිපි සීසං පහරිත්වා පලාපනාකාරං කරොන්තිති ආචරියසාරිපුත්තත්ථෙරොන කථිතං. එවං බ්‍යතිරෙකතො පච්චයසම්පත්තියා දස්සිතභාවං පකාසෙත්වා ඉදානි අන්වයතොපි පකාසෙතුං “යස්ස පනෙනෙ”තිආදි වුත්තං. කථං ඉජ්ඣතිති ආහ “සො හී”තිආදි. කාළකො තිලකොති වණ්ණවිකාරාපනරොගවසෙන අඤ්ඤත්ථ පරියායවචනං. වුත්තඤ්ඤි -

“දුන්නාමකඤ්ඤව අරිසං, ඡද්දිකො වමථුරිතො;
දවටු පරිතාපොථ, තිලකො තිලකාළකො”ති.

තිලසණ්ඨානං විය ජායතීති හි තිලකො, කාළො හුත්වා ජායතීති කාළකො. ඉධ පන පණ්ණත්තිවිතික්කමසඬ්ඛානං ථුල්ලවජ්ජං කාළකසදිසත්තා කාළකං, මිච්ඡාවිතික්කමසඬ්ඛානං අණුමත්තවජ්ජං තිලකසදිසත්තා තිලකන්ති අයං විසෙසො. තන්ති තථා උජ්ජාදිතං පිනිං. විගතභාවෙන උපට්ඨානතො බ්‍යවයවසෙන සම්මසනං. බීයනට්ඨෙන හි බ්‍යොව විගතො, විපරිතො වා හුත්වා අයනට්ඨෙන ව්‍යොතිපි වුච්චති. අරියභූමි නාම ලොකුත්තරභූමි. ඉතීති අරියභූමිඔක්කමනතො, දෙවතානං වණ්ණභණ්ණනතො වා, තත්ථ තත්ථ දෙවතානං වචනං සුත්වා තස්ස යසො පත්ථොති වුත්තං හොති, එවඤ්ඤව කත්වා හෙට්ඨා වුත්තං අයසපත්ථරණමිපි දෙවතානමාරොචනවසෙනාති ගහෙතබ්බං.

විචිත්තදො ජනවිවෙකෙති ආහසද්- “සුඤ්ඤ”න්තිතං පන . බංසොසාභාවෙන වෙදිතබ්බදනිග්ජනසද් සද්දකණ්ටකත්තා ඤානස්සාති දස්සෙතුං “අජ්ජසද්දං අජ්ජනිග්සොසන්ති අත්ථො”ති වුත්තං . ඤං ගහිතංගහණෙනෙව හි ඉධ ජඤ්ජනකග් තථා හි වුත්තං විහඬිගෙ “යදෙව තං අජ්ජනිග්සොසං, තදෙව තං විජනවාත .විහ) තින්”533). අජ්ජසද්දන්ති ව පකතිසද්දාභාවමාහ. අජ්ජනිග්සොසන්ති නගරනිග්සොසාදිසද්දාභාවංජනං සාවසෙසං වියඤ්ඤිදිසෙසු හි බ්‍ය ., අත්ථො පන නිරවසෙසොති අට්ඨකථාසු වුත්තං. මජ්ඣිමාගමට්ඨකථාවණ්ණනායං (ම .යඅට් .නි .3.364) පන ආචරියධම්මපාලත්ථෙරො එවමාහ “අජ්ජසද්දස්ස පරිත්තපරියායං මනසි කත්වා වුත්තං .ති’ජනං සාවසෙසං සියාඤ්ඤා’ තෙනාහ .තිආදි’සාන හි තස් අජ්ජසද්දො පනෙත්ථ අභාවත්ථොතිපි සක්කා විඤ්ඤාතුං .නි .ම) තිආදිසු’ජානාමිව සඤ්ජාබ්‍යාධතඤ්ඤාප් 1.225) වියා .ති’ ථතමත්ං විහඬිගපාළියා (විහ .528) සංසන්දන්තො “එතදෙවා”තිආදිමාහ. එතදෙවාති ව මයා සංවණ්ණියමානං නිස්සද්දතං එවාති අත්ථො. සන්තිකෙපිති ගාමාදීනං සම්පෙපි එදිසං විචිත්තං නාම, පගෙව දුරෙති අත්ථො. අනාකිණ්ණන්ති අසඬ්කිණ්ණං අසම්බාධංසයස් . සෙනාසනස්ස

සමන්තා ගාචුතම්පි අඛිඨයොජනම්පි පබ්බතගහනං වනගහනං නදීගහනං හොති, න කොචි අවෙලාය උපසඬ්ඨකම්තුං සක්කොති, ඉදං සන්තිකෙපි අනාකිණ්ණං නාම. සෙතීති සයති. ආසතීති නිසීදති. “එත්ථා”ති ඉමිනා සෙන-සද්දස්ස, ආසන-සද්දස්ස ච අධිකරණත්ථභාවං දස්සෙති, ච-සද්දෙන ච තදුභයපදස්ස චත්ථසමාසභාවං. “තෙනාහා”තිආදිනා විභඩ්ගපාළිමෙව ආහරති.

ඉදානි තස්සායෙවත්ථං සෙනාසනප්පහෙදදස්සනවසෙන විභාවෙතුං “අපිචා”තිආදි චුත්තං. විභඩ්ගපාළියං නිදස්සනනායෙන සරූපතො දස්සිතසෙනාසනස්සෙව හි අයං විභාගො. තත්ථ විභාරො පාකාරපරිච්ඡින්නො සකලො ආවාසො. අඛිඨයොගො දීඝපාසාදො, “ගරුළසණ්ඨානපාසාදො”තිපි වදන්ති. පාසාදො චතුරස්සපාසාදො. හම්මියං මුණ්ඩච්ඡදනපාසාදො. අට්ටො පට්ඨාජුනං පට්ඨාහනායොග්ගො චතුපඤ්චභූමකො පතිස්සයවිසෙසො. මාළො ඵකකුටසඩ්ගහිතො අනෙකකොණවත්තො පතිස්සයවිසෙසො. අපරො නායො – විභාරො දීඝමුඛපාසාදො. අඛිඨයොගො ඵකපස්සඡදනකගෙහං. තස්ස කිර ඵකපස්සෙ හිත්ති උච්චතරා හොති, ඉතරපස්සෙ නිවා, තෙන තං ඵකඡදනකං හොති. පාසාදො ආයතචතුරස්සපාසාදො. හම්මියං මුණ්ඩච්ඡදනකං චන්දිකඩ්ගණයුත්තං. ගුහා කෙවලා පබ්බතගුහා. ලෙණං ද්වාරබන්ධං පබ්භාරං. සෙසං චුත්තනයමෙව. “මණ්ඩපොති සාබ්බමණ්ඩපො”ති (දී. නි. ටී. 1.216) ඵචං ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන, අඬ්ගුත්තරට්ඨකාකාරෙන ච ආචරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙන චුත්තං.

විභඩ්ගට්ඨකථායං (විභ. අට්ඨ. 527) පන විභාරොති සමන්තා පරිහාරපථං, අන්තොයෙව ච රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානානි දස්සෙත්වා කතසෙනාසනං. අඛිඨයොගොති සුපණ්ණවඬ්ඨකගෙහං. පාසාදොති ද්වෙ කණ්ණිකාති ගහෙත්වා කතො දීඝපාසාදො. අට්ටොති පට්ඨාජාදිපට්ඨාහනත්ථං ඉට්ඨකාහි කතො බහලහිත්තිකො චතුපඤ්චභූමකො පතිස්සයවිසෙසො. මාළොති හොජනසාලාසදිසො මණ්ඩලමාළො. විනයට්ඨකථායං පන “ඵකකුටසඩ්ගහිතො චතුරස්සපාසාදො”ති (පාරා. අට්ඨ. 2.482-487) චුත්තං. ලෙණන්ති පබ්බතං බණ්ණිත්වා වා පබ්භාරස්ස අප්පහොනකට්ඨානෙ කුට්ඨං උට්ඨාපෙත්වා වා කතසෙනාසනං. ගුහාති භූමිදරි වා යත්ථ රත්තින්දිවං දීපං ලද්ධං වට්ටති, පබ්බතගුහා වා භූමිගුහා වාති චුත්තං.

තං ආවසථභූතං පතිස්සයසෙනාසනං විහරිතබ්බට්ඨෙත, විහාරට්ඨානට්ඨෙත ච විහාරසෙනාසනං නාම. මසාරකාදිචතුබ්බිධො මඤ්චො. තථා පීඨං. උණ්ණහිසිආදිපඤ්චවිධා හිසි. සිසප්පමාණං බිම්බොහනං. විත්ථාරතො විදන්ථිචතුරඩ්ගලතා, දීඝතො මඤ්චවිත්ථාරප්පමාණතා වෙන්ථ සිසප්පමාණං. මසාරකාදීනි මඤ්චපීඨභාවතො, හිසිඋපධානඤ්ච මඤ්චපීඨසම්බන්ධතො

මඤ්චපීඨසෙනාසනං. මඤ්චපීඨභූතඤ්චි සෙනාසනං, මඤ්චපීඨසම්බන්ධඤ්ච සාමඤ්ඤනිද්දෙසෙන, එකසෙසෙන වා “මඤ්චපීඨසෙනාසන”න්ති වුවිච්චි. ආචරියසාරිපුත්තත්ථෙරොපි එවමෙව වදනි. ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන පන “මඤ්චපීඨසෙනාසනන්ති මඤ්චපීඨඤ්චෙව මඤ්චපීඨසම්බන්ධසෙනාසනඤ්චා”ති (දී. නි. ටී. 1.216) වුත්තං. විමිලිකා නාම සුධාපරිකම්මකතාය භූමියා වණ්ණානුරක්ඛණත්ථං පට්ඨණ්ඩාදිහි සිබ්බෙන්වා කතා. වම්මඛණ්ඩො නාම සිහඛාග්ගදීපිතරච්ඡවම්මාදීසුපි යං කිඤ්චි වම්මං. අට්ඨකථාසු (පාවි. අට්ඨ. 112; වි. සඬග. අට්ඨ. 82) හි සෙනාසනපරිභොගෙ පටික්ඛිත්තවම්මං න දිස්සති. තිණසන්ථාරොති යෙසං කෙසඤ්චි තිණානං සන්ථාරො. එසෙව නයො පණ්ණසන්ථාරෙපි. විමිලිකාදි භූමියං සන්ථරිතබ්බතාය සන්ථතසෙනාසනං. යත්ථ වා පන භික්ඛු පටික්කමන්තීති යපෙත්වා වා එතානි මඤ්චාදීනි යත්ථ භික්ඛු සන්තිපතන්ති, සබ්බමෙතං සෙනාසනං නාමාති එවං වුත්තං අවසෙසං රුක්ඛමුලාදිපටික්කමිතබ්බට්ඨානං අභිසඬ්ඛරණාභාවතො කෙවලං සයනස්ස, නිස්සජ්ජාය ව ඔකාසභූතත්තා ඔකාසසෙනාසනං. සෙනාසනග්ගහණෙනාති “විචිත්තං සෙනාසන”න්ති ඉමිනා සෙනාසනසද්දෙන විචිත්තසෙනාසනස්ස වා ආදානෙන, වචනෙන වා ගහිතමෙව සාමඤ්ඤජොතනාය විසෙසෙ අවට්ඨානතො, විසෙසත්ථිනා ව විසෙසස්ස පසුප්පිතබ්බතො.

යදෙවං කස්මා “අරඤ්ඤ”න්තිආදි පුන වුත්තන්ති අනුයොගෙන “ඉධ පනස්සා”තිආදිමාහ. එවං ගහිතෙසුපි සෙනාසනෙසු යථාවුත්තස්ස භික්ඛුතො අනුච්ඡවිකමෙව සෙනාසනං දස්සෙතුකාමත්තා පුන එවං වුත්තන්ති අධිප්පායො. “භික්ඛුනිනං වසෙන ආගත”න්ති ඉදං විනයෙ ආගතමෙව සන්ධාය වුත්තං, න අභිධම්මෙ. විනයෙ හි ගණම්භාගිනියනසික්ඛාපදෙ (පාවි. 691) භික්ඛුනිනං ආරඤ්ඤකධුතඬ්ඛස්ස පටික්ඛිත්තත්තා ඉදම්පි ව තාසං අරඤ්ඤං නාම, න පන පඤ්චධනුසතිකං පච්ඡිමං අරඤ්ඤමෙව සෙනාසනං, ඉදම්පි ව තාසං ගණම්භාගිනියනාපත්තිකරං, න තු පඤ්චධනුසතිකාදිමෙව අරඤ්ඤං. වුත්තඤ්චි තත්ථ –

“එකා වා ගණම්භා ඔහියෙය්‍යාති අගාමකෙ අරඤ්ඤෙ දුතිසිකාය භික්ඛුනියා දස්සනුපචාරං වා සවනුපචාරං වා විජහන්තියා ආපත්ති පුල්ලව්වයස්ස, විජහිතෙ ආපත්ති සඬ්ඝාදියෙසස්සා”ති.

විනයට්ඨකථාසුපි (පාවි. අට්ඨ. 692) හි තථාව අත්ථො වුත්තොති. අභිධම්මෙ පන “අරඤ්ඤන්ති නික්ඛමිත්වා බහි ඉන්දබ්බිලා සබ්බමෙතං අරඤ්ඤ”න්ති (විහ. 529) ආගතං. විනයසුත්තත්තා හි උභොපි පරියායදෙසනා නාම, අභිධම්මො පන නිප්පරියායදෙසනා, තස්මා යං න ගාමපදෙසන්තොගධං, තං අරඤ්ඤන්ති නිප්පරියායෙන දස්සෙතුං තථා වුත්තං. ඉන්දබ්බිලා බහි නික්ඛමිත්වා යං යානං පවත්තං, සබ්බමෙතං අරඤ්ඤං

නාමාති වෙන්ට අත්ථො. ආරඤ්ඤකං නාම...පෙ.... පච්ඡිමන්ති ඉදං පන සුත්තන්තනයෙන ආරඤ්ඤකසික්ඛාපදෙ (පාරා. 652) ආරඤ්ඤකං භික්ඛුං සන්ධාය චුත්තං ඉමස්ස භික්ඛුනො අනුරූපං, තස්මා විසුද්ධිමග්ගෙ ධුතඨගනිද්දෙසෙ (විසුද්ධි. 1.19) යං තස්ස ලක්ඛණං චුත්තං, තං යුත්තමෙව, අතො තත්ථ චුත්තනයෙන ගහෙතඛිබන්ති අධිප්පායො.

සන්දවිජායන්ති සිතවිජායං. තෙනාහ “තත්ථ භී”තිආදි. රුක්ඛමූලන්ති රුක්ඛසමීපං. චුත්තඤ්ඤෙනං “යාවතා මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙ සමන්තා ඡායා ඵරති, නිවාතෙ පණ්ණානි නිපතන්ති, එත්තාවතා රුක්ඛමූල”න්ති. පබ්බතන්ති සුද්ධපාසාණසුද්ධපංසුභයමිස්සකවසෙන තිවිධොපි පබ්බතො අධිප්පෙනො, න සීලාමයො ඵව. සෙල-සද්දො පන අවිසෙසතො පබ්බතපරියායොති කත්වා ඵවං චුත්තං. “තත්ථ භී”තිආදිනා තදුභයස්ස අනුරූපතං දස්සෙති. දිසාසු බායමානාසුති දසසු දිසාසු අභිමුඛිභාවෙන දිස්සමානාසු. තථාරූපෙනපි කාරණෙන සියා චිත්තස්ස එකග්ගතාති එතං චුත්තං, සබ්බදිසාහි ආගතෙන වාතෙන ඛිජියමානභාවහෙතුදස්සනත්ථන්ති කෙවි. කං චුවචති උදකං පිපාසවිනොදනස්ස කාරකත්තා. “යං නදිතුම්ඛන්තිපි නදිතුඤ්ජන්තිපි වදන්ති, තං කන්දරන්ති අපබ්බතපදෙසෙපි විදුග්ගනදීනිවත්තනපදෙසං කන්දරන්ති දස්සෙති”ති (විහ. මූලටී. 530) ආචරියානන්දත්ථෙරො, තෙනෙව විඤ්ඤායති “නදිතුම්ඛනදිතුඤ්ජසද්දා නදීනිවත්තනපදෙසවාචකා”ති. නදීනිවත්තනපදෙසො ව නාම නදියා නික්ඛමනඋදකෙන පුන නිවත්තිත්වා ගතො විදුග්ගපදෙසො. “අපබ්බතපදෙසෙපි”ති වදන්තො පන අට්ඨකථායං නිදස්සනමත්තෙන පයමං පබ්බතපදෙසන්ති චුත්තං, යථාචුත්තො පන නදීපදෙසොපි කන්දරො ඵවාති දස්සෙති.

“තත්ථ භී”තිආදිනාපි නිදස්සනමත්තෙනෙව තස්සානුරූපභාවමාහ. උස්සාපෙත්වාති පුඤ්ජං කත්වා. “ද්විත්තං පබ්බතානම්පි ආසන්නතරෙ ධීතානං ඔවරකාදිසදිසං විවරං හොති, එකස්මිංයෙව පන පබ්බතෙ උමඨගසදිස”න්ති වදන්ති ආචරියා. එකස්මිංයෙව හි උමඨගසදිසං අන්තොලෙණං හොති උපරි පටිච්ඡන්තත්තා, න ද්විසු තථා අප්පට්ච්ඡන්තත්තා, තස්මා “උමඨගසදිස”න්ති ඉදං “එකස්මිං යෙවා”ති ඉමිනා සම්බන්ධනීයං. “මහාවිවර”න්ති ඉදං පන උභයෙහිපි. උමඨගසදිසන්ති ව “සුදුඨගසදිස”න්ති (දී. නි. ටී. 1.216) ආචරියෙන චුත්තං. සුදුඨගාති හි භූමිසරස්සෙතං අධිවචනං, “තං ගහෙත්වා සුදුඨගාය රචන්තං යක්ඛිනී ඛිපි”තිආදියු විය. මනුස්සානං අනුපචාරට්ඨානන්ති පකතිසඤ්චාරවසෙන මනුස්සෙහි න සඤ්චරිතඛිබට්ඨානං. කස්සනවජ්ජනාදිවසෙන හි පකතිසඤ්චාරපටික්ඛෙපො ඉධාධිප්පෙනො. තෙනාහ “යත්ථ න කසන්ති න වපන්ති”ති. ආදිසද්දෙන පන “වනපත්ථන්ති වනසණ්ඨානමෙතං සෙනාසනානං අධිවචනං, වනපත්ථන්ති භීසනකානමෙතං, වනපත්ථන්ති සලොමහංසානමෙතං, වනපත්ථන්ති

පරියන්තානමෙතං, වනපත්ථන්ති න මනුස්සුපචාරානමෙතං සෙනාසනානං අධිවචන”න්ති (විහ. 531) ඉමං විභවිතපාළියෙසං සඛිගණ්හාති. පත්ථොති හි පබ්බතස්ස සමානභූමි, යො “සානු”තිපි වුවචති, තස්සදිසත්තා පන මනුස්සානමසඤ්චරණභූතං වනං, තස්මා පත්ථසදිසං වනං වනපත්ථොති විසෙසනපරනිපාතො දට්ඨබ්බො. සබ්බෙසං සබ්බාසු දිසාසු අභිමුඛො ඔකාසො අබ්භොකාසොති ආහ “අවිජන්ත”න්ති, කෙනචි ඡදනෙන අන්තමසො රුක්ඛසාබායපි න ඡාදිතන්ති අත්ථො. දණ්ඩකානං උපරි වීචරං ඡාදෙත්වා කතා වීචරකුටි. නික්කඩ්ඪිත්වාති නිහරිත්වා. අන්තොපබ්භාරලෙණසදිසො පලාලරාසියෙව අධිජ්ජෙතො, ඉතරථා තිණපණ්ණසන්ථාරසඬගොපි සියාති වුත්තං “පබ්භාරලෙණසදිසෙ ආලයෙ”ති, පබ්භාරසදිසෙ, ලෙණසදිසෙ වාති අත්ථො. ගච්ඡගුම්ඛාදිනම්පීති පි-සද්දෙන පුරිමනයං සම්පිණ්ඨෙති.

පිණ්ඩපාතස්ස පරියෙසනං පිණ්ඩපාතො උත්තරපදලොපෙන, තතො පටික්කන්තො පිණ්ඩපාතපටික්කන්තොති ආහ “පිණ්ඩපාතපරියෙසනතො පටික්කන්තො”ති. පල්ලඬකන්ති එත්ථ පරි-සද්දො “සමන්තතො”ති එතස්මිං අත්ථො, තස්මා පරිසමන්තතො අඩ්ඨකනං ආසනං පල්ලඬකො ර-කාරස්ස ල-කාරං, ද්විභාවඤ්ච කත්වා යථා “පලිබුද්ධො”ති, (මි. ප. 6.3.6) සමන්තභාවො ව වාමොරුං, දක්ඛිණොරුඤ්ච සමං යථෙත්වා උභින්නං පාදානං අඤ්ඤමඤ්ඤසම්බන්ධනකරණං. තෙනාහ “සමන්තතො උරුබද්ධාසන”න්ති. උරුතං බන්ධනවසෙන නිසජ්ජාව ඉධ පල්ලඬකො, න ආහරිමෙහි වාලෙහි කතොති වුත්තං හොති. ආභූජිත්වාති ව යථා පල්ලඬකවසෙන නිසජ්ජා හොති, තථා උභො පාදෙ ආභුග්ගෙ සම්ඤ්ජිතෙ කත්වා, තං පන උභින්නං පාදානං තථාබන්ධනාකරණමෙවාති ආහ “බන්ධිත්වා”ති. උජුං කායන්ති එත්ථ කාය-සද්දො උපරිමකායවිසයො හෙට්ඨිමකායස්ස අනුජුකං යපනස්ස නිසජ්ජාවචනෙනෙව විඤ්ඤාපිතත්තාති වුත්තං “උපරිමං සරීරං උජුං යථෙත්වා”ති. තං පන උපරිමකායස්ස උජුකං යපනං සරුපතො දස්සෙති “අට්ඨාරසා”තිආදිනා, අට්ඨාරසන්නං පිට්ඨිකණ්ටකට්ඨිකානං කොටියා කොටිං පටිපාදනමෙව තථා යපනන්ති අධිජ්ජායො.

ඉදාති තථා යපනස්ස පයොජනං දස්සෙත්තො “එවඤ්ඪි”තිආදිමාහ. තත්ථ එවන්ති තථා යපනෙ සති, ඉමිනා වා තථායපනහෙතුනා. න පණමන්තීති න ඔනමන්ති. “අට්ඨසා”තිආදි පන පරම්පරපයොජනදස්සනං. අථාති එවං අනොනමනෙ. වෙදනාති පිට්ඨිගිලානාදිවෙදනා. න පරිපතතීති න විගච්ඡති වීථිං න විලඬසෙති. තතො එව පුබ්බෙනාපරං විසෙසජ්ජන්තියා කම්මට්ඨානං වුද්ධිං ථාතිං වෙපුල්ලං උපගච්ඡති. පරිසද්දො චෙත්ථ අභිසද්දපරියායො අභිමුඛත්ථොති වුත්තං “කම්මට්ඨානාභිමුඛ”න්ති, බහිද්ධා පුජුත්තාරම්මණතො නිවාරෙත්වා කම්මට්ඨානංයෙව පුරක්ඛත්වාති අත්ථො. පරිසද්දස්ස සම්පත්ථතං දස්සෙති “මුඛසම්පෙ වා කත්වා”ති ඉමිනා, මුඛස්ස

සමීපෙ විය විත්තෙ නිබද්ධං උපට්ඨාපනවසෙන කත්වාති චුත්තං හොති. පරිසද්දස්ස සමීපත්ථතං විහඬගපාළියා (විහ. 537) සාධෙතං “තෙනෙවා”තිආදි චුත්තං. නාසිකග්ගෙති නාසපුට්ඨගෙ. මුඛනිමිත්තං නාම උත්තරොට්ඨස්ස වෙමජ්ඣස්සපදෙසො, යත්ථ නාසිකවාතො පටිහඤ්ඤති.

එත්ථ ච යථා “විචිත්තං සෙනාසනං හජතී”තිආදිනා (විහ. 508) භාවනානුරූපං සෙනාසනං දස්සිතං, එවං “නිසීදතී”ති ඉමිනා අලිනානුද්ධවචපක්ඛිකො සන්තො ඉරියාපථො දස්සිතො, “පල්ලඬකං ආභුජිත්වා”ති ඉමිනා නිසජ්ජාය දල්හභාවො, “පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා”ති ඉමිනා ආරම්මණපරිග්ගහණ්ණපායොති. පරි-සද්දො පරිග්ගහට්ඨො “පරිණායිකා”තිආදීසු (ධ. ස. 16) විය. මුඛ-සද්දො නියානානට්ඨො “සුඤ්ඤතවිමොක්ඛමුඛ”න්තිආදීසු විය. පටිපක්ඛතො නික්ඛමනමෙව හි නියානං. අසම්මොසනභාවො උපට්ඨානට්ඨො. තත්ත්ව පටිසම්භිදානායෙ. පරිග්ගහිතනියානානන්ති සබ්බථා ගහිතාසම්මොසනාය පරිග්ගහිතං, පරිච්චත්තසම්මොසපටිපක්ඛනාය ච නියානං සතිං කත්වා, පරමං සතිනෙපක්කං උපට්ඨපෙත්වාති චුත්තං හොති. අයං ආචරියධම්මපාලත්ථෙරස්ස, ආචරියසාරිපුත්තත්ථෙරස්ස ච මති. අථ චා “කායාදීසු සුට්ඨපවත්තියා පරිග්ගහිතං, තතො එව ච නියානභාවයුත්තං, කායාදිපරිග්ගහණඤ්ඤාණසම්පයුත්තතාය චා පරිග්ගහිතං, තතොයෙව ච නියානභූතං උපට්ඨානං කත්වාති අත්ථො”ති අයං ආචරියානන්දත්ථෙරස්ස (විහ. මූලටී. 537) මති.

217. අභිජ්ඣායති ගිජ්ඣති අභිකඬ්ඛති එතායාති අභිජ්ඣා, කාමච්ඡන්දනිවරණං. ලුච්චනට්ඨෙතාති හිජ්ජනට්ඨෙත, ඛණෙ ඛණෙ හිජ්ජනට්ඨෙතාති අත්ථොති ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන, (දී. නි. ටී. 1.217) අඬගුත්තරට්ඨකාකාරෙන ච ආචරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙන චුත්තං. සුත්තෙසු ච දිස්සති “ලුච්චතීති ඛො හික්ඛු ලොකොති චුච්චති. කිඤ්ච ලුච්චති? චක්ඛු ඛො හික්ඛු ලුච්චති, රූපා ලුච්චන්ති, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං ලුච්චතී”තිආදි. (සං. නි. 4.82) අභිධම්මට්ඨකථායං, (ධ. ස. අට්ඨ. 7-13) පන ඉධ ච අධුනා පොත්ථකෙ “ලුච්චනපලුච්චනට්ඨෙතා”ති ලිඛිතං. තත්ථ ලුච්චනමෙව පලුච්චනපරියායෙන විසෙසෙත්වා චුත්තං. ලුච්චසද්දො හි අපෙක්ඛනාදිඅත්ථොපි හවති “ඔලොකෙතී”තිආදීසු, හිජ්ජනපහිජ්ජනට්ඨෙතාති අත්ථො. වංසත්ථපකාසිනියං පන චුත්තං “ඛණභඬගවසෙන ලුච්චනසභාවතො, චුතිභඬගවසෙන ච පලුච්චනසභාවතො ලොකො නාමා”ති (වංසත්ථපකාසිනියං නාම මහාවංසට්ඨකායං පඨමපරිච්ඡෙදෙ පඤ්චමගාථා වණ්ණනායං) කෙචි පන “හිජ්ජනඋජ්ජනට්ඨෙතා”ති අත්ථං වදන්ති. ආභව්වභාසිතවචනත්ථෙත විරුජ්ඣනතො, ලුච්චසද්දස්ස ච අනුජ්ජාදවාචකත්තා අයුත්තමෙවෙනං. අපිච ආචරියෙහිපි “ලුච්චනපලුච්චනට්ඨෙතා”ති පාඨමෙව උල්ලිඬගෙත්වා තථා අත්ථො චුත්තො සියා, පච්ඡා පන පරම්පරාහතවසෙන පමාදලෙඛත්තා

තත්ථ තත්ථ න දිට්ඨොති දට්ඨබ්බං, න ලුච්චති න පලුච්චතීති යො ගහිතොපි තථා න හොති, ස්වෙව ලොකො, අනිච්චානුපස්සනාය වා ලුච්චති හිජ්ජති විනස්සතීති ගහෙතබ්බොව ලොකොති තංගහණරහිතානං ලොකුත්තරානං නත්ථි ලොකතා, දුක්ඛසච්චං වා ලොකොති චුත්තං “පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා ලොකො”ති. එවං තත්ථ තත්ථ වචනතොපි යථාචුත්තො කෙසඤ්චි අත්ථො න යුත්තොති.

තස්මාති පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධානමෙව ලොකභාවතො. වික්ඛම්භනවසෙනාති එත්ථ වික්ඛම්භනං තද්ධිගජ්ජභානවසෙනෙව අනුප්පාදනං අප්පවත්තනං, න පන වික්ඛම්භනජ්ජභානවසෙන පටිපක්ඛානං සුට්ඨපහීනං. “පහීනත්තා”ති හි තථාපහීනසදිසතං එව සන්ධාය චුත්තං. කස්මාති චෙ? ඤානස්ස අනධිගතත්තා. එවං පන පුබ්බභාගභාවනාය තථා පභානතොයෙවෙතං චිත්තං විගතාහිජ්ඣං නාම, න තු වක්ඛුච්ඤ්ඤාණමිව සභාවතො අහිජ්ඣාචරහිතත්තාති දස්සෙතුං “න වක්ඛුච්ඤ්ඤාණසදිසෙනා”ති චුත්තං. යථා තත්ති එත්ථ තත්ති නිපාතමත්තං, තං චිත්තං වා. අධුනා මුඤ්චනස්ස, අනාගතෙ ව පුන අනාදානස්ස කරණං පරිසොධනං නාමාති චුත්තං හොති. යථා ව ඉමස්ස චිත්තස්ස පුබ්බභාගභාවනාය පරිසොධිතත්තා විගතාහිජ්ඣතා, එවං අඛ්‍යාපන්තතා, විගතථිනමිද්ධතා, අනුද්ධතතා, නිබ්බිච්චිච්ඡතා ව වෙදිතබ්බාති නිදස්සෙන්නො “ඛ්‍යාපාදපදොසං පභායාතිආදීසුපි එසෙව නයො”ති ආහ. පුතිකුම්මාසාදයොති ආහිදොසිකයවකුම්මාසාදයො. පුරිමපකතින්ති පරිසුද්ධපණ්ඩරසභාවං, ඉමිනා විකාරමාපජ්ජතීති අත්ථං දස්සෙති. විකාරාපත්තියාති පුරිමපකතිවිජ්ඣනසංඛිතතෙන විකාරමාපජ්ජනෙන. “උභය”න්තිආදිනා තුල්‍යත්ථසමාසභාවමාහ. “යා තස්මිං සමයෙ චිත්තස්ස අකල්ලතා”තිආදිනා (ධ. ස. 1162; විහ. 546) ථිතස්ස, “යා තස්මිං සමයෙ කායස්ස අකල්ලතා”තිආදිනා ව මිද්ධස්ස අහිධම්මෙ නිද්දිට්ඨත්තා “ථිනං චිත්තගෙලඤ්ඤං, මිද්ධං චෙතසිකගෙලඤ්ඤං”න්ති චුත්තං. සතිපි හි ථිනමිද්ධස්ස අඤ්ඤමඤ්ඤං අවිජ්ජයොගෙ චිත්තකායලහුතාදීනං විය චිත්තචෙතසිකානං යථාක්කමං තංතංවිසෙසස්ස යා තෙසං අකල්ලතාදීනං විසෙසපච්චයතා, අයමෙතෙසං සභාවොති දට්ඨබ්බං. දිට්ඨාලොකො නාම පස්සිතො රත්තිං වන්දාලොකදීපාලොකඋක්කාලොකාදි, දිවා ව සූරියාලොකාදි. රත්තිමිපි දිවාපි තස්ස සඤ්ජානනසමත්ථා සඤ්ඤා ආලොකසඤ්ඤා, තස්සා ව විගතනීවරණාය පරිසුද්ධාය අත්ථිතා ඉධ අධිජ්ජෙතා. අතිසයත්ථවිසිට්ඨස්ස හි අත්ථිඅත්ථස්ස අවබොධකො අයමිකාරොති දස්සෙන්නො “රත්තිමිපි”තිආදිමාහ, විගතථිනමිද්ධභාවස්ස කාරණත්තා චෙතං චුත්තං. සුත්තෙසු පාකට්ඨොවායමත්ථො.

සරතීති සතො, සම්පජානාතීති සම්පජානොති එවං පුග්ගලනිද්දෙසොති දස්සෙති “සතියා ව ඤාණෙන ව සමන්තාගතො”ති ඉමිනා. සන්තෙසුපි

අඤ්ඤෙසු වීරියසමාධිආදීසු කස්මා ඉදමෙව උභයං වුත්තං, විගතාහිජ්ඣාදීසු වා ඉදං උභයං අවත්වා කස්මා ඉදෙව වුත්තන්ති අනුයොගමපනෙතුං “ඉදං උභයං”න්තිආදී වුත්තං, පුග්ගලාධිට්ඨානෙන නිද්දිට්ඨසතිසම්පජඤ්ඤසඬබ්බාතං ඉදං උභයන්ති අත්ථො. අතික්කමිත්වා ධීතොති ත-සද්දස්ස අතීතත්ථතං ආහ, පුබ්බභාගභාවනාය පජහනමෙව ච අතික්කමනං. “කථං ඉදං කථං ඉදං”න්ති පවත්තතීති කථංකථා, විචිකිච්ඡා, සා එතස්ස අත්ථීති කථංකථී, න කථංකථී අකථංකථී, නිබ්බිචිකිච්ඡොති වචනත්ථො, අත්ථමත්තං පන දස්සෙතුං “කථං ඉදං කථං ඉදං”න්ති එවං නජ්ජවත්තතීති අකථංකථී”ති වුත්තං. “කුසලෙසු ධම්මෙසු”ති ඉදං “අකථංකථී”ති ඉමිනා සම්බජ්ඣිතබ්බන්ති ආහ “න විචිකිච්ඡති, න කඬ්ඛතීති අත්ථො”ති. වචනත්ථලක්ඛණාදිහෙදතොති එත්ථ ආදිසද්දෙන පච්චයපභානපභායකාදීනම්පි සඬගහො දට්ඨබ්බො. තෙපි හි පහෙදතො වත්තබ්බාති.

218. වඩ්ඪියා ගහිතං ධනං ඉණං නාමාති වුත්තං “වඩ්ඪියා ධනං ගහෙත්වා”ති. විගතො අන්තො ඛ්‍යන්තො, සො යස්සාති ඛ්‍යන්තී. තෙනාහ “විගතන්ත”න්ති, විරහිතදාතබ්බඉණපරියන්තං කරෙය්‍යාති චෙතස්ස අත්ථො. තෙසන්ති වඩ්ඪියා ගහිතානං ඉණධනානං. පරියන්තො නාම තදුත්තරි දාතබ්බඉණසෙසො. නත්ථි ඉණමස්සාති අණණො. තස්ස භාවො ආණණං. තමෙව නිදානං ආණණානිදානං, ආණණාහෙතු ආණණාකාරණාති අත්ථො. ආණණාමෙව හි නිදානං කාරණමස්සාති වා ආණණානිදානං, “පාමොජ්ජං සොමනස්ස”න්ති ඉමෙහි සම්බන්ධො. “ඉණපලිබොධතො මුත්තොමහී”ති බලවපාමොජ්ජං ලහති. “ජීවිකානිමිත්තම්පි මෙ අවසිට්ඨං අත්ථී”ති සොමනස්සං අධිගච්ඡති.

219. විසභාගවෙදනා නාම දුක්ඛවෙදනා. සා හි කුසලවිපාකසන්තානස්ස විරොධිභාවතො සුඛවෙදනාය විසභාගා, තස්සා උජ්ජත්තියා කරණභූතාය. කකචෙනෙවාති කකචෙන ඉව. චතුර්ඉරියාපථන්ති චතුර්බ්බිමම්පි ඉරියාපථං. ඛ්‍යාධිතො හි යථා ධානගමනෙසු අසමත්ථො, එවං නිසජ්ජාදීසුපි. ආබාධෙතීති පිළෙති. වාතාදීනං විකාරභූතා විසමාවත්ථායෙව “ආබාධො”ති වුවචති. තෙනාහ “තංසමුට්ඨානෙන දුක්ඛෙන දුක්ඛිතො”ති, ආබාධසමුට්ඨානෙන දුක්ඛවෙදනාසඬබ්බාතෙන දුක්ඛෙන දුක්ඛිතො දුක්ඛසමන්තාගතොති අත්ථො. දුක්ඛවෙදනාය පන ආබාධභාවෙන ආදිමිහි බාධතීති ආබාධොති කත්වා ආබාධසඬබ්බාතෙන මූලඛ්‍යාධිතා ආබාධිකො, අපරාපරං සඤ්ජාතදුක්ඛසඬබ්බාතෙන අනුබන්ධඛ්‍යාධිතා දුක්ඛිතොති අත්ථො ගහෙතබ්බො. එවඤ්ඤි සති දුක්ඛවෙදනාවසෙන වුත්තස්ස දුක්ඛිතපදස්ස ආබාධිකපදෙන විසෙසිතබ්බතා පාකටා හොතීති අයමෙත්ථ ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන (දී. නි. ටී. 1.219) වුත්තනායො. අධිකං මත්තං පමාණං අධිමත්තං, බාළ්භං, අධිමත්තං ගිලානො ධාතුසඬ්ඛයෙන පරික්ඛිණසරීරොති අධිමත්තගිලානො. අධිමත්තඛ්‍යාධිපරෙතතායාති

අධිමත්තබ්බාධිපිළිත්තතාය. න රුච්චෙය්‍යාති න රුච්චෙථ,
කම්මත්ථපදඤ්ඤෙතං. “භත්තඤ්ඤවස්සා”ති එත්ථ “අස්සා”ති
කත්තුදස්සනතො. මත්තාසද්දො අනත්ථකොති වුත්තං. “බලමත්තාති
බලමෙවා”ති, අප්පමත්තකං වා බලං බලමත්තා. තදුභයන්ති පාමොජ්ජං,
සොමනස්සඤ්ඤව. ලහෙථ පාමොජ්ජං “රොගතො මුත්තොම්හි”ති.
අධිගච්ඡෙය්‍ය සොමනස්සං “අත්ථි මෙ කායබල”න්ති පාළියා අත්ථො.

220. කාකණිකමත්තං නාම “එකගුඤ්ඤපමත්ත”න්ති වදන්ති.
“දියඨිඨිච්චිමත්ත”න්ති විනයට්ඨකායං වුත්තං. අපිච කණ්ණ-සද්දො කුණ්ඩකෙ

—
“අකණ්ණං අථුසං සුද්ධං, සුගන්ධං තණ්ඩුලජ්ඵලං;
තුණ්ඩිකීරෙ පචිත්ථාන, තතො භුඤ්ජන්ති භොජන”න්ති. (දී. නි.
3.281) ආදීසු විය;

“කණ්ණො තු කුණ්ඩකො භවෙ”ති (අභිධානෙ භකණ්ඩෙ චතුර්විංශිකවග්ගෙ
454 ගාථා) හි වුත්තං. අප්පකො පන කණ්ණො කාකණ්ණොති වුවචති යථා
“කාලවණ්ණ”න්ති, තස්මා කාකණ්ණොව පමාණමස්සාති කාකණිකං,
කාකණිකමෙව කාකණිකමත්තං, බුද්දකකුණ්ඩකප්පමාණමෙවාති අත්ථො
දට්ඨබ්බො. එවඤ්ඤි සති “රාජදායො නාම කාකණිකමත්තං න වට්ටති,
අඨිඨිමාසග්ගතිකං මංසං දෙති”ති (ජා. අට්ඨ. 6.උමඨිගජාතකවණ්ණනාය)
වුත්තෙන උමඨිගජාතකවචනෙන ච අවිරුද්ධං හොති. වයොති බයො
භඩ්ගො, තස්ස “බන්ධනා මුත්තොම්හි”ති ආවජ්ජයතො තදුභයං හොති.
තෙන වුත්තං “ලහෙථ පාමොජ්ජං, අධිගච්ඡෙය්‍ය සොමනස්ස”න්ති.
වචනාවසෙසං සන්ධාය “සෙසං වුත්තනෙයෙනෙවා”තිආදී වුත්තං.
වුත්තනෙයෙනෙවාති ච පඨමදුතියපදෙසු වුත්තනෙයෙනෙව. සබ්බපදෙසුති
තතියාදීසු තීසු කොට්ඨාසෙසු. එකෙකො හි උපමාපක්ඛො “පද”න්ති
වුත්තො.

221-222. අධිනොති ආයත්තො, න සෙරිභාවයුත්තො. තෙනාහ
“අත්තනො රුචියා කිඤ්චි කාතුං න ලහති”ති. එවමිතරස්මිමපි. යෙන
ගන්තුකාමො, තෙන කාමං ගමො න හොතීති සපායසෙසයොජනං දස්සෙතුං
“යෙනා”තිආදී වුත්තං. කාමන්ති වෙතං භාවනපුංසකවචනං, කාමෙන වා
ඉච්ඡාය ගමො කාමංගමො නිග්ගහිතාගමෙන. දාසබ්බාති එත්ථ බ්‍ය-සද්දස්ස
භාවත්ථතං දස්සෙති “දාසභාවා”ති ඉමිනා. අපරාධීනතාය අත්තනො භුජො
විය සකිච්චෙ එසිතබ්බො පෙසිතබ්බොති භුජිස්සො, සයංවසිති නිබ්බවනං.
“භුජො නාම අත්තනො යථාසුඛං විනියොගො, සො ඉස්සො ඉච්ඡිතබ්බො
එත්ථාති භුජිස්සො, අස්සාමිකො”ති මූලපණ්ණාසකට්ඨකායං වුත්තං.
අත්ථමත්තං පන දස්සෙත්තො “අත්තනො සන්තකො”ති ආහ, අත්තාව
අත්තනො සන්තකො, න පරස්සාති වුත්තං හොති. අනුදකතාය කං පාතීයං

තාරෙන්නි එත්ථාති කන්තාරො, අද්ධානසද්දො ච දීඝපරියායොති වුත්තං “නිරුද්ධං දීඝමග්ග”න්ති.

223. සෙසානීති ඛ්‍යාපාදාදීති. තත්‍රාති දස්සනෙ. අයන්ති ඉදානි වුවිචමානා සදිසතා, යෙන ඉණාදීනං උපමාභාවො, කාමච්ඡන්දාදීනඤ්ච උපමෙය්‍යභාවො හොති, සො නෙසං උපමොපමෙය්‍යසම්බන්ධො සදිසතාති දට්ඨබ්බං. තෙහීති පරෙහි ඉණසාමිකෙහි. කිඤ්චි පටිබාහිතුන්ති ඵරුසවචනාදිකං කිඤ්චිපි පටිසෙධෙතුං න සක්කොති ඉණං දාතුමසක්කුණත්තා. කස්මාති වුත්තං “තිතික්ඛාකාරණ”න්තිආදි, ඉණස්ස තිතික්ඛාකාරණත්තාති අත්ථො. යො යමිහි කාමච්ඡන්දෙන රජ්ජතීති යො පුග්ගලො යමිහි කාමච්ඡන්දස්ස වත්ථුභූතෙ පුග්ගලෙ කාමච්ඡන්දෙන රජ්ජති. තණ්හාසහගතෙන තං වත්ථුං ගණ්හාතීති තණ්හාභූතෙන කාමච්ඡන්දෙන තං කාමච්ඡන්දස්ස වත්ථුභූතං පුග්ගලං “මමෙත”න්ති ගණ්හාති. සහගතසද්දො හෙත්ථ තබ්භාවමත්තො “යායං තණ්හා පොනොභවිකා නන්දිරාගසහගතා”තිආදීසු (දී. නි. 2.400; ම. නි. 1.133, 480; 3.373; සං. නි. 5.1081; මහාව. 15; පටි. ම. 2.30) විය. තෙනාති කාමච්ඡන්දස්ස වත්ථුභූතෙන පුග්ගලෙන. කස්මාති ආහ “තිතික්ඛාකාරණ”න්තිආදි, කාමච්ඡන්දස්ස තිතික්ඛාකාරණත්තාති අත්ථො. තිතික්ඛාසදිසො චෙත්ථ රාගපධානො අකුසලචිත්තූප්පාදො “තිතික්ඛා”ති වුත්තො, න තු “ඛන්තී පරමං තපො තිතික්ඛා”තිආදීසු (දී. නි. 2.91; ධ. ප. 184) විය තපභූතො අදොසපධානො චිත්තූප්පාදො. සරසාමිකෙහීති සරස්ස සාමිකභූතෙහි සස්සුසසුරසාමිකෙහි. ඉත්ථීනං කාමච්ඡන්දො තිතික්ඛාකාරණං හොති වියාති සම්බන්ධො.

“යථා පනා”තිආදිනා සෙසානං රොගාදිසදිසතා වුත්තා. තත්ථ පිත්තදොසකොපනවසෙන පිත්තරොගාතුරො. තස්ස පිත්තකොපනතො සබ්බමිපි මධුසක්කරාදිකං අමධුරභාවෙන සම්පජ්ජතීති වුත්තං “තිත්තකං තිත්තකන්ති උග්ගිරතියෙවා”ති. තුම්හෙ උපද්දවෙථාති ටිකායං (දී. නි. ටි. 1.223) උද්ධටපායො, “උපද්දවං කරොථා”ති නාමධාතුචසෙන අත්ථො, ඉදානි පන “තුම්හෙහි උපද්දතා”ති පායො දිස්සති. විබ්භමතීති ඉතො ටිතො ච ආභිණ්ඩති, භීනාය චා ආවත්තති. මධුසක්කරාදීනං රසං න වින්දති නානුභවති න ජානාති න ලභති ච වියාති සම්බන්ධො. සාසනරසන්ති සාසනස්ස රසං, සාසනමෙව චා රසං.

නක්ඛන්තඡණං නක්ඛන්තං. තෙනාහ “අහො නච්චං, අහො ගීත”න්ති. මුත්තොති බන්ධනතො පමුත්තො. ධම්මස්සවනස්සාති සොතබ්බධම්මස්ස.

සීසං පවත්තෙතබ්බකිච්චං අව්වාසිකං. සීසත්ථො හි අතිසද්දො “පාණාතිපාතො”තිආදීසු (ම. නි. 2.193; විහ. 968) විය. විනයෙ අපකතඤ්ඤානාති විනයක්කමෙ අකුසලෙන. පකතං නිට්ඨානං විනිච්ඡයං

ජානාතීති පකතඤ්ඤා, න පකතඤ්ඤා තථා. සො හි කප්පියාකප්පියං යාථාවතො න ජානාති. තෙනාහ “කිස්මිඤ්චිදෙවා”තිආදි. කප්පියමංසෙපිති සුකරමංසාදිකෙපි. අකප්පියමංසසඤ්ඤායාති අච්ඡමංසාදිසඤ්ඤාය.

දණ්ඩකසද්දෙනාපීති සාබාදණ්ඩකසද්දෙනපි. උස්සඬිකිතපරිසඬිකිතොති අවසඬිකිතො වෙව සමන්තතො සඬිකිතො ව, අතිවිය සඬිකිතොති චුත්තං හොති. තදාකාරදස්සනං “ගච්ඡතිපි”තිආදි. සො හි ථොකං ගච්ඡතිපි. ගච්ඡන්තො පන තාය උස්සඬිකිතපරිසඬිකිතතාය තත්ථ තත්ථ තිට්ඨතිපි. ඊදිසෙ කන්තාරෙ ගතෙ “කො ජානාති, කිං භවිස්සති”ති නිවත්තතිපි, තස්මා ච ගතට්ඨානතො අගතට්ඨානමෙව බහුතරං හොති, තතො එව ච සො කිව්චෙන කසිරෙන බෙමන්තභූමිං පාපුණාති වා, න වා පාපුණාති. කිව්චෙන කසිරෙනාති පරියායවචනං, කායිකදුක්ඛෙන බෙදනං වා කිව්චං, වෙතසිකදුක්ඛෙන පිළනං කසිරං. බෙමන්තභූමින්ති බෙමභූතං භූමිං අන්තසද්දස්ස තබ්භාවත්තා, භයස්ස ඛියනං වා බෙමො, සොච අන්තො පරිච්ඡේදො යස්සා තථා, සා එව භූමිති බෙමන්තභූමි, තං නිබ්භයජ්ජදෙසන්ති අත්ථො. අට්ඨසු යානෙසුති “තත්ථ කතමා විචිකිච්ඡා? සත්ථරි කඬ්ඛති විචිකිච්ඡති. ධම්මෙ. සඬිසෙ. සික්ඛාය. පුබ්බන්තෙ. අපරන්තෙ. පුබ්බන්තාපරන්තෙ. ඉදජ්ජව්වයතාපට්ඨවසමුප්පන්තෙසු ධම්මෙසු කඬ්ඛති විචිකිච්ඡති”ති (විභ. 915) විභඩ්ගෙ චුත්තෙසු අට්ඨසු යානෙසු. අධිමුච්චිත්වාති විනිච්ඡිනිත්වා, සද්දහිත්වා වා. සද්ධාය ගණ්හිතුන්ති සද්ධෙයාවත්ථුං “ඉදමෙව”න්ති සද්දහනවසෙන ගණ්හිතුං, සද්දහිතුං න සක්කොතිති අත්ථො. ඉතීති තස්මා චුත්තනයෙන අසක්කුණනතො අන්තරායං කරොතීති සම්බන්ධො. “අත්ථි නු බො, නත්ථි නු බො”ති අරඤ්ඤං පට්ටිඨස්ස ආදිමිහි එව සප්පනං සංසයො ආසප්පනං. තතො පරං සමන්තතො, උපරුපරි වා සප්පනං පරිසප්පනං. උභයෙනපි තත්ථෙව සංසයවසෙන පරිබ්භමනං දස්සෙති. තෙනාහ “අපරියොගාහන”න්ති, “එවමිද්”න්ති සමන්තතො අනොගාහනන්ති අත්ථො. ඡම්භිතත්තන්ති අරඤ්ඤසඤ්ඤාය උප්පන්නං ඡම්භිතභාවං හදයමංසවලනං, උත්‍රාසන්ති චුත්තං හොති. උපමෙයාපක්ඛෙපි යථාරහමෙසමත්ථො.

224. තත්‍රායං සදිසතාති එත්ථ පන අප්පහීනපක්ඛෙ චුත්තනයානුසාරෙන සදිසතා වෙදිතබ්බා. යදග්ගෙන හි කාමච්ඡන්දාදයො ඉණාදිසදිසා, තදග්ගෙන ච තෙසං පහානං ආණණ්ණාදිසදිසතාති. ඉදං පන අනුත්තානපදත්ථමත්තං — සමිද්ධතන්ති අඩ්ඨනං. පුබ්බෙ පණ්ණමාරොපිතාය වඩ්ඪියා සහ වත්තතීති සවඩ්ඪිකං. පණ්ණන්ති ඉණදානග්ගහණෙ සල්ලක්ඛණවසෙන ලිඛිතපණ්ණං. පුන පණ්ණන්ති ඉණයාවනවසෙන සාසනලිඛිතපණ්ණං. නිල්ලෙපතායාති ධනසම්බන්ධාභාවෙන අවිලිම්පනතාය. තථා අලග්ගතාය. පරියායවචනඤ්ඤෙන ද්වයං. අථ වා නිල්ලෙපතායාති චුත්තනයෙන අවිලිම්පනභාවෙන විසෙසනභූතෙන අලග්ගතායාති අත්ථො. ඡ ධම්මෙති

අසුභනිමිත්තස්ස උග්ගහො, අසුභභාවනානුයොගො, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා, භොජනෙ මත්තඤ්ඤතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති ඉමෙ ඡ ධම්මෙ. භාවෙත්වාති බුහෙත්වා, අත්තනි වා උප්පාදෙත්වා. අනුප්පන්නඅනුප්පාදනඋප්පන්නප්පහානාදිවිභාවනවසෙන මහාසතිපට්ඨානසුත්තෙ සවිසෙසං පාළියා ආගතත්තා “මහාසතිපට්ඨානෙ වණ්ණයිස්සාමා”ති වුත්තං. “මහාසතිපට්ඨානෙ”ති ව ඉමස්මිං දීසාගමෙ (දී. නි. 2.372 ආදයො) සඬ්භිතමාහ, න මජ්ඣිමාගමෙ නිකායන්තරත්තා. නිකායන්තරාගතොපි හි අත්ථො ආවරියෙහි අඤ්ඤත්ථ යෙභුයොන වුත්තොති වදන්ති. එස නයො බ්‍යාපාදාදිප්පහානභාගෙපි. පරවත්ථුමභීති ආරම්මණභූතෙ පරස්මිං වත්ථුස්මිං. මමායනාභාවෙන නෙව සඬගො. පරිග්ගභාභාවෙන න බද්ධො. දිබ්බානිපි රූපානි පස්සතො කිලෙසො න සමුදාවරති, පගෙව මානුසියානීති සම්භාවනෙ අපි-සද්දො.

අනත්ථකරොති අත්තනො, පරස්ස ව අභිතකරො. ඡ ධම්මෙති මෙත්තානිමිත්තස්ස උග්ගහො, මෙත්තාභාවනානුයොගො, කම්මස්සකතා, පටිසඬ්ඛානබහුලතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති ඉමෙ ඡ ධම්මෙ. තත්ථෙව්වාති මහාසතිපට්ඨානෙයෙව. වාරිත්තසීලමෙව උද්දිස්ස පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදං. “ආචාරපණ්ණත්ති”ති වුත්තං. ආදි-සද්දෙන වාරිත්තපණ්ණත්තිසික්ඛාපදං සඬගණ්හාති.

පවෙසිතොති පවෙසාපිතො. ඛන්ධනාගාරං පවෙසාපිතත්තා අලද්ධනක්ඛන්තානුභවනො පුරිසො හි “නක්ඛන්තදිවසෙ ඛන්ධනාගාරං පවෙසිතො පුරිසො”ති වුත්තො, නක්ඛන්තදිවසෙ එව වා තදනනුභවනත්ථං තථා කතො පුරිසො එවං වුත්තොතිපි වට්ටති. අපරස්මීන්ති තතො පච්ඡිමෙ, අඤ්ඤස්මිං වා නක්ඛන්තදිවසෙ. ඔකාසන්ති කම්මකාරණාකාරණං, කම්මකාරණක්ඛණං වා. මහානත්ථකරන්ති දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථභාපනමුඛෙන මහතො අනත්ථස්ස කාරකං. ඡ ධම්මෙති අතිභොජනෙ නිමිත්තග්ගහො, ඉරියාපථසම්පරිවත්තනතා, ආලොකසඤ්ඤාමනසිකාරො, අබ්භොකාසවාසො, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති ඉමෙ ඡ ධම්මෙ, ධම්මනක්ඛන්තස්සාති යථාවුත්තසොතබ්බධම්මසඬ්ඛාතස්ස මහස්ස. සාධුනං රතිජනනතො හි ධම්මොපි ඡණසදිසට්ඨෙන “නක්ඛන්ත”න්ති වුත්තො.

උද්ධච්චකුක්කුචිවෙ මහානත්ථකරන්ති පරායත්තතාපාදනෙන වුත්තනයෙන මහතො අනත්ථස්ස කාරකං. ඡ ධම්මෙති බහුස්සුතතා, පරිපුච්ඡකතා, විනයෙ පකතඤ්ඤතා, වුඩ්ඪසෙවිතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති ඉමෙ ඡ ධම්මෙ. බලස්ස, බලෙන වා අත්තනා ඉච්ඡිතස්ස කරණං බලක්කාරො, තෙන. නෙක්ඛම්මපටිපදන්ති නිවරණතො නික්ඛමනපටිපදං උපචාරභාවනමෙව, න පයමං ඤානං. අයඤ්භි උපචාරභාවනාධිකාරො.

බලවාති පච්චත්ථිකවිධමනසමත්ථෙත බලෙන බලවා වන්තු-සද්දස්ස අභිසයත්ථවිසිටියස්ස අත්ථියත්ථස්ස බොධනතො. හත්ථසාරන්ති හත්ථගතධනසාරං. සජ්ජාචුට්ඨානි සජ්ජිතධන්වාදිආචුට්ඨාන, සන්තද්ධපඤ්ඤාචුට්ඨානි අත්ථො. සුරවීරසෙවකජනවසෙන සපරිවාරො. තන්ති යථාචුත්තං පුරිසං. බලවත්තතාය, සජ්ජාචුට්ඨානාය, සපරිවාරතාය ව චොරා දුරතොව දිස්වා පලායෙය්‍යුං. අනත්ථකාරිකාති සම්මාපටිපත්තියා විබන්ධකරණතො චුත්තනයෙන අභිතකාරිකා. ඡ ධම්මෙති බහුස්සුතතා, පරිපුච්ඡකතා, විනයෙ පකතඤ්ඤතා, අධිමොක්ඛබ්‍රලතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සජ්ජායකථාති ඉමෙ ඡ ධම්මෙ. යථා බාහුසච්චාදීනි උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස පහානාය සංවත්තන්ති, එවං විචිකිච්ඡායපීති ඉධාපි බහුස්සුතතාදයො තයොපි ධම්මා ගහිතා, කල්‍යාණමිත්තතා, පන සජ්ජායකථා ව පඤ්චන්තමිපි පහානාය සංවත්තන්ති, තස්මා තාසු තස්ස තස්ස නිවරණස්ස අනුච්ඡවිකසෙවනතා දට්ඨබ්බා. තිණං වියාති තිණං භයවසෙන න ගණෙති විය. දුච්චරිතකන්තාරං නිත්ථරිත්වාති දුච්චරිතවරණුපායභූතාය විචිකිච්ඡාය නිත්ථරණවසෙන දුච්චරිතසඬ්ඛාතං කන්තාරං නිත්ථරිත්වා. විචිකිච්ඡා හි සම්මාපටිපත්තියා අප්පටිපජ්ජනනිමිත්තතාමුඛෙන මිච්ඡාපටිපත්තිමෙව පරිබුහෙතීති තස්සා අප්පහානං දුච්චරිතවරණුපායො, පහානඤ්ච දුච්චරිතවිධුනනුපායොති.

225. “තුට්ඨාකාරො”ති ඉමිනා පාමොජ්ජං නාම තරුණපීතිං දස්සෙති. සා හි තරුණතාය කථඤ්චිපි තුට්ඨාවත්ථා තුට්ඨාකාරමත්තං. “තුට්ඨස්සා”ති ඉදං “පමුදිතස්සා”ති එතස්ස අත්ථවචනං, තස්සත්ථො “ඔක්කන්තිකභාවප්පත්තාය පීතියා වසෙන තුට්ඨස්සා”ති ටිකායං චුත්තො, එවං සති පාමොජ්ජපදෙන ඔක්කන්තිකා පීතියෙව ගහිතා සියා. “සකලසරීරං බොහයමානා පීති ජායති”ති එතස්සා වත්ථො “අත්තනො සවිජ්ජාරිකතාය, අත්තසමුට්ඨානපණ්ණිතරුපුප්පත්තියා ව සකලසරීරං බොහයමානා ඵරණලක්ඛණා පීති ජායති”ති චුත්තො, එවඤ්ච සති පීතිපදෙන ඵරණා පීතියෙව ගහිතා සියා, කාරණං පනෙත්ථ ගවෙසිතබ්බං. ඉධ, පන අඤ්ඤත්ථ ව තරුණබලවතාමත්තසාමඤ්ඤෙන පද්ද්වයස්ස අත්ථදීපනතො යා කාවි තරුණා පීති පාමොජ්ජං, බලවතී පීති, පඤ්චවිධාය වා පීතියා යථාක්කමං තරුණබලවතාසම්භවතො පුරිමා පුරිමා පාමොජ්ජං, පච්ඡිමා පච්ඡිමා පීතීතිපි වදන්ති, අයමෙත්ථ තදනුච්ඡවිකො අත්ථො. තුට්ඨස්සාති පාමොජ්ජසඬ්ඛාතාය තරුණපීතියා වසෙන තුට්ඨස්ස. ත-සද්දො හි අතීතත්ථො, ඉතරථා හෙතුඵලසම්බන්ධාභාවාපත්තිතො, හෙතුඵලසම්බන්ධභාවස්ස ව චුත්තත්තා. “සකලසරීරං බොහයමානා”ති ඉමිනා පීති නාම එත්ථ බලවපීතීති දස්සෙති. සා හි අත්තනො සවිජ්ජාරිකතාය, අත්තසමුට්ඨානපණ්ණිතරුපුප්පත්තියා ව සකලසරීරං සඬ්ඛොහයමානා ජායති. සකලසරීරෙ පීතිවෙගස්ස පීතිවිජ්ජාරස්ස උප්පාදනඤ්චෙත්ථ සඬ්ඛොහනං.

පිතිසහිතං පිති උත්තරපදලොපෙන. කිං පන තං? මනො, පිති මනො එතස්සාති සමාසො. පිතියා සම්පයුත්තං මනො යස්සාතිපි වට්ටති, තස්ස. අත්ථමත්තං පන දස්සෙතුං “පිතිසම්පයුත්තචිත්තස්ස පුග්ගලස්සා”ති වුත්තං. කායොති ඉධ සබ්බොපි අරුපකලාපො අධිජ්ජෙතො, න පන කායලභ්‍යතාදීසු විය වෙදනාදික්ඛන්ධත්තයමෙව, න ච කායායතනාදීසු විය රුපකායමිපිති දස්සෙති “නාමකායො”ති ඉමිනා. පස්සද්ධිද්වයවසෙනෙව හෙත්ථ පස්සම්භනමධිජ්ජෙතං, පස්සම්භනං පන විගතකිලෙසදරථතාති ආහ “විගතදරථො හොති”ති, පහිනඋද්ධච්චාදිකිලෙසදරථොති අත්ථො. වුත්තජ්ජකාරාය පුබ්බභාගභාවනාය වසෙන වෙනසිකසුඛං පටිසංවෙදෙන්තොයෙව තංසමුට්ඨානපණිතරුපච්චසරීරතාය කායිකමිපි සුඛං පටිසංවෙදෙතීති වුත්තං “කායිකමිපි වෙනසිකමිපි සුඛං වෙදයතී”ති. ඉමිනා නෙක්ඛම්මසුඛෙනාති “සුඛං වෙදෙතී”ති එවං වුත්තෙන සංකිලෙසනීවරණපක්ඛනො නික්ඛන්තත්තා, පඨමජ්ඣානපක්ඛිකත්තා ච යථාරහං නෙක්ඛම්මසඬ්ඛානෙන උපචාරසුඛෙන අප්පනාසුඛෙන ච. සමාධානමිපෙත්ථ තදුභයෙනෙවාති වුත්තං “උපචාරවසෙනාපි අප්පනාවසෙනාපි”ති.

එත්ථ පනායමධිජ්ජායො – කාමච්ඡන්දජ්ජභානතො පට්ඨාය යාව පස්සද්ධකායස්ස සුඛපටිසංවෙදනා, තාව යථා පුබ්බෙ, තථා ඉධාපි පුබ්බභාගභාවනායෙව වුත්තා, න අප්පනා. තථා හි කාමච්ඡන්දජ්ජභානෙ ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන වුත්තං “වික්ඛම්භනවසෙනාති එත්ථ වික්ඛම්භනං අනුජ්ජාදනං අප්පචිත්තනං, න පටිපක්ඛානං සුජ්ජහිතතා, පහිනත්තාති ච පහිනසදිසතං සන්ධාය වුත්තං ඝානස්ස අනධිගතත්තා”ති (දී. නි. ටී. 1.261). පස්සද්ධකායස්ස සුඛපටිසංවෙදනාය ච වුත්තජ්ජකාරාය පුබ්බභාගභාවනාය වසෙන වෙනසිකසුඛං පටිසංවෙදෙන්තොයෙව තංසමුට්ඨානපණිතරුපච්චසරීරතාය කායිකමිපි සුඛං පටිසංවෙදෙතීති. අපිච කා නාම කථා අඤ්ඤෙහි චත්තබ්බා අට්ඨකථායමෙව “ඡ ධම්මෙ භාවෙත්වා”ති තත්ථ තත්ථ පුබ්බභාගභාවනාය වුත්තත්තා. සුබ්බතො චිත්තසමාධානෙ පන සුඛස්ස උපචාරභාවනාය විය අප්පනායපි කාරණත්තා, “සො විචිච්චෙව කාමෙහි”තිආදිනා ච චක්ඛමානාය අප්පනාය හෙතුඵලවසෙන සම්බජ්ඣානතො පුබ්බභාගසමාධි, අප්පනාසමාධි ච වුත්තො, පුබ්බභාගසුඛමිච චා අප්පනාසුඛමිපි අප්පනාසමාධිස්ස කාරණමෙවාති තමිපි අප්පනාසුඛං අප්පනාසමාධිතො කාරණභාවෙන ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන ගහිතත්ති ඉමමත්ථමසල්ලක්ඛෙන්තා නෙක්ඛම්මපදත්ථං යථාතථං අග්ගහෙත්වා පාළියං, අට්ඨකථායමිපි සංකිණ්ණාකුලං කෙචි කරොන්තීති.

පඨමජ්ඣානකථාවග්ගානුකූලා

226. යදෙවං “සුබ්බතො චිත්තං සමාධියතී”ති එතෙනෙව උපචාරවසෙනපි අප්පනාවසෙනපි චිත්තස්ස සමාධානං කමිතං සියා, එවං සන්තෙ “සො විචිච්චෙව කාමෙහි”තිආදිකා දෙසනා කිමත්ථියාති වොදනාය

“සො විවිච්චෙව...පෙ.... චුත්තන්ති වෙදිතබ්බ”න්ති චුත්තං. තත්ථ “සමාහිතෙ”ති පදද්වයං. “දස්සනත්ථං චුත්ත”න්ති ඉමෙහි සම්බන්ධිත්වා සමාහිතත්තා තථා දස්සනත්ථං චුත්තන්ති අධිප්පායො වෙදිතබ්බො. උපරිවිසෙසදස්සනත්ථන්ති උපචාරසමාධිතො, පයමජ්ඣානාදිසමාධිතො ච උපරි පත්තබ්බස්ස පයමදුතියජ්ඣානාදිවිසෙසස්ස දස්සනත්ථං. උපචාරසමාධිසමධිගමෙනෙව හි පයමජ්ඣානාදිවිසෙසො සමධිගන්තුං සක්කා, න පන තෙන විනා, දුතියජ්ඣානාදිසමධිගමෙපි පාමොජ්ජප්පාදාදිකාරණපරම්පරා ඉවජිතබ්බා, දුතියමග්ගාදිසමධිගමෙ පටිපදාඤ්ඤාදස්සනවිසුද්ධි වියාති දට්ඨබ්බං. අප්පනාසමාධිනාති පයමජ්ඣානාදිඅප්පනාසමාධිනා. තස්ස සමාධිතොති යො අප්පනාලක්ඛණො සමාධි “සුඛිනො චිත්තං සමාධියතී”ති සබ්බසාධාරණවසෙන චුත්තො, තස්ස සමාධිතො. පභෙදදස්සනත්ථන්ති දුතියජ්ඣානාදිවිභාගස්ස වෙව පයමාහිඤ්ඤාදිවිභාගස්ස ච පභෙදදස්සනත්ථං. කරජකායන්ති චතුසන්තතිරූපසමුදායභූතං චාතුමභාභූතිකකායං. සො හි ගබ්භාසයෙ කරියතීති කත්වා කරසඬ්ඛාතතො පුප්ඵසම්භවතො ජාතත්තා කරජොති චුච්චති. කරොති හි මාතු සොණිතසඬ්ඛාතපුප්ඵස්ස, පිතු සුක්කසඬ්ඛාතසම්භවස්ස ච නාමං, තතො ජාතො පන අණ්ඩප්පලාබ්ජවසෙන ගබ්භසෙයාකකායොව. කාමං ඔපපාතිකාදීනම්පි භෙතුසම්පන්නානං යථාචුත්තසමාධිසමධිගමො සම්භවති, තථාපි යෙභුයාත්තා, පාකටත්තා ච ස්වෙව කායො චුත්තොති. කරොති පුත්තෙ නිබ්බත්තෙතීති කරො, සුක්කසොණිතං, කරෙන ජාතො කරජොතිපි වදන්ති.

නනු ච නාමකායොපි විවෙකජෙන ජිතිසුබ්බෙන තථා ලද්ධුපකාරොව සියා, අථ කස්මා යථාචුත්තො රූපකායොව ඉධ ගහිතොති? සද්දන්තරාහිසම්බන්ධෙන අධිගතත්තා. “අභිසන්දෙතී”තිආදිසද්දන්තරාහිසම්බන්ධතො හි රූපකායො එව ඉධ භගවතා චුත්තොති අධිගමීයති තස්සෙව අභිසන්දනාදිකිරියායොග්‍යත්තාති. අභිසන්දෙතීති අභිසන්දනං කරොති, සො ඉමමෙව කායං විවෙකජෙන ජිතිසුබ්බෙනාති හි භෙදවසෙන, සමුදායාවයවවසෙන ච පරිකප්පනාමත්තසිද්ධා භෙතුකිරියා එත්ථ ලබ්භති, අභිසන්දනං පනෙතං ඥානමයෙන ජිතිසුබ්බෙන කරජකායස්ස තිත්තභාවාපාදනං, සබ්බත්ථකමෙව ච ලුඛ්‍යාවස්සාපනයනන්ති ආහ “තෙමෙති ස්නෙහෙතී”ති, අවස්සුතභාවං, අල්ලභාවඤ්ඤා කරොතීති අත්ථො. අත්ථතො පන අභිසන්දනං නාම යථාචුත්තජිතිසුබ්බසමුට්ඨානෙහි පණ්ණරූපෙහි කායස්ස පරිප්ඵරණං දට්ඨබ්බං. තෙනෙවාහ “සබ්බත්ථ පවත්තපීති සුඛං කරොතී”ති. තංසමුට්ඨානරූපඵරණවසෙනෙව හි සබ්බත්ථ පවත්තපීතිසුබ්බතා. පරිසන්දෙතීතිආදිසුපි එසෙව නයො. භස්තං නාම චම්මපසිබ්බකං. පරිප්ඵරතීති සුද්ධකිරියාපදං. තෙන චුත්තං “සමන්තතො චූසතී”ති, සො ඉමමෙව කායං විවෙකජෙන ජිතිසුබ්බෙන සමන්තතො චූට්ඨො භවතීති

අත්ථො. ඵ්ඝනකිරියායෙවෙත්ථ උපපන්නා, න ඛ්‍යාපනකිරියා භික්ඛුස්සෙව සුද්ධකත්තුභාවතො. සබ්බං එතස්ස අත්ථිති සබ්බවා යථා “ගුණවා”ති, තස්ස සබ්බවතො, “අවයවාචයවීසම්බන්ධෙ අවයවිති සාම්ච්චන”න්ති සද්දලක්ඛණෙන පනෙතස්ස “කිඤ්චි”ති අවයවෙන සම්බජ්ඣනතො අවයවීවිසයොයෙවෙස සබ්බසද්දොති මත්ත්වා ඡවිමංසාදිකොට්ඨාසසඬ්ඛානෙන අවයවෙන අවයවිභාවං දස්සෙන්නො ආභ “සබ්බකොට්ඨාසවතො කායස්සා”ති. “කිඤ්චි”ති එතස්ස “උපා...පෙ.... යාන”න්ති අත්ථවචනං. උපාදින්නකසන්තතිපවත්තිට්ඨානෙනි කම්මජරුපසන්නතියා පවත්තිට්ඨානෙ අචුටං නාම න භොතීති සම්බන්ධො. ඡවිමංසලොභිතානුගතන්ති ඡවිමංසලොභිතාදිකම්මජරුපමනුගතං. යත්ථ යත්ථ කම්මජරුපං, තත්ථ තත්ථ චිත්තජරුපස්සාපි ඛ්‍යාපනතො තෙන තස්ස කායස්ස ඵුට්ඨාවං සන්ධාය “අචුටං නාම න භොතී”ති චුත්තං.

227. ඡෙකොති කුසලො, තං පන කොසල්ලං “කංසථාලෙ න්භානියචුණ්ණානි ආකිරිත්වා”ති ආදිසද්දන්තරසන්නිධානතො, පකරණතො ච න්භානියචුණ්ණානං කරණෙ, පයොජනෙ, පිණ්ඩනෙ ච සමත්ථතාවසෙන වෙදිතබ්බන්ති දස්සෙති “පට්ඨලො”ති ආදිනා. කංසසද්දො පන “මහනියා කංසපාතියා”ති ආදීසු (ම. නි. 1.61) සුවණ්ණෙ ආගතො, “කංසො උපහතො යථා”ති ආදීසු (ධ. ප. 134) කිත්තිමලොභෙ, “උපකංසො නාම රාජා මහාකංසස්ස අත්‍රජො”ති ආදීසු [ජා. අට්ඨ. 4.10.164 (අත්ථතො සමානං)] පණ්ණත්තිමත්තෙ. ඉධ පන යත්ථ කත්ථවි ලොභෙනි ආභ “යෙන කෙනචි ලොභෙන කතභාජනෙ”ති. නනු උපමාකරණමත්තමෙවිදං, අථ කස්මා කංසථාලකස්ස සවිසෙසස්ස ගහණං කතන්ති අනුයොගං පරිහරති “මත්තිකාභාජන”න්ති ආදිනා. “සන්දෙන්තස්සා”ති පරිමද්දෙන්වා පිණ්ඩං කරොන්තස්සෙව භිජ්ජති, න පන සන්දන්තස්ස භොති, අනාදරලක්ඛණෙ වෙතං සාම්ච්චනං. කිරියන්තරස්ස පවත්තනක්ඛණෙයෙව කිරියන්තරස්ස පවත්තනඤ්චි අනාදරලක්ඛණං. “පරිජ්ජෙථාසකං පරිජ්ජෙථාසක”න්ති ඉදං භාවනාපුංසකන්ති දස්සෙති “සිඤ්චිත්වා සිඤ්චිත්වා”ති ඉමිනා. ඵ්ඝසද්දො වෙත්ථ පරිසිඤ්චනෙ යථා තං වාතචුට්ඨිසමයෙ “දෙවො ච ථොකං ථොකං ඵ්ඝායතී”ති, (පාචි. 362) තස්මා තතො තතො න්භානියචුණ්ණතො උපරි උදකෙන ඛ්‍යාපනකරණවසෙන පරිසිඤ්චිත්වා පරිසිඤ්චිත්වාති අත්ථො. අනුපසග්ගොපි හි සද්දො සඋපසග්ගො විය පකරණාධිගතස්ස අත්ථස්ස දීපකො, “සිඤ්චිත්වා සිඤ්චිත්වා”ති පන වචනං “පරිජ්ජෙථාසකං පරිජ්ජෙථාසක”න්ති එතස්ස “සන්දෙය්‍යා”ති එත්ථ විසෙසනභාවවිඤ්ඤාපනත්ථං. එවමිදිසෙසු. “සන්දෙය්‍යා”ති එත්ථ සන්ද-සද්දො පිණ්ඩකරණෙනි චුත්තං “පිණ්ඩං කරෙය්‍යා”ති. අනුගතාති අනුපවිසනවසෙන ගතා උපගතා. පරිග්ගහිතාති පරිතො ගහිතා සමත්තතො ඵුට්ඨා.

අන්තරො ච බාහිරො ච පදෙසො, තෙහි සහ පවත්නතීති සන්තරබාහිරා, න්හානියපිණ්ඩි, “සමන්තරබාහිරා”තිපි පායො, ම-කාරො පදසන්ධිවසෙන ආගමො. යථාචුත්තෙන පරිග්ගහිතතාකාරණෙනෙව සන්තරබාහිරො න්හානියපිණ්ඩි චුටා උදකස්නෙහෙනාති ආහ “සබ්බත්ථකමෙව උදකසිනෙහෙන චුටා”ති. සබ්බත්ථ පවත්තනං සබ්බත්ථකං, භාවනපුංසකඤ්චෙනං, සබ්බපදෙසෙ හුත්වා එව චුටාති අත්ථො. “සන්තරබාහිරා චුටා”ති ච ඉමිනා න්හානියපිණ්ඩියා සබ්බසො උදකෙන තෙමිතභාවමාහ, “න ච පග්ගරණී”ති පන ඉමිනා තිත්තායපි තාය සනට්ඨභාවං. තෙනාහ “න ච බින්නං බින්නං”න්තිආදි. උදකස්ස චුසිතං චුසිතං, න ච පග්ගරණී සුදනීති අත්ථො, “බින්නං උදකං” තිපි කත්ථවි පායො, උදකසඬ්ඛාතං බින්නන්ති තස්සත්ථො. බින්නසද්දො හි “ඛ්‍යාලම්බම්බධරබින්නං”තිආදීසු විය ධාරාවයවෙ. එවං පන අපග්ගරණතො හත්ථෙතපි ද්විතිපි තීතිපි අඬ්ගුලෙහි ගහෙතුං, ඔවට්ටිකාය වා කාතුං සක්කා. යදි හි සා පග්ගරණී අස්ස, එවං සති ස්නෙහවිගමනෙන සුක්ඛත්තා ථද්ධා හුත්වා තථා ගහෙතුං, කාතුං වා න සක්කාති චුත්තං හොති. ඔවට්ටිකායාති පරිවට්ටුලවසෙන, ගුලිකාවසෙන සා පිණ්ඩි කාතුං සක්කාති අත්ථො.

දුතියජ්ඣානකථාවණ්ණනා

229. තාහි තාහි උදකසිරාහි උබ්භිජ්ජති උද්ධං නික්ඛමතීති උබ්භිදං, තාදිසං උදකං යස්සාති උබ්භිදොදකො, ද-කාරස්ස පන ත-කාරෙ කතෙ උබ්භිතොදකො, ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “උබ්භින්තඋදකො”ති චුත්තං, නදීතීරෙ බතකූපකො විය උබ්භිජ්ජනකඋදකොති අත්ථො. උබ්භිජ්ජනකමිපි උදකං කත්ථවි හෙට්ඨා උබ්භිජ්ජිත්වා ධාරාවසෙන උට්ඨන්තිත්වා බහි ගච්ඡති, න තං කොචි අන්තොයෙව පතිට්ඨිතං කාතුං සක්කොති ධාරාවසෙන උට්ඨහනතො, ඉධ පන වාලිකාතටෙ විය උදකරහදස්ස අන්තොයෙව උබ්භිජ්ජිත්වා තත්ථෙව තිට්ඨති, න ධාරාවසෙන උට්ඨන්තිත්වා බහි ගච්ඡතීති විඤ්ඤායති අබොහකස්ස සන්තිසින්තස්සෙව උදකස්ස අධිප්පෙතත්තාති ඉමමත්ථං සන්ධායාහ “න හෙට්ඨා”තිආදි. හෙට්ඨාති උදකරහදස්ස හෙට්ඨා මහාඋදකසිරා, ලොහිතානුගතා ලොහිතසිරා විය උදකානුගතො පථවිපදෙසො “උදකසිරා”ති චුච්චති. උග්ගච්ඡනකඋදකොති ධාරාවසෙන උට්ඨහනකඋදකො. අන්තොයෙවාති උදකරහදස්ස අන්තො සමතලපදෙසෙ එව. උබ්භිජ්ජනකඋදකොති උබ්භිජ්ජිත්වා තත්ථෙව තිට්ඨනකඋදකො. ආගමනමග්ගොති බාහිරතො උදකරහදාහිමුඛං ආගමනමග්ගො. කාලෙන කාලන්ති රුළුහීපදං “එකො එකායා”තිආදි (පාරා. 443, 444, 452) වියාති චුත්තං “කාලෙ කාලෙ”ති. අන්වද්ධමාසන්ති එත්ථ අනුසද්දො ඛ්‍යාපනෙ. වස්සානස්ස අද්ධමාසං අද්ධමාසන්ති අත්ථො. එවං අනුදසාහන්ති එත්ථාපි. චුට්ඨිත්ති වස්සනං. අනුප්පවච්ඡෙය්‍යාති න උපවච්ඡෙය්‍ය. වස්සසද්දතො වස්ස සිද්ධිති දස්සෙති “න වස්සෙය්‍යා”ති ඉමිනා.

“සීතා වාරිධාරා”ති ඉත්ථිලිඛිගපදස්ස “සීතං ධාර”න්ති නපුංසකලිඛිගෙන අත්ථවචනං ධාරසද්දස්ස ද්විලිඛිගිකභාවච්ඤ්ඤාපනත්ථං. සීතන්ති බොහනාභාවෙන සීතලං, පුරාණපණ්ණතිණකට්ඨාදිසංකිණ්ණාභාවෙන වා සෙනං පරිසුද්ධං. සෙනං සීතන්ති හි පරියායො. කස්මා පනෙත්ථ උඛ්භිදොදකොයෙව රහදො ගහිතො, න ඉතරෙති අනුයොගමපනෙති “හෙට්ඨා උග්ගච්ඡනඋදකඤ්ඡී”තිආදිනා. උග්ගන්ත්වා උග්ගන්ත්වා හිජ්ජන්තන්ති උට්ඨන්තිවා උට්ඨන්තිවා ධාරාකිරණවසෙන උඛ්භිජ්ජන්තං, විනස්සන්තං වා. බොහෙතීති ආලොලෙති. වුට්ඨිති වස්සනං. ධාරානිපාතපුබ්බුළකෙහීති උදකධාරානිපාතෙහි ව තතොයෙව උට්ඨිතඋදකපුබ්බුළකසඬාතෙහි ඵෙණපටලෙහි ව. එවං යථාක්කමං තිණ්ණමිපි රහදානමගහෙතඛිඛතං වත්වා උඛ්භිදොදකස්සෙව ගහෙතඛිඛතං වදති “සන්තිසින්නමෙවා”තිආදිනා. තත්ථ සන්තිසින්නමෙවාති සම්මා, සමං වා නිසින්නමෙව, අපරික්ඛොහතාය නිව්වලමෙව, සුප්පසන්නමෙවාති අධිප්පායො. ඉද්ධිනිමිතිමිවාති ඉද්ධිමතා ඉද්ධියා තථා නිමිතං ඉව. තත්ථාති තස්මිං උපමොපමෙයාවචනෙ. සෙසන්ති “අභිසන්දෙති”තිආදිකං.

තනියජ්ඣානකථාවණ්ණනා

231. “උප්පලිනී”තිආදි ගච්ඡස්සපි වනස්සපි අධිවචනං. ඉධ පන “යාව අග්ගා, යාව ව මූලා”ති වචනෙයොගෙන “අප්පෙකච්චානී”තිආදිනා උප්පලගච්ඡාදීනමෙව ගහෙතඛිඛතාය වනමෙවාධිප්පෙතං, තස්මා “උප්පලානීති උප්පලගච්ඡානි. එත්ථාති උප්පලවනෙ”තිආදිනා අත්ථො වෙදිතඛිඛො. අවයවෙන හි සමුදායස්ස නිබ්බවනං කතං. එකඤ්ඡි උප්පලගච්ඡාදි උප්පලාදියෙව, චතුපඤ්චමත්තමිපි පන උප්පලාදිවනන්ති වොහරියති, සාරත්ථදීපනියං පන ජලාසයොපි උප්පලිනිආදිභාවෙන වුත්තො. එත්ථ වාති එතස්මිං පදත්තයෙ, එතෙසු වා තිසු උප්පලපද්මපුණ්ඩරිකසඬාතෙසු අත්ථෙසු. “සෙතරත්තනීලෙසු”ති උප්පලමෙව වුත්තං, සෙතූප්පලරත්තූප්පලනීලූප්පලෙසුති අත්ථො. යං කිඤ්චි උප්පලං උප්පලමෙව උප්පලසද්දස්ස සාමඤ්ඤනාමවසෙන තෙසු සබ්බෙසුපි පවත්තනතො. සතපත්තන්ති එත්ථ සතසද්දො ඛුපරියායො “සතග්ඝි සතරංසි සුරියො”තිආදීසු විය අනෙකසඬායාභාවතො. එවඤ්ච කත්වා අනෙකපත්තස්සාපි පද්මභාවෙ සඬිගහො සිද්ධො හොති. පත්තන්ති ව පුප්ඵදලමධිප්පෙතං. වණ්ණනියමෙන සෙනං පද්මං, රත්තං පුණ්ඩරිකන්ති සාසනවොභාරො, ලොකෙ පන “රත්තං පද්මං, සෙනං පුණ්ඩරික”න්ති වදන්ති. වුත්තඤ්ඡි “පුණ්ඩරිකං සීතං රත්තං, කොකනදං කොකාසකො”ති. රත්තවණ්ණනාය හි කොකනාමකානං සුනබානං නාදයතො සද්දාපයතො, තෙහි ව අසිතඛිඛතො “කොකනදං, කොකාසකො”ති ව පද්මං වුව්වති. යථාහ “පද්මං යථා කොකනදං සුගන්ධ”න්ති. අයං පනෙත්ථ වචනත්ථො උදකං පාති, උදකෙ වා ජලවතීති උප්පලං. පඬිකෙ දවති ගච්ඡති, පකාරෙන වා දවති විරුහතීති පද්මං. පණ්ඩරං වණ්ණමස්ස, මහන්තතාය වා

මුඩිතබ්බංඛණ්ඩෙතබ්බන්ති පුණ්ඩරිකං ම-කාරස්ස ප-කාරාදිවසෙන. මුඩිසද්දඤ්ඨි මුඩරිසද්දං වා ඛණ්ඩනත්ථමිච්ඡන්ති සද්දවිදු, සද්දසත්ථතො චෙත්ථ පදසිද්ධි. යාව අග්ගා, යාව ච මූලා උදකෙන අභිසන්දනාදිභාවදස්සනත්ථං පාළියං “උදකානුග්ගතානී”ති වචනං, තස්මා උදකතො න උග්ගතානිච්චෙව අත්ථො, න තු උදකෙ අනුරූපගතානීති ආභ “උදකා...පෙ.... ගතානී”ති. ඉධ පන උප්පලාදීනි විය කරජකායො, උදකං විය තතියජ්ඣානසුඛං දට්ඨබ්බං.

චතුත්ථජ්ඣානකථාවණ්ණනා

233. යස්මා පන චතුත්ථජ්ඣානචිත්තමෙව “චෙතසා”ති චුත්තං, තඤ්ච රාගාදිඋපක්කිලෙසමලාපගමනො නිරූපක්කිලෙසං නිමිමලං, තස්මා උපක්කිලෙසවිගමනමෙව පරිසුද්ධභාවොති ආභ “නිරූපක්කිලෙසට්ඨෙන පරිසුද්ධ”න්ති. යස්මා ච පරිසුද්ධස්සෙව පච්චයවිසෙසෙන පචත්තිවිසෙසො පරියොදාතතා සුද්ධන්තසුචණ්ණස්ස නිසංසනෙන පහස්සරතා විය, තස්මා පහස්සරතායෙව පරියොදාතතාති ආභ “පහස්සරට්ඨෙන පරියොදාත”න්ති. විජ්ජු විය පභාය ඉතො චිතො ච නිච්ඡරණං පහස්සරං යථා “ආභස්සරා”ති. ඔදාතෙන වත්ථෙතාති එත්ථ “ඔදාතනා”ති ගුණවචනං සන්ධාය “ඔදාතෙන...පෙ.... ඉද්”න්ති චුත්තං. උතුඵරණත්ථන්ති උණ්භස්ස උතුතො ඵරණදස්සනත්ථං. කස්මාති ආභ “කිලිට්ඨවත්ථෙතා”තිආදි. උතුඵරණං න භොතීති ඔදාතවත්ථෙත විය සවිසෙසං. උතුඵරණං න භොතී, අප්පකමත්තමෙව භොතීති අධිප්පායො. තෙනාභ “තඬ්ඛණ...පෙ.... බලවං භොතී”ති. “තඬ්ඛණධොතපරිසුද්ධෙනා”ති ච එතෙන ඔදාතසද්දො එත්ථ පරිසුද්ධවචනො එව “ගිහි ඔදාතවත්ථවසනො”තිආදීසු විය, න සෙතච්චනො යෙන කෙනචි තඬ්ඛණධොතපරිසුද්ධෙනෙව උතුඵරණසම්භවතොති දස්සෙති.

නනු ච පාළියං “නාස්ස කිඤ්චි සබ්බාවතො කායස්ස ඔදාතෙන වත්ථෙත අචුටං අස්සා”ති කායස්ස ඔදාතවත්ථඵරණං චුත්තං, න පන වත්ථස්ස උතුඵරණං, අථ කස්මා උතුඵරණං ඉධ චුත්තන්ති අනුයොගෙනාභ “ඉමිස්සාය හී”තිආදි. යස්මා වත්ථං විය කරජකායො, උතුඵරණං විය චතුත්ථජ්ඣානසුඛං, තස්මා එවමත්ථො වෙදිතබ්බොති චුත්තං භොතී, එතෙන ච ඔදාතෙන වත්ථෙත සබ්බාවතො කායස්ස ඵරණාසම්භවතො, උපමෙය්‍යන ච අයුත්තත්තා කායග්ගහණෙන තන්තිස්සිතවත්ථං ගහෙතබ්බං, වත්ථග්ගහණෙන ච තප්පච්චයං. උතුඵරණන්ති දස්සෙති. නෙය්‍යත්ථතො හි අයං උපමා චුත්තා. විචිත්‍රදෙසනා හි බුද්ධා භගවත්තොති. යොගිතො හි කරජකායො වත්ථං විය දට්ඨබ්බො උතුඵරණසදිසෙන චතුත්ථජ්ඣානසුඛෙන ඵරිතබ්බත්තා, උතුඵරණං විය චතුත්ථජ්ඣානසුඛං වත්ථස්ස විය තෙන කරජකායස්ස ඵරණතො, පුරිසස්ස සරීරං විය චතුත්ථජ්ඣානං. උතුඵරණට්ඨානියස්ස සුඛස්ස නිස්සයභාවතො. තෙනාභ “තස්මා”තිආදි. ඉදඤ්ඨි යථාචුත්තච්චනස්ස ගුණදස්සනං. එත්ථ ච පාළියං

“පරිසුද්ධෙන චෙතසා”ති චෙතොගහණෙන චතුත්ථජ්ඣානසුඛං භගවතා වුත්තන්ති ඤාපෙතුං. “චතුත්ථජ්ඣානසුඛං, චතුත්ථජ්ඣානසුඛෙනා”ති ච වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. නනු ච චතුත්ථජ්ඣානසුඛං නාම සාතලක්ඛණං නත්ථිති? සච්චං, සන්තසභාවත්තා පනෙත්ථ උපෙක්ඛායෙව “සුඛ”න්ති අධිජ්ජෙතා. තෙන වුත්තං සම්මොභවිතොදනියං. “උපෙක්ඛා පන සන්තත්තා, සුඛම්චිචෙව භාසිතා”ති (විභ. අට්ඨ. 232; විසුද්ධි. 2.644; මහානි. අට්ඨ. 27; පටි. ම. අට්ඨ. 1.105).

එත්තාවතාති පට්ඨමජ්ඣානාධිගමපරිදීපනතො පට්ඨාය යාව චතුත්ථජ්ඣානාධිගමපරිදීපනා, තාවතා වචනක්කමෙන. ලහනං ලාභො, සො එතස්සාති ලාභී, රූපජ්ඣානානං ලාභී රූපජ්ඣානලාභී යථා “ලාභී විවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානපච්චයභෙසජ්ජපරික්ඛාරාන”න්ති, (සං. නි. 2.70; උදා. 38) ලහනසීලො වා ලාභී. කිං ලහනසීලො? රූපජ්ඣානානීතිපි යුජ්ජති. එවම්තරස්මිම්පි. න අරූපජ්ඣානලාභීති න වෙදිතබ්බොති යොජෙතබ්බං. කස්මාති වුත්තං “න ඡී”තිආදි, අට්ඨන්තම්පි සමාපත්තීනං උපරි අභිඤ්ඤාධිගමෙ අවිනාභාවතොති වුත්තං හොති. වුද්දසභාකාරෙහිති “කසිණානුලොමතො, කසිණපටිලොමතො කසිණානුලොමපටිලොමතො, ඤානානුලොමතො, ඤානපටිලොමතො, ඤානානුලොමපටිලොමතො, ඤානුක්කන්තිකතො, කසිණුක්කන්තිකතො, ඤානකසිණුක්කන්තිකතො, අඛිගසඛිකන්තිකතො, ආරම්මණසඛිකන්තිකතො, අඛිගාරම්මණසඛිකන්තිකතො අඛිගච්චත්ථානතො, ආරම්මණච්චත්ථානතො”ති (විසුද්ධි. 2.365) විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තෙහි ඉමෙහි වුද්දසභාකාරෙහි. සතිපි ඤානෙසු ආවජ්ජනාදිපඤ්චවිධවසිභාවෙ අයමෙව වුද්දසවිධො වසිභාවො අභිඤ්ඤා නිබ්බත්තෙන එකන්තෙන ඉච්ඡිතබ්බොති දස්සෙත්තෙන “වුද්දසභාකාරෙහි විණ්ණවසිභාව”න්ති වුත්තං, ඉමිනා ච අරූපසමාපත්තිසු විණ්ණවසිභාවං විනා රූපසමාපත්තිසු එව විණ්ණවසිභාවෙන සමාපත්ති න ඉජ්ඣතිති තාසං අභිඤ්ඤාධිගමෙ අවිනාභාවං දස්සෙතිති වෙදිතබ්බං.

නනු යථාපාදමෙව විනිච්ඡයො චත්තබ්බොති වොදනං සොධෙති “පාළියං පනා”තිආදිනා, සාවසෙසපාදභාවතො නිහරිත්වා එස විනිච්ඡයො චත්තබ්බොති වුත්තං හොති. යජ්ජෙවං අරූපජ්ඣානානීපි පාළියං ගහෙතබ්බොති, අථ කස්මා තාති අග්ගහෙත්වා සාවසෙසපාදො භගවතා කතොති? සබ්බාභිඤ්ඤානං විසෙසතො රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානපාදකත්තා. සතිපි හි තාසං තථා අවිනාභාවෙ විසෙසතො පනෙතා රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානපාදකා, තස්මා තාසං තජ්ජපාදකභාවවිඤ්ඤාපනත්ථං තත්ථෙව යත්වා දෙසනා කතා, න පන අරූපාවචරජ්ඣානානං ඉධ අනනුපයොගතො. තෙනාහ “අරූපජ්ඣානානි ආහරිත්වා කථෙතබ්බොති”ති.

විපස්සනාඤාණකථාවණ්ණනා

234. “පුන චපරං මහාරාජ (පාළියං නත්ථි) හික්ඛු”ති චත්ථාපි කිමත්ථං දස්සෙතුං. “සො”ති පදං පුන වුත්තන්ති වොදනායාහ “සො...පෙ....

දස්සෙති”ති, යථාරුතවසෙන, නෙය්‍යත්ථවසෙන ච චුත්තාසු අට්ඨසු සමාපත්තිසු විණ්ණවසිතාවිසිට්ඨං භික්ඛුං දස්සෙතුං එවං චුත්තන්ති අධිජ්ජායො. සෙසන්ති “සො”ති පදත්ථතො සෙසං “එවං සමාහිතෙ”තිආදීසු වත්තබ්බං සාධිජ්ජායමත්ථජාතං. ඤෙය්‍යං ජානාතීති ඤාණං, තදෙව පච්චික්ඛං කත්වා පස්සතීති දස්සනං, ඤාණමෙව දස්සනං න චක්ඛාදිකන්ති ඤාණදස්සනං, පඤ්චවිධමපි ඤාණං, තයිදං පන ඤාණදස්සනපදං සාසනෙ යෙසු ඤාණවිසෙසෙසු නිරුල්භං, තං සබ්බං අත්ථුද්ධාරවසෙන දස්සෙන්තො “ඤාණදස්සනන්ති මග්ගඤාණමපි චුච්චති”තිආදිමාහ. ඤාණදස්සනවිසුද්ධත්ථන්ති ඤාණදස්සනස්ස විසුද්ධිපයොජනාය. එාසුචිභාරොති අරියචිභාරභූතො සුඛචිභාරො. භගවතොපීති න කෙවලං දෙවතාරොචනමෙව, අථ ඛො තදා භගවතොපි ඤාණදස්සනං උදපාදීති අත්ථො. සත්තාහං කාලඤ්ඤාස්ස අස්සාති සත්තාහකාලඤ්ඤාතො. “කාලාමො”ති ගොත්තවසෙන චුත්තං. චෙතොවිමුත්ති [විමුත්ති (අට්ඨකථායං)] නාම අරහත්තඵලසමාපත්ති. යස්මා විපස්සනාඤාණං ඤෙය්‍යසඬ්ඛාතෙ තෙභූමකසඬ්ඛාරෙ අනිච්චාදිතො ජානාති, භඩ්ගානුපස්සනතො ච පට්ඨාය පච්චික්ඛන්තො තෙ පස්සති, තස්මා යථාචුත්තට්ඨෙත ඤාණදස්සනං නාම ජාතන්ති දස්සෙති “ඉධ පනා”තිආදිනා.

අභිනිහරතීති විපස්සනාහිමුඛං චිත්තං තදඤ්ඤකරණීයතො නිහරිත්වා හරතීති අයං සද්දතො අත්ථො, අධිජ්ජායතො පන තං දස්සෙතුං “විපස්සනාඤාණස්සා”තිආදි චුත්තං. තදහිමුඛභාවොයෙව හිස්ස තන්තින්තතාදිකරණං, තං පන චුත්තනයෙන අට්ඨඬ්ඛසමන්තාගතෙ තස්මිං චිත්තෙ විපස්සනාක්කමෙන ජාතෙ විපස්සනාහිමුඛං චිත්තපෙසනමෙවාති දට්ඨබ්බං. තන්තින්තන්ති තස්සං විපස්සනායං නින්තං. ඉතරද්වයං තස්සෙව චෙවචනං. තස්සං පොණං වඩ්ඤං පබ්භාරං නිවන්ති අත්ථො. බ්‍රහ්මජාලෙ චුත්තොයෙව. ඔදනකුම්මාසෙහි උපවීයති වඩ්ඪාපීයති, උපවයති වා වඩ්ඪතීති අත්ථං සන්ධාය “ඔදනෙනා”තිආදි චුත්තං. අනිච්චවිජාදනපරිමද්දනභෙදනවිද්ධංසනධම්මොති එත්ථ “අනිච්චධම්මො”තිආදිනා ධම්මසද්දො පච්චෙකං යොජෙතබ්බො. තත්ථ අනිච්චධම්මොති පහඬ්ගුතාය අද්ධුවසභාවො. දුග්ගන්ධවිසාතත්ථායාති සරිරෙ දුග්ගන්ධස්ස විගමාය. උච්ඡාදනධම්මොති උච්ඡාදෙනබ්බතාසභාවො, ඉමස්ස පුත්තිකායස්ස දුග්ගන්ධභාවතො ගන්ධොදකාදීහි උබ්බට්ඨනවිලිම්පනජාතිකොති අත්ථො. උච්ඡාදනෙන හි පුත්තිකායෙ සෙදවාතපිත්තසෙම්භාදීහි ගරුභාවදුග්ගන්ධානමපගමො හොති. මහාසම්බාහනං මල්ලාදීනං බාහුවඩ්ඪනාදිඅත්ථංව හොති, අඬ්ගපච්චඩ්ගාබාධවිනොදනත්ථං පන බුද්දකසම්බාහනමෙව යුත්තන්ති ආහ “බුද්දකසම්බාහනෙනා”ති, මන්දසම්බාහනෙනාති අත්ථො. පරිමද්දනධම්මොති පරිමද්දිතබ්බතාසභාවො.

එවං අනියමිතකාලවසෙන අත්ථං වත්වා ඉදානි නියමිතකාලවසෙන අත්ථං වදති “දහරකාලෙ”ති ආදිනා. වා-සද්දො චෙත්ථ අත්ථදස්සනවසෙනෙව අත්ථන්තරවිකප්පනස්ස විඤ්ඤායමානත්තා න පයුත්තො, ලුත්තනිද්දිට්ඨො වා. දහරකාලෙති අවිරච්ඡාතකාලෙ. සයාපෙත්වා අඤ්ඡනපිළනාදිවසෙන පරිමද්දනාධම්මොති සම්බන්ධො. මිතන්ති භාවනපුංසකනිද්දෙසො, තෙන යථාපමාණං, මන්දං වා අඤ්ඡනපිළනාදීනි දස්සෙති. අඤ්ඡනඤ්ඤෙත්ථ ආකඨස්සනං. පිළනං සම්බාහනං. ආදිසද්දෙන සම්ඤ්ඡනඋග්ගමනාදීනි සඨගණ්හාති. එවං පරිහරිතොපිති උච්ඡාදනාදිනා සුබ්බෙධිනොපි. හිප්පති චෙවාති අනිච්චතාදිවසෙන නස්සති ව. විකිරති වාති එවං හින්දන්තො ව කිඤ්චි පයොජනං අසාධෙත්තො විප්පකිණ්ණොව හොති. එවං නවහි පදෙහි යථාරහං කායෙ සමුදයවයධම්මානුපස්සිතා දස්සිතාති ඉමමත්ථං විභාවෙත්තො “තත්ථා”ති ආදිමාහ. තත්ථ ඡහි පදෙහීති “රුපී, වාතූමහාභූතිකො, මාතාපෙත්තිකසම්භවො, ඔදනකුම්මාසුපවයො, උච්ඡාදනාධම්මො, පරිමද්දනාධම්මො”ති ඉමෙහි ඡහි පදෙහි. යුත්තං තාව හොතු මජ්ඣිමනිකායෙ පදෙහි කායස්ස සමුදයකථනං තෙසං තදත්ථදීපනතො, “රුපී, උච්ඡාදනාධම්මො, පරිමද්දනාධම්මො”ති පන තීහි ත්පදෙහි කථං තස්ස තථාකථනං යුත්තං සියා තෙසං තදත්ථස්ස අදීපනතොති? යුත්තමෙව තෙසම්පි තදත්ථස්ස දීපිතත්තා. “රුපී”ති හි ඉදං අත්තනො පච්චයභූතෙන උතුආභාරලක්ඛණෙන රූපෙන රූපවාති අත්ථස්ස දීපකං. පච්චයසඨගමවිසිට්ඨො හි තදස්සත්ථිඅත්ථෙ අයමිකාරො. “උච්ඡාදනාධම්මො, පරිමද්දනාධම්මො”ති ව ඉදං පදද්වයං තථාච්චරුපුප්පාදනෙන සණ්ඨානසම්පාදනත්ථස්ස දීපකන්ති. ද්විතීති “හෙදනාධම්මො, විද්ධංසනාධම්මො”ති ද්විතී පදෙහි. නිස්සිතඤ්ච කායපරියාපන්තෙ හදයවත්ථුමහි නිස්සිතත්තා විපස්සනාවිත්තස්ස. තදා පවත්තඤ්ච විපස්සනාවිත්තමෙව “ඉදඤ්ච මෙ විඤ්ඤාණ”න්ති ආසන්නපච්චක්ඛවසෙන චුත්තං. පටිබද්ධඤ්ච කායෙන විනා අප්පවත්තනතො, කායසඤ්ඤිතානඤ්ච රූපධම්මානං ආරම්භණකරණතො.

235. සුට්ඨු ඔභාසතීති සුභො, පභාසම්පත්තො මණි, තාය එව පභාසම්පත්තියා මණිනො හදුනාති අත්ථමත්තං දස්සෙතුං “සුභොති සුන්දරො”ති චුත්තංයානමෙව මණිනො ධාකරසමුට්පරිසුද්ධං . ධජාතිතාතිසුට්ඨුද්ධං ආහ “ජාතිමාති පරිසුද්ධාකරසමුට්ඨිකො”ති. සුට්ඨුද්ධරතනාකරතො සමුට්ඨිකොති අත්ථොධිමුලකො එව ආකරපරිසුද්ධං . හි මණිනො කුරුවින්දජාතිආදිජාතිවිසෙසොතිස පනපෙතස්ඉධාධිප් . චෙළරියමණිනො විළුර . යඅට් . ව . වි)34 ආදයො වාක්‍යක්ඛිත්ථෙසු පස්සිතබ්බං(පබ්බතස්ස, විළුර ගාමස්ස ව අවිදුරෙ පරිසුද්ධාකරො . න හි සො තතොයෙභූයො සමුට්ඨිකොතථා හෙස . විළුරනාමකස්ස පබ්බතස්ස, ගාමස්ස ව අවිදුරෙ සමුට්ඨිකත්තා චෙළරියොති පඤ්ඤායිත්ථ,

දෙවලොකෙ පවත්තස්සපි ච තංසදිසවණ්ණනිහතාය තදෙව නාමං ජාතං යථා තං මනුස්සලොකෙ ලද්ධනාමවසෙන දෙවලොකෙ දෙවතානං, සො පන මයුරගීවාචණ්ණො වා හොති වායසපත්තවණ්ණො වා සිනිද්ධවෙණුපත්තවණ්ණො වාති ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන පරමත්ථදීපනියං (වි .යථ .ව .34) වුත්තං. විනයසංවණ්ණනාසු (වි .ටී .වි . 1.281) පන “අල්ලවෙච්චණ්ණො සතථා හිස් .තිති වදන්” .තිපි නාමං ජාතං”ණොවංසවණ් “ “මඤ්ජාරක්ඛිමණ්ඩලවණ්ණොති ච ” තොවුත්, තතොයෙව සො ඉධ පදෙසෙ මඤ්ජාරමණිති පාකටො හොති . සෙව පාළියං වචනං තිපරිභොගාරහපණිතතරමණිභාවතො පන තස්කචත්ථක් යථාහ .බංග්ගද්වි “පුන වපරං ආනන්ද රඤ්ඤො මහාසුදස්සනස්ස මණිරතනං පාතරහොසි, සො අහොසි මණි වෙච්චරියො සුහො ජාතිමා අට්ඨංසො .නි .දී) තිආදි”2.248). පාසාණසක්ඛරාදිදොසනීහරණවසෙනෙව පරිකම්මනිජ්ඣත්තිති දස්සෙති “අපනීතපාසාණසක්ඛරො”ති ඉමිනා.

ජවියා ඵව සණ්ඨහාවෙන අවිජ්ජා, න සඬ්ඝාතස්සාති ආහ “අවිජ්ජාති තනුවිජ්ජී”ති. තතො වෙච්ච විසෙසෙන පසන්තොති දස්සෙතුං “සුට්ඨ පසන්තො”ති වුත්තං. පරිභොගමණිරතනාකාරසම්පත්ති සබ්බාකාරසම්පත්තතා. තෙනාහ “ධොවනවෙධනාදීහී”තිආදි. පාසාණාදිසු ධොතතා ධොවනං, කාළකාදිඅපහරණත්ථාය වෙච්ච සුත්තෙන ආවුනත්ථාය ච විජ්ඣිතබ්බතා වෙධනං. ආදිසද්දෙන තාපසණ්ඨකරණාදීනං සඬ්ගහො. වණ්ණසම්පත්තින්ති ආවුනිතසුත්තස්ස වණ්ණසම්පත්තිං. කස්මාති වුත්තං “තාදිස”න්තිආදි, තාදිසස්සෙව ආවුතස්ස පාකටභාවතොති වුත්තං හොති.

මණි විය කරජකායො පච්චවෙක්ඛිතබ්බතො. ආවුතසුත්තං විය විඤ්ඤාණං අනුපවිසිත්වා යිතත්තා. චක්ඛුමා පුරිසො විය විපස්සනාලාභී භික්ඛු සම්මදෙව තස්ස දස්සනතො, තස්ස පුරිසස්ස මණිතො ආවිභූතකාලො විය තස්ස භික්ඛුතො කායස්ස ආවිභූතකාලො තන්තිස්සයස්ස පාකටභාවතො. සුත්තස්සාවිභූතකාලො විය තෙසං ධම්මානමාවිභූතකාලො තන්තිස්සිතස්ස පාකටභාවතොති අයමෙත්ථ උපමාසම්පාදනෙ කාරණවිභාවනා, “ආවුතසුත්තං විය විපස්සනාඤ්ඤාණං”න්ති කත්ථවි පාඨො, “ඉදඤ්ච විඤ්ඤාණං”න්ති වචනතො පන “විඤ්ඤාණං”න්ති පාඨොව සුන්දරතරො, “විපස්සනාවිඤ්ඤාණං”න්ති වා භවිතබ්බං. විපස්සනාඤ්ඤාණං අභිනීහරිත්වාති විපස්සනාඤ්ඤාණාහිමුඛං චිත්තං නීහරිත්වා.

තත්ත්වාති වෙච්චරියමණිමහි. තදාරම්මණානන්ති කායසඤ්ඤිතරූපධම්මාරම්මණානං.

“ඵස්සපඤ්චමකාන”න්තිආදිපදත්තයස්සෙතං විසෙසනං අත්ථවසා ලිඬ්ගවිහත්තිවචනවිපරිණාමොති කත්ථා පච්ඡිමපදස්සාපි විසෙසනභාවතො. ඵස්සපඤ්චමකග්ගහණෙන, සබ්බවිත්තවෙතසිකග්ගහණෙන ච ගහිතධම්මා විපස්සනාවිත්තුජ්ජපාදපරියාපන්නා ඵවාති දට්ඨබ්බං. ඵවඤ්ඤි තෙසං

විපස්සනාවිඤ්ඤාණගතිකත්තා

ආවුතසුත්තං

විය

“විපස්සනාවිඤ්ඤාණ”න්ති හෙට්ඨා වුත්තවචනං අවිරොධිතං හොති. කස්මා පන විපස්සනාවිඤ්ඤාණස්සෙව ගහණන්ති? “ඉදඤ්ච මෙ විඤ්ඤාණං එත්ථ සිතං එත්ථ පටිබද්ධ”න්ති ඉමිනා තස්සෙව වචනතො. “අයං ඛො මෙ කායො”තිආදිනා හි විපස්සනාඤාණෙන විපස්සිත්වා “තදෙව විපස්සනාඤාණසම්පයුත්තං විඤ්ඤාණං එත්ථ සිතං එත්ථ පටිබද්ධ”න්ති නිස්සයවිසයාදිවසෙන මනසි කරොති, තස්මා තස්සෙව ඉධ ගහණං සම්භවති, නාඤ්ඤස්සාති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “විපස්සනාවිඤ්ඤාණස්සෙව චා ආවිභූතකාලො”ති. ධම්මසඬ්ඛනාදීසු (ධ. ස. 2 ආදයො) දෙසිතනයෙන පාකට්ඨාවතො චෙත්ථ එස්සපඤ්චමකානං ගහණං, නිරවසෙසපරිග්ගහණතො සබ්බවිත්තචෙතසිකානං, යථාරූතං දෙසිතවසෙන පධානභාවතො විපස්සනාවිඤ්ඤාණස්සාති චෙදිතබ්බං. කිං පනෙතෙ පච්චචෙක්ඛණඤාණස්ස ආවිභවන්ති, උදාහු පුග්ගලස්සාති? පච්චචෙක්ඛණඤාණස්සෙව, තස්ස පන ආවිභූතත්තා පුග්ගලස්සාපි ආවිභූතා නාම හොන්ති, තස්මා “භික්ඛුතො ආවිභූතකාලො”ති වුත්තන්ති.

යස්මා පනිදං විපස්සනාඤාණං මග්ගඤාණානන්තරං හොති, තස්මා ලොකියාභිඤ්ඤානං පරතො, ඡට්ඨාභිඤ්ඤාය ච පුරතො වත්තබ්බං, අථ කස්මා සබ්බාභිඤ්ඤානං පුරතොව වුත්තන්ති වොදනාලෙසං දස්සෙත්වා පරිහරන්තො “ඉදඤ්ච විපස්සනාඤාණ”න්තිආදිමාහ. “ඉදඤ්ච මග්ගඤාණානන්තර”න්ති හි ඉමිනා යථාවුත්තං වොදනාලෙසං දස්සෙති. තත්ථ “මග්ගඤාණානන්තර”න්ති සිඛාප්පත්තවිපස්සනාභූතං ගොත්රභූඤාණං සන්ධාය වුත්තං. තදෙව හි අරහත්තමග්ගස්ස, සබ්බෙසං චා මග්ගඵලානමනන්තරං හොති, පධානතො පන තබ්බවනෙනෙව සබ්බස්සපි විපස්සනාඤාණස්ස ගහණං දට්ඨබ්බං අවිසෙසතො තස්ස ඉධ වුත්තත්තා. මග්ගසද්දෙන ච අරහත්තමග්ගස්සෙව ගහණං තස්සෙවාභිඤ්ඤාපරියාපන්නත්තා, අභිඤ්ඤාසම්බන්ධෙන ච වොදනාසම්භවතො. ලොකියාභිඤ්ඤානං පුරතො වුත්තං විපස්සනාඤාණං තාසං නානන්තරතාය අනුපකාරං, ආසවක්ඛයඤාණසඬ්ඛාතාය පන ලොකුත්තරාභිඤ්ඤාය පුරතො වුත්තං තස්සා අනන්තරතාය උපකාරං, තස්මා ඉදං ලොකියාභිඤ්ඤානං පරතො, ඡට්ඨාභිඤ්ඤාය ච පුරතො වත්තබ්බං. කස්මා පන උපකාරට්ඨානෙ තථා අවත්වා අනුපකාරට්ඨානෙව භගවතා වුත්තන්ති හි වොදනා සම්භවති. “එවං සන්තෙපී”තිආදි පරිහාරදස්සනං. තත්ථ එවං සන්තෙපීති යදිපි ඤාණානුපුබ්බියා මග්ගඤාණස්ස අනන්තරතාය උපකාරං හොති, එවං සතිපීති අත්ථො.

අභිඤ්ඤාවාරොති ඡළභිඤ්ඤාවසෙන වුත්තෙ දෙසනාවාරෙ. එතස්ස අන්තරා වාරො නත්ථීති පඤ්චසු ලොකියාභිඤ්ඤාසු කථිතාසු ආකඬ්ඛෙයාසුත්තාදීසු (ම. නි. 1.65) විය ඡට්ඨාභිඤ්ඤාපි අවස්සං කට්ඨෙතබ්බා අභිඤ්ඤාලක්ඛණභාවෙන තප්පරියාපන්නතො, න ච විපස්සනාඤාණං ලොකියාභිඤ්ඤානං, ඡට්ඨාභිඤ්ඤාය ච අන්තරා

පවෙසෙත්වා කට්ඨකඛිං අනභිඤ්ඤාලක්ඛණභාවෙන තදපරියාපන්නතො. ඉති එතස්ස විපස්සනාඤ්ඤාණස්ස තාසමභිඤ්ඤානං අන්තරා වාරො නත්ථී, තස්මා තත්ථ අවසරාභාවතො ඉධෙව රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානානන්තරං විපස්සනාඤ්ඤාණං කථිතන්ති අධිප්පායො. “යස්මා වා”තිආදිනා අත්ථන්තරමාහ. තත්ථ ච-සද්දො සමුච්චයත්ථො, තෙන න කෙවලං විපස්සනාඤ්ඤාණස්ස ඉධ දස්සනෙ තදෙව කාරණං, අථ ඛො ඉදම්පිති ඉමමත්ථං සමුච්චිනාතිති ආචරියෙන (දී. නි. ටී. 1.235) චුත්තං. සද්දවිදු පන ඊදිසෙ යානෙ ච-සද්දො වා-සද්දත්ථො, සො ච විකප්පත්ථොති වදන්ති, තම්පි යුත්තමෙව අත්ථන්තරදස්සනෙ පයුත්තත්තා. අත්තනා පයුජ්ජිතඛිංසස්ස හි විජ්ජමානත්ථස්සෙව ජොතකා උපසග්ගනිපානා යථා මග්ගනිදස්සනෙ සාධාහඬගා, යථා ච අදිස්සමානා ජොතනෙ පදීපාති එවමිදිසෙසු. හොති චෙත්ථ –

“අත්ථන්තරදස්සනම්හි, ච සද්දො යදි දිස්සති;
සමුච්චයෙ විකප්පෙ සො, ගහෙනඛිංසො විභාවිනා”ති.

අකතසම්මසනස්සාති හෙතුගඛිහපදං. තථා කතසම්මසනස්සාති ච. “දිඛිබ්බෙන චක්ඛුනා හෙරවම්පි රූපං පස්සතොති එත්ථ ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණෙන හෙරවං රූපං නිමිතිනිත්වා මංසචක්ඛුනා පස්සතොතිපි වත්තඛිං. එවම්පි හි අභිඤ්ඤාලාභිනො අපරිඤ්ඤාතවත්ථුකස්ස භයං සන්තාසො උප්පජ්ජති උච්චවාලිකවාසිමහානාගත්ථෙරස්ස වියා”ති ආචරියෙන (දී. නි. ටී. 1.235) චුත්තං. යථා චෙත්ථ, එවං දිඛිබ්බාය සොතධාතුයා හෙරවං සද්දං සුණතොති එත්ථාපි ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණෙන හෙරවං සද්දං නිමිතිනිත්වා මංසසොතෙන සුණතොපිති වත්තඛිංසමෙව. එවම්පි හි අභිඤ්ඤාලාභිනො අපරිඤ්ඤාතවත්ථුකස්ස භයං සන්තාසො උප්පජ්ජති උච්චවාලිකවාසිමහානාගත්ථෙරස්ස විය. ථෙරො හි කොඤ්චනාදසහිතං සඛිංසෙනං හත්ථිනාගං මාපෙත්වා දිස්වා, සුත්වා ච සඤ්ජාතභයසන්තාසොති අට්ඨකථාසු (විහ. අට්ඨ. 2.882; ම. නි. අට්ඨ. 1.81; විසුද්ධි. 2.733) චුත්තො. අනිච්චාදිවසෙන කතසම්මසනස්ස දිඛිබ්බාය...පෙ.... භයං සන්තාසො න උප්පජ්ජතිති සම්බන්ධො. භයවිනොදනහෙතු නාම විපස්සනාඤ්ඤාණෙන කතසම්මසනතා, තස්ස, තෙන වා සම්පාදනත්ථන්ති අත්ථො. ඉධෙවාති චතුත්ථජ්ඣානානන්තරමෙව. “අපිවා”තිආදිනා යථාපාඨං යුත්තතරනයං දස්සෙති. විපස්සනාය පවත්තං පාමොජ්ජපිතිපස්සද්ධිපරම්පරාගතසුඛං විපස්සනාසුඛං. පාටියෙක්කන්ති ඤානාභිඤ්ඤාදීහි අසම්මිස්සං විසුං භූතං සන්දිට්ඨිකං සාමඤ්ඤඵලං. තෙනාහ භගවා ධම්මපදෙ –

“යතො යතො සම්මසති, ඛන්ධානං උදයඛිංසං;
ලහතී පිතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානත”න්තිආදි. (ධ. ප. 374);

ඉධාපි චුත්තං “ඉදම්පි ඛො මහාරාජ සන්දිට්ඨිකං සාමඤ්ඤඵලං...පෙ.... පණ්ණිනතරඤ්ඤා”ති, තස්මා පාළියා සංසන්දනතො ඉමමෙව නායං යුත්තතරන්ති වදන්ති. ආදිතොවාති අභිඤ්ඤානමාදිමිහියෙව.

මනොමයිද්ධිඤ්ඤාණකථාවණ්ණනා

236-7. මනොමයන්ති එත්ථ පන මයසද්දො

අපරපඤ්ඤත්තිවිකාරපදපුරණනිබ්බත්තිආදියු අනෙකෙස්වත්ථෙසු ආගතො. ඉධ පන නිබ්බත්තිඅත්ථෙති දස්සෙතුං “මනෙන නිබ්බත්තිත”න්ති චුත්තං. “අභිඤ්ඤාමනෙන නිබ්බත්තිත”න්ති අත්ථොති ආචරියෙනාති (දී. නි. ටී. 1.236, 237) චුත්තං. විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.397) පන “අධිට්ඨානමනෙන නිමිත්තත්තා මනොමය”න්ති ආගතං, අභිඤ්ඤාමනෙන, අධිට්ඨානමනෙන වාති උභයථාපි නිබ්බත්තත්තා උභයමිපෙතං යුත්තමෙව. අඬිගං නාම හත්ථපාදාදිතංතංසමුදායං, පච්චඩ්ගං නාම කප්පරජණ්ණආදි තස්මිං තස්මිං සමුදායෙ අවයවං. “අභිනින්නදිය”න්ති එත්ථ පරිපුණ්ණතායෙව අභිනතා, න තු අප්පණ්ණිතතා, පරිපුණ්ණභාවො ව චක්ඛුසොතාදීනං සණ්ඨානවසෙතෙව. නිමිත්තරූපෙ හි පසාදො නාම නත්ථිති දස්සෙතුං “සණ්ඨානවසෙන අවිකලින්දිය”න්ති චුත්තං, ඉමිනාව තස්ස ජීවිතින්දියාදීනමිහි අභාවො චුත්තොති දට්ඨබ්බං. සණ්ඨානවසෙනාති ව කමලදලාදිසදිසසණ්ඨානමත්තවසෙන, න රූපාභිසාතාරහභූතප්පසාදාදිඉන්ද්‍රියවසෙන. “සබ්බඬ්ගපච්චඩ්ගිං අභිනින්නදිය”න්ති චුත්තමෙවත්ථං සමත්ථෙන්නො “ඉද්ධිමතා”තිආදිමාහ. අවිද්ධකණ්ණොති කුලචාරිත්තවසෙන කණ්ණාලඬිකාරපිළන්ධනත්ථං අවිජ්ඣාතකණ්ණො, නිදස්සනමත්තමෙතං. තෙනාහ “සබ්බාකාරෙහි”ති, වණ්ණසණ්ඨානාවයවවිසෙසාදිසබ්බාකාරෙහිති අත්ථො. තෙනාති ඉද්ධිමතා.

අයමෙවත්ථො පාළියමිහි විභාවිතොති ආහ “මුඤ්ජම්භා ඊසිකන්තිආදිඋපමාත්තයමිහි හි...පෙ.... චුත්ත”න්ති. කත්ථවි පන “මුඤ්ජම්භා ඊසිකන්තිආදි උපමාමත්තං. යමිහි හි සදිසභාවදස්සනත්ථමෙව චුත්ත”න්ති පාඨො දිස්සති. තත්ථ “උපමාමත්ත”න්ති ඉමිනා අත්ථන්තරදස්සනං නිවත්තෙති, “යමිහි හි”තිආදිනා පන තස්ස උපමාභාවං සමත්ථෙති. නියතානපෙක්ඛෙන ව යං-සද්දෙන “මුඤ්ජම්භා ඊසික”න්තිආදිවචනමෙව පච්චාමසති. සදිසභාවදස්සනත්ථමෙවාති සණ්ඨානතොපි වණ්ණතොපි අවයවවිසෙසතොපි සදිසභාවදස්සනත්ථංයෙව. කථං සදිසභාවොති චුත්තං “මුඤ්ජසදිසා එව හි”තිආදි. මුඤ්ජං නාම තිණවිසෙසො, යෙන කොච්ඡාදීනි කරොන්ති. “පවාහෙය්‍යා”ති වචනතො අන්තො ඨිතා එව ඊසිකා අධිජ්ජෙනාති දස්සෙති “අන්තො ඊසිකා හොති”ති ඉමිනා. ඊසිකාති ව කළිරො. විසුද්ධිමග්ගටිකායං පන “කණ්ඩ”න්ති (විසුද්ධි. ටී. 2.399) චුත්තං. වට්ඨාය කොසියාති පරිවට්ඨලාය අසිකොසියා. පත්ථට්ඨායාති පට්ටිකාය. කරඬිතබ්බො

භාජෙතබ්බොති කරණංඛො, පෙළා. කරඨිතබ්බො ජිග්ච්ඡිතබ්බොති කරණංඛො, නිම්මොකං. ඉධාපි නිම්මොකමෙවාති ආහ “කරණංඛාති ඉදම්චි”තිආදි. විලිච්චකරණංඛො නාම පෙළා. කස්මා අභිකඤ්චුකස්සෙව නාමං, න විලිච්චකරණංඛකස්සාති වොදනං සොධෙති “අභිකඤ්චුකො භි”තිආදිනා, ස්වෙව අභිනා සදිසො, තස්මා තස්සෙව නාමන්ති වුත්තං හොති. විසුද්ධිමග්ගටිකායං පන “කරණංඛායාති පෙළාය, නිම්මොකතොති ච වදන්ති”ති (විසුද්ධි. ටී. 2.399) වුත්තං. තත්ථ පෙළාගහණං අභිනා අසදිසතාය විචාරෙතබ්බං.

යජ්ජෙවං “සෙය්‍යාථාපි පන මහාරාජ පුරිසො අහිං කරණංඛා උද්ධරෙය්‍යා”ති පුරිසස්ස කරණංඛතො අභිඋද්ධරණුපමාය අයමත්ථො විරුජ්ඣෙය්‍ය. න හි සො හත්ථෙත තතො උද්ධරිතුං සක්කාති අනුයොගෙනාහ “තත්ථා”තිආදි. “උද්ධරෙය්‍යා”ති හි අනියමව්වනෙපි හත්ථෙත උද්ධරණුස්සෙව පාකටත්තා තංදස්සනම්ච ජාතං. තෙනාහ “හත්ථෙත උද්ධරමානො විය දස්සිතො”ති. “අයඤ්චි”තිආදි චිත්තෙන උද්ධරණුස්ස හෙතුදස්සනං. අභිනො නාම පඤ්චස්ස ධානෙස්ස සජාතිං නාතිචත්තන්ති උපපත්තියං, වුත්තියං, විස්සට්ඨනිද්දොක්කමනෙ, සමානජාතියා මෙටුනපටිසෙවනෙ, ජිණ්ණතවාපනයනෙති වුත්තං “සජාතියං ධීතො”ති. උරගජාතියමෙව ධීතො පජහති, න නාගිද්ධියා අඤ්ඤජාතිරූපොති අත්ථො. ඉදඤ්චි මහිද්ධිකෙ නාගෙ සන්ධාය වුත්තං. සරීරං බාදයමානං වියාති අත්තනොයෙව තචං අත්තනො සරීරං බාදයමානං විය. පුරාණතචං ජිග්ච්ඡන්තොති ජිණ්ණතාය කත්ථවි මුත්තං කත්ථවි ඔලම්බිතං ජිණ්ණතචං ජිග්ච්ඡන්තො. චතුභිති “සජාතියං ධීතො, නිස්සාය, ථාමෙන, ජිග්ච්ඡන්තො”ති යථාවුත්තෙහි චතුභි කාරණෙහි. තතොති කඤ්චුකතො. අඤ්ඤොනාති අත්තතො අඤ්ඤොන. චිත්තෙනාති පුරිසස්ස චිත්තෙනෙව, න හත්ථෙත. සෙය්‍යාථාපි නාම පුරිසො අහිං පස්සිත්ථා “අහො වතාහං ඉමං අහිං කඤ්චුකතො උද්ධරෙය්‍යා”න්ති අහිං කරණංඛා චිත්තෙන උද්ධරෙය්‍යා, තස්ස ඵ්වමස්ස “අයං අහි, අයං කරණංඛො, අඤ්ඤො අහි, අඤ්ඤො කරණංඛො, කරණංඛා ත්වෙව අහි උබ්භතො”ති, ඵ්වමෙව...පෙ.... සො ඉමම්භා කායා අඤ්ඤං කායං අහිනිම්මිනාති...පෙ.... අහිනින්ද්‍රියන්ති අයමෙත්ථ අධිජ්ජායො.

ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණාදිකථාවණ්ණනා

239. භාජනාදිවිකතිකිරියානිස්සයභූතා සුපරිකම්මකතමත්තිකාදයො විය විකුබ්බනකිරියානිස්සයභාවතො ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණං දට්ඨබ්බං.

241. පුබ්බෙ නිවරණජ්ජහානවාලෙ විය කන්තාරග්ගහණං අකත්ථා කෙවලං අද්ධානමග්ගග්ගහණං බෙමමග්ගදස්සනත්ථං. කස්මා පන බෙමමග්ගස්සෙව දස්සනං, න කන්තාරමග්ගස්ස, නනු උපමාදස්සනමත්තමෙතන්ති වොදනං පරිහරන්තො “යස්මා”තිආදිමාහ.

“අප්පට්ඨයඤ්ඨී”තිආදි පන ඛෙමමග්ගස්සෙව ගහණකාරණදස්සනං. වාතාතපාදිතිවාරණත්ථං සීසෙ සාටකං කත්වා. තථා තථා පන පරිපුණ්ණවචනං උපමාසම්පත්තියා උපමෙයාසම්පාදනත්ථං, අධිප්පෙතස්ස ව උපමෙයාත්ථස්ස සුවිඤ්ඤාපනත්ථං, හෙතුදාහරණහෙදාහෙදකාදිසම්පන්නවචනෙන ව විඤ්ඤාජාතිකානං චිත්තාරාධනත්ථන්ති වෙදිතඛිං. එවං සඛිඛත්ථ. සුඛං වචත්ථපෙතීති අකිච්ඡං අකසිරෙන සල්ලක්ඛෙති, පරිච්ඡන්දති ව.

243. මන්දො උත්තානසෙයාකදාරකොපි “දහරො”ති වුවචතීති තතො විසෙසනත්ථං “යුවා”ති වුත්තන්ති මන්ත්වා යුවසද්දෙන විසෙසිතඛිංමෙව දහරසද්දස්ස අත්ථං දස්සෙතුං “තරුණො”ති වුත්තං. තථා යුවාපි කොචි අනිච්ඡනකො, අනිච්ඡනතො ව අමණ්ඩනජාතිකොති තතො විසෙසනත්ථං “මණ්ඩනජාතිකො”තිආදි වුත්තන්ති මන්ත්වා මණ්ඩනජාතිකාදිසද්දෙන විසෙසිතඛිංමෙව යුවසද්දස්ස අත්ථං දස්සෙතුං “යොඛිඛන්තෙන සමන්තාගතො”ති වුත්තං. පාළියඤ්ඨි යථාක්කමං පදත්තයස්ස විසෙසිතඛිංවිසෙසකභාවෙන වචනතො තථා සංවණ්ණනා කතා, ඉතරථා එකකෙනාපි පදෙන අධිප්පෙතත්ථාධිගමිකා සපරිවාරා සංවණ්ණනාව කාතඛිං සියාති. “මණ්ඩනපකතිකො”ති වුත්තමෙව විවරිතුං “දිවසස්සා”තිආදිමාහ. කණ්කසද්දො දොසපරියායො, දොසො ව නාම කාළතිලකාදීති දස්සෙති “කාළතිලකා”තිආදිනා. කාළතිලප්පමාණා ඛින්දොවො කාළතිලකානි, කාළො වා කම්මාසා, යෙ “සාසපඛිජිකා”තිපි වුවචන්ති. තිලප්පමාණා ඛින්දොවො තිලකානි. වඩිගං නාම වියඩිගං විපරිණාමිතමඩිගං. යොඛිඛන්තපිළකාදයො මුඛද්දසිපිළකා, යෙ “ඛරපිළකා” තිපි වුවචන්ති. මුඛනිමිත්තන්ති මුඛච්ඡායං. මුඛෙ ගතො දොසො මුඛදොසො. ලක්ඛණවචනමත්තමෙතං මුඛෙ අදොසස්සපි පාකටභාවස්ස අධිප්පෙතත්තා, යථා වා මුඛෙ දොසො, එවං මුඛෙ අදොසොපි මුඛදොසොති සරලොපෙන වුත්තො සාමඤ්ඤනිද්දෙසතොපි අනෙකත්ථස්ස විඤ්ඤාතඛිඛත්තා, පිසද්දලොපෙන වා අයමත්ථො වෙදිතඛිං. අවුත්තොපි හි අත්ථො සම්පිණ්ඩනවසෙන වුත්තො විය විඤ්ඤායති, මුඛදොසො ව මුඛඅදොසො ව මුඛදොසොති එකදෙසසරූපෙකසෙසනයෙනපෙත්ථ අත්ථො දට්ඨඛිං. එවඤ්ඨි අත්ථස්ස පරිපුණ්ණතාය “පරෙසං සොළසවිධං චිත්තං පාකටං හොතී”ති වචනං සමත්ථිතං හොති. තෙනෙනං වුවචති –

“වත්තඛිඛස්සාවසිට්ඨස්ස, ගාහො නිදස්සනාදිනා;
අපිසද්දාදිලොපෙන, එකසෙසනයෙන වා.

අසමානෙ සද්දෙ තිධා, වතුධා ව සමානකෙ;
සාමඤ්ඤනිද්දෙසතොපි, වෙදිතඛිං විභාවිනා”ති.

“සරාගං වා චිත්ත”න්තිආදිනා පාළියං වුත්තං සොළසවිධං චිත්තං.

245. පුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණුපමායන්ති පුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණස්ස, පුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණෙ වා දස්සිතාය උපමාය. කස්මා පන පාළියං ගාමත්තයමෙව උපමානෙ ගහිතන්ති වොදනං සොධෙතුං “තං දිවසං”න්තිආදි වුත්තං. තං දිවසං කතකිරියා නාම පාකතිකසත්තස්සාපි යෙභුයොන පාකටා හොති. තස්මා තං දිවසං ගන්තුං සක්කුණෙයාං ගාමත්තයමෙව භගවතා ගහිතං, න තදුත්තරීති අධිජ්ජායො. කිඤ්චාපි පාළියං තංදිවසග්ගහණං නත්ථී, ගාමත්තයග්ගහණෙන පන තදභව කතකිරියා අධිජ්ජෙතාති මන්ත්වා අට්ඨකථායං තංදිවසග්ගහණං කතන්ති දට්ඨබ්බං. තංදිවසගතගාමත්තයග්ගහණෙනෙව ච මහාභිනීභාරෙහි අඤ්ඤාසම්පි පුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණලාභිනං තීසුපි භවෙසු කතකිරියා යෙභුයොන පාකටා හොතිති දීපිතන්ති දට්ඨබ්බං. එතදත්ථමිපි හි ගාමත්තයග්ගහණන්ති. තීසු භවෙසු කතකිරියායාති අභිසම්පරායෙසු පුබ්බෙ දිට්ඨධම්මෙ පන ඉදානි, පුබ්බෙ ච කතකිව්වස්ස.

247. පාළියං රජීකාය වීථිං සඤ්චරන්තෙති අඤ්ඤාය රජීකාය අඤ්ඤං රජීං සඤ්චරන්තෙති අත්ථො, තෙන අපරාපරං සඤ්චරණං දස්සිතන්ති ආහ “අපරාපරං සඤ්චරන්තෙ”ති, තංතංකිව්වචසෙන ඉතො වීතො ච සඤ්චරන්තෙති වුත්තං හොති, අයමෙවත්ථො රජීවීථිසද්දානමෙකත්ථත්තා. සිඬ්ඝාටකම්මීති වීථිචතුක්කෙ. පාසාදො විය භික්ඛුස්ස කරජකායො දට්ඨබ්බො තත්ථ පතිට්ඨිතස්ස දට්ඨබ්බදස්සනසිද්ධිතො. මංසවක්ඛුමතො හි දිබ්බවක්ඛුසමධිගමො. යථාහ “මංසවක්ඛුස්ස උජ්ජාදො, මග්ගො දිබ්බස්ස වක්ඛුතො”ති (ඉතිවු. 61). වක්ඛුමා පුරිසො විය අයමෙව දිබ්බවක්ඛුං පත්වා ධීතො භික්ඛු දට්ඨබ්බස්ස දස්සනතො. ගෙහං පවිසන්තො, තතො නික්ඛමන්තො විය ච මාතුකුචීං පටිසන්ධිවසෙන පවිසන්තො, තතො ච විජාතිවසෙන නික්ඛමන්තො මාතුකුචීයා ගෙහසදිසත්තා. තථා හි වුත්තං “මාතරං කුටිකං බුසි, හරියං බුසි කුලාවක”න්ති (සං. නි. 1.19). අයං අට්ඨකථාමුත්තකො නයො — ගෙහං පවිසන්තො විය අත්තභාවං උපපජ්ජනවසෙන ඔක්කමන්තො, ගෙහා නික්ඛමන්තො විය ච අත්තභාවතො වචනවසෙන අපක්කමන්තො අත්තභාවස්ස ගෙහසදිසත්තා. වුත්තඤ්ඤි “ගහකාරක දිට්ඨොසි, පුන ගෙහං න කාහසි”ති (ධ. ප. 154).

අපරාපරං සඤ්චරණකසත්තාති පුනස්පුනං සංසාරෙ පරිබ්භමනකසත්තා. අබ්භොකාසට්ඨානෙති අජ්ඣෙකාසදෙසභූතෙ. මජ්ඣෙකා නගරස්ස මජ්ඣෙකභූතෙ සිඬ්ඝාටකෙ. තත්ථ තත්ථාති තස්මිං තස්මිං භවෙකදෙසෙ. නිබ්බත්තසත්තාති උජ්ජාපමානකසත්තා. ඉමිනා හි තස්මිං තස්මිං භවෙ ජාතසංවද්ධෙ සත්තෙ වදති, “අපරාපරං සඤ්චරණකසත්තා”ති පන එතෙන තථා අනියමිතකාලිකෙ සාධාරණසත්තෙ. එවඤ්ඤි තෙසං යථාක්කමං සඤ්චරණකසත්තීසිත්තකජනොපමනා උපපන්නා හොතිති. තීසු භවෙසු නිබ්බත්තසත්තානං ආවිභූතකාලොති එත්ථ පන වුත්තජ්ජකාරානං සබ්බෙසම්පි සත්තානං අනියමතො ගහණං වෙදිතබ්බං.

නනු වායං දිබ්බවක්ඛුකථා, අථ කස්මා “නිසු භවෙසු”ති චතුටොකාරභවස්සාපි සඬගහො කතො. න හි සො අරුපධම්මාරම්මණොති අනුයොගං පරිහරන්තො “ඉදඤ්චා”තිආදිමාහ. තත්ථ “ඉදන්ති නිසු භවෙසු නිබ්බන්තසත්තානන්ති ඉදං වචන”න්ති (දී. නි. ටී. 1.247) අයමෙත්ථ ආචරියස්ස මති, එවං සති අට්ඨකථාවරියෙහි අට්ඨකථායමෙව යථාචුත්තො අනුයොගො පරිහරිතොති. අයං පනෙත්ථ අම්භාකං ඛන්ති – නනු වායං දිබ්බවක්ඛුකථා, අථ කස්මා “දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තෙ පස්සති වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ”තිආදිනා අවිසෙසෙන චතුටොකාරභවුපගස්සාපි සඬගහො කතො. න හි සො අරුපධම්මාරම්මණොති අනුයොගං පරිහරන්තො “ඉදඤ්චා”තිආදිමාහ. තත්ථ ඉදන්ති “සත්තෙ පස්සති වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ”තිආදිවචනං. එවඤ්ඤි සති අට්ඨකථාවරියෙහි පාළියමෙව යථාචුත්තො අනුයොගො පරිහරිතොති. යදග්ගෙන සො පාළියං පරිහරිතො, තදග්ගෙන අට්ඨකථායමපි තස්සා අත්ථවණ්ණනාභාවතො. දෙසනාසුඛත්ථමෙවාති කෙවලං දෙසනාසුඛත්ථං එව අවිසෙසෙන චුත්තං, න පන චතුටොකාරභවුපගානං දිබ්බවක්ඛුස්ස ආවිභාවසබ්භාවතො. “යපෙත්වා අරුපභව”න්ති වා “ද්විසු භවෙසු”ති වා සත්තෙ පස්සති කාමාවචරභවතො, රූපාවචරභවතො ච වචමානෙති වා කාමාවචරභවෙ, රූපාවචරභවෙ ච උපපජ්ජමානෙති වා චුච්චමානා හි දෙසනා යථාරහං හෙදාහෙදකාදිවිභාවනෙන සුඛාසුඛාවබ්බොධා ච න හොති, අවිසෙසෙන පන එවමෙව චුච්චමානා සුඛාසුඛාවබ්බොධා ච. දෙසෙනුං, අවබ්බොධෙතඤ්ච සුකරතාපයොජනඤ්ඤි “දෙසනාසුඛත්ථ”න්ති චුත්තං. කස්මාති ආහ “ආරුජ්ජෙ...පෙ.... නත්ථී”ති, දිබ්බවක්ඛුගොචරභූතානං රුපධම්මානමභාවතොති චුත්තං හොති.

ආසවක්ඛයඤ්ඤාණකථාවණ්ණනා

248. ඉධ විපස්සනාපාදකං චතුත්ථජ්ඣානචිත්තං වෙදිතබ්බං, න ලොකියාහිඤ්ඤාසු විය අහිඤ්ඤාපාදකං. විපස්සනාපාදකන්ති ච විපස්සනාය පදට්ඨානභූතං, විපස්සනා ච නාමෙසා තිව්ධා විපස්සකපුග්ගලභෙදෙන මහාබොධිසත්තානං විපස්සනා, පච්චෙකබොධිසත්තානං විපස්සනා, සාවකානං විපස්සනා වාතිතානං මහාබොධිසත්තත්තත්තං ., පච්චෙකබොධිසත්තානඤ්ච විපස්සනා චිත්තාමයඤ්ඤාණසම්බන්ධිකා සයම්භුඤ්ඤාණභූතා, සාවකානං පන සුත්තමයඤ්ඤාණසම්බන්ධිකා පරොපදෙසසම්භූතා වායපෙත් “සා .නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං අවසෙසරූපාරූපජ්ඣානානං අඤ්ඤතරතො චුට්ඨායාතිආදිනා අනෙකධා”, අරුපමුඛවසෙන චතුර්ධාතුවචත්ථානෙ චුත්තානං තෙසං තෙසං ධාතුපරිග්ගහමුඛානඤ්ච අඤ්ඤතරමුඛවසෙන අනෙකධා ච විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි .2.664) නානානායතො විභාවිතා, මහාබොධිසත්තානං පන චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සමුඛෙන පහෙදගමනතො නානානායං

සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණසන්තිස්සයස්ස අරියමග්ගඤ්ඤාණස්ස අධිට්ඨානභූතං පුබ්බභාගඤ්ඤාණගබ්භං ගණ්භාපෙත්තං පරිපාකං ගච්ඡන්තං පරමගම්හිරං සණ්භසුබ්බමතරං අනඤ්ඤසාධාරණං විපස්සනාඤ්ඤාණං හොති, යං අට්ඨකථාසු චතිති වුචන්”මභාවජිරඤ්ඤාණං”, යස්ස ච පචත්තිවිභාගෙන චතුච්ඡතිකොට්ඨකසහස්සජ්ජහෙදස්ස පාදකභාවෙන සමාපජ්ජියමානා චතුච්ඡතිකොට්ඨකසහස්සසඬ්ඛා දෙවසිකං සත්ථු වළඤ්ජනසමාපත්තියො වුච්චන්ති. ස්වායං බුද්ධානං විපස්සනාවාරො පරමත්ථමඤ්ජුසායං විසුද්ධිමග්ගවග්ගොත්තායං (විසුද්ධි .ටී .1.144) උද්දෙසතො ආචරියෙන දස්සිතො, තතො සො අත්ථිකෙහි ගහෙතබ්බොග්ගං පන සාවකානං . පෙනාසනාව අධිජ්චිපස්

“ආසවානං බයඤ්ඤාණායා”ති ඉදං කිරියාපයොජනභූතෙ තදත්ථෙ සම්පදානවචනං, තස්මා අසතිපි පයොජනවාචකෙ පයොජනවසෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බොති ආහ “බයඤ්ඤාණනිබ්බත්තනත්ථායා”ති. එවම්දිසෙසු. නිබ්බානං, අරහත්තමග්ගො ච උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන ඉධ බයො නාම, තත්ථ ඤ්ඤාණං බයඤ්ඤාණං, තස්ස නිබ්බත්තනසඬ්ඛාතො අත්ථො පයොජනං, තදත්ථායාති අත්ථො. බෙපෙති පාපධම්මෙ සමුච්ඡින්නද්දති බයො, මග්ගො. සො පන පාපක්ඛයො ආසවක්ඛයෙන විනා නත්ථි, තස්මා “බයෙ ඤ්ඤාණං”න්ති (ධ. ස. සුත්තන්තදුකමාතිකා 148) එත්ථ බයග්ගහණෙන ආසවක්ඛයොව චුත්තොති දස්සෙති “ආසවානං බයො”ති ඉමිනා. අනුජ්ජාදෙ ඤ්ඤාණන්ති ආසවානමනුජ්ජාදභූතෙ අරියඵලෙ ඤ්ඤාණං. බීයිංසු ආසවා එත්ථාති බයො, ඵලං. සම්භපාපතාය සමණො, සම්භපාපතා ච නිජ්ජරියායතො අරහත්තඵලෙනෙවාති ආහ “ආසවානං බයා සමණො හොතිති එත්ථ ඵලං”න්ති. බයාති ච බීණත්තාති අත්ථො. බීයන්ති ආසවා එත්ථාති බයො, නිබ්බානං. “ආසවක්ඛයා”ති පන සමාසවසෙන ද්විභාවං කත්වා චුත්තත්තා “ආසවානං බයො”ති පදස්ස අත්ථුද්ධාරෙ ආසවක්ඛයපදග්ගහණං.

“පරවජ්ජානුපස්සිස්සා”තිආදිගාථා ධම්මපදෙ (ධ. ප. 253). තත්ථ උජ්ඣානසඤ්ඤිතොති ගරහසඤ්ඤිතො. අරාති දුරා. “අරා සිඬ්ඝාමි වාරිජ්”න්තිආදීසු (සං. නි. 1.234; ඡා. 1.6.116) විය හි දුරත්ථොයං නිපාතො. “ආරා”තිපි පාඨො. අරාසද්දො විය ආරාසද්දොපි දුරත්ථෙ එකො නිපාතොති වෙදිතබ්බො. තදෙව හි පදං සද්දසත්ථෙ උදාහරං. කාමඤ්ඤි ධම්මපදට්ඨකථායං “අරහත්තමග්ගසඬ්ඛාතා ආරා දුරං ගතොව හොති”ති (ධ. ප. අට්ඨ. 2.253) චුත්තං, තථාපි ආසවවඬ්ඝියා සඬ්ඛාතෙ වඬ්ඝෙත්තො විසඬ්ඛාරතො සුච්ඡාරදුරො, තස්මා “ආරා සො ආසවක්ඛයා”ති එත්ථ ආසවක්ඛයපදං විසඬ්ඛාරාධිවචනම්පි සම්භවතිති ආහ “නිබ්බානං”න්ති. බයනං බයො, ආසවානං බණ්ණිරොධො. සෙසං තස්ස පරියායවචනං. හඬ්ගො ආසවානං බයොති චුත්තොති යොජනා. ඉධ පන නිබ්බානම්පි

මග්ගොපි අවිනාභාවතො. න හි නිබ්බානාමනාරභි මග්ගෙනෙව ආසවානං බයො හොතීති.

තත්තින්තන්ති තස්මිං ආසවානං බයඤාණෙ නින්තං. සෙසං තස්සෙව වෙවචනං. පාළියං ඉදං දුක්ඛන්ති දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස පරිච්ඡින්නදිත්වා, අනවසෙසෙත්වා ච තදා තස්ස භික්ඛුනො පච්චක්ඛතො ගහිතභාවදස්සනන්ති දස්සෙතුං “එත්තක”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ හි එත්තකං දුක්ඛන්ති තස්ස පරිච්ඡිජ්ජ ගහිතභාවදස්සනං. න ඉතො භියොයාති අනවසෙසෙත්වා ගහිතභාවදස්සනං. තෙනාහ “සබ්බමිපි දුක්ඛසච්ච”න්තිආදි. සරසලක්ඛණපටිච්චෙධවසෙන පජානනමෙව යථාභූතං පජානනං නාමාති දස්සෙති “සරසලක්ඛණපටිච්චෙධෙනා”ති ඉමිනා. රසොති සභාවො රසිතබ්බො ජාතිතබ්බොති කත්වා, අත්තතො රසො සරසො, සො ඵව ලක්ඛණං, තස්ස අසම්මොහතො පටිච්ඡික්ඛනෙනාති අත්ථො. අසම්මොහතො පටිච්ඡික්ඛනඤ්ච නාම යථා තස්මිං ඤාණෙ පවත්තෙ පච්ඡා දුක්ඛසච්චස්ස සරුපාදිපරිච්ඡෙදෙ සම්මොහො න හොති, තථා තස්ස පවත්තිසෙව. තෙන වුත්තං “යථාභූතං පජානාති”ති. “නිබ්බත්තික”න්ති ඉමිනා “දුක්ඛං සමුදෙති එතස්මාති දුක්ඛසමුදයො”ති නිබ්බවනං දස්සෙති. තදුභයන්ති දුක්ඛං, දුක්ඛසමුදයො ච. යං යානං පත්වාති යං නිබ්බානං මග්ගස්ස ආරම්මණපච්චයට්ඨෙන කාරණභූතං ආගම්ම. යානන්ති හි කාරණං වුවචති තිට්ඨති එත්ථ ඵලං තදායත්තතායාති කත්වා. තදුභයං පත්වාති ච තදුභයවතො පුග්ගලස්ස තදුභයස්ස පත්ති විය වුත්තා. පුග්ගලස්සෙව හි ආරම්මණකරණවසෙන නිබ්බානප්පත්ති, න තදුභයස්ස. අපිච පත්වාති පාපුණනහෙතු, පුග්ගලස්ස ආරම්මණකරණවසෙන සමාපජ්ජනතොති අත්ථො. අසමානකත්තුකෙ විය හි සමානකත්තුකෙපි ත්වාපච්චයස්ස හෙත්වත්ථෙව පවත්ති සද්දසත්ථෙසු පාකටා. අප්පවත්තීති අප්පවත්තිනිමිත්තං “න පවත්තති තදුභයමෙනෙතා”ති කත්වා, අප්පවත්තිට්ඨානං වා “න පවත්තති තදුභයමෙත්වා”ති කත්වා, අනෙත ච “දුක්ඛං නිරුජ්ඣති එත්ථ, එතෙනාති වා දුක්ඛනිරොධො”ති නිබ්බවනං දස්සෙති, දුක්ඛසමුදයස්ස පන ගහණං තංනිබ්බත්තකස්ස නිරුජ්ඣනතො තස්සාපි නිරුජ්ඣනදස්සනත්ථන්ති දට්ඨබ්බං. නිබ්බානපදෙයෙව ත-සද්දො නිවත්තතීති අයං-සද්දො පුන වුත්තො. සබ්බනාමිකඤ්ඤි පදං වුත්තස්ස වා ලිඬගස්ස ගාහකං, වුවචමානස්ස වා. තස්සාති දුක්ඛනිරොධස්ස. සම්පාපකන්ති සච්ඡිකරණවසෙන සම්මදෙව පාපකං, එතෙන ච “දුක්ඛනිරොධං ගමයති, ගච්ඡති වා එතායාති දුක්ඛනිරොධගාමීනී, සායෙව පටිපදා දුක්ඛනිරොධගාමීනීපටිපදා”ති නිබ්බවනං දස්සෙති.

කිලෙසවසෙනාති ආසවසඬ්ඛාතකිලෙසවසෙන. තදෙව ආසවපරියායෙන දස්සෙත්තො පුන ආහ, තස්මා න එත්ථ පුනරුත්තිදොසොති අධිප්පායො. පරියායදෙසනාභාවො නාම හි ආවේණිකො බුද්ධධම්මොති හෙට්ඨා වුත්තොවායමත්ථො. නනු ච ආසවානං

දුක්ඛසච්චපරියායොව අත්ථි, න සෙසසච්චපරියායො, අථ කස්මා සරූපතො දස්සිතසච්චානියෙව කිලෙසවසෙන පරියායතො පුන දස්සෙන්තො එවමාහාති චුත්තන්ති? සච්චං, තංසම්බන්ධත්තා පන සෙසසච්චානං තංසමුදයාදිපරියායොපි ලබ්හතීති කත්වා එවං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. දුක්ඛසච්චපරියායභූතආසවසම්බන්ධානි හි ආසවසමුදයාදීනීති, සච්චානි දස්සෙන්තොතිපි යොජෙතබ්බං. “ආසවානං බයඤ්ඤාණායා”ති ආරද්ධත්තා චෙත්ථ ආසවානමෙව ගහණං, න සෙසකිලෙසානං තථා අනාරද්ධත්තාති දට්ඨබ්බං. තථා හි “කාමාසවාපි චිත්තං විමුච්චතී”තිආදිනා (දී. නි. 1.248; ම. නි. 1.433; 3.19) ආසවවිමුත්තසීසෙනෙව සබ්බකිලෙසවිමුත්ති චුත්තා. “ඉදං දුක්ඛන්ති යථාභූතං පජානාති”තිආදිනා මිස්සකමග්ගොව ඉධ කථිතො ලොකියවිපස්සනාය ලොකුත්තරමග්ගස්ස මිස්සකත්තාති චුත්තං. “සහ විපස්සනාය කොට්ඨපත්තං මග්ගං කට්ඨසී”ති. “ජානතො පස්සතො”ති ඉමිනා තයොපි පරිඤ්ඤාසච්ඡිකිරියාභාවනාහිසමයා චුත්තා චතුසච්චපජානනාය එව චතුකිච්චසිද්ධිතො, පහානාහිසමයො පන පාරිසෙසතො “විමුච්චතී”ති ඉමිනා චුත්තොති ආහ “මග්ගක්ඛණං දස්සෙති”ති. චත්තාරි හි කිච්චානි චතුසච්චපජානනාය එව සිද්ධානි. යථාහ “තං බො පනිදං දුක්ඛං අරියසච්චං පරිඤ්ඤාතන්ති මෙ හික්ඛවෙ පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදී”තිආදි (සං. නි. 5.1081; මහාව. 15; පටි. ම. 2.29). අයං අට්ඨකථාමුත්තකො නයො – ජානතො පස්සතොති ච හෙතුනිද්දෙසො, “ජානනහෙතු පස්සනහෙතු කාමාසවාපි චිත්තං විමුච්චතී”තිආදිනා යොජනා. කාමඤ්ඤෙත්ථ ජානනපස්සනකිරියානං, විමුච්චනකිරියාය ච සමානකාලතා, තථාපි ධම්මානං සමානකාලිකානම්පි පච්චයපච්චයුප්පන්නා සහජානාදිකොටියා ලබ්හතීති, හෙතුගබ්හවිසෙසනතාදස්සනමෙතන්තිපි වදන්ති.

භවාසවග්ගහණෙන චෙත්ථ භවරාගස්ස විය භවදිට්ඨියාපි සමචරොධොති දිට්ඨාසවස්සාපි සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො, අධුනා පන තංයාසවාපි චිත්තදිට්ඨිං විමුච්චතීසතිථවි පායො දිස්ති කත්”, සො න පොරාණො, පච්ඡා පමාදලිබ්බතොති වෙදිතබ්බො. භයහෙරවසුත්තසංවණ්ණනාදීසු .යඅට්.නි.ම) 1.54) අනෙකාසුපි තට්ථව සංවණ්ණිතත්තවාපි පාළියං ථ ව කිඤ්චත් . වපට්ඨෙධොසච්ච අනියමිතපුග්ගලස්ස අනියමිතකාලවසෙන චුත්තො, තථාපි අහිසමයකාලෙ තස්ස පච්චුප්පන්නං උපාදාය එවං ජානතො එවං. “තමානකාලනීති චත්”සතොපස්ද්දෙසො කතො, සො ච කාමං කස්සචි මග්ගක්ඛණතො පරං යාවජ්ජතනා අතීතකාලිකො එව, සබ්බපයමං පනස්ස අතීතකාලිකත්තං ඵලක්ඛණෙන වෙදිතබ්බන්ති ආහ “විමුත්තස්මිත්ති ඉමිනා ඵලක්ඛණ”න්ති. පච්චචෙක්ඛණඤ්ඤාණන්ති ඵලපච්චචෙක්ඛණඤ්ඤාණං තථා වෙච චුත්තත්තාගහණෙන පන තදවිනතග් .ාභාවතො සෙසානි නිරවසෙසානි ගහෙතබ්බානි, එකදෙසානි වා අපරිපුණ්ණායපි පච්චචෙක්ඛණාය සම්භවතො. “බිණා ජාති”තිආදිහි පදෙහි “නාපරං

ඉත්ථත්තායාති” පදපරියොසානෙනි. තස්සාති පච්චවෙක්ඛණඤාණස්ස. භූමීන්ති පවත්තිට්ඨානංමිංතස්විමුත් “නනු ච . විමුත්තති චුත්ත”තං ඵලමෙව තස්ස ආරම්මණසංඛාතා භූමි, අථ කථං ඛිණා “ ජාතීස තිආදීහි තස්” ති වොදනංසනන්භූමිදස් සොධෙතුං “තෙන හී”තිආදි චුත්තංමා පන යස් . ණෙනඛවෙක්ඛනකිලෙසපච්චි විජ්ජමානස්සාපි කම්මස්ස ආයතිං අප්පටිසන්ධිකභාවතො ති පජානාති”ඛිණා ජාතී “, යස්මා ච මග්ගපච්චවෙක්ඛණාදීහි තිආදීහි පජානාතින්”මවරියන්වුසිතං බු “, තස්මා “ .තං හොතිති චුත්තනන්ස භූමිදස්තිආදීහි තස්”ඛිණා ජාතී “තෙන ඤාණෙනාති” හි යථාරුතතො, අවිනාභාවතො ච ගහිතෙන පඤ්චවිධෙන පච්චවෙක්ඛණඤාණෙනාති අත්ථො.

“ඛිණා ජාතී”ති එත්ථ සොතුජනානං සුවිඤ්ඤාපනත්ථං පරම්මුඛා විය වොදනං සමුට්ඨාපෙනි “කතමා පනා”තිආදිනා. යෙන පනාධිජ්ජායෙන වොදනා කතා, තදධිජ්ජායං පකාසෙත්වා පරිහාරං වත්තුකාමො “න තාවස්සා”තිආදිමාහ. “න තාව...පෙ.... විජ්ජමානත්තා”ති වක්ඛමානමෙව හි අත්ථං මනසි කත්වා අයං වොදනා සමුට්ඨාපිතා, තත්ථ න තාවස්ස අතීතා ජාති ඛිණාති අස්ස හික්ඛුනො අතීතා ජාති, න තාව මග්ගභාවනාය ඛිණා. තත්ථ කාරණමාහ “පුබ්බෙව ඛිණත්තා”ති, මග්ගභාවනාය පුරිමතරමෙව නිරුජ්ඣනවසෙන ඛිණත්තාති අධිජ්ජායො. න අනාගතා අස්ස ජාති ඛිණා මග්ගභාවනායාති යොජනා. තත්ථ කාරණමාහ “අනාගතෙ වායාමාභාවතො”ති, ඉදඤ්ච අනාගතභාවසාමඤ්ඤමෙව ගහෙත්වා ලෙසෙන වොදනාධිජ්ජායවිභාවනත්ථං වදති, න අනාගතවිසෙසං අනාගතෙ මග්ගභාවනාය බෙපනපයොගාභාවතොති අත්ථො. විජ්ජමානෙයෙව හි පයොගො සම්භවති, න අවිජ්ජමානෙති චුත්තං හොති. අනාගතවිසෙසො පනෙත්ථ අධිජ්ජෙතො, තස්ස ච බෙපනෙ වායාමොපි ලබ්භතෙව. තෙනාහ “යා පන මග්ගස්සා”තිආදි. අනාගතවිසෙසොති ච අභාවිතෙ මග්ගෙ උප්පජ්ජනාරහො අනන්තරජාතිහෙදො චුච්චති. න පච්චුප්පන්තා අස්ස ජාති ඛිණා මග්ගභාවනායාති යොජනා. තත්ථ කාරණමාහ “විජ්ජමානත්තා”ති, එකභවපරියාපන්තතාය විජ්ජමානත්තාති අත්ථො. තත්ථ තත්ථ භවෙ පට්ඨාහිනිබ්බත්තිලක්ඛණා හි ජාති. “යා පනා”තිආදිනා පන මග්ගභාවනාය කිලෙසහෙතුච්ඡාසනමුඛෙන අනාගතජාතියා ඵව ඛිණභාවො පකාසිතොති දට්ඨබ්බං. එකචතුපඤ්චවොකාරභවෙසුති භවත්තයග්ගහණං චුත්තනෙයෙන අනවසෙසතො ජාතියා ඛිණභාවදස්සනත්ථං, පුබ්බපද්ද්වයෙපෙත්ථ උත්තරපදලොපො. එකචතුපඤ්චක්ඛන්ධජ්ජහෙදාති එත්ථාපි එසෙව නයො. “තං සො”තිආදි “කථඤ්ච නං පජානාති”ති වොදනාය සොධනාවචනං. තත්ථ තත්ති යථාචුත්තං ජාතිං. සොති ඛිණාසවො හික්ඛු. පච්චවෙක්ඛිත්ථාති පජානනාය පුබ්බභාගෙ පහිනකිලෙසපච්චවෙක්ඛණදස්සනං. ඵවඤ්ච කත්වා පච්චවෙක්ඛණපරම්පරාය තථා පජානනා සිද්ධාති දට්ඨබ්බං. පච්චවෙක්ඛණන්තරවිභාවනත්ථමෙව හි “ජානන්තො පජානාති”ති

වත්තමානවචනද්වයං වුත්තං, ජානන්තො හුත්වා, ජානනහෙතු වා පජානාති නාමාති අත්ථො.

බ්‍රහ්මවරියවාසො නාම උක්කට්ඨනීද්දෙසතො මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස නිබ්බත්තනමෙවාති ආහ “පරිවුත්ථ”න්ති, සමන්තතො නිරවසෙසෙන වසිතං පරිවිණ්ණන්ති අත්ථො. කස්මා පනිදං සො අතීතකාලවසෙන පජානාතීති අනුයොගෙනාහ “පුපුඡ්ජනකල්යාණකෙන හි සද්ධි”න්තිආදි. පුපුඡ්ජනකල්යාණකොපි හි හෙට්ඨා වුත්තලක්ඛණො සොතාපත්තිඵලසවිජ්ජිරියාය පටිපන්නො නාම දක්ඛිණවිහඩගසුත්තාදියු (ම. නි. 3.379) තථා එව වුත්තත්තා. වසන්ති නාමාති වසන්තා එව නාම හොන්ති, න වුත්ථවාසා. තස්මාති වුත්ථවාසත්තා. නනු ව “සො ‘ඉදං දුක්ඛ’”න්ති යථාභූතං පජානාති”තිආදිනා පාළියං සම්මාදිට්ඨියෙව වුත්තා, න සම්මාසඬකප්පාදයො, අථ කස්මා “චතුසු සච්චෙසු චතුහි මග්ගෙහි පරිඤ්ඤාපහානසවිජ්ජිරියාභාවනාවසෙන සොළසවිධං කිච්චං නිට්ඨාපිත”න්ති අට්ඨඩ්ඨිකස්ස මග්ගස්ස සාධාරණතො වුත්තන්ති? සම්මාසඬකප්පාදිනමිපි චතුකිච්චසාධනවසෙන පවත්තිතො. සම්මාදිට්ඨියා හි චතුසු සච්චෙසු පරිඤ්ඤාදිකිච්චසාධනවසෙන පවත්තමානාය සම්මාසඬකප්පාදිනමිපි සෙසානං දුක්ඛසච්චෙ පරිඤ්ඤාහිසමයානුගුණාව පවත්ති, ඉතරසච්චෙසු ව නෙසං පහානාහිසමයාදිවසෙන පවත්ති පාකටා එවාති. දුක්ඛනිරොධමග්ගෙසු යථාක්කමං පරිඤ්ඤාසවිජ්ජිරියාභාවනාපි යාවදෙව සමුදයපහානත්ථාති කත්වා තදත්ථෙයෙව තාසං පක්ඛිපනෙන “කතං කරණීය”න්ති පදස්ස අධිප්පායං විභාවෙතුං “තෙනා”තිආදි වුත්තං. “දුක්ඛමූලං සමුවිජ්ජන්ත”න්ති ඉමිනාපි තදෙව පකාරන්තරෙන විභාවෙති.

කස්මා පනෙත්ථ “කතං කරණීය”න්ති අතීතනීද්දෙසො කතොති ආහ “පුපුඡ්ජනකල්යාණකාදයො”තිආදි. ඉමෙ පකාරා ඉත්ථං, තඛිභාවො ඉත්ථත්තන්ති දස්සෙති “ඉත්ථභාවායා”ති ඉමිනා, ආය-සද්දො ව සම්පදානත්ථෙ, තදත්ථායාති අත්ථො. තෙ පන පකාරා අරියමග්ගඛ්‍යාපාරභූතා පරිඤ්ඤාදයො ඉධාධිප්පෙනාති වුත්තං “එවං සොළසකිච්චභාවායා”ති. තෙ හි මග්ගං පච්චචෙක්ඛතො මග්ගානුභාවෙන පාකටා හුත්වා උපට්ඨහන්ති මග්ගෙ පච්චචෙක්ඛිතෙ තංකිච්චපච්චචෙක්ඛණායපි සුඛෙන සිද්ධිතො. එවං සාධාරණතො චතුසු මග්ගෙසු පච්චෙකං චතුකිච්චවසෙන සොළසකිච්චභාවං පකාසෙත්වා තෙසුපි කිච්චෙසු පහානමෙව පධානං තදත්ථත්තා ඉතරෙසං පරිඤ්ඤාදිනන්ති තදෙව විසෙසතො පකාසෙතුං “කිලෙසක්ඛයභාවාය වා”ති ආහ.

අපිච පුරිමනයෙන පච්චචෙක්ඛණපරම්පරාය පච්චචෙක්ඛණවිධිං දස්සෙත්වා ඉදානි පධානත්තා පහීනකිලෙසපච්චචෙක්ඛණවිධිමෙව දස්සෙතුං එවං වුත්තන්තිපි දට්ඨබ්බං. දුතියවිකප්පෙ අයං පකාරො ඉත්ථං, තඛිභාවො ඉත්ථත්තං, ආයසද්දො චෙත්ථ සම්පදානවචනස්ස කාරියභූතො නිස්සක්කත්ථෙති දස්සෙති “ඉත්ථභාවතො”ති ඉමිනා. “ඉමස්මා එවං

පකාරා”ති පන වදන්තො පකාරො නාම පකාරවන්තතො අත්ථතො හෙදො නත්ථි. යදි හි සො හෙදො අස්ස, තස්සෙව සො පකාරො න සියා, තස්මා ඉත්ථං-සද්දො පකාරවන්තවාචකො, අත්ථතො පන අහෙදෙපි සති අවයවාචයවිතාදිනා හෙදපරිකප්පනාවසෙන සියා කිඤ්චි හෙදමත්ථං, තස්මා ඉත්ථත්තසද්දො පකාරවාචකොති දස්සෙති. අයමිධ ටිකායං, (දී. නි. ටි. 1.248) මජ්ඣිමාගමටිකාවිනයටිකාදීසු (සාරත්ථ. ටි. 1.14) ව ආගතනයො.

සද්දවිදු පන පවත්තිනිමිත්තානුසාරෙන ඵලමිච්ඡන්ති – අයං පකාරො අස්සාති ඉත්ථං, පකාරවන්තො. විචිත්‍රා හි තද්ධිතවුත්ති. තස්ස භාවො ඉත්ථත්තං, පකාරො, ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො “ඉත්ථභාවතො ඉමස්මා ඵවං පකාරා”ති ආහාති. පයමිච්ඡපෙපි යථාරහං එස නයො. ඉදානි වත්තමානඛන්ධසන්තානාති සරූපකථනං. අපරන්ති අනාගතං. “ඉමෙ පන පඤ්චක්ඛන්ධා පරිඤ්ඤාතා තිට්ඨන්ති”ති ඉදානි පායො, “ඉමෙ පන වරිමකත්තභාවසංඛාතා පඤ්චක්ඛන්ධා පරිඤ්ඤාතා තිට්ඨන්ති”ති පන මජ්ඣිමාගමවිනයටිකාදීසු, (සාරත්ථ. ටි. 1.14) ඉධ ව ටිකායං (දී. නි. ටි. 1.248) උල්ලිඛිතපායො. තත්ථ වරිමකත්තභාවසංඛාතාති එකසන්තතිපරියාපන්නභාවෙන පච්ඡිමකත්තභාවකථිතා. පරිඤ්ඤාතාති මග්ගෙන පරිච්ඡිජ්ජ ඤාතා. තිට්ඨන්තිති අප්පතිට්ඨා අනොකාසා තිට්ඨන්ති. එතෙන හි තෙසං ඛන්ධානං අපරිඤ්ඤාමූලාභාවෙන අපතිට්ඨාභාවං දස්සෙති. අපරිඤ්ඤාමූලිකා හි පතිට්ඨා, තදභාවතො පන අප්පතිට්ඨාභාවො. යථාහ “කබ්ලිකාරෙ වෙ හික්ඛවෙ ආහාරෙ අත්ථි රාගො, අත්ථි නන්දි, අත්ථි තණ්හා, පතිට්ඨිතං තත්ථ විඤ්ඤාණං විරුළ්භ”න්තිආදි (සං. නි. 2.64; කථා. 296; මහානි. 7). තදුපමං විභාවෙති “ඡින්නමූලකා රුක්ඛා වියා”ති ඉමිනා, යථා ඡින්නමූලකා රුක්ඛා මූලාභාවතො අප්පතිට්ඨා අනොකාසා තිට්ඨන්ති, ඵලමෙතෙපි අපරිඤ්ඤාමූලාභාවතොති. අයමෙත්ථ ඔපම්මසංසන්දනා. වරිමකචිත්තනිරෝධෙනාති පරිනිබ්බානචිත්තනිරෝධෙන. අනුපාදානොති අනින්ධනො. අපණ්ණත්තිකභාවන්ති යෙසු ඛන්ධෙසු විජ්ජමානෙසු තථා තථා පරිකප්පනාසිද්ධා පඤ්ඤත්ති, තදභාවතො තස්සාපි ධරමානකපඤ්ඤත්තියා අභාවෙන අපඤ්ඤත්තිකභාවං ගම්ස්සන්ති. පණ්ණත්ති පඤ්ඤත්තිති හි අත්ථතො එකං යථා “පඤ්ඤාස පණ්ණාසා”ති. පඤ්ඤාස පණ්ණාදෙසොති හි අක්ඛරවින්තකා වදන්ති.

249. යෙභුයොන සංඛිපති සඬකුචිතො භවතීති සඬබ්බෙපො, පබ්බතමත්ථකං. තඤ්චි පබ්බතපාදතො අනුක්කමෙන බහුලං සංඛිත්තං සඬකුචිතං භොති. තෙනාහ “පබ්බතමත්ථකෙ”ති, පබ්බතසිබ්බරෙති අත්ථො. අයං අට්ඨකථාමුත්තකො නයො – සඬබ්බියති පබ්බතභාවෙන ගණියතීති සඬබ්බෙපො, පබ්බතපරියාපන්නො පදෙසො, තස්මිං පබ්බතපරියාපන්නෙ පදෙසෙති අත්ථොති. අනාවලොති අකාලුසියො, සා වස්ස අනාවලතා කද්දමාභාවෙන භොතීති ආහ “නික්කද්දමො”ති. සපති අපදාපි සමානා ගච්ඡතීති සිප්පි, බුද්දකා සිප්පි සිප්පියො කා-කාරස්ස ය-කාරං කත්වා, යො

“වුත්තිකො”තිපි වුවවති. සචති පසචතීති සම්බුකො, යං “ජලසුත්ති, සඬ්ඛලිකා”ති ව වොහරන්ති. සමාහාරෙ යෙභුයානො නපුංසකපයොගොති වුත්තං “සිජ්ජියසම්බුක”න්ති. එවමීදිසෙසු. සක්ඛරාති මුට්ඨිජ්ජමාණා පාසාණා. කථලානීති කපාලබණ්ඩානි. සමුහවාචකස්ස සටාසද්දස්ස ඉත්ථි ලඬ්ඛස්සාපි දිස්සන්තො “ගුම්ඛ”න්ති පදස්සත්ථං දස්සෙති “සටා”ති ඉමිනා.

කාමඤ්ච “සිජ්ජියසම්බුකමිපි සක්ඛරකථලමිපි මච්ඡගුම්ඛමිපි තිට්ඨන්තමිපි වරන්තමිපි”ති එත්ථ සක්ඛරකථලං තිට්ඨතියෙව, සිජ්ජියසම්බුකමච්ඡගුම්ඛානි වරන්තිපි තිට්ඨන්තිපි, තථාපි සහවරණනායෙන සබ්බානෙව වරන්ති විය එවං වුත්තන්ති අත්ථං දස්සෙන්නො “තිට්ඨන්තමිපි වරන්තමිපිති එත්ථා”තිආදිමාහ. තත්ථ හි “සක්ඛරකථලං තිට්ඨතියෙව”තිආදිනා යථාසම්භවමත්ථං දස්සෙති, “යථා පනා”තිආදිනා පන සහවරණනායං. පන-සද්දො අරුචිසංසුචනෙ, තථාපිති අත්ථො. අන්තරන්තරාති බහුතං ගාවීනමන්තරන්තරා යීනාසු ගාවීසු විජ්ජමානාසුපි. ගාවොති ගාවියො. ඉතරාපිති යීනාපි නිසින්නාපි. වරන්තීති වුවවන්ති සහවරණනායෙන. තිට්ඨන්තමෙවාතිආදිසු අයමධිජ්ජායො — සිජ්ජියසම්බුකමච්ඡගුම්ඛානං වරණකිරියායපි යොගතො ධානකිරියාය අනෙකන්තත්තා එකන්තතො තිට්ඨන්තමෙව න කදාවිපි වරන්තං සක්ඛරකථලං උපාදාය සිජ්ජියසම්බුකමිපි මච්ඡගුම්ඛමිපි තිට්ඨන්තන්ති වුත්තං, න තු තෙසං ධානකිරියමුපාදාය. තෙසං පන වරණකිරියමුපාදාය “වරන්තමිපි”ති පි-සද්දලොපො හෙත්ථ දට්ඨබ්බො. ඉතරමිපි ද්වයන්ති සිජ්ජියසම්බුකමච්ඡගුම්ඛං පදවසෙන එවං වුත්තං. ඉතරඤ්ච ද්වයන්ති සිජ්ජියසම්බුකමච්ඡගුම්ඛමෙව. වරන්තන්ති වුත්තන්ති එත්ථාපි තෙසං ධානකිරියමුපාදාය “තිට්ඨන්තමිපි”ති පි-සද්දලොපො, එවමෙත්ථ අට්ඨකථාවරියෙහි සහවරණනායො දස්සිතො, ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන පන යථාලාභනායොපි. තථා හි වුත්තං “කිං වා ඉමාය සහවරියාය, යථාලාභග්ගහණං පනෙත්ථ දට්ඨබ්බං. සක්ඛරකථලස්ස හි වසෙන තිට්ඨන්තන්ති, සිජ්ජියසම්බුකස්ස මච්ඡගුම්ඛස්ස ව වසෙන තිට්ඨන්තමිපි වරන්තමිපිති එවං යොජනා කාතබ්බා”ති (දී. නි. වී. 1.249). අලබ්භමානස්සාපි අත්ථස්ස සහයොගීවසෙන දෙසනාමත්තං පති සහවරණනායො, සාධාරණතො දෙසිතස්සාපි අත්ථස්ස සම්භවවසෙන විවෙචනං පති යථාලාභනායොති උභයථාපි යුජ්ජති.

එවමිපෙත්ථ වදන්ති — අට්ඨකථායං “සක්ඛරකථලං තිට්ඨතියෙව, ඉතරානි වරන්තිපි තිට්ඨන්තිපි”ති ඉමිනා යථාලාභනායො දස්සිතො යථාසම්භවං අත්ථස්ස විවෙචිතත්තා, “යථා පනා”තිආදිනා පන සහවරණනායො අලබ්භමානස්සාපි අත්ථස්ස සහයොගීවසෙන දෙසනාමත්තස්ස විභාවිතත්තාති, තදෙනමිපි අනුපවජ්ජමෙව අත්ථස්ස යුත්තත්තා, අට්ඨකථායඤ්ච තථා දස්සනස්සාපි සම්භවතොති දට්ඨබ්බං. “තත්ථා”තිආදි උපමාසංසන්දනං. තීරෙති උදකරහදස්ස තීරෙ. උදකරහදො

ව නාම කත්ථවි සමුද්දොපි වුවවති “රහදොපි තත්ථ ගම්භීරො, සමුද්දො සරිතොදකො”තිආදීසු (දී. නි. 3.278). කත්ථවි ජලාසයොපි “රහදොපි තත්ථ ධරණී නාම, යතො මෙසා පවස්සන්ති, වස්සා යතො පතායන්ති”තිආදීසු, (දී. නි. 3.281) ඉධාපි ජලාසයොයෙව. සො හි උදකවසෙන රහො චක්ඛුරහාදිකං දදාතීති උදකරහදො ඕ-කාරස්ස අ-කාරං කත්වා. සද්දවිදු පන “උදකං හරතීති උදකරහදො නිරුත්තිනයෙනා”ති වදන්ති.

“එත්තාවතා”තිආදිනා

චතුත්ථජ්ඣානාන්තරං

දස්සිතවිපස්සනාඤාණතො පට්ඨාය යථාචුත්තත්ථස්ස සමිපිණ්ඩනං. තත්ථ එත්තාවතාති “පුන වපරං මහාරාජ හික්ඛු එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ...පෙ.... ඤාණදස්සනාය චිත්තං අභිනීහරති”තිආදිනා එත්තකෙන, එතපරිමාණවත්තෙන වා වචනක්කමෙන. විපස්සනාඤාණන්ති ඤාණදස්සනනාමෙන දස්සිතං විපස්සනාඤාණං, තස්ස ව විසුං ගණනදස්සනෙන හෙට්ඨා චතුත්ථජ්ඣානාන්තරං වත්තබ්බතාකාරණෙසු තීසු නයෙසු තතියනයස්සෙව යුත්තතරහාවොපි දීපිතොති දට්ඨබ්බං. මනොමයඤාණස්ස ඉද්ධිවිධසමවරොධිතහාවෙ විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.379 ආදයො) චුත්තෙපි ඉධ පාළියං විසුං දෙසිතත්තා විසුං එව ගහණං, තථා දෙසනා ව පාටියෙක්කසන්දිට්ඨිකසාමඤ්ඤඵලත්ථාති දට්ඨබ්බං. අනාගතංසඤාණයථාකම්මුපගඤාණද්වයස්ස පාළියං අනාගතත්තා “දිබ්බචක්ඛුවසෙන නිජ්ජන්ත”න්ති චුත්තං, තබ්බසෙන නිජ්ජන්තත්තා තග්ගහණෙනෙව ගහිතං තං ඤාණද්වයන්ති චුත්තං හොති. දිබ්බචක්ඛුස්ස හි අනාගතංසඤාණං, යථාකම්මුපගඤාණඤ්චාති ද්වෙපි ඤාණානි පරිහණ්ඩානි හොන්තිති. දිබ්බචක්ඛුඤාණන්ති චුතුපපාතඤාණනාමෙන දස්සිතං දිබ්බචක්ඛුඤාණං.

සබ්බෙසං පන දසන්තං ඤාණානං ආරම්මණවිභාගස්ස විසුද්ධිමග්ගෙ අනාගතත්තා තත්ථානාගතඤාණානං ආරම්මණවිභාගං දස්සෙතුං “තෙස”න්තිආදි චුත්තං. තෙසන්ති දසන්තං ඤාණානං. තත්ථාති තස්මිං ආරම්මණවිභාගෙ, තෙසු වා දසසු ඤාණෙසු. භූමිහෙදතො පරිත්තමහග්ගනං, කාලහෙදතො අතීතානාගතපච්චුජ්ජන්තං, සන්තානහෙදතො අජ්ඣත්තබ්බිද්ධා වාති විපස්සනාඤාණං සත්තවිධාරම්මණං. පරිත්තාරම්මණාදිතිකත්තයෙනෙව හි තස්ස ආරම්මණවිභාගො, න මග්ගාරම්මණතිකෙන. නිම්මිතරූපායතනමත්තමෙවාති අත්තනා නිම්මිතං රූපාරම්මණමෙව, අත්තනා වා නිම්මිතෙ මනොමයෙ කායෙ විජ්ජමානං රූපායතනමෙවාතිපි යුජ්ජති. ඉදඤ්චි තස්ස ඤාණස්ස අභිනිමිතියමානෙ මනොමයෙ කායෙ රූපායතනමෙවාරබ්භ පවත්තනතො චුත්තං, න පන තත්ථ ගන්ධායතනාදීනමභාවතො. න හි රූපකලාපො ගන්ධායතනාදිවිරහිතො අත්ථීති සබ්බථා පරිනිජ්ජන්තමෙව නිම්මිතරූපං. තෙනාහ “පරිත්තපච්චුජ්ජන්තබ්බිද්ධාරම්මණ”න්ති, යථාක්කමං භූමිකාලසන්තානහෙදතො තිබ්බිධාරම්මණන්ති අත්ථො. නිබ්බානවසෙන

දිසනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගඅභිනවටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා
එකධම්මාරම්මණම්පි සමානං ආසවක්ඛයඤාණං
පරිත්තාරම්මණාදිතිකවසෙන තිවිධාරම්මණං දස්සෙතුං
“අප්පමාණඛනිද්ධානවත්තඛිබ්බාරම්මණ”න්ති චුත්තං. තඤ්භි
පරිත්තතිකවසෙන අප්පමාණාරම්මණං, අප්පකුත්තිකවසෙන
ඛනිද්ධාරම්මණං, අතීතතිකවසෙන නවත්තඛිබ්බාරම්මණඤ්ච හොති.

උත්තරිතරසද්දො, පණීතතරසද්දො ච පරියායොති දස්සෙති
“සෙට්ඨතර”න්ති ඉමිනා. රතනකූටං විය කූටාගාරස්ස අරහත්තං කූටං
උත්තමඛිගභූතං භගවතො දෙසනාය අරහත්තපරියොසානත්තාති ආහ
“අරහත්තනිකුටෙනා”ති. දෙසනං නිට්ඨාපෙසීති තිත්ථකරමතහරවිභාවිනි.
නානාවිධකුහනලපනාදිමිච්ඡාපීවවිද්ධංසිනි.
තිවිධසීලාලඛිකතපරමසල්ලෙඛපටිපත්තිපරිදීපිනි.
කුමාරාභිඤ්ඤාදිඋත්තරිමනුස්සධම්මවිභූසිනි.
චුද්දසවිධමහාසාමඤ්ඤඵලපටිමණ්ඩිතං අනඤ්ඤසාධාරණං
සාමඤ්ඤඵලදෙසනං රතනාගාරං විය රතනකූටෙන අරහත්තකුටෙන
නිට්ඨාපෙසි “විමුත්තස්මි”න්ති ඉමිනා, අරහත්තඵලස්ස දෙසිතත්තාති
අත්ථො.

අජාතසත්තුඋපාසකත්තපට්ඨෙදනාකථාවණ්ණනා

250. එත්තාවතා භගවතා දෙසිතස්ස සාමඤ්ඤඵලසුත්තස්ස
අත්ථවණ්ණනං කත්වා ඉදානි ධම්මසඬ්ඛාගකෙහි සඬ්ඛිතස්ස “එවං
චුත්තෙ”තිආදිපාඨස්සපි අත්ථවණ්ණනං කරොන්තො පට්ඨං සම්බන්ධං
දස්සෙතුං “රාජා”තිආදිමාහ. තත්ථ තත්ථාති තස්මිං තස්මිං සාමඤ්ඤඵලෙ,
සුත්තපදෙසෙ වා. කරණං කාරො, සාධු ඉති කාරො තථා, “සාධු භගවා, සාධු
සුගතා”තිආදිනා තං පවත්තෙත්තො. ආදිමජ්ඣපරියොසානත්ති දෙසනාය
ආදිඤ්ච මජ්ඣඤ්ච පරියොසානඤ්ච. සක්කච්චං සාදරං ගාරවං සුත්ථා,
“විත්තෙත්ථා”ති එත්ථ ඉදං පුබ්බකාලකිරියාවචනං. ඉමෙ පඤ්ඤෙ පුට්ඨ
සමණබ්‍රාහ්මණෙ පුච්ඡන්තො අහං චිරං වත අමිහි, එවං පුච්ඡන්තොපි අහං
පුට්ඨෙ කොට්ටෙන්තො විය කඤ්චි සාරං නාලත්ථන්ති යොජනා. තථා
යො...පෙ.... විස්සජ්ජෙසි, තස්ස භගවතො ගුණසම්පදා අහො වත.
දසබ්බලස්ස ගුණානුභාවං අජානන්තො අහං වඤ්චිතො සුචිරං වත අමිහිති.
වඤ්චිතොති ච අඤ්ඤාණෙන වඤ්චිතො ආවට්ටිතො, මොහෙන
පට්ඨිච්ඡාදිතො අමිහිති චුත්තං හොති. තෙනාහ “දසබ්බලස්ස ගුණානුභාවං
අජානන්තො”ති. සාමඤ්ඤජොතනා හි විසෙසෙ අවතිට්ඨති. විත්තෙත්ථා
ආවිකරොන්තොති සම්බන්ධො. උල්ලඬ්ඝනසමත්ථායපි උබ්බෙගපිනියා
අනුල්ලඬ්ඝනම්පි සියාති ආහ “පඤ්චවිධාය පිනියා පුට්ඨසරිරො”ති.
පුට්ඨසරිරොති ච පුසිතසරිරොති අත්ථො, න බ්‍යාපිතසරිරොති සබ්බාය පිනියා
අබ්‍යාපිතත්තා. තන්ති අත්තතො පසාදස්ස ආවිකරණං,
උපාසකත්තපට්ඨෙදනඤ්ච. ආරද්ධං ධම්මසඬ්ඛාගකෙහි.

අභික්කන්තාති අතික්කන්තා විගතා, විගතභාවො ච බයො ඵවාති ආභ “බයෙ දිස්සති”ති. තථා හි චුත්තං “නික්ඛන්තො පටිමො යාමො”ති. අභික්කන්තතරොති අතිවිය කන්තතරො මනොරමො, තාදියො ච සුන්දරො භද්දකො නාමාති චුත්තං “සුන්දරො”ති.

“කො මෙ”තිආදි ගාථා විමානවත්ථුමිහි (වි. ව. 857). තත්ථ කොති දෙවනාගයක්ඛගන්ධබ්බාදීසු කතමො. මෙති මම. පාදානීති පාදෙ, ලිඬිගවිපරියායොයං. ඉද්ධියාති ඊදිසාය දෙවිද්ධියා. යසසාති ඊදිසෙන පරිවාරෙන, පරිජනෙන ච. ජලන්ති ජලන්තො විජ්ජොතමානො. අභික්කන්තෙනාති අතිවිය කන්තෙන කමනීයෙන, අභිරූපෙනාති චුත්තං හොති. වණ්ණෙනාති ඡවිවණ්ණෙන සරීරවණ්ණනිභාය. සබ්බා ඔභාසයං දිසාති සබ්බා දසපි දිසා ඔභාසයන්තො. වන්දො විය, සුරියො විය ච ඵකොභාසං ඵකාලොකං කරොන්තො කො වන්දතීති සම්බන්ධො.

අභිරූපෙති අතිරෙකරූපෙ උළාරවණ්ණෙන සම්පන්නරූපෙ. අබ්භානුමොදනෙති අභිඅනුමොදනෙ අභිජ්ජමොදිතභාවෙ. කිමත්ථියං “අබ්භානුමොදනෙ”ති වචනන්ති ආභ “තස්මා”තිආදි. යුත්තං තාව හොතු අබ්භානුමොදනෙ, තස්මා පනායං ද්වික්ඛත්තුං චුත්තොති වොදනාය සොධනාමුඛෙන ආමෙඨිතවිසයං නිද්ධාරෙති “භයෙ කොධෙ”තිආදිනා, ඉමිනා සද්දලක්ඛණෙන හෙතුභූතෙන ඵවං චුත්තො, ඉමිනා ච ඉමිනා ච විසයෙනාති චුත්තං හොති. “සාධු සාධු හන්තෙ”ති ආමෙඨිතවසෙන අත්ථං දස්සෙත්වා තස්ස විසයං නිද්ධාරෙත්තො ඵවමාභාතිපි සම්බන්ධං වදන්ති. තත්ථ “වොරො වොරො, සජ්ජො සජ්ජො”තිආදීසු භයෙ ආමෙඨිතං, “විජ්ඣා විජ්ඣා, පහර පහරා”තිආදීසු කොධෙ, “සාධු සාධු”තිආදීසු (සං. නි. 2.127; 3.35; 5.1085) පසංසායං, “ගච්ඡ ගච්ඡ, ලුනාහි ලුනාහි”තිආදීසු තුරිතෙ, “ආගච්ඡ ආගච්ඡා”තිආදීසු කොතුහලෙ, “බුද්ධො බුද්ධොති වින්තෙත්තො”තිආදීසු (බු. වං. 2.44) අවජරෙ, “අභික්කමායස්මන්තො අභික්කමායස්මන්තො”තිආදීසු (දී. නි. 3.20; අ. නි. 9.11) භාසෙ, “කහං ඵකපුත්තක, කහං ඵකපුත්තකා”තිආදීසු (සං. නි. 2.63) සොකෙ, “අහො සුඛං, අහො සුඛං”තිආදීසු (උදා. 20; දී. නි. 3.305) පසාදෙ. වසද්දො අචුත්තසමුච්චයත්ථො, තෙන ගරභා අසම්මානාදීනං සඬිගහො දට්ඨබ්බො. “පාපො පාපො”තිආදීසු හි ගරභායං, “අභිරූපක අභිරූපකා”තිආදීසු අසම්මානෙ. ඵවමෙතෙසු නවසු, අඤ්ඤෙසු ච විසයෙසු ආමෙඨිතවචනං බුධො කරෙය්‍ය, යොජෙය්‍යාති අත්ථො. ආමෙඨිතං පුනස්පුනමුච්චාරණං, ආමෙඨියති වා පුනස්පුනමුච්චාරියතීති ආමෙඨිතං, ඵකස්සෙවත්ථස්ස ද්වත්තික්ඛත්තුං වචනං. මෙඨිසද්දො හි උම්මාදනෙ, ආපුබ්බො තු ද්වත්තික්ඛත්තුමුච්චාරණෙ වත්තති යථා “ඵතදෙව යදා වාකා-මාමෙඨියති වාසවො”ති.

එවං ආමෙඛිතවසෙන ද්වික්ඛත්තුං චුත්තභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි නයිදං ආමෙඛිතවසෙනෙව ද්වික්ඛත්තුං චුත්තං, අථ ඛො පච්චෙකමත්ථද්වයවසෙනාපිති දස්සෙත්තො “අථ වා”තිආදිමාහ. ආමෙඛිතවසෙන අත්ථං දස්සෙත්වා විච්ඡාවසෙනාපි දස්සෙත්තො එවමාහානිපි වදන්ති, තදයුත්තමෙව ඛ්‍යාපෙනබ්බස්ස ද්වික්ඛත්තුමචුත්තත්තා. ඛ්‍යාපෙනබ්බස්ස හි ඛ්‍යාපකෙන ගුණකිරියාදබ්බෙන ඛ්‍යාපනිච්ඡාය ද්වත්තික්ඛත්තුං වචනං විච්ඡා යථා “ගාමො ගාමො රමණීයො”ති. තත්ථ අභික්කන්තන්ති අභික්කමනීයං, තබ්බාවො ව අතිඉට්ඨතායාති චුත්තං “අතිඉට්ඨ”න්තිආදි, පදත්තයඤ්ඤෙතං පරියායවචනං. එත්ථාති ද්විසු අභික්කන්තසද්දෙසු. “අභික්කන්ත”න්ති වචනං අපෙක්ඛිත්වා නපුංසකලිඬගෙන චුත්තං, තං පන භගවතො වචනං ධම්මදෙසනායෙවාති කත්වා “යදිදං භගවතො ධම්මදෙසනා”ති ආහ, යායං භගවතො ධම්මදෙසනා මයා සුතා, තදිදං භගවතො ධම්මදෙසනාසඬබ්බාතං වචනං අභික්කන්තන්ති අත්ථො. එවං පටිනිද්දෙසොපි හි අත්ථතො අහෙදත්තා යුත්තො එව “යත්ථ ව දින්තං මහජ්ඣලමාහු”තිආදිසු (වි. ව. 888) විය. “අභික්කන්ත”න්ති චුත්තස්ස වා අත්ථමත්තදස්සනං එතං, තස්මා අත්ථවසෙන ලිඬගවිහත්තිවිපරිණාමො වෙදිතබ්බො, කාරියවිපරිණාමවසෙන චෙත්ථ විහත්තිවිපරිණාමතා. වචනන්ති හෙත්ථ සෙසො, අභික්කන්තං භගවතො වචනං, යායං භගවතො ධම්මදෙසනා මයා සුතා, සා අභික්කන්තං අභික්කන්තාති අත්ථො. දුතියපදෙපි “අභික්කන්තන්ති පසාදනං අපෙක්ඛිත්වා නපුංසකලිඬගෙන චුත්ත”න්තිආදිනා යථාරහමෙස නයො නෙතබ්බො.

“භගවතො වචන”න්තිආදිනා අත්ථද්වයසරූපං දස්සෙති. තත්ථ දොසනාසනතොති රාගාදිකිලෙසදොසවිද්ධංසනතො. ගුණාධිගමනතොති සීලාදිගුණානං සම්පාදනවසෙන අධිගමාපනතො. යෙ ගුණෙ දෙසනා අධිගමෙති, තෙසු “ගුණාධිගමනතො”ති චුත්තෙසුයෙව ගුණෙසු පධානභූතා ගුණා දස්සෙතබ්බාති තෙ පධානභූතෙ ගුණෙ තාව දස්සෙතුං “සද්ධාජනනතො පඤ්ඤාජනනතො”ති චුත්තං. සද්ධාපධානා හි ලොකියා ගුණා, පඤ්ඤාපධානා ලොකුත්තරාති, පධානනිද්දෙසො වෙස දෙසනාය අධිගමෙනබ්බෙහි සීලසමාධිදුකාදිහිපි යොජනාසම්භවතො. අඤ්ඤම්පි අත්ථද්වයං දස්සෙති “සාත්ථතො”තිආදිනා. සීලාදිඅත්ථසම්පත්තියා සාත්ථතො. සභාවනිරුත්තිසම්පත්තියා සඛ්‍යඤ්ජනතො. සුවිඤ්ඤෙය්‍යසද්දපයොගතාය උත්තානපදතො. සණ්ඨසුබ්බමහාවෙන දුබ්බිඤ්ඤෙය්‍යත්ථතාය ගම්භීරත්ථතො. සිනිද්ධමුදුමධුරසද්දපයොගතාය කණ්ණසුබ්බතො. විපුලවිසුද්ධපෙමනීයත්ථතාය හදයඬගමතො. මානාතිමානවිධමනෙන අනත්තුක්කංසනතො. ථම්මසාරම්භනිම්මද්දනෙන අපරවම්භනතො. නිතාධිජ්ජායජ්ජවත්තියා පරෙසං රාගපරිළාභාදිවූපසමනෙන කරුණාසීතලතො. කිලෙසන්ධකාරවිධමනෙන පඤ්ඤාවදාතතො. අවදානං, ඔදාතන්ති ව අත්ථතො එකං.

කරවිකරුතමඤ්ජුතාය ආපාථරමණීයතො. පුබ්බාපරාවිරුද්ධසුච්ඡද්ධතාය විමද්දක්ඛමතො. ආපාථරමණීයතාය එව සුයාමානසුඛතො. විමද්දක්ඛමතාය, හිතජ්ඣාසයජ්ජවත්තිතාය ව විමංසියමානහිතතොති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. ආදිසද්දෙන පන සංසාරවක්කනිවත්තනතො, සද්ධම්මවක්කජ්ජවත්තනතො, මිච්ඡාවාදවිද්ධංසනතො, සම්මාවාදපතිට්ඨාපනතො, අකුසලමූලසමුද්ධරණතො, කුසලමූලසංරොපනතො, අපායද්වාරවිධානතො, සග්ගමග්ගද්වාරවිවරණතො, පරිසුට්ඨානවූපසමනතො, අනුසයසමුග්ගසාධනතොති එවමාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො.

න කෙවලං පදද්වයෙනෙව, තතො පරමීපි චතුහි උපමාහීති පි-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො. “චක්ඛුමන්තො රූපානි දක්ඛන්ති”ති ඉදං “තෙලපජ්ජොතං ධාරෙය්‍යා”ති චතුත්ථඋපමාය ආකාරමත්තදස්සනං, න පන උපමත්තරදස්සනන්ති ආහ “චතුහි උපමාහී”ති. අධොමුඛට්ඨපිතන්ති කෙනපි අධොමුඛං යපිතං. හෙට්ඨාමුඛජාතන්ති සභාවෙනෙව හෙට්ඨාමුඛං ජාතං. උග්ගාටෙය්‍යාති විවටං කරෙය්‍ය. “හත්ථෙ ගහෙත්වා”ති සමාවික්ඛණ්දස්සනත්ථං වුත්තං, “පුරත්ථාහිමුඛො, උත්තරාහිමුඛො වා ගච්ඡා”තිආදිනා වචනමත්තං අවත්වා “එස මග්ගො, එවං ගච්ඡා”ති හත්ථෙ ගහෙත්වා නිස්සන්දෙහං දස්සෙය්‍යාති වුත්තං හොති. කාළපක්ඛෙ වාතුද්දසී කාළපක්ඛවාතුද්දසී. නිරන්තරරුක්ඛගහනෙන එකග්ගෙනො වනසණ්ඨො සනවනසණ්ඨො. මෙසස්ස පටලං මෙසපටලං, මෙසච්ඡන්තතාති වුත්තං හොති. නික්කුජ්ජිතං උක්කුජ්ජෙය්‍යාති කස්සවිපි ආධෙය්‍යස්ස අනාධාරභූතං කිඤ්චි භාජනං ආධාරභාවාපාදනවසෙන උක්කුජ්ජෙය්‍ය උපරි මුඛං යපෙය්‍ය. හෙට්ඨාමුඛජාතතාය විමුඛං, අධොමුඛට්ඨපිතතාය අසද්ධම්මෙ පතිතන්ති එවං පදද්වයං නික්කුජ්ජිතපදස්ස යථාදස්සිතෙන අත්ථද්වයෙන යථාරහං යොජෙතබ්බං, න යථාසඬ්ඛ්‍යං. අත්තතො සභාවෙනෙව හි එස රාජා සද්ධම්මවිමුඛො, පාපමිත්තෙන පන දෙවදත්තෙන පිතුසාතාදීසු උයෙය්‍යාජිතත්තා අසද්ධම්මෙ පතිතොති. වුට්ඨාපෙත්තෙන භගවතාති සම්බන්ධො.

“කස්සපස්ස භගවතො”තිආදිනා තදා රඤ්ඤා අවුත්තස්සාපි අත්ථාපත්තිමත්තදස්සනං. කාමඤ්ච කාමච්ඡන්දාදයොපි පටිච්ඡාදකා නීවරණභාවතො, මිච්ඡාදිට්ඨි පන සවිසෙසං පටිච්ඡාදිකා සත්තෙ මිච්ඡාහිනිවෙසවසෙනාති ආහ “මිච්ඡාදිට්ඨිගහනපටිච්ඡන්ත”න්ති. තෙනාහ භගවා “මිච්ඡාදිට්ඨිපරමාහං හික්ඛවෙ වජ්ජං වදාමි”ති, [අ. නි. 1.310 (අත්ථතො සමානං)] මිච්ඡාදිට්ඨිසඬ්ඛාතගුම්ඛපටිච්ඡන්තන්ති අත්ථො. “මිච්ඡාදිට්ඨිගහනපටිච්ඡන්තං සාසනං විවරන්තෙනා”ති වදන්තො සබ්බබුද්ධානං එකාව අනුසන්ධි, එකංව සාසනන්ති කත්වා කස්සපස්ස භගවතො සාසනමිපි ඉමිනා සද්ධිං එකසාසනං කරොතීති දට්ඨබ්බං.

අභිගුත්තරට්ඨකථාදීසුපි හි තථා චෙව චූත්තං, එවඤ්ඤා කත්වා මිච්ඡාදිට්ඨිගහනපටිච්ඡන්තස්ස සාසනස්ස විවරණවචනං උපපන්නං හොතිති.

සබ්බො අකුසලධම්මසංඛාරානො අපායගාමිමග්ගො කුම්මග්ගො කුච්ඡිතො මග්ගොති කත්වා. සම්මාදිට්ඨිආදීනං උජුපටිපක්ඛනාය මිච්ඡාදිට්ඨිආදයො අට්ඨ මිච්ඡත්තධම්මා මිච්ඡාමග්ගො මොක්ඛමග්ගතො මිච්ඡා විතථො මග්ගොති කත්වා. තෙනෙව හි තදුභයස්ස පටිපක්ඛනං සන්ධාය “සග්ගමොක්ඛමග්ගං ආවිකරොන්තෙනා”ති චූත්තං. සබ්බො හි කුසලධම්මො සග්ගමග්ගො. සම්මාදිට්ඨිආදයො අට්ඨ සම්මත්තධම්මා මොක්ඛමග්ගො. සජ්ජිආදිසන්නිස්සයො පදීපො න තථා උජ්ජලො, යථා තෙලසන්නිස්සයොති තෙලපජ්ජොතග්ගණං. ධාරෙය්‍යාති ධරෙය්‍ය, සමාහරෙය්‍ය සමාදහෙය්‍යාති අත්ථො. බුද්ධාදිරතනරූපානීති බුද්ධාදීනං තිණ්ණං රතනානං වණ්ණායතනාති. තෙසං බුද්ධාදිරතනරූපානං පටිච්ඡාදකස්ස මොහන්ධකාරස්ස විද්ධංසකං තථා. දෙසනාසංඛාරානං පජ්ජොතං තථා. තදුභයං තුල්‍යාධිකරණවසෙන විශුභිත්වා තස්ස ධාරකො සමාදහකොති අත්ථෙත

“තජ්ජපටිච්ඡාදකමොහන්ධකාරවිද්ධංසකදෙසනාපජ්ජොතධාරකෙනා”ති චූත්තං. එතෙහි පරියායෙහීති යථාචූත්තෙහි නික්කුජ්ජිතුක්කුජ්ජනපටිච්ඡන්තවිවරණමග්ගාචික්ඛණතෙලපජ්ජොතධාරණ සංඛාරානං වතුබ්බිධොපමොපමිතබ්බජ්ජකාරෙහි, යථාචූත්තෙහි වා නානාවිධකුහනලපනාදිමිච්ඡාජීවවිධමනාදිවිභාවනපරියායෙහි. තෙනාහ “අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතො”ති.

“එව”න්තිආදීනා “එසාහ”න්තිආදිපාඨස්ස සම්බන්ධං දස්සෙති. පසන්නචිත්තතායපසන්නාකාරං කරොති. පසන්නචිත්තතා ව ඉමං දෙසනං සුත්වා එවාති අත්ථං ඤාපෙතුං “ඉමාය දෙසනායා”තිආදි චූත්තං. ඉමාය දෙසනායා හෙතුභූතාය. පසන්නාකාරන්ති පසන්නෙහි සාධුජනෙහි කත්තබ්බසක්කාරං. සරණන්ති පටිසරණං. තෙනාහ “පරායණ”න්ති. පරායණතා පන අනත්ථනිසෙධනෙන, අත්ථසම්පාදනෙන වාති චූත්තං “අසස්ස තාතා, හිතස්ස ව විධාතා”ති. අසස්සාති නිස්සක්කෙ සාම්ච්චනං, පාපතොති අත්ථො. දුක්ඛතොතිපි වදන්ති කෙවි. තායති අවස්සයං කරොතිති තාතා. හිතස්සාති උපයොගත්ථෙ සාම්ච්චනං. විදහති සංවිධානං කරොතිති විධාතා. “ඉති ඉමිනා අධිජ්ජායෙනා”ති වදන්තො “ඉතිසද්දො චෙත්ථ ලුත්තනිද්දිට්ඨො, සො ව ආකාරත්ථො”ති දස්සෙති. සරණන්ති ගමනං. හිතාධිජ්ජායෙන භජනං, ජානනං වා, එවඤ්ඤා කත්වා විනයට්ඨකථාදීසු “සරණන්ති ගච්ඡාමි”ති සහෙව ඉතිසද්දෙන අත්ථො චූත්තොති. එත්ථ හි නායං ගමි-සද්දො නි-සද්දාදයො විය ද්විකම්මිකො, තස්මා යථා “අජං ගාමං නෙති”ති චූච්චති, එවං “භගවන්තං සරණං ගච්ඡාමි”ති වත්තුං න සක්කා, “සරණන්ති ගච්ඡාමි”ති පන වත්තබ්බං, තස්මා එත්ථ ඉතිසද්දො

ලුත්තනිද්දිට්ඨොති වෙදිතබ්බං, එවඤ්ඤා කත්වා “යො බුද්ධං සරණං ගච්ඡති, සො බුද්ධං වා ගච්ඡෙය්‍ය සරණං වා”ති (බු. පා. අට්ඨ. 1.ගමනීයදීපනා) බුද්දකනිකායට්ඨකථාය උද්ධවා වොදනා අනවකාසා. න හි ගමී-සද්දං දුභාදිනාදිගණිකං කරොන්ති අක්ඛරචින්තකාති. භොතු තාව ගමී-සද්දස්ස එකකම්මභාවො, තථාපි “ගච්ඡතෙව පුබ්බං දිසං, ගච්ඡති පච්ඡිමං දිස”න්තිආදීසු (සං. නි. 1.159; 3.87) විය “භගවන්තං, සරණ”න්ති පදද්වයස්ස සමානාධිකරණතා යුක්තාති? න, තස්ස පදද්වයස්ස සමානාධිකරණභාවානුපපත්තිතො. තස්ස හි සමානාධිකරණභාවෙ අධිප්පෙතෙ පටිභතචිත්තොපි භගවන්තං උපසංඝිකමන්තො බුද්ධං සරණං ගතො නාම සීයා. යඤ්ඤි තං “බුද්ධො”ති විසෙසිතං සරණං, තමෙවෙස ගතොති, න චෙත්ථ අනුපපත්තිකෙන අත්ථොන අත්ථො, තස්මා “භගවන්ත”න්ති ගමනීයත්ථස්ස දීපනං, “සරණ”න්ති පන ගමනාකාරස්සාති වුත්තනයෙන ඉතිලොපවසෙනෙව අත්ථො ගහෙතබ්බොති. ධම්මඤ්ඤා සංඝඤ්ඤාවාති එත්ථාපි එසෙව නයො. භොන්ති චෙත්ථ –

“ගමීස්ස එකකම්මන්තා, ඉතිලොපං විජානියා;
පටිසාතජ්ජසංඝිගත්තා, න ච තුල්‍යත්ථතා සීයා.

තස්මා ගමනීයත්ථස්ස, පුබ්බපදංච ජොතකං;
ගමනාකාරස්ස පරං, ඉත්‍යුත්තං සරණත්තයෙ”ති.

“ඉති ඉමිනා අධිප්පායෙන භගවන්තං ගච්ඡාමි”ති පන වදන්තො අනෙතෙව අධිප්පායෙන භජනං, ජානනං වා සරණගමනං නාමාති නියමෙති. තත්ථ “ගච්ඡාමි”තිආදීසු පුරිමස්ස පුරිමස්ස පච්ඡිමං පච්ඡිමං අත්ථවචනං, “ගච්ඡාමි”ති එතස්ස වා අනඤ්ඤසාධාරණතාදස්සනවසෙන පාටියෙක්කමෙව අත්ථවචනං “ගච්ඡාමි”තිආදිපදත්තයං. භජනඤ්ඤි සරණාධිප්පායෙන උපසංඝිකමනං, සෙවනං සන්තිකාවචරභාවො, පයිරුපාසනං වත්තපටිවත්තකරණෙන උපට්ඨානන්ති එවං සබ්බථාපි අනඤ්ඤසාධාරණතංයෙව දස්සෙති. එවං “ගච්ඡාමි”ති පදස්ස ගතිඅත්ථං දස්සෙත්වා බුද්ධිඅත්ථමපි දස්සෙතුං “එවං වා”තිආදිමාහ, තත්ථ එවන්ති “භගවා මෙ සරණ”න්තිආදිනා අධිප්පායෙන. තස්මා පන “ගච්ඡාමි”ති පදස්ස “බුද්ධාමි”ති අයමත්ථො ලබ්භතීති වොදනං සොධෙති “යෙසඤ්ඤි”තිආදිනා, අනෙත ව නිරුත්තිනයමන්තරෙන සභාවතොව ගමුධාතුස්ස බුද්ධිඅත්ථොති දීපෙති. ධාතුනන්ති මූලසද්දසංඝිකානානං ඉ, යා, කමු, ගමුඉච්චාදීනං.

“අධිගතමග්ගෙ, සච්ඡිකතනිරොධෙ”ති පදද්වයෙනාපි ඵලට්ඨා එව දස්සිතා, න මග්ගට්ඨාති තෙ දස්සෙන්නො “යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ වා”ති ආහ. නනු ච කල්‍යාණපුපුජ්ජනොපි “යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජති”ති වුවවතීති? කිඤ්ඤාපි වුවවති, නිජ්ජරියායෙන පන මග්ගට්ඨා එව තථා

වත්තබ්බා, න ඉතරො නියාමොක්කමනාභාවතො. තථා හි තෙ ඵච “අපායෙසු අපතමානෙ ධාරෙතී”ති වුත්තං. සම්මත්තනියාමොක්කමනෙන හි අපායවිනිමුත්තිසම්භවොති. ඵචං අනෙකෙහිපි විනය- (සාරත්ථ. ටී. 1.වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා) සුත්තන්තටිකාකාරෙහි (දී. නි. ටී. 1.250) වුත්තං, තදෙනං සම්මත්තනියාමොක්කමනවසෙන නිජ්ජරියායතො අපායවිනිමුත්තකෙ සන්ධාය වුත්තං, තදනුපපත්තිවසෙන පන පරියායතො අපායවිනිමුත්තකං කල්‍යාණපුපුජ්ජනම්පි “යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ”ති පදෙන දස්සෙතීති දට්ඨබ්බං. තථා භෙස දක්ඛිණවිභඩ්ගසුත්තාදීසු (ම. නි. 3.379) සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නභාවෙන වුත්තොති, ඡත්තවිමානෙ (වි. ව. 886 ආදයො) ඡත්තමාණවකො චෙත්ථ නිදස්සනං. අධිගතමග්ගෙ, සච්ඡිකතනිරොධෙ ච යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ ච පුග්ගලෙ අපායෙසු අපතමානෙ කත්වා ධාරෙතීති සපායසෙසයොජනා. අතීතකාලිකෙන හි පුරිමපද්ද්වයෙන ඵලට්ඨානමෙව ගහණං, වත්තමානකාලිකෙන ච පච්ඡිමෙන පදෙන සහ කල්‍යාණපුපුජ්ජනෙන මග්ගට්ඨානමෙව. “අපතමානෙ”ති පන පදෙන ධාරණාකාරදස්සනං අපතනකරණවසෙනෙව ධාරෙතීති, ධාරණසරූපදස්සනං වා. ධාරණං නාම අපතනකරණමෙවාති, අපතනකරණඤ්ච අපායාදිනිබ්බත්තකකිලෙසවිද්ධංසනවසෙන වට්ටතො නියානමෙව. “අපායෙසු”ති හි දුක්ඛභ්‍රලට්ඨානතාය පධානවසෙන වුත්තං, වට්ටදුක්ඛෙසු පන සබ්බෙසුපි අපතමානෙ කත්වා ධාරෙතීති අත්ථො වෙදිතබ්බො. තථා හි අභිධම්මට්ඨකථායං වුත්තං “සොතාපත්තිමග්ගො චෙත්ථ අපායභවතො වුට්ඨාති, සකදාගාමීමග්ගො සුගතිකාමභවෙකදෙසතො, අනාගාමීමග්ගො කාමභවතො, අරහත්තමග්ගො රූපාරූපභවතො, සබ්බභවෙහිපි වුට්ඨාති ඵචාති වදන්තී”ති (ධ. ස. අට්ඨ. 350) ඵචඤ්ච කත්වා අරියමග්ගො නියානානිකතාය, නිබ්බානඤ්ච තස්ස තදත්ථසිද්ධිභෙතුතායාති උභයමෙව නිජ්ජරියායෙන ධම්මො නාමාති සරූපතො දස්සෙතුං “සො අත්ථතො අරියමග්ගො චෙව නිබ්බානඤ්චා”ති වුත්තං. නිබ්බානඤ්චි ආරම්මණං ලභිත්වා අරියමග්ගස්ස තදත්ථසිද්ධි, ස්වායමත්ථො ච පාළියා ඵච සිද්ධොති ආහ “වුත්තඤ්චෙත”න්තිආදි. යාවතාති යත්තකා. තෙසන්ති තත්තකානං ධම්මානං. “අග්ගො අක්ඛායතී”ති වත්තබ්බෙ ඔ-කාරස්ස අ-කාරං, ම-කාරාගමඤ්ච කත්වා “අග්ගමක්ඛායතී”ති වුත්තං. “අක්ඛායතී”ති චෙත්ථ ඉතිසද්දො ආදිඅත්ථො, පකාරත්ථො වා, තෙන “යාවතා භික්ඛවෙ ධම්මා සඬබ්බතා වා අසඬබ්බතා වා, විරාගො තෙසං අග්ගමක්ඛායතී”තිආදි (ඉතිවු. 90; අ. නි. 4.34) සුත්තපදං සඬගණ්භාති, “විත්ථාරො”ති ඉමිනා වා තදවසෙසසඬගහො.

යස්මා පන අරියඵලානං “තාය සද්ධාය අවුපසන්තායා”තිආදි වචනතො මග්ගෙන සමුච්ඡින්නානං කිලෙසානං පටිපජ්ජස්සද්ධිජ්ජහානකිව්චතාය නියානානුගුණතා, නියානපරියොසානතා ච, පරියත්තියා පන නියානධම්මසම්බ්ධිගමභෙතුතාය නියානානුගුණතාති ඉමිනා පරියායෙන

චුත්තනායෙන ධම්මභාවො ලබ්භති, තස්මා තද්වහසමිපි සඬගණ්හන්තො “න කෙවලඤ්ඤා”ති ආදිමාහ. ස්වායමත්ථො ච පාඨාරුළුභො එවාති දස්සෙති “චුත්තඤ්ඤා”න්ති ආදිනා. තත්ථ ඡත්තමාණුවකවිමානෙන ඡත්තො කිර නාම සෙනධායං බ්‍රාහ්මණමාණවකො, සො උක්කට්ඨායං පොක්ඛරසාතිබ්‍රාහ්මණස්ස සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගහෙත්වා “ගරුදක්ඛිණං දස්සාමි”ති උක්කට්ඨාහිමුඛො ගච්ඡති, අථස්ස භගවා අන්තරාමග්ගෙ චොරන්තරායං, තාවතිංසභවතො නිබ්බන්තමානඤ්ඤා දස්වා ගාථාබන්ධවසෙන සරණගමනවිධිං දෙසෙසි, තස්ස තාවතිංසභවනුපගස්ස තිංසයොජනිකං විමානං ඡත්තමාණුවකවිමානං. දෙවලොකෙපි හි තස්ස මනුස්සකාලෙ සමඤ්ඤා යථා “මණ්ඩුකො දෙවපුත්තො, (වි. ව. 858 ආදයො) කුචෙරො දෙවරාජා”ති, ඉධ පන ඡත්තමාණුවකවිමානං වත්ථු කාරණං එතස්සාති කත්වා උත්තරපදලොපෙන “න තථා තපති නහෙ සුරියො, වන්දො ච න භාසති න චුස්සො, යථා”ති ආදිකා (වි. ව. 889) දෙසනා “ඡත්තමාණුවකවිමාන”න්ති වුවචති, තත්‍රායං ගාථා පරියාපන්නා, තස්මා ඡත්තමාණුවකවිමානවත්ථුදෙසනායන්ති අත්ථො වෙදිතබ්බො.

කාමරාගො භවරාගොති එවමාදිහෙදො අනාදිකාලවිභාවිතො සබ්බොපි රාගො විරජ්ජති පභීයති එතෙනාති රාගවිරාගො, මග්ගො. එජාසඬ්ඛාතාය තණ්හාය, අන්තොනිජ්ඣානලක්ඛණස්ස ච සොකස්ස තද්වප්පත්තියං සබ්බසො පරික්ඛිණත්තා නත්ථි එජා, සොකො ච එතස්මිත්ති අනෙජං, අසොකඤ්ඤා, එලං. තදට්ඨකථායං (වි. ව. අට්ඨ. 887) පන “තණ්හාවසිට්ඨානං සොකනිමිත්තානං කිලෙසානං පටිප්පස්සම්භනතො අසොක”න්ති චුත්තං. ධම්මමසඬ්ඛතන්ති සම්පජ්ජ සම්භූය පච්චයෙහි අප්පටිසඬ්ඛතත්තා අසඬ්ඛතං අත්තතො සභාවධාරණතො පරමත්ථධම්මභූතං නිබ්බානං. තදට්ඨකථායං පන “ධම්මන්ති සභාවධම්මං. සභාවතො ගහෙතබ්බධම්මො හෙස, යදිදං මග්ගඵලනිබ්බානානි, න පරියත්තිධම්මො විය පඤ්ඤත්තිධම්මවසෙනා”ති (වි. ව. අට්ඨ. 887) චුත්තං, එවං සති ධම්මසද්දො තීසුපි යානෙසු යොජෙතබ්බො. අප්පටිකුලසද්දෙන ච තත්ථ නිබ්බානමෙව ගතිතං. “නත්ථි එත්ථ කිඤ්චිපි පටිකුල”න්ති කත්වා, අප්පටිකුලන්ති ච අවිරොධදීපනතො කිඤ්චි අවිරුද්ධං, ඉට්ඨං පණිතන්ති වා අත්ථො. පගුණරූපෙන පවත්තිතත්තා, පකට්ඨගුණවිභාවනතො වා පගුණං. යථාහ “විහිංසසඤ්ඤී පගුණං න භාසිං, ධම්මං පණිතං මනුෂ්ඨු බ්‍රහ්මෙ”ති (ම. නි. 1.283; 2.339; මහාව. 9).

ධම්මක්ඛන්ධා කථිතාති යොජනා. එවං ඉධ චතුහිපි පදෙහි පරියත්තිධම්මොයෙව ගතිතො, තදට්ඨකථායං පන “සවනවෙලායං, උපපරික්ඛණවෙලායං, පටිපජ්ජනවෙලායන්ති සබ්බදාපි ඉට්ඨමෙවාති මධුරං, සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණසන්තිස්සයාය පටිභානසම්පදාය පවත්තිතත්තා සුප්පවත්තිභාවතො, නිපුණභාවතො ච පගුණං, විහජිතබ්බස්ස අත්ථස්ස ඛන්ධාදිවසෙන, කුසලාදිවසෙන, උද්දෙසාදිවසෙන ච සුට්ඨු විහජනතො

සුවිහත්තන්ති තිහිපි පදෙහි පරියත්තිධම්මමෙව වදන්ති (වි. ව. අට්ඨ. 887) වුත්තං. ආපාටකාලෙ විය මජ්ජනිකාලෙපි, කට්ඨන්තස්ස විය සුභන්තස්සාපි සම්මුඛිභාවතො උභතොපච්චක්ඛතාදස්සන්තං. ඉධෙව “ඉම”න්ති ආසන්නපච්චක්ඛවචනමාහ. පුන “ධම්ම”න්ති ඉදං යථාවුත්තස්ස චතුබ්බිධස්සාපි ධම්මස්ස සාධාරණවචනං. පරියත්තිධම්මොපි හි සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨානමත්තායපි යථාවපට්ඨත්තියා අපායපතනතො ධාරෙති, ඉමස්ස ව අත්ථස්ස ඉදමෙව ඡත්තමාණවකච්චිමානං සාධකන්ති දට්ඨබ්බං. සාධාරණභාවෙන යථාවුත්තං ධම්මං පච්චක්ඛං කත්වා දස්සෙන්නො පුන “ඉම”න්ති ආහ. යස්මා චෙසා භ-කාරත්තයෙන ව පටිමණ්ඩිතා දොධකගාථා, තස්මා තතියපාදෙ මධුරසද්දෙ ම-කාරො අධිකොපි අරියවරියාදිපදෙහි විය අනෙකක්ඛරපදෙන යුත්තත්තා අනුපවජ්ජෙති දට්ඨබ්බං.

දිට්ඨිසීලසඬ්ඝාතෙනාති “යායං දිට්ඨි අරියා නියානිකා නියානි තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛක්ඛයාය, තථාරූපාය දිට්ඨියා දිට්ඨිසාමඤ්ඤගතො විහරති”ති (දී. නි. 3.324, 356; අ. නි. 6.11; පරි. 274) එවං වුත්තාය දිට්ඨියා චෙව “යානි තානි සීලානි අඛණ්ඩානි අච්ඡිද්දානි අසබ්බානි අකම්මාසානි භුජ්ස්සානි විඤ්ඤපසත්ථානි අපරාමට්ඨානි සමාධිසංවත්තනිකානි, තථාරූපෙහි සීලෙහි සීලසාමඤ්ඤගතො විහරති”ති (දී. නි. 3.324, 356; ම. නි. 1.492; 3.54; අ. නි. 6.92; පරි. 274) එවං වුත්තානං සීලානඤ්ච සංභතභාවෙන, දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙනාති අත්ථො. සංභතොති සඬ්ඝට්ඨො, සමෙතොති වුත්තං හොති. අරියපුග්ගලා හි යත්ථ කත්ථවි දුරෙ යිතාපි අත්තතො ගුණසාමග්ගියා සංභතා එව. “වුත්තඤ්ඤෙන”න්තිආදිනා ආහච්චපායෙන සමත්ථෙති.

යත්ථාති යස්මිං සඬ්ඝෙ. දින්නන්ති පරිච්චත්තං අන්තාදිදෙය්‍යධම්මං, ගාථාබන්ධත්තා චෙත්ථ අනුනාසිකලොපො. දොධකගාථා හෙසා. මහජ්ඵලමාහුති “මහජ්ඵල”න්ති බුද්ධාදියො ආහු. චතුසුති චෙත්ථ ව-කාරො අධිකොපි වුත්තනායෙන අනුපවජ්ජෙති. අච්චත්තමෙව කිලෙසාසුවිතො විසුද්ධත්තා සුවිසු. “සොතාපන්නො සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පට්ඨන්නො”තිආදිනා (සං. නි. 5.488) වුත්තෙසු චතුසු පුරිසයුගෙසු. චතුසච්චධම්මස්ස, නිබ්බානධම්මස්ස ව පච්චක්ඛතො දස්සන්නො, අරියධම්මස්ස පච්චක්ඛදස්සාච්චිතාය වා ධම්මදසා. තෙ පුග්ගලා මග්ගට්ඨඵලට්ඨෙ යුගලෙ අකත්වා විසුං විසුං පුග්ගලගණනෙන අට්ඨ ව හොන්ති. ඉමං සඬ්ඝං සරණත්ථං සරණාය පරායණාය අපායදුක්ඛවට්ඨදුක්ඛපරිතාණාය උපෙහි උපගච්ඡ හජ්ජෙව, එවං වා ජානාහි බුජ්ඣස්සුති සහ යොජනාය අත්ථො. යත්ථ යෙසු සුවිසු චතුසු පුරිසයුගෙසු දින්නං මහජ්ඵලමාහු, ධම්මදසා තෙ පුග්ගලා අට්ඨ ව, ඉමං සඬ්ඝං සරණත්ථමුපෙහිති වා සම්බන්ධො. එවම්පි හි පටිනිද්දෙසො යුත්තො එව

අත්ථතො අභින්නත්තාති දට්ඨබ්බං. ගාථාසුඛත්ථඤ්ඤවත්ථ පුරිසපඳෙ ඊකාරං, පුග්ගලාපඳෙ ච රස්සං කත්වා නිද්දෙසො.

එත්තාවතාති “එසාහ”න්තිආදිවචනක්කමෙන. තිණි වත්ථුති “සරණ”න්ති ගමනානි, තික්ඛත්තුං වා “සරණ”න්ති ගමනානීති සරණගමනානි. පටිවෙදෙසීති අත්තතො හදයගතං වාචාය පවෙදෙසී.

සරණගමනකථාවණ්ණනා

සරණගමනස්ස විසයජ්ජහෙදඵලසංකිලෙසහෙදානං විය, කත්තු ච විභාවනා තත්ථ කොසල්ලාය හොති යෙවාති සහ කත්තුනා තං විධිං දස්සෙතුං. “ඉදානි තෙසු සරණගමනෙසු කොසල්ලත්ථං...පෙ.... වෙදිතබ්බො”ති වුත්තං. “යො ච සරණං ගච්ඡති”ති ඉමිනා හි කත්තාරං විභාවෙති තෙන විනා සරණගමනස්සෙව අසම්භවතො, “සරණගමන”න්ති ඉමිනා ච සරණගමනමෙව, “සරණ”න්තිආදිහි පන යථාක්කමං විසයාදයො. කස්මා පනෙත්ථ වොදානං න ගහිතං, නනු වොදානවිභාවනාපි තත්ථ කොසල්ලාය හොතීති? සච්චමෙනං, තං පන සංකිලෙසග්ගහණෙනෙව අත්ථතො විභාවිතං හොතීති න ගහිතං. යානි හි නෙසං සංකිලෙසකාරණානි අඤ්ඤාණාදීනි, තෙසං සබ්බෙන සබ්බං අනුප්පන්නානං අනුප්පාදනෙන, උප්පන්නානඤ්ච පහානෙන වොදානං හොතීති. අත්ථතොති සරණසද්දත්ථතො, “සරණත්ථතො”තිපි පාඨො, අයමෙවත්ථො. හිංසත්ථස්ස සරසද්දස්ස වසෙනතං සිද්ධන්ති දස්සෙත්තො ධාත්වත්ථවසෙන “හිංසතීති සරණ”න්ති වත්ථා තං පන හිංසනං කෙසං, කථං, කස්ස වාති වොදනං සොධෙති “සරණගතාන”න්තිආදිනා. කෙසන්ති හි සරණගතානං. කථන්ති තෙනෙව සරණගමනෙන. කස්සාති භයාදීනන්ති යථාක්කමං සොධනා. තත්ථ සරණගතානන්ති “සරණ”න්ති ගතානං. සරණගමනෙනාති “සරණ”න්ති ගමනෙන කුසලධම්මෙන. භයන්ති වට්ඨභයං. සන්නාසන්ති චිත්තුත්‍රාසං තෙනෙව වෙතසිකදුක්ඛස්ස සඬගහිතත්තා. දුක්ඛන්ති කායිකදුක්ඛග්ගහණං. දුග්ගතිපරිකිලෙසන්ති දුග්ගතිපරියාපන්නං සබ්බම්පි දුක්ඛං “දුග්ගතියං පරිකිලිස්සනං සංවිබාධනං, සමුපතාපනං වා”ති කත්වා, තයිදං සබ්බං පරතො ඵලකථායං ආවි භවිස්සති. හිංසනඤ්ඤවත්ථ විනාසනමෙව, න පන සත්තහිංසනම්චාති දස්සෙති “හනති විනාසෙති”ති ඉමිනා. එතන්ති සරණපදං. අධිවචනන්ති නාමං, පසිද්ධවචනං වා, යථාභූචිවං වා ගුණං අධිකිච්ච පවත්තවචනං. තෙනාහ “රතනත්තයස්සෙවා”ති.

එවං හිංසනත්ථවසෙන අවිසෙසතො සරණසද්දත්ථං දස්සෙත්වා ඉදානි තදත්ථවසෙනෙව විසෙසතො දස්සෙතුං. “අථ වා”තිආදි වුත්තං. රතනත්තයස්ස පටිවෙකං හිංසනකාරණදස්සනමෙව හි පුරිමනයතො ඉමස්ස විසෙසොති. තත්ථ හිතෙ පවත්තනෙනාති “සම්පන්නසීලා හික්ඛවෙ විහරො”තිආදිනා (ම. නි. 1.64, 69) අත්ථෙව සත්තානං නියොජනෙන. අහිකා

ව නිවත්තනෙනාති “පාණාතිපාතස්ස ඛො පාපකො විපාකො, පාපකං අභිසම්පරාය”න්තිආදිනා ආදීනවදස්සනාදිමුඛෙන අනත්ථතො ව සත්තානං නිවත්තනෙන. භයං හිංසතීති හිතාහිතෙසු අප්පවත්තිපවත්තිහෙතුකං බ්‍යාසනං අප්පවත්තිකරණෙන විනාසෙති. භවකන්තාරා උත්තාරණෙන මග්ගසංඛ්‍යාතො ධම්මො, ඵලනිබ්බානසංඛ්‍යාතො පන අස්සාසදානෙන සත්තානං භයං හිංසතීති යොජනා. කාරානන්ති දානවසෙන, පූජාවසෙන ව උපනීතානං සක්කාරානං. අනුපසග්ගොපි හි සද්දො සඋපසග්ගො විය අත්ථවිසෙසවාචකො “අප්පකම්පි කතං කාරං, පුඤ්ඤං හොති මහප්ඵල”න්තිආදීසු විය. අනුත්තරදක්ඛිණෙය්‍යභාවතො විපුලඵලපටිලාභකරණෙන සත්තානං භයං හිංසතීති යොජෙතඛිඛං. ඉමිනාපි පරියායෙනාති රතනත්තයස්ස පච්චෙකං හිංසකභාවකාරණදස්සනවසෙන විහජිත්වා චුත්තෙන ඉමිනාපි කාරණෙන. යස්මා පනිදං සරණපදං නාථපදං විය සුද්ධනාමපදත්තා ධාත්වත්ථං අත්තොනීතං කත්වා සංඛකෙතත්ථම්පි වදති, තස්මා හෙට්ඨා සරණං පරායණන්ති අත්ථො චුත්තොති දට්ඨඛිඛං.

ඵචං සරණත්ථං දස්සෙත්වා ඉදානි සරණගමනත්ථං දස්සෙත්තො “තප්පසාදා”තිආදිමාහ. තත්ථ “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා, ස්වාක්ඛාතො ධම්මො, සුප්පට්ඨත්තො සංඛසො”ති ඵචමාදිනා තස්මිං රතනත්තයෙ පසාදො තප්පසාදො, තදෙව රතනත්තයං ගරු එතස්සාති තග්ගරු, තස්ස භාවො තග්ගරුතා, තප්පසාදො ව තග්ගරුතා ව තප්පසාදතග්ගරුතා, තාහි. විහතකිලෙසො විධුතවිචිකිච්ඡාසම්මොහාසද්ධියාදිපාපධම්මත්තා, තදෙව රතනත්තයං පරායණං පරාගති තාණං ලෙණං එතස්සාති තප්පරායණො, තස්ස භාවො තප්පරායණතා, සායෙව ආකාරො තප්පරායණතාකාරො, තෙන පවත්තො තප්පරායණතාකාරප්පවත්තො. ඵත්ථ ව පසාදග්ගහණෙන ලොකියං සරණගමනමාහ. තඤ්චි සද්ධාපධානං, න ඤාණපධානං, ගරුතාගහණෙන පන ලොකුත්තරං. අරියා හි රතනත්තයං ගුණාහිඤ්ඤාය පාසාණච්ඡත්තං විය ගරුං කත්වා පස්සන්ති, තස්මා තප්පසාදෙන තද්ධිගප්පභාවසෙන විහතකිලෙසො, තග්ගරුතාය ව අගාරවකරණහෙතුනං සමුච්ඡෙදවසෙනාති යොජෙතඛිඛං. තප්පරායණතා පනෙත්ථ තග්ගතිකතාති තාය චතුඛිඛිධම්පි වක්ඛමානං සරණගමනං ගහිතන්ති දට්ඨඛිඛං. අවිසෙසෙන වා පසාදගරුතා ජොතිතාති පසාදග්ගහණෙන අනවෙච්චප්පසාදස්ස ලොකියස්ස, අවෙච්චප්පසාදස්ස ව ලොකුත්තරස්ස ගහණං, තථා ගරුතාගහණෙන ලොකියස්ස ගරුකරණස්ස, ලොකුත්තරස්ස වාති උභයෙනපි පදෙන උභයම්පි ලොකියලොකුත්තරසරණගමනං යොජෙතඛිඛං. උප්පජ්ජති චිත්තමෙනෙනාති උප්පාදො, සම්පයුත්තධම්මසමුහො, චිත්තඤ්ච තං උප්පාදො වාති චිත්තුප්පාදො. සමාහාරද්වන්දෙපි හි කත්ථවි පුල්ලිඛිගම්ච්ඡන්ති සද්දවිදු, තදාකාරප්පවත්තං සද්ධාපඤ්ඤාදිසම්පයුත්තධම්මසහිතං චිත්තං සරණගමනං නාම “සරණන්ති ගච්ඡති එතෙනාති කත්වා”ති චුත්තං හොති. “තංසමඛිච්චි”තිආදි

කත්තුචිභාවනා. තෙන යථාචුත්තචිත්තුප්පාදෙන සමඬගීති තංසමඬගී. තෙනාහ “චුත්තප්පකාරෙන චිත්තුප්පාදෙනා”ති. උපෙතීති හජති සෙවති පශිරුපාසති, ජානාති වා, බුජ්ඣතිති අත්ථො.

ලොකුත්තරං සරණගමනං කෙසන්ති ආහ “දිට්ඨසම්මාන”න්ති, අට්ඨන්තං අරියපුග්ගලානන්ති අත්ථො. කදා තං ඉජ්ඣතිති ආහ “මග්ගක්ඛණේ”ති, “ඉජ්ඣති”ති පදෙන චෙතස්ස සම්බන්ධො. මග්ගක්ඛණේ ඉජ්ඣමානෙනෙව හි චතුසම්මාදිගමෙන ඵලට්ඨානම්පි සරණගමකතා සිජ්ඣති ලොකුත්තරසරණගමනස්ස හෙදාභාවතො, තෙසඤ්ච ඵකසන්තානන්තා. කථං තං ඉජ්ඣතිති ආහ “සරණගමනුපක්කිලෙසසම්ප්‍රවිෂේදෙනා”තිආදි, උපපක්කිලෙසසම්ප්‍රවිෂේදෙනො, ආරම්මණතො, කිච්චතො ච සකලෙපි රතනත්තයෙ ඉජ්ඣතිති චුත්තං හොති. සරණගමනුපක්කිලෙසසම්ප්‍රවිෂේදෙනාති චෙත්ථ පභානාභිසමයං සන්ධාය චුත්තං, ආරම්මණතොති සච්ඡිකිරියාභිසමයං. නිබ්බානාරම්මණං හුත්වා ආරම්මණතො ඉජ්ඣතිති හි යොජෙතබ්බං, ත්වා-සද්දො ච හෙතුත්ථවාචකො යථා “සක්කො හුත්වා නිබ්බත්ති”ති (ධ. ප. අට්ඨ. 1.2.29). අපිච “ආරම්මණතො”ති චුත්තමෙවත්ථං සරූපතො නියමෙති “නිබ්බානාරම්මණං හුත්වා”ති ඉමිනා. “කිච්චතො”ති තදවසෙසං භාවනාභිසමයං පරිඤ්ඤාභිසමයඤ්ච සන්ධාය චුත්තං. “ආරම්මණතො නිබ්බානාරම්මණං හුත්වා”ති එතෙන වා මග්ගක්ඛණානුරූපං ඵකාරම්මණතං දස්සෙත්වා “කිච්චතො”ති ඉමිනා පභානතො අවසෙසං කිච්චත්තයං දස්සිතන්ති දට්ඨබ්බං. “මග්ගක්ඛණේ, නිබ්බානාරම්මණං හුත්වා”ති ච චුත්තත්තා අත්ථතො මග්ගඤ්ඤාණසංඛිතො චතුසම්මාදිගමො ඵව ලොකුත්තරසරණගමනන්ති විඤ්ඤායති. තත්ථ හි චතුසම්මාදිගමෙන සරණගමනුපක්කිලෙසස්ස පභානාභිසමයවසෙන සම්ප්‍රවිෂ්න්දනං හවති, නිබ්බානධම්මො පන සච්ඡිකිරියාභිසමයවසෙන, මග්ගධම්මො ච භාවනාභිසමයවසෙන පටිච්ඡික්ඛියමානොයෙව සරණගමනත්ථං සාධෙති, බුද්ධගුණා පන සාවකගොචරභූතා පරිඤ්ඤාභිසමයවසෙන පටිච්ඡික්ඛියමානා සරණගමනත්ථං සාධෙත්ති, තථා අරියසංඝගුණා. තෙනාහ “සකලෙපි රතනත්තයෙ ඉජ්ඣති”ති.

ඵලපරියන්තීනම්පෙත්ථ චුත්තනගෙන මග්ගානුගුණප්පචත්තියා ගහණං, අපරිඤ්ඤායාභූතානඤ්ච බුද්ධසංඝගුණානං තග්ගුණසාමඤ්ඤතායාති දට්ඨබ්බං. ඵවඤ්චි සකලභාවචිසිට්ඨවචනං උපපන්නං හොතීති. ඉජ්ඣන්තඤ්ච සහෙව ඉජ්ඣති, න ලොකියං විය පටිපාටියා අසම්මොහපටිච්චෙධෙන පටිච්චිද්ධත්තාති ගහෙතබ්බං. පදීපස්ස විය හි ඵකක්ඛණෙයෙව මග්ගස්ස චතුකිච්චසාධනන්ති. යෙ පන වදන්ති “සරණගමනං නිබ්බානාරම්මණං හුත්වා න පවත්ති, මග්ගස්ස අධිගතත්තා පන අධිගතමෙව තං හොති ඵකච්චානං තෙවිජ්ජාදීනං ලොකියච්ඡිජාදයො වියා”ති, තෙසං පන වචනෙ ලොකියමෙව සරණගමනං සියා, න

ලොකුත්තරං, තඤ්ඤං අයුත්තමෙව දුට්ඨස්සාපි තස්ස ඉච්ඡිතබ්බත්තා. තදභිගජ්ජනානෙන සරණගමනුපක්කිලෙසවික්ඛම්භනං. ආරම්මණතො බුද්ධාදිගුණාරම්මණං. හුත්වාති එත්ථාපි චුත්තනයෙන අත්ථො, සරණගමනුපක්කිලෙසවික්ඛම්භනතො, ආරම්මණතො ච සකලෙපි රතනත්තයෙ ඉජ්ඣතිති චුත්තං හොති.

තත්ති ලොකියසරණගමනං. “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා”ති ආදිනා සද්ධාපටිලාභො. සද්ධාමූලිකාති යථාචුත්තසද්ධාපුබ්බගමා. සහජාතවසෙන පුබ්බභිගමනායෙව හි තම්මූලිකතා සද්ධාවිරහිතස්ස බුද්ධාදිසු සම්මාදස්සනස්ස අසම්භවතො. සම්මාදිට්ඨී නාම බුද්ධසුබුද්ධතං, ධම්මසුධම්මතං. සඬ්ඝසුප්පටිපන්නතඤ්ඤං ලොකියාවබ්බාධවසෙන සම්මා ඤායෙන දස්සනතො. “සද්ධාපටිලාභො”ති ඉමිනා සම්මාදිට්ඨීවිරහිතාපි සද්ධා ලොකියසරණගමනත්ති දස්සෙති, “සද්ධාමූලිකා ච සම්මාදිට්ඨී”ති පන එතෙන සද්ධුපනිස්සයා යථාචුත්තා පඤ්ඤාති. ලොකියමිපි හි සරණගමනං දුට්ඨං ඤාණසම්පයුත්තං, ඤාණවිජ්ජයුත්තඤ්ඤං. තත්ථ පඨමෙන පදෙන මාතාදිහි උස්සාහිතදාරකාදීනං විය ඤාණවිජ්ජයුත්තං සරණගමනං ගහිතං, දුතියෙන පන ඤාණසම්පයුත්තං. තද්වග්ගමෙව පුඤ්ඤකිරියවත්ථු විසෙසභාවෙන දස්සෙතො “දසසු පුඤ්ඤකිරියවත්ථුසු දිට්ඨිජුකම්මන්ති චුච්චති”ති ආහ. දිට්ඨී එව අත්තතො පච්චයෙහි උජුං කරියතීති හි අත්ථොන සම්මාදිට්ඨියා දිට්ඨිජුකම්මභාවො, දිට්ඨී උජුං කරියති එතෙනාති අත්ථොන පන සද්ධායපි. සද්ධාසම්මාදිට්ඨීග්ගහණෙන චෙත්ථ තජ්ජධානස්සාපි චිත්තුජ්ජාදස්ස ගහණං, දිට්ඨිජුකම්මපදෙන ච යථාචුත්තෙන කරණසාධනෙන, එවඤ්ඤං කත්වා “තජ්ජරායණතාකාරජ්ජවත්තො චිත්තුජ්ජාදො”ති හෙට්ඨා චුත්තවචනං සමත්ථිතං හොති, සද්ධාසම්මාදිට්ඨීනං පන විසුං ගහණං තංසම්පයුත්තචිත්තුජ්ජාදස්ස තජ්ජධානතායාති දට්ඨබ්බං.

තයිදන්ති ලොකියං සරණගමනමෙව පච්චාමසති ලොකුත්තරස්ස තථා හෙදාභාවතො. තස්ස හි මග්ගක්ඛණෙයෙව චුත්තනයෙන ඉජ්ඣනතො තථාච්ඤස්ස සමාදානස්ස අවිජ්ජමානත්තා එස හෙදො න සම්භවතීති. අත්තා සන්නියායාතීයති අජ්ජියති පරිච්චජීයති එතෙනාති අත්තසන්නියායාතනං, යථාචුත්තං සරණගමනසඬ්ඛාතං දිට්ඨිජුකම්මං. තං රතනත්තයං පරායණං පටිසරණමෙතස්සාති තජ්ජරායණො, පුග්ගලො, චිත්තුජ්ජාදො වා, තස්ස භාවො තජ්ජරායණතා, තදෙව දිට්ඨිජුකම්මං. “සරණ”න්ති අධිජ්ජායෙන සිස්සභාවං අත්තෙවාසිකභාවසඬ්ඛාතං චත්තපටිචත්තාදිකරණං උපගච්ඡති එතෙනාති සිස්සභාවුපගමනං. සරණගමනාධිජ්ජායෙනෙව පණිපතති එතෙනාති පණිපාතො, පණිපතනඤ්ඤං චෙත්ථ අභිවාදනපච්චුට්ඨානඅඤ්ජලිකම්මසාමිච්ඡිකම්මමෙව, සබ්බත්ථ ච අත්ථො යථාචුත්තදිට්ඨිජුකම්මමෙව වෙදිතබ්බං.

සංසාරදුක්ඛනිත්ථරණත්ථං අත්තනො අත්තභාවස්ස පරිච්චජනං
 අත්තපරිච්චජනං. තප්පරායණතාදීසුපි එසෙව නයො.
 හිතොපදෙසකථාපරියායෙන ධම්මස්සාපි ආවරියභාවො සමුදාවරියති
 “එලො අම්බො අඵලො ව, තෙ සත්ථාරො උභො මමා” තිආදීසු වියාති ආභ
 “ධම්මස්ස අත්තෙවාසිකො” ති. “අභිවාදනා” තිආදි පණිපාතස්ස
 අත්ථදස්සනං. බුද්ධාදීනංයෙවාති අවධාරණස්ස අත්තසන්නියායාතනාදීසුපි
 සිහගතිකවසෙන අධිකාරො වෙදිතබ්බො. එවඤ්ඤි තදඤ්ඤනිවත්තනං කතං
 භොතිති. “ඉමෙසඤ්ඤි” තිආදි චතුර්ධා පවත්තනස්ස සමත්ථනං,
 කාරණදස්සනං වා.

එවං අත්තසන්නියායාතනාදීනි එකෙන පකාරෙන දස්සෙත්වා ඉදාති
 අපරෙහිපි පකාරෙහි දස්සෙතුං. “අපිවා” තිආදි ආරද්ධං, එතෙන
 අත්තසන්නියායාතනතප්පරායණතාදීනං චතුත්තං පරියායන්තරෙහිපි
 අත්තසන්නියායාතනතප්පරායණතාදි කතමෙව භොති අත්ථස්ස අභින්නත්තා
 යථා තං. “සික්ඛාපච්චක්ඛානඅභුතාරොචනාති” ති දස්සෙති.
 ජීවිතපරියන්තිකත්ති භාවනපුංසකච්චනං, යාවජීවං ගච්ඡාමිති අත්ථො.
 මහාකස්සපො කිර සයමෙව පබ්බජිතවෙසං ගහෙත්වා
 මහාතිත්ථබ්බාභිමණගාමනො නික්ඛමිත්වා ගච්ඡන්තො තිගාචුතමග්ගං
 පච්චුග්ගමනං කත්වා අන්තරා ව රාජගහං, අන්තරා ව නාළන්දං
 බහුපුත්තකනිග්ගොධරුක්ඛමුලෙ එකකමෙව නිසින්නං භගවත්තං පස්සිත්වා
 “අයං භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො” ති අජානන්තොයෙව “සත්ථාරඤ්ච
 වතාහං පස්සෙය්‍යං, භගවත්තමෙව පස්සෙය්‍ය” තිආදිනා (සං. නි. 2.154)
 සරණගමනමකාසි. තෙන චුත්තං. “මහාකස්සපස්ස සරණගමනං වියා” ති.
 විත්ථාරො කස්සපසංයුත්තට්ඨකථායං (සං. නි. අට්ඨ. 2.2.154)
 ගහෙතබ්බො. තත්ථ සත්ථාරඤ්චවතාහං පස්සෙය්‍යං, භගවත්තමෙව
 පස්සෙය්‍යන්ති සථෙ අහං සත්ථාරං පස්සෙය්‍යං, ඉමං භගවත්තංයෙව
 පස්සෙය්‍යං. න හි මෙ ඉතො අඤ්ඤෙන සත්ථාරා භවිතුං සක්කා. සුගතඤ්ච
 වතාහං පස්සෙය්‍යං, භගවත්තමෙව පස්සෙය්‍යන්ති සථෙ අහං
 සම්මාපටිපත්තියා සුට්ඨු ගතත්තා සුගතං නාම පස්සෙය්‍යං, ඉමං
 භගවත්තංයෙව පස්සෙය්‍යං. න හි මෙ ඉතො අඤ්ඤෙන සුගතෙන භවිතුං
 සක්කා. සම්මාසම්බුද්ධඤ්ච වතාහං පස්සෙය්‍යං, භගවත්තමෙව
 පස්සෙය්‍යන්ති සථෙ අහං සම්මා සාමඤ්ච සච්චාති බුද්ධත්තා
 සම්මාසම්බුද්ධං නාම පස්සෙය්‍යං, ඉමං භගවත්තංයෙව පස්සෙය්‍යං, න හි මෙ
 ඉතො අඤ්ඤෙන සම්මාසම්බුද්ධෙන භවිතුං සක්කාති අයමෙත්ථ අට්ඨකථා.
 සබ්බත්ථ ව-සද්දො, වත-සද්දො ව පදපුරණමත්තං, වෙ-සද්දෙන වා
 භවිතබ්බං. “සථෙ” ති අට්ඨකථායං (සං. නි. අට්ඨ. 2.2.154) චුත්තත්තා. වත-
 සද්දො ව පස්සිතුකාමතාය එකංසත්ථං දීපෙතීතිපි යුජ්ජති.

“සො අභ” තිආදි සුත්තනිපාතෙ ආලවකසුත්තෙ. තත්ථ කිඤ්චාපි
 මග්ගෙනෙව තස්ස සරණගමනමාගතං, සොතාපන්නභාවදස්සනත්ථං, පන

පසාදානුරූපදස්සනත්ථඤ්ච එවං වාවං භින්දතීති තදට්ඨකථායං (සු. නි. අට්ඨ. 1.181) වුත්තං. ගාමා ගාමන්ති අඤ්ඤස්මා දෙවගාමා අඤ්ඤං දෙවගාමං, දෙවනානං වා බුද්දකං, මහන්තඤ්ච ගාමන්තිපි අත්ථො. පුරා පුරන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. ධම්මස්ස ව සුධම්මතන්ති බුද්ධස්ස සුබුද්ධතං, ධම්මස්ස සුධම්මතං, සඬ්ඝස්ස සුප්පට්ඨන්තඤ්ච අභිත්ථවිත්ථාති සහ සමුච්චයෙන, පාඨසෙසෙන ව අත්ථො, සම්බුද්ධං නමස්සමානො ධම්මසොසකො හුත්වා විචරිස්සාමීති වුත්තං හොති.

ආලවකාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන සාතාගිරහෙමවතාදීනම්පි සඬ්ගහො. නනු ව එතෙ ආලවකාදයො අධිගතමග්ගත්තා මග්ගෙනෙව ආගතසරණගමනා, කස්මා තෙසං තප්පරායණතාසරණගමනං වුත්තන්ති? මග්ගෙනාගතසරණගමනෙහිපි තෙහි තප්පරායණතාකාරස්ස පවෙදිතත්තා. “සො අහං විචරිස්සාමි...පෙ.... සුධම්මතං, (සං. නි. 1.246; සු. නි. 194) තෙ මයං විචරිස්සාම, ගාමා ගාමං නගා නගං...පෙ.... සුධම්මත”න්ති (සු. නි. 182) ව හි එතෙහි තප්පරායණතාකාරො පවෙදිතො. තස්මා සරණගමනවිසෙසමනපෙක්ඛිත්ථා පවෙදනාකාරමත්තං උපදිසන්තෙන එවං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. අථාති “කථං ඛො බ්‍රාහ්මණො හොති”තිආදීනා පුට්ඨස්ස අට්ඨවිධපඤ්ඤස්ස “පුබ්බෙතිවාසං යො වෙදී”තිආදීනා බ්‍යාකරණපරියොසානකාලෙ. ඉදඤ්චි මජ්ඣිමපණ්ණාසකෙ බ්‍රහ්මායුසුත්තෙ (ම. නි. 2.394) පරිවුම්බතීති පරිච්ඡසති. පරිසම්බාහතීති පරිමජ්ජති. එවම්පි පණිපාතො දට්ඨබ්බොති එවම්පි පරමනිපච්චකාරෙන පණිපාතො දට්ඨබ්බො.

සො පනෙසාති පණිපාතො. ඤාති...පෙ.... වසෙනාති එත්ථ ඤාතිවසෙන, භයවසෙන, ආචරියවසෙන, දක්ඛිණෙය්‍යවසෙනාති පච්චෙකං යොජෙතබ්බං ද්වන්ද්වපරතො සුය්‍යමානත්තා. තත්ථ ඤාතිවසෙනාති ඤාතිභාවවසෙන. භාවප්පධානනිද්දෙසො හි අයං, භාවලොපනිද්දෙසො වා තබ්භාවස්සෙව අධිජ්ජෙතත්තා. එවං සෙසෙසුපි පණිපාතපදෙන වෙනෙසං සම්බන්ධො තබ්බසෙන පණිපාතස්ස චතුබ්බිධත්තා. තෙනාහ “දක්ඛිණෙය්‍යපණිපාතෙනා”ති, දක්ඛිණෙය්‍යතාහෙතුකෙන පණිපාතෙනෙවාති අත්ථො. ඉතරෙහීති ඤාතිභාවාදිහෙතුකෙහි පණිපාතෙහි. “සෙට්ඨවසෙනෙවා”තිආදි තස්සෙවත්ථස්ස සමත්ථනං. ඉදාති “න ඉතරෙහි”තිආදීනා වුත්තමෙව අත්ථත්තයං යථාක්කමං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “තස්මා”තිආදි වුත්තං. “සාකියො වා”ති පිතුපක්ඛතො ඤාතිකුලදස්සනං, “කොලියො වා”ති පන මාතුපක්ඛතො. වන්දතීති පණිපාතස්ස උපලක්ඛණවචනං. රාජපුජිතොති රාජුහි, රාජුනං වා පුජිතො යථා “ගාමපුජිතො”ති. පුජාවචනපයොගෙ හි කත්තරි සාම්චවනම්චිජන්ති සද්දවිදු. භගවතොති ඛොධිසත්තභූතස්ස, බුද්ධභූතස්ස වා භගවතො. උග්ගහිතන්ති සික්ඛිතසිජ්ජං.

“චතුර්ධා” ත්ථාදි සිඬගාලොවාදසුත්තෙ (දී. නි. 3.265) සරමාවසන්ති සරෙ වසන්තො, කම්මප්පවචනීයයොගතො චෙත්ථ භූමිමත්ථෙ උපයොගවචනං. කම්මං පයොජයෙති කසිවාණිජ්ජාදිකම්මං පයොජෙය්‍ය. කුලානඤ්ඤි න සබ්බකාලං එකසදිසං වත්තති, කදාපි රාජාදිවසෙන ආපදාපි උප්පජ්ජති, තස්මා “ආපදාසු උප්පන්තාසු භවිස්සති” ති එවං මනසි කත්වා නිධාපෙය්‍යාති ආහ “ආපදාසු භවිස්සති” ති. ඉමෙසු පන චතුසු කොට්ඨාසෙසු “එකෙන භොගෙ භුක්ථෙය්‍යා” ති චුත්තකොට්ඨාසතොයෙව ගහෙත්වා භික්ඛූනම්පි කපණුද්ධිකාදීනම්පි දානං දාතබ්බං, පෙසකාරන්භාපිතකාදීනම්පි චෙතනං දාතබ්බන්ති අයං භොගපරිග්ගහණානුසාසනී, එවරූපං අනුසාසනී උග්ගහෙත්වාති අත්ථො. ඉදඤ්ඤි දිට්ඨධම්මිකංයෙව සන්ධාය වදති, සම්පරායිකං, පන නිය්‍යානිකං වා අනුසාසනී පච්චාසිසන්තොපි දක්ඛිණෙය්‍යපණිපාතමෙව කරොති නාමාති දට්ඨබ්බං. “යො පනා” ත්ථාදි “සෙට්ඨවසෙනෙව...පෙ.... ගණ්හාති” ති චුත්තස්සත්ථස්ස විත්ථාරවචනං.

“එව” ත්ථාදි පන “සෙට්ඨවසෙන ව භිජ්ජති” ති චුත්තස්ස බ්‍යතිරෙකදස්සනං. අත්ථවසා ලිඬගවිහත්තිවිපරිණාමොති කත්වා ගහිතසරණාය උපාසිකාය වානිපි යොජෙතබ්බං. එවමීදිසෙසු. පබ්බන්තම්පිති පි-සද්දො සම්භාවනත්ථොති චුත්තං “පගෙව අපබ්බන්ත” ත්ථා. සරණගමනං න භිජ්ජති සෙට්ඨවසෙන අවන්දිතත්තා. තථාති අනුකඩ්ඪනත්ථෙ නිපාතො “සරණගමනං න භිජ්ජති” ති. රට්ඨපූජිතත්තාති රට්ඨෙ, රට්ඨවාසිනං වා පූජිතත්තා. තයිදං භයවසෙන වන්දිතබ්බභාවස්සෙව සමත්ථනං, න තු අහෙදස්ස කාරණදස්සනං, තස්ස පන කාරණං සෙට්ඨවසෙන අවන්දිතත්තාති චෙදිතබ්බං. චුත්තඤ්ඤි “සෙට්ඨවසෙන ව භිජ්ජති” ති. සෙට්ඨවසෙනාති ලොකෙ අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යතාය සෙට්ඨභාවවසෙනාති අත්ථො. තෙනාහ “අයං ලොකෙ අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යොති වන්දති” ති. තිත්ථීයම්පි වන්දතො න භිජ්ජති, පගෙව ඉතරං. සරණගමනප්පහෙදොති සරණගමනවිභාගො, තබ්බිභාගසම්බන්ධතො චෙත්ථ සක්කා අහෙදොපි සුබ්බෙන දස්සෙතුන්ති අහෙදදස්සනං කතං.

අරියමග්ගො එව ලොකුත්තරසරණගමනන්ති වත්තාරි සාමඤ්ඤඵලාති විපාකඵලභාවෙන චුත්තාති. සබ්බදුක්ඛක්ඛයොති සකලස්ස වට්ටදුක්ඛස්ස අනුප්පාදනිරොධො නිබ්බානං. එත්ථ ව කම්මසදිසං විපාකඵලං, තබ්බිපරිතං ආනිසංසඵලන්ති දට්ඨබ්බං. යථා හි සාලිබ්ජාදීනං ඵලාති තංසදිසාති විපක්කාති නාම භොන්ති, විපාකනිරුත්තිඤ්ඤි ලභන්ති, න මූලඬකුරපත්තක්ඛන්ධනාලාති, එවං කුසලාකුසලානං ඵලාති අරූපධම්මභාවෙන, සාරම්මණභාවෙන ව සදිසාති විපක්කාති නාම භොන්ති, විපාකනිරුත්තිඤ්ඤි ලභන්ති, න තදඤ්ඤාති කම්මනිබ්බත්තාතිපි කම්මඅසදිසාති, තාති පන ආනිසංසාති නාම භොන්ති, ආනිසංසනිරුත්තිමත්තඤ්ඤි ලභන්ති. “චුත්තඤ්ඤත” ත්ථාදිනා ධම්මපදෙ අග්ගිදත්තමුභ්මණවත්ථුපාළිමාහරිත්වා දස්සෙති.

යො වාති එත්ථ ච-සද්දො ඛාතිරෙකෙ, යො පනාති අත්ථො. තත්ත්වයමධිප්පායො – ඛාතිරෙකත්ථදීපනෙ යදි “ඛුං වෙ සරණං යන්ති, පබ්බතාති වනාති චා” තිආදිනා (ධ. ප. 188) චුත්තං බෙමං සරණං න හොති, න උත්තමං සරණං, එතඤ්ච සරණමාගමිම සබ්බදුක්ඛා න පමුච්චති, එවං සති කිං නාම වත්ථු බෙමං සරණං හොති, උත්තමං සරණං, කිං නාම වත්ථුං සරණමාගමිම සබ්බදුක්ඛා පමුච්චතිති වෙ?

යො ච බුද්ධඤ්ච ධම්මඤ්ච, සඤ්ඤාඤ්ච සරණං ගතො...පෙ....
එතං බො සරණං බෙමං, එතං සරණමුත්තමං;
එතං සරණමාගමිම, සබ්බදුක්ඛා පමුච්චතිති. (ධ. ප. 190-92);

එවමීදිසෙසු. ලොකියස්ස සරණගමනස්ස අඤ්ඤාතිත්ථියාවන්දනාදිනා කුප්පනතො, චලනතො ච අකුප්පං අවලං ලොකුත්තරමෙව සරණගමනං පකාසෙතුං “චත්තාරි අරියසච්චාති, සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සති” ති චුත්තං. වාචාසිලිට්ඨත්ථඤ්ඤාචත්ථ සම්මාසද්දස්ස රස්සත්තං. “දුක්ඛ”න්තිආදි “චත්තාරි අරියසච්චාති” ති චුත්තස්ස සරූපදස්සනං. දුක්ඛස්ස ච අතික්කමන්ති දුක්ඛනිරොධං. දුක්ඛප්පසමගාමීනන්ති දුක්ඛනිරොධගාමිං. “එත”න්ති “චත්තාරි...පෙ.... පස්සති” ති (ධ. ප. 190) එවං චුත්තං ලොකුත්තරසරණගමනසඤ්ඤාතං අරියසච්චදස්සනං. බො-සද්දො අවධාරණත්ථො පදත්තයෙපි යොපෙනබ්බො.

නිච්චතො අනුපගමනාදිවසෙනාති “නිච්ච”න්ති අග්ගහණාදිවසෙන, ඉතිනා නිද්දිසිතබ්බෙති තො-සද්දමිච්ඡන්ති සද්දවිදු. “චුත්තඤ්ඤාත”න්තිආදිනා ඤාණචිහ්ඨගාදීසු (ම. නි. 3.126; අ. නි. 1.268) ආගතං පාළිං සාධකභාවෙන ආහරති. අට්ඨානන්ති ජනකහෙතුපටික්ඛෙපො. අනවකාසොති පච්චයහෙතුපටික්ඛෙපො. උභයෙනාපි කාරණමෙව පටික්ඛිපති. යන්ති යෙන කාරණෙන. දිට්ඨිසම්පන්නොති මග්ගදිට්ඨියා සම්පන්නො සොතාපන්නො. කඤ්චි සඤ්ඤාතන්ති චතුර්මකෙසු සඤ්ඤාතසඤ්ඤාතරෙසු එකමිපි සඤ්ඤාතං. නිච්චතො උපගච්ඡෙය්‍යාති “නිච්චො” ති ගණ්හෙය්‍ය. සුඛතො උපගච්ඡෙය්‍යාති “එකත්තසුඛි අත්තා හොති අරොගො පරං මරණා” ති (දී. නි. 1.76) එවං අත්තදිට්ඨිවසෙන “සුඛො” ති ගණ්හෙය්‍ය, දිට්ඨිවිප්පයුත්තවිත්තෙන පන අරියසාවකො පරිලාභවූපසමත්ථං මත්තහත්ථිපරිත්තාසිතො වොක්ඛබ්බාහ්මණො විය උක්කාරභූමිං කඤ්චි සඤ්ඤාතං සුඛතො උපගච්ඡති. අත්තවාරෙ කසිණාදිපණ්ණත්තිසඤ්ඤාතං “සඤ්ඤාත”න්ති අවත්වා “ධම්ම”න්ති චුත්තං. යථාහ පරිවාරෙ –

“අනිච්චා සබ්බෙ සඤ්ඤාතා, දුක්ඛානත්තා ච සඤ්ඤාතා;
නිබ්බානඤ්ඤාතෙව පඤ්ඤාතති, අනත්තා ඉති නිච්ඡයා” ති. (පරි. 257);

ඉමෙසු පන තීසුපි වාරෙසු අරියසාවකස්ස චතුභූමකවසෙනෙව පරිච්ඡේදො වෙදිතබ්බො, තෙභූමකවසෙනෙව වා. යං යඤ්ඤි පුටුඡ්ඡන්තො “නිච්චං සුඛං අත්තා”ති ගාහං ගණ්හාති, තං තං අරියසාවකො “අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා”ති ගණ්හන්තො ගාහං විනිවෙයෙති.

“මාතර”න්තිආදීසු ජනිකා මාතා, ජනකො පිතා, මනුස්සභූතො බිණාසවො අරහාති අධිප්පෙනො. කිං පන අරියසාවකො තෙහි අඤ්ඤමිපි පාණං ජීවිතා වොරොපෙය්‍යාති? එතම්පි අට්ඨානමෙව. චක්කවත්තිරජ්ජසකජීවිතහෙතුපි හි සො තං ජීවිතා න වොරොපෙය්‍යා, තථාපි පුටුඡ්ඡනභාවස්ස මහාසාවජ්ජනාදස්සනත්ථං අරියභාවස්ස ච බලවතාපකාසනත්ථං එවං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. පද්ධට්ඨවිත්තොති වධකවිත්තෙන පද්ධනවිත්තො, පද්ධසිතවිත්තො වා. ලොහිතං උප්පාදෙය්‍යාති ජීවමානකසරීරෙ චුද්දකමක්ඛිකාය පිවනමත්තම්පි ලොහිතං උප්පාදෙය්‍යා. සඬ්ඝං භිත්තෙය්‍යාති සමානසංවාසකං සමානසීමායං යීතං සඬ්ඝං පඤ්චහි කාරණෙහි භිත්තෙය්‍යා, චුත්තඤ්ඤෙනං “පඤ්චභූපාලි ආකාරෙහි සඬ්ඝො භිජ්ජති කම්මෙන, උද්දෙසෙන, වොහරන්තො, අනුස්සාවනෙන, සලාකග්ගාහෙනා”ති (පරි. 458) අඤ්ඤං සත්ථාරන්ති ඉතො අඤ්ඤං තිත්ථකරං “අයං මෙ සත්ථා”ති එවං ගණ්හෙය්‍යා, නෙතං යානං විජ්ජතිති අත්ථො. භවසම්පදාති සුගතිභවෙන සම්පදා, ඉදං විපාකඵලං. භොගසම්පදාති මනුස්සභොගදෙවභොගෙහි සම්පදා, ඉදං පන ආනිසංසඵලං. “චුත්තඤ්ඤෙන”න්තිආදිනා දෙවතාසංයුත්තාදිපාළිං (සං. නි. 1.37) සාධකභාවෙන දස්සෙති.

ගතා සෙති එත්ථ සෙ-ඉති නිපාතමත්තං. න තෙ ගමිස්සන්ති අපායභූමීන්ති තෙ චුද්ධං සරණං ගතා තන්තිමිත්තං අපායං න ගමිස්සන්ති. මානුසන්ති ච ගාථාබන්ධවසෙන විසඤ්ඤොගනිද්දෙසො, මනුස්සෙසු ජාතන්ති අත්ථො. දෙවකායන්ති දෙවසඬ්ඝං, දෙවපුරං වා “දෙවානං කායො සමුහො එත්ථා”ති කත්වා.

“අපරමිපි”තිආදිනා සළායතනවග්ගෙ මොග්ගල්ලානසංයුත්තෙ (සං. නි. 4.341) ආගතං අඤ්ඤමිපි ඵලමාහ, අපරමිපි ඵලං මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙපරෙන චුත්තන්ති අත්ථො. අඤ්ඤෙ දෙවෙති අසරණඬ්ඝගතෙ දෙවෙ. දසහි යානෙහිති දසහි කාරණෙහි. “දිබ්බෙනා”තිආදි තස්සරූපදස්සනං. අධිගණ්හන්තිති අභිභවන්ති අතික්කමිත්වා තිට්ඨන්ති. “එස නයො”ති ඉමිනා “සාධු බො දෙවානමිත්ද ධම්මසරණගමනං හොති”ති (සං. නි. 4.341) සුත්තපදං අතිදිසති. වෙලාමසුත්තං නාම අඬ්ඟුත්තරනිකායෙ නවතිපාතෙ ජාතිගොත්තරූපභොගසද්ධාපඤ්ඤාදීහි මරියාදවෙලාතික්කන්තෙහි උළාරෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතත්තා වෙලාමනාමකස්ස බොධිසත්තභූතස්ස චතුරාසීතිසහස්සරාජුතං ආචරියබ්‍රාහ්මණස්ස දානකථාපටිසඤ්ඤුත්තං සුත්තං (අ. නි. 9.20) තත්ථ හි

දිසනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගඅනිත්තවටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා
 කර්සස්ස චතුත්ථභාගප්පමාණානං චතුරාසීතිසහස්සසඬ්ඛානං
 සුවණ්ණපාතිරුපියපාතිකංසපාතීනං යථාක්කමං රුපියසුවණ්ණ
 හිරඤ්ඤපුරානං, සබ්බාලඬ්ඛකාරපටිමණ්ඩිතානං, චතුරාසීතියා
 හත්ථිසහස්සානං චතුරාසීතියා අස්සසහස්සානං, චතුරාසීතියා රථසහස්සානං,
 චතුරාසීතියා ධෙනුසහස්සානං, චතුරාසීතියා කඤ්ඤාසහස්සානං,
 චතුරාසීතියා පල්ලඬ්ඛකසහස්සානං, චතුරාසීතියා වත්ථකොට්ඨසහස්සානං,
 අපරිමාණස්ස ච ඛජ්ජභොජ්ජාදිභෙදස්ස ආභාරස්ස පරිච්චින්නවසෙන
 සත්තමාසාධිකානි සත්තසංවච්ඡරානි නිරන්තරං පවත්තවෙලාමමහාදානතො
 ඵකස්ස සොතාපන්නස්ස දින්නදානං මහජ්ඵලතරං, තතො
 සතංසොතාපන්නානං දින්නදානතො ඵකස්ස සකදාගාමීතො, තතො ඵකස්ස
 අනාගාමීතො, තතො ඵකස්ස අරහතො, තතො ඵකස්ස පච්චෙකඛුද්ධස්ස,
 තතො සම්මාසම්ඛුද්ධස්ස, තතො ඛුද්ධජ්ජමුඛස්ස සඬ්ඝස්ස දින්නදානං
 මහජ්ඵලතරං, තතො වාතුද්දිසං සඬ්ඝං උද්දිස්ස විහාරකරණං, තතො
 සරණගමනං මහජ්ඵලතරන්ති අයමත්ථො පකාසිතො. චුත්තඤ්ඤෙනං -

“යං ගහපති වෙලාමො බ්‍රාහ්මණො දානං අදාසි මහාදානං, යො
 වෙකං දිට්ඨිසම්පන්නං භොජෙය්‍ය, ඉදං තතො මහජ්ඵලතරං, යො ච
 සතං දිට්ඨිසම්පන්නානං භොජෙය්‍ය, යො වෙකං සකදාගාමී
 භොජෙය්‍ය, ඉදං තතො මහජ්ඵලතර”න්තිආදි (අ. නි. 9.20).

ඉමිනා ච උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදතො ලොකුත්තරස්සෙව සරණගමනස්ස ඵලං
 දස්සිතන්ති වෙදිතබ්බං. තථා හි වෙලාමසුත්තට්ඨකථායං චුත්තං “සරණං
 ගච්ඡෙය්‍යාති ඵත්ථ මග්ගෙනාගතං අනිවත්තනසරණං අධිජ්ජෙතං, අපරෙ
 පනාහු ‘අත්තානං නිය්‍යාතෙත්වා දින්නත්තා සරණගමනං තතො
 මහජ්ඵලතර’න්ති චුත්ත”න්ති (අ. නි. අට්ඨ. 3.9.20)
 කුටදන්තසුත්තට්ඨකථායං පන චක්ඛති “යස්මා ච සරණගමනං නාම
 තිණ්ණං රතනානං ජීවිතපරිච්චාගමයං පුඤ්ඤකම්මං සග්ගසම්පත්තිං දෙනි,
 තස්මා මහජ්ඵලතරඤ්ච මහානිසංසතරඤ්චාති වෙදිතබ්බං”න්ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.350, 351)
 ඉමිනා පන නයෙන ලොකියස්සාපි සරණගමනස්ස ඵලං ඉධ
 දස්සිතමෙවාති ගහෙනබ්බං. ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙනපි (දී. නි. ටී. 1.250)
 හි අයමෙවත්ථො ඉච්ඡිතොති විඤ්ඤායති ඉධ වෙච අඤ්ඤාසු ච
 මජ්ඣිමාගමටිකාදීසු අවිසෙසතොයෙව චුත්තත්තා,
 ආචරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙනාපි අයමත්ථො අභිමතො සියා සාරත්ථදීපනියං,
 (සාරත්ථ. ටී. වෙරඤ්ජකඅණ්ඩවණ්ණනා.15) අඬ්ඟුත්තරටිකායඤ්ච
 තදුභයසාධාරණවචනතො. අපරෙ පන වදන්ති
 “කුටදන්තසුත්තට්ඨකථායමපි (දී. නි. ටී. 1.249) ලොකුත්තරස්සෙව
 සරණගමනස්ස ඵලං චුත්ත”න්ති, තද්‍යුත්තමෙව තථා අචුත්තත්තා.
 “යස්මා...පෙ.... දෙනි”ති හි තදුභයසාධාරණකාරණවසෙන තදුභයස්සාපි
 ඵලං තත්ථ චුත්තන්ති. වෙලාමසුත්තාදිනන්ති ඵත්ථ ආදිසද්දෙන (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90)
 අග්ගජ්ජසාදසුත්තජත්තමාණවකච්චිමානාදිනං (වි. ව. 886 ආදියො) සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො.

අඤ්ඤාණං නාම චත්ථුත්තයස්ස ගුණානමජානනං තත්ථ සම්මොහො. සංසයො නාම “බුද්ධො නු ඛො, න නු ඛො” තිආදිනා (දී. නි. අට්ඨ. 2.216) විචිකිචිජා. මිච්ඡාඤාණං නාම චත්ථුත්තයස්ස ගුණානං අගුණභාවපරිකප්පනෙන විපරිතග්ගාහො. ආදිසද්දෙන අනාදරාගාරවාදීනං සඬගහො. සංකිලිස්සතීති සංකිලිට්ඨං මලීනං භවති. න මහාජුතිකන්තිආදිපි සංකිලෙසපරියායො ඵලං. තත්ථ න මහාජුතිකන්ති න මහුප්පලං, අපරිසුද්ධං අපරියොදාතන්ති අත්ථො. න මහාවිජ්ජාරන්ති න මහානුභාවං, අපණ්ණං අනුලාරන්ති අත්ථො. සාවජ්ජොති තණ්හාදිට්ඨාදිවසෙන සදොසො. තදෙව ඵලවසෙන විභාවෙතුං “අනිට්ඨඵලො” ති වුත්තං, සාවජ්ජත්තා අකන්තිඵලො හොතීති අත්ථො. ලොකියසරණගමනං සික්ඛාසමාදානං විය අගහිතකාලපරිච්ඡෙදං ජීවිතපරියන්තමෙව හොති, තස්මා තස්ස ඛන්ධහෙදෙන හෙදො, සො ච තණ්හාදිට්ඨාදිවිරහිතත්තා අදොසොති ආහ “අනවජ්ජො කාලකිරියාය හොතී” ති. සොති අනවජ්ජො සරණගමනහෙදො. සතිපි අනවජ්ජත්තෙ ඉට්ඨඵලොපි න හොති, පගෙව අනිට්ඨඵලො අවිපාකත්තා. න හි තං අකුසලං හොති, අථ ඛො හෙදනමත්තන්ති අධිප්පායො. භවත්තරෙපිති අඤ්ඤස්මිම්පි භවෙ.

ධර්මසද්දස්ස ද්විකම්මිකත්තා “උපාසක” ත්ති ඉදම්පි කම්මමෙව, තඤ්ච ඛො ආකාරට්ඨානෙනි අත්ථමත්තං දස්සෙතුං “උපාසකො අයන්ති ඵලං ධාරෙතු” ති වුත්තං. ධාරෙතුති ච උපධාරෙතුති අත්ථො. උපධාරණඤ්ඤෙත්ථ ජානනමෙවාති දස්සෙති “ජානාතු” ති ඉමිනා. උපාසකවිධිකොසල්ලත්ථන්ති උපාසකභාවවිධානකොසල්ලත්ථං. කො උපාසකොති සරූපපුච්ඡා, කිං ලක්ඛණො උපාසකො නාමාති වුත්තං හොති. කස්මාති හෙතුපුච්ඡා, කෙන පවත්තිනිමිත්තෙන උපාසකසද්දො තස්මිං පුග්ගලෙ නිරුල්ලොති අධිප්පායො. තෙනාහ “කස්මා උපාසකොති වුච්චති” ති. සද්දස්ස හි අහිංසෙයො පවත්තිනිමිත්තමෙව තදත්ථස්ස තඬ්භාවකාරණං. කිමස්ස සීලන්ති වතසමාදානපුච්ඡා, කිදිසං අස්ස උපාසකස්ස සීලං, කිත්තකෙන වතසමාදානෙනායං සීලසම්පන්නො නාම හොතීති අත්ථො. කො ආජීවොති කම්මසමාදානපුච්ඡා, කො අස්ස සම්මාආජීවො, කෙන කම්මසමාදානෙන අස්ස ආජීවො සම්භවතීති පුච්ඡති, සො පන මිච්ඡාජීවස්ස පරිවජ්ජනෙන හොතීති මිච්ඡාජීවොපි විහජියති. කා විපත්තීති තදුභයෙසං විජ්ජපිපත්තිපුච්ඡා, කා අස්ස උපාසකස්ස සීලස්ස, ආජීවස්ස ච විපත්තීති අත්ථො. සාමඤ්ඤනිද්දිට්ඨෙ හි සති අනන්තරස්සෙව විධි වා පටිසෙධො වාති අනන්තරස්ස ගහණං. කා සම්පත්තීති තදුභයෙසමෙව සම්මාපටිපත්තිපුච්ඡා, කා අස්ස උපාසකස්ස සීලස්ස, ආජීවස්ස ච සම්පත්තීති වුත්තනයෙන අත්ථො. සරූපවචනත්ථාදිසඬ්ඛානෙන පකාරෙන කිරතීති පකිණ්ණං, තදෙව පකිණ්ණකං, අනෙකාකාරෙන පවත්තං අත්ථවිනිච්ඡයන්ති අත්ථො.

යො කොච්ඡි ඛත්තියබ්බාත්මණාදීසු යො කොච්ඡි, ඉමිනා පදෙන අකාරණමත්ථ ජාතිආදිවිසෙසොති දස්සෙති, “සරණගතො”ති ඉමිනා පන සරණගමනමෙවත්ථ පමාණන්ති. “ගහටියො”ති ච ඉමිනා ආගාරිකෙස්වෙව උපාසකසද්දො නිරුළ්භො, න පබ්බජ්ජපගතෙසුති. තමත්ථං මහාවග්ගසංයුත්තෙ මහානාමසුත්තෙන (සං. නි. 5.1033) සාධෙත්තො “චුත්තඤ්ඤා”න්තිආදිමාහ. තත්ථ යතොති බුද්ධාදිසරණගමනතො. මහානාමාති අත්තතො චුළපිතුනො සුක්කොදනස්ස පුත්තං මහානාමං නාම සකාරාජානං භගවා ආලපති. එත්තාවතාති එත්තකෙන බුද්ධාදිසරණගමනෙන උපාසකො නාම හොති, න ජාතිආදීහි කාරණෙහීති අධිප්පායො. කාමඤ්ච තපුස්සහල්ලිකානං විය ද්වෙවාචිකඋපාසකභාවොපි අත්ථි, සො පන තදා චත්ථුත්තයාභාවතො කදාවියෙව හොතීති සබ්බදා පචත්තං තෙවාචිකඋපාසකභාවං දස්සෙතුං “සරණගතො”ති චුත්තං. තෙපි හි පච්ඡා නිසරණගතා එව, න චෙත්ථ සම්භවති අඤ්ඤං පටික්ඛිපිත්වා එකං වා ද්වෙ වා සරණගතො උපාසකො නාමාති ඉමමත්ථමිපි ඤාපෙතුං එවං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

උපාසනතොති තෙනෙව සරණගමනෙන, තත්ථ ච සක්කච්චකාරිත්වය ගාරවබ්බුමානාදියොගෙන පරිපාසනතො, ඉමිනා කත්ථත්ථං දස්සෙති. තෙනාහ “සො හී”තිආදි.

වෙරමණියොති එත්ථ වෙරං වුව්චති පාණාතිපාතාදිදුස්සීලාං, තස්ස මණනතො භනනතො විනාසනතො වෙරමණියො නාම, පඤ්ච විරතියො විරතිපධානත්තා තස්ස සීලස්ස. තථා හි උදාහරෙ මහානාමසුත්තෙ චුත්තං “පාණාතිපාතා පටිවිරතො හොති”තිආදි (සං. නි. 5.1033) “යථාහ”තිආදිනා සාධකං, සරුපඤ්ච දස්සෙති යථා තං උය්‍යානපාලස්ස එකෙනෙව උදකපතිට්ඨානපයොගෙන අම්බසෙවනං, ගරුසිනානඤ්ච. යථාහ අම්බවිමානෙ (වි. ව. 1151 ආදයො) –

“අම්බො ච සිත්තො සමණො ච න්භාපිතො,
මයා ච පුඤ්ඤං පසුතං අනප්පකං;
ඉති සො ජිනියා කායං, සබ්බං ඵරති අත්තතො”ති.
[“අම්බො ච සිඤ්චතො ආසි, සමණො ච න්භාපිතො;
බ්හුඤ්ච පුඤ්ඤං පසුතං, අහො සඵලං ජීවිත”න්ති. (ඉධ ටිකායං මූලපායො)]

එවමිදිසෙසු. එත්තාවතාති එත්තකෙන පඤ්චවෙරවිරතිමත්තෙන.

මිච්ඡාවණිජ්ජාති අයුත්තවණිජ්ජා, න සම්මාවණිජ්ජා, අසාරුප්පවණිජ්ජකම්මානීති අත්ථො. පහායාති අකරණෙනෙව පජ්ඣිත්වා. ධම්මෙනාති ධම්මතො අනපෙතෙන, තෙන මිච්ඡාවණිජ්ජකම්මෙන ආජීවනතො අඤ්ඤම්පි අධම්මිකං ආජීවනං පටික්ඛිපති. සමෙනාති

අවිසමෙන, තෙන කායවිසමාදිද්වචරිතං වජ්ජෙත්වා කායසමාදිනා සුවරිතෙන ආජීවනං දස්සෙති. “චුත්තඤ්ඤාන”න්තිආදිනා පඤ්චඨගුත්තරපාළිමාහරිත්වා සාධකං, සරූපඤ්ච දස්සෙති. වාණිජානං අයන්ති වණිජ්ජා, යස්ස කස්සපි වික්කයො, ඉත්ථිලිඨගපදමෙනං. සත්ථවණිජ්ජාති ආවුධහණ්ඩං කත්වා වා කාරෙත්වා වා යථාකතං පටිලහිත්වා වා තස්ස වික්කයො. සත්තවණිජ්ජාති මනුස්සවික්කයො. මංසවණිජ්ජාති සුනකාරාදයො විය මිගසුකාරාදිකෙ පොසෙත්වා මංසං සම්පාදෙත්වා වික්කයො. මජ්ජවණිජ්ජාති යං කිඤ්චි මජ්ජං යොජෙත්වා තස්ස වික්කයො. විසවණිජ්ජාති විසං යොජෙත්වා, සඬගහෙත්වා වා තස්ස වික්කයො. තත්ථ සත්ථවණිජ්ජා පරොපරොධනිමිත්තතාය අකරණීයාති චුත්තා, සත්තවණිජ්ජා අභුජිස්සභාවකරණතො, මංසවණිජ්ජා වධහෙතුතො, මජ්ජවණිජ්ජා පමාදට්ඨානතො, විසවණිජ්ජා පරූපසාතකාරණතො.

තස්සෙවාති යථාචුත්තස්ස පඤ්චවෙරමණිලක්ඛණස්ස සීලස්ස වෙව පඤ්චමිච්ඡාවණිජ්ජාදිප්පහානලක්ඛණස්ස ආජීවස්ස ච පටිනිද්දෙසො. විපත්තීති හෙදො, පකොපො ච. එවං සීලආජීවවිපත්තිවසෙන උපාසකස්ස විපත්තිං දස්සෙත්වා අස්සද්ධියාදිවසෙනපි දස්සෙන්නො “අපිවා”තිආදිමාහ. යායාති අස්සද්ධියාදිවිප්පට්පත්තියා. චණ්ඩාලොති නිවධම්මජාතිකට්ඨෙත උපාසකචණ්ඩාලො. මලන්ති මලිනට්ඨෙත උපාසකමලං. පතිකිට්ඨොති ලාමකට්ඨෙත උපාසකනිහිතො. සාපිස්සාති සාපි අස්සද්ධියාදිවිප්පට්පත්ති අස්ස උපාසකස්ස විපත්තීති වෙදිතබ්බා. කා පනායන්ති චුත්තං “තෙ වා”තිආදි. උපාසකචණ්ඩාලසුත්තං, (අ. නි. 5.175) උපාසකරතනසුත්තඤ්ච පඤ්චඨගුත්තරෙ. තත්ථ බුද්ධාදීසු, කම්මකම්මඵලෙසු ච සද්ධාවිපරියායො මිච්ඡාවිමොක්ඛො අස්සද්ධියං, තෙන සමන්තාගතො අස්සද්ධො. යථාචුත්තසීලවිපත්තිආජීවවිපත්තිවසෙන දුස්සීලො. “ඉමිනා දිට්ඨාදිනා ඉදං නාම මඬගලං හොති”ති එවං බාලජනපරිකප්පිතෙන කොතුහලසඬාතෙන දිට්ඨසුත්තමඬගලෙන සමන්තාගතො කොතුහලමඬගලිකො. මඬගලං පච්චෙතීති දිට්ඨමඬගලාදිහෙදං මඬගලමෙව පත්තියායති නො කම්මන්ති කම්මස්සකතං නො පත්තියායති. ඉතො ච බහිද්ධාති ඉතො සබ්බඤ්ඤබුද්ධසාසනතො බහිද්ධා බාහිරකසමයෙ. ච-සද්දො අට්ඨානපයුත්තො, සබ්බත්ථ “අස්සද්ධො”තිආදීසු යොජෙතබ්බො. දක්ඛිණෙයං පරියෙසතීති දුප්පට්පන්නං දක්ඛිණාරහස්ඤ්ඤී ගවෙසති. තත්ථාති බහිද්ධා බාහිරකසමයෙ. පුබ්බකාරං කරොතීති පඨමතරං දානමානනාදිකං කුසලකිරියං කරොති, බාහිරකසමයෙ පඨමතරං කුසලකිරියං කත්වා පච්ඡා සාසනෙ කරොතීති චුත්තං හොතීති. තත්ථාති වා තෙසං බාහිරකානං තිත්ථියානන්තිපි වදන්ති. එත්ථ ච දක්ඛිණෙයංපරියෙසනපුබ්බකාරෙ එකං කත්වා පඤ්ච ධම්මා වෙදිතබ්බා.

අස්සාති උපාසකස්ස. සීලසම්පදාති යථාචුත්තෙන පඤ්චවෙරමණිලක්ඛණෙන සීලෙන සම්පදා. ආජීවසම්පදාති

පඤ්චමිච්ඡාවණිජ්ජාදිප්පහානලක්ඛණෙන ආජීවෙන සම්පදා. එවං සීලසම්පදාආජීවසම්පදාවසෙන උපාසකස්ස සම්පත්තිං දස්සෙත්වා සද්ධාදිවසෙනපි දස්සෙත්තො “යෙ වස්සා”තිආදිමාහ. යෙ ච පඤ්ච ධම්මා, තෙපි අස්ස සම්පත්තීති යොජනා. ධම්මෙහීති ගුණෙහි. චතුත්තං පරිසානං රතිජනනට්ඨෙන උපාසකොච රතනං උපාසකරතනං. ගුණසොහාකිත්තිසද්දසුගන්ධතාදීහි උපාසකොච පදුමං උපාසකපදුමං. තථා උපාසකපුණ්ඩරිකං. සෙසං විපත්තියං චුත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බං.

නිගණ්ඨිනන්ති නිගණ්ඨසමණිනං. ආදිමිහීති පට්ඨමත්ථෙ. උච්ඡග්ගන්ති උච්ඡුඅග්ගං උච්ඡුකොටි. තථා වෙළුග්ගන්ති එත්ථාපි. කොටියන්ති පරියන්තකොටියං, පරියන්තත්ථෙති අත්ථො. අම්බිලග්ගන්ති අම්බිලකොටියාසං. තථා තිත්තකග්ගන්ති එත්ථාපි. විහාරග්ගෙනාති ඔවරකකොටියාසෙන “ඉමස්මිං ගබ්භෙ වසන්තානං ඉදං නාම ඵලං පාපුණාති”තිආදිනා තංතංවසනට්ඨානකොටියාසෙනාති අත්ථො. පරිවෙණග්ගෙනාති එත්ථාපි එසෙව නයො. අග්ගෙති එත්ථ උපයොගවචනස්ස එකාරාදෙසො, වචනවිපල්ලාසො වා, කත්වා-සද්දො ව සෙසොති චුත්තං “ආදිං කත්වා”ති. භාවත්ථෙ තා-සද්දොති දස්සෙති “අජ්ජභාව”න්ති ඉමිනා, අජ්ජභාවො ච නාම තස්මිං ධම්මස්සවනසමයෙ ධර්මානකතාපාපුණකභාවො. තදා හි තං නිස්සයවසෙන ධර්මානතං නිමිත්තං කත්වා තංදිවසනිස්සිතඅරුණුග්ගමනතො පට්ඨාය යාව පුත අරුණුග්ගමනා එත්ථන්තරෙ අජ්ජසද්දො පවත්තති, තස්මා තස්මිං සමයෙ ධර්මානකතාසඬ්ඛාතං අජ්ජභාවං ආදිං කත්වාති අත්ථො දට්ඨබ්බො. අජ්ජතන්ති වා අජ්ජඉච්චෙව අත්ථො තා-සද්දස්ස සකත්ථචුත්තීතො යථා “දෙවතා”ති, අයං ආචරියානං මති. එවං පට්ඨක්ඛරෙන දිස්සමානපාඨානුරූපං අත්ථං දස්සෙත්වා ඉදානි තතියක්ඛරෙන දිස්සමානපාඨානුරූපං අත්ථං දස්සෙතුං “අජ්ජදග්ගෙති වා පායො”තිආදි චුත්තං. ආගමමත්තත්තා දකාරො පදසන්ධිකරො. අජ්ජාති හි නෙපාතිකමීදං පදං. තෙනාහ “අජ්ජ අග්ගන්ති අත්ථො”ති.

“පාණො”ති ඉදං පරමත්ථතො ජීවිතින්ද්‍රියෙ එව, “පාණුපෙත”න්ති ච කරණත්ථෙතෙව සමාසොති ඤාපෙතුං “යාව මෙ ජීවිතං පවත්තති, තාව උපෙත”න්ති ආහ. උපෙති උපගච්ඡතීති හි උපෙතො, පාණෙහි කරණභූතෙහි උපෙතො පාණුපෙතොති අත්ථො ආචරියෙහි අභිමතො. ඉමිනා ච “පාණුපෙතන්ති ඉදං පදං තස්ස සරණගමනස්ස ආපාණකොටිකතාදස්සන”න්ති ඉමමත්ථං විභාවෙති. “පාණුපෙත”න්ති හි ඉමිනා යාව මෙ පාණා ධරන්ති, තාව සරණං උපෙතො, උපෙත්තො ච න වාචාමත්තෙන, න ච එකචාරං විත්තුජ්ජාදමත්තෙන, අථ බො පාණානං පරිච්චජනවසෙන යාවජීවං උපෙතොති ආපාණකොටිකතා දස්සිතා. “තීහි...පෙ.... ගත”න්ති ඉදං “සරණං ගත”න්ති එතස්ස අත්ථවචනං. “අනඤ්ඤසත්ථුක”න්ති ඉදං පන අත්තොගධාවධාරණෙන,

අඤ්ඤත්ථාපොහනෙන ව නිවත්තෙතබ්බත්ථදස්සනං. එකච්චො කප්පියකාරකසද්දස්ස අත්ථො උපාසකසද්දස්ස වචනියොපි භවතීති චුත්තං “උපාසකං කප්පියකාරක”න්ති, අත්තසන්තියායාතනසරණගමනං වා සන්ධාය එවං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. එවං “පාණුපෙත”න්ති ඉමිනා නීතත්ථතො දස්සිතං තස්ස සරණගමනස්ස ආපාණකොට්ඨකතං දස්සෙත්ථා එවං වදන්තො පනෙස රාජා “ඡීවිතෙන සහ වත්ථුත්තයං පටිපුජෙත්තො සරණගමනං රක්ඛාමී”ති අධිප්පායං විභාවෙතීති නෙයාත්ථතො විභාවිතං තස්ස රඤ්ඤො අධිප්පායං විභාවෙත්තො “අභඤ්ඡී”තිආදිමාහ. තත්ථ නි-සද්දො සමත්ථනෙ, කාරණත්ථො වා, තෙන ඉමාය යුත්තියා, ඉමිනා වා කාරණෙන උපාසකං මං භගවා ධාරෙතුති අයමත්ථො පකාසිතො.

අච්චයනං සාධුමරියාදං අතික්කම්ම මද්දිත්වා පවත්තනං අච්චයො, කායිකාදිඅප්පකාරකසච්චානො දොසොති ආහ “අපරාධො”ති, අච්චෙති අභිභවිත්වා පවත්තති එතෙනාති වා අච්චයො, කායිකාදිවිතික්කමස්ස පවත්තනකො අකුසලධම්මසච්චානො දොසො එව, සො ව අපරජ්ඣති එතෙනාති අපරාධොති චුච්චති. සො හි අපරජ්ඣන්තං පුරිසං අභිභවිත්වා පවත්තති. තෙනාහ “අතික්කම්ම අභිභවිත්වා පවත්තො”ති. ධම්මන්ති දසරාජධම්මං. විත්ථාරො පනෙතස්ස මහාභංසජාතකාදීහි විභාවෙතබ්බො. වරතීති ආවරති කරොති. ධම්මෙනෙවාති ධම්මතො අනපෙතෙනෙව, අනපෙතකුසලධම්මෙනෙවාති අත්ථො. තෙනාහ “න පිතුසාතනාදිනා අධම්මෙනා”ති. “පටිග්ගණ්භාතු”ති එතස්ස අධිවාසනං සම්පට්ඨිතාති සද්දතො අත්ථො, අධිප්පායතො පන අත්ථං දස්සෙතුං “බමතු”ති චුත්තං. පුන අකරණමෙත්ථ සංවරොති දස්සෙති “පුන එවරුපස්සා”තිආදිනා. “අපරාධස්සා”තිආදි අඤ්ඤමඤ්ඤං වෙච්චනං.

251. “යථාධම්මො ධීතො, තථො”ති ඉමිනාපි යථා-සද්දස්ස අනුරුපත්ථමාහ, සාධුසමාවිණ්ණකුසලධම්මානුරුපන්ති අත්ථො. පටිසද්දස්ස අනත්ථකතං දස්සෙති “කරොසී”ති ඉමිනා. පටිකම්මං කරොසීතිපි වදන්ති. යථාධම්මං පටිකරණං නාම කතාපරාධස්ස බ්මාපනමෙවාති ආහ “බ්මාපෙසීති චුත්තං හොතී”ති. “පටිග්ගණ්භාමා”ති එතස්ස අධිවාසනං සම්පට්ඨිතාති අත්ථං දස්සෙති “බ්මාමා”ති ඉමිනා. චුද්ධි හෙසාති එත්ථ හ-කාරො පදසිලිට්ඨතාය ආගමො, නි-සද්දො වා නිපාතමත්තං. එසාති යථාධම්මං පටිකිරියා, ආයතිං සංවරාපජ්ජනා ව. තෙනාහ “යො අච්චයං...පෙ.... ආපජ්ජතී”ති. සදෙවකෙන ලොකෙන “සරණ”න්ති අරණියතො උපගන්තබ්බතො තථාගතො අරියො නාමාති චුත්තං “චුද්ධස්ස භගවතො”ති. විනෙති සත්තෙ එතෙනාති විනයො, සාසනං. වද්ධති සග්ගමොක්ඛසම්පත්ති එතායාති චුද්ධි. කතමා පන සා, යා “එසා”ති නිද්දිට්ඨා චුද්ධිති වොදනමපනෙතුං “යො අච්චය”න්තිආදි චුත්තන්ති සම්බන්ධං දස්සෙති “කතමා”තිආදිනා, යා අයං සංවරාපජ්ජනා, සා “එසා”ති නිද්දිට්ඨා චුද්ධි නාමාති අත්ථො. “යථාධම්මං පටිකරොති”ති

ඉදං ආයතිං සංවරාපජ්ජනාය පුබ්බකිරියාදස්සනන්ති විඤ්ඤාපනත්ථං “යථාධම්මං පටිකරිත්වා ආයතිං සංවරාපජ්ජනා”ති චුත්තං. එසා හි ආවරියානං පකති, යදිදං යෙන කෙනචි පකාරෙන අධිජ්ජායන්තරවිඤ්ඤාපනං, එතපදෙන පන තස්සාපි පටිනිද්දෙසො සම්භවති “යථාධම්මං පටිකරොති” තිපි පටිනිද්දිසිතබ්බස්ස දස්සනතො. කෙචි පන “යථාධම්මං පටිකරොති”ති ඉදං පුබ්බකිරියාමත්තස්සෙව දස්සනං, න පටිනිද්දිසිතබ්බස්ස. ‘ආයතිඤ්ඤාපනං සංවරං ආපජ්ජති’ති ඉදං පන පටිනිද්දිසිතබ්බස්සෙවාති විඤ්ඤාපනත්ථං එවං චුත්තං”න්ති වදන්ති, තද්දුත්තමෙව බ්මාපනස්සාපි වුද්ධිහෙතුභාවෙන අරියුපවාදෙ චුත්තත්තා. ඉතරථා හි බ්මාපනාභාවෙපි ආයතිං සංවරාපජ්ජනාය එව අරියුපවාදාපගමනං චුත්තං සියා, න ච පන චුත්තං, තස්මා චුත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බොති.

කස්මා පන “යාය”න්තිආදිනා ධම්මනිද්දෙසො දස්සිතො, නනු පාළියං “යො අච්චය”න්තිආදිනා පුග්ගලනිද්දෙසො කතොති වොදනං සොධෙතුං “දෙසනං පනා”තිආදි ආරද්ධං. පුග්ගලාධිට්ඨානං කරොන්තොති පුග්ගලාධිට්ඨානධම්මදෙසනං කරොන්තො. පුග්ගලාධිට්ඨානාපි හි පුග්ගලාධිට්ඨානධම්මදෙසනා, පුග්ගලාධිට්ඨානපුග්ගලදෙසනාති දුට්ඨා හොති. අයමෙත්ථාධිජ්ජායො – කිඤ්ඤාපි “වුද්ධි හෙසා”තිආදිනා ධම්මාධිට්ඨානදෙසනා ආරද්ධා, තථාපි පුන පුග්ගලාධිට්ඨානං කරොන්තෙන “යො අච්චය”න්තිආදිනා පුග්ගලාධිට්ඨානදෙසනා ආරද්ධා දෙසනාවිලාසවසෙන, වෙනෙයාජ්ඣාසයවසෙන වාති. තද්දුහයවසෙනෙව හි ධම්මාධිට්ඨානාදිහෙදෙන චතුබ්බිධා දෙසනා.

252. වචසායත්තෙති වචසා ආයත්තෙ. වාචාපට්ඨන්ධන්තෙති වදන්ති, තං “සො හි”තිආදිනා විරුද්ධං විය දිස්සති. වචසායත්තෙති පන වාචාපට්ඨෙයාසානත්තෙති අත්ථො යුත්තො ඔසානකරණත්ථස්ස සාසද්දස්ස වසෙන සායසද්දනිජ්ජන්තිතො යථා “දායො”ති. එවඤ්ඤා සමත්ථනවචනමිපි උපපන්නං හොති. ගමනාය කතං වාචාපට්ඨෙයාසානං කත්වා චුත්තත්තා තස්මිංයෙව අත්ථෙව වත්තන්ති. හන්දසද්දඤ්ඤා වොදනත්තෙව, වචසග්ගත්තෙව ච ඉච්ඡන්ති. “හන්ද දානි හික්ඛවෙ ආමන්තයාමි”තිආදීසු (දී. නි. 2.218; සං. නි. 1.186) හි වොදනත්තෙව, “හන්ද දානි අපායාමි”තිආදීසු (ජා. 2.22.843) වචසග්ගත්තෙව, වචසග්ගො ච නාම වාචාවිස්සජ්ජනං, තඤ්ඤා වාචාපට්ඨෙයාසානමෙවාති දට්ඨබ්බං. දුක්කරකිච්චවසෙන බහුකිච්චතාති ආහ “බලවකිච්චා”ති. “අවස්සං කත්තබ්බං කිච්චං, ඉතරං කරණීයං. පඨමං වා කත්තබ්බං කිච්චං, පච්ඡා කත්තබ්බං කරණීයං. වුද්දකං වා කිච්චං, මහන්තං කරණීය”න්තිපි උදානට්ඨකථාදීසු (උදා. අට්ඨ. 15) චුත්තං. යං-තං-සද්දානං නිච්චසම්බන්ධත්තා, ගමනකාලජානනතො, අඤ්ඤකිරියාය ච අනුපයුත්තත්තා “තස්ස කාලං ත්වමෙව ජානාසි”ති චුත්තං. ඉදං චුත්තං හොති “තයා ඤාතං ගමනකාලං ත්වමෙව ඤාත්වා ගච්ඡාහි”ති. අථ වා යථා කත්තබ්බකිච්චනියොජනෙ “ඉමං ජාන, ඉමං දෙහි, ඉමං ආහරා”ති (පාටි.

88, 93) වුත්තං, තථා ඉධාපි තයා ඤාතං කාලං ත්වමෙව ජානාසී, ගමනවසෙන කරොහීති ගමනෙ නියොජෙතීති දස්සෙතුං “ත්වමෙව ජානාසී”ති පාඨසෙසො වුත්තොති දට්ඨබ්බං. “තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා”තිආදි යථාසමාවිණ්ණං පකරණාධිගතමත්තං දස්සෙතුං වුත්තං. තත්ථ පදක්ඛිණන්ති පකාරතො කතං දක්ඛිණං. තෙනාහ “තික්ඛන්තු”න්ති. දසනබසමොධානසමුප්පලන්ති ද්විසු භත්ථෙසු ජාතානං දසන්තං නබානං සමොධානෙන එකිභාවෙන සමුප්පලන්තං, තෙන ද්විත්තං කරතලානං සමට්ඨපනං දස්සෙති. අඤ්ජලීන්ති භත්ථපුටං. අඤ්ජති ඛ්‍යත්තිං පකාසෙති එතායාති අඤ්ජලී. අඤ්ජු-සද්දඤ්ඤි ඛ්‍යත්තියං, අලිපච්චයඤ්ඤි ඉච්ඡන්ති සද්දවිදු. අභිමුඛොවාති සම්මුඛො එව, න භගවතො පිට්ඨිං දස්සෙත්වාති අත්ථො. පඤ්චජ්ජනිට්ඨිතවන්දනානායො වුත්තො එව.

253. ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ විපච්චනකානං අත්තතො පුබ්බෙ කතකුසලමූලානං ඛණනෙන බතො, තෙසමෙව උපහනනෙන උපහතො, පදද්වයෙනපි තස්ස කම්මාපරාධමෙව දස්සෙති පරියායවචනත්තා පදද්වයස්ස. කුසලමූලසඬ්ඛාතපතිට්ඨාභෙදනෙන බතුපහතභාවං දස්සෙතුං “භින්නපතිට්ඨො ජාතො”ති වුත්තං. පතිට්ඨා, මූලන්ති ච අත්ථතො එකං. පතිට්ඨහති සම්මත්තනියාමොක්කමනං එතායාති භි පතිට්ඨා, තස්ස කුසලපනිස්සයසම්පදා, සා කිරියාපරාධෙන භින්නා විනාසිතා එතෙනාති භින්නපතිට්ඨො. තදෙව විත්ථාරෙත්තො “තථා”තිආදිමාහ. යථා කුසලමූලසඬ්ඛාතා අත්තතො පතිට්ඨානජාතා, තථා අනෙත රඤ්ඤා අත්තනාව අත්තා බතො බනිතොති යොජනා. බතොති භි ඉදං ඉධ කම්මවසෙන සිද්ධං, පාළියං පන කත්තුවසෙනාති දට්ඨබ්බං. පදද්වයස්ස පරියායත්තා “උපහතො”ති ඉධ න වුත්තං.

“රාගො රජො න ච පන රෙණු වුවච්ඡි”තිආදි (මහානි. 209; වුළුනි. 74) වචනතො රාගදොසමොභාව ඉධ රජො නාමාති වුත්තං “රාගරජාදිවිරහිත”න්ති. විතසද්දස්ස විගතපරියායනං දස්සෙති “විගතත්තා”ති ඉමිනා. ධම්මෙසු චක්ඛුන්ති චතුසච්චධම්මෙසු පචත්තං තෙසං දස්සනට්ඨෙන චක්ඛුං. ධම්මෙසුති වා භෙට්ඨිමෙසු තීසු මග්ගධම්මෙසු. චක්ඛුන්ති සොතාපත්තිමග්ගසඬ්ඛාතං එකං චක්ඛුං, සමුදායෙකදෙසවසෙන ආධාරත්ථසමාසොයං, න තු නිද්ධාරණත්ථසමාසො. සො භි සාසනගන්ථෙසු, සක්කතගන්ථෙසු ච සබ්බත්ථ පටිසිද්ධොති. ධම්මමයන්ති සමථිපස්සනාධම්මෙන නිබ්බත්තං, ඉමිනා “ධම්මෙන නිබ්බත්තං චක්ඛු ධම්මචක්ඛු”ති අත්ථමාහ. අපිච ධම්මමයන්ති සීලාදිතිවිධධම්මක්ඛන්ධොයෙව මය-සද්දස්ස සකත්ථෙ පචත්තනතො, අනෙත “ධම්මොයෙව චක්ඛු ධම්මචක්ඛු”ති අත්ථමාහ. අඤ්ඤෙසු යානෙසුති අඤ්ඤෙසු සුත්තපදෙසෙසු, එතෙන යථාපාඨං තිවිධත්ථනං දස්සෙති. ඉධ පන සොතාපත්තිමග්ගස්සෙවෙනං අධිවචනං, තස්මිම්පි අනධිගතෙ අඤ්ඤෙසං චත්තබ්බතායෙව අභාවතොති අධිජ්ජායො.

ඉදානි “බ්‍රාහ්මණං භික්ඛවෙ රාජා” තිආදිපාඨස්ස සුච්ඤ්ඤායාමධිජ්ජායං දස්සෙන්නො “ඉදං චුත්තං හොති” තිආදිමාහ. තත්ථ නාභවිස්සාති සථෙ න අභවිස්සථ, එවං සතීති අත්ථො. අතීතෙ හි ඉදං කාලාතිපත්තිවචනං, න අනාගතෙති දට්ඨබ්බං. එස නයො සොතාපත්තිමග්ගං පත්තො අභවිස්සාති එත්ථාපි. නනු ච මග්ගපාපුණ්ණවචනං භවිස්සමානත්තා අනාගතකාලිකත්ති? සථිවං අනියමිතෙ, ඉධ පන “ඉධෙවාසනෙ නිසින්නො” ති නියමිතත්තා අතීතකාලිකමෙවාති වෙදිතබ්බං. ඉදඤ්ඤි භගවා රඤ්ඤො ආසනා වුට්ඨාය අවිරපක්කන්තස්සෙව අවොවාති. පාපමිත්තසංසග්ගෙනාති දෙවදත්තෙන, දෙවදත්තපරිසාසඬාතෙන ච පාපමිත්තෙන සංසග්ගතො. අස්සාති සොතාපත්තිමග්ගස්ස. “එවං සන්නෙපි” තිආදිනා පාඨානාරුළ්භං වචනාවසෙසං දස්සෙති. තස්මාති සරණං ගතත්තා මුච්චිස්සතීති සම්බන්ධො. “මම ච සාසනමහන්තතායා” ති පාඨො යුත්තො, කත්ථවි පන ච-සද්දො න දිස්සති, තත්ථ සො ලුත්තනිද්දිට්ඨොති දට්ඨබ්බං. න කෙවලං සරණං ගතත්තායෙව මුච්චිස්සති, අථ බො යත්ථ එස පසන්නො, පසන්නාකාරඤ්ච කරොති, තස්ස ච තිව්ධස්සපි සාසනස්ස උත්තමතායාති හි සහ සමුච්චයෙන අත්ථො අධිජ්ජෙතොති.

“යථා නාමා” තිආදි දුක්කරකම්මවිපාකතො සුකරෙන මුච්චනෙන උපමාදස්සනං. කොච්ඡි කොච්ඡි පුරිසො. කස්සච්ඡි කස්සච්ඡි පුරිසස්ස, “චධ” න්ති එත්ථ භාවයොගෙ කම්මත්ථෙ සාම්චවනං. පුජ්චමුට්ඨිමත්තෙන දණ්ඨෙතාති පුජ්චමුට්ඨිමත්තසඬාතෙන ධනදණ්ඨෙත. මුච්චෙය්‍යාති වධකම්මදණ්ඨෙතො මුච්චෙය්‍ය, දණ්ඨෙතාති වා නිස්සක්කත්ථෙ කරණවචනං “සුමුත්තා මයං තෙන මහාසමණෙනා” තිආදිසු (දී. නි. 2.232; වුළුව. 437) විය, පුජ්චමුට්ඨිමත්තෙන ධනදණ්ඨෙතො, වධදණ්ඨෙතො ච මුච්චෙය්‍යාති අත්ථො. ලොභකුම්භියන්ති ලොභකුම්භිනරකෙ. තත්ථ හි තදනුභවනකානං සත්තානං කම්මබලෙන ලොභමයා මහතී කුම්භී නිබ්බත්තා, තස්මා තං “ලොභකුම්භී” ති වුච්චති. උපරිමතලතො අධො පතන්නො, හෙට්ඨිමතලතො උද්ධං ගච්ඡන්නො, උභයථා පන සට්ඨිවස්සසහස්සාති හොන්ති. චුත්තඤ්ච –

“සට්ඨිවස්සසහස්සාති, පරිපුණ්ණාති සබ්බසො;

නිරයෙ පච්චිමානානං, කදා අත්තො භවිස්සතී” ති. (පෙ. ව. 802; ඡා. 1.4.54);

“හෙට්ඨිමතලං පත්ථා, උපරිමතලං පාපුණ්ණිවා මුච්චිස්සතී” ති වදන්තො ඉමමත්ථං දීපෙති – යථා අඤ්ඤෙ සෙට්ඨිපුත්තාදයො අපරාපරං අධො පතන්නා, උද්ධං ගච්ඡන්නා ච අනෙකානි වස්සසහස්සාති තත්ථ පච්චන්ති, න තථා අයං, අයං පන රාජා යථාචුත්තකාරණෙන එකචාරමෙව අධො පතන්නො, උද්ධඤ්ච ගච්ඡන්නො සට්ඨිවස්සසහස්සාතියෙව පච්චිත්ථා මුච්චිස්සතීති. අයං පන අත්ථො කුතො ලද්ධොති අනුයොගං පරිහරන්නො “ඉදම්පි කිර භගවතා චුත්තමෙවා” ති ආහ. කිරසද්දො චෙත්ථ

අනුස්සවනත්ථො, තෙන භගවතා චුත්තභාවස්ස ආවරියපරම්පරතො සුයාමානතං, ඉමස්ස ච අත්ථස්ස ආවරියපරම්පරාභතභාවං දිපෙති. අථ පාළියං සඬගීතං සියාති වොදනමපනෙති “පාළියං පන න ආරුළුභ”න්ති ඉමිනා, පකිණ්ණකදෙසනාභාවෙන පාළියමනාරුළුභත්තා පාඨභාවෙන න සඬගීතන්ති අධිජ්ජායො. පකිණ්ණකදෙසනා හි පාළියමනාරුළුභාති අට්ඨකථාසු චුත්තං.

යදි අනන්තරෙ අත්තභාවෙ නරකෙ පච්චති, එවං සති ඉමං දෙසනං සුත්වා කො රඤ්ඤො ආනිසංසො ලද්ධොති කස්සචි ආසඬකා සියාති තදාසඬකානිවත්තනත්ථං වොදනං උද්ධරිත්වා පරිහරිතුං “ඉදං පනා”තිආදි චුත්තං. “අයඤ්ඨි”තිආදිනා නිද්දාලාභාදිකං දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකං අනෙකවිධං මහානිසංසං සරූපතො නියමෙත්වා දස්සෙති. එත්ථ හි “අයං...පෙ.... නිද්දං ලභති”ති ඉමිනා නිද්දාලාභං දස්සෙති, තදා කායිකවෙතසිකදුක්ඛාපගතභාවඤ්ච නිද්දාලාභසීසෙන, “තිණ්ණං...පෙ.... අකාසී”ති ඉමිනා තිණ්ණං රතනානං මහාසක්කාරකිරියං, “පොච්ඡජ්ජනිකාය...පෙ.... නාභොසී”ති ඉමිනා සාතිසයං පොච්ඡජ්ජනිකසද්ධාපටිලාභං දස්සෙතිති එවමාදි දිට්ඨධම්මිකො, “අනාගතෙ...පෙ.... පරිනිබ්බායිස්සති”ති ඉමිනා පන උක්කංසතො සම්පරායිකො දස්සිතො, අනවසෙසතො පන අපරාපරෙසු භවෙසු අපරිමාණොයෙව සම්පරායිකො වෙදිතබ්බො.

තත්ථ මධුරායාති මධුරරසභූතාය. ඔපවත්තියාති මධුරරසස්සාපි සාරභූතාය ඔජාය ඔපවතියා. පුච්ඡජ්ජනෙ භවා පොච්ඡජ්ජනිකා. පඤ්ච මාරෙ විසෙසතො ජිතවාති විජිතාවි, පරූපදෙසවිරහතා චෙත්ථ විසෙසභාවො. පච්චෙකං අභිසම්බුද්ධොති පච්චෙකබුද්ධො, අනාවරියකො හුත්වා සාමඤ්ඤෙව සම්බොධිං අභිසම්බුද්ධොති අත්ථො. තථා හි “පච්චෙකබුද්ධා සයමෙව බුජ්ඣන්ති, න පරෙ බොධෙන්ති, අත්ථරසමෙව පටිවිජ්ඣන්ති, න ධම්මරසං. න හි තෙ ලොකුත්තරධම්මං පඤ්ඤත්තිං ආරොපෙත්වා දෙසෙතුං සක්කොන්ති, මුගෙන දිට්ඨසුපිනො විය, වනවරකෙන නගරෙ සායිතබ්බාඤ්ජනරසො විය ච නෙසං ධම්මාභිසමයො හොති, සබ්බං ඉද්ධිසමාපත්තිපටිසම්භිදාපහෙදං පාපුණන්ති”ති (සු. නි. අට්ඨ. 1.බග්ගවිසාණසුත්තවණ්ණනා; අප. අට්ඨ. 1.90, 91) අට්ඨකථාසු චුත්තං.

එත්ථාහ — යදි රඤ්ඤො කම්මන්තරායාභාවෙ තස්මිංයෙව ආසනෙ ධම්මචක්ඛු උජ්ජජ්ජිස්සථ, අථ කථං අනාගතෙ පච්චෙකබුද්ධො හුත්වා පරිනිබ්බායිස්සති. යදි ච අනාගතෙ පච්චෙකබුද්ධො හුත්වා පරිනිබ්බායිස්සති, අථ කථං තස්මිංයෙව ආසනෙ ධම්මචක්ඛු උජ්ජජ්ජිස්සථ, නනු ඉමෙ සාවකබොධිපච්චෙකබොධිඋපනිස්සයා භින්නනිස්සයා ද්විත්තං බොධීතං අසාධාරණභාවතො. අසාධාරණා හි එතා ද්වෙ යථාක්කමං පඤ්චඬගද්වයඬගසම්පත්තියා, අභිනිභාරසමිද්ධිවසෙන, පාරමීසම්භරණකාලවසෙන, අභිසම්බුජ්ඣනවසෙන වාති? නායං විරොධො

ඉතො පරතොයෙවස්ස පච්චෙකබොධිසම්භාරානං සම්භරණීයත්තා. සාවකබොධියා බුද්ධිකාසත්තාපි හි අසති තස්සා සමවායෙ කාලන්තරෙ පච්චෙකබොධියා බුද්ධිස්සන්ති තථාහිනීභාරස්ස සම්භවතොති. අපරෙ පන භණන්ති — “පච්චෙකබොධියායෙවායං රාජා කතාහිනීභාරො. කතාහිනීභාරාපි හි තත්ථ නියතිමප්පත්තා තස්ස ඤාණස්ස පරිපාකං අනුපගතත්තා සත්ථු සම්මුඛිභාවෙ සාවකබොධිං පාපුණිස්සන්තිති භගවා ‘සවායං හික්ඛෙව රාජා’තිආදිමවොච, මහාබොධිසත්තානාමෙව ච ආනන්තරියපරිමුත්ති හොති, න ඉතරෙසං බොධිසත්තානං. තථා හි පච්චෙකබොධියං නියතො සමානො දෙවදත්තො චිරකාලසම්භූතෙන ලොකනාමෙ ආසාතෙන ගරුතරාති ආනන්තරියකම්මානි පසවි, තස්මා කම්මන්තරායෙන අයං ඉදානි අසමචෙතදස්සනාහිසමයො රාජා පච්චෙකබොධිනියාමෙන අනාගතෙ විජිතාචී නාම පච්චෙකබුද්ධො හුත්වා පරිනිබ්බායිස්සති” ති දට්ඨබ්බං, යුත්තතරමෙත්ථ වීමංසිත්වා ගහෙතබ්බං.

යථාචුත්තං පාළිමෙව සංවණ්ණනාය නිගමවසෙන දස්සෙත්තො “ඉදමවොචා”තිආදිමාහ. තස්සත්ථො හි හෙට්ඨා චුත්තොති. අපිච පාළියමනාරුළුහම්පි අත්ථං සඬගහෙතුං “ඉදමවොචා”තිආදිනා නිගමනං කරොතීති දට්ඨබ්බං.

ඉති සුමඬ්ඨගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය
පරමසුබ්බමගම්භිරදුරනුබොධත්ථපරිදීපනාය
සුවිමලවිපුලපඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියජනනාය
අජ්ජවමද්දවසාරච්චසද්ධාසතිධිතිබුද්ධිබන්තිවිරියාදිධම්මසමඬ්ඨිනා
සාට්ඨකමෙ පිටකත්තයෙ අසඬගාසංහිරවිසාරදඤාණචාරිනා
අනෙකජ්ජහෙදසකසමයසමයන්තරගහනජ්ඣෙකාගාහිනා මහාගණිනා
මහාවෙය්‍යාකරණෙන ඤාණාහිවංසධම්මසෙනාපතිනාමටෙරෙන
මහාධම්මරාජාධිරාජගරුනා කතාය සාධුචිලාසිනියා නාම
ලීනත්ථජ්ජකාසනියා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා.

සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. අම්බට්ඨසුත්තවණ්ණනා

අද්ධානගමනවණ්ණනා

254. එවං සාමඤ්ඤඵලසුත්තං සංවණ්ණෙත්වා ඉදානි අම්බට්ඨසුත්තං සංවණ්ණෙත්තො යථානුපුබ්බං සංවණ්ණොකාසස්ස පත්තභාවං විභාවෙතුං, සාමඤ්ඤඵලසුත්තස්සානන්තරං සඬ්භිතස්ස සුත්තස්ස අම්බට්ඨසුත්තභාවං පකාසෙතුං “එවං මෙ සුතංපෙ...කොසලෙසුති අම්බට්ඨසුත්ත”න්ති ආහ. එවමීදිසෙසු. ඉතිසද්දො චෙත්ථ ආදිඅත්ථො, පදත්ථවිපල්ලාසජොතකො පන ඉතිසද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨො, ආදිසද්දලොපො වා එස, උපලක්ඛණනිද්දෙසො වා. අපුබ්බපදවණ්ණනා නාම හෙට්ඨා අග්ගභිතතාය අපුබ්බස්ස පදස්ස අත්ථවිභජනා “ .හිත්වා පුනස්පුනාගතථංථං අත්මත්- පකාසයිස්සාමි .යථා .නි .දී) ති” 1.ගන්ථාරම්භකථාතංහි වුත් (, “අනුපුබ්බපදවණ්ණනාථවි පායොති කත්”, සො අයුත්තොව ටිකාය අනුද්ධටත්තා, තථා අසංවණ්ණිතත්තා ව.

“රාජකුමාරා ගොත්තවසෙන කොසලා නාමා”ති (දී. නි. ටී. 1.254) ආචරියෙන වුත්තං. අක්ඛරවින්තකා පන වදන්ති “කොසං ලන්ති ගණ්හන්ති, කුසලං වා පුච්ඡන්තිති කොසලා”ති. ජනපදිනොති ජනපදවත්තො, ජනපදස්ස වා ඉස්සරා. “කොසලා නාම රාජකුමාරා”ති වුත්තෙයෙව සිද්ධෙපි “ජනපදිනො”ති වචනං සන්තෙසුපි අඤ්ඤෙසු තංතංනාමපඤ්ඤාතෙසු තත්ථ නිවසන්තෙසු ජනපදිභාවතො තෙසමෙව නිවසනමුපාදාය ජනපදස්සායං සමඤ්ඤාති දස්සන්තථං. “තෙසං නිවාසො”ති ඉමිනා “කොසලානං නිවාසා කොසලා”ති තද්ධිතං දස්සෙති. “එකොපි ජනපදො”ති ඉමිනා පන සද්දතොයෙවෙනං පුට්ඨවචනං, අත්ථතො පනෙස එකො එවාති විභාවෙති. අපි-සද්දො චෙත්ථ අනුග්ගහෙ, තෙන කාමං එකොයෙවෙස ජනපදො, තථාපි ඉමිනා කාරණෙන පුට්ඨවචනමුපපන්නන්ති අනුග්ගණ්හාති. යදි එකොව ජනපදො, කථං තත්ථ බහුවචනන්ති ආහ “රුළුභිසද්දෙනා”තිආදි, රුළුභිසද්දත්තා බහුවචනමුපපන්නන්ති වුත්තං හොති. නිස්සිතෙසු පයුත්තස්ස පුට්ඨවචනස්ස, පුට්ඨභාවස්ස වා නිස්සයෙ අභිනිරොපනා ඉධ රුළුභි, තෙන වුත්තං ආචරියෙන ඉධ වෙව අඤ්ඤත්ථ ව මජ්ඣිමාගමටිකාදීසු “අක්ඛරවින්තකා හි ඊදිසෙසු යානෙසු යුත්තෙ විය ඊදිසලිඬ්භවචනානි ඉච්ඡන්ති, අයමෙත්ථ රුළුභි යථා ‘අඤ්ඤත්ථාපි කුරුසු විහරති, අඬ්ගෙසු විහරති’ති වා”ති. කෙච්ච පන කොසලනාමාභිනිරොපනමිච්ඡන්ති, අයුත්තමෙනං පුට්ඨවචනස්ස අප්පයුප්පිතබ්බත්තා. නාමාභිනිරොපනාය හි එකවචනමිච්ඡි භවති යථා “සිහො ගායති”ති. තබ්බිසෙසිතෙපි ජනපදසද්දෙ ජාතිසද්දත්තා එකවචනමෙව. තෙනාහ “තස්මිං කොසලෙසු ජනපදෙ”ති, කොසලනාමකෙ තස්මිං ජනපදෙති අත්ථො. අභුතතො හි වොහාරමත්තං රුළුභි, භුතතොයෙව අත්ථො විනිච්ඡිනිතබ්බො. යථා හි –

“සන්ති පුත්තා විදෙහානං, දීසාවු රට්ඨවඩ්ඪිත්තො;

තෙ රජ්ජං කාරයිස්සන්ති, මිටිලායං පජාපතී”ති. (ජා. 2.22.276)
ආදීසු -

තංපුත්තසඬ්ඛාතස්ස එකත්ථස්ස රුළුභිවසෙන “පුත්තා”ති
බහුවචනපයොගො, තථා ඉධාපි තන්තිවාසසඬ්ඛාතස්ස එකත්ථස්ස
රුළුභිවසෙන “කොසලෙසු”ති බහුවචනපයොගො හොති. යථා ච “පාණං
න භඤ්ඤෙ, න ච දිත්තමාදියෙ”තිආදීසු (අ. නි. 8.42, 43, 45) ජාතිවසෙන
බභ්වත්ථානමෙකවචනපයොගො, තථා ඉධාපි ජාතිවසෙන
අවයවජ්ජහෙදෙන බභ්වත්ථස්ස “ජනපදෙ”ති එකවචනපයොගො හොති.
චුත්තඤ්ච ආචරියෙන මජ්ඣිමාගමටිකායං “තබ්බිසෙසනෙපි ජනපදසද්දෙ
ජාතිසද්දෙ එකවචනමෙව. තෙනාහ ‘තස්මිං අඬගෙසු ජනපදෙ’ති”.

එවං රුළුභිවසෙන බහුමිහි විය වත්තබ්බෙ බහුවචනං දස්සෙත්වා ඉදාති
බභ්වත්ථවසෙන බහුමිහි එව වත්තබ්බෙ බහුවචනං දස්සෙත්තො “පොරාණා
පනාහු”තිආදිමාහ. පන-සද්දො චෙත්ථ විසෙසත්ථජොතනො, තෙන
පුට්ඨඅත්ථවිසයතාය එවෙනං පුට්ඨවචනං, න රුළුභිවසෙනාති වක්ඛමානං
විසෙසං ජොතෙති. සො හි පදෙසො තියොජනසතපරිමාණතාය
බහුජ්ජහෙදොති, ඉමස්මිං පන නයෙ තෙසු කොසලෙසු ජනපදෙසුති අත්ථො
චෙදිතබ්බො. මහාපනාදන්ති මහාපනාදජාතක (ජා. 1.3.40, 41, 42)
සුරුච්ඡාතකෙසු (ජා. 1.14.102 ආදයො) ආගතං සුරුච්ඡො නාම
විදෙහරඤ්ඤො පුත්තං මහාපනාදනාමකං රාජකුමාරං. නානානාටකානීති
භණ්ඩුකණ්ඩපණ්ඩුකණ්ඩපමුඛානි ඡසතසහස්සානි නානාවිධනාටකානි,
කත්ථවි පන ආදිසද්දොපි දිට්ඨො, සො ජාතකට්ඨකථායං න දිස්සති, යදි ච
දිස්සති, තෙන නටලඬ්ඝකාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. සිතමත්තමිහිති
මිහිතමත්තමිහි. තස්ස කිර දිබ්බනාටකානං අනන්තරභවෙයෙව දිට්ඨත්තා
මනුස්සනාටකානං නච්චං අමනුස්සං අහොසි. නඬගලානිපි ඡඩ්ඛෙත්වාති
කසිකම්මජ්ජහානවසෙන නඬගලානි පහාය, නිදස්සනමත්තඤ්චෙනං. න හි
කෙවලං කස්සකා එව, අථ බො අඤ්ඤෙපි උභයරට්ඨවාසිනො මනුස්සා
අත්තනො අත්තනො කිච්චං පහාය තස්මිං මඬගලට්ඨානෙ සන්තිපතිංසු. තදා
කිර මහාපනාදකුමාරස්ස පාසාදමඬගලං, ඡත්තමඬගලං, ආවාහමඬගලන්ති
තීණි මඬගලානි එකතො අකංසු, කාසිවිදෙහරට්ඨවාසිනොපි තත්ථ
සන්තිපතිත්වා අතිරෙකසත්තවස්සානි ඡණමනුභවිංසුති, අධුනා පන
“නඬගලාදීනී”ති පායො දිස්සති, සො න පොරාණපායො
ටිකායමනුද්ධටත්තා.

මහාජනකායෙ සන්තිපතිතෙති කෙවි “පහංසනවිධිං දස්සෙත්වා
රාජකුමාරං භාසාපෙස්සාමා”ති, කෙවි “තං කීළනං පස්සිස්සාමා”ති එවං
මහාජනසමුහෙ සන්තිපතිතෙ. අතුලමිබාහිරුහනදාරුචිතකපවෙසනාදි
නානාකීළායො දස්සෙත්වා. සක්කපෙසිතො කිර දිබ්බනාටකො රාජඬගණ
ආකාසෙ යත්වා උපඬ්ඪභාගං නාම දස්සෙති, එකොච හත්ථො, එකො
පාදො, එකං අක්ඛි, එකා දායා නච්චති වලති, උපඬ්ඪං එන්දති, සෙසං

නිව්වලමහොසි, තං දිස්වා මහාපනාදො ථොකං හසිතමකාසි, ඉමමත්ථං සන්ධාය “සො දිබ්බනාටකං දස්සෙත්වා හසාපෙසි”ති චුත්තං. සුභජ්ජා නාම විස්සාසිකා “සුට්ඨු හදයමෙනෙස”න්ති කත්වා. ආදිසද්දෙන ඤාතකපරිජනාදීනං සඬිගහො. තස්මාති තථා වචනතො. තං කුසලන්ති වචනං උපාදායාති එත්ථ “කච්චි කුසලං? ආම කුසල”න්ති වචනපටිවචනවසෙන පවත්තකුසලවාදිතාය තෙ මනුස්සා ආදිතො “කුසලා”ති සමඤ්ඤං ලභිංසු, තෙසං කුසලානං ඉස්සරාති රාජකුමාරා කොසලා නාම ජාතා, තෙසං නිවාසට්ඨානතාය පන පදෙසො කොසලාති පුබ්බෙ චුත්තනයමෙව. තෙනාහ “සො පදෙසො කොසලාති වුව්චති”ති. එවං මජ්ඣිමාගමටිකායං ආචරියෙනෙව චුත්තං. තත්ත්වයමධිප්පායො සියා – “සො පදෙසො කොසලාති වුව්චති”ති සඤ්ඤීසඤ්ඤා යථාක්කමං එකවචනබහුවචනවසෙන චුත්තත්තා පුරිමනයෙ විය ඉධාපි රුළුභිවසෙනෙව බහුවචනං හොති. රාජකුමාරානං නාමලාභහෙතුමත්තඤ්ඤෙත්ථ විසෙසොති. ඉධ පන ආචරියෙන එවං චුත්තං සො පදෙසොති පදෙසසාමඤ්ඤතො චුත්තං, වචනවිපල්ලාසෙන වා, තෙ පදෙසාති අත්ථො. කොසලාති වුව්චති කුසලා එව කොසලාති කත්වා”ති (දී. නි. ටී. 1.254) තත්ත්වයමධිප්පායො සියා – සො පදෙසොති ජාතිසද්දවසෙන, වචනවිපල්ලාසෙන වා චුත්තත්තා පුට්ඨඅත්ථවිසයතාය එව බහුවචනං හොති. පදෙසස්ස නාමලාභහෙතු හෙත්ථ විසෙසොති. “කුසල”න්ති හි වචනමුපාදාය රුළුභිනාමවසෙන චුත්තනයෙන කොසලා යථා “යෙවාපනකං, නතුම්භාකවග්ගො”ති. අපිච වචනපටිවචනවසෙන “කුසල”න්ති වදන්ති එත්ථාති කොසලා. විචිත්‍රා හි තද්ධිතචුත්තීති. කුසලන්ති ච ආරොග්‍යං “කච්චි නු හොතො කුසලං, කච්චි හොතො අනාමය”න්තිආදීසු (ජා. 1.15.145; ජා. 2.20.129) විය, කච්චි තුම්භාකං ආරොග්‍යං හොතීති අත්ථො, ඡෙකං වා “කුසලා නච්චගීතස්ස, සික්ඛිතා වාතුරිත්ථියො”තිආදීසු (ජා. 2.22.94) විය, කච්චි තෙසං නාටකානං ඡෙකතා හොතීති අත්ථො.

වරණං වාරිකා, වරණං වා වාරො, සො එව වාරිකා, තයිදං මග්ගගමනමෙව ඉධාධිප්පෙනං, න චුණ්ණිකගමනමත්තන්ති දස්සෙතුං “අද්ධානගමන”න්ති චුත්තං, භාවනපුංසකඤ්චෙනං, අද්ධානගමනසඬ්ඛාතාය වාරිකාය වරමානොති චුත්තං හොති, අහෙදෙපි වා හෙදවොහාරෙන චුත්තං යථා “දිවාච්චාරං නිසීදී”ති, (ම. නි. 1.256) අද්ධානගමනසඬ්ඛාතං වාරිකං වරමානො, වරණං කරොන්තොති අත්ථො. සබ්බත්ථකො හි කරභුධාතුනමත්ථොති. “අද්ධානගමන”න්තිපි කත්ථවි පායො, සො න සුන්දරො. න හි වාරිකාසද්දො මග්ගවාචකොති. ඉදානි තං විභාගෙන දස්සෙත්වා ඉධාධිප්පෙනං නියමෙන්නො “වාරිකා ච නාමෙසා”තිආදිමාහ. සාවකානම්පි රුළුභිවසෙන වාරිකාය සම්භවතො තතො විසෙසෙති “හගවතො”ති ඉමිනා. තථා හි මජ්ඣිමාගමට්ඨකථායං චුත්තං “වාරිකං වරමානොති එත්ථ කිඤ්චාපි අයං වාරිකා නාම මහාජනසඬිගහත්ථං බුද්ධානංයෙව ලබ්භති, බුද්ධෙ උපාදාය පන

රුළුභිසද්දෙන සාවකානම්පි වුවවති කිලඤ්ජාදීහි කතබ්ඡනීපි තාලවණ්ටං විශා''ති. දුරෙපිති එත්ථ පි-සද්දෙන, අපි-සද්දෙන වා නාතිදුරෙපිති සම්පිණ්ඩනං තත්ථාපි වාරිකාසම්භවතො. බොධනෙය්‍යාපුග්ගලන්ති චතුසච්චපට්ඨෙධවසෙන බොධනාරහපුග්ගලං. සහසා ගමනන්ති සීසගමනං. “මහාකස්සපස්ස පච්චුග්ගමනාදීසු”ති වුත්තමෙව සරුපතො දස්සෙති “හගවා හී”තිආදිනා. පච්චුග්ගච්ඡන්තොති පටිමුඛං ගච්ඡන්තො, පච්චුට්ඨහන්තොති අත්ථො. “තථා”ති ඉමිනා “තිංසයොජන”න්ති පදමනුකඬ්ඪති. පක්කුසාති නාම ගන්ධාරරාජා. මහාකස්පිනො නාම කුක්කුටවතීරාජා. ධනියො නාම කොරණ්ඩසෙට්ඨිපුත්තො ගොපො.

එවං ධම්මගරුතාකිත්තනමුඛෙන මහාකස්සපපච්චුග්ගමනාදීනි (සං. නි. අට්ඨ. 2.154) එකදෙසෙන දස්සෙත්වා ඉදානි වනවාසිතිස්සසාමණෙරස්ස වත්ථුං විත්ථාරෙත්වා වාරිකං දස්සෙතුං “එකදිවස”න්තිආදි ආරද්ධං. කො පනෙස තිස්සසාමණෙරො නාම? සාවත්ථියං ධම්මසෙනාපතිනො උපට්ඨාකකුලෙ ජාතො මහාපුඤ්ඤො “පිණ්ඩපාතදායකතිස්සො, කම්බලදායකතිස්සො”ති ව පුබ්බෙ ලද්ධනාමො පච්ඡා “වනවාසිතිස්සො”ති පාකටො ඛිණාසවසාමණෙරො. විත්ථාරො ධම්මපදෙ (ධ. ප. අට්ඨ. 1.74 වනවාසිතිස්සසාමණෙරවත්ථු). ආකාසගාමීහි සද්ධිං ආකාසෙනෙව ගන්තුකාමො හගවා “ඡළභිඤ්ඤානං ආරොචෙහී”ති අවොච. තස්සාති තිස්සසාමණෙරස්ස. තන්ති හගවන්තං සද්ධිං භික්ඛුසඬ්ඪසෙන චීවරං පාරුපන්තං. නො ථෙරො නො ඔරමත්තකො චතාති සම්බන්ධො, ගුණෙන ලාමකස්පමාණිකො නො හොතීති අත්ථො.

අත්තනො පත්තාසනෙති භික්ඛුනං ආසනපරියන්තෙ. තෙසං ගාමිකානං දානපට්ඨසංයුත්තං මඬගලං වත්වා. කස්මා පන සදෙවකස්ස ලොකස්ස මග්ගදෙසකොපි සමානො හගවා එවමාහාති වොදනං සොධෙතුං “හගවා කීරා”තිආදි වුත්තං. මග්ගදෙසකොති නිබ්බානමග්ගස්ස, සුගතිමග්ගස්ස වා දෙසකො.

තායාති අරඤ්ඤසඤ්ඤාය. සඬ්ඪසකම්මවසෙන සිජ්ඣාමානාපි උපසම්පදා සත්ථු ආණාවසෙන සිජ්ඣාමානො “බුද්ධදායජ්ජං තෙ දස්සාමී”ති වුත්තන්ති වදන්ති. අපරෙ පන “අපරිපුණ්ණවිසතිවස්සස්සෙව තස්ස උපසම්පදං අනුජානන්තො සත්ථා ‘බුද්ධදායජ්ජං තෙ දස්සාමී’ති අවොචා”ති වදන්ති. ධම්මසෙනාපතිනා උපජ්ඣායෙන උපසම්පාදෙත්වා, තතොයෙවෙස ධම්මසෙනාපතිනො සද්ධිවිහාරිකොති අට්ඨකථාසු වුත්තො. ධම්මපදට්ඨකථායං පන ධම්මසෙනාපතිආදිථෙරානං චත්තාලිසභික්ඛුසහස්සපරිවාරානං අත්තනො අත්තනො පරිවාරෙහි සද්ධිං පච්චෙකං ගමනං, හගවතො ව එකකස්සෙව ගමනං බුද්දකභාණකානං මතෙන වුත්තං, ඉධ, පන මජ්ඣිමාගමට්ඨකථායඤ්ච (ම. නි. අට්ඨ. 2.65) අඤ්ඤා ගමනං දීපභාණකමජ්ඣිමභාණකානං මතෙනාති දට්ඨබ්බං.

අයන්ති මහාකස්සපාදීනමත්ථාය වාරිකා. යං පන අනුග්ගණ්හන්තස්ස භගවතො ගමනං, අයං අතුරිතවාරිකා නාමාති සම්බන්ධො.

ඉමං පන වාරිකන්ති අතුරිතවාරිකං. මහාමණ්ඩලන්ති මජ්ඣිමදෙසපරියාපන්නෙනෙව බාහිරිමෙන පමාණෙන පරිච්ඡින්නන්තා මහන්තතරං මණ්ඩලං. මජ්ඣිමමණ්ඩලන්ති ඉතරෙසං උභින්නං වෙමජ්ඣෙ පවත්තං මණ්ඩලං. අන්තොමණ්ඩලන්ති ඉතරෙහි බුද්දකං මණ්ඩලං, ඉතරෙසං වා අන්තොගධන්තා අන්තිමං මණ්ඩලං, අබ්භන්තරිමං මණ්ඩලන්ති චුත්තං හොති. කිං පනිමෙසං පමාණන්ති ආහ “කත්ථා”තිආදි. තත්ථ නවයොජනසතිකතා මජ්ඣිමදෙසපරියාපන්නවසෙනෙව ගහෙනබ්බා තතො පරං අතුරිතවාරිකාය අගමනතො. තදුත්තරි හි තුරිතවාරිකාය ඵව තථාගතො ගච්ඡති, න අතුරිතවාරිකාය. පවාරෙත්ථාව වාරිකාවරණං බුද්ධාචිණ්ණන්ති චුත්තං. “මහාපවාරණාය පවාරෙත්ථා”තිආදි. පාටිපදදිවසෙති පයමකත්තිකපුණ්ණමියා අනන්තරෙ පාටිපදවසෙ. සමන්තාති ගතගතට්ඨානස්ස චතුසු පස්සෙසු සමන්තතො. මහාජනකායස්ස සන්තිපතනතො පුරිමං පුරිමං ආගතා නිමන්තෙතුං ලහන්ති. තථා සන්තිපතනමෙව දස්සෙතුං “ඉතරෙසු”තිආදි චුත්තං. සමට්ඨිපස්සනා තරුණා හොන්තිති ඵත්ථ සමට්ඨස්ස තරුණභාවො උපවාරසමාධිවසෙන, විපස්සනාය පන සඬබාරපරිච්ඡෙදඤාණං, කඬබාවිතරණඤාණං, සම්මසනඤාණං, මග්ගාමග්ගඤාණන්ති චතුත්තං ඤාණානං වසෙන වෙදිතබ්බො. තරුණවිපස්සනාති හි තෙසං චතුත්තං ඤාණානමධිවචනං. පවාරණාසඬගහං දත්ථාති අනුමතිදානවසෙන දත්ථා. කත්තිකපුණ්ණමායන්ති පච්ඡිමකත්තිකපුණ්ණමියං. “මීගසිරස්ස පයමපාටිපදදිවසෙ”ති ඉදං මජ්ඣිමදෙසවොහාරවසෙන මීගසිරමාසස්ස පයමං පාටිපදදිවසං සන්ධාය චුත්තං, එතරහි පවත්තවොහාරවසෙන පන පච්ඡිමකත්තිකමාසස්ස කාළපක්ඛපාටිපදදිවසො වෙදිතබ්බො.

අඤ්ඤානපි කාරණෙනාති හික්ඛුනං සමට්ඨිපස්සනාතරුණභාවතො අඤ්ඤානපි මජ්ඣිමමණ්ඩලෙ වෙනෙය්‍යානං ඤාණපරිපාකාදිකාරණෙන. චතුමාසන්ති ආසල්හිපුණ්ණමියා පාටිපදතො යාව පච්ඡිමකත්තිකපුණ්ණමී, තාව චතුමාසං. “සමන්තා යොජනසත”න්තිආදිනා චුත්තනයෙනෙව. වසනං වස්සං, වසනකිරියා, චුත්ථං වසිතං වස්සමස්සාති චුත්ථවස්සො, තස්ස. තථාගතෙන විනෙතබ්බන්තා “භගවතො වෙනෙය්‍යසත්තා”ති සාමිනිද්දෙසො චුත්තො, කත්තුනිද්දෙසො වා ඵස. වෙනෙය්‍යසත්තාති ච වරිතානුරූපං විනෙතබ්බසත්තා. ඉන්ද්‍රියපරිපාකං ආගමයමානොති සද්ධාදිඉන්ද්‍රියානං විමුත්තිපරිපාවනභාවෙන පරිපක්කං පටිමානෙන්නො. චුස්සමාසඵග්ගුණවිත්තමාසානං අඤ්ඤතරමාසස්ස පයමදිවසෙ නික්ඛමනතො මාසනියමො ඵත්ථ න කතොති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “එකමාසං වා ද්විතිවතුමාසං වා තත්ථෙව වසිත්ථා”ති. තත්ථෙව්‍යාති වස්සුපගමනට්ඨානෙ ඵව. “සත්තහි වා”තිආදි “එකමාසං වා”තිආදිනා

යථාක්කමං යොජෙනබ්බං - යදි අපරමපි එකමාසං තත්ථෙව වසති, සත්තහි මාසෙහි වාරිකං පරියොසාපෙති. යදි ද්විමාසං ඡහි, යදි තිමාසං පඤ්චහි, යදි චතුමාසං තත්ථෙව වසති, චතුහි මාසෙහි වාරිකං පරියොසාපෙති. කස්මා පන වාරිකාගමනන්ති ආසඩ්ඛානිවත්තනන්ථං. “ඉති”තිආදි චුත්තං. අතිරෙකං ජරාදුබ්බලො බාල්හජිණ්ණො. තෙ කදා පස්සිස්සන්ති, න පස්සිස්සන්ති එව. ලොකානුකම්පකායාති ලොකානුකම්පකාය එව. තෙන චුත්තං “න විවරාදිහෙතු”ති.

ජඩ්ඝවිහාරවසෙනාති ජඩ්ඝාහි විවරණවසෙන, ජඩ්ඝාහි විවරිත්වා තත්ථ තත්ථ කතිපාහං නිවසනවසෙන වා. සබ්බිරියාපථසාධාරණඤ්ඤි විහාරවචනං. සරිරවාසුකත්ථායාති එකස්මිංයෙව යානෙ නිබ්ද්ධවාසවසෙන උස්සන්තධාතුකස්ස සරිරස්ස විවරණෙන චාසුභාවත්ථාය. අට්ඨුප්පත්තිකාලාභිකඩ්ඛනත්ථායාති අග්ගික්ඛන්ධොපමසුත්ත (අ. නි. 7.72) මසදෙවජාතකාදි (ජා. 1.1.9) දෙසනානං විය ධම්මදෙසනාය අහිකඩ්ඛිතබ්බඅට්ඨුප්පත්තිකාලත්ථාය, අට්ඨුප්පත්තිකාලස්ස වා අහිකඩ්ඛනත්ථාය, අට්ඨුප්පත්තිකාලෙ ධම්මදෙසනත්ථායාති චුත්තං හොති. සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනත්ථායාති සුරාපානසික්ඛාපදාදි (පාචි. 327, 328, 329) පඤ්ඤාපනෙ විය සික්ඛාපදානං පඤ්ඤාපනත්ථාය. බොධනත්ථායාති අභිගුලිමාලාදයො (ම. නි. 2.347) විය බොධනෙයාසත්තෙ චතුසච්චබොධනත්ථාය. මහතාති මහතියා. කඤ්චි, කතිපයෙ වා පුග්ගලෙ උද්දිස්ස වාරිකා නිබ්ද්ධවාරිකා. තදඤ්ඤා සම්බහුලෙ උද්දිස්ස ගාමනිගමනගරපටිපාටියා වාරිකා අනිබ්ද්ධවාරිකා. තෙනාහ “තත්ථා”තිආදි. යං වරතීති කිරියාපරාමසනං.

“එසා ඉධ අධිජ්ජෙතා”ති චුත්තමෙව විත්ථාරතො දස්සෙතුං “කදා කිරා”තිආදි චුත්තං. දසසහස්සිලොකධාතුයාති ජාතික්ඛෙන්තභූතං දසසහස්සවක්කවාළං සන්ධාය චුත්තං. කස්මාති වෙ? තත්ථෙව හබ්බසත්තානං සම්භවතො. තත්ථ හි සත්තෙ හබ්බෙ පරිපක්කින්ද්‍රියෙ පස්සිතුං බුද්ධඤ්ඤාණං අහිනිහරිත්වා යිතො හගවා ඤාණජාලං පත්ථරතීති චුච්චති, ඉදඤ්ච දෙවබ්‍රහ්මානං වසෙන චුත්තං. මනුස්සා පන ඉමස්මිංයෙව වක්කවාළෙ, ඉමස්මිංයෙව ව සපරිවාරෙ ජම්බුදීපෙ බොධනෙයා හොන්ති. බොධනෙයාබන්ධවෙති බොධනෙයාසත්තසඩ්ඛාතෙ හගවතො බන්ධවෙ. ගොත්තාදිසම්බන්ධා විය හි සච්චපට්ඨෙධසම්බන්ධා වෙනෙයා හගවතො බන්ධවා නාමාති. ගොවරහාවුපගමනං සන්ධාය “සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණජාලස්ස අන්තො පට්ඨියො”ති චුත්තං. හගවා කිර මහාකරුණාසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා තතො වුට්ඨාය “යෙ සත්තා හබ්බා පරිපක්කඤ්ඤාණා, තෙ මය්හං ඤාණස්ස උපට්ඨහන්තු”ති චිත්තං අධිට්ඨාය සමන්තාහරති, තස්ස සහසමන්තාහාරා එකො වා ද්වෙ වා සම්බහුලා වා තදා විනාශ්‍යපගා වෙනෙයා ඤාණස්ස ආපාඨමාගච්ඡන්ති, අයමෙත්ථ බුද්ධානුභාවො. එවමාපාඨගතානං පන නෙසං උපනිස්සයං පුබ්බවරියං,

පුබ්බහෙතුං, සම්පති වත්තමානඤ්ච පටිපත්තිං ඔලොකෙති. වෙනෙය්‍යසත්තපරිග්ගණ්‍යනත්ථඤ්ච සමන්තාහාරෙ කතෙ පටිමං නෙසං වෙනෙය්‍යහාවෙන උපට්ඨානං හොති, අථ “කිං නු බො භවිස්සති”ති සරණගමනාදිවසෙන කඤ්චි නිජ්චත්තිං විමංසමානො පුබ්බුපනිස්සයාදීනි ඔලොකෙති. තෙනාහ “අථ භගවා”තිආදි. සොති අම්බට්ඨො. වාදපට්ඨාදං කත්වාති “එවං නු තෙ අම්බට්ඨා”තිආදිනා (දී. නි. 1.262) මයා වුත්තවචනස්ස “යෙ ව බො තෙ හො ගොතම මුණ්ඩකා සමණකා”තිආදිනා (දී. නි. 1.263) පටිච්චනං දත්වා, අසබ්භිවාක්‍යන්ති අසප්පුරිසවාචං, තික්ඛන්තුං ඉබ්භවාදනිපාතනවසෙන නානප්පකාරං සාධුසභාවාය වාචාය වත්තුමයුත්තං වාක්‍යං වක්ඛන්ති වුත්තං හොති. නිබ්බිසෙවනන්ති විගතතුදනං, මානදප්පවසෙන අපගතපරිනිජ්චන්දනන්ති අත්ථො.

අවසරිතබ්බන්ති උපගන්තබ්බං. තස්ස ගාමස්ස ඉදං නාමමත්තං, කිමෙත්ථ අත්ථපරියෙසනායාති වුත්තං “ඉප්ඤ්ඤානඤ්ඤානිපි පායො”ති. “යෙන දිසාහාගෙනා”ති කරණනිද්දෙසානුරූපං කරණත්ථෙ උපයොගවචනන්ති දස්සෙති “තෙන අවසරි”ති ඉමිනා. “යස්මිං පදෙසෙ”ති පන භුමිමනිද්දෙසානුරූපං “තං වා අවසරි”ති වුත්තං. තදුභයමෙවත්ථං විචරති “තෙන දිසාහාගෙනා”තිආදිනා. ගතොති උපගතො, අගමාසිති අත්ථො. පුන ගතොති සම්පත්තො, සම්පාපුණ්ති අත්ථො. “ඉච්ඡානඤ්ඤානි”ති ඉදං තදා භගවතො ගොචරගාමනිදස්සනං, සම්පත්ථෙ වෙතං භුමිමං. “ඉච්ඡානඤ්ඤානිපි”ති ඉදං පන නිවාසට්ඨානදස්සනං, නිජ්පරියායතො අධිකරණෙ වෙතං භුමිමන්ති තදුභයමිපි පදං විසෙසත්ථදස්සනෙන විචරන්තො “ඉච්ඡානඤ්ඤානි උපනිස්සායා”තිආදිමාහ. “සීලක්ඛන්ධාවාර”න්තිආදි වුත්තනයෙන වෙනෙය්‍යහිතසමපෙක්ඛනවසෙනෙව භගවතො විහාරදස්සනං. තත්ථ ධම්මරාජස්ස භගවතො සබ්බසො අධම්මනිග්ගණ්‍යනපරා එව පටිපත්ති, සා ව සීලසමාධිපඤ්ඤාවසෙනාති සීලාදිත්තයස්සෙව ගහණං. සීලක්ඛන්ධාවාරන්ති චක්කවත්තිරඤ්ඤො දාරුඉට්ඨකාදිකතං බන්ධාවාරසදිසං සීලසඤ්ඤාතං බන්ධාවාරං බන්ධිත්වා විහරතිති සම්බන්ධො. දාරුක්ඛන්ධාදීහි ආසමන්තතො වරන්ති පරික්ඛිපන්ති එත්ථාති හි බන්ධාවාරො අ-කාරස්ස දිසං කත්වා, රාජුනං අවිරනිවාසට්ඨානං. තත්ථ පන භගවතො අවිරනිවසනකිරියාසම්බන්ධමත්තෙන භයනිවාරණට්ඨෙත තංසදිසතාය සීලමිපි තථා වුච්චති. සමාධිකොන්තන්ති සම්මාසමාධිසඤ්ඤාතං මඤ්ඤාතං. සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාතංපදන්ති සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාතංසඤ්ඤාතං ජයමන්තපදං. පරිවත්තයමානොති පරිජප්පමානො. “සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාතංසර”න්තිපි පායො, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාතංචරිග්ගසරං අපරාපරං සම්පරිවත්තමානොති අත්ථො. යථාහිරුචිතෙන විහාරෙනාති සබ්බවිහාරසාධාරණදස්සනං, දිබ්බවිහාරාදීසු යෙන යෙන අත්තනා අහිරුචිතෙන විහාරෙන විහරතිති අත්ථො.

පොක්ඛරසාතිවත්ථුවණ්ණනා

255. මන්තෙති ඉරුවෙදාදිමන්තසත්ථෙ. ඉරුවෙදාදයො හි ගුත්තභාසිතබ්බට්ඨෙත “මන්තා”ති වුච්චන්ති. අණ-සද්දො සද්දෙති ආභ “සජ්ඣායති”ති. ලොකියා පන වදන්ති “බ්‍රහ්මුනො අපච්චං බ්‍රාහ්මණො, නාගමො, ණත්තං, දීසාදී”ති. කස්මා අයමෙව වචනත්ථො වුත්තොති ආභ “ඉදමෙවා”තිආදි. අථ කෙසං ඉතරො වචනත්ථොති වොදනමපනෙති “අරියා පනා”තිආදිනා. අථ වා යං ලොකියා වදන්ති “බ්‍රහ්මුනා ජාතො බ්‍රාහ්මණො”තිආදිනිරුත්තිං, තං පටික්ඛිපිතුං එවං වුත්තං. “ඉදමෙවා”ති හි අවධාරණෙන තං පටික්ඛිපති. “ජාතිබ්‍රාහ්මණාන”න්ති පන ඉමිනා සද්දන්තරෙන දස්සිතෙසු ජාතිබ්‍රාහ්මණවිසුද්ධිබ්‍රාහ්මණවසෙන දුට්ඨෙසු බ්‍රාහ්මණෙසු විසුද්ධිබ්‍රාහ්මණානං නිරුත්තිං දස්සෙන්නො “අරියා පනා”තිආදිමාභ. බහන්ති පාපෙ බහි කරොන්තිති හි අරියා බ්‍රාහ්මණා නිරුත්තිතයෙන. “තස්ස කිර කායො සෙනපොක්ඛරසදිසො”ති ඉදමෙවස්ස නාමලාභහෙතුදස්සනං, සෙසං පන තප්පසඤ්චගෙන යථාච්ඡ්ඣානාවිසෙසදස්සනමෙව. තෙනාභ “ඉති නං පොක්ඛරසදිසත්තා පොක්ඛරසාතීති සඤ්ජානන්ති”ති. පොක්ඛරෙන සදිසො කායො යස්සාති හි පොක්ඛරසාතී නිරුත්තිතයෙන. සාතසද්දො වා සදිසත්ථො, පොක්ඛරෙන සාතො සදිසො කායො තථා, සො යස්සාති පොක්ඛරසාතී. සෙනපොක්ඛරසදිසොති සෙනපදුමවණ්ණො. දෙවනගරෙති ආලකමන්දාදිදෙවපුරෙ. උස්සාපිතරජතතොරණන්ති ගම්භීරනෙමනිධානං අච්චුග්ගතං රජතමයං ඉන්දබ්බිලං. කාලමෙසරාජීති කදාචි දිස්සමානා කාලඅභිභලෙඛා. රජතපනාලිකාති රජතමයතුම්බං. සුවට්ඨිතාති වට්ඨනාවස්ස යුත්තට්ඨානෙ සුට්ඨු වට්ඨුලා. කාලවච්ඡගතිලකාදීනමභාවෙන සුපරිසුද්ධා. “අරාජකෙ”තිආදිනාපි සොභග්ගජ්ජත්තභාවමෙව නිදස්සෙති.

ඉදානි අපරම්පි තස්ස නාමලාභහෙතුං දස්සෙන්නො “අයං පනා”තිආදිමාභ. තත්ථ ව “හිමවන්තපදෙසෙ මහාසරෙ පදුමගබ්භෙ නිබ්බන්ති”ති ඉදමෙවස්ස නාමලාභහෙතුදස්සනං. සෙසං පන තප්පසඤ්චගෙන තථාපචත්තාකාරදස්සනමෙව. තෙනාභ “ඉති නං පොක්ඛරෙ සයිතත්තා පොක්ඛරසාතීති සඤ්ජානන්ති”ති. පොක්ඛරෙ කමලෙ සයතිති හි පොක්ඛරසාතී, සාතං වා වුච්චති සමසණ්ඨානං, පොක්ඛරෙ ජාතං සමසණ්ඨානං තථා, තමස්සත්ථිතිපි පොක්ඛරසාතී. යං පන ආචරියෙන වුත්තං “ඉමස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස කිදිසො පුබ්බයොගො, යෙන නං භගවා අනුග්ගණ්හිතුං තං යානං උපගතොති ආභා”ති, (දී. නි. ටී. 1.255) තදෙන “අයං පනා”තිආදිවචනං එකදෙසමෙව සන්ධාය වුත්තං. “සො තතො මනුස්සලොක”න්තිආදිවචනතො දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිති එත්ථ අපරාපරං නිබ්බන්ති එව වුත්තාති දට්ඨබ්බං. තථාරූපෙන කම්මෙන නිබ්බන්තිමෙව සන්ධාය “මාතුකුච්ඡිවාසං ජිගුච්ඡිත්වා”තිආදි වුත්තං. “පදුමගබ්භෙ නිබ්බන්ති”ති ඉමිනා සංසෙදපොයෙව හුත්වා නිබ්බන්තිති දස්සෙති. න

පුප්ඵතීති න විකසති. තෙනාති තාපසෙන. නාළතොති පුප්ඵදණ්ඩතො. සුවණ්ණචුණ්ණෙනහි පිඤ්ජරං හෙමවණ්ණො යස්සාති සුවණ්ණචුණ්ණපිඤ්ජරො, තං, සුවණ්ණචුණ්ණෙනහි විකිණ්ණභාවෙන හෙමවණ්ණන්ති අත්ථො. පිඤ්ජරසද්දො හි හෙමවණ්ණපරියායොති සාරත්ථදීපනියං (සාරත්ථ. ටී. 1.22) චුත්තං. එස නයො පදුමරෙණුපිඤ්ජරන්ති එත්ථාපි. රජතබ්බිකන්ති රුපියමයරූපකං. පටිජග්ගාමීති පොසෙමි. පාරන්ති පරියොසානං, නිජ්ඵත්ති වා චුච්චති නදීසමුද්දාදීනං පරියොසානභූතං පාරං වියාති කත්වා. පටිසන්ධිපඤ්ඤාසඬ්ඛාතෙන සභාවඤ්ඤානෙ පණ්ඩිතො. ඉති කත්තබ්බෙසු, වෙදෙසු වා විසාරදපඤ්ඤාසඬ්ඛාතෙන වෙය්‍යන්තියෙන ඛ්‍යත්තො. අග්ගමුඛමණොති දිසාපාමොක්ඛමුඛමණො. සිජ්ජන්ති වෙදසිජ්ජං තස්සෙව පකරණාධිගතත්තා. මුඛමදෙය්‍යං අදාසීති වක්ඛමානනයෙන මුඛමදෙය්‍යං කත්වා අදාසී.

“අජ්ඣාචසතී”ති එත්ථ අධි-සද්දො, ආ-සද්දො ව උපසග්ගමත්තං, තතො “උක්කට්ඨ”න්ති ඉදං අජ්ඣාපුබ්බවසයොගෙ භූමිමත්ථෙ උපයොගවචනං. අධි-සද්දො වා ඉස්සරියත්ථො, ආ-සද්දො මරියාදත්ථො තතො “උක්කට්ඨ”න්ති ඉදං කම්මජ්ජවචනියයොගෙ භූමිමත්ථෙ උපයොගවචනන්ති දස්සෙති “උක්කට්ඨනාමකෙ”තිආදිනා. තදෙවත්ථං විවරිතං “තස්සා”තිආදි චුත්තං. “තස්ස නගරස්ස සාමිකො හුත්වා”ති හි “අභිභවිත්වා”ති එතස්සත්ථවිවරණං, තෙනෙතං දීපෙති “සාමිභාවො අභිභවන”න්ති. “යාය මරියාදායා”තිආදි පන ආ-සද්දස්සත්ථවිවරණං, තෙනෙතං දීපෙති “ආසද්දො මරියාදත්ථො, මරියාදා ව නාම යාය තත්ථ වසිතබ්බං, සායෙව අපරාධිනතා”ති. යාය මරියාදායාති හි යාය අපරාධිනතාසඬ්ඛාතාය අනඤ්ඤසාධාරණාය අවත්ථායාති අත්ථො. “උපසග්ගවසෙනා”තිආදි පන “උක්කට්ඨනාමකෙ”ති එතස්සත්ථවිවරණං, තෙනෙතං දීපෙති “සතිපි භූමිමවචනජ්ජසඬ්ඛෙ ධාත්වත්ථානුචත්තකවිසෙසකභූතෙනි දුට්ඨෙහිපි උපසග්ගෙනි යුත්තත්තා උපයොගවචනමෙවෙත්ථ විහිත”න්ති. “තස්ස කීරා”තිආදි පන අත්ථානුගතසමඤ්ඤාපරිදීපනං. වත්ථු නාම නගරමාපනාරභභූමිජ්ජපදෙසො “ආරාමවත්ථු, විහාරවත්ථු”තිආදීසු විය.

උක්කාති දණ්ඩදීපිකා. අග්ගහෙසුන්ති “අජ්ජ මඬගලදිවසො, තස්මා සුනක්ඛත්තං, තත්ථාපි අයං සුඛණො මා අතික්කමී”ති රත්තිවිභායනං අනුරක්ඛත්තා, රත්තියං ආලොකකරණත්ථාය උක්කා යපෙත්වා උක්කාසු ජලමානාසු නගරස්ස වත්ථුං අග්ගහෙසුං, තෙනෙතං දීපෙති – උක්කාසු ඨිතාති උක්කට්ඨා. මූලවිභූෂාදි ආකතිගණපක්ඛෙපෙන, නිරුත්තිනයෙන වා උක්කාසු විජ්ජොතයන්තිසු ඨිතාති උක්කට්ඨා, තථා උක්කාසු ඨිතාසු ඨිතා ආසීතිපි උක්කට්ඨාති. මජ්ඣිමාගමට්ඨකථායං පන එවං චුත්තං “තඤ්ච නගරං ‘මඬගලදිවසො සුඛණො, සුනක්ඛත්තං මා අතික්කමී’ති රත්තිමිපි

උක්කාසු යිතාසු මාපිතත්තා උක්කට්ඨාතිපි වුවවති, දණ්ඩදිපිකාසු ජාලෙන්වා ධාරියමානාසු මාපිතත්තාති වුත්තං හොති”ති, (ම. නි. අට්ඨ. 1. මූලපරියායසුත්තවණ්ණනා) තදපිමිනා සංසන්දනි වෙව සමෙති ව නගරවත්ථුපරිග්ගහස්සපි නගරමාපනපරියාපන්නත්තාති දට්ඨබ්බං. අපරෙ පන හණන්ති “භූමිභාගසම්පත්තියා, උපකරණසම්පත්තියා, මනුස්සසම්පත්තියා ව තං නගරං උක්කට්ඨගුණයොගතො උක්කට්ඨාති නාමං ලහති”ති. ලොකියා පන වදන්ති “උක්කා ධාරියති එතස්ස මාපිතකාලෙති උක්කට්ඨා, වණ්ණවිකාරොය”න්ති, ඉත්ථිලිඬ්ඨගවසෙන වායං සමඤ්ඤා, තෙනෙවිධ පයොගො දිස්සති “යථා ව හවං ගොතමො උක්කට්ඨාය අඤ්ඤාති උපාසකකුලාති උපසඬ්ඨකමති”ති (දී. නි. 1.299) මූලපරියායසුත්තාදීසු (ම. නි. 1.1) ව “එකං සමයං හගවා උක්කට්ඨායං විහරති සුභගවතො සාලරාජමූලෙ”තිආදි. එවමෙන්ථ හොතු උපසග්ගවසෙන උපයොගවචනං, කථං පනෙතං සෙසපදෙසු සියාති අනුයොගෙනාහ “තස්ස අනුපයොගත්තා සෙසපදෙසු”ති. තත්ථ තස්සාති උපසග්ගවසෙන උපයොගසඤ්ඤත්තස්ස “උක්කට්ඨ”න්ති පදස්ස. අනුපයොගත්තාති විසෙසනභාවෙන අනුපයුත්තත්තා. සෙසපදෙසුති “සත්තුස්සද”න්තිආදීසු සත්තසු පදෙසු.

කිං නු බ්වායං සද්දපයොගො සද්දලක්ඛණානුගතොති වොදනමපනෙති “තත්ථ...පෙ.... පරියෙසිතබ්බ”න්ති ඉමිනා. තත්ථාති උපසග්ගවසෙන, අනුපයොගවසෙන ව උපයොගවචනන්ති වුත්තෙ දුබ්බිධෙපි විධානෙ. ලක්ඛණන්ති ගහණුපායඤායභූතං සද්දලක්ඛණං, සුත්තං වා. පරියෙසිතබ්බන්ති සද්දසත්ථෙසු විජ්ජමානත්තා ඤාණෙන ගවෙසිතබ්බං, ගහෙතබ්බන්ති වුත්තං හොති. එතෙන හි සද්දලක්ඛණානුගතොවායං සද්දපයොගොති දස්සෙති, සද්දවිදු ව ඉච්ඡන්ති “උපඅනුඅධිආඉච්චාදිපුබ්බවසයොගෙ සත්තමියත්ථෙ උපයොගවචනං පාපුණාති, විසෙසිතබ්බපදෙ ව යථාවිධිමනුපයොගො විසෙසනපදානං සමානාධිකරණභූතාන”න්ති. තත්ත යදා අධි-සද්දො, ආ-සද්දො ව උපසග්ගමත්තං, තදා “තතියාසත්තමීනඤ්ඤා”ති ලක්ඛණෙන අජ්ඣාපුබ්බවසයොගෙ උපයොගවචනං. තථා හි වදන්ති “සත්තමියත්ථෙ කාලදිසාසු උපාත්වජ්ඣාවසයොගෙ, අධිපුබ්බසිද්ධාවසානං පයොගෙ, තජ්ජානවාරෙසු ව දුතියා. කාලෙ පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා, එකං සමයං හගවා, කඤ්චි කාලං පුරෙජාතපච්චයෙන පච්චයො, ඉමං රත්තිං චත්තාරො මහාරාජානො. දිසායං පුරිමං දිසං ධතරට්ඨො. උපාදිපුබ්බවසයොගෙ ගාමං උපවසති, ගාමං අනුවසති, ගාමං ආවසති, අගාරං අජ්ඣාවසති, අධිපුබ්බසිද්ධාවසානං පයොගෙ පථවිං අධිසෙස්සති, ගාමං අධිතිට්ඨති, ගාමං අජ්ඣාවසති. තජ්ජානවාරෙසු නදිං පිවති, ගාමං වරති ඉච්චාදීති.

යදා පන අධි-සද්දො ඉස්සරියත්ථො, ආ-සද්දො ව මරියාදත්ථො, තදා “කම්මජ්ජවචනීයයුත්තෙ”ති ලක්ඛණෙන කම්මජ්ජවචනීයයොගෙ

උපයොගවචනං. තථා හි වදන්ති “අනුආදයො උපසග්ගා, ධීආදයො නිපාතා ව කම්මජ්ජවචනීයසඤ්ඤා හොත්ති කිරියාසම්බන්ධානං කම්මං පවචනීයං යෙසං තෙ කම්මජ්ජවචනීයා”ති. සෙසපදානං පන යථාවිධිමනුපයොගෙ කතරෙන ලක්ඛණෙන උපයොගවචනන්ති? යථාචුත්තලක්ඛණෙනෙව. යජ්ජෙවං තෙසම්පි ආධාරභාවතො නානාධාරතා සියාති? න, බහුනම්පි පදානං නගරවසෙන එකත්ථභාවතො. සකත්ථමත්තඤ්ඤි තෙසං නානාකරණන්ති. අඤ්ඤෙ පන සද්දවිදු එවම්ච්ඡන්ති “සමානාධිකරණපදානං පච්චෙකං කිරියාසම්බන්ධනෙන විසෙසිතබ්බපදෙන සමානවචනතා යථා ‘කටං කරොති, විපුලං, දස්සනීය’න්ති එත්ථ ‘කටං කරොති, විපුලං කරොති, දස්සනීයං කරොති’ති පච්චෙකං කිරියාසම්බන්ධනෙන කම්මත්ථෙයෙව දුතියා”ති, තදෙනං විචාරෙනබ්බං විසෙසනපදානං සමානාධිකරණානං කිරියාසම්බන්ධස්සානාභාවතො. යදා හි කිරියාසම්බන්ධස්සානං, තදා විසෙසනමෙව න හොතිති.

උස්සදතා නාමෙත්ථ බහුලතාති චුත්තං “බහුජන”න්ති. තං පන බහුලතං දස්සෙති “ආකිණ්ණමනුස්ස”න්තිආදිනා. අරඤ්ඤාදීසු ගහෙත්වා පොසෙතබ්බා පොසාවනීයා, එතෙන තෙසං ධම්මභාවං දස්සෙති. ආවිජ්ඣාත්ථාති පරික්ඛිපිත්වා. බණිත්වා කතා පොක්ඛරණී, ආබන්ධිත්වා කතං තළාකං. අවිජ්ජිත්තදකට්ඨානෙයෙව ජලජකුසුමානි ජාතානීති චුත්තං “උදකස්ස නිච්චහරිතානෙවා”ති. උදකස්සාති ව පුරණකිරියායොගෙ කරණත්ථෙ සාම්චවනං “මහත්තෙ මහත්තෙ සාණිපසිබ්බකෙ කාරාපෙත්වා හිරඤ්ඤසුවණ්ණස්ස පුරාපෙත්වා”තිආදීසු (පාරා. 34) විය. සහ ධඤ්ඤානාති සධඤ්ඤාන්ති නගරසද්දාපෙක්ඛාය නපුංසකලිඬිගෙන චුත්තං, යථාචාකායං වා උපයොගවචනෙන. එවං සබ්බත්ථ. පුබ්බණ්ණාපරණ්ණාදිහෙදං බහුධඤ්ඤාසන්නිවයන්ති එත්ථ ආදිසද්දෙන තදුභයවිනිමුත්තං අලාබ්බකුම්භණ්ඩාදීසුපෙයාං සඬිගණ්හාති. තෙනායමත්ථො විඤ්ඤායති — නයිධ ධඤ්ඤාසද්දො සාලිආදිධඤ්ඤාවිසෙසවාචකො, පොසනෙ සාධුත්තමත්තෙන පන නිරවසෙසපුබ්බණ්ණාපරණ්ණාසුපෙයාවාචකො, විරූපෙකසෙසවසෙන වා පයුත්තොති. එත්තාවතාති යථාචුත්තපදත්තයෙන. රාජලීලායාති රාජුනං විලාසෙන. සම්ඤ්ඤා උපහොගපරිහොගසම්පුණ්ණභාවෙන සම්පත්ති සම්ඤ්ඤිසම්පත්ති.

“රාජහොග්ග”න්ති චුත්තෙ “කෙන දින්න”න්ති අවස්සං පුච්ඡිතබ්බතො එවං චුත්තන්ති දස්සෙති “කෙනා”තිආදිනා. රඤ්ඤා විය භුඤ්ජිතබ්බත්ති වා රාජහොග්ගන්ති අට්ඨකථාතො අපරො නයො. යාව පුත්තනත්තපනත්තපරම්පරා කුලසත්තකභාවෙන රාජතො ලද්ධත්තා “රඤ්ඤා දායභූත”න්ති චුත්තං. “ධම්මදායාදා මෙ භික්ඛවෙ භවථා”තිආදීසු (ම. නි. 1.29) විය ව දායසද්දො දායජ්ජපරියායොති ආභ “දායජ්ජන්ති අත්ථො”ති. කථං දින්නත්තා බ්‍රහ්මදෙයාං නාමාති වොදනං

පරිහරති “ඡත්තං උස්සාපෙත්වා”තිආදිනා. රාජනීහාරෙන පරිභුඤ්ජිතබ්බතො හි උද්ධං පරිභොගලාභස්ස බ්‍රහ්මදෙය්‍යානා නාම නත්ථි, ඉදඤ්ච තථා දින්නමෙව, තස්මා බ්‍රහ්මදෙය්‍යං නාමාති වුත්තං හොති. ඡෙජ්ජහෙජ්ජන්ති සරිරදණ්ඩධනදණ්ඩාදිහෙදං දණ්ඩමාහ. නදීතිත්ථපබ්බතාදිසුති නදීතිත්ථපබ්බතපාදගාමද්වාරඅට්ඨිමුඛාදිසු. සෙතච්ඡත්තග්ගහණෙන සෙසරාජකකුධහණ්ඩම්පි ගහිතං තජ්ජමුඛත්තාති වෙදිතබ්බං. “රඤ්ඤා භුඤ්ජිතබ්බ”න්ත්වෙව වුත්තෙ ඉධාධිජ්ජෙතත්ථො න පාකටොති හුත්වා-සද්දග්ගහණං කතං. තඤ්ඤි සො රාජකුලතො අසමුදාගතොපි රාජා හුත්වා භුඤ්ජිතුං ලහතිති අයම්ධාධිජ්ජෙතො අත්ථො. දාතබ්බන්ති දායං, “රාජදාය”න්ති ඉමිනාව රඤ්ඤා දින්නහාවෙ සිද්ධෙ “රඤ්ඤා පසෙනදිනා කොසලෙන දින්න”න්ති පුන ච වචනං කිමත්ථියන්ති ආහ “දායකරාජදීපනත්ථ”න්තිආදි. අසුකෙන රඤ්ඤා දින්නන්ති දායකරාජස්ස අදීපිතත්තා එවං වුත්තන්ති අධිජ්ජායො. එත්ථ ච පට්ඨමනායෙ “රාජහොග්ග”න්ති පදෙ පුච්ඡාසම්භවතො ඉදං වුත්තං, දුතියනායෙ පන “රාජදාය”න්ති පදෙති අයම්පි විසෙසො දට්ඨබ්බො. තත්ථ අතිබහුලතාය පුරතො යපනොකාසාභාවතො පස්සෙනපි ඔදනසුපබ්බාඤ්ජනාදි දියති එතස්සාති පසෙනදි, අලුත්තසමාසවසෙන. සො හි රාජා තණ්ඩුලදොණස්ස ඔදනම්පි තදුපියෙන සුපබ්බාඤ්ජනෙන භුඤ්ජති. තථා හි නං භුත්තපාතරාසකාලෙ සත්ථු සන්තිකමාගන්ත්වා ඉතො විතො ච සම්පරිවත්තන්තං නිද්දාය අභිභුය්‍යමානං උජුකං නිසීදිතුමසක්කොන්තං හගවා –

“මිද්ධි යදා හොති මහග්ගසො ච,
නිද්දායිතා සම්පරිවත්තසායී;
මහාවරාහොව නිවාපවුට්ඨො,
පුනජ්ජුනං ගබ්භමුපෙති මන්දො”ති. (ධ. ප. 325; නෙත්ති. 26, 90);

ඉමාය ගාථාය ඔවදි. භාගිනෙය්‍යාඤ්ච සො සුදස්සනං නාම මාණවං –

“මනුජස්ස සදා සතීමතො,
මත්තං ජානතො ලද්ධහොජනෙ;
තනුකස්ස භවන්ති වෙදනා,
සණ්කං ජීරති ආයුපාලය”න්ති. (සං. නි. 1.24) –

ඉමං ගාථං හගවතො සන්තිකෙ උග්ගහාපෙත්වා අත්තතො භුඤ්ජන්තස්ස ඔසානපිණ්ඩකාලෙ දෙවසිකං හණාපෙති, සො අපරෙන සමයෙන තස්සා ගාථාය අත්ථං සල්ලක්ඛෙත්වා පුනජ්ජුනං ඔසානපිණ්ඩපරිහරණෙන නාලිකොදනමත්තාය සණ්ඨහිත්වා තනුසරීරො බලවා සුඛජ්ජත්තො අහොසීති. උදානට්ඨකථායං (උදා. අට්ඨ. 12) පන එවං වුත්තං “පච්චාමිත්තං පරසෙනං ජිනාතීති පසෙනදී”ති. සද්දවිදුපි හි ජ-කාරස්ස ද-කාරෙ ඉදමුදාහරන්ති. සො හි අත්තතො භාගිනෙය්‍යං අජාතසත්තුරාජානං,

පඤ්චවොරසතාදීනි ච අවරුද්ධකානි ජිනානීති. කොසලරට්ඨස්සාධිපතිභාවතො කොසලො, තස්මා කොසලාධිපතිනා පසෙනදි නාමකෙන රඤ්ඤා දින්නන්ති අත්ථො වෙදිතඛිබ්බො. නිස්සට්ඨපරිච්චත්තතාසඬ්ඛාතෙන සුත අග්ගහෙතඛිබ්බාවෙනෙව දින්නත්තා ඉධ බ්‍රහ්මදෙය්‍යං නාම, න තු පුරිමනයෙ විය රාජසඬ්ඛෙපෙන පරිභුඤ්ජිතඛිබ්බාවෙන දින්නත්තාති ආහ “යථා”තිආදි. නිස්සට්ඨං හුත්වා, නිස්සට්ඨභාවෙන චා පරිච්චත්තං නිස්සට්ඨපරිච්චත්තං, මුත්තවාගවසෙන චජිතන්ති අත්ථො.

සවනං උපලබ්ධොති දස්සෙති “උපලභී”ති ඉමිනා, සො වායමුපලබ්ධො සවනවසෙනෙව ජානනන්ති චුත්තං “සොතද්වාරසම්පත්තවචනනිග්ගොසානුසාරෙන අඤ්ඤාසී”ති. සොතද්වාරානුසාරවිඤ්ඤාණවීථිවසෙන ජානනමෙව හි ඉධ සවනං තෙනෙව “සමණො ඛලු හො ගොතමො”තිආදිනා චුත්තස්සත්ථස්ස අධිගතත්තා, න පන සොතද්වාරවීථිවසෙන සුතමත්තං තෙන තදත්ථස්ස අනාධිගතත්තා. අවධාරණඵලත්තා සද්දපයොගස්ස සබ්බමිපි වාක්‍යං අන්තොගධාවධාරණං. තස්මා තදත්ථජොතකසද්දෙන විනාපි අඤ්ඤත්ථාපොහනවසෙන අස්සොසී ඵව, නාස්ස කොචි සවනන්තරායො අහොසීති අයමත්ථො විඤ්ඤායතීති ආහ “පදපුරණමත්තෙ නිපාතො”ති, අන්තොගධාවධාරණෙපි ච සබ්බස්මිං වාක්‍යෙ නීතත්ථතො අවධාරණත්ථං බො-සද්දග්ගහණං “ඵවා”ති සාමත්ථියා සාතිසයං ඵතදත්ථස්ස විඤ්ඤායමානත්තාති පයමවිකප්පො චුත්තො, නීතත්ථතො අවධාරණෙන කො අත්ථො ඵකන්තිකො කතො, අවධාරිතො චාති චුත්තං “තත්ථා”තිආදි. අථ පදපුරණමත්තෙ බො-සද්දෙන කිං පයොජනන්ති වොදනමපනෙති “පදපුරණෙනා”තිආදිනා, අක්ඛරසමුහපදස්ස, පදසමුහවාක්‍යස්ස ච සිලිට්ඨතාපයොජනමත්තමෙවාති අත්ථො. “අස්සොසී”ති හිදං පදං බො-සද්දෙ ගහිතෙ තෙන චුල්ලිතං මණ්ඩිතං විභූසිතං විය හොන්තං පුරිතං නාම හොති, තෙන ච පුරිමපච්ඡිමපදානි සුබ්බවාරණවසෙන සිලිට්ඨානි හොන්ති, න තස්මිං අග්ගහිතෙ, තස්මා පදපුරණමත්තමිපි පදබ්‍යඤ්ජනසිලිට්ඨතාපයොජනන්ති චුත්තං හොති. මත්තසද්දො වෙන්ථ විසෙසනිවත්තිඅත්ථො, තෙනස්ස අනත්ථන්තරදීපනතා දස්සිතා, ඵව-සද්දෙන පන පදබ්‍යඤ්ජනසිලිට්ඨතාය ඵකන්තිකතා.

“සමණො ඛලු”තිආදි යථාසුතත්ථනිදස්සනන්ති දස්සෙති “ඉදානී”තිආදිනා. සමිතපාපත්තාති ඵත්ථ අවචන්තං අනවසෙසතො සවාසනං සමිතපාපත්තාති අත්ථො ගහෙතඛිබ්බො. ඵවඤ්ඤි බාහිරකච්ඡිතරාගසෙක්ඛාසෙක්ඛපාපසමනතො භගවතො පාපසමනං යථාරහං විසෙසිතං හොති. තෙන චුත්තං “භගවා ච අනුත්තරෙන අරියමග්ගෙන සමිතපාපො”ති. තදෙවත්ථං නිද්දෙසපාඨෙන සාධෙතුං “චුත්තඤ්ඤෙත”න්තිආදිමාහ. අස්සාති අනෙත හික්ඛුනා, භගවතා චා.

සමීනාති සමාපිනා, සමභාවං වා ආපාදයිතා, අස්ස වා සම්පදානභූතස්ස සන්තා
 හොන්තීති අත්ථො. අත්ථානුගතා වායං භගවති සමඤ්ඤාති චුත්තං “භගවා
 වා”තිආදි. තෙනාති තථා සමීතපාපත්තා. යථාභූතං පවත්තො යථාභූච්චං,
 තදෙව ගුණො, තෙන අධිගතං තථා. “බලු”ති ඉදං නෙපාතිකං
 බලුපච්ඡාහත්තිකපදෙ (මී. ප. 4.1.8) විය, න නාමං, අනෙකත්ථත්තා ච
 නිපාතානං අනුස්සවනත්ථොච ඉධාධිප්පෙතොති ආහ “අනුස්සවනත්ථො
 නිපාතො”ති, පරම්පරසවනඤ්ඤෙත්ථ අනුස්සවනං.
 බ්‍රාහ්මණජාතිසමුදාගතන්ති බ්‍රාහ්මණජාතියා ආගතං, ජාතිසිද්ධන්ති චුත්තං
 හොති. ආලපනමත්තන්ති පියාලපනවචනමත්තං, න තදුත්තරි
 අත්ථපරිදීපනං. පියසමුදාහාරා හෙතෙ “හො”ති වා “ආවුසො”ති වා
 “දෙවනං පියා”ති වා. ධම්මපදෙ බ්‍රාහ්මණවත්ථුපායෙන, (ධ. ප. 315
 ආදයො) සුත්තනිපාතෙ ව වාසෙට්ඨසුත්තපදෙන
 බ්‍රාහ්මණජාතිසමුදාගතාලපනභාවං සමත්ථෙතුං “චුත්තමිපි
 චෙත”න්තිආදිමාහ.

තත්‍රායමත්ථො – සවෙ රාගාදිකිඤ්චනෙහි සකිඤ්චනො අස්ස, සො
 ආමන්තනාදීසු “හො හො”ති වදන්තො හුත්වා විවරණතො හොවාදියෙව
 නාම හොති, න බ්‍රාහ්මණො. “අකිඤ්චනං අනාදානං, තමහං බුමි
 බ්‍රාහ්මණ”න්ති (ධ. ප. 396, සු. නි. 625) සෙසගාථාපදං. තත්ථ රාගාදයො
 සත්තෙ කිඤ්චන්ති මද්දන්ති පලිබුද්ධන්තීති කිඤ්චනානි. මනුස්සා කිර
 ගොණෙහි බලං මද්දාපෙන්නා “කිඤ්චෙහි කපිල, කිඤ්චෙහි කාළකා”ති
 වදන්ති, තස්මා කිඤ්චනසද්දො මද්දනත්ථො වෙදිතබ්බො. යථාහ නිද්දෙසෙ
 “අකිඤ්චනන්ති රාගකිඤ්චනං, දොස, මොහ, මාන, දිට්ඨි, කිලෙසකිඤ්චනං,
 දුච්චරිතකිඤ්චනං, යස්සෙතෙ කිඤ්චනා පභීනා සමුච්ඡින්නා වූපසන්නා
 පටිප්පස්සද්ධා අහබ්බුප්පත්තිකා ඤාණග්ගිනා දඬ්ඨා, සො වූච්චති
 අකිඤ්චනො”ති (වුළුති. 28, 32, 60, 63). ගොතමොති ගොත්තවසෙන
 පරිකිත්තනං, යං “ආදිච්චගොත්ත”න්තිපි ලොකෙ වදන්ති, සකාපුත්තොති
 පන ජාතිවසෙන සාකියොති ච තස්සෙව වෙච්චනං. චුත්තඤ්ඤෙතං
 පබ්බජ්ජාසුත්තෙ –

“ආදිච්චා නාම ගොත්තෙන, සාකියා නාම ජාතියා;
 තම්භා කුලා පබ්බජිතොමිහි, න කාමෙ අභිපත්ථය”න්ති. (සු. නි.
 425);

තථා වාහ “ගොතමොති භගවත්තං ගොත්තවසෙන
 පරිකිත්තෙති”තිආදි. තත්ථ ගං තායතීති ගොත්තං, “ගොතමො”ති
 පවත්තමානං අභිධානං, බුද්ධිඤ්ච එකංසිකවිසයතාය රක්ඛතීති අත්ථො.
 යථා හි බුද්ධි ආරම්මණභූතෙන අත්ථෙත විනා න වත්තති, එවං අභිධානං
 අභිධෙයාභූතෙන, තස්මා සො ගොත්තසඬ්ඛාතො අත්ථො තානි රක්ඛතීති

වුච්චති, ගො-සද්දො වෙන්ට අභිධානො, බුද්ධියඤ්ච වත්තති. තථා හි වදන්ති

—

“ගො ගොණෙ වෙන්ද්‍රියෙ භූමාං, වචනෙ වෙච බුද්ධියං;
ආදිච්චෙ රස්මියඤ්චෙච, පාතියෙපි ච වත්තතෙ;
තෙසු අත්ථෙසු ගොණෙ ටී, පුමා ච ඉතරෙ පුමා”ති.

තත්ථ භමානාසු ගතොගොසු දුස්“, ගොපඤ්චමොදොතිආදීසු ගොසද්”
ගොණෙ වත්තති“ .ගොචරො“ .යෙද්‍රිතිආදීසු ඉන්”ගොරක්ඛතිආදීසු න්”
තථා හි .භූමියං සුත්තනිපාතට්ඨකථාය වාසෙට්ඨසුත්තසංවණ්ණනායං වුත්තං
“ගොරක්ඛන්ති ඛෙත්තරක්ඛං, කසිකම්මන්ති වුත්තං හොති පථවී හි .
ති’ගො’ වුච්චති, තප්පහෙදො ච .යථ .නි .සු) තිත්”තඛෙත්“(2.619-626).
“ගොත්තං නාම ද්වෙ ගොත්තානි භීනඤ්ච ගොත්තං, උක්කට්ඨඤ්ච
ගොත්ත .පාවි) තිආදීසුන්”15) වචනෙ, බුද්ධියඤ්ච වත්තති“ .ගොගොත්තං
ගොතමං නමෙති පොරාණකවි”රචනාය ආදිච්චෙ, ආදිච්චඛන්ධුං ගොතමං
සම්මාසම්බුද්ධං නමාමිති හි අත්ථො, “උණ්හගුතිආදීසු” රස්මියං, උණ්හා
ගාවො රස්මියො එතස්සාති හි උණ්හගු, සූරියො .
“ගොසිතවන්දන .ටී .නි .අ) තිආදීසුන්”1.49) පාතියෙ, ගොසඬ්ඛාතං
පාතියං විය සිතං, තදෙව වන්දනං තථාතස් .මිඤ්චි උද්ධනතො
උද්ධරිතපක්කුටීතතෙලස්මිං පක්ඛිත්තෙ තඬ්ඛණඤ්ඤෙව තං තෙලං සිතලං
හොතීතිඵතෙසු . පන අත්ථෙසු ගොණෙ වත්තමානො ගොදො යථාරහං සද්-
ගො චලිඬ්ඛො වෙච පුල්ථිලිඬ්ඛගුත්, සෙසෙසු පන පුල්ලිඬ්ඛොයෙව.

කිං පනෙතං ගොත්තං නාමාති? අඤ්ඤකුලපරම්පරාය අසාධාරණං තස්ස
කුලස්ස ආදිපුරිසසමුදාගතං තංකුලපරියාපන්නසාධාරණං සාමඤ්ඤරූපන්ති
දට්ඨබ්බං. සාධාරණමෙව හි ඉදං තංකුලපරියාපන්නානං සාධාරණතො ච
සාමඤ්ඤරූපං. තථා හි තංකුලෙ ජාතා සුද්ධොදනමහාරාජාදයොපි
“ගොතමො” ත්වෙච වුච්චන්ති, තෙනෙච හගවා අත්තනො පිතරං
සුද්ධොදනමහාරාජානං “අතික්කන්තවරා ඛො ගොතම තථාගතා”ති
(මහාව. 105) අවොච, වෙස්සවණොපි මහාරාජා හගවන්තං
“විජ්ජාවරණසම්පන්නං, බුද්ධං වන්දාම ගොතම”න්ති, (දී. නි. 3.288)
ආයස්මාපි වඬ්ඨිසො ආයස්මන්තං ආනන්දං “සාධු නිබ්බාපනං බුහි,
අනුකම්පාය ගොතමා”ති (සං. නි. 1.212). ඉධ පන හගවන්තමෙව. තෙනාහ
“හගවන්තං ගොත්තවසෙන පරිකිත්තෙති”ති. තස්මාති
යථාවුත්තමත්ථත්තයං පච්චාමසති. එත්ථ ච “සමණො”ති ඉමිනා
සරික්ඛකජනෙහි හගවතො බහුමතභාවො දස්සිතො
තඬ්ඛිසයසම්මතපාපතාපරිකිත්තනතො, “ගොතමො”ති ඉමිනා
ලොකියජනෙහි තඬ්ඛිසයඋළාරගොත්තසම්භූතතාපරිකිත්තනතො.

සකාස්ස සුද්ධොදනමහාරාජස්ස පුත්තො සකාපුත්තො, ඉමිනා පන
උච්චාකුලපරිදීපනං උදිතොදිතවිපුලඛන්තියකුලසම්භූතතාපරිකිත්තනතො.

සබ්බන්තියානාඤ්ඤි ආදිභූතමහාසම්මතමහාරාජතො පටියාය අසමිහින්නං
උළාරතමං සකාරාජකුලං යථාහ -

“මහාසම්මතරාජස්ස, වංසජො හි මහාමුනි;
කප්පාදිස්මිඤ්ඤි රාජාසි, මහාසම්මතනාමකො”ති. (මහාවංසෙ
දුතියපරිච්ඡෙදෙ පටිමගාථා);

කථං සද්ධාපබ්බජිතභාවපරිදීපනන්ති ආහ “කෙනච්ඡි”තිආදි. පරිජියනං
පරිභායනං පාරිජුඤ්ඤං, පරිජීරතීති වා පරිජිණ්ණො, තස්ස භාවො
පාරිජුඤ්ඤං, තෙන. ඤාතිපාරිජුඤ්ඤාගොගපාරිජුඤ්ඤාදිනා කෙනච්ඡි
පාරිජුඤ්ඤන පරිභානියා අනභිභූතො අනජ්ඣොත්ථටො හුත්වා
පබ්බජිතොති අත්ථො. තදෙව පරියායන්තරෙන විභාවෙනුං
“අපරික්ඛිණංයෙව තං කුලං පභායා”ති වුත්තං. අපරික්ඛිණන්ති හි
ඤාතිපාරිජුඤ්ඤාගොගපාරිජුඤ්ඤාදිනා කෙනච්ඡි පාරිජුඤ්ඤන අපරික්ඛයං.
සද්ධාය පබ්බජිතොති සද්ධාය එව පබ්බජිතො. එවඤ්ඤි “කෙනච්ඡි”තිආදිනා
නිවත්තිතවචනං සුපපන්නං හොති. නනු ච “සකාරකුලා පබ්බජිතො”ති ඉදං
උච්චාකුලා පබ්බජිතභාවපරිදීපනමෙව සියා තදත්ථස්සෙව
විඤ්ඤායමානත්තා, න සද්ධාපබ්බජිතභාවපරිදීපනං තදත්ථස්ස
අවිඤ්ඤායමානත්තාති? න ඛො පනෙවං දට්ඨබ්බං මහන්නං ඤාතිපරිච්චටං,
මහන්නඤ්ඤෙව භොගක්ඛන්ධං පභාය සද්ධාපබ්බජිතභාවස්ස අත්ථතො
සිද්ධත්තා. තථා හි ලොකනාථස්ස අභිජාතියං තස්ස කුලස්ස න කිඤ්චි
පාරිජුඤ්ඤං, අථ ඛො වුඩ්ඪියෙව, තතො තස්ස සමිද්ධතමහාවො ලොකෙ
පාකටො පඤ්ඤාතො හොති, තස්මා “සකාරකුලා පබ්බජිතො”ති
එත්තකෙයෙව වුත්තෙ තථා සමිද්ධතමං කුලං පභාය සද්ධාපබ්බජිතභාවො
සිද්ධොයෙවති, ඉමං පරිහාරං “කෙනච්ඡි පාරිජුඤ්ඤනා”තිආදිනා
විභාවෙතීති දට්ඨබ්බං. තතො පරන්ති “කොසලෙසු වාරිකං
වරමානො”තිආදිවචනං.

“සාධු ධම්මරූපි රාජා, සාධු පඤ්ඤාණවා නරො;
සාධු මිත්තානමදුබ්බො, පාපස්සාකරණං සුඛ”න්ති. ආදීසු -

විය සාධුසද්දො ඉධ සුන්දරත්ථොති ආහ “සුන්දරං ඛො පනා”ති. ඛොති
අවධාරණත්ථෙ නිපාතො, පනාති පක්ඛන්තරත්ථෙ. එවං
සාත්ථකතාවිඤ්ඤාපනත්ථස්ස සංවණ්ණනායමෙතෙසං ගහණං. සුන්දරන්ති
ච හද්දකං, හද්දකතා ච පස්සන්නානං හිතසුඛාවහභාවෙනාති වුත්තං
“අත්ථාවහං සුඛාවහ”න්ති. අත්ථො චෙත්ථ
දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථවසෙන තිවිධං හිතං සුඛමිපි තථෙව තිවිධං
සුඛං.

තථාරූපානන්ති තාදිසානං, අයං සද්දතො අත්ථො. අත්ථමත්තං පන
දස්සෙනුං “ඵවරූපාන”න්ති වුත්තං. යාදිසෙහි ච ගුණෙහි භගවා

සමන්තාගතො චතුප්පමාණිකස්ස ලොකස්ස සබ්බකාලමිපි-අව්චන්තාය-සද්ධාය-පසාදනීයො තෙසං යථාභූතසභාවත්තා, තාදිසෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතභාවං සන්ධාය “තථාරූපානං අරහත”න්ති චුත්තන්ති දස්සෙන්නො “යථාරූපො”ති ආදිමාහ. ලද්ධසද්ධානන්ති ලද්ධසද්දහානං, පරජනස්ස සද්ධං පටිලහන්තානන්ති චුත්තං හොති. ලද්ධසද්දානන්ති වා පටිලද්ධකිත්තිසද්දානං, එතෙන “අරහත”න්ති පදස්ස අරහන්තානන්ති අත්ථො, අරහන්තසමඤ්ඤාය ව පාකටභාවො දස්සිතො, අපිච “යථාරූපො සො භවං ගොතමො”ති ඉමිනා “තථාරූපානං”න්ති පදස්ස අනියමවසෙන අත්ථං දස්සෙත්වා සරූපනියමවසෙනපි දස්සෙතුං “යථාභූච්චගුණාධිගමෙන ලොකෙ අරහන්තොති ලද්ධසද්ධාන”න්ති චුත්තං, ඉදමිපි හි “තථාරූපානං”න්ති පදස්සෙව අත්ථදස්සනං, අයමෙව ච නයො ආචරියෙහි අධිප්පෙතො ඉධ ටිකායං, (දී. නි. ටී. 1.255) සාරත්ථදීපනියඤ්ච තථෙව චුත්තත්තා. “යථාරූපා තෙ භවන්නො අරහන්තො”ති අවත්වා “යථාරූපො සො භවං ගොතමො”ති වචනං භගවතියෙව ගරුගාරවචසෙන “තථාරූපානං අරහත”න්ති පුට්ඨවචනනිද්දිට්ඨභාවවිඤ්ඤාපනත්ථං. අත්තනි, ගරුසු ව හි බහුවචනං ඉච්ඡන්ති සද්දවිදු. “යථාභූච්ච...පෙ.... අරහත”න්ති ඉමිනා ව ධම්මප්පමාණානං, ලුඛප්පමාණානඤ්ච සත්තානං භගවතො පසාදාවහනං යථාරූතතො දස්සෙති අරහන්තභාවස්ස තෙසඤ්ඤෙව යථාරහං විසයත්තා, තංදස්සනෙන පන ඉතරෙසමිපි රූපප්පමාණසොසප්පමාණානං පසාදාවහනා දස්සිතායෙව තදවිනාභාවතොති දට්ඨබ්බං.

පසාදසොම්මානීති පසන්තානි, සීතලානි ව, පසාදවසෙන වා සීතලානි, අනෙත පසන්තමනතං දස්සෙති. “දස්සන”න්ති චුත්තෙපි තදුත්තරි කත්තබ්බතාසම්භවතො අයං සම්භාවනත්ථො ලබ්හතීති ආහ “දස්සනමත්තමිපි සාධු හොති”ති. ඉතරථා හි “දස්සනඤ්ඤෙව සාධු, න තදුත්තරි කරණ”න්ති අනධිප්පෙතත්ථො ආපජ්ජති, සම්භාවනත්ථො චෙත්ථ පි-සද්දො, අපි-සද්දො වා ලුත්තනිද්දිට්ඨො. “බ්‍රහ්මවරියං පකාසෙති”ති එත්ථ ඉති-සද්දො “අබ්භුග්ගතො”ති ඉමිනා සම්බන්ධමුපගතො, තස්මා අයං “සාධු හොති”ති ඉධ ඉති-සද්දො “බ්‍රාහ්මණො පොක්ඛරසාති අම්බට්ඨං මාණවං ආමන්තෙසී”ති ඉමිනා සම්බජ්ඣිතබ්බො, “අජ්ඣාසයං කත්වා”ති ව පායසෙසො තදත්ථස්ස විඤ්ඤායමානත්තා. යස්ස හි අත්ථො විඤ්ඤායනි, සද්දො න පයුජ්ජති, සො “පායසෙසො”ති වුව්චති, ඉමමත්ථං විභාවෙන්නො ආහ “දස්සනමත්තමිපි සාධු හොතිති එවං අජ්ඣාසයං කත්වා”ති. මූලපණ්ණාසකෙ වූලසීහනාදසුත්තට්ඨකථාය (ම. නි. අට්ඨ. 1.144) ආගතං කොසියසකුණවත්ථු චෙත්ථ කථෙතබ්බං.

අම්බට්ඨමාණවකථාවණ්ණනා

256. “අජ්ඣාසකො”ති ඉදං පයමපකතියා ගරභාවචනමෙව, දුතියපකතියා පසංසාවචනං කත්වා වොහරන්ති යථා තං “පුරිසො නරො”ති දස්සෙතුං අග්ගඤ්ඤසුත්තපද (දී. නි. 3.132) මුදාහටං. තත්ථ ඉමෙති

කුමාරකතාමෙන සමඤ්ඤිතා ජනා. න කුමාරයන්තීති පණ්ණකුට්ඨ කුමාරං න අප්පෙන්නි න නිජ්ජාදෙන්නි, ගාමනිගමසාමන්තං ඔසරිත්වා වෙදගන්ථෙ කරොන්නාව අච්ඡන්තීති අත්ථො. තං පනෙනෙසං බ්‍රාහ්මණකුමාරසංඝාතං පට්ඨමුත්තියනාමං උපාදාය තතියමෙව ජාතන්ති ආහ “අප්පකුමාරයකාත්ථෙව තතියං අක්ඛරං උපනිබ්බන්ත”න්ති, අක්ඛරන්ති ච නිරුත්ති සමඤ්ඤා. සා හි තස්මිංයෙව නිරුත්තරභාවෙන අඤ්ඤත්ථ අසඤ්චරණතො “අක්ඛර”න්ති වුච්චති. මන්තෙ පරිවත්තෙතීති වෙදෙ සප්පකුමාරයති, පරියාපුණාතීති අත්ථො. ඉධ හි අධිආපුබ්බඉ-සද්දවසෙන පදසන්ධි, ඉතරත්ථ පන කෙ-සද්දවසෙන. මන්තෙ ධාරෙතීති යථාඅධිතෙ මන්තෙ අසම්මුල්ලෙහෙ කත්වා හදයෙ යපෙති.

ආට්ඨකථාවෙදො පරුපසාතකරත්තා සාධුනමපරිභොගොති කත්වා “ඉරුවෙදයපුරුවෙදසාමවෙදාන”න්ති වුත්තං. තත්ථ ඉච්චන්තෙ ථොමියන්තෙ දෙවා එතායාති ඉරු ඉච්ච-ධාතුවසෙන ච-කාරස්ස ර-කාරං කත්වා, ඉත්ථිලිඬිගොයං. යජ්ජන්තෙ පුජ්ජන්තෙ දෙවා අනෙතාති යජ්ජ පුන්තපුංසකලිඬිගවසෙන. සොයන්ති අන්තං කරොන්නි, සායන්ති චා තනුං කරොන්නි පාපමනෙතාති සාමං සො-ධාතුවසත්ථෙ ඔ-කාරස්ස ආ-කාරං කත්වා. විදන්ති ධම්මං, කම්මං චා එතෙහීති වෙදා, තෙ එව මන්තා “සුගතියොපි මුනන්ති, සුයාන්ති ච එතෙහී”ති කත්වා. පහරණං සඬ්ඝට්ඨනං පහතං, ඔට්ඨානං පහතං තථා, තස්ස කරණවසෙන, ඔට්ඨානි චාලෙත්වා පගුණභාවකරණවසෙන පාරං ගතො, න අත්ථවිභාවනවසෙනාති වුත්තං හොති. පාරගුති ච නිච්චසාපෙක්ඛතාය කිත්තත්තසමාසො.

“සහ නිසංශ්චුතා”තිආදිනා යථාචාකායං විහත්‍යන්තවසෙන නිබ්බවනදස්සනං. නිසංශ්චුරුක්ඛාදීනන්ති නිසංශ්චු නාම රුක්ඛවිසෙසො, තදාදිකානමත්ථානන්ති අත්ථො, එතෙන නිසංශ්චුරුක්ඛපරියායං ආදිං කත්වා තප්පමුඛෙන සෙසපරියායානං තත්ථ දස්සිතත්තා සො ගන්ථො නිසංශ්චු නාම යථා තං “පාරාජිකකණ්ඩො, කුසලත්තිකො”ති අයමත්ථො දස්සිතො ඉමිනා යථාරුතමෙව තදත්ථස්ස අධිගතත්තා. ආවරියා පන එවං වදන්ති “වචනියවාචකභාවෙන අත්ථං, සද්දඤ්ච නිබ්බති හින්දති විහජ්ජ දස්සෙතීති නිබ්බන්ධු, සො එව ඛ-කාරස්ස ස-කාරං කත්වා ‘නිසංශ්චු’ති වුත්තො”ති (දී. නි. ටී. 1.256), තදෙන අට්ඨකථානායතො අඤ්ඤායදස්සනන්ති ගහෙතබ්බං. ඉතරථා හි සො අට්ඨකථාය විරොධො සියා, විචාරෙතබ්බමෙතං. අක්ඛරවින්තකා පන එවමිච්ඡන්ති “තත්ථ තත්ථාගතාති නාමාති නිස්සෙසතො සට්ඨන්ති රාසිං කරොන්නි එත්ථාති නිසංශ්චු නිග්ගහිතාගමොනා”ති. වෙච්චනප්පකාසකන්ති පරියායසද්දදීපකං, එකෙකස්ස අත්ථස්ස අනෙකපරියායවචනවිභාවකන්ති අත්ථො. නිදස්සනමත්තඤ්චෙනං අනෙකෙසමිති අත්ථානං එකසද්දවචනියතාවිභාවනවසෙනපි තස්ස ගන්ථස්ස පවත්තත්තා. කො පනෙසොති? එතරහි නාමලිඬිගානුසාසනරතනමාලාහිධානප්පදීපිකාදි. වච්චෙදාදිලක්ඛණා කිරියා කප්පියති එතෙනාති කිරියාකප්පො, තථෙව

විවිධං කප්පියති එතෙනාති විකප්පො, කිරියාකප්පො ච සො විකප්පො වාති කිරියාකප්පවිකප්පො. සො හි වණ්ණපදසම්බන්ධපදත්ථාදිවිභාගතො බහුවිකප්පොති කත්වා “කිරියාකප්පවිකප්පො”ති වුච්චති, සො ච ගන්ථවිසෙසොයෙවාති වුත්තං. “කචීනං උපකාරාවහං සත්ථ”න්ති, චතුත්තම්පි කචීනං කවිභාවසම්පදාභොගසම්පදාදිපයොජනවසෙන උපකාරාවහො ගන්ථොති අත්ථො. කො පනෙසොති? කඛ්ඛන්ධනවිධිවිධායකො කඛ්ඛාලඬිකාරගීතාසුබොධාලඬිකාරාදි. ඉදං පන මූලකිරියාකප්පගන්ථං සන්ධාය වුත්තං. සො හි මහාවිසයො සතසහස්සගාථාපරිමාණො, යං “නයවරියාදිපකරණ”න්තිපි වදන්ති. වචනත්ථතො පන කිටයති ගමෙති ඤාපෙති කිරියාදිවිභාගන්ති කෙටුහං කිට-ධාතුතො අභපච්චයවසෙන, අ-කාරස්ස ච උකාරො. අථ වා කිරියාදිවිභාගං අනවසෙසපරියාදානතො කිටෙන්තො ගමන්තො ඔහෙති පුරෙතීති කෙටුහං කිට-සද්ද්වපපදඋභධාතුවසෙන. අපිච කිටන්ති ගච්ඡන්ති කවයො බන්ධෙසු කොසල්ලමෙතෙනාති කෙටුහං, පුරිමනයෙනෙවත්ථ පදසිද්ධි. යානකරණාදිවිභාගතො, නිබ්බවනවිභාගතො ච අක්ඛරා පහෙදියන්ති එතෙනාති අක්ඛරප්පහෙදො, තං පන ඡසු වෙදඬිගෙසු පරියාපන්නං පකරණද්වයමෙවාති වුත්තං. “සික්ඛා ච නිරුත්ති වා”ති. තත්ථ සික්ඛන්ති අක්ඛරසමයමෙතායාති සික්ඛා, අකාරාදිවණ්ණානං යානකරණපයතනපටිපාදකසත්ථං. නිච්ඡයෙන, නිස්සෙසතො වා උත්ති නිරුත්ති, වණ්ණාගමවණ්ණවිපරියායාදිලක්ඛණං. වුත්තඤ්ච –

“වණ්ණාගමො වණ්ණවිපරියායො,
ද්වෙ වාපරෙ වණ්ණවිකාරනාසා;
ධාතුස්ස අත්ථාතිසයෙන යොගො,
තද්වචතෙ පඤ්චවිධා නිරුත්ති”ති. (පාරා. අට්ඨ. 1.වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා; විසුද්ධි. 1.144; මහානි. අට්ඨ. 1.50);

ඉධ පන තබ්බසෙන අනෙකධා නිබ්බවනපරිදීපකං සත්ථං උත්තරපදලොපෙන “නිරුත්ති”ති අධිප්පෙනං නිබ්බවනවිභාගතොපි අක්ඛරපහෙදභාවස්ස ආවරියෙහි (දී. නි. ටී. 1.256) වුත්තත්තා, තමන්තරෙන නිබ්බවනවිභාගස්ස ච ඛ්‍යාකරණඬිගෙන සඬිගහිතත්තා. ඛ්‍යාකරණං, නිරුත්ති ච හි පච්චෙකමෙව වෙදඬිගං යථාහු –

“කප්පො ඛ්‍යාකරණං ජොති-සත්ථං සික්ඛා නිරුත්ති ව;
ජන්දොච්චිති වෙතානි, වෙදඬිගානි වදන්ති ඡා”ති.

තස්මා ඛ්‍යාකරණඬිගෙන අසඬිකරභූතමෙව නිරුත්තිනයෙන නිබ්බවනමිධාධිප්පෙනං, න ඡසු ඛ්‍යාඤ්ජනපදෙසු විය තද්වහසාධාරණනිබ්බවනං වෙදඬිගවිසයත්තාති වෙදිතබ්බං. අයං පනෙත්ථ මහානිද්දෙසට්ඨකථාය (මහානි. අට්ඨ. 50) ආගතනිරුත්තිනයවිනිච්ඡයො. තත්ථ හි “නක්ඛත්තරාජාරිව තාරකාන”න්ති (ජා. 1.1.11, 25) එත්ථ ර-

කාරාගමො විය අවිජ්ජමානස්ස අක්ඛරස්ස ආගමො වණ්ණාගමො නාම. භිංසනත්තා “භිංසො”ති වත්තබ්බෙ “සීහො”ති පරිවත්තනං. විය විජ්ජමානානමක්ඛරානං හෙට්ඨපරියවසෙන පරිවත්තනං. වණ්ණවිපරියායො නාම. “නවජන්තකෙදානි දියාති”ති (ජා. 1.6.88) එත්ථ අ-කාරස්ස ඵ-කාරාපජ්ජනං. විය අඤ්ඤක්ඛරස්ස අඤ්ඤක්ඛරාපජ්ජනං. වණ්ණවිකාරො නාම. “ජීවනස්ස මුතො ජීවනමුතො”ති වත්තබ්බෙ “ජීමුතො”ති ව-කාර න-කාරානං. විනාසො විය විජ්ජමානක්ඛරානං. විනාසො වණ්ණවිනාසො නාම. “ඵරුසාහි වාචාහි පකුබ්බමානො, ආසජ්ජ මං ත්වං වදසෙ කුමාරා”ති (ජා. 1.10.85) එත්ථ “පකුබ්බමානො”ති පදස්ස අභිභවමානොති අත්ථපටිපාදනං. විය තත්ථ තත්ථ යථායොගං. විසෙසත්ථපටිපාදනං. ධාතුනමත්ථාතිසයෙන යොගො නාමාති.

යථාචුත්තජපහෙදානං තිණ්ණං වෙදානං අයං චතුත්ථොයෙව සියා, අථ කෙන සද්ධිං පඤ්චමොති ආහ “ආඨබ්බණුවෙදං චතුත්ථං කත්වා”ති. ආඨබ්බණුවෙදො නාම ආඨබ්බණුවෙදිකෙහි විහිතො පරුපසාතකරො මන්තො, සො පන ඉතිහාසපඤ්චමභාවජ්ජකාසනත්ථං ගණිතතාමත්තෙන ගහිතො, න සරුපවසෙන, එවඤ්ච කත්වා “එතෙස”න්ති පදස්ස තෙසං තිණ්ණං වෙදානන්ත්වෙව අත්ථො ගහෙතබ්බො. තඤ්ඤි “තිණ්ණං වෙදාන”න්ති එතස්ස විසෙසනන්ති. ඉතිහ අසාති එවං ඉධ ලොකෙ අහොසි “ආසා”තිපි කත්ථවි පායො, සොයෙවත්ථො. ඉහ යානෙ ඉති එවං, ඉදං වා කම්මං, වත්ථුං වා ආස ඉච්ඡාහිතිපි අත්ථො. තස්ස ගන්ථස්ස මහාවිසයතාදීපනත්ථඤ්චෙත්ථ විච්ඡාවචනං, ඉමිනා “ඉතිහාසා”ති වචනෙන පටිසංයුත්තො ඉතිහාසො තද්ධිතවසෙනාති අත්ථං දස්සෙති. ඉතිහ ආස, ඉතිහ ආසා”ති ඊදිසවචනපටිසංයුත්තො ඉතිහාසො නිරුත්තිතයෙනාති අත්ථදස්සනන්තිපි වදන්ති. අක්ඛරවිත්තකා පන එවමිච්ඡන්ති “ඉතිහ-සද්දො පාරම්පරියොපදෙසෙ එකොව නිපාතො, අසති විජ්ජති අසො, ඉතිහ අසො එතස්මිත්ති ඉතිහාසො සමාසවසෙනා”ති, තෙසං මතෙ “ඉතිහ අසා”ති එත්ථ එවං පාරම්පරියොපදෙසො අස විජ්ජමානො අහොසිති අත්ථො. “පුරාණකථාසඬ්ඛාතො”ති ඉමිනා තස්ස ගන්ථවිසෙසභාවමාහ, භාරතනාමකානං ද්වෙහාතිකරාජුනං යුද්ධකථා, රාමරඤ්ඤො සීතාහරණකථා, නරසිහරාජුජපත්තිකථාති එවමාදිපුරාණකථාසඬ්ඛාතො භාරතපුරාණරාමපුරාණනරසිහපුරාණාදිගන්ථො ඉතිහාසො නාමාති චුත්තං හොති. “තෙසං ඉතිහාසපඤ්චමානං වෙදාන”න්ති ඉමිනා යථාචාකායං “තිණ්ණං වෙදාන”න්ති එත්ථ විසෙසනභාවං දස්සෙති.

පජ්ජති අත්ථො එතෙනාති පදං, නාමාඛ්‍යාතොපසග්ගනිපාතාදිවසෙන අනෙකවිභාගං විහත්තියන්තපදං. තදපි ඛ්‍යාකරණෙ ආගතමෙවාති චුත්තං “තදවසෙස”න්ති, පදතො අවසෙසං පකතිපච්චයාදිසද්දලක්ඛණභූතන්ති අත්ථො. තං තං සද්දං, තදත්ථඤ්ච ඛ්‍යාකරොති ඛ්‍යාවික්ඛති එතෙනාති ඛ්‍යාකරණං, විසෙසෙන වා ආකරියන්තෙ පකතිපච්චයාදියො

අහිනිප්ඵාදියන්තෙ එත්ථ, අනෙතානි වා බ්‍යාකරණං, සාධුසද්දානමන්වාබ්‍යායකං මුද්ධබොධබ්‍යාකරණං සාරස්සතබ්‍යාකරණං පාණිනීබ්‍යාකරණවන්ද්‍රබ්‍යාකරණාදි අධුනාපි විජ්ජමානසත්ථං. අධියතීති අප්ඤ්ඤායති. වෙදෙතීති පරෙසං වාචෙති. ව-සද්දො අත්ථද්වයසමුච්චිතනත්ථො, විකප්පනත්ථො වා අත්ථන්තරස්ස විකප්පිතත්තා. විචිත්‍රා හි තද්ධිතවුත්ති. පදකොති බ්‍යාකරණෙසු ආගතපදකොසල්ලං සන්ධාය වුත්තං, වෙය්‍යාකරණොති තදවසිට්ඨපකතිපච්චයාදිසද්දවිධිකොසල්ලන්ති ඉමස්සත්ථස්ස විඤ්ඤාපනත්ථං පදද්වයස්ස එකතො අත්ථවචනං. එසා හි ආචරියානං පකති, යදිදං යෙන කෙනචි පකාරෙන අත්ථන්තරවිඤ්ඤාපනං. අයං අට්ඨකථාතො අපරො නයො – තෙ එව වෙදෙ පදසො කායතීති පදකොති. තත්ථ පදසොති ගජ්ජබන්ධපජ්ජබන්ධපදෙන. කායතීති කථෙති යථා “ජාතක”න්ති, ඉමිනා වෙදකාරකසමත්ථතං දස්සෙති. එවඤ්ඤි “අප්ඤ්ඤායකො”තිආදිහි ඉමස්ස විසෙසො පාකටො හොතීති.

ආයතිං හිතං බාලජනසංඛ්‍යාතො ලොකො න යතති න ඊහති අනෙතානි ලොකායතං. තඤ්ඤි ගන්ථං නිස්සාය සත්තා පුඤ්ඤකිරියාය චිත්තමිපි න උප්පාදෙන්ති, ලොකා වා බාලජනා ආයතන්ති උස්සහන්ති වාදස්සාදෙන එත්ථාති ලොකායතං. අඤ්ඤමඤ්ඤවිරුද්ධං, සග්ගමොක්ඛවිරුද්ධං වා තනොන්ති එත්ථාති විතණ්ඩො ඩ-පච්චයවසෙන, න-කාරස්ස ව ණ-කාරං කත්වා, විරුද්ධෙන වාදදණ්ඩෙන තාලෙන්ති වාදිනො එත්ථාති විතණ්ඩො තඬ්ඨ-ධාතුවසෙන, නිග්ගහිතාගමඤ්ච කත්වා. අදෙසමිපි යං නිස්සාය වාදිනං වාදො පවත්තො, තං තෙසං දෙසතොපි උපචාරවසෙන වුවිචති යථා “චක්ඛුං ලොකෙ පියරූපං සාතරූපං, එත්ථෙසා තණ්හා පභීයමානා පභීයති, එත්ථ නිරුජ්ඣමානා නිරුජ්ඣති”ති, (දී. නි. 2.401; ම. නි. 1.133; විහ. 204) විසෙසෙන වා පණ්ඩිතානං මනං තඬ්ඨන්ති වාලෙන්ති එතෙනාති විතණ්ඩො, තං වදන්ති, සො වාදො වා එතෙසන්ති විතණ්ඩවාදා, තෙසං සත්ථං තථා. ලක්ඛණදීපකසත්ථං උත්තරපදලොපෙන, තද්ධිතවසෙන වා ලක්ඛණන්ති දස්සෙති “ලක්ඛණදීපක”න්තිආදිනා. ලක්ඛියති බුද්ධභාවාදි අනෙතානි ලක්ඛණං, නිග්‍රොධබ්බිමිකාදි. තෙනාහ “යෙසං වසෙනා”තිආදි. ද්වාදසසහස්සගන්ථපමාණන්ති එත්ථ භාණුවාරප්පමාණාදීසු විය බාත්තිංසක්ඛරගන්ථොව අධිප්පෙනො. වුත්තඤ්ඤි –

“අට්ඨක්ඛරා එකපදං, එකා ගාථා චතුප්පදං;
ගාථා වෙකා මතො ගන්ථො, ගන්ථො බාත්තිංසතක්ඛරො”ති.

ද්වාදසහි ගුණිතසහස්සබාත්තිංසක්ඛරගන්ථප්පමාණන්ති අත්ථො. යත්ථාති යස්මිං ලක්ඛණසත්ථෙ, ආධාරෙ වෙනං භූමිමං යථා “රුක්ඛෙ සාබ්‍ය”ති. සොළස ව සහස්සඤ්ච සොළසසහස්සං, සොළසාධිකසහස්සගාථාපරිමාණාති අත්ථො. එවඤ්ඤි ආධාරාධෙය්‍යවචනං

සුපපන්නං හොතීති. පධානවසෙන බුද්ධානං ලක්ඛණදීපනතො බුද්ධමත්තා නාම. පච්චෙකබුද්ධාදීනම්පි හි ලක්ඛණං තත්ථ දීපිතමෙව. තෙන චුත්තං “යෙසං වසෙනා”තිආදි.

“අනුතො පරිපූරකාරී”ති අත්ථමත්තදස්සනං, සද්දතො පන අධිගතමත්ථං දස්සෙතුං “අවයො න හොතී”ති චුත්තං. කො පනෙස අවයොති අනුයොගමපනෙති “අවයො නාමා”තිආදිනා. අයමෙත්තාධිප්පායො – යො තාති සන්ධාරෙතුං සක්කොති, සො “වයො”ති වුච්චති. යො පන න සක්කොති, සො අවයො නාම. යො ව අවයො න හොතී, සො “ද්වෙ පටිසෙධා පකතියත්ථගමකා”ති ඤායෙන වයො ඵවාති. වයතීති හි වයො, ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු කත්ථවිපි අපරිකිලමත්තො අවිත්ථායත්තො තෙ ගන්ථෙ සන්තානෙ පණෙති ඛාචහරතීති අත්ථො. අයං පන විනයට්ඨකථානයො (පාරා. 84) – අනවයොති අනු අවයො, සන්ධිවසෙන උ-කාරලොපො, අනු අනු අවයො අනුතො, පරිපුණ්ණසිප්පොති අත්ථො. වයොති හි හාති “ආයවයො”තිආදිසු විය, නත්ථි එතස්ස යථාචුත්තගන්ථෙසු වයො උභතතාති අවයො, අනු අනු අවයො අනවයොති.

“අනුඤ්ඤාතො”ති පදස්ස කම්මසාධනවසෙන, “පටිඤ්ඤාතො”ති පදස්ස ව කත්තුසාධනවසෙන අත්ථං දස්සෙත්තො “ආචරියෙනා”තිආදිමාහ. අස්සාති අම්බට්ඨස්ස. පාළියං “යමහං ජානාමි, තං ත්වං ජානාසී”ති ඉදං අනුජානනාකාරදස්සනං, “යං ත්වං ජානාසී, තමහං ජානාමි”ති ඉදං පන පටිජානනාකාරදස්සනන්ති දස්සෙති “යං අහ”න්තිආදිනා. “ආම ආචරියා”ති හි යථාගතං පටිජානනවචනමෙව අත්ථවසෙන චුත්තං. යන්ති තෙවිජ්ජකං පාවචනං. තස්සාති ආචරියස්ස. පටිච්චනදානමෙව පටිඤ්ඤා තථා, තාය සයමෙව පටිඤ්ඤාතොති අත්ථො. “සකෙ”තිආදි අනුජානනපටිජානනාධිකාරදස්සනං. අදෙසස්සපි දෙසම්ච කප්පනාමත්තෙනාති චුත්තං “කතරස්මි”න්තිආදි. සස්ස අත්තතො සන්තකං සකං. ආචරියානං පරම්පරතො, පරම්පරභූතෙහි වා ආචරියෙහි ආගතං ආචරියකං. තිස්සො විජ්ජා, තාසං සමුහො තෙවිජ්ජකං, වෙදත්තයං. පධානං වචනං, පකට්ඨානං වා අට්ඨකාදීනං වචනං පාවචනං.

257. ඉදානි යෙනාධිප්පායෙන බ්‍රාහ්මණො පොක්ඛරසාතී අම්බට්ඨං මාණවං ආමන්තෙත්වා “අයං තාතා”තිආදිවචනමබ්ථි, තදධිප්පායං විභාවෙන්තො “එස කීරා”තිආදිමාහ. තත්ථ උග්ගතස්සාති පුබ්බෙ පාකට්ඨස්ස කිත්තිමතො පොරාණජනස්ස. බහු ජනාති පුරණකස්සපාදයො සන්ධාය චුත්තං. එකච්චන්ති ඛත්තියාදිජාතිමත්තං, ලොකසම්මතං වා ජනං. ගරුති භාරියං, අත්තානං තතො මොචෙත්වා අපගමනමත්තම්පි දුක්කරං හොති, පගෙව තදුත්තරි කරණන්ති චුත්තං හොති. අනත්ථො නාම තථාපගමනාදිනා නින්දාඛ්‍යාරොසඋපාරම්භාදි.

“අබ්භුග්ගතො”ති එත්ථ අභිසද්දයොගෙන ඉත්ථම්භුතාඛ්‍යානත්ථවසෙනෙව “ගොතම”න්ති උපයොගවචනං. “තං භවන්තං, තථා සන්තංයෙවා”ති පදෙසුපි තස්ස අනුපයොගත්තා තදත්ථවසෙනෙවාති දස්සෙති “තස්ස භොතො”තිආදිනා. තෙනාහ “ඉධාපි”තිආදි. තථා සතොයෙවාති යෙනාකාරෙන අරහතාදිනා සද්දො අබ්භුග්ගතො, තෙනාකාරෙන සන්තස්ස භූතස්ස එව තස්ස භවතො ගොතමස්ස සද්දො යදි වා අබ්භුග්ගතොති අත්ථො. අපිච තං භවන්තං ගොතමං තථා සන්තංයෙවාති එකස්සපි අත්ථස්ස ද්වික්ඛත්තුං සම්බන්ධභාවෙන වචනං සාමඤ්ඤවිසිට්ඨතාපරිකප්පනෙන අත්ථවිසෙසවිඤ්ඤාපනත්ථං, තස්මා “තස්ස භොතො ගොතමස්සා”ති සාමඤ්ඤසම්බන්ධභාවෙන විච්ඡින්නදිත්වා “තථා සතොයෙවා”ති විසෙසසම්බන්ධභාවෙන යොජෙතබ්බං. යදි-සද්දො චෙත්ථ සංසයත්ථො ද්වින්නම්පි අත්ථානං සංසයිතබ්බත්තා. වා-සද්දො ච විකප්පනත්ථො තෙසු එකස්ස විකප්පෙතබ්බත්තා. සද්දවිදු පන එවං වදන්ති – “ඉමස්ස වචනං සච්චං වා යදි වා මුසා”තිආදීසු විය යදි-සද්දො වා-සද්දො ච උභොපි විකප්පත්ථායෙව. යදි-සද්දොපි හි “යං යදෙව පරිසං උපසඬ්ඛමති යදි ඛත්තියපරිසං යදි බ්‍රාහ්මණපරිස”න්තිආදීසු (අ. නි. 5.34) වා-සද්දත්ථො දිස්සති. “අප්පං වස්සසතං ආයු, ඉදානෙනරහි විජ්ජති”තිආදීසු විය ව ඉධ සමානත්ථසද්දපයොගොති. පාළියං “යදි වා නො තථා”ති ඉදම්පි “සන්තංයෙව සද්දො අබ්භුග්ගතො”ති ඉමිනා සම්බජ්ඣිත්වා යථාචුත්තනයෙනෙව යොජෙතබ්බං. නනු “ගොතම”න්ති පදෙයෙව උපයොගවචනං සියා, න එත්ථාති වොදනය “ඉධාපි”තිආදි චුත්තං, තස්ස අනුපයොගත්තා, විච්ඡින්නදිත්වා සම්බන්ධවිසෙසභාවෙන යොජෙතබ්බත්තා වා ඉධාපි ඉත්ථම්භුතාඛ්‍යානත්ථවසෙනෙව උපයොගවචනං නාමාති චුත්තං භොති. ඉත්ථම්භුතාඛ්‍යානං අත්ථො යස්ස තථා, අභිසද්දො, ඉත්ථම්භුතාඛ්‍යානමෙව වා අත්ථො තථා, සොයෙවත්ථො. යදග්ගෙන හි සද්දයොගො භොති, තදග්ගෙන අත්ථයොගොපිති.

258. භොති අත්තනො ආවරියං ආලපති. යථා-සද්දං සාත්ථකං කත්වා සහ පාඨසෙසෙන යොජෙතුං “යථා සක්කා”තිආදි චුත්තං. සොති භගවා. පුරිමනයෙ ආකාරත්ථජොතනයථා-සද්දයොග්‍යතො කථන්ති පුච්ඡාමත්තං, ඉධ පන තදයොග්‍යතො “ආකාරපුච්ඡා”ති චුත්තං. බාහිරකසමයෙ ආවරියම්හි උපජ්ඣායසමුදාවාරොති ආහ “අථ නං උපජ්ඣායො”ති, උපජ්ඣායසඤ්ඤිතො ආවරියබ්‍රාහ්මණොති අත්ථො.

කාමඤ්ච මන්තො, බ්‍රහ්මං, කප්පොති තිබ්බිධො වෙදො, තථාපි අට්ඨකාදි චුත්තං පධානභූතං මූලං මන්තො, තදත්ථවිචරණමත්ථං බ්‍රහ්මං, තත්ථ චුත්තනයෙන යඤ්ඤකිරියාවිධානං කප්පොති මන්තස්සෙව පධානභාවතො, ඉතරෙසඤ්ච තන්තිස්සයෙනෙව ජාතත්තා මන්තග්ගහණෙන බ්‍රහ්මකප්පානම්පි ගහණං සිද්ධමෙවාති දස්සෙති “තීසු

වෙදෙසු”ති ඉමිනා. මන්තොති හි අට්ඨකාදීහි ඉසිහි චුත්තමුලවෙදස්සෙව නාමං, වෙදොති සබ්බස්ස, තස්මා “වෙදෙසු”ති චුත්තෙ සබ්බෙසමිපි ගහණං සිජ්ඣාතීති වෙදිතබ්බං. ලක්ඛණානීති ලක්ඛණදීපකානි මන්තපදානි. පජ්ජගජ්ජබන්ධපවෙසනවසෙන පක්ඛිපිත්වා. බ්‍රාහ්මණවෙසෙනෙවාති වෙදවාචකබ්‍රාහ්මණලිඬිගෙනෙව. වෙදෙති මහාපුරිසලක්ඛණමන්තෙ. මහෙසක්ඛා සත්තාති මහාපුඤ්ඤවන්තො පණ්ඩිතසත්තා. ජානිස්සන්ති ඉති මනසි කත්වා වාචෙන්තීති සම්බන්ධො. තෙනාති තථා වාචනතො. පුබ්බෙති “තථාගතො උජ්ජජ්ජස්සති”ති වත්තබ්බකාලතො පභුති තථාගතස්ස ධරමානකාලෙ. අජ්ඣායිතබ්බවාචෙතබ්බභාවෙන ආගච්ඡන්ති පාකටා භවන්ති. එකගාථාද්විගාථාදිවසෙන අනුක්කමෙන අන්තරධායන්ති. න කෙවලං ලක්ඛණමන්තායෙව, අථ ඛො අඤ්ඤෙපි වෙදා බ්‍රාහ්මණානං අඤ්ඤාණභාවෙන අනුක්කමෙන අන්තරධායන්ති එවාති ආචරියෙන (දී. නි. ටී. 1.258) චුත්තං.

බුද්ධභාවපත්ථනා පණ්ඩි, පාරමිසම්භරණං සමාදානං, කම්මස්සකතාදිපඤ්ඤා ඤාණං. “පණ්ඩිමහතො සමාදානමහතොතිආදිනා පච්චෙකං මහන්තසද්දො යොජෙතබ්බො”ති (දී. නි. ටී. 1.258) ආචරියෙන චුත්තං. එවඤ්ච සති කරුණා ආදි යෙසං සද්ධාසීලාදීනං තෙ කරුණාදයො, තෙ එව ගුණා කරුණාදිගුණා, පණ්ඩි ච සමාදානඤ්ච ඤාණඤ්ච කරුණාදිගුණා ච, තෙහි මහන්තො පණ්ඩිසමාදානඤාණකරුණාදිගුණමහන්තොති නිබ්බවනං කාතබ්බං. එවඤ්ච ද්වන්දුතොපරත්තා මහන්තසද්දො පච්චෙකං යොජියතීති. අපිච පණ්ඩි ච සමාදානඤ්ච ඤාණඤ්ච කරුණා ච, තමාදි යෙසං තෙ තථා, තෙයෙව ගුණා, තෙහි මහන්තොති නිබ්බවනෙනපි අත්ථො සුපපන්නො හොති, පණ්ඩිමහන්තතාදි වස්ස බුද්ධවංස (බු. වං. 9 ආදයො) චරියාපිටකාදි (චරියා. 1 ආදයො) වසෙන වෙදිතබ්බො. මහාපදානසුත්තට්ඨකථායං පන “මහාපුරිසස්සාති ජාතිගොත්තකුලපදෙසාදිවසෙන මහන්තස්ස පුරිසස්සා”ති (දී. නි. අට්ඨ. 2.33) චුත්තං. තත්ථ “බත්තියො, බ්‍රාහ්මණො”ති එවමාදි ජාති. “කොණ්ඩඤ්ඤො, ගොතමො”ති එවමාදි ගොත්තං. “පොණ්ඩකා, වික්ඛල්ලිකා, සාකියා, කොලියා”ති එවමාදි කුලපදෙසො, තදෙනං සබ්බමිපි ඉධ ආදිසද්දෙන සඬගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. එවඤ්ච සති “ද්වෙයෙව ගතියො භවන්ති”ති උභින්නං සාධාරණවචනං සමත්ථිතං හොතීති.

නිට්ඨාති නිජ්ජත්තියො සිද්ධියො. නන්වායං ගති-සද්දො අනෙකත්ථො, කස්මා නිට්ඨායමෙව චුත්තොති ආහ“කාමඤ්චාය”න්තිආදි. භවහෙදෙති නිරයාදිභවවිසෙසෙ. සො හි සුවරිතද්වරිතකම්මෙන සත්තෙහි උපපජ්ජනවසෙන ගන්තබ්බාති ගති. ගච්ඡති පවත්තති එත්ථාති ගති, නිවාසට්ඨානං. ගමති යථාසභාවං ජානාතීති ගති. පඤ්ඤා, ගමනං ඛ්‍යාපනං ගති, විස්සට්ඨාවො, සො පන ඉතො ච එත්තො ච ඛ්‍යාපෙත්වා ධීතතාව. ගමනං නිජ්ජත්තනං ගති, නිට්ඨා, අජ්ඣාසයපටිසරණත්ථාපි

නිදස්සනනායෙන ගහිතා. තථා හෙස “ඉමෙසං ඛො අහං භික්ඛූනං සීලවත්තානං කල්‍යාණධම්මානං නෙව ජානාමි ආගතිං වා ගතිං වා”ති (ම. නි. 1.508) එත්ථ අප්ඤ්ඤාසයෙ වත්තති, “නිබ්බානං අරහතො ගති”ති (පරි. 339) එත්ථ පටිසරණෙ, පරායණෙ අපස්සයෙති අත්ථො. ගච්ඡති යථාරූපි පවත්තතිති ගති, අප්ඤ්ඤාසයො. ගච්ඡති අවචරති, අවචරණවසෙන වා පවත්තති එත්ථාති ගති, පටිසරණං. සබ්බසංඛාරවිසංඤ්ඤාත්තස්ස හි අරහතො නිබ්බානමෙව පටිසරණං, ඉධ පන නිට්ඨායං වත්තතිති වෙදිතබ්බො තදඤ්ඤාසමවිසයත්තා.

නනු ද්විත්තං නිප්පත්තිනං නිමිත්තභූතානි ලක්ඛණානි විසදිසානෙව, අථ කස්මා “යෙහි සමන්තාගතස්සා”තිආදිනා තෙසං සදිසභාවො චුත්තොති වොදනාලෙසං දස්සෙත්වා සොධෙත්තො “තත්ථ කිඤ්චාපි”තිආදිමාහ. සමානෙපි නිග්‍රොධබ්බිමතාදිලක්ඛණභාවෙ අත්ථෙව කොච්ඡි තෙසං විසෙසොති දස්සෙතුං “න තෙහෙව බුද්ධො භොති”ති චුත්තං. “යථා හි බුද්ධානං ලක්ඛණානි සුචිසදානි, සුපරිබ්‍යත්තානි, පරිපුණ්ණානි ව භොන්ති, න එවං චක්ඛවත්තින”න්ති අයං පන විසෙසො ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන (දී. නි. ටී. 1.258) පකාසිතො. ජායන්ති භින්තෙසුපි අත්ථෙසු අභින්තධීසද්දා එතායාති ජාති, ලක්ඛණභාවමත්තං. චුත්තඤ්ඤි –

“සබ්බලාදීසු භින්තෙසු, යාය වත්තන්තුභින්තධී;
සද්දා සා ජාතිරෙසා ව, මාලාසුත්තමිවත්ථිතා”ති.

තස්මා ලක්ඛණතාමත්තෙන සමානභාවතො විසදිසානිපි තානියෙව චක්ඛවත්තිනිප්පත්තිනිමිත්තභූතානි ලක්ඛණානි සදිසානි විය කත්වා තානි බුද්ධනිප්පත්තිනිමිත්තභූතානි ලක්ඛණානි නාමාති ඉදං වචනං චූච්චතීති අත්ථො. අධිආපුබ්බවසයොගෙ භූමිමත්ථෙ උපයොගවචනන්ති ආහ “අගාරෙ වසති”ති චතුහි අච්ඡරියධම්මෙහීති අභිරූපතා, දීඝායුකතා, අප්පාඛාධතා, බ්‍රාහ්මණගහපතිකානං පියමනාපතාති ඉමෙහි චතුහි අච්ඡරියසභාවභූතාහි ඉද්ධිහි. යථාහ –

“රාජා ආනන්ද, මහාසුදස්සනො චතුහි ඉද්ධිහි සමන්තාගතො අහොසි. කතමාහි චතුහි ඉද්ධිහි? ඉධානන්ද, රාජා මහාසුදස්සනො අභිරූපො අහොසි දස්සන්තියො පාසාදිකො”තිආදි (දී. නි. 2.252).

වෙනියජාතකෙ (ජා. අට්ඨ .3.8.44) ආගතනයං ගහෙත්වාපි එවං වදන්ති සරීරතො “චන්දනගන්ධො වායති, අයං එකා ඉද්ධිමුඛතො උප් .පලගන්ධො වායති, අයං දුතියා. වත්තාරො දෙවපුත්තා චතුසු දිසාසු සබ්බකාලං ඛග්ගහත්වා ආරක්ඛං ගණ්හන්ති, අයං තතියාආකාසෙන විචරති ., අයං චතුත්ථි.ති” අනාගතවංසසංවණ්ණනායං පන ධිභාවො එකා ඉද්දභිරූප “, සමවෙපාකිනියා ගහණියා සමන්තාගතභාවො දුතියා, යාවතායුකමපි සකලලොකස්ස දස්සනාතිත්තිකභාවො තතියා, ආකාසචාරිභාවො

චතුත්ථිට්ඨත් .තංති චුත්” සමවෙපාකිනියා ගහණියා සමන්තාගතභාවොති සමවිපාවනියා කම්මජතෙජොධාතුයා සම්පන්නතාස භියස් . භුත්තමත්තොව ආභාරො ජීරති, යස්ස වා පන පුට්ඨත්තං විය තථෙව තිට්ඨති, උභොපෙතෙ න සමවෙපාකිනියා සමන්තාගතාතකාලෙ ස පන පුන භත්යස් . ජතෙවපජ්ඣො උජ්ජන්තච්ඡත්, අයං සමවෙපාකිනියා සමන්තාගතො නාම, තථාරූපතාති අත්ථො. සඬගභවත්ථුභීති දානං, පියවචනං, අත්ථවරියා, සමානත්තතාති ඉමෙහි සඬගභොපායෙහි— යථාහ .

“දානඤ්ච පෙය්‍යවජ්ජඤ්ච, අත්ථවරියා ව යා ඉධ;
සමානත්තතා ව ධම්මෙසු, තත්ථ තත්ථ යථාරහං;
එතෙ ඛො සඬගභා ලොකෙ, රථස්සාණිව යායතො.

එතෙ ව සඬගභා නාස්සු, න මාතා පුත්තකාරණා;
ලභෙථ මානං පූජං වා, පිතා වා පුත්තකාරණා.

යස්මා ව සඬගභා එතෙ, සමපෙක්ඛන්ති පණ්ඩිතා;
තස්මා මහත්තං පජ්ජොන්ති, පාසංසා ව භවන්ති තෙ”ති. (දී. නි. 3.273);

රඤ්ජනතොති ජිතිසොමනස්සවසෙන රඤ්ජනතො, න රාගවසෙන, ජිතිසොමනස්සානං ජනනතොති චුත්තං හොති. චතුභි සඬගභවත්ථුභි රඤ්ජනට්ඨෙත රාජාති පන සබ්බෙසං රාජුනං සමඤ්ඤා තථා අකරොත්තානම්පි විලිච්ඡිනාදීසු තාලවණ්ටවොභාරො විය රුළුභිවසෙන පවත්තිතො, තස්මා “අච්ඡරියධම්මෙහි”ති අසාධාරණනිබ්බවනං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

සද්දසාමත්ථියතො අනෙකධා චක්කවත්තිසද්දස්ස වචනත්ථං දස්සෙන්නො පධානභූතං වචනත්ථං පයමං දස්සෙතුං “චක්කරතන”න්තිආදිමාහ. ඉදමෙව හි පධානං චක්කරතනස්ස පවත්තනමත්තරෙන චක්කවත්තිභාවානාපත්තිතො. තථා හි අට්ඨකථාසු චුත්තං “කිත්තාවතා චක්කවත්ති හොතීති? එකඬගුලද්වඬගුලමත්තම්පි චක්කරතනෙ ආකාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා පවත්තෙ”ති (දී. නි. අට්ඨ. 2.243; ම. නි. අට්ඨ. 3.256). යස්මා පන රාජා චක්කවත්ති එකංසං උත්තරාසඬගං කරිත්වා වාමහත්ථෙත හත්ථිසොණ්ඩසදිසපනාලිං සුවණ්ණහිඬකාරං උක්ඛිපිත්වා දක්ඛිණහත්ථෙත චක්කරතනං උදකෙන අබ්භුක්කිරිත්වා “පවත්තතු භවං චක්කරතනං, අභිවිජ්ජාතු භවං චක්කරතන”න්ති (දී. නි. 2.244) වචනෙන චක්කරතනං වෙභාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා පවත්තෙසි, තස්මා තාදිසං පවත්තාපනං සන්ධාය “චක්කරතනං චත්තෙති”ති චුත්තං. යථාහ “අථ ඛො ආනන්ද රාජා මහාසුදස්සතො උට්ඨායාසනා...පෙ.... චක්කරතනං අබ්භුක්කිරි ‘පවත්තතු භවං චක්කරතන’න්ති”ආදි (දී. නි. 2.244). න කෙවලඤ්ච චක්කසද්දො චක්කරතනෙයෙව චත්තති අථ ඛො

සම්පත්තිවක්කාදිසුපි, තස්මා තංතදත්ථවාචකසද්දසාමත්ථියතොපි
වචනත්ථං දස්සෙති “සම්පත්තිවක්කෙහි”තිආදිනා. තත්ථ
සම්පත්තිවක්කෙහිති –

“පතිරූපෙ වසෙ දෙසෙ, අරියමිත්තකරො සියා;
සම්මාපණ්ඩිසම්පත්තො, පුබ්බෙ පුඤ්ඤකතො නරො;
ධඤ්ඤං ධනං යසො කිත්ති, සුබඤ්ඤෙතංඨිවත්තති”ති. (අ. නි. 4.31)

වුත්තෙහි පතිරූපදෙසවාසාදිසම්පත්තිවක්කෙහි. වත්තනීති පවත්තති
සම්පජ්ජති, උපරූපරි කුසලධම්මං වා පටිපජ්ජති. තෙහිති සම්පත්තිවක්කෙහි.
පරත්ති සත්තනිකායං, යථා සයංසද්දො සුද්ධකත්තුත්ථස්ස ජොතකො, තථා
පරංසද්දොපි හෙතුකත්තුත්ථස්සාති වෙදිතබ්බං. වත්තෙහිති පවත්තෙති
සම්පාදෙති, උපරූපරි කුසලධම්මං වා පටිපජ්ජාපෙති. යථාහ –

“රාජා මහාසුදස්සනො ඵ්වමාහ ‘පාණො න හන්තබ්බො, අදින්නං
න ආදාතබ්බං, කාමෙසු මිච්ඡා න වරිතබ්බා, මුසා න හණ්තබ්බා, මජ්ජං
න පාතබ්බං, යථාභුත්තඤ්ච භුඤ්ජථා’ති. යෙ ඛො පනානන්ද
පුරත්ථිමාය දිසාය පටිරාජානො, තෙ රඤ්ඤො මහාසුදස්සනස්ස
අනුයන්තා අහෙසු”න්තිආදි (දී. නි. 2.244).

ඉරියාපථවක්කානන්ති ඉරියාපථභූතානං වක්කානං. ඉරියාපථොපි හි
“වක්ක”න්ති වුවිච්ඡි “චතුචක්කං නවද්වාර”න්තිආදිසු (සං. නි. 1.29,
109). යථාහ –

“රථඞ්ගෙ ලක්ඛණෙ ධම්මො-රචක්කෙස්විරියාපථෙ;
වක්කං සම්පත්තියං වක්ක-රතනෙ මණ්ඩලෙ බලෙ;
කුලාලහණ්ඨෙ ආණාය-මායුධෙ දානරාසිසු”ති.

වත්තොති පවත්තනං උප්පජ්ජනං, ඉමිනාව ඉරියාපථවක්කං වත්තෙති
පරහිතාය උප්පාදෙතීති නිබ්බවනම්පි දස්සෙති අත්ථතො සමානත්තා. තථා
වාහ –

“අථ ඛො තං ආනන්ද වක්කරතනං පුරත්ථිමං දිසං පවත්ති,
අන්වදෙව රාජා මහාසුදස්සනො සද්ධිං චතුරඞ්ගිනියා සෙනාය. යස්මිං
ඛො පනානන්ද, පදෙසෙ වක්කරතනං පතිට්ඨාසි, තත්ථ රාජා
මහාසුදස්සනො වාසං උපගච්ඡි සද්ධිං චතුරඞ්ගිනියා සෙනායා”තිආදි
(දී. නි. 2.244).

අයං අට්ඨකථාතො අපරො නයො – අප්පට්ඨතං ආණාසඞ්ඛාතං වක්කං
වත්තෙතීති වක්කවත්ති. තථා හි වුත්තං –

“පඤ්චහි භික්ඛවෙ ධම්මෙහි සමන්තාගතො රාජා චක්කවත්තී ධම්මෙනෙව චක්කං චත්තෙති, තං හොති චක්කං අප්පට්චත්තියං කෙනවි මනුස්සභූතෙන පච්චත්ථිකෙන පාණිනා. කතමෙහි පඤ්චහි? ඉධ භික්ඛවෙ රාජා චක්කවත්තී අත්ථඤ්ඤා ව හොති, ධම්මඤ්ඤා ව මත්තඤ්ඤා, ව කාලඤ්ඤා ව පරිසඤ්ඤා ව. ඉමෙහි බො...පෙ.... පාණිනා”තිආදි (අ. නි. 5.131).

බත්තියමණ්ඩලාදිසඤ්ඤිතං චක්කං සමුභං අත්තනො වසෙ චත්තෙති අනුචත්තෙතිති චක්කවත්තී. වුත්තඤ්ඤි “යෙ බො පනානන්ද පුරත්ථිමාය දිසාය පටිරාජානො, තෙ රඤ්ඤො මහාසුදස්සනස්ස අනුයන්තා අහෙසු”න්තිආදි (දී. නි. 2.244). චක්කලක්ඛණං චත්තති එතස්සාතිති චක්කවත්තී. තෙනාහ “ඉමස්ස දෙව කුමාරස්ස හෙට්ඨා පාදතලෙසු චක්කාති ජාතාති සහස්සාරාති සනෙමිකාති සනාහිකාති සබ්බාකාරපරිපූරාති”තිආදි (දී. නි. 2.35). චක්කං මහන්තං කායබලං චත්තති එතස්සාතිති චක්කවත්තී. වුත්තඤ්ඤෙතං “අයඤ්ඤි දෙව කුමාරො සත්තුස්සදො...පෙ.... අයඤ්ඤි දෙව කුමාරො සිහපුබ්බද්ධකායො”තිආදි (දී. නි. 2.35). තෙන හිස්ස ලක්ඛණෙන මහබ්බලභාවො විඤ්ඤායති. චක්කං දසවිධං, ද්වාදසවිධං වා චත්තධම්මං චත්තති පටිපජ්ජතිති චක්කවත්තී. තෙන වුත්තං “න හි තෙ තාත දිබ්බං චක්කරතනං පෙත්තිකං දායජ්ජං, ඉඬ්ඝි ත්වං තාත අරියෙ චක්කවත්තිවත්තෙ චත්තාහි”තිආදි (දී. නි. 3.83). චක්කං මහන්තං දානං චත්තෙති පචත්තෙතිති චක්කවත්තී. වුත්තඤ්ඤං –

“පට්ඨපෙසි බො ආනන්ද රාජා මහාසුදස්සනො තාසං පොක්ඛරණිනං තීරෙ ඵ්චරුපං දානං අන්තං අන්තත්ථිකස්ස, පානං පානත්ථිකස්ස, චත්ථං චත්ථත්ථිකස්ස, යානං යානත්ථිකස්ස, සයනං සයනත්ථිකස්ස, ඉත්ථිං ඉත්ථිත්ථිකස්ස, හිරඤ්ඤං හිරඤ්ඤත්ථිකස්ස, සුවණ්ණං සුවණ්ණත්ථිකස්සා”තිආදි (දී. නි. 2.254).

රාජාති සාමඤ්ඤං තදඤ්ඤසාධාරණතො. චක්කවත්තීති විසෙසං අනඤ්ඤසාධාරණතො. ධම්මසද්දො ඤායෙ, සමො ඵ්ච ව ඤායො නාමාති ආහ “ඤායෙන සමෙනා”ති. චත්තති උප්පජ්ජති, පටිපජ්ජතිති වා අත්ථො. “ඉදං නාම චරති”ති අවුත්තෙපි සාමඤ්ඤපොතනාය විසෙසෙ අවට්ඨානතො, විසෙසත්ථිනා ව විසෙසස්ස පසුජ්ජිතබ්බත්තා “සදත්ථපරත්ථෙ”ති යොජියති. පදෙසග්ගහණෙ හි අසති ගහෙතබ්බස්ස නිජ්ජපදෙසනා විඤ්ඤායති යථා “දික්ඛිතො න දදාති”ති. යස්මා චක්කවත්තිරාජා ධම්මෙනෙව රජ්ජමධිගච්ඡති, න අධම්මෙන පරුපසාතාදිනා. තස්මා වුත්තං “ධම්මෙන රජ්ජං ලහිත්වා”තිආදි, ධම්මෙනාති ව ඤායෙන, කුසලධම්මෙන වා. රඤ්ඤො භාවො රජ්ජං, ඉස්සරියං.

පරෙසං භික්ඛොපායභූතං ධම්මං කරොති, වරතීති වා ධම්මිකො. අත්තනො භික්ඛොපායභූතස්ස ධම්මස්ස කාරකො, වරකො වා රාජාති ධම්මරාජාති ඉමං සවිසෙසං අත්ථං දස්සෙති “පරහිතධම්මකරණෙන වා”තිආදිනා. අයං පන මහාපදානට්ඨකථානායො – දසවිධෙ කුසලධම්මෙ, අගතිරහිතෙ වා රාජධම්මෙ නියුත්තොති ධම්මිකො; තෙනෙව ධම්මෙන ලොකං රඤ්ජෙතීති ධම්මරාජා. පරියායවචනමෙව හි ඉදං පදද්වයන්ති. ආචරියෙන පන එවං වුත්තං “චක්කවත්තිවත්තසඬ්ඛාතං ධම්මං වරති, චක්කවත්තිවත්තසඬ්ඛාතො වා ධම්මො එතස්ස, එතස්මිං වා අත්ථීති ධම්මිකො, ධම්මතො අනපෙතත්තා ධම්මො ව සො රඤ්ජනට්ඨෙයන රාජා වාති ධම්මරාජා”ති (දී. නි. ටී. 1.258). “රාජා හොති චක්කවත්ති”ති වචනතො “වාතුරන්තො”ති ඉදං චතුදීපිස්සරතං විභාවෙතීති ආහ “වාතුරන්තායා”තිආදි. වත්තාරො සමුද්දා අන්තා පරියොසානා එතිස්සාති වාතුරන්තා, පථවී. සා හි චතුසු දිසාසු පුරත්ථිමසමුද්දාදිචතුසමුද්දපරියොසානත්තා එවං වුච්චති. තෙන වුත්තං “චතුසමුද්ද අන්තායා”ති, සා පන අවයවභූතෙහි චතුබ්බිධෙහි දීපෙහි විභූසිතා එකලොකධාතුපරියාපන්තා පථවීයෙවාති දස්සෙති “චතුබ්බිධදීපවිභූසිතාය පථවීයා”ති ඉමිනා. යථාහ –

“යාවතා චන්දිමසුරියා, පරිහරන්ති දිසා හන්ති විරොචනා;
සබ්බෙව දාසා මන්ධාතු, යෙ ව පාණා පථවිස්සිතා”ති.

එත්ථ ව “චතුදීපවිභූසිතායා”ති අවත්වා චතුබ්බිධදීපවිභූසිතායාති විධසද්දග්ගහණං පවිචෙකං පඤ්චසතපරිත්තදීපානම්පි මහාදීපෙයෙව සඬ්ගහණත්ථං සද්දාතිරිත්තෙන අත්ථාතිරිත්තස්ස විඤ්ඤායමානත්තා, කොට්ඨාසවාචකෙන වා විධසද්දෙන සමානභාගානං ගහිතත්තාති දට්ඨබ්බං. කොපාදිපච්චත්ථිකෙති එත්ථ ආදිසද්දෙන කාමමොහමානමදාදිකෙ සඬ්ගණ්භාති. විජෙතීති තංකාලාපෙක්ඛාය වත්තමානවචනං, විජිතවාති අත්ථො. සද්දවිදු හි අතීතෙ තාවිසද්දම්ච්ඡන්ති. “සබ්බරාජානො විජෙතී”ති වදන්තො කාමං චක්කවත්තිනො කෙනවි යුද්ධං නාම නත්ථි, යුද්ධෙන පන සාධෙතබ්බස්ස විජයස්ස සිද්ධියා “විජිතසඬ්ගාමො” ත්වෙව වුත්තොති දස්සෙති.

ථාවරස්ස ධුවස්ස භාවො ථාවරියං, යථා ජනපදෙ ථාවරියං පත්තො, තං දස්සෙතුං “න සක්කා කෙනවි”තිආදි වුත්තං, ඉමිනා කෙනවි අකම්පියට්ඨෙයන ජනපදෙ ථාවරියජ්ජත්තොති තජ්ජුරිසසමාසං දස්සෙති, ඉතරෙන ව දල්භහත්තිභාවතො ජනපදො ථාවරියජ්ජත්තො එතස්මිත්ති අඤ්ඤපදත්ථසමාසං. තම්හිති අස්මිං රාජීති. යථා ජනපදො තස්මිං ථාවරියං පත්තො, තදාවිකරොන්තො “අනුයුත්තො”තිආදිමාහ. තත්ථ අනුයුත්තොති නිව්චපයුත්තො. සකම්මනිරතොති චක්කවත්තිනො රජ්ජකම්මෙ සදා පවත්තො. අවලො අසම්පවෙධීති පරියායවචනමෙතං, චොරානං වා

විලොපනමත්තෙන අවලො, දාමරිකත්තෙන අසම්පවෙධි. වොරෙහි වා අවලො, පටිරාජුහි අසම්පවෙධි. අනතිමුදුභාවෙන වා අවලො, අනතිවණ්ඩභාවෙන අසම්පවෙධි. තථා හි අතිවණ්ඩස්ස රඤ්ඤො ඛලිඛණ්ඩාදීහි ලොකං පිළයතො මනුස්සා මජ්ඣමජනපදං ඡඩ්ඛන්වා පබ්බතසමුද්දතීරාදීනි නිස්සාය පච්චන්තෙ වාසං කප්පෙන්නි, අතිමුදුකස්ස ච රඤ්ඤො වොරසාහසිකජනවිලොපපිළිතා මනුස්සා පච්චන්තං පභාය ජනපදමජ්ඣෙ වාසං කප්පෙන්නි, ඉති එවරුපෙ රාජීනි ජනපදො ථාවරභාවං න පාපුණාති. එතස්මිං පන තදුභයවිරහිතෙ සුවණ්ණතුලා විය සමභාවජ්ජත්තෙ රාජීනි රජ්ජං කාරයමානෙ ජනපදො පාසාණපිට්ඨියං යපෙත්වා අයොපට්ටෙන පරික්ඛිත්තො විය අවලො අසම්පවෙධි ථාවරියජ්ජත්තොති.

සෙය්‍යවීදන්ති එකොව නිපාතො, ‘‘සො කතමො, තං කතමං, සා කතමා’’තිආදිනා යථාරහං ලිඛිගවිහත්තිවචනවසෙන පයොජ්‍යමානොව හොති, ඉධ තානි කතමානීති පයුත්තොති ආහ ‘‘තස්ස වෙතානී’’තිආදි. වචනි වක්කවත්තිනො යථාරුචි ආකාසාදිගමනාය පරිබ්භමතීති වක්කං. වක්කරතනඤ්ඤි අන්තොසමුට්ඨිතවායොධාතුචසෙන රඤ්ඤො වක්කවත්තිස්ස වචනසමනන්තරමෙව පවත්තති, න වන්දසුරියවිමානාදි විය ඛහිසමුට්ඨිතවායොධාතුචසෙනාති විමානට්ඨකථායං (වි. ව. අට්ඨ. 1.පයමපියවිමානවණ්ණනා) වුත්තං. රතිජනනට්ඨෙතාති පිතිසොමනස්සුජ්ජාදනට්ඨෙත. තඤ්ඤි පස්සන්තස්ස, සුණන්තස්ස ච අනජ්ජකං පිතිසොමනස්සං උජ්ජපජ්ජති අච්ඡරියධම්මත්තා. වචනත්ථතො පන රමෙති රතිං කරොතීති රතනං, රමනං වා රතං, තං නෙතීති රතනං, රතං වා ජනෙතීති රතනං ජ-කාරලොපවසෙනාතිපි නෙරුත්තිකා. සබ්බත්ථාති හත්ථිරතනාදීසු.

චිත්තිකතභාවාදිනාපි වක්කස්ස රතනට්ඨො වෙදිතබ්බො, සො පන රතිජනනට්ඨෙතෙව එකසඬිගහතාය විසුං න ගහිතො. කස්මා එකසඬිගහොති වෙ? චිත්තිකතාදිභාවස්සපි රතනිමිත්තත්තා. අථ වා ගන්ථබ්‍යාසං පරිහරිතුකාමෙන චිත්තිකතාදිභාවො න ගහිතොති වෙදිතබ්බං. අඤ්ඤාසු පන අට්ඨකථාසු (දී. නි. අට්ඨ. 2.33; සං. නි. අට්ඨ. 3.5.223; වූ. පා. අට්ඨ. 6.3.යානිධානිගාථාවණ්ණනා; සු. නි. අට්ඨ. 1.226; මහානි. අට්ඨ. 156) එවං වුත්තං –

‘‘රතිජනනට්ඨෙන රතනං. අපිච –

චිත්තිකතං මහග්ගඤ්ඤව, අතුලං දුල්ලභදස්සනං;
අනොමසත්තපරිභොගං, රතනං තෙන වුච්චති.

‘‘වක්කරතනස්ස ච නිබ්බත්තකාලතො පට්ඨාය අඤ්ඤං දෙවට්ඨානං නාම න හොති, සබ්බෙපි ගන්ධපුජ්ජාදීහි තස්සෙව පුජ්ඤ්ඤව

අභිවාදනාදීනි ච කරොන්තීති චිත්තීකතට්ඨෙන රතනං. චක්කරතනස්ස ච එත්තකං නාම ධනං අග්ගිනීති අග්ගො නත්ථි, ඉති මහග්ගට්ඨෙනපි රතනං. චක්කරතනස්ස අඤ්ඤෙහි ලොකෙ විජ්ජමානරතනෙහි අසදිසන්ති අතුලට්ඨෙන රතනං. යස්මා පන යස්මිං කප්පෙ බුද්ධා උප්පජ්ජන්ති, තස්මිංයෙව චක්කවත්තිතො උප්පජ්ජන්ති, බුද්ධා ච කදාපි කරහවි උප්පජ්ජන්ති, තස්මා දුල්ලභදස්සනට්ඨෙනපි රතනං. තදෙනං ජාතිරූපතුලඉස්සරියාදීහි අනොමස්ස උළාරසත්තස්සෙව උප්පජ්ජති, න අඤ්ඤස්සාති අනොමසත්තපරිභොගට්ඨෙනපි රතනං. යථා ච චක්කරතනං, එවං සෙසානිපි”ති.

තත්‍රායං තට්ඨිකාය, අඤ්ඤත්ථ ච චුත්තනයෙන අත්ථවිභාවනා – ඉදඤ්ථි “චිත්තීකත”න්තිආදිවචනං නිබ්බවනත්ථවසෙන චුත්තං න භොති, අථ කින්නි චෙ? ලොකෙ “රතන”න්ති සම්මතස්ස වත්ථුනො ගරුකාතබ්බභාවෙන චුත්තං. සරූපතො පනෙනං ලොකියමහාජනෙන සම්මතං. භිරඤ්ඤසුචණ්ණාදිකං, චක්කවත්තිරඤ්ඤො උප්පන්නං චක්කරතනාදිකං, කතඤ්ඤකතවෙදිපුග්ගලාදිකං, සබ්බුක්කට්ඨපරිච්ඡෙදවසෙන බුද්ධාදිසරණත්තයඤ්ච දට්ඨබ්බං. “අභො මනොහර”න්ති චිත්තෙ කත්තබ්බතාය චිත්තීකතං, ස්වායං චිත්තීකාරො තස්ස පූජනීයතායාති කත්වා පූජනීයන්ති අත්ථං වදන්ති. කෙච් පන “විචිත්‍රකතට්ඨෙන චිත්තීකත”න්ති භණන්ති, තං න ගහෙතබ්බං ඉධ චිත්තසද්දස්ස හදයවාචකත්තා “චිත්තීකත්වා සුභාථ මෙ”ති (බු. වං. 1.80) ආභවිචභාසිතපාළියං විය. තථා චාහු “යථාරහම්චණ්ණාගමො භූකරෙසු”ති. “පස්ස චිත්තීකතං රූපං, මණ්ණා කුණ්ඩලෙන වා”තිආදීසු (ම. නි. 2.302) පන පුබ්බෙ අවිචිත්‍රං ඉදානි විචිත්‍රං කතන්ති චිත්තීකතන්ති අත්ථො ගහෙතබ්බො තත්ථ චිත්තසද්දස්ස විචිත්‍රවාචකත්තා. මහන්තං විපුලං අපරිමිතං අග්ගිනීති මහග්ගං. නත්ථි එතස්ස තුලා උපමා, තුලං වා සදිසන්ති අතුලං. කදාපිදෙව උප්පජ්ජනතො දුක්ඛෙන ලද්ධබ්බදස්සනත්තා දුල්ලභදස්සනං. අනොමෙහි උළාරගුණෙනෙව සත්තෙහි පරිභුඤ්ජිතබ්බතො අනොමසත්තපරිභොගං.

ඉදානි නෙසං චිත්තීකතාදිඅත්ථානං සවිසෙසං චක්කරතනෙ ලබ්භමානතං දස්සෙත්වා ඉතරෙසුපි තෙ අතිදිසිතුං “යථා ච චක්කරතන”න්තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ අඤ්ඤං දෙවට්ඨානං නාම න භොති රඤ්ඤො අනඤ්ඤසාධාරණස්සරියාදිසම්පත්තිපටිලාභහෙතුතො, අඤ්ඤෙසං සත්තානං යථිච්ඡිතත්ථපටිලාභහෙතුතො ච. අග්ගො නත්ථි අතිවිය උළාරසමුජ්ජලරතනත්තා, අච්ඡරියබ්භුතධම්මතාය ච. යදග්ගෙන ච මහග්ගං, තදග්ගෙන අතුලං. සත්තානං පාපජ්ගුච්ඡනෙන විගතකාළකො පුඤ්ඤපසුතතාය මණ්ඩභූතො යාදිසො කාලො බුද්ධුජ්ජාදාරහො, තාදිසෙ එව චක්කවත්තිනම්පි සම්භවොති ආහ “යස්මා පනා”තිආදි. කදාපි කරහවිති

පරියායවචනං, “කදාචී”ති වා යථාචුත්තකාලං සන්ධාය චුත්තං, “කරහචී”ති ජම්බුසිරිදීපසඬ්ඛානං දෙසං. තෙනාහ –

“කාලං දීපඤ්ච දෙසඤ්ච, කුලං මාතරමෙව ව;

ඉමෙ පඤ්ච විලොකෙත්වා, උප්පජ්ජති මහායසො”ති. (ධ. ප. අට්ඨ. 1.1.10);

උපමාවසෙන චෙතං චුත්තං. උපමොපමෙයානාඤ්ච න අවිචන්තමෙව සදිසතා, තස්මා යථා බුද්ධා කදාචී කරහචී උප්පජ්ජන්ති, න තථා චක්කවත්තිනො, චක්කවත්තිනො පන අනෙකදාපි බුද්ධුප්පාදකප්පෙ උප්පජ්ජන්තිති අත්ථො ගහෙනබ්බො. එවං සන්තෙපි චක්කවත්තිචත්තපුරුණස්ස දුක්කරභාවතො දුල්ලභුප්පාදොයෙවාති ඉමීනා දුල්ලභුප්පාදතාසාමඤ්ඤෙන තෙසං දුල්ලභදස්සනතා චුත්තාති වෙදිතබ්බං. කාමං චක්කරතනානුභාවෙන සමිජ්ඣමානො ගුණො චක්කවත්තිපරිවාරජනසාධාරණො, තථාපි චක්කවත්ති එව නං සාමිභාවෙන විසවිතාය පරිභුඤ්ජන්ති චත්තබ්බතං අරහති තදත්ථමෙව උප්පජ්ජනතොති දස්සෙන්නො “තදෙත”න්තිආදිමාහ. යථාචුත්තානං පඤ්චන්තං, ඡන්තමිපි වා අත්ථානං සෙසරතනෙසුපි ලබ්භනතො “එවං සෙසානිපි”ති චුත්තං.

ඉමෙහි පන රතනෙහි රාජා චක්කවත්ති කිමත්ථං පච්චනුහොති, නනු විනාපි තෙසු කෙනචි රඤ්ඤා චක්කවත්තිනා භවිතබ්බන්ති වොදනාය තස්ස තෙහි හථාරහමත්ථපච්චනුභවනදස්සනෙන කෙනචිපි අවිනාභාවිතං විභාවෙතුං “ඉමෙසු පනා”තිආදි ආරද්ධං. අජිතං පුරත්ථිමාදිදිසාය ඛත්තියමණ්ඩලං ජිනාති මහෙසක්ඛතාසංචත්තනියකම්මනිස්සන්දභාවතො. යථාසුඛං අනුච්චරති හත්ථීරතනං, අස්සරතනඤ්ච අභිරුහිත්වා තෙසං ආනුභාවෙන අන්තොපාතරාසංයෙව සමුද්දපරියන්තං පථවිං අනුපරියායිත්වා රාජධානියා එව පච්චාගමනතො. පරිණායකරතනෙන විජිතමනුරක්ඛති තත්ථ තත්ථ කත්තබ්බකිච්චසංවිදහනතො. අවසෙසෙහි මණ්ඩරතනඉත්ථීරතනගහපතිරතනෙහි උපභුඤ්ජනෙන පචත්තං උපහොගසුඛං අනුභවති යථාරහං තෙහි තථානුභවනසිද්ධිතො. සො හි මණ්ඩරතනෙන යොජනප්පමාණෙ පදෙසෙ අන්ධකාරං විධමෙත්වා ආලොකදස්සනාදිනා සුබමනුභවති, ඉත්ථීරතනෙන අතික්කන්තමානුසකරුපදස්සනාදිවසෙන, ගහපතිරතනෙන ඉච්ඡිතිච්ඡිතමණ්ඩකනකරජතාදිධනපටිලාභවසෙන සුබමනුභවති.

ඉදානි සත්තියා, සත්තිඵලෙන ව යථාචුත්තමත්ථං විභාවෙතුං “පයමෙනා”තිආදි චුත්තං. තිව්ධා හි සත්තියො “සක්කොන්ති සමත්ථෙත්ති රාජානො ඵතායා”ති කත්වා. යථාහු –

“පහාචුස්සාහමන්තානං, වසා තිස්සො හි සත්තියො;

පහාවො දණ්ඩජො තෙජො, පතාපො තු ව කොසජො.

මන්නො ච මන්නනං සො තු, චතුක්කණ්ණො ද්විගොචරො;
තිගොචරො තු ඡක්කණ්ණො, රහස්සං ගුය්හමුවිවතෙ'ති.

තත්ථ වීරියබලං උස්සාහසත්ති. පඨමෙන චස්ස චක්කරතනෙන තදනුයොගො පරිපුණ්ණො හොති. කස්මාති චෙ? තෙන උස්සාහසත්තියා පචත්තෙතබ්බස්ස අප්පට්ඨතාණාවක්කභාවස්ස සිද්ධිතො. පඤ්ඤාබලං මන්නසත්ති. පච්ඡිමෙන චස්ස පරිණායකරතනෙන තදනුයොගො. කස්මාති චෙ? තස්ස සබ්බරාජකිව්චෙසු කුසලභාවෙන මන්නසත්තියා විය අවිරජ්ඣනපයොගත්තා. දමනෙන, ධනෙන ච පභුත්තං පභුසත්ති. හත්ථිඅස්සගහපතිරතනෙනි චස්ස තදනුයොගො පරිපුණ්ණො හොති. කස්මාති චෙ? හත්ථිඅස්සරතනානං මහානුභාවතාය, ගහපතිරතනතො පටිලද්ධකොසසම්පත්තියා ච පභාවසත්තියා විය පභාවසම්ද්ධිසිද්ධිතො. ඉත්ථිමණ්ණරතනෙනි තිව්ධසත්තියොගඵලං පරිපුණ්ණං හොතීති සම්බන්ධො, යථාචුත්තාහි තිව්ධාහි සත්තීහි පයුජ්ජනතො යං ඵලං ලද්ධබ්බං. තං සබ්බං තෙනි පරිපුණ්ණං හොතීති අත්ථො. කස්මාති චෙ? තෙහෙව උපහොගසුඛස්ස සිජ්ඣනතො.

දුට්ඨසුඛවසෙනපි යථාචුත්තමත්ථං විභාවෙතුං “සො ඉත්ථිමණ්ණරතනෙනි”තිආදි කථිතං. හොගසුඛන්ති සම්පෙ කත්වා පරිහොගවසෙන පචත්තසුඛං. සෙසෙහීති තදවසෙසෙහි චක්කාදිපඤ්චරතනෙනි. අපච්චත්ථිකතාවසෙන පචත්තසුඛං ඉස්සරියසුඛං. ඉදානි තෙසං සම්පන්නහෙතුවසෙනපි කෙනචි අවිනාභාවිතමෙව විභාවෙතුං “විසෙසතො”තිආදිමාහ. අදොසකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙනාති අදොසසඬාතෙන කුසලමූලෙන සහජාතාදිපච්චයවසෙන උප්පාදිතකම්මස්ස ආනුභාවෙන සම්පජ්ජන්ති සොම්මතරරතනජාතිකත්තා. කම්මඵලඤ්ඨි යෙභුයොන කම්මසරික්ඛකං. මජ්ඣිමානි මණ්ණිඉත්ථිගහපතිරතනානි අලොභකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙන සම්පජ්ජන්ති උළාරධනස්ස, උළාරධනපටිලාභකාරණස්ස ච පරිච්චාගසම්පදාහෙතුකත්තා. පච්ඡිමං පරිණායකරතනං අමොහකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙන සම්පජ්ජති මහාපඤ්ඤෙනෙව චක්කවත්තිරාජකිව්චස්ස පරිනෙතබ්බත්තා, මහාපඤ්ඤභාවස්ස ච අමොහකුසලමූලජනිතකම්මනිස්සන්දභාවතො. බොජ්ඣංගසංයුත්තෙති මහාවග්ගෙ දුතියෙ බොජ්ඣංගසංයුත්තෙ (සං. නි. 5.223). රතනසුත්තස්සාති තත්ථ පඤ්චමවග්ගෙ සඬගීතස්ස දුතියස්ස රතනසුත්තස්ස (සං. නි. 5.223). උපදෙසො නාම සවිසෙසං සත්තන්තං රතනානං විචාරණවසෙන පචත්තො නයො.

සරණතො පටිපක්ඛවිධමනතො සුරා සත්තිවත්තො, නිබ්භයාවහාති අත්ථො. තෙනාහ “අභිරුකජාතිකා”ති. අසුරෙ විජිනිත්වා ධීතත්තා සක්කො දෙවානම්න්දො ධීරො නාම, තස්ස සෙනඬගභාවතො දෙවසුත්තො

“අඬග”න්ති වුවුවනි, ධීරස්ස අඬගං, තස්ස රූපමිව රූපං යෙසං තෙ ධීරඬගරූපා, තෙන වුත්තං “දෙවපුත්තසදිසකායා”ති. එකෙති සාරසමාසනාමකා ආවරියා, තදක්ඛමන්තො ආහ “අයං පනෙත්ථා”තිආදි. සභාවොති සභාවභූතො අත්ථො. උත්තමසුරාති උත්තමයොධා. සුරසද්දො හි ඉධ යොධත්ථො. එවඤ්ඤි පුරිමනයතො ඉමස්ස විසෙසතා හොති, “උත්තමත්ථො සුරසද්දො”තිපි වදන්ති, “උත්තමා සුරා වුවුවන්ති”තිපි හි පාඨො දිස්සති. වීරානන්ති වීරියවන්තානං. අඬගන්ති කාරණං “අඬගියති ඤායති ඵලමෙනෙතා”ති කත්වා. යෙන වීරියෙන “ධීරා”ති වුවුවන්ති, තදෙව ධීරඬගං නාමාති ආහ “වීරියන්ති වුත්තං හොති”ති. රූපන්ති සරීරං. තෙන වුත්තං “වීරියමයසරීරා වියා”ති. වීරියමෙව වීරියමයං යථා “දානමය”න්ති, (දී. නි. 3.305; ඉතිවු. 60; නෙත්ති. 34) තස්මා වීරියසඬ්ඛාතසරීරා වියාති අත්ථො. වීරියං පන න එකන්තරූපන්ති විය-සද්දග්ගහණං කතං. අපිව ධීරඬගෙන නිබ්බත්තං ධීරඬගන්ති අත්ථං දස්සෙතුං. “වීරියමයසරීරා වියා”ති වුත්තං, එවමිපි වීරියතො රූපං න එකන්තං නිබ්බත්තන්ති විය-සද්දෙන දස්සෙති. අථ වා රූපං සරීරභූතං ධීරඬගං වීරියමෙනෙසන්ති යොජෙතබ්බං, තථාපි වීරියං නාම කිඤ්චි සවිග්ගහං න හොතීති දීපෙති “වීරියමයසරීරා වියා”ති ඉමිනා, ඉධාපි මයසද්දො සකත්ථෙපෙව දට්ඨබ්බො, තස්මා සවිග්ගහවීරියසදිසාති අත්ථො. ඉදං වුත්තං හොති – සවිග්ගහං වෙ වීරියං නාම සියා, තෙ වස්ස පුත්තා තංසදිසායෙව භවෙය්‍යුන්ති අයමෙව චත්ථො ආවරියෙන (දී. නි. ටී. 1.258) අනුමතො. මහාපදානට්ඨකථායං පන එවං වුත්තං “ධීරඬගං රූපමෙනෙසන්ති ධීරඬගරූපා, වීරියජාතිකා වීරියසභාවා වීරියමයා අකිලාසුතො අහෙසුං, දිවසමිපි යුජ්ඣන්තා න කිලමන්තීති වුත්තං හොති”ති, (දී. නි. අට්ඨ. 2.34) තදෙන රූපසද්දස්ස සභාවත්ථතං සන්ධාය වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. ඉධ වෙව අඤ්ඤත්ථ කත්ථවි “ධිතඬගරූපා”ති පාඨො දිස්සති. වීරියත්ථොපි හි ධිතිසද්දො හොති “සච්චං ධම්මො ධිති වාගො, දිට්ඨං සො අතිවත්තති”තිආදිසු (ජා. 1.1.57) ධිතිසද්දො විය. කත්ථවි පන “වීරඬග”න්ති පාඨොව දිට්ඨො. යථා රූච්චනි, තථා ගහෙතබ්බං.

නනු ච රඤ්ඤො චක්කවත්තිස්ස පටිසෙනා නාම නත්ථී, ය’මස්ස පුත්තා පමද්දෙය්‍යුං, අථ කස්මා “පරසෙනස්පමද්දනා”ති වුත්තන්ති වොදනං සොධෙත්තො “සචෙ”තිආදිමාහ, පරසෙනා හොතු වා, මා වා, “සචෙ පන භවෙය්‍යා”ති පරිකප්පනාමත්තෙන තෙසං එවමානුභාවතං දස්සෙතුං. තථා වුත්තන්ති අධිප්පායො, “පරසෙනස්පමද්දනා”ති වුත්තෙපි පරසෙනං පමද්දිතුං සමත්ථාති අත්ථො ගහෙතබ්බො පකරණතොපි අත්ථන්තරස්ස විඤ්ඤායමානත්තා, යථා “සික්ඛමානෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා අඤ්ඤාතබ්බං පරිපුච්ඡිතබ්බං පරිපඤ්ඤිතබ්බං”න්ති (පාටි. 434) එතස්ස පදභාජනීයෙ (පාටි. 436) “සික්ඛිතුකාමෙනා”ති අත්ථග්ගහණන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං. “තං පරිමද්දිතුං සමත්ථා”ති වුත්තං. න හි තෙ පරසෙනං පමද්දන්තා තිට්ඨන්ති, අථ බො පමද්දනසමත්ථා එව හොන්ති. එවමඤ්ඤත්‍රපි යථාරහං. පරසෙනං

පමද්දනාය සමත්ථෙත්තීති පරසෙනස්පමද්දනාති අත්ථං දස්සෙතීතිපි වදන්ති.

පුබ්බෙ කතුපචිතස්ස එතරහි විපච්චමානකස්ස පුඤ්ඤධම්මස්ස චිරතරං විපච්චිතුං පච්චයභූතං චක්කවත්තිවත්තසමුදාගතං පයොගසම්පත්තිසංඛ්‍යාතං ධම්මං දස්සෙතුං “ධම්මෙනා”ති පදස්ස “පාණො න හන්තබ්බොතිආදිනා පඤ්චසීලධම්මෙනා”ති අත්ථමාහ. අයඤ්ඤි අත්ථො “යෙ බො පනානන්ද පුරත්ථිමාය දිසාය පටිරාජානො, තෙ රාජානං මහාසුදස්සනං උපසංකම්ථවා එවමාහංසු ‘එහි බො මහාරාජ, ස්වාගතං තෙ මහාරාජ, සකං තෙ මහාරාජ, අනුසාස මහාරාජා’ති. රාජා මහාසුදස්සනො එවමාහ ‘පාණො න හන්තබ්බො, අදින්නං න ආදාතබ්බං, කාමෙසු මිච්ඡා න වරිතබ්බා, මුසා න හණ්තබ්බා, මජ්ජං න පාතබ්බං, යථාභුත්තඤ්ච භුඤ්ජථා’ති. යෙ බො පනානන්ද පුරත්ථිමාය දිසාය පටිරාජානො, තෙ රඤ්ඤො මහාසුදස්සනස්ස අනුයන්තා අහෙසු”න්තිආදිනා (දී. නි. 2.244) ආගතං රඤ්ඤො ඔවාදධම්මං සන්ධාය වුත්තො. එවඤ්ඤි “අදණ්ඨෙත අසත්ථෙතා”ති ඉදම්පි විසෙසනවචනං සුසමත්ථිතං හොති. අඤ්ඤාසුපි සුත්තනිපාතට්ඨකථාදීසු (සු. නි. අට්ඨ. 226; බු. පා. අට්ඨ. 6.3; දී. නි. අට්ඨ. 2.33; සං. නි. අට්ඨ. 3.223) අයමෙවත්ථො වුත්තො.

මහාපදානට්ඨකථායං පන “අදණ්ඨෙතාති යෙ කතාපරාධෙ සත්තෙ සතම්පි සහස්සම්පි ගණ්හන්ති, තෙ ධනදණ්ඨෙත රජ්ජං කාරෙත්ති නාම, යෙ ඡෙජ්ජහෙජ්ජං අනුසාසන්ති, තෙ සත්ථදණ්ඨෙත. අයං පන දුට්ඨම්පි දණ්ඨං පහාය අදණ්ඨෙත අජ්ඣාචසති. අසත්ථෙතාති යෙ එකතොධාරාදිනා සත්ථෙත පරං විහෙසන්ති, තෙ සත්ථෙත රජ්ජං කාරෙත්ති නාම. අයං පන සත්ථෙත බුද්දකමක්ඛිකායපි පිචනමත්තං ලොහිතං කස්සපි අනුප්පාදෙත්වා ධම්මෙනෙව, ‘එහි බො මහාරාජා’ති එවං පටිරාජුහි සම්පට්ඨිකාගමනො වුත්තස්පකාරං පථවිං අභිවිජ්ජිත්වා අජ්ඣාචසති අභිභවිත්වා සාමී හුත්වා වසතීති අත්ථො”ති (දී. නි. අට්ඨ. 2.34) වුත්තං, තදෙන “ධම්මෙනා”ති පදස්ස “පුබ්බෙ කතුපචිතෙන එතරහි විපච්චමානකෙන යෙන කෙනපි පුඤ්ඤධම්මෙනා”ති අත්ථං සන්ධාය වුත්තං. තෙනෙව හි “ධම්මෙන පටිරාජුහි සම්පට්ඨිකාගමනො වුත්තස්පකාරං පථවිං අභිවිජ්ජිත්වා අජ්ඣාචසති”ති. ආවරියෙනපි (දී. නි. ටී. 1.258) වුත්තං ධම්මෙනාති කතුපචිතෙන අත්තනො පුඤ්ඤධම්මෙන. තෙන හි සඤ්චොදිතා පථවියං සබ්බරාජානො පච්චුග්ගන්ත්වා “ස්වාගතං තෙ මහාරාජා”තිආදිනි වත්වා අත්තනො රජ්ජං රඤ්ඤො චක්කවත්තිස්ස නියායාතෙන්ති. තෙන වුත්තං “සො ඉමං පථවිං සාගරපරියන්තං අදණ්ඨෙත අසත්ථෙත ධම්මෙන අභිවිජ්ජ අජ්ඣාචසති”ති, තෙනපි යථාවුත්තමෙවත්ථං දස්සෙති, තස්මා උභයථාපි එත්ථ අත්ථො යුත්තො එවාති දට්ඨබ්බං. චක්කවත්තිවත්තපුරණාදිපයොගසම්පත්තිමත්තරෙන හි පුබ්බෙ කතුපචිතකම්මෙනෙව එවමජ්ඣාචසනං න සම්භවති, තථා පුබ්බෙ

කතුපච්ඡිකමමන්තරෙන චක්කවත්තිවත්තපුරණාදිපයොගසම්පත්තියා ඵවාති.

ඵවං ඵකං නිජ්ඣත්තිං කථෙත්වා දුතියං නිජ්ඣත්තිං කථෙතුං යදෙනං “සචෙ ඛො පනා”තිආදිවචනං වුත්තං, තත්ථ අනුත්තානමත්ථං දස්සෙත්තො “අරහං...පෙ.... විවට්ඨච්ඡදොති ඵත්ථා”තිආදිමාහ. යස්මා රාගාදයො සත්ත පාපධම්මා ලොකෙ උප්පජ්ජන්ති, උප්පජ්ජමානා ච තෙ සත්තසත්තානං ඡාදෙත්වා පරියොනන්ධිත්වා කුසලජ්ජවත්තිං නිවාරෙන්ති, තස්මා තෙ ඉධ ඡදසද්දෙන වුත්තාති දස්සෙති “රාගදොසා”තිආදිනා. දුච්චරිතන්ති මිච්ඡාදිට්ඨිතො අඤ්ඤා මනොදුච්චරිතෙන සහ තිණි දුච්චරිතාති, මිච්ඡාදිට්ඨි පන විසෙසෙන සත්තානං ඡදනතො, පරමසාවජ්ජත්තා ච විසුං ගහිතා. වුත්තඤ්ච “සඛ්ඛෙ තෙ ඉමෙහෙව ද්වාසට්ඨියා වත්ථුහි අන්තොජාලිකතා, ඵත්ථ සිතාච උම්මුජ්ජමානා උම්මුජ්ජන්ති”තිආදි (දී. නි. 1.146). තථා මුය්හනට්ඨෙත මොහො, අවිදිතකරණට්ඨෙත අවිජ්ජාති පවත්තිආකාරහෙදෙන අඤ්ඤාණමෙව ද්විධා වුත්තං. තථා හිස්ස ද්විධාපි ඡදනත්ථො කට්ඨො “අන්ධතමං තදා හොති, යං මොහො සහතෙ නර”න්ති, (මහානි. 5, 156, 195) “අවිජ්ජාය නිවුතො ලොකො, චෙට්චිජා පමාදා නජ්ජකාසති”ති (සු. නි. 1039; චූළති. පාරායනවග්ග.2) ච. ඵවං රාගදොසාදීනම්පි ඡදනත්ථො වත්තඛ්ඛො. මහාපදානට්ඨකථායං (දී. නි. අට්ඨ. 2.33) පන රාගදොසමොහමානදිට්ඨිකිලෙසතණ්භාවසෙන සත්ත පාපධම්මා ගහිතා. තත්ථ රඤ්ජනට්ඨෙත රාගො, තණ්භායනට්ඨෙත තණ්භාති පවත්තිආකාරහෙදෙන ලොහො ඵව ද්විධා වුත්තො. තථා හිස්ස ද්විධාපි ඡදනත්ථො ඵකන්තිකොච. යථාහ “අන්ධතමං තදා හොති, යං රාගො සහතෙ නර”න්ති, “කාමන්ධා ජාලසඤ්ජන්තා, තණ්භාඡදනඡාදිතා”ති (උදා. 94) ච, කිලෙසග්ගහණෙන ච වුත්තාවසිට්ඨා විචිකිච්ඡාදයො වුත්තා.

සත්තහි පටිච්ඡන්තෙති හෙතුගඛ්භවචනං, සත්තහි පාපධම්මෙහි පටිච්ඡන්තත්තා කිලෙසවසෙන අන්ධකාරෙ ලොකෙති අත්ථො. තං ඡදනන්ති සත්තපාපධම්මසඬ්ඛාතං ඡදනං. විවට්ඨෙත්වාති විවට්ඨං කත්වා විගමෙත්වා. තදෙව පරියායන්තරෙන වුත්තං “සමන්තතො සඤ්ජාතාලොකො හුත්වා”ති. කිලෙසඡදනවිගමො ඵව හි ආලොකො, ඵතෙන විවට්ඨිතඛ්ඛො විගමෙතඛ්ඛොති විවට්ඨො, ඡාදෙති පටිච්ඡාදෙතීති ඡදො, විවට්ඨො ඡදො අනෙතාති විවට්ඨච්ඡදා, විවට්ඨච්ඡදො වාති අත්ථං දස්සෙති. අයඤ්ඤි විවට්ඨච්ඡදසද්දො දළ්භධම්මපච්චක්ඛධම්මසද්දාදයො විය පුල්ලිඬ්ඛවසෙන ආකාරන්තො, ඔකාරන්තො ච හොති. තථා හි මහාපදානට්ඨකථායං වුත්තං “රාගදොසමොහමානදිට්ඨිකිලෙසතණ්භාසඬ්ඛාතං ඡදනං ආවරණං විවට්ඨං විද්ධංසිතං විවට්ඨං ඵතෙනාති විවට්ඨච්ඡදො, ‘විවට්ඨච්ඡදා’තිපි පාඨො, අයමෙවත්ථො”ති, (දී. නි. අට්ඨ. 2.33) තස්සා ලීනත්ථජ්ජකාසනියම්පි

වුත්තං “විවට්ටච්ඡදානි ඔකාරස්ස ආකාරං කත්වා නිද්දෙසො”ති. සද්දවිදු පන “ආධන්වාදිතොති ලක්ඛණෙන සමාසන්තගතෙනි ධනුසද්දාදීහි ක්වචි ආපච්චයො”ති වත්වා “කණ්ඨිවධන්වා, පච්චක්ඛධම්මා, විවට්ටච්ඡදා”ති පයොගමුදාහරන්ති.

කස්මා පදත්තයමෙතං වුත්තන්ති අනුයොගං හෙතාලඬිකාරනයෙන පරිහරන්තො “තත්ථා”තිආදිමාහ, තත්ථානි ච තීසු පදෙසුති අත්ථො. පූජාවිසෙසං පටිග්ගණ්හිතුං අරහතීති අරහන්ති අත්ථොන පූජාරහතා වුත්තා. යස්මා සම්මාසම්බුද්ධො, තස්මා පූජාරහතාති තස්සා පූජාරහතාය හෙතු වුත්තො. සවාසනසබ්බකිලෙසප්පහානපුබ්බකත්තා බුද්ධභාවස්ස බුද්ධත්තහෙතුභූතා විවට්ටච්ඡදතා වුත්තා. කම්මාදිවසෙන තිවිධං වට්ටඤ්ච රාගාදිවසෙන සත්තවිධො ඡදො ච වට්ටච්ඡදා, වට්ටච්ඡදෙහි විගතො, විගතා වා වට්ටච්ඡදා යස්සාති විවට්ටච්ඡදො, විවට්ටච්ඡදා වා, ද්වන්ද්වපුබ්බගො පන වි-සද්දො උභයත්ථ යොජෙතබ්බොති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “විවට්ටො ච විච්ඡදො වා”ති වුත්තං. එවම්පි වදන්ති “විවට්ටො ච සො විච්ඡදො වාති විවට්ටච්ඡදො, උත්තරපදෙ පුබ්බපදලොපොති අත්ථං දස්සෙති”ති. “අරහං වට්ටාභාවෙනා”ති ඉදං කිලෙසෙහි ආරකත්තා, කිලෙසාරීනං සංසාරවක්කස්සාරානඤ්ච හතත්තා, පාපකරණෙ ච රහාභාවාති අත්ථං සන්ධාය වුත්තං. ඉදඤ්චි එලෙන හෙතානුමානදස්සනං – යථා තං ධුමෙන අග්ගිස්ස, උදකොසෙන උපරි වුට්ඨියා, එතෙන ච අත්ථොන අරහභාවො හෙතු, වට්ටාභාවො ඵලන්ති අයං ආචරියමති. “පච්චයාදීනං, පූජාවිසෙසස්ස ච අරහත්තා”ති පන හෙතුනා ඵලානුමානදස්සනම්පි සියා යථා තං අග්ගිනා ධුමස්ස, උපරි වුට්ඨියා උදකොසස්ස. “සම්මාසම්බුද්ධො ඡදනාභාවෙනා”ති ඉදං පන හෙතුනා ඵලානුමානදස්සනං සවාසනසබ්බකිලෙසච්ඡදනාභාවපුබ්බකත්තා සම්මාසම්බුද්ධභාවස්ස. අරහත්තමග්ගෙන හි විච්ඡදතා, සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන සම්මාසම්බුද්ධභාවො. “විවට්ටො ච විච්ඡදො වා”ති ඉදං හෙතුද්වයං. කාමඤ්ච ආචරියමතියා එලෙන හෙතුඅනුමානදස්සනෙ විවට්ටනා ඵලමෙව හොති, හෙතුඅනුමානදස්සනස්ස, පන තථාඤ්ඤාණස්ස ච හෙතුභාවතො හෙතුයෙව නාමාති වෙදිතබ්බං.

එවං පදත්තයවචනෙ හෙතාලඬිකාරනයෙන පයොජනං දස්සෙත්වා ඉදානි චතුර්වේසාරජ්ජවසෙනපි දස්සෙන්නො “දුතියෙනා”තිආදිමාහ. තත්ථ දුතියෙන වෙසාරජ්ජෙනාති “වත්තාරිමානි හික්ඛවෙ තථාගතස්ස වෙසාරජ්ජානි, යෙහි වෙසාරජ්ජෙහි සමන්තාගතො තථාගතො ආසහං යානං පටිජානාති, පරිසාසු සිහනාදං නදති, බ්‍රහ්මවක්කං පවත්තෙති”තිආදිනා (අ. නි. 4.8; ම. නි. 1.150) භගවතා වුත්තක්කමෙන දුතියභූතෙන “බ්‍රිණාසවස්ස නෙ පටිජානතො ‘ඉමෙ ආසවා අපරික්ඛිණා’ති, තත්‍ර වත මං සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා දෙවො වා මාරො වා බ්‍රහ්මා වා කොචි වා ලොකස්මිං සහ ධම්මෙන පටිවොදෙස්සතීති නිමිත්තමෙතං හික්ඛවෙ න සමනුපස්සාමි,

එතමහං භික්ඛවෙ නිමිත්තං අසමනුපස්සන්තො ඛෙමජ්ජන්තො අභයජ්ජන්තො වෙසාරජ්ජන්තො විහරාමී”ති පරිදීපිතෙන වෙසාරජ්ජෙන. පුරිමසිද්ධිති පුරිමස්ස “අරහ”න්ති පදස්ස අත්ථසිද්ධි අරහත්තසිද්ධි, දුතියවෙසාරජ්ජස්ස තදත්ථභාවතො තෙන වෙසාරජ්ජෙන තදත්ථසිද්ධිති වුත්තං හොති. “ඛිණ්ණාසවස්ස තෙ පටිජානතො ‘ඉමෙ ආසවා අපරික්ඛිණා’ ති” ආදිනා වුත්තමෙව හි දුතියවෙසාරජ්ජං. “කිලෙසෙහි ආරක්කත්තා”ති ආදිනා වුත්තො “අරහ”න්ති පදස්ස අත්ථොති. තතො ච විඤ්ඤායති “යථා දුතියෙන වෙසාරජ්ජෙන පුරිමසිද්ධි, එවං පුරිමෙනපි අත්ථෙන දුතියවෙසාරජ්ජසිද්ධි”ති. එවඤ්ඤා කත්වා ඉමිනා නයෙන චතුර්වෙසාරජ්ජවසෙන පදත්තයවචනෙ පයොජනදස්සනං උපපන්නං හොති. ඉතරථා හි කිඤ්චිපයොජනාභාවතො ඉදංයෙව චචනං ඉධ අවත්තබ්බං සියාති. එස නයො සෙසෙසුපි.

පයමෙනාති වුත්තනයෙන පයමභූතෙන “සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ පටිජානතො ‘ඉමෙ ධම්මා අනභිසම්බුද්ධා’ති, තත්ත...පෙ.... විහරාමී”ති පරිදීපිතෙන වෙසාරජ්ජෙන. දුතියසිද්ධිති දුතියස්ස “සම්මාසම්බුද්ධො”ති පදස්ස අත්ථසිද්ධි බුද්ධත්තසිද්ධි තස්ස තදත්ථභාවතො. තතියචතුත්ථෙහීති වුත්තනයෙනෙව තතියචතුත්ථභූතෙහි “යෙ බො පන තෙ අන්තරායිකා ධම්මා වුත්තා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායාති, තත්ත...පෙ.... විහරාමී”ති ච “යස්ස බො පන තෙ අත්ථාය ධම්මො දෙසිතො, සො න නියායාති තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛක්ඛයායාති, තත්ත...පෙ.... විහරාමී”ති (අ. නි. 4.8; ම. නි. 1.150) ච පරිදීපිතෙහි වෙසාරජ්ජෙහි. තතියසිද්ධිති තතියස්ස “විචට්ඨච්ඡදා”ති පදස්ස අත්ථසිද්ධි විචට්ඨච්ඡදත්ථසිද්ධි තෙහි තස්ස පාකට්ඨභාවතොති අත්ථො. “යාථාවතො අන්තරායිකනියායානිකධම්මාපදෙසෙන හි සත්ථු විචට්ඨච්ඡදභාවො ලොකෙ පාකට්ඨො අහොසී”ති (දී. නි. ටී. 1.258) ආචරියෙන වුත්තං, විචට්ඨච්ඡදභාවෙනෙව අන්තරායිකනියායානිකධම්මදෙසනාසිද්ධිතො “තතියෙන තතියචතුත්ථසිද්ධි”තිපි චත්තුං යුජ්ජති.

එවං පදත්තයවචනෙ චතුර්වෙසාරජ්ජවසෙන පයොජනං දස්සෙත්වා ඉදානි චක්ඛුත්තයවසෙනපි දස්සෙත්තො “පුරිමඤ්චා”ති ආදිමාහ. තත්ථ ච-සද්දො උපනායාසත්ථො. පුරිමං “අරහ”න්ති පදං භගවතො හෙට්ඨිමග්ගඵලත්තයඤ්ඤාණසංඛාරං ධම්මචක්ඛුං සාධෙති කිලෙසාරීනං, සංසාරචක්කස්ස අරානඤ්ච භතභාවදීපනතො. දුතියං “සම්මාසම්බුද්ධො”ති පදං ආසයානුසයඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤ්ඤාණසංඛාරං බුද්ධචක්ඛුං සාධෙති සම්මාසම්බුද්ධස්සෙව තංසම්භවතො. තදෙනඤ්ච ඤ්ඤාණද්වයං සාවකපච්චෙකබුද්ධානං න සම්භවති. තතියං “විචට්ඨච්ඡදා”ති පදං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණසංඛාරං සමන්තචක්ඛුං සාධෙති සවාසනසබ්බකිලෙසජ්ජහානදීපනතො. “සම්මාසම්බුද්ධො”ති හි චත්වා “විචට්ඨච්ඡදා”ති චචනං සම්මාසම්බුද්ධභාවාය

සවාසනසබ්බකිලෙසප්පහානං විභාවෙතීති. “අහං ඛො පන තාන අම්බට්ඨ මන්තානං දාතා”ති ඉදං අප්පධානං, “ත්වං මන්තානං පටිග්ගහෙතා”ති ඉදමෙව පධානං සමුත්තෙජනාවචනන්ති සන්ධාය “ත්වං මන්තානං පටිග්ගහෙතාති ඉමිනා’ස්ස මන්තෙසු සුරභාවං ජනෙතී”ති වුත්තං, ලක්ඛණවිභාවනෙ විසදඤ්ඤාණතාසඬ්ඛාතං සුරභාවං ජනෙතීති අත්ථො.

259. එවං හොති එත්ථ එවං-සද්දො වචනසම්පට්ඨිජනෙ නිපාතො, වචනසම්පට්ඨිජනඤ්ඤෙත්ථ තථා මයං තං භවත්තං ගොතමං වෙදිස්සාම, ත්වං මන්තානං පටිග්ගහෙතාති ව එවං පවත්තස්ස පොක්ඛරසාතිනො වචනස්ස සම්පට්ඨිගහො. “තස්සත්ථො”තිආදිනාපි හි තදෙවත්ථං දස්සෙති. තථා ව වුත්තං “බ්‍රාහ්මණස්ස පොක්ඛරසාතිස්ස පටිස්සුත්වා”ති, තං පනෙස ආචරියස්ස සමුත්තෙජනාය ලක්ඛණෙසු විගතසම්මොහභාවෙන බුද්ධමන්තෙ සම්පස්සමානන්තා වදන්ති දස්සෙන්නො “සොපි”තිආදිමාහ. තත්ථ “තායාති තාය යථාවුත්තාය සමුත්තෙජනායා”ති (දී. නි. ටී. 1.259) ආචරියෙන වුත්තං, අධුනා පන පොත්ථකෙසු “තාය ආචරියකථායා”ති පාඨො දිස්සති. අත්ථතො වෙස අවිරුද්ධොයෙව. මන්තෙසු සතිසමුප්පාදිකා හි කථා සමුත්තෙජනාති.

අයානභූමීන්ති යානස්ස අභූමිං, යානෙන යාතුමසක්කුණෙයාට්ඨානභූතං, ද්වාරකොට්ඨකසමීපං ගන්ත්වාති අත්ථො.

අවිසෙසෙන වුත්තස්සපි වචනස්ස අත්ථො අට්ඨකථාපමාණතො විසෙසෙන ගහෙතබ්බොති ආහ “යීතමජ්ඣන්තිකසමයෙ”ති. සබ්බෙසමාවිණ්ණවසෙන පට්ඨමනායං වත්වා පධානිකානමෙව ආවෙණිකාවිණ්ණවසෙන දුතියනායො වුත්තො. දිවාපධානිකාති දිවාපධානානුයුඤ්ජනකා, දිවසභාගෙ සමණධම්මකරණත්ථං තෙ එවං වඩ්ඤ්මන්තිති වුත්තං හොති. තෙනාහ “තාදිසානඤ්ඨි”තිආදි. “පරිවෙණතො පරිවෙණමාගච්ඡන්තො පපඤ්චො හොති, පුච්ඡිත්ථාව පටිස්සිස්සාමී”ති අම්බට්ඨස්ස තදුපසඬ්ඤාමනාධිප්පායං විභාවෙන්නො “සො කිරා”තිආදිමාහ.

260. අභිඤ්ඤාතකුලෙ ජාතො අභිඤ්ඤාතකොලඤ්ඤො. කාමඤ්ච වක්ඛමානනායෙන පුබ්බෙ අම්බට්ඨකුලමපඤ්ඤාතං, තදා පන පඤ්ඤාතන්ති ආහ “තදා කිරා”තිආදි. රූපජාතිමන්තකුලාපදෙසෙහිති “අයමීදිසො”ති අපදිසනහෙතුභූතෙහි වතුහි රූපජාතිමන්තකුලෙහි. යෙන තෙ හික්ඛු චිත්තයිංසු, තදධිප්පායං ආවි කාතුං “යො හී”තිආදි වුත්තං. අවිසෙසතො වුත්තමිපි විසෙසතො විඤ්ඤායමානත්ථං සන්ධාය භාසිතවචනන්ති දස්සෙති “ගන්ධකුටිං සන්ධායා”ති ඉමිනා. එවමීදිසෙසු.

අතුරිතොති අවෙගායන්තො, “අතුරන්තො”තිපි පාඨො, සොයෙවත්ථො. කථං පටිසන්තො අතරමානො පටිසති නාමාති ආහ

“සණ්ඨක”න්තිආදි. තත්ථ පදප්පමාණට්ඨානෙනි ද්විත්තං පදානං අන්තරෙ මුට්ඨිරතනපමාණට්ඨානෙ. සින්දුවාරො නාම එකො පුප්ඵ්වගරුක්ඛො, යස්ස සෙනං පුප්ඵං හොති, යො “නිග්ගුණ්ඨි” තිපි වුව්වති. පමුඛන්ති ගන්ධකුට්ඨිගභපමුඛං. “කුඤ්චිකච්ඡිද්දසමිපෙ”ති වුත්තවචනං සමත්ථෙතං “ද්වාරං කිරා”තිආදි වුත්තං.

261. “දානං දදමානෙහි”ති ඉමිනා පාරමිතානුභාවෙන සයමෙව ද්වාරවිවරණං දස්සෙති.

භගවතා සද්ධිං සම්මොදිංසුති එත්ථ සමත්ථෙත සං-සද්දෙන විඤ්ඤායමානං භගවතො තෙහි සද්ධිං පයමං පවත්තමොදනාසඬ්ඛානං නෙය්‍යත්ථං දස්සෙන්නො “යථා”තිආදිමාහ. භගවාපි හි “කච්චි හො මාණවා ඛමනීයං, කච්චි යාපනීය”න්තිආදීති පුච්ඡන්නො තෙහි මාණවෙහි සද්ධිං පුඛ්ඛභාසිතාය පයමඤ්ඤෙව පවත්තමොදො අහොසි. සමප්පවත්තමොදාති භගවතො තදනුකරණෙන සමං පවත්තසංසන්දනා. තදත්ථං සහ උපමාය දස්සෙතං “සිතොදකං වියා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ පරමතිබ්බුතකිලෙසදරථතාය භගවතො සිතොදකසදිසතා, අනිබ්බුතකිලෙසදරථතාය ව මාණවානං උණ්හොදකසදිසතා දට්ඨබ්බා. සම්මොදිතන්ති සංසන්දිතං. මුදසද්දො හෙත්ථ සංසන්දනෙයෙව, න පාමොජ්ජෙ, එවඤ්චි යථාචුත්තඋපමාවචනං සමත්ථිතං හොති. තථා හි වුත්තං “එකිභාව”න්ති, සම්මොදනකිරියාය සමානතං එකරූපතන්ති අත්ථො.

ඛමනීයන්ති “චතුරක්කං නවද්වාරං සරිරයන්තං දුක්ඛබ්බුලතාය සභාවතො දුස්සහං කච්චි ඛමිතං සක්කුණෙය්‍ය”න්ති පුච්ඡන්ති, යාපනීයන්ති ආභාරාදිපච්චයපටිබද්ධවුත්තිකං චිරප්පබන්ධසඬ්ඛාතාය යාපනාය කච්චි යාපෙතං සක්කුණෙය්‍යං, සීසරොගාදිආබාධාභාවෙන කච්චි අප්පාබාධං, දුක්ඛජීවිකාභාවෙන කච්චි අප්පාතඬ්ඛං, තංතංකිච්චකරණෙ උට්ඨානසුඛතාය කච්චි ලහුට්ඨානං, තදනුරූපබලයොගතො කච්චි බලං, සුඛවිහාරඵලසඬ්ඛාවෙන කච්චිඵාසුචිභාරො අත්ථිති සබ්බත්ථ කච්චි-සද්දං යොජෙත්වා අත්ථො වෙදිතබ්බො. බලප්පත්තා පිති පිතියෙව. තරුණා පිති පාමොජ්ජං. සම්මොදනං ජනෙති කරොතීති සම්මොදනිකං, තදෙව සම්මොදනීයං ක-කාරස්ස ය-කාරං කත්වා. සම්මොදෙනබ්බතො සම්මොදනීයන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙති “සම්මොදිතං යුත්තභාවතො”ති ඉමිනා. එවං ආවරියෙහි වුත්තං. සම්මොදිතං අරහතීති සම්මොදනිකං, තදෙව සම්මොදනීයං යථාචුත්තනෙයනාති ඉමමත්ථමිපි දස්සෙතීති දට්ඨබ්බං. “සාරෙතූ”න්ති එතස්ස “නිරන්තරං පවත්තෙතූ”න්ති අත්ථවචනං. සරිතබ්බභාවතොති අනුස්සරිතබ්බභාවතො. “සාරෙතූ අරහතී”ති අත්ථෙ යථාපදං දිසෙන “සාරණීය”න්ති වුත්තං. “සරිතබ්බ”න්ති අත්ථෙ පන “සරණීය”න්ති වත්තබ්බෙ දිසං කත්වා “සාරණීය”න්ති වුත්තන්ති

වෙදිතබ්බං. එවං සද්දතො අත්ථං දස්සෙත්වා ඉදානි අත්ථමත්තතො දස්සෙතුං “සුයාමානසුඛතො”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සුයාමානසුඛතොති ආපාඨමධුරත්තමාහ, අනුස්සරියමානසුඛතොති විමද්දරමණියත්තං. බ්‍යාඤ්ජනපරිසුද්ධතායාති සභාවනිරුත්තිභාවෙන තස්සා කථාය වචනවාතුරියං, අත්ථපරිසුද්ධතායාති අත්ථස්ස නිරුපක්කිලෙසත්තං. අනෙකෙහි පරියායෙහීති අනෙකෙහි කාරණෙහි.

අපසාදෙස්සාමීති මඬිකුං කරිස්සාමි. උභොසු බන්ධෙසු සාටකං ආසජ්ජෙත්වා කණ්ඨෙ ඔලම්බනං සන්ධාය “කණ්ඨෙ ඔලම්බිත්වා”ති චුත්තං. දුස්සකණ්ණං ගහෙත්වාති නිවත්ථසාටකස්ස කොටිං එකෙන හත්ථෙන ගහෙත්වා. වඬිකමිතුමාරුහනං සන්ධාය “වඬිකමං අභිරුහිත්වා”ති ආහ. ධාතුසමතාති රසාදිධාතූනං සමාවත්ථතා, අරොගතාති අත්ථො. පාසාදිකත්ථන්ති පසාදජනනත්ථං “ගතගතට්ඨානෙ”ති ඉමිනා සම්බන්ධො. “පාසාදිකත්තා”තිපි පාඨො, තස්සත්ථො — අඬිගපව්වඬිගානං පසාදාවහත්තාති, “උප්පන්නබ්‍රමානා”ති ඉමිනා සම්බන්ධො. උප්පණ්ඩනකථන්ති අවහසිතබ්බතායුත්තකථං. “අනාවාරභාවසාරණිය”න්ති තස්ස විසෙසනං, අනාවාරභාවෙන සාරණියං “අනාවාරො වතාය”න්ති සරිතබ්බකන්ති අත්ථො.

262. කාතුං දුක්කරමසක්කුණෙය්‍යං කිව්වමයං ආරහීති දස්සෙතුං “භවග්ගං ගහෙතුකාමො වියා”තිආදි චුත්තං. අසක්කුණෙය්‍යඤ්ඤෙන සදෙවකෙනපි ලොකෙන, යදිදං භගවතො අපසාදනං. තෙනාහ “අට්ඨානෙ වායමතී”ති. හන්ද තෙන සද්ධිං මන්තෙමීති එවං අට්ඨානෙ වායමන්තොපි අයං බාලො “මයි කිඤ්චි අකථෙත්තෙ මයා සද්ධිං උත්තරි කථෙතුමිපි න විසහතී”ති මානමෙව පග්ගණ්හිස්සති, කථෙත්තෙ පන කථාපසඩ්ගෙනස්ස ජාතිගොත්තෙ විභාවිතෙ මානනිග්ගහො භවිස්සති, “හන්ද තෙන සද්ධිං මන්තෙමී”ති භගවා අම්බට්ඨං මාණවං එතදවොචාති අත්ථො. ආචාරසමාවාරසික්ඛාපනෙන ආචරියා, තෙසං පන ආචරියානං පකට්ඨා ආචරියාති පාචරියා යථා “පපිතාමහො”ති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “ආචරියෙහි ව තෙසං ආචරියෙහි වා”ති චුත්තං.

පට්ඨමඉබ්බවාදවග්ගො

263. කිඤ්චාපි “සයානො වා”තිආදිවචනං න වත්තබ්බං, මානවසෙන පන යුගග්ගාහං කරොත්තො වදන්ති දස්සෙත්තො “කාමං තීසු”තිආදිමාහ. තත්ථ තීසු ඉරියාපථෙසුති යානගමනනිස්ජ්ජාසු. තෙස්වෙව හි ආචරියෙන සද්ධිං සල්ලපිතුමරහති, න තු සයනෙ ගරුකරණියානං සයානානම්පි සම්මුඛා ගරුකාරෙහි සයනස්ස අකත්තබ්බභාවතො. කථාසල්ලාපන්ති කථාවසෙන යුගග්ගාහකරණත්ථං සල්ලපනං. සයානෙන හි ආචරියෙන සද්ධිං සයනස්ස කථා නාම ආචාරො න භොති, තථාපෙන ඉතරෙහි සදිසං කත්වා කථනං ඉධ කථාසල්ලාපො.

යං පනෙනං “සයානො වා හි හො ගොතම බ්‍රාහ්මණො සයානෙන බ්‍රාහ්මණෙන සද්ධිං සල්ලපිතුමරහතී”ති චුත්තස්ස සල්ලාපස්ස අනාවාරභාවවිභාවනං සත්ථාරා අම්බට්ඨෙන සද්ධිං කට්ඨන්තෙන කතං, තං පාළිවසෙන සඬ්භිතිමනාරුල්හමපි අගරහිතාය ආවරියපරම්පරාය යාවජ්ජනනා සමාහතන්ති “යෙ ව ඛො තෙ හො ගොතමා”තිආදිකාය උපරිපාළියා සම්බන්ධභාවෙන දස්සෙන්නො “තතො කීරා”තිආදිමාහ. ගොරුපන්ති ගො නුන රුපකවසෙන චුත්තත්තා, රුපසද්දස්ස ව තඬ්භාවචුත්තීතො. යදි අභිලෙන්තො භවෙය්‍ය, “මුණ්ඩා සමණා”ති වදෙය්‍ය, භිලෙන්තො පන ගරහත්ථෙන ක-සද්දෙන පදං වඩ්ඨෙත්වා “මුණ්ඩකා සමණකා”ති වදතීති දස්සෙතුං “මුණ්ඩෙ මුණ්ඩා”තිආදි චුත්තං. ඉඬ්භාති ගහපතිකාති අත්ථමත්තවචනං, සද්දතො පන ඉහස්ස පයොගො ඉහො උත්තරපදලොපෙන, තං ඉහං අරහන්තීති ඉඬ්භා ද්විත්තං කත්වා. කිං චුත්තං හොති – යථා සොහනං ගමනතො ඉහසඬ්ඛාතො හත්ථිවාහනභූතො පරස්ස වසෙන පවත්තති, න අත්තනො, ඵවමෙනෙපි බ්‍රාහ්මණානං සුස්සුසකා සුද්දා පරස්ස වසෙන පවත්තන්ති, න අත්තනො, තස්මා ඉහසදිසපයොගතාය ඉඬ්භාති. තෙ පන කුටුම්භිකතාය සරවාසිනො සරසාමිකා හොන්තීති අත්ථමත්තං දස්සෙති “ගහපතිකා”ති ඉමිනා.

කණ්භාති කණ්භජාතිකා. ද්විජා ඵව හි සුද්ධජාතිකා, න ඉතරෙති තස්සාධිජ්ජායො. තෙනාහ “කාලකා”ති. පිතාමහභාවෙන ඤාතිබන්ධවත්තා බන්ධු. තෙනාහ “පිතාමහොති වොහරන්තී”ති. අපච්චාති පුත්තා. මුඛතො නික්ඛන්තාති බ්‍රාහ්මණානං පුඬ්ඛපුරිසා බ්‍රහ්මුනො මුඛතො නික්ඛන්තා, අයං තෙසං පඨමුජ්ජන්තීති අධිජ්ජායො. සෙසපදෙසුපි ඵසෙව නයො. අයං පනෙත්ථ විසෙසො – “ඉඬ්භා කණ්භා”ති වත්වා “බන්ධුපාදාපච්චා”ති වදන්තො කුලවසෙන සමණා වෙස්සකුලපරියාපන්තා, පඨමුජ්ජන්තිවසෙන පන බ්‍රහ්මුනො පිට්ඨිපාදතො නික්ඛන්තා, න පකතිවෙස්සා විය නාහිතොති දස්සෙතීති, ඉදං පනස්ස “මුඛතො නික්ඛන්තා”තිආදිවචනතොපි අතිවිය අසමවෙක්ඛිතපුඬ්ඛවචනං. වතුචණ්ණපරියාපන්තස්සෙව සමණභාවසම්භවතො.

අනියමෙත්වාති අවිසෙසෙත්වා, අනුද්දෙසිකභාවෙනාති අත්ථො.

මානමෙව නිස්සාය කට්ඨෙති මානමෙවාපස්සයං කත්වා අත්තානං උක්කංසෙන්නො, පරෙ ව වම්භෙන්නො “මුණ්ඩකා සමණකා”තිආදිවචනං කට්ඨෙ. ජානාපෙස්සාමිති අත්තනො ගොත්තපමාණං යාථාවතො විභාවනෙන විඤ්ඤාපෙස්සාමි. අත්ථොති හිතං, ඉච්ඡිතවත්ථු වා, තං පන කත්තඬ්ඛකිච්චමෙවාති චුත්තං “ආගන්ත්වා කත්තඬ්ඛකිච්චසඬ්ඛාතො අත්ථො”ති, සො ඵතස්ස අත්ථිති අත්ථිකං යථා “දණ්ඩිකො”ති. දුතියස්සපි පුග්ගලවාචකස්ස තදස්සත්ථිපච්චයස්ස විජ්ජමානත්තා පඨමෙන තදාරම්මණිකවිත්තමෙව විඤ්ඤායතීති ආහ “තස්ස මාණවස්ස විත්ත”න්ති. අත්ථිකමස්ස අත්ථිති අත්ථිකවා යථා “ගුණවා”ති.

“යායෙව ඛො පනත්ථායා”ති ලිඛිගවිපල්ලාසවසෙන චුත්තන්ති දස්සෙති “යෙනෙව ඛො පනත්ථෙතා”ති ඉමිනා. තෙනෙවාහ “තමෙව අත්ථන්ති ඉදං පුරිසලිඛිගවසෙනෙව චුත්ත”න්ති. තත්ථ හි සාභාවිකලිඛිගතාදස්සනෙන ඉධ අසාභාවිකලිඛිගතාසිද්ධිති. අයං පනෙත්ථ අට්ඨකථාතො අපරො නයො – යාය අත්ථායාති පුල්ලිඛිගවසෙනෙව තදත්ථෙ සම්පදානවචනං, යස්ස කත්තබ්බකිව්වසඬ්ඛාතස්ස අත්ථස්ස අත්ථායාති අත්ථොති. අස්සාති අම්බට්ඨස්ස දස්සෙත්ථාති සම්බන්ධො. අඤ්ඤාසං සන්තිකං ආගතානන්ති ගරුට්ඨානියානං සන්තිකමුපගතානං සාධුරුපානං. වත්තන්ති තෙසං සමාවණ්ණං. පකරණතොයෙව “ආවරියකුලෙ”ති අත්ථො විඤ්ඤායති, “අචුසිතවා”ති ච අසික්ඛිතභාවොයෙව වොහාරවසෙන චුත්තො යථා තං චීවරදානං තිච්චරෙන අවිජාදෙසීති. තෙනාහ “ආවරියකුලෙ අචුසිතවා අසික්ඛිතො”ති. අසික්ඛිතත්තා එව අප්පස්සුතො, “චුසිතමානී”ති ච පදාපෙක්ඛාය අපරියොසිතවචනත්තා සමානොති පාඨසෙසොති දස්සෙති “අප්පස්සුතොව සමානො”ති ඉමිනා. බාහුසච්චඤ්ඤි නාම යාවදෙව උපසමත්ථං ඉච්ඡිතබ්බං, තදභාවතො පනායං අම්බට්ඨො අචුසිතවා අසික්ඛිතො අප්පස්සුතොති විඤ්ඤායතීති එවමිපි අත්ථාපත්තිතො කාරණං විභාවෙන්තො ආහ “කිමඤ්ඤත්‍ර අචුසිතත්තා”ති. ඉමමිපි සම්බන්ධං දීපෙති “එතස්ස හී”තිආදිනා. යථාරුතතො පන ඵරුසවචනසමුදාචාරෙන අනුපසම්කාරණදස්සනමෙතං. තත්‍රායං යොජනා – “කිමඤ්ඤත්‍ර අචුසිතත්තා”ති ඉදං කාරණං එතස්ස අම්බට්ඨස්ස ඵරුසවචනසමුදාචාරෙ කාරණන්ති. “ඵරුසවචනසමුදාචාරෙනා”තිපි පාඨො, තථා සමුදාචාරවසෙන චුත්තං කාරණන්ති අත්ථො. එවමිපි යොජෙත්ති – අචුසිතත්තා අචුසිතභාවං අඤ්ඤත්‍ර යපෙත්ථා එතස්ස එවං ඵරුසවචනසමුදාචාරෙ කාරණං කිමඤ්ඤං අත්ථීති. පුරිමයොජනාවෙන්ථ යුත්තතරා යථාපාඨං යොජෙතබ්බතො. “අඤ්ඤත්‍රා”ති නිපාතයොගතො අචුසිතත්තාති උපයොගත්ථෙ නිස්සක්කවචනං. තදෙව කාරණං සමත්ථෙති “ආවරියකුලෙ”තිආදිනා.

264. කොධසඬ්ඛාතස්ස පරස්ස වසානුගතචිත්තතාය අසකමනො. මානනිම්මදනත්ථන්ති මානස්ස නිම්මදනත්ථං අභිමද්දනත්ථං, අමදනත්ථං වා, මානමදවිරහත්ථන්ති අත්ථො. දොසං උග්ගිලෙත්ථාති සිනෙහපානෙන කිලින්නං වාතපිත්තසෙම්භදොසං උබ්බමනං කත්ථා. ගොත්තෙන ගොත්තන්ති අම්බට්ඨෙතෙව භගවතා පුට්ඨෙත චුත්තෙන සාවජ්ජෙන පුරාතනගොත්තෙන අධුනා අනවජ්ජසඤ්ඤිතං ගොත්තං. කුලාපදෙසෙන කුලාපදෙසන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. උට්ඨාපෙත්ථාති සාවජ්ජතො උට්ඨහනං කත්ථා, උද්ධරිත්ථාති චුත්තං හොති. ගොත්තඤ්ඤෙත්ථ ආදිපුරිසවසෙන, කුලාපදෙසො පන තදන්වයෙ උප්පන්නාහිඤ්ඤාතපුරිසවසෙන ගහෙතබ්බො යථා “ආදිච්චො මාසවො”ති. සාකියානඤ්ඤි ආදිච්චගොත්තං අදිතියා නාම දෙවධිතාය

පුත්තභූතං ආදිපුරිසං පති හොති, තං “ගොතමගොත්ත”න්තිපි වදන්ති. යථාහ පබ්බජ්ජාසුත්තෙ –

“ආදිච්චා නාම ගොත්තෙන, සාකියා නාම ජාතියා;
තම්හා කුලා පබ්බජිතොම්හි, න කාමො අභිපත්ථය”න්ති. (සු. නි. 425);

මාසවකුලං පන තදන්වයෙ අභිඤ්ඤාතං මචලගාමිකපුරිසං පති හොතිති. ගොත්තමුලස්ස ගාරය්හතාය අමානවත්ථුභාවපවෙදනතො “මානද්ධජං මූලෙ ඡෙත්වා නිපාතෙස්සාමි”ති වුත්තං. සට්ටෙන්තොති ජාතිගොත්තවසෙන ඔමසන්තො. භීළෙන්තොති භීළනං ගරහං කරොන්තො. “චණ්ඩා හො ගොතම සකායජාති”තිආදිනා සාකියෙසු චණ්ඩභාවාදිදොසං පාපිතෙසු සමණොපි ගොතමො පාපිතො භවිස්සතීති අධිජ්ජායො.

යස්මිං මාත්‍රස්සයකොධුස්සයා අඤ්ඤමඤ්ඤපත්ථද්ධා, සො “චණ්ඩො”ති වුච්චතීති දස්සෙති “මානනිස්සිතකොධසුත්තා”ති ඉමිනා, පකතුපනිස්සයාරම්මණවසෙන චෙන්ථ නිස්සිතභාවො, න සහජාතාදිවසෙන. බරාති විත්තෙන, වාචාය ව කක්ඛලා. ලහුකාති තරුණා අවුද්ධකම්මා. තෙනාහ “අජ්ජකෙනෙවා”තිආදි. අලාබ්‍රකටාහන්ති ලාබ්‍රඵලස්ස අහෙජ්ජකපාලං. අට්ඨකටාමුත්තකනයං දස්සෙතුං “භස්සාති සාහසිකාති කෙච්චි වදන්ති, සාරම්භකාති අපරො”ති (දී. නි. ටී. 1.264) ආචරියෙන වුත්තං. සමානාති හොන්තා භවමානාති අසසද්දවසෙනත්ථොති ආහ “සන්තාති පුරිමපදස්සෙව වෙච්චන”න්ති. න සක්කරොන්තීති සක්කාරං න කරොන්තීති අත්ථමෙව විඤ්ඤාපෙති “න බ්‍රාහ්මණාන”න්තිආදිනා. අපච්චිකම්මන්ති පණිපාතකම්මං. “යදිමෙ සකායා”ති පච්ඡිමවාකොය ය-සද්දස්ස කිරියාපරාමසනස්ස අනියමස්ස “තයිදං හො ගොතමා”ති පුරිමවාකොය ත-සද්දෙන නියමනං වෙදිතබ්බන්ති ආහ “යං ඉමෙ සකායා”තිආදි. නානුලොමන්ති අත්තතො ජාතියා න අනුච්ඡවිකං.

දුතියඉබ්භවාදවණ්ණනා

265. සන්ධාගාරපදනිබ්බවනං හෙට්ඨා වුත්තමෙව. තදා අභිසිත්තසකායරාජුනම්පි බහුතං සන්ධායාහ “අභිසිත්තසකායරාජානො”ති. කාමඤ්ඤි සකායරාජකුලෙ යො සබ්බෙසං වුද්ධතරො, සමත්ථො ව, සො ඵව අභිසෙකං ලහති. ඵකච්චො පන අභිසිත්තො සමානො “ඉදං රජ්ජං නාම බහුකිච්චං බහුබ්‍යාපාර”න්ති තතො නිබ්බිජ්ජ රජ්ජං වයසා අනන්තරස්ස නියානෙති, කදාචි සොපි අඤ්ඤස්සාති ඵවං පරම්පරානියානතවසෙන තදා බහු අභිසිත්තපුබ්බා සකායරාජානො හොන්තීති ඉදං ආචරියස්සාහිමතං (දී. නි. ටී. 1.265). අපිච යථාරහං යානන්තරෙසු අභිසිත්තසකායරාජුනම්පි බහුතං සන්ධාය ඵවමාහාතිපි යුජ්ජති. තෙ හි “රාජානො”ති වුච්චන්ති. යථාහ –

“රාජානො නාම පට්ඨාරාජා, පදෙසරාජා, මණ්ඩලිකා, අන්තරහොගිකා, අක්ඛදස්සා, මහාමත්තා, යෙ වා පන ඡෙජ්ජහෙජ්ජං කරොන්තා අනුසාසන්ති, එතෙ රාජානො නාමා”ති (පාරා. 92).

සංහාරිමෙහි වාළුරුපෙහි කතො පල්ලඬිකො, හද්දපීඨං වෙත්තාසනං. මිහිතමත්තං හසිතමත්තං. අනුභසන්තිති මමුද්දෙසිකං මහාහසිතං කරොන්ති, ඉදඤ්ඤි “අනුජග්ගන්තා”ති එතස්ස සංවණ්ණනාපදං. ඡග්ගසද්දො ව මහාහසනෙ පවත්ති “න උජ්ජග්ගිකාය අන්තරසරෙ ගමිස්සාමි”තිආදීසු (පාවි. 586) විය.

කණ්භායනතො පට්ඨාය පරම්පරාගතං කුලවංසං අනුස්සවවසෙන ජානන්ති. කුලාභිමානිතො හි යෙභුයොන පරෙසං උච්චාවචං කුලං තථා තථා උදාහරන්ති, අත්තතො ව කුලවංසං ජානන්ති, එවං අම්බට්ඨොපි, තථා හෙස පරතො හගවතා පුච්ඡිතො වජිරපාණි හයෙන අත්තතො කුලවංසං යාථාවතො කපෙසිති. ඔලම්බෙත්වාති හත්ථියොණ්ඩසණ්ඨානාදිනා සාටකං අවලම්බෙත්වා. තතොති තථාජානනතො, ගමනතො ව. මමඤ්ඤෙව මඤ්ඤති මමමෙව අනුජග්ගන්තා මඤ්ඤෙ.

තනියඉබ්භවාදවණ්ණනා

266. බෙත්තලෙඩ්ඛුනන්ති බෙත්තෙ කසනවසෙන උට්ඨාපිතමත්තිකාබණ්ඩානං. ලෙඩ්ඛුකානමත්තරෙ නිවාසිතත්තා .ටි .නි .දී) වෙවඉච්චි ”චුක්කිකාලෙඩ්චි“1.266) සඤ්ඤාතා බුද්දකසකුණිකා . ණාසකෙක්ඛිමපණ්ණප්ප් ලෙඩ්ඛුකිකොපමසුත්තවණ්ණනායං “වාතකසකුණිකා .යථාට්ඨ .නි .ම) ති”3.150) චුත්තා, නිසණ්ට්ඨසත්ථෙසු පන තං .තිති වදන්”ලාපසකුණිකා“ කොධවසෙන ලග්ගිතුන්ති උපනස්හිතුං, ආසාතං බන්ධිතුන්ති අත්ථො.

“අම්හෙ හංසකොඤ්චමොරසමෙ කරොති”ති වදන්තො හෙට්ඨා ගහිතං “න තං කොච්චි හංසො වා කොඤ්චො වා මොරො වා ආගන්ත්වා කිං ත්වං ලපසිති නිසෙධෙති”ති ඉදම්පි වචනං සඬ්භිතිමනාරුළ්භං තදා හගවතා චුත්තමෙවාති දස්සෙති. තදා වදන්තොයෙව හි එවං කරොතිති වත්තුමරහති. “එවං නු තෙ”තිආදිවචනං, “අචුසිතවායෙවා”තිආදිවචනඤ්ච මානවසෙන සමණෙන ගොතමෙන චුත්තන්ති අම්බට්ඨො මඤ්ඤතිති අධිප්පායෙනාහ “නිම්මානො දානි ජාතොති මඤ්ඤමානො”ති.

දාසිපුත්තවාදවණ්ණනා

267. නිම්මාදෙතීති අ-කාරස්ස ආ-කාරං කත්වා නිද්දෙසො උම්මාදෙ මදසද්දෙන නිජ්චන්තත්තාති දස්සෙති “නිම්මදෙතී”ති ඉමිනා. නිම්මානෙති විගතමානෙ. යදි පනාහං ගොත්තං පුච්ඡෙය්‍යං සාධු වතාති අත්ථො. පාකටං කාතුකම්‍යතාය තික්ඛන්තුං මහාසද්දෙන අවොච. කස්මා අවොචාති පන අසුද්ධිභාවං ජානන්තස්සාපි තථාවචනෙ කාරණපුච්ඡා. ගොත්තභූතං

නාමමෙව අධිප්පෙනං, න විසුං ගොත්තන්ති ආහ “මාතාපෙත්තිකන්ති මාතාපිතුනං සන්තක”න්ති. ගොත්තඤ්ඤි පිතිතො ලද්ධබ්බං පෙත්තිකමෙව, න මාතාපෙත්තිකං. න හි බ්‍රාහ්මණානං සගොත්තාය එව ආවාහවිවාහො ඉච්ඡිතො, ගොත්තනාමං පන ජාතිසිද්ධං, න කිත්තිමං, න ගුණනාමං වා, ජාති ව උභයසම්බන්ධිනීති මාතාපෙත්තිකමෙව, න පෙත්තිකමත්තං. නාමගොත්තන්ති ගොත්තභූතං නාමං, න කිත්තිමං, න ගුණනාමං වා විසෙසනපරනිපාතවසෙන චුත්තත්තා යථා “අග්‍රාහිතො”ති. නාමඤ්ච තදෙව පච්චේදිවසෙන පචත්තත්තා ගොත්තඤ්චාති හි නාමගොත්තං. තත්ථ යා “කණ්භායනො”ති නාමපණ්ණත්ති නිරුළ්භා, තං සන්ධායාහ “පණ්ණත්තිවසෙන නාම”න්ති. තං පනෙනං නාමං කණ්භඉසිතො පට්ඨාය තස්මිං කුලපරම්පරාවසෙන ආගතං, න එතස්මිංයෙව නිරුළ්භන්ති චුත්තං “පච්චේදිවසෙන ගොත්ත”න්ති. ගොත්තපදස්ස වචනත්ථො හෙට්ඨා චුත්තොයෙව.

“අනුස්සරතො”ති එත්ථ න කෙවලං අනුස්සරණමත්තං අධිප්පෙනං, අථ ඛො කුලසුද්ධිවීම්භනවසෙනෙවාති ආහ “කුලකොටිං සොධෙන්තස්සා”ති, කුලග්ගං විසොධෙන්තස්සාති අත්ථො. “අය්‍යපුත්තා”ති එත්ථ අය්‍යසද්දො අය්‍යිරකෙති චුත්තං “සාමීනො පුත්තා”ති. චතුසු දාසිසු දිසා ඔක්කාකරඤ්ඤො අත්තොජාතදාසී. තෙනාහ “සරදාසියා පුත්තො”ති. එත්ථ ව යස්මා අම්බට්ඨො ජාතිං නිස්සාය මානථද්ධො, න ව තස්ස යාථාවතො ජාතියා අවිභාවිතාය මානනිග්ගහො කරියති, අකතෙ ව මානනිග්ගහෙ මානවසෙන රතනත්තයං අපරජ්ඣිස්සති, කතෙ පන මානනිග්ගහෙ අපරභාගෙ රතනත්තයෙ පසිදිස්සති, න චෙදිසි වාචා ඵරුසවාචා නාම හොති චිත්තස්ස සණ්භවාතො. මජ්ඣිමපණ්ණාසකෙ අභයසුත්තඤ්ච (ම. නි. 2.83) එත්ථ නිදස්සනං. කෙච්ච ජනා කක්ඛලාය වාචාය චුත්තා අග්ගිනා විය ලොභාදයො මුදුභාවං ගච්ඡන්ති, තස්මා භගවා අම්බට්ඨං නිබ්බිසෙවනං කත්තුකාමො “අය්‍යපුත්තා සකායා භවන්ති, දාසිපුත්තො ත්වමසි සකායාන”න්ති අවොච.

“ඉධෙකච්චො පාපහික්ඛු තථාගතජ්ජවෙදිතං ධම්මවිනයං පරියාපුණ්ත්වා අත්තනො දහති”තිආදීසු (පාරා. 195) විය දහසද්දො ධාරණත්ථො, ධාරණඤ්චෙත්ථ පුබ්බපුරිසවසෙන සඤ්ඤාපනන්ති ආහ “ඔක්කාකො නො පුබ්බපුරිසො”තිආදි. දහසද්දඤ්ඤි භස්මීකරණෙ, ධාරණෙ ව ඉච්ඡන්ති සද්දවිදු. පභා නිච්ඡරතීති පහස්සරං හුත්වා නික්ඛමති තථාරූපෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දන්තානං පහස්සරභාවතො.

තෙති ජෙට්ඨකුමාරෙ. පයමකප්පිකානන්ති පයමකප්පස්ස ආදිකාලෙ නිබ්බත්තානං. කිරසද්දෙන චෙත්ථ අනුස්සවත්ථෙන, යො චුවිච්චමානාය රාජපරම්පරාය කෙසඤ්චි මතිහෙදො, තං උල්ලිච්චගෙති. අනුස්සවච්චනෙනෙව හි අනනුස්සුතො උත්තරවිහාරවාසිආදීනං මතිහෙදො

නිරාකරියතීති. මහාසම්මතස්සාති අග්ගඤ්ඤසුත්තෙ වක්ඛමානනයෙන “අයං නො රාජා”ති මහාජනෙන සම්මන්ත්තිත්වා යපිතත්තා “මහාසම්මතො”ති එවං සම්මතස්ස. යං සන්ධාය වදන්ති –

“ආදිවචකුලසම්භූතො, සුවිසුද්ධගුණාකරො;
මහානුභාවො රාජාසී, මහාසම්මතනාමකො.

යො වක්ඛුභූතො ලොකස්ස, ගුණරංසිසමුප්පලො;
තමොනුදො විරොචිත්ථ, දුතියො විය භාණුමා.

යපිතා යෙන මරියාදා, ලොකෙ ලොකහිතෙසිනා;
වචන්ටීතා සක්කුණන්ති, න විලඬිසයිතු ජනා.

යසස්සිනං තෙජස්සිනං, ලොකසීමානුරක්ඛකං;
ආදිභූතං මහාවීරං, කථයන්ති ‘මනු’ති ය”න්ති. (දී. නි. ටී. 1.267);

තස්ස ව පුත්තපපුත්තපරම්පරං සන්ධාය එවං වදන්ති –

“තස්ස පුත්තො මහාතෙජො, රොජො නාම මහීපති;
තස්ස පුත්තො වරරොජො, පවරො රාජමණ්ඩලො.

තස්සාසි කල්‍යාණගුණො, කල්‍යාණො නාම අත්‍රජො;
රාජා තස්සාසි තනයො, වරකල්‍යාණනාමකො.

තස්ස පුත්තො මහාවීරො, මන්ධාතා කාමහොගිනං;
අග්ගභූතො මහින්දෙන, අඬිසිරජ්ජෙන පුජිතො.

තස්ස සුනු මහාතෙජො, වරමන්ධාතුනාමකො;
‘උපොසථො’ති නාමෙන, තස්ස පුත්තො මහායසො.

වරො නාම මහාතෙජො, තස්ස පුත්තො මහාවරො;
තස්සාසි උපවරොති, පුත්තො රාජා මහාබලො.

තස්ස පුත්තො මසදෙවො, දෙවතුල්‍යො මහීපති;
චතුරාසිති සහස්සානි, තස්ස පුත්තපරම්පරා.

තෙසං පච්ඡිමකො රාජා, ‘ඔක්කාකො’ඉති විස්සුතො;
මහායසො මහාතෙජො, අබුද්දො රාජමණ්ඩලො”ති. (දී. නි. ටී. 1.267);

ඉදං අට්ඨකථානුපරොධවචනං. යං පන දීපවංසෙ වුත්තං –

“පයමාහිසිත්තො රාජා, භූමිපාලො ජුතින්ධරො;

මහාසම්මතො නාමෙන, රජ්ජං කාරෙසි ඛත්තියො.

තස්ස පුත්තො රොජො නාම, වරරොජො ච ඛත්තියො;
කලායාණො වරකලායාණො, උපොසථො මහිස්සරො.

මන්ධාතා සත්තමො තෙසං, චතුදීපමහි ඉස්සරො;
වරො උපවරො රාජා, චෙතියො ච මහිස්සරො” තිආදි.

යඤ්ච මහාවංසාදීසු වුත්තං -

“මහාසම්මතරාජස්ස, වංසජො හි මහාමුනි;
කප්පාදිස්මිං රාජාසි, මහාසම්මතනාමකො.

රොජො ච වරරොජො ච, තථා කලායාණකා දුචෙ;
උපොසථො ච මන්ධාතා, වරකො පවරා දුචෙ” තිආදි.

සබ්බමෙතං යෙභුය්‍යාතො අට්ඨකථාවිරොධවචනං. අට්ඨකථායඤ්චි මන්ධාතුරාජා ඡට්ඨො වුත්තො, මසදෙවරාජා එකාදසමො, තස්ස ච පුත්තපරම්පරාය චතුරාසීතිසහස්සරාජුනං පච්ඡිමකො ඔක්කාකරාජා, තෙසු පන මන්ධාතුරාජා සත්තමො වුත්තො, මසදෙවරාජා අනෙකෙසං රාජසහස්සානං පච්ඡිමකො, තස්ස ච පුත්තපරම්පරාය අනෙකරාජසහස්සානං පච්ඡිමකො ඔක්කාකරාජාති එවමාදිනා අනෙකධා විරොධවචනං අට්ඨකථායං නිරාකරොති. නනු අචොවුම්හ “කිරසද්දෙන චෙත්ථ අනුස්සවත්ථෙන, යො වුච්චමානාය රාජපරම්පරාය කෙසඤ්චි මතිහෙදො, තං උල්ලිඬිගෙති” ති. තෙසං පච්ඡතොති මසදෙවපරම්පරාභූතානං කළාරජනකපරියොසානානං චතුරාසීතිඛත්තියසහස්සානං අපරභාගෙති යථානුස්සුතං ආවරියෙන වුත්තං. දීපවංසාදීසු පන “කළාරජනකරඤ්ඤො පුත්තපරම්පරාය අනෙකඛත්තියසහස්සානං පච්ඡිමකො රාජා සුජාතො නාම, තස්ස පුත්තො ඔක්කාකො රාජා” ති වුත්තං. මසදෙවපරම්පරාය අනෙකසහස්සරාජුනං අපරභාගෙ පටිමො ඔක්කාකො නාම රාජා අහොසි, තස්ස පරම්පරාභූතානං පන අනෙකසහස්සරාජුනං අපරභාගෙ දුතියො ඔක්කාකො නාම රාජා අහොසි, තස්සපි පරම්පරාය අනෙකසහස්සරාජුනං අපරභාගෙ තතියො ඔක්කාකො නාම රාජා අහොසි. තං සන්ධායාහ “තයො ඔක්කාකවංසා අහෙසු” තිආදි.

ජාතියා පඤ්චමදිවසෙ නාමකම්මාදිමඬිගලං ලොකාවණ්ණන්ති වුත්තං “පඤ්චමදිවසෙ අලඬිකරිත්වා” ති. සහසා වරං අදාසින්ති පුත්තදස්සනෙන බලවසොමනස්සප්පත්තො තුරිතං අවිමංසිත්වා තුට්ඨිදායවසෙන වරං අදාසිං “යං ඉච්ඡසි, තං ගණ්භාහි” ති. සාති ජන්තුකුමාරමාතා. රජ්ජං පරිණාමෙතුං ඉච්ඡති මම වරදානං අන්තරං කත්වා ඉමං රජ්ජං පරිණාමෙතුං ඉච්ඡති.

රජ්ජං කාරෙස්සන්තීති රාජභාවං මහාජනෙන මහාජනං වා කාරාපෙස්සන්ති. නජ්ජසහෙය්‍යාති නිවාසත්ථාය පරියත්තො න භවෙය්‍ය.

කළාරවණ්ණකාය කපිලව්‍රාත්මණො නාම අහොසි. නික්ඛම්මාති සරාවාසතො කාමෙහි ව නික්ඛම්ත්වා. සාකො නාම සබ්බසාරමයො රුක්ඛවිසෙසො, යෙන පාසාදාදි කරියතෙ, තංසමුදායභූතෙ වනසණ්ඨෙති අත්ථො. භූමියා පවත්තං භූමිමං, තං ගුණදොසං ජාලෙති ජොතෙති, තං වා ජලෙති ජොතති පාකටං භවති එතායාති භූමිමජාලා. හෙට්ඨා වාති එත්ථ ව-සද්දෙන “අසිතිහත්ථෙ”ති ඉදමනුකඩ්ඪති. එතස්මිං පදෙසෙති සාකවනසණ්ඨමාහ. ඛන්ධපන්තිවසෙන දක්ඛිණාවට්ඨා. සාබ්‍යපන්තිවසෙන පාචිනාහිමුඛා. තෙහීති මිගසුකරෙහි, මණ්ඩුකමුසිකෙහි ව. තෙති සිහඛ්‍යග්ගසාදයො සජ්ජබිලාරා ව.

එත්ථාති එවං මාපියමානෙ නගරෙ. තුම්භාකං පුරිසෙසු පරියාපන්තං එකෙකම්පි පුරිසං පච්චත්ථිකභූතං අඤ්ඤං පුරිසසතම්පි පුරිසසහස්සම්පි අභිභවිතුං න සක්ඛිස්සතීති යොජනා. චක්කවත්තිබලෙනාති චක්කවත්තිබලභාවෙන. අතිසෙය්‍යාති අතිවිය උත්තමො භවෙය්‍ය. කපිලස්ස ඉසිතො වසනට්ඨානත්තා කපිලවත්ථු.

නෙසං සන්තිකෙ භවෙය්‍යාති සම්බන්ධො. අසදිසසංයොගෙති ජාතියා අසදිසානං සරාවාසපයොගෙ හෙතුභූතෙ. අවසෙසාහි අත්තනො අත්තනො කණ්ටියාහි.

වඩ්ඪමානානන්ති අනාදරෙ සාම්ච්චනං, අනන්තරායිකාය පුත්තධිතුච්ඪ්ඨනාය වඩ්ඪමානෙසු එව උද්පාදීති අත්ථො. ලොභිතකතාය කොච්ඡාරපුජ්ඵසදිසාති. කුට්ඨරොගො නාම සාසමසුරිරොගා විය යෙභුයොන සඬකමනසභාවොති වුත්තං “අයං රොගො සඬකමතී”ති. උපරි පදරෙන පටිච්ඡාදෙත්වා පංසුං රාසිකරණෙන දත්වා. නාටකිත්ථියො නාම නච්චන්තියො. රාජහරියායො ඔරොධා නාම. තස්සාති සුසිරස්ස. මිගසකුණාදීනන්ති එත්ථ ආදිසද්දෙන වනවරකපෙතාදිකෙ සඬගණ්හාති.

තස්මිං රාමරඤ්ඤෙ නිසින්තෙති සම්බන්ධො. පදරෙති දාරුඵලකෙ. ඛත්තියමායාරොවනෙන අත්තනො ඛත්තියභාවං ජානාපෙත්වා.

මාතිකන්ති මාතිතො ආගතං. පාහතන්ති මූලභණ්ඩං, පණ්ණාකාරො වා. රඤ්ඤොති රාමරාජස්ස ජෙට්ඨපුත්තභූතස්ස බාරාණසිරඤ්ඤො. තත්ථාති බාරාණසියං. ඉධෙවාති හිමවන්තපස්සෙයෙව. නගරන්ති රාජධානිභූතං මහානගරං. කොලරුක්ඛො නාම කුට්ඨහෙසජ්ජුපගො එකො රුක්ඛවිසෙසො. ඛ්‍යග්ගපටෙති ඛ්‍යග්ගමග්ගෙ.

මාතුලාති මාතු භාතරො. කෙසග්ගහණන්ති කෙසවෙණ්ඛන්ධනං. දුස්සග්ගහණන්ති වත්ථස්ස නිවසනාකාරො. න්භානතිත්ථන්ති යථාචුත්තාය පොක්ඛරණියා උදකන්භානතිත්ථං. ඉදානිපි තෙසං ජාතිසම්භෙදාභාවං දස්සෙන්නො “එවං තෙස”න්තිආදිමාහ. ආවාහො දාරිකාහරණං. විවාහො දාරිකාදානං. තත්ථාති තෙසු සක්කාකොලියෙසු. ධාතුසද්දානමනෙකත්ථත්තා සමුසද්දො නිවාසත්ථොති චුත්තං “වසන්ති”ති. අග්ගෙති උපයොගත්ථෙ භුම්මවචනං, ආදායත්ථෙ ව අග්ගසද්දො, කිරියාවිසෙසොති ව දස්සෙති “කං අග්ග”න්තිආදිනා. යදෙත්ථ භගවතා චුත්තං “අථ ඛො අම්බට්ඨ රාජා ඔක්කාකො උදානං උදානෙසි ‘සක්කා වත හො කුමාරා, පරමසක්කා වත හො කුමාරා’ති, තදග්ගෙ ඛො පන අම්බට්ඨ සක්කා පඤ්ඤායන්ති”ති, තදෙනං සද්දතො, අත්ථතො ව සාභාවිකනිබ්බවනනිදස්සනං “සකාහි භගිනීහිපි සද්ධිං සංවාසවසෙන ජාතිසම්භෙදමකත්වා කුලවංසං අනුරක්ඛිතුං සක්කුණන්ති සමත්ථෙත්තිති සක්කා”ති තෙයෙව සද්දරවනාවිසෙසෙන සාකියා. යං පනෙනං සක්කතනිසණ්ටුසත්ථෙසු චුත්තං —

“සාකරුක්ඛපට්ඨිජන්තං, වාසං යස්මා පුරාකංසු;
තස්මා දිට්ඨා වංසජාතෙ, භූවි ‘සක්කා’ති විස්සුතා”ති.

තදෙනං සද්දමත්තං පති අසාභාවිකනිබ්බවනනිදස්සනං “කපිලමුනිනො වසනට්ඨානෙ සාකවනෙ වසන්තිති සක්කා, සාකියා”ති ව.

කාලවණ්ණතාය කණ්ඨො නාමාති චුත්තං “කාලවණ්ණ”න්තිආදි. හනුයං ජාතා මස්සු, උත්තරොට්ඨස්ස උභොසු පස්සෙසු දායාකාරෙන ජාතා දායිකා. ඉදඤ්ච අත්ථමත්තෙන චුත්තං, තද්ධිතවසෙන පන යථා එතරහි යක්ඛෙ “පිසාවො”ති සමඤ්ඤා, එවං තදා “කණ්ඨො”ති, තස්මා ජාතමත්තෙයෙව සබ්බාහරණෙන පිසාවසදිසතාය කණ්ඨොති. තථාහි චුත්තං “යථා ඛො පන අම්බට්ඨ එතරහි මනුස්සා පිසාවෙ දිස්වා ‘පිසාවා’ති සඤ්ජානන්ති, එවමෙව ඛො අම්බට්ඨ තෙන ඛො පන සමයෙන මනුස්සා පිසාවෙ ‘කණ්ඨා’ති සඤ්ජානන්ති”තිආදි. තත්ථ පිසාවො ජාතොති ඉදානි පාකට්ඨාමෙන සුවිඤ්ඤාපනත්ථං පුරිමපදස්සෙව වෙච්චනං චුත්තං. “න සකඛලෙන මුඛෙන බ්‍යාහරිස්සාමී”තිආදීසු (පාවි. 619) විය උපසග්ගවසෙන සද්දකරණත්ථො හරසද්දො, පුන දුතියොපසග්ගෙන යුත්තො උච්චාසද්දකරණෙ වත්තතිති චුත්තං “උච්චාසද්දමකාසී”ති.

268. අත්තනො උපාරම්භමොවනත්ථායාති ආවරියෙන, අම්බට්ඨෙන ව අත්තනො අත්තනො උපරි පාපෙතඛිබ්බොපවාදස්ස අපනයනත්ථං. “අත්තනො”ති හෙනං විච්ඡාලොපවචනං. පරිහින්දිස්සතීති අනත්ථකාමතාපවෙදනෙන පරිහෙදං කරිස්සති, පෙසුඤ්ඤං උපසංහරිස්සතීති චුත්තං හොති. අත්ථවිඤ්ඤාපනෙ සාධනතාය වාචා එව කරණං වාක්කරණං නිරුත්තිතයෙන, තං කල්‍යාණමස්සාති

කලායාණවාක්කරණො. අස්මිං වචනෙනි එත්ථ තසද්දෙන කාමං “චත්තාරොමෙ හො ගොතම වණ්ණො” තිආදිනා (දී. නි. 1.266) අම්බට්ඨයෙන හෙට්ඨා චුත්තො ජාතිවාදො පරාමසිතඛිබ්බො හොති, තථාපෙස ජාතිවාදො වෙදෙ චුත්තවිධිනායෙව තෙන පටිමන්තෙතඛිබ්බො, තස්මා පටිමන්තනහෙතුභාවෙන පසිද්ධං වෙදත්තයවචනමෙව පරාමසිතඛිබ්බන්ති දස්සෙතුං චුත්තං “අත්තනා උග්ගහිතෙ වෙදත්තයවචනෙ” ති. ඉදානි “පොරාණං බො පන තෙ අම්බට්ඨ මාතාපෙත්තික” න්තිආදිනා භගවතා චුත්තවචනස්සපි පරාමසනං දස්සෙත්තො “එතස්මිං වා දාසිපුත්තවචනෙ” ති ආහ. අපිච පටිමන්තෙතුන්ති එත්ථ පටිමන්තනා නාම පඤ්භාවිස්සජ්ජනා, උත්තරිකථනා වා, තස්මා අත්ථද්වයානුරූපං තඛිබ්සයස්ස ත-සද්දෙන පරාමසනං දස්සෙතිති දට්ඨබ්බං.

269. තාවාති මන්තනාය පයමමෙව, අකතාය එව මන්තනායාති චුත්තං හොති. දුජ්ජානාති දුඛිබ්ඤ්ඤයායා, පයමමෙව සීසමුක්ඛිපිතුං අසමත්ථනතො, ජාතියා ව දුඛිබ්ඤ්ඤයාත්තා, අට්ටස්ස ව දුක්කරණතො අම්බට්ඨො සයමෙව මොවෙතුති අධිප්පායො. අත්තනාව සකොසු ඉඛ්භවාදනිපාතනෙන අත්තනො උපරි පාපුණනං සන්ධාය “අත්තනා බද්ධං පුට්ඨක” න්ති චුත්තං, අත්තනාව බද්ධං පුට්ඨාලිත්ති අත්ථො.

270. ධම්මො නාම කාරණං “ධම්මපටිසම්භිදා” තිආදීසු (විහ. 718 ආදයො) විය, ධම්මෙන සහ චත්තතීති සහධම්මො, සො එව සහධම්මිකොති ආහ “සහෙතුකො” තිආදි, පරියායවචනමෙතං. ජනකො වා හෙතු, උපත්ථම්භකො කාරණං. අඤ්ඤන අට්ඨානගතෙන අඤ්ඤං අට්ඨානගතං වචනං. තෙනාහ “යො හී” තිආදි.

තතොති ද්වික්ඛත්තුං වොදනාතො පරං, තතියවොදනාය අනාගතාය එව පක්කම්ස්සාමීති චුත්තං හොති.

271. පුජිතඛිබ්බතො සක්කො දෙවරාජා යක්ඛො නාම. යො අග්ගිස්ස පකතිවණ්ණො, තෙන සමන්තාගතන්ති චුත්තං “ආදිත්තන්ති අග්ගිවණ්ණ” න්ති. කන්දලො නාම පුජ්ඵපගරුක්ඛවිසෙසො, යස්ස සෙතං පුජ්ඵං පුජ්ඵති, මකුළුමිපිස්ස සෙතවණ්ණං දායාකාරං හොති. විරූපරූපන්ති විපරිතරූපසණ්ඨානං.

අට්ඨමසත්තාහෙ අප්පාලනිග්‍රොධමුලෙ නිසින්තස්ස සබ්බබුද්ධස්ස ආවිණ්ණසමාවිණ්ණං අප්පොස්සුක්කතං සන්ධාය “අභඤ්චෙවා” තිආදි චුත්තං. අචත්තමානෙති අප්පටිපජ්ජමානෙ, අනනුවත්තමානෙ වා. තස්මාති තදා තථාපටිඤ්ඤාත්තා. තාසෙත්වා පඤ්භං විස්සජ්ජාපෙස්සාමීති ආගතො යථා තං මූලපණ්ණාසකෙ ආගතස්ස සච්චකපරිබ්බාජකස්ස සමාගමෙ (ම. නි. 1.357).

“භගවා වෙව පස්සති අම්බට්ඨො වා”ති එත්ථ ඉතරෙසමදස්සනෙ දුට්ඨමිපි කාරණං දස්සෙන්තො “යදි හී”තිආදිමාහ. හි-සද්දො කාරණත්ථෙ නිපාතො. යස්මා අගරු, යස්මා ච වදෙය්‍යං, තස්මාති සම්බන්ධො. අඤ්ඤෙසමිපි සාධාරණතො අගරු අභාරියං. ආවාහෙන්වාති මන්තබලෙන අවිභානං කත්වා. තස්සාති අම්බට්ඨස්ස. අන්තොකුච්ඡි අන්තඅන්තගුණාදිකො. වාදසඬ්ඝට්ඨෙති වාචාසඬ්ඝට්ඨෙන. මඤ්ඤමානොති මඤ්ඤනතො. සම්බන්ධදස්සනඤ්ඤෙනං.

272. තාණං ගවෙසමානොති “අයමෙව සමණො ගොතමො ඉතො භයතො මම තායකො”ති භගවත්තංයෙව “තාණ”න්ති පරියෙසන්තො, උපගච්ඡන්තොති චුත්තං හොති. සෙසපද්ද්වයෙපි එසෙව නයො. තායකීති යථුපට්ඨිතභයතො පාලෙති. තෙනාහ “රක්ඛති”ති, කත්තුසාධනමෙතං. නිලියතීති යථුපට්ඨිතෙතෙව භයෙන උපද්ද්වතො නිලිතො හොති, අධිකරණසාධනමෙතං. සරසද්දො හිංසනෙ, තඤ්ච විද්ධංසනමෙව අධිප්පෙතන්ති චුත්තං “භයං හිංසති විද්ධංසෙති”ති, කත්තුසාධනමෙතං.

අම්බට්ඨවංසකථාවණ්ණනා

274. ගඬිගාය දක්ඛිණතොති ගඬිගාය නාම නදියා දක්ඛිණදිසාභාගෙ. බ්‍රාහ්මණතාපසාති බ්‍රාහ්මකුලිනො තාපසා. සරං වා සත්තිආදයො වා පරස්ස උපරි බිපිතුකාමස්ස මන්තානුභාවෙන හත්ථං න පරිවත්තති, හත්ථෙ පන අපරිවත්තන්තෙ කුතො ආවුධං පරිවත්තිස්සතීති තථා අපරිවත්තනං සන්ධාය “ආවුධං න පරිවත්තති”ති චුත්තං. හදුං හොති සම්පට්ච්ඡනං, සාධුති අත්ථො. ධනුනා බිත්තසරෙන අගමනීයං සසම්භාරකථානයෙන “ධනු අගමනීය”න්ති චුත්තං යථා “ධනුනා විජ්ඣති, වක්ඛුනා පස්සති”ති. අම්බට්ඨං නාම විජ්ජන්ති සත්තානං සරීරෙ අබ්භච්ඡිගං යපෙතීති අම්බට්ඨා නිරුත්තිනයෙන, එවංලද්ධනාමං මන්තවිජ්ජන්ති අත්ථො. යතො අම්බට්ඨා විජ්ජා එතස්මිං අත්ථීති කත්වා කණ්හො ඉසි “අම්බට්ඨො”ති පඤ්ඤායිත්ථ, තබ්බංසජාතතාය පනායං මාණවො “අම්බට්ඨො”ති වොහරීයති. සො කිර “කථං නාමාහං දිසාය දාසියා කුච්ඡිමිහි නිබ්බන්තො”ති තං හීනං ජාතිං ඡිගුච්ඡන්තො “හන්දාහං යථා තථා ඉමං ජාතිං සොධෙස්සාමි”ති නිග්ගතො. තෙන චුත්තං “ඉදානි මෙ මනොරථං පුරෙස්සාමි”ති. අයඤ්ඤිස්ස මනොරථො – විජ්ජාබලෙන රාජානං තාසෙන්වා තස්ස ධිතරං ලද්ධකාලතො පටියාය මායායං දාසජාති සොධිතා භවිස්සතීති.

සෙට්ඨමන්තෙති සෙට්ඨභූතෙ වෙදමන්තෙ. කො නු කිං කාරණා දාසිපුත්තො සමානො මද්දරුපිං ධිතරං යාවතීති අත්ථො. බුරති ඡින්දති, බුරං වා පාති පිවතීති බුරප්පො, බුරමස්ස අග්ගෙ අප්පියති යපියතීති වා බුරප්පො, සරො. මන්තානුභාවෙන රඤ්ඤො බාහුක්ඛම්භමත්තං ජාතං, තෙන පන බාහුක්ඛම්භෙන “කො ජානාති, කිං භවිස්සති”ති රාජා හීනො උස්සඬ්ඝී උත්තස්සො අහොසි. තථා ච චුත්තං “භයෙන වෙධමානො අට්ඨාසි”ති.

සරභඩ්භජානකෙ (ජා. 2.17.52) ආගතානං දණ්ඩකීරාජාදීනං පච්ඡා ඔක්කාකරාජා අහොසි, තෙසං පචත්ති ව සබ්බත්ථ විරකාලං පාකටාති ආහ “දණ්ඩකීරඤ්ඤො”ති ආදි. අපරද්ධස්ස දණ්ඩකීරඤ්ඤො, අපරද්ධො නාළිකෙරො, අජ්ජුනො වාති සම්බන්ධො. සතිපි වාලුකාදිවස්සෙ ආවුධවස්සෙනෙව විනාසොති චුත්තං “ආවුධවුට්ඨියා”ති. “අයම්පි ඊදිසො මහානුභාවො”ති මඤ්ඤමානා එවං විත්තයන්තා භයෙන අවොචුත්ති දට්ඨබ්බං.

උන්දිසිස්සතිති හින්දිසිස්සති. කම්මරූපඤ්ඤෙන “පථවි”ති කම්මකත්තුවසෙන චුත්තන්තා යථා “කුසුලො හිජ්ජති”ති. තෙනාහ “හිජ්ජස්සති”ති. උසමුට්ඨිති පලාසමුට්ඨි, භුසමුට්ඨි වා. කස්මාති ආහ “සරසන්ථම්භනමත්තෙ”ති ආදි.

භීතතසිතා භයවසෙන ඡම්භිතසරීරා උද්ධග්ගලොමා භොන්ති හට්ඨලොමා, අභීතතසිතා පන භයුපද්දවාභාවතො අච්ඡම්භිතසරීරා පතිතලොමා භොන්ති අහට්ඨලොමා, බෙමෙන සොත්ථිතා තිට්ඨන්ති, තාය පන පතිතලොමතාය තස්ස සොත්ථිභාවො පාකටො භොතිති එලෙන කාරණං විභාවෙතුං පාළියං “පල්ලොමො”ති චුත්තන්ති දස්සෙති “පන්තලොමො”ති ආදිනා. නිරුත්තිතයෙන පදසිද්ධි යථා තං භයහෙරවසුත්තෙ “හියොයා පල්ලොමමාපාදිං අරඤ්ඤෙ විභාරායා”ති (ම. නි. 1.36 ආදයො). ඉදන්ති ඔසානවචනං. “සවෙ මෙ රාජා තං දාරිකං දස්සෙති, කුමාරො සොත්ථි පල්ලොමො හවිස්සති”ති පටිඤ්ඤාකරණං පකරණතොයෙව පාකටං. තෙනාති කණ්භෙන. මත්තෙති බාහුක්ඛම්භකමත්තස්ස පටිප්පස්සම්භකවිජ්ජාසඬ්ඛාතෙ මත්තෙ. එවරූපානඤ්ඤි භයුපද්දවකරානං මත්තානං එකංසෙනෙව පටිප්පස්සම්භකමත්තාභොන්ති යථා තං කුසුමාරකවිජ්ජාදීනං. පරිවත්තිතෙති පජජ්ජිතෙ. අත්තනො ධිතුයා අපවාදමොචනත්ථං තං අදාසං භුජිස්සං කරොති. තස්සා අනුරූපෙ ඉස්සරියෙ යපනත්ථං උළාඨෙ ව නං යානෙ යපෙසි. එකෙන පක්ඛෙනාති මාතූපක්ඛෙන. කරුණායන්තො සමස්සාසනත්ථං ආහ, න පන උච්චාකුලීනභාවදස්සනත්ථං. තෙනාහ “අථ බො භගවා”ති ආදි.

බත්තියසෙට්ඨභාවවණ්ණනා

275. බ්‍රාහ්මණෙසුති වොහාරමත්තං, බ්‍රාහ්මණානං සම්පෙ බ්‍රාහ්මණෙහි ලද්ධබ්බාති ආසනාදීනි ලභෙථාති චුත්තං භොති. තෙන චුත්තං “බ්‍රාහ්මණානං අන්තරෙ”ති. කෙවලං වෙදසත්ථානුරූපං පරලොකගතෙ සද්ධාය එව කාතබ්බං, න තදඤ්ඤං කිඤ්චි අභිපත්ථෙත්තෙනාති සද්ධන්ති නිබ්බවනං දස්සෙතුං “මතකෙ උද්දිස්ස කතභත්තෙ”ති චුත්තං. මඬිගලාදිභත්තෙති එත්ථ ආදිසද්දෙන උස්සවදෙවතාරාධනාදිභත්තෙ සඬිගණ්භාති. යඤ්ඤභත්තෙති පාපසඤ්ඤමාදිවසෙන කතභත්තෙ.

“පාපසඤ්ඤමාදිහත්තො භවිස්සති” තිආදිනා හි අග්ගිහොමො ඉධ යඤ්ඤං. පාහුනකානන්ති අතිථිනං. අනාගන්තුකානම්පි පාහෙණකහත්තං. “පාහුන”න්ත්වෙව වුවිච්ඡිති ආහ “පණ්ණාකාරහත්තෙ වා”ති. ආවටං නිවාරණං. අනාවටං අනිවාරණං. ඛත්තියභාවං අප්පත්තො උභතොස්සජාතාභාවතො. තෙනාහ “අපරිසුද්ධො”ති.

276. ඉත්ථියා වා ඉත්ථිං කරිත්වාති එත්ථ කරණං නාම කිරියාසාමඤ්ඤවිසයං කරභුධාතුනං අත්ථවසෙන සබ්බධාත්වන්තොගධත්තාති ආහ “පරියෙසිත්වා”ති. ඛත්තියකුමාරස්ස භරියාභූතං බ්‍රාහ්මණකඤ්ඤං ඉත්ථිං පරියෙසිත්වා ගහෙත්වා බ්‍රාහ්මණානං ඉත්ථියා වා ඛත්තියාව සෙට්ඨා, “භීනා බ්‍රාහ්මණා”ති පාළිමුදාහරිත්වා යොජෙතබ්බං. “පුරිසෙන වා පුරිසං කරිත්වාති එත්ථාපි එසෙව නයො”ති (දී. නි. ටී. 1.276) ආවරියෙන වුත්තං. තත්ථාපි හි ඛත්තියකඤ්ඤාය පතිභූතං බ්‍රාහ්මණකුමාරං පුරිසං පරියෙසිත්වා ගහෙත්වා බ්‍රාහ්මණානං පුරිසෙන වා ඛත්තියාව සෙට්ඨා, භීනා බ්‍රාහ්මණාති යොජනා. කිස්මිඤ්චිදෙව පකරණෙති එත්ථ පකරණං නාම කාරණං. “එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ”තිආදීසු (පාවි. 42, 90) විය, තස්මා රාගාදිවසෙන පක්ඛලිතෙ යානෙ හෙතුභූතෙති අත්ථො, තං පන අත්ථතො අපරාධොව, සො ච අකත්තබ්බකරණන්ති ආහ “කිස්මිඤ්චිදෙව දොසෙ”තිආදි. හස්සසද්දො හස්මපරියායො. හසියති නිරත්ථකභාවෙන බිජියතීති හි හස්සං, ඡාරිකා. “වධිත්වා”ති එතස්ස අත්ථවචනං “ඔකිරිත්වා”ති.

277. කම්මකිලෙසෙහි ජනෙතබ්බො, තෙහි වා ජායතීති ජනිතො, ස්වෙව ජනෙතො, මනුස්සොව. තථා හි වුත්තං “යෙ ගොත්තපට්ඨාරිනො”ති. තදෙතං පජාවචනං විය ජාතිසද්දවසෙන බහුමහි එකවචනන්ති ආහ “පජායාති අත්ථො”ති. එතස්මිං ජනෙතිපි යුජ්ජති. පටිසරන්තීති ගොත්තං පටිච්ච “අහං ගොතමො, අහං කස්සපො”තිආදිනා සරණං කරොන්ති විචිනන්ති.

පඨමභාණවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

විජ්ජාවරණකථාවණ්ණනා

278. ඉමස්මිං පන සිලොකෙ ආහරියමානෙ බ්‍රහ්මගරුකා සද්ධෙය්‍යතං ආපජ්ජිස්සන්ති, අම්බට්ඨො ච “විජ්ජාවරණසම්පන්නො”ති පදං සුත්වා විජ්ජාවරණං පුච්ඡිස්සති, එවමයං විජ්ජාවරණපරිදීපනී දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා භවිස්සතීති පස්සිත්වා ලොකනාථො ඉමං සිලොකං සනඬිකුමාරභාසිතං. ආහරීති ඉමමත්ථම්පි විභාවෙන්තො “ඉමාය පන ගාථායා”තිආදිමාහ. ඉතරථා හි භගවාපි අසබ්බඤ්ඤා පරාවස්සයො භවෙය්‍යා, න ච යුජ්ජති භගවතො පරාවස්සයතා සම්මාසම්බුද්ධභාවතො. තෙනාහ “අහම්පි හි, අම්බට්ඨ, එවං වදාමි”තිආදි. බ්‍රාහ්මණසමයෙ සිද්ධන්ති

බ්‍රාහ්මණලද්ධියා පාකටං. වක්ඛමානනායෙන ජාතිවාදාදිපටිසංයුත්තං. “සංසන්දිත්වාති සටෙන්වා, අවිරුද්ධං කත්වාති අත්ථො”ති (දී. නි. ටී. 1.277) ආවරියෙනවුත්තං. ඉදානි පන පොත්ථකෙසු “පටික්ඛිපිත්වා”ති පාඨො දිස්සති, සො අයුත්තොව. කස්මාති චෙ? න හි පාළියං බිරාහ්මණසමයසිද්ධං විජ්ජාවරණං පටික්ඛිපති, තදෙව අම්බට්ඨයෙන විත්තිතං විජ්ජාවරණං සටෙන්වා අවිරුද්ධං කත්වා අනුත්තරං විජ්ජාවරණං දෙසෙතිති.

වාදොති ලද්ධි, වච්භෙදො වා. තෙනාහ “බ්‍රාහ්මණ...පෙ....ආදිවචන”න්ති. ලද්ධිපි හි වත්තබ්බත්තා වචනමෙව. ඉදන්ති අජ්ඣෙකප්පකාපනායජනායාජනාදිකම්මං, න වෙස්සස්ස, න ඛත්තියස්ස, න තදඤ්ඤෙසන්ති අත්ථං ආදිසද්දෙන සඬගණ්හාති. සබ්බත්ථාති ගොත්තවාදමානවාදෙසු. තත්ථාපි හි ගොත්තවාදොති ගොත්තං ආරබ්භ වාදො, කස්සපස්සෙවිදං වට්ටති, න කොසියස්සාතිආදිවචනන්ති අත්ථො. මානවාදොති මානං ආරබ්භ අත්තුක්කංසනපරවම්භනවසෙන වාදො, බ්‍රාහ්මණස්සෙවිදං වට්ටති, න සුද්දස්සාතිආදිවචනන්ති අත්ථො. ජාතිවාදෙ විනිබද්ධාති ජාතිසන්තිස්සිතවාදෙ පටිබද්ධා. සබ්බත්ථාති ගොත්තවාදවිනිබද්ධාදීසු. ගොත්තවාදවිනිබද්ධාති හි ගොත්තවාදෙ විනිබද්ධා. මානවාදවිනිබද්ධාති මානවාදෙ විනිබද්ධා, යෙ හි බ්‍රාහ්මණස්සෙව අජ්ඣෙකප්පකාපනායජනායාජනාදියොති එවං අත්තුක්කංසනපරවම්භනවසෙන පවත්තා, තෙ මානවාදවිනිබද්ධා ව භොන්ති. ආවාහවිවාහවිනිබද්ධාති ආවාහවිවාහෙසු විනිබද්ධා. යෙ හි විනිබද්ධත්තයවසෙන “අරහසි වා මං ත්වං, න වා මං ත්වං අරහසි”ති එවං පවත්තනකා, තෙ ආවාහවිවාහවිනිබද්ධා ව භොන්තිති ඉමමත්ථසෙසං සන්ධාය “එස නයො”ති වුත්තං. ආවාහවිවාහවිනිබද්ධභාවවිභාවනත්ථඤ්ඤි “අරහසි වා මං ත්වං, න වා මං ත්වං අරහසි”ති පාළියං වුත්තං, තදෙනං ජාතිවාදාදිහි තිහි පදෙහි යොජෙතබ්බං. ආවුත්තිආදිනායෙන හි ජාතිවාදාදියො ද්වික්ඛත්තුමත්ථදීපකා. තථා හි ආවරියෙන වුත්තං “යෙ පන ආවාහවිවාහවිනිබද්ධා, තෙ එව සම්බන්ධත්තයවසෙන ‘අරහසි වා මං ත්වං, න වා මං ත්වං අරහසි’ති එවං පවත්තනකා”ති (දී. නි. ටී. 1.278).

නනු පුබ්බෙ විජ්ජාවරණං පුට්ඨං, කස්මා තං පුන පුච්ඡතිති වොදනං සොධෙන්නො “තතො අම්බට්ඨො”තිආදිමාහ. තත්ථ යත්ථාති යස්සං විජ්ජාවරණසම්පත්තියං. බ්‍රාහ්මණසමයසිද්ධං සන්ධාය වුත්තං. ලග්ගිස්සාමාති ඔලග්ගා අන්තොගධා භවිස්සාම. තතොති තාය විජ්ජාවරණසම්පදාය. අවක්ඛිපිති අවවාසි. පරමත්ථතො අවිජ්ජාවරණානියෙව “විජ්ජාවරණානී”ති ගහෙත්වා යිතො හි පරමත්ථතො විජ්ජාවරණෙසු විහජියමානෙසු සො තතො දුරතො අපතීතො නාම භොති. යත්ථාති යස්සං පන විජ්ජාවරණසම්පත්තියං. අනුත්තරවිජ්ජාවරණං සන්ධාය වුත්තං. ජානනකිරියායොගෙ කම්මම්පි යුජ්ජනකිරියායොගෙ කත්තායෙව

උපපන්නො. පධානකිරියාපෙක්ඛා හි කාරකාති වුත්තං. “අයං නො විජ්ජාවරණසම්පදා ඤාතුං වට්ටති”ති. එවමිදිසෙසු. සමුදාගමනොති ආදිසමුට්ඨානනො.

279. කාමං වරණපරියාපන්නත්තා වරණවසෙන නියානෙනතුං වට්ටති, අම්බට්ඨස්ස පන අසමපට්ඨමනං නිවාරෙන්නො සීලවසෙනෙව නියානෙතිති ඉමමත්ථං විභාවෙනුං “වරණපරියාපන්නම්පි”ති වුත්තං. බ්‍රහ්මජාලෙ (දී. නි. 1.7, 11, 21) වුත්තනයෙන බුද්දකාදිහෙදං තිවිධං සීලං. සීලවසෙනෙවාති සීලපරියායවසෙනෙව. කිඤ්චි කිඤ්චි සීලන්ති බ්‍රාහ්මණානං ජාතිසිද්ධං අභිංසනාදියමනියමලක්ඛණං අප්පමත්තකං සීලං. තස්මාති තථා විජ්ජමානත්තා, අත්තති විජ්ජමානං සීලමත්තම්පි නිස්සාය ලග්ගෙයාති අධිජ්ජායො. “තත්ථ තත්ථෙව ලග්ගෙයාති තස්මිං තස්මිංයෙව බ්‍රාහ්මණසමයසිද්ධෙ සීලමත්තෙ ‘වරණ’න්ති ලග්ගෙයා”ති (දී. නි. ටී. 1.279) ආචරියෙන වුත්තං, තදෙනං අට්ඨකථායමෙව සාකාරවචනස්ස වුත්තත්තා විවාරෙතබ්බං, අධිජ්ජායමත්තදස්සනං වා එතං. අයං පනෙත්ථ අත්ථො – තත්ථ තත්ථෙව ලග්ගෙයාති තස්මිං තස්මිංයෙව අත්තති විජ්ජමානසීලමත්තපටිසංයුත්තට්ඨානෙ “මයම්පි වරණසම්පන්නා”ති ලග්ගෙයා, තස්මා සීලවසෙනෙව නියානෙතිති සම්බන්ධො. තථාපසඬගාභාවතො පන උපරි වරණවසෙනෙව නියානෙතිති දස්සෙන්නො “යං පනා”තිආදිමාහ. රූපාවචරවතුත්ථජ්ඣානනිද්දෙසෙනෙව අරූපාවචරජ්ඣානානම්පි නිද්දිට්ඨභාවාපත්තිනො “අට්ඨපි සමාපත්තියො ‘වරණ’න්ති නියාතිකා”ති වුත්තං. තානිපි හි අඬගසමත්තාය වතුත්ථජ්ඣානානෙවාති. නියාතිකාති ව අසෙසතො නීහරිත්වා ගහිතා, නිදස්සිතාති අත්ථො. විපස්සනාඤාණතො පනාති “සො එවං සමාහිතෙ විත්තෙ පරිසුද්ධෙ පරියොදාතෙ අනඬගණෙ විගතූපක්කිලෙසෙ මුදුභූතෙ කම්මනීයෙ යිතෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ ඤාණදස්සනාය විත්තං අභිනීහරති අභිනින්නාමෙති”තිආදිනා නයෙන විපස්සනාඤාණතො පට්ඨාය.

චතුඅපායමුඛකථාවණ්ණනා

280. අසම්පාපුණන්නොති ආරහිත්වාපි සම්පජ්ජිතුමසක්කොන්නො. අවිසහමානොති ආරහිතුමෙව අසක්කොන්නො. “බාරි”ති තාපසපරික්ඛාරස්සෙතං අධිවචනං, සො ව අනෙකහෙදොති විහජිත්වා දස්සෙනුං “අරණි”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අරණිති හෙට්ඨිමුපරිමවසෙන අග්ගිධමනකං අරණිද්වයං. කමණ්ඩලුති කුණ්ඩිකා. සුජාති හොමදබ්බි. සුජාසද්දො හි හොමකම්මති හබ්බන්තාදීනමුද්ධරණත්ථං කතදබ්බියං වත්තති යථා තං කුට්ඨන්තසුත්තෙ “පයමො වා දුතියො වා සුජං පග්ගණ්හන්නාන”න්ති (දී. නි. 1.341). තථා හි ඉමස්මිංයෙව යානෙ ආචරියෙන වුත්තං “සුජාති දබ්බි”ති (දී. නි. ටී. 1.280). හබ්බන්තාදීනං සුබග්ගහණත්ථං ජායතිති හි සුජා. කෙච් පන ඉමමත්ථමවිවාරෙත්වා තුන්නත්ථමෙව ගහෙත්වා “සුචි”ති පයන්ති, තදයුත්තමෙව ආචරියෙන තථා

අවණ්ණිකත්තා. වමනි අදතීති වමරො, මිගවිසෙසො, තස්ස වාලොන කතා
 බීජනී වාමරො. ආදිසද්දෙන තිදණ්ඩතිසට්ඨකාදීති සඬගණ්හාති. කුච්ඡිතෙන
 වඩ්ඪකාකාරෙන ජායතීති කාපො යථා “කාලවණ්”න්ති; කවති භාරං බන්ධති
 එත්ථාති වා කාවො. දුට්ඨමපි හි පදමිච්ඡන්ති සද්දවිදු. බාරිහරිතන්ති බාරිහි
 පරිපුණ්ණං. එකෙන වි-කාරෙන පදං වඩ්ඪෙත්ථා “බාරිවිට්ඨ”න්ති
 පඨන්තානං වාදෙ සමුච්චයසමාසෙන අත්ථං දස්සෙන්නො “යෙ
 පනා”තිආදිමාහ.

නනු උපසම්පන්නස්ස භික්ඛුනො සාසනිකොපි යො කොචි
 අනුපසම්පන්නො අත්ථනො පරිවාරකොව හොති අපි බිණාසවසාමණෙරො,
 කිමඬගං පන බාහිරකපබ්බජිතෙති අනුයොගං පති තත්ථ විසෙසං දස්සෙතුං
 “කාමඤ්ඤා”තිආදි වුත්තං. වුත්තනයෙනාති “කප්පිය...පෙ....
 වත්තකරණවසෙනා”ති එවං වුත්තනයෙන.
 අනෙකසතසහස්සසංවරචිනයසමාදානවසෙන උපසම්පන්නභාවස්ස
 විසිට්ඨභාවතො බිණාසවසාමණෙරොපි පුටුඡ්ජනභික්ඛුනො පරිවාරකොති
 වුත්තො.

“නවකොට්ඨසහස්සානි, අසීතිසතකොට්ඨයො;
 පඤ්ඤාසසතසහස්සානි, ඡත්තිංස ව පුනාපරෙ;

එතෙ සංවරචිනයා, සම්බුද්ධෙන පකාසිතා;
 පෙය්‍යාලමුඛෙන නිද්දිට්ඨා, සික්ඛා චිනයසංවරෙ”ති. (විසුද්ධි. 1.20;
 අප. අට්ඨ. 2.55; පටි. ම. අට්ඨ. 1.2.37);

එවං වුත්තඡ්පහෙදානං අනෙකසතසහස්සානං සංවරචිනයානං සමාදාය
 සික්ඛනෙන උපරිභූතා අග්ගභූතා සම්පදාති හි උපසම්පදා, තාය වෙස
 උපසම්පදාය පුටුඡ්ජනභික්ඛු උපසම්පන්නොති.

අයං පනාති යථාවුත්තලක්ඛණො තාපසො. තාපසා හි
 කම්මවාදිකිරියවාදිනො, න සාසනස්ස පටාණිභූතා, යතො නෙසං
 පබ්බජිතුමාගතානං විනාව තිත්ථියපරිවාසෙන බන්ධකෙ පබ්බජ්ජා
 අනුඤ්ඤාතා. තපො එතෙසමත්ථීති තාපසා ත-කාරස්ස දීඝං කත්ථා.
 “ලොමසා”තිආදීසු විය හි ස-පච්චයමිච්ඡන්ති සද්දවිදු. ඉදං වුත්තං හොති –
 කාමං බිණාසවොපි සාමණෙරො පුටුඡ්ජනස්ස භික්ඛුනො අත්ථනො
 පරිවාරකොව හොති, සො පන වත්තකරණමත්තෙනෙව පරිවාරකො, න
 ලාමකභාවෙන. තාපසො තු ගුණවසෙන වෙච්ච වෙය්‍යාවච්චිකරණවසෙන ව
 ලාමකභාවෙනෙව පරිවාරකො, න වත්තකරණමත්තෙන, එවමිමෙසං
 නානාකරණං සන්ධාය තාපසස්සෙව පරිවාරකතා වුත්තාති.

“කස්මා”තිආදිනා වොදකො කාරණං වොදෙති. “යස්මා”තිආදිනා
 ආවරියො කාරණං දස්සෙත්ථා පරිහරති. එවං සඬබ්බෙපතො පරිහරිතමත්ථං

විවරිතං. “ඉමස්මිඤ්ඤි”තිආදි වුත්තං. අසක්කොන්තන්ති අසමත්ථනෙන විජ්ජට්ඨපජ්ජන්තං. අලජ්ජී. බුරුධාරුපමන්ති බුරුධාරානං මත්ථකෙනෙව අක්කමිත්වා ගමනුපමං. බහුජනසම්මතාති මහාජනෙන සෙට්ඨසම්මතා. අඤ්ඤති අපරෙ භික්ඛු. ඉධාති තාපසපබ්බජ්ජාය. ඡන්දෙන සහ වරන්තීති සජන්දවාරිනො, යථාකාමං පටිපන්නකාති වුත්තං හොති. අනුසික්ඛන්තොති දිට්ඨානුගතියා සික්ඛන්තො. තාපසාව බහුකා හොන්ති, න භික්ඛු.

කුදාලපිටකානං නිබ්බවනං හෙට්ඨා වුත්තමෙව. බහුජනකුභාපනත්ථන්ති බහුනො ජනස්ස විම්භාපනත්ථං. අග්ගිසාලන්ති අග්ගිභුත්තසාලං. නානාදාරුභීති පලාසරුක්ඛදණ්ඩාදීහි නානාවිධසම්මාදාරුභී. හොමකරණුවසෙනාති යඤ්ඤකරණුවසෙන.

උදකවසෙනත්ථ පානාගාරං. තෙනාහ “පානීයං උපට්ඨපෙත්වා”තිආදි. යං හත්තපුටං වා යාති තණ්ඩුලාදීනි වාති සම්බන්ධො. අම්බිලයාගු නාම තක්කාදිඅම්බිලසංයුත්තා යාගු. තණ්හාදීහි ආමසිතබ්බතො විවරාදි ආමීසං නාම. වඩ්ඪියාති දිගුණතිගුණාදිවඩ්ඪියා. කුටුම්භං සණ්ඨපෙතීති ධනං පතිට්ඨාපෙති. යථාවුත්තමත්ථං පාළියං නිදස්සනමත්තෙන වුත්තන්ති ආහ “ඉදං පනස්ස පටිපත්තිමුඛ”න්ති, ඉදං පන පාළිවචනං අස්ස චතුත්ථස්ස පුග්ගලස්ස කොහඤ්ඤපටිපත්තියා මුඛමත්තන්ති අත්ථො. කස්මාති චෙ? සො හි නානාවිධෙන කොහඤ්ඤෙන ලොකං විම්භාපයන්තො තත්ථ අවජ්ජති. තෙනාහ “ඉමිනා හී”තිආදි. එවන්ති “තත්ථ පානීයං උපට්ඨපෙත්වා”තිආදිනා වුත්තනයෙන.

“සබ්බාපි තාපසපබ්බජ්ජා නිද්දිට්ඨා”ති ධම්මාධිට්ඨානනයෙන දස්සිතමෙව පුග්ගලාධිට්ඨානනයෙන විවරිතං. “අට්ඨවිධා හී”තිආදි වුත්තං. බලාදීසු මනුස්සානං සන්තිකෙ උපතිට්ඨිත්වා විහිමුග්ගමාසතිලාදීනි භික්ඛාවරියනියාමෙන සඬ්ඛකඬ්ඪිත්වා උඤ්ජනං උඤ්ජා, සා එව වරියා වුත්ති එතෙසන්ති උඤ්ජාවරියා. අග්ගිපක්කිකාය හත්තභික්ඛාය ජීවන්තීති අග්ගිපක්කිකා, න අග්ගිපක්කිකා අනග්ගිපක්කිකා, තණ්ඩුලභික්ඛාය එව ජීවිකාති වුත්තං හොති. උඤ්ජාවරියා හි බලාදීනි ගන්ත්වා උපතිට්ඨිත්වා මනුස්සෙහි දියාමානං බලග්ගං නාම ධඤ්ඤං පටිග්ගණ්හන්ති, අනග්ගිපක්කිකා පන තාදිසමපටිග්ගණ්හිත්වා තණ්ඩුලමෙව පටිග්ගණ්හන්තීති අයමෙතෙසං විසෙසො. න සයං පවන්තීති අසාමපාකා, පක්කභික්ඛාය එව ජීවිකා. අයො විය කට්ඨිනො මුට්ඨිජ්ජමාණො පාසාණො අයමුට්ඨි නාම, තෙන වත්තන්තීති අයමුට්ඨිකා. දන්තෙන උප්පාටිතං චක්කලං රුක්ඛත්තවො දන්තචක්කලං, තෙන වත්තන්තීති දන්තචක්කලිකා. පවත්තං රුක්ඛාදිනො පාතාපිතං එලං භුඤ්ජන්ති සීලෙනාති පවත්තඵලභොජීනො. පණ්ඩුපලාසසද්දස්ස එකසෙසනයෙන ද්විධා අත්ථො, ජිණ්ණතාය පණ්ඩුභූතං පලාසඤ්ඤෙව ජිණ්ණපක්කභාවෙන තංසදිසං පුප්ඵඵලාදි වාති. තෙන චක්ඛති “සයං පතිතානෙව පුප්ඵඵලපණ්ඩුපලාසාදීනි

බාදන්තා යාපෙන්නී”ති, (දී. නි. අට්ඨ. 1.280) තෙන චත්තන්තීති පණ්ඩුපලාසිකා, සයංපතිතපණ්ණපුප්ඵළභොජිනො. ඉදානි තෙ අට්ඨවිධෙපි සරුපතො දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං. කෙණ්ණියජට්ඨවත්ථු ඛන්ධකචණ්ණනාය (මහාව. අට්ඨ. 300) ගහෙතබ්බං.

සඬකඬිසීත්වාති භික්ඛාවරියාවසෙන එකජ්ඣං කත්වා.

තණ්ඩුලභික්ඛන්ති තණ්ඩුලමෙව භික්ඛං. භික්ඛිතබ්බා යාචිතබ්බා, භික්ඛුනං අයන්ති වා භික්ඛාති හි භික්ඛාසද්දො තණ්ඩුලාදීසුපි නිරුල්භො. තෙන වුත්තං “පචිත්වා පරිභුඤ්ජන්ති”ති.

භික්ඛාපරියෙට්ඨී නාම දුක්ඛාති පරෙසං ගෙහතො ගෙහං ගන්ත්වා භික්ඛාය පරියෙසනා නාම දීනවුත්තිභාවෙන දුක්ඛා.

යෙ පන “පාසාණස්ස පරිග්ගහො නාම දුක්ඛො පබ්බජිතස්සා”ති දන්තෙහෙව උප්පාටෙත්වා බාදන්ති, තෙ දන්තචක්කලිකා නාමාති අයං අට්ඨකථාමුත්තකනායො.

පණ්ඩුපලාසසද්දො පුප්ඵළවිසයොපි සදිසතාකප්පනෙනාති දස්සෙති “පුප්ඵළපණ්ඩුපලාසාදීනී”ති ඉමිනා.

තෙති පණ්ඩුපලාසිකා. නිදස්සනමත්තමෙතං අඤ්ඤාසම්පි තථා හෙදසම්භවතො. පාපුණ්ණනට්ඨානෙති ගහෙතුං සම්පාපුණ්ණනට්ඨානෙ. එකරුක්ඛතොති පයමං උපගතරුක්ඛතො.

කථමෙත්තාවතා සබ්බාපි තාපසපබ්බජ්ජා නිද්දිට්ඨාති වොදනා න තාව විසොධිතාති ආහ “ඉමා පනා”තිආදි. චතුභියෙවාති “බාරිවිධමාදායා”තිආදිනා වුත්තාහි පචත්තඵලභොජනිකා, කන්දමුලඵලභොජනිකා, අග්‍යාගාරිකා, ආගාරිකා චෙති චතුභි ඵල තාපසපබ්බජ්ජාහි. අගාරං හජන්තීති අගාරං නිවාසභාවෙන උපගච්ජන්ති. ඉමිනා හි “චතුද්වාරං අගාරං කරිත්වා අච්ඡන්ති”තිආදිනා ඉධ වුත්තාය චතුත්ථාය තාපසපබ්බජ්ජාය තෙසමචරොධතං දස්සෙති. එවමිතරෙසුපි පටිලොමතො යොජනා වෙදිතබ්බා. අග්ගිපරිවරණවසෙන අග්‍යාගාරං හජන්ති. එවං පන තෙසමචරොධතං වදන්තො තදනුරූපං ඉමෙසම්පි පච්චෙකං දුට්ඨතං දස්සෙතීති දට්ඨබ්බං.

281. ආවරියෙන පොක්ඛරසාතිනා සහ පචත්තතීති සාවරියකො, තස්ස. අපායමුඛමිපිති විනාසකාරණමිපි. පගෙව විජ්ජාවරණසම්පදාය සන්දිස්සනෙති පි-සද්දො ගරභායං. තෙන වුත්තං “අපි නු ත්වං ඉමාය අනුත්තරාය විජ්ජාවරණසම්පදාය සන්දිස්සසි සාවරියකො”තිආදි. තත්‍රායමට්ඨකථාමුත්තකනායො – “නො හිදං හො ගොතමා”ති සන්දිස්සනං

පටික්ඛිපිත්වා අසන්දිස්සනාකාරමෙව විභාවෙතුං “කො වාහ”න්තිආදි වුත්තං. සාවරියකො අහං කො ච කීදිසො හුත්වා අනුත්තරාය විජ්ජාවරණසම්පදාය සන්දිස්සාමි, අනුත්තරා විජ්ජාවරණසම්පදා කා ච කීදිසා හුත්වා සාවරියකෙ මයි සන්දිස්සති, ආරකා අහං...පෙ.... සාවරියකොති සහ පාඨසෙසෙන යොජනා.

282. අපායෙ විනාසනුපායෙ නියුත්තො ආපායිකො. තඛ්භාවං න පරිපුරෙති පරිපුරෙතුං න සක්කොතිති අපරිපුරමානො, තඛ්භාවෙන අපරිපුරණ්ණොති අත්ථො. අත්තනා ආපායිකෙන හොත්තෙනාපි තඛ්භාවං අපරිපුරමානෙන පොක්ඛරසාතිනා එසා වාචා භාසිතාති අත්ථතො සම්බන්ධත්තා කත්ථත්ථෙ වෙතං පච්චත්තවචනන්ති ආහ “ආපායිකෙනාපි අපරිපුරමානෙනා”ති. අපිච අත්තනා අපරිපුරමානෙන ආපායිකෙනාපි සයං අපරිපුරමානාපායිකෙන හුත්වාපි පොක්ඛරසාතිනා එසා වාචා භාසිතාති අත්ථයුත්තිතො ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ වෙතං පච්චත්තවචනන්තිපි එවං වුත්තං. අඤ්ඤො හි සද්දක්කමො, අඤ්ඤො අත්ථක්කමොති. කෙච් පන “කරණත්ථමෙව දස්සෙතුං එවං වුත්ත”න්ති වදන්ති, තදයුත්තමෙව පදද්වයස්ස කත්තුපදෙන සමානත්ථත්තා, සමානත්ථානඤ්ච පදානං අඤ්ඤමඤ්ඤං කරණභාවානුපපත්තිතො, අලමතිපපඤ්චෙන.

පුබ්බකඉසිභාවානුයොගවණ්ණනා

283. දියතෙති දත්ති, සා එව දත්තිකන්ති ආහ “දින්තක”න්ති. අදාතුකාමම්පි දාතුකාමං කත්වා සම්මුඛා පරමාවට්ටෙති සම්මුල්භං කරොති එතායාති සම්මුඛාවට්ටනී. තෙනාහ “න දෙමීති වත්තුං න සක්කොති”ති. පුන තස්සාති බ්‍රාහ්මණස්ස. කාරණානුරූපං රාජුනං පුණ්ණපත්තන්ති ආහ “කස්මා මෙ දින්තො”ති. සඬ්ඛපලිතකුට්ඨන්ති ධොතසඬ්ඛමිච සෙනකුට්ඨං. සෙනපොක්ඛරරජතතො ගුණසමානකායත්තා එවමාහ. අනුගච්ඡතිති පරමනුබන්ධති.

යදි දුට්ඨෙතපි කාරණෙන රාජා බ්‍රාහ්මණස්ස සම්මුඛාභාවං න දෙති, අථ කස්මා තදුපසඬ්ඛකමනං න පටික්ඛිත්තන්ති ආහ “යස්මා පනා”තිආදි. “බෙත්තවිජ්ජායාති නීතිසත්ථෙති” (දී .ටී .නි .1.283) ආවරියෙන වුත්තං . යාපිහෙට්ඨ බ්‍රහ්මජාලවණ්ණනායං එවං වුත්තං තවිජ්ඣෙත් “ජාති අබ්බෙය්‍යාමාසුරක්ඛරාජසත්ථාදිනීතිසත්ථ .යථට් .නි .දී) .තිත්”1.21) දුස්සමෙත්ථ තිරොකරණියං තෙනාහ . “සාණිපාකාරස්ස අත්තො යත්වා”ති . සීයමානෙභාවෙන පදෙ වඩ්ඳෙන පන තඬ්ඛසද්දන් දුස්සන්තං යථා .ති”තොවනන් “ “පයාතන්ති සද්ධං, සස්සතිකං වාතෙනාහ අ .හිහරිත්වා දින්තතංති ආවරියෙන වුත්ත” , තස්මා මතකහත්තසඬ්ඛෙපෙන වා නිච්චහත්තසඬ්ඛෙපෙන වා අහිහරිත්වා දින්තං හික්ඛන්ති අත්ථො වෙදිතබ්බො. “අයං පනා”තිආදි අත්ථාපත්තිවචනං. නිට්ඨන්ති නිච්ඡයං.

කස්මා පන භගවා බ්‍රාහ්මණස්ස ඵවරූපං අමනාපං මම්මවචනං අවොවාති වොදනං කාරණං දස්සෙත්වා සොධෙතුං “ඉදං පනා”තිආදී වුත්තං . මවචනං පකාසෙසීතිපි මම්නම්ජන්ති පටිච්ඡම්රහස් සම්බන්ධො.

284. රාජාසනං නාම හත්ථික්ඛන්ධපදෙසං සන්ධාය “හත්ථිගීවාය වා නිසින්තො”ති පාළියං වුත්තං. රජුපත්ථරෙති රථස්ස උපරි අත්ථරිතපදෙසෙ. තෙනාහ “රථම්භී”තිආදී. උග්ගතුග්ගතෙහීති උග්ගතානාමතිසයෙන උග්ගතෙහි. න හි විච්ඡාසමාසො ලොකිකෙහි අභිමතොති. රඤ්ඤො අපච්චං රාජඤ්ඤො, බහුකත්තං පති, එකසෙසනායෙන වා “රාජඤ්ඤෙහී”ති වුත්තං. පාකට්මන්තනන්ති පකාසභූතං මන්තනං. තදෙවිධාධිප්පෙන, න රහස්සමන්තනං සුද්දාදිහිපි සුයාමානස්ස ඉච්ඡිතත්තා. තෙන වුත්තං “අථ ආගච්ඡෙය්‍ය සුද්දො වා සුද්දදාසො වා”තිආදී. තාදිසෙහියෙවාති රඤ්ඤො ආකාරසදිසෙහෙව. තස්සත්ථස්ස සාධනසමත්ථං වචනං රඤ්ඤො භණ්ණං යථා, තථා සොපි තස්සත්ථස්ස සාධනසමත්ථමෙව භණ්ණං වචනං අපිනු භණ්ණීති යොජෙතබ්බං.

285. “පචත්තාරො”ති එතස්ස පාවචනභාවෙන චත්තාරොති සද්දතො අත්ථො. යස්මා පන තෙ තථාභූතා මන්තානං පචත්තකා නාම, තස්මා අධිප්පායතො අත්ථං දස්සෙතුං “පචත්තයිතාරො”ති වුත්තං. වදසද්දෙන, හි තුපච්චයෙන ව “චත්තාරො”ති පදසිද්ධි, තථා වතුසද්දෙන “පචත්තයිතාරො”ති. ඉදං ආචරියස්ස (දී. නි. ටී. 1.285) ව ආචරියසාරිපුත්තත්ථෙරස්ස ව මතං. වතුසද්දෙනෙව “පචත්තාරො”ති පදසිද්ධිං දස්සෙතිතිපි කෙච්චි වදන්ති. පද්ද්වයස්ස තුල්‍යාධිකරණත්තා “මන්තමෙවා”ති වුත්තං. “සුද්දෙ බහි කත්වා රහො භාසිතබ්බට්ඨෙයන මන්තා ඵව තං තං අත්ථපටිපත්තිහෙතුතාය පද්”න්ති හි තුල්‍යාධිකරණං හොති, අනුපනීතාසාධාරණතාය රහස්සභාවෙන චත්තබ්බාය මන්තනකිරියාය පදමධිගමුපායන්තිපි මන්තපදන්ති අට්ඨකථාමුත්තකො නයො. භීතන්ති ගායනවසෙන සජ්ඣායිතං, ගායනම්පිධ උදත්තානුදත්තාදිසරසම්පාදනවසෙනෙව අධිප්පෙතන්ති වුත්තං “සරසම්පත්තිවසෙනා”ති. පාවචනභාවෙන අඤ්ඤෙසං වුත්තං. තමඤ්ඤෙසං වාදාපනවසෙන වාචිතං. සඬගහෙත්වා උපරූපරි සඤ්ඤුල්භාවසෙන සමුපබ්‍රුල්භං. ඉරුවෙදයජුචෙදසාමචෙදාදිවසෙන, තත්ථාපි පච්චෙකං මන්තබ්‍රහ්මාදිවසෙන, අජ්ඣායානුචාකාදිවසෙන ව රාසිකතං. යථාවුත්තනායෙනෙව පිණ්ඩං කත්වා යපිතං. අඤ්ඤෙසං වාචිතං අනුචාවෙත්තීති අඤ්ඤෙසං කම්මභූතානං තෙහි වාචාපිතං මන්තපදං එතරහි බ්‍රාහ්මණා අඤ්ඤෙසං අනුචාවාපෙත්ති.

තෙසන්ති මන්තකත්තුනං. දිබ්බචක්ඛුපරිභණ්ඩං යථාකම්මුපගඤ්ඤාණං, පච්චික්ඛතො දස්සනට්ඨෙයන දිබ්බචක්ඛුසදිසඤ්ච පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණං සන්ධාය “දිබ්බෙන චක්ඛුනා”ති වුත්තං. අතො දිබ්බචක්ඛුපරිභණ්ඩෙන යථාකම්මුපගඤ්ඤාණෙන සත්තානං

කම්මස්සකතාදීනි වෙව දිබ්බවක්ඛුසදියෙන පුබ්බෙනිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණෙන අනීතකප්පෙ බ්‍රාහ්මණානං මන්තජ්ඣෙධනවිධිඤ්ඤා ධුලොකෙන්වාති අත්ථො ගහෙනබ්බො. රූපමෙව හි පච්චුප්පන්තං දිබ්බවක්ඛුස්ස ආරම්මණන්ති තම්ඨ අට්ඨානගතං හොති. පාවචනෙන සහ සංසන්දිත්වාති යං කස්සපසම්මාසම්බුද්ධෙන චුත්තං වට්ටසන්නිස්සිතං වචනං, තෙන සහ සංසන්දිත්වා අවිරුද්ධං කත්වා. න හි තෙසං විවට්ටසන්නිස්සිතො අත්ථො පච්චක්ඛන්තො හොති. ගන්ථිංසුති පජ්ජගජ්ජඛන්ධවසෙන සක්කතභාසාය බන්ධිංසු. අපරා පරෙති අට්ඨකාදීහි අපරා අඤ්ඤාපි පරෙ පච්ඡිමා ඔක්කාකරාජකාලාදීසු උප්පන්නා. පාණාතිපාතාදීනි පක්ඛිපිත්වාති අට්ඨකාදීහි ගන්ථිතමන්තපදෙස්වෙව

පාණාතිපාතාදිකිලෙසසන්නිස්සිතපදානං තත්ථ තත්ථ පක්ඛිපනං කත්වා. විරුද්ධෙ අකංසුති සුත්තනිපාතෙ බ්‍රාහ්මණධම්මිකසුත්තාදීසු (සු. නි. බ්‍රාහ්මණධම්මිකසුත්ත) ආගතනයෙන සංකිලෙසිකත්ථදීපනතො පච්චතිකභූතෙ අකංසු. ඉසිති නිදස්සනමන්තං. “ඉසි වා ඉසිත්ථාය පටිපන්නො වා”ති හි වත්තබ්බං. කස්මා පනෙත්ථ පටිඤ්ඤාගහණවසෙන දෙසනාසොතපතිතං න කරොතීති ආහ “ඉධ භගවා”තිආදි. ඉධාති “ත්‍යාහං මන්තෙ අධියාමි, ‘සාවරියකො’ති ත්වං මඤ්ඤසි”ති චුත්තට්ඨානෙ. පටිඤ්ඤං අග්ගහෙත්වාති යථා හෙට්ඨා පටිඤ්ඤා ගහිතා, තථා “තං කිං මඤ්ඤසි අම්බට්ඨ, තාවතා ත්වං භවිස්සසි ඉසි වා ඉසිත්ථාය වා පටිපන්නො සාවරියකොති, නො හිදං හො ගොතමා”ති එවං ඉධ පටිඤ්ඤං අග්ගහෙත්වා.

286. නිරාමගන්ධාති කිලෙසාසුචිවසෙන විස්සගන්ධරහිතා. අනිත්ථිගන්ධාති ඉත්ථිනං ගන්ධමත්තස්සපි අවිසහනෙන ඉත්ථිගන්ධරහිතා. රජොජල්ලධරාති පකතිරජසෙදාදිජල්ලධරා. පාකාරපුරිසගුත්තීති පාකාරාවරණං, පුරිසාවරණඤ්ඤා. එත්ථ පන “නිරාමගන්ධා”ති එතෙන තෙසං දසන්නං බ්‍රාහ්මණානං වික්ඛම්භිතකිලෙසනං දස්සෙති, “අනිත්ථිගන්ධා, බ්‍රාහ්මචාරිනො”ති ව එතෙන එකවිහාරිතං, “රජොජල්ලධරා”ති එතෙන මණ්ඩනවිභූසනාභාවං, “අරඤ්ඤායතනෙ පබ්බතපාදෙසු වසිංසු”ති එතෙන මනුස්සපචාරං පභාය විචිත්තවාසං, “වනමූලඵලාහාරා වසිංසු”ති එතෙන සාලිමංසොදනාදිපණ්ණිකාහාර පටික්ඛෙපං, “යදා”තිආදිනා යානවාහනපටික්ඛෙපං, “සබ්බදියාසු”තිආදිනා රක්ඛාවරණපටික්ඛෙපං. එවඤ්ඤා දස්සෙන්නො මිච්ඡාපටිපදාපක්ඛිකං සාවරියකස්ස අම්බට්ඨස්ස චුත්තිං උපාදාය සම්මාපටිපදාපක්ඛිකාපි තෙසං බ්‍රාහ්මණානං චුත්ති අරියවිනයෙ සම්මාපටිපත්තිං උපාදාය මිච්ඡාපටිපදායෙව. කථඤ්ඤි නාම තෙ භවිස්සති සල්ලෙඛපටිපත්තියුත්තතාති. “එවං සු තෙ”තිආදිනා භගවා අම්බට්ඨං සන්නජ්ජෙන්නො නිග්ගණ්ණානීතිපි විභාවෙති. ඉදඤ්ඤි වක්ඛමානාය පාළියා පිණ්ඩත්ථදස්සන්නති.

දුස්සපට්ටිකා දුස්සපට්ටං. දුස්සකලාපො දුස්සවෙණි. වෙයකෙහිති වෙයකපට්ටකෙහි, දුස්සෙහි සංවෙයෙත්වා කතනමිතථාසුකාහිති චුත්තං හොති. කප්පෙතුන්ති කත්තරිකාය ඡිත්තදිතුං. කප්පිතවාලෙහිති එත්ථාපි එසෙව නයො. “න හික්ඛවෙ මස්සු කප්පාපෙතබ්බ”න්තිආදීසු (චූළව. 275) විය හි කපුසද්දො ඡෙදනෙ වත්තති. යුක්තට්ඨානෙසුති ගීවාසිසවාලධිසු. වාලාති තෙසු යානෙසු ජායමානා ලොමා. සහවරණවසෙන, යානීනාමෙන වා “කුත්තවාලා”ති චුත්තා. කෙච් පන “වාළයුත්තත්තා”ති පායං කප්පෙත්වා වාළරූපයුත්තත්තාති අත්ථං වදන්ති, පාළියානපෙක්ඛනමෙව තෙසං දොසො. “කුත්තවාලෙහි වළවාරටෙහි”ති පාළියං චුත්තං. සමන්තානගරන්ති නගරස්ස සමන්තතො. පාකාරස්ස අධොභාගෙ කතසුධාකම්මං යානං නගරස්ස සමීපෙ කත්තබ්බතො, උපකාරකරණතො ව “උපකාරිකා”ති චූච්චති. නගරස්ස උපකාරිකා එතාසන්ති නගරූපකාරිකායො, රාජධානීඅපෙක්ඛාය ඉත්ථිලිඬිගනිද්දෙසො. තෙනාහ “ඉධ පනා”තිආදි. මතීති විචිකිච්ඡාවසෙන අනෙකංසිකජානනා. උපරි දෙසනාය අවධිස්කාරණං දස්සෙන්නො “ඉදං භගවා”තිආදිමාහ. පාළියං සො මං පඤ්ඤෙනාති සො ජනො මං පුච්ඡාවසෙන සොධෙය්‍යා. අහං වෙය්‍යාකරණෙන සොධෙස්සාමීති අහමිපිමං විස්සජ්ජනාවසෙන සොධෙස්සාමීති යථාරහමධිකාරවසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

ද්වෙලක්ඛණදස්සනවර්ණනා

287. “නිසින්නාන”න්තිආදි අනාදරෙ සාම්ච්චනං, විසෙසනං වා. සඬකුචිතෙ ඉරියාපටෙ අනවසෙසතො ලක්ඛණානං දුබ්බිභාවනතො “න සක්කොති”ති චුත්තං, තථා සුචිභාවනතො පන “සක්කොති”ති. පරියෙසනසුඛත්ථමෙව තදාවර්ණනා දට්ඨබ්බා. තෙනාති දුට්ඨෙතපි කාරණෙන.

ගවෙසීති ඤාණෙන පරියෙසනමකාසි. ගණයන්තොති ඤාණෙනෙව සඬකලයන්තො. සමානයිති සම්මා ආනයි සමාහරි. “කඬබ්බි”ති පදස්ස ආකඬබ්බිති අත්ථොති ආහ “අහො වතා”තිආදි. අනුපසග්ගමිපි හි පදං කත්ථවි සඋපසග්ගමිව අත්ථවිසෙසවාචකං යථා “ගොත්‍රභූ”ති. තතො තතො සරීරජපදෙසතො. කිච්ඡතීති කිලමති. තෙනාහ “න සක්කොති දට්ඨු”න්ති. තායාති “විචින්නො කිච්ඡතී”ති චුත්තාය විචිකිච්ඡාය. තතොති සන්නිට්ඨානං අගමනතො. එවං “කඬබ්බි”ති පදස්ස ආසිසනත්ථනං දස්සෙත්වා ඉදානි සංසයත්ථනං දස්සෙන්නො “කඬබ්බාය වා”තිආදිමාහ. තත්ථ කඬබ්බායාති “කඬබ්බි”ති පදෙන චුත්තාය කඬබ්බාය. අසත්ථපධානඤ්ඤි ආබ්‍යාතිකං. එස නයො සෙසෙසුපි. අවත්ථාපහෙදගතා විමති එව “නිහි ධම්මෙහි”ති චුත්තා, තිජ්ජකාරෙහි සංසයධම්මෙහිති අත්ථො. කාලුසියභාවොති අජ්ජසන්නතාය හෙතුභූතො ආවිලභාවො.

වත්ථිකොසෙනානි නාහියා අධොභාගසඤ්ඤානෙ වත්ථිමිති ජාතෙන ලිඬිගපසිබ්බකෙන. “අණ්ඩකොසො”තිආදීසු (ම. නි. 1.152, 189; 2.27; අ. නි. 7.71; පාරා. 11) විය හි කොසසද්දො පරිවෙය්කපසිබ්බකෙ වත්තති. වත්ථෙත ගුහිතබ්බත්තා වත්ථගුය්හං. යස්මා භගවතො කොසොහිතං වත්ථගුය්හං සබ්බබුද්ධාවෙණිකං අඤ්ඤෙහි අසාධාරණං සුවිසුද්ධකඤ්චනමණ්ඩලසන්නිහං, අත්තනො සණ්ඨානසන්නිවෙසසුන්දරතාය ආජානෙය්‍යගන්ධහත්ථිනො වරඩ්ගපරමවාරුභාවං, විකසමානතපනියාරවින්දසමුප්පලකෙසරාවත්තවිලාසං, සඤ්ඤාපභානුරඤ්ජිතපලවනන්තරාහිලක්ඛිතසම්පුණ්ණවන්දමණ්ඩලසොභ ඤ්ච අත්තනො සිරියා අභිභුය්‍ය විරාජති, යං බාහිරබ්හන්තරමලෙහි අනුපක්කිලිට්ඨතාය, විරකාලපරිවිතබ්බමවරියාධිකාරතාය, සණ්ඨිතසණ්ඨානසම්පත්තියා ච කොපිනම්පි සමානං අකොපිනමෙව ජාතං. තෙන චුත්තං “භගවතො හි”තිආදි. වරවාරණස්සෙවාවාති වරගන්ධහත්ථිනො ඉව. පඤ්ඤාභාවන්ති පුටුලභාවං. එත්ථෙව හි තස්ස සංසයො. තනුමුදුසුකුමාරාදීසු පනස්ස ගුණෙසු විවාරණා එව නාහොසි.

288. “තථාරූප”න්ති ඉදං සමාසපදන්ති ආහ “තංරූප”න්ති. එත්ථාති යථා අම්බට්ඨො කොසොහිතං වත්ථගුය්හමද්දස්ස, තථා ඉද්ධාහිසඤ්ඤාරමහිසඤ්ඤාරණෙ. ඉමිනා හි “තථාරූපං ඉද්ධාහිසඤ්ඤාරං අහිසඤ්ඤාරි”තිආදිපාලිපරාමසනං, අතො වෙත්ථ සහ ඉද්ධාහිසඤ්ඤාරනයෙන වත්ථගුය්හදස්සනකාරණං මිලින්දපඤ්ඤාපායෙන (මි. ප. 3.3) විභාවිතං හොති. කෙවි පන “වත්ථගුය්හදස්සනෙ”ති පරාමසන්නි, තද්‍යුත්තමෙව. න හි තං පාලියං, අට්ඨකථායඤ්ච අත්ථි, යං එවං පරාමසිතබ්බං සියා, ඉද්ධාහිසඤ්ඤාරනයො ච අවිභාවිතො හොති. කිමෙත්ථ අඤ්ඤෙන වත්තබ්බං චතුපටිසම්භිදාපත්තෙන ජලහිඤ්ඤෙන වාදිවරෙන හදන්තනාගසෙනත්ථෙරෙන චුත්තනයෙනෙව සම්පට්ඨිතබ්බත්තා. හිරි කරියතෙ එත්ථාති හිරිකරණං, තදෙව ඔකාසො තථා, හිරිසිතබ්බට්ඨානං. උත්තරස්සාති සුත්තනිපාතෙ ආගතස්ස උත්තරමාණවස්ස (ම. නි. 2.384). සබ්බෙසම්පි වෙනෙසං වත්ථු සුත්තනිපාතතො ගහෙතබ්බං.

ජායන්ති පටිබ්බිමං. කථං දස්සෙසි, කිදිසං වාති ආහ “ඉද්ධියා”තිආදි. ජායාරූපකමත්තන්ති භගවතො පටිබ්බිමරූපකමෙව, න පකතිවත්ථගුය්හං, තඤ්ච බුද්ධසන්නානතො විනිමුත්තත්තා රූපකමත්තං භගවතා සදිසවණ්ණසණ්ඨානාවයවං ඉද්ධිමයං බිම්බකමෙව හොති, එවඤ්ච කත්වා අප්පකත්ථෙත ක-කාරෙන විසෙසිතවචනං උපපන්නං හොති. ජායාරූපකමත්තං ඉද්ධියා අහිසඤ්ඤාරිත්වා දස්සෙසිති සම්බන්ධො. “තං පන දස්සෙන්නො භගවා යථා අත්තනො බුද්ධරූපං න දිස්සති, තථා කත්වා දස්සෙති”ති (දී. නි. ටි. 1.288) ආචරියා වදන්ති. තදෙන භදන්තනාගසෙනත්ථෙරෙන චුත්තෙන

ඉද්ධානිසංඛිතභායාරූපකමත්තදස්සනවචනෙන සංසන්දනී වෙව සමෙති ව යථා තං “බීරෙන බීරං, ගඬිගොදකෙන යමුනොදක”න්ති දට්ඨබ්බං. තථාවචනෙනෙව හි සෙසබුද්ධරූපස්ස තඬිමණෙ අදස්සිතභාවො අත්ථතො ආපන්නො හොති. නිවාසනනිවත්ථතාදිවචනෙන පනෙත්ථ බුද්ධසන්නානතො විනිමුත්තස්සපි භායාරූපකස්ස නිවාසනාදිඅඛනිගතභාවො දස්සිතො, න ව වොදෙනබ්බං “කථං නිවාසනාදිඅත්තරගතං භායාරූපකං භගවා දස්සෙති, කථංඤ්ව අම්බට්ඨො පස්සති”ති. අවිත්තෙයො හි ඉද්ධිවිසයොති. ඡායං දිට්ඨෙති ඡායාය දිට්ඨාය. එතන්ති භායාරූපකං. බුජ්ඣනකෙ සති ජීවිතනිමිත්තම්පි හදයමංසං දස්සෙය්‍යාති අධිජ්ජායො. නිත්තෙත්වාති නිහරිත්වා. අයමෙව වා පායො. කල්ලොසීති විස්සජ්ජනෙ ත්වං කුසලො ඡෙකො අසී, යථාචුත්තො වා විස්සජ්ජනාමග්ගො උපපන්නො යුත්තො අසීති අත්ථො. “කුසලො”ති කෙච්චි පඨන්ති, අයුත්තමෙතං. මිලින්දපඤ්ඤෙ හි සබ්බත්ථ විස්සජ්ජනාවසානෙ “කල්ලො” ඉච්චෙව දිට්ඨොති.

නිත්තාමෙත්වාති මුඛතො නිහරණවසෙන කණ්ණසොතාදිඅභිමුඛං පණාමෙත්වා, අධිජ්ජායමෙව දස්සෙතං “නිහරිත්වා”ති චුත්තං. කථිතසුචිං වියාති සනසුබුමභාවාපාදනෙන කක්ඛලසුචිමිව කත්වා. තථාකරණෙනාති කථිතසුචිං විය කරණෙන. එත්ථාති පහුතජ්චිභාය. මුදුභාවො, දීඝභාවො, තනුභාවො ව දස්සිතො අමුදුතො සනසුබුමභාවාපාදනත්ථමසක්කුණෙය්‍යත්තාති ආචරියෙන (දී. නි. ටී. 1.288) චුත්තං. තත්‍රායමධිජ්ජායො – යස්මා මුදුමෙව සනසුබුමභාවාපාදනත්ථං සක්කොති, තස්මා තථාකරණෙන මුදුභාවො දස්සිතො අග්ගි විය ධුමෙන. යස්මා ව මුදුයෙව සනසුබුමභාවාපජ්ජනෙන දීඝගාමි, තස්මා කණ්ණසොතානුමසනෙන දීඝභාවො දස්සිතො. යස්මා පන මුදු එව සනසුබුමභාවාපජ්ජනෙන තනු හොති, තස්මා නාසිකාසොතානුමසනෙන තනුභාවො දස්සිතොති. අපුච්චලස්ස තථාපට්ඨිභාදනත්ථමසක්කුණෙය්‍යත්තා නලාට්ඨිභාදනෙන පුච්චලභාවො දස්සිතො.

289. පත්ථෙත්තො හුත්වා උදික්ඛන්තොති යොජෙතබ්බං.

290. මූලවචනං කථා. පටිවචනං සල්ලාපො.

291. “උද්ධුමාතක”න්තිආදීසු (සං. නි. 5.242; විසුද්ධි. 1.102) විය ක-සද්දො ජිගුච්ඡන්තොති චුත්තං “තමෙව ජිගුච්ඡන්තො”ති. තමෙවාති පණ්ඩිතභාවමෙව, අම්බට්ඨමෙවෙතිපි අත්ථො. අම්බට්ඨඤ්ඤි සන්ධාය එවමාහ. තථා හි පාළියං චුත්තං “එවං...පෙ.... අම්බට්ඨං මාණවං එතදවොචා”ති. කාමඤ්ඤි අම්බට්ඨං සන්ධාය එවං චුත්තං, නාමගොත්තවසෙන පන අනියමං කත්වා ගරහන්තො පුච්චවචනෙන වදන්ති වෙදිතබ්බං. “යදෙව ඛො ත්ව”න්ති එතස්ස අනියමවචනස්ස “එවරූපෙනා”ති ඉදං නියමවචනන්ති දස්සෙති “යාදිසො”තිආදිනා.

භාවෙනභාවලක්ඛණෙ භූමිමච්චනත්ථෙ කරණච්චනන්ති චුත්තං “ඵදිසෙ අත්ථවරකෙ”ති. න අඤ්ඤත්තාති න අඤ්ඤත්ථ සුගතියං. එත්ථ පන “අත්ථවරකෙනා”ති ඉමිනා බ්‍යතිරෙකමුඛෙන අනත්ථවරකතංයෙව විභාවෙතීති දට්ඨබ්බං. “උපනෙය්‍යා උපනෙය්‍යා”ති ඉදං ත්වාද්‍යන්තං විච්ඡාවචනන්ති ආහ “බ්‍රාහ්මණො ඛො පනා”තිආදි. එවං උපනෙත්වා උපනෙත්වාති තං තං දොසං උපතීය උපතීය. තෙනාහ “සුට්ඨු දාසාදිභාවං ආරොපෙත්වා”ති. පාතෙසීති පවට්ටනවසෙන පාතෙසී. යඤ්ච අගමාසී, තම්පි අස්ස තථාගමනසඬ්ඛාතං යානං අවිජින්දිත්වාති යොජනා.

පොක්ඛරසාතිබුද්ධුපසඬ්ඛමනවණ්ණනා

292-3-6. කිත්තකො පන සොති චුත්තං “සම්මොදනීයකථායපි කාලො නත්ථී”ති. ආගමා නුති ආගතො නු. ඛොති නිපාතමත්තං. ඉධාති එත්ථ, තුම්භාකං සන්තිකන්ති අත්ථො. අධිවාසෙතුති සාදියතු, තං පන සාදියනං ඉධ මනසාව සම්පට්ඨග්ගහො, න කායවාචාහිති ආහ “සම්පට්ඨිජතු”ති. අජ්ජ පවත්තමානං අජ්ජතනං, පුඤ්ඤං, පිතිපාමොජ්ජඤ්ච, ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “යං මෙ”තිආදි චුත්තං. කාරන්ති උපකාරං, සක්කාරං වා. අවොපෙත්වාති අවාලෙත්වා.

297. “සහත්ථා”ති ඉදං කරණත්ථෙ නිස්සක්කවචනං. තෙනාහ “සහත්ථෙතා”ති. සුභිතන්ති ධාතං, ජිසවිජාදුක්ඛාභාවෙන වා සුබ්බිතං. යාවදත්ථන්ති යාව අත්ථො, තාව භොජනෙන තදා කතං. පටික්ඛෙපපචාරණාවෙත්ථ අධිජ්ජෙතා, න නිමන්තනපචාරණාති ආහ “අල”න්තිආදි. “හත්ථසඤ්ඤායා”ති නිදස්සනමත්තං අඤ්ඤත්ථ මුඛට්ඨිකාරෙන, වච්චෙදෙන ව පටික්ඛෙපස්ස චුත්තත්තා, එකක්ඛණෙපි ව තථාපටික්ඛෙපස්ස ලබ්භනතො. ඔනීතා පත්තතො පාණි එතස්සාති ඔනීතපත්තපාණිති හින්තාධිකරණවිසයො තිපදො බාහිරත්ථසමාසො. මුද්ධජණ-කාරෙන, පන සඤ්ඤොගත-කාරෙන ව ඔණිත්තසද්දො විනාභූතෙති දස්සෙති “ඔණිත්තපත්තපාණින්තිපි පායො”තිආදිනා. සුචිකරණත්ථෙ වා ඔණිත්තසද්දො. ඔණිත්තං ආමිසාපනයනෙන සුචිකතං පත්තං පාණි ව අස්සාති හි ඔණිත්තපත්තපාණි. තෙනාහ “හත්ථෙ ව පත්තඤ්ච ධොවිත්වා”ති. “ඔණිත්තං නානාභූතං විනාභූතං, ආමිසාපනයනෙන වා සුචිකතං පත්තං පාණිතො අස්සාති ඔණිත්තපත්තපාණි”ති (සාරත්ථ. ටී. 1.23) සාරත්ථදීපනියං චුත්තං. තත්ථ පවිජිමච්චනං “හත්ථෙ ව පත්තඤ්ච ධොවිත්වා”ති ඉමිනා අසංසන්දනතො විචාරෙතබ්බං. එවංභූතන්ති “භූත්තාවිං ඔනීතපත්තපාණි”න්ති චුත්තජ්ජකාරෙන භූතං.

298. අනුපුබ්බිං කථන්ති අනුපුබ්බං කථෙතබ්බං කථං. තෙනාහ “අනුපට්ඨිකථ”න්ති. කා පන සාති ආහ “දානානන්තරං සීල”න්තිආදි, තෙනායමත්ථො ඛොධිතො හොති – දානකථා තාව පචුරජනෙසුපි පවත්ති යා

සබ්බසාධාරණත්තා, සුකරත්තා, සීලෙ පතිට්ඨානස්ස උපායභාවතො ව ආදිතො කථෙතබ්බො. පරිච්චාගසීලො හි පුග්ගලො පරිග්ගභවත්ථුසු විනිස්සට්ඨාභාවතො සුඛෙනෙව සීලානි සමාදියති, තත්ථ ව සුප්පතිට්ඨිතො හොති, සීලෙන දායකපටිග්ගාහකසුද්ධිතො පරානුග්ගහං වත්වා පරපිළානිවත්තිවචනතො, කිරියධම්මං වත්වා අකිරියධම්මවචනතො, හොගසම්පත්තිහෙතුං වත්වා භවසම්පත්තිහෙතුවචනතො ව දානකථානන්තරං සීලකථා කථෙතබ්බො. තඤ්ථෙව දානසීලං වට්ටනිස්සිතං, අයං භවසම්පත්ති තස්ස ඵලන්ති දස්සනත්ථං සීලකථානන්තරං සග්ගකථා. තාය හි ඵලං දස්සිතං හොති “ඉමෙහි දානසීලමයෙහි, පණිතපණිතතරාදිහෙදහින්තෙහි ව පුඤ්ඤකිරියවත්ථුහි ඵතා වාතුමහාරාජිකාදීසු පණිතපණිතතරාදිහෙදහින්තා අපරිමෙය්‍යා දිබ්බසම්පත්තියො ලද්ධබ්බො”ති. ස්වායං සග්ගො රාගාදීහි උපක්කිලිට්ඨො, සබ්බථා පන තෙහි අනුපක්කිලිට්ඨො අරියමග්ගොති දස්සනත්ථං සග්ගකථානන්තරං මග්ගකථා. මග්ගඤ්ච කථෙන්නෙන තදධිගමුපායදස්සනත්ථං කාමානං ආදීනවො, ඔකාරො, සංකිලෙසො, නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසො ච කථෙතබ්බො. සග්ගපරියාපන්නාපි හි සබ්බෙ කාමා නාම බහ්වාදීනවා අනිච්චා අද්ධුවා විපරිණාමධම්මා, පගෙව ඉතරෙති ආදීනවො, සබ්බෙපි කාමා හිනා ගම්මා පොථුප්පතිකා අනරියා අනත්ථසංහිතාති ලාමකභාවො ඔකාරො, සබ්බෙපි භවා කිලෙසානං වත්ථුභූතාති සංකිලෙසො, සබ්බසංකිලෙසවිප්පයුත්තං නිබ්බානන්ති නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසො ච කථෙතබ්බොති. අයම්පි අත්ථො බොධිතොති වෙදිතබ්බො. මග්ගොති හි ඵත්ථ ඉති-සද්දෙන ආද්‍යත්ථෙත කාමාදීනවාදීනම්පි සඬිගහොති අයමත්ථවණ්ණනා කතා. තෙනාහ “සෙය්‍යථිදං - දානකථං සීලකථං සග්ගකථං කාමානං ආදීනවං ඔකාරං සංකිලෙසං නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසං පකාසෙති”ති. විත්ථාරො සාරත්ථදීපනියං (සාරත්ථ. ටී. 3.26) ගහෙතබ්බො.

කසි-සද්දො ඤාණෙන ගහණෙති ආහ “ගහිතා”තිආදි. සාමංසද්දෙන නිවත්තෙතබ්බමත්ථං දස්සෙති “අසාධාරණා අඤ්ඤෙස”න්ති ඉමිනා, ලොකුත්තරධම්මාධිගමෙ පරුපදෙසවිගතත්තා, ඵකෙනෙව ලොකෙ පඨමං අනුත්තරාය සම්මාසම්බොධියා අභිසම්බුද්ධත්තා ව අඤ්ඤෙසමසාධාරණාති චුත්තං හොති. ධම්මවක්ඛුන්ති ඵත්ථ සොතාපත්තිමග්ගොව අධිප්පෙනො, න ඔග්ගායුසුත්තෙ (ම. නි. 2.383 ආදයො) විය හෙට්ඨිමා තයො මග්ගා, න ව චූළරාහුලොවාදසුත්තෙ (ම. නි. 3.416) විය ආසවක්ඛයො. “තස්ස උප්පත්තිආකාරදස්සනත්ථ”න්ති කස්මා චුත්තං, නනු මග්ගඤාණං අසඬිතධම්මාරම්මණමෙව, න සඬිතධම්මාරම්මණන්ති වොදනං සොධෙන්නො “තඤ්ථි”තිආදිමාහ. කිව්වචසෙනාති අසම්මොහපටිවෙධකිව්වචසෙන.

පොක්කරසාති උපාසකත්තපටිවෙදනාකථාවග්ගේ ඡායා

299. පාළිය. “දිට්ඨධම්මො”ති ආදීසු දස්සනං නාම ඤාණතො අඤ්ඤම්පි චක්ඛාදිදස්සනං අත්ථිති තත්තිවත්තනත්ථං. “පත්තධම්මො”ති වුත්තං. පත්ති ච ඤාණපත්තිතො අඤ්ඤාපි කායගමනාදිපත්ති විජ්ජතිති තතො විසෙසදස්සනත්ථං. “විදිතධම්මො”ති වුත්තං. සා පනෙසා විදිතධම්මතා එකදෙසතොපි හොතිති නිජ්ජදෙසතො විදිතධම්මතං දස්සෙතුං. “පරියොගාළ්භධම්මො”ති වුත්තං, තෙනස්ස සච්චාභිසම්බොධමෙව දීපෙති. මග්ගඤාණඤ්ඤි එකාභිසම්මයවසෙන පරිඤ්ඤාදිවතුකිච්චං සාධෙත්තං නිජ්ජදෙසෙන චතුසච්චධම්මං සමන්තතො ඔගාළ්භං නාම හොති. තෙනාහ “දිට්ඨො අරියසච්චධම්මො එතෙනාති දිට්ඨධම්මො”ති. “කථං පන එකමෙව ඤාණං එකස්මිං බණ්ණෙ චත්තාරි කිච්චානි සාධෙත්තං පවත්තති. න හි තාදිසං ලොකෙ දිට්ඨං, න ආගමො වා තාදිසො අත්ථි”ති න වත්තබ්බං. යථා හි පදීපො එකස්මිංයෙව බණ්ණෙ වට්ටිං දහති, ස්තෙනං පරියාදියති, අන්ධකාරං විධමති, ආලෝකඤ්ඤාපි දස්සෙති, එවමෙන ඤාණන්ති දට්ඨබ්බං. “මග්ගසමඤ්ඤිස්ස ඤාණං දුක්ඛෙපෙන ඤාණං, දුක්ඛසමුදයෙපෙන ඤාණං, දුක්ඛනිරෝධෙපෙන ඤාණං, දුක්ඛනිරෝධගාමිනියා පටිපදායපෙන ඤාණං”න්ති (විහ. 794) සුත්තපදම්පෙත්ථ උදාහරිතබ්බන්ති.

තිණ්ණා විචිකිච්ඡාති සප්පට්ඨයකත්තාරසදිසා සොළසවත්ථුකා, අට්ඨවත්ථුකා ච විචිකිච්ඡා අනෙත විතිණ්ණා. විගතා කථංකථාති පවත්තිආදීසු “එවං නු බො, න නු බො”ති එවං පවත්තිකා කථංකථා අස්ස විගතා සමුච්ඡින්නා. විසාරදහාවං පත්තොති සාරජ්ජකරානං පාපධම්මානං පහිනත්තා, තප්පටිපක්ඛෙසු ච සීලාදිගුණෙසු සුප්පතිට්ඨිතත්තා විසාරදහාවං වෙය්‍යත්තියං පත්තො අධිගතො. සායං වෙසාරජ්ජප්පත්ති සුප්පතිට්ඨිතතා කත්ථාති වොදනාය “සත්ථුසාසනෙ”ති වුත්තන්ති දස්සෙත්තො “කත්ථ? සත්ථුසාසනෙ”ති ආහ. අත්තනාව පච්චක්ඛතො දිට්ඨත්තා, අධිගතත්තා ච න අස්ස පච්චයො පච්චෙතබ්බො පරො අත්ථිති අත්ථො. තත්ථාධිජ්ජායමාහ “න පරස්සා”තිආදිනා. න වත්තතිති න පවත්තති, න පටිපජ්ජති වා, න පරං පච්චෙති පත්තියායතිති අපරජ්ජච්චයොතිපි යුජ්ජති. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බම්පි අවුත්තං, තදෙනං පුබ්බෙ වුත්තත්තා, පරතො වුච්චමානත්තා ච අවුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

ඉති	සුමඤ්ඤලවිලාසිනියා	දිසතිකායට්ඨකථාය
පරමසුබ්බමගම්භිරදුරනුබොධත්ථපරිදීපනාය		
සුවිමලවිපුලපඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියජනනාය		
අජ්ජවමද්දවසාරච්චසද්ධාසතිධිතිබුද්ධිබන්තිවිරියාදිධම්මසමඤ්ඤිතා		
සාට්ඨකථෙ	පිටකත්තයෙ	අසඤ්ඤාසංඝීරවිසාරදඤාණචාරිතා
අනෙකජ්ජහෙදසකසමයසමයන්තරගහනජ්ඣොගාහිතා		මහාගණිතා
මහාවෙය්‍යාකරණෙන	ඤාණාභිවංසධම්මසෙනාපතිනාමත්ථෙරෙන	

මහාධම්මරාජාධිරාජගරුතා කතාය සාධුච්චලාසිනියා නාම ලීනත්ථපකාසනියා
අම්බට්ඨසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථපකාසනා.

අම්බට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. සොණදණ්ඩසුත්තවණ්ණනා

300. එවං අම්බට්ඨසුත්තං සංවණ්ණෙත්වා ඉදානි සොණදණ්ඩසුත්තං සංවණ්ණෙත්තො යථානුපුබ්බං සංවණ්ණන්තොකාසස්ස පත්තභාවං විභාවෙතුං, අම්බට්ඨසුත්තස්සානන්තරං සඬගීතස්ස සුත්තස්ස සොණදණ්ඩසුත්තභාවං වා පකාසෙතුං “එවං මෙ සුතං...පෙ.... අඬගෙසුති සොණදණ්ඩසුත්ත”න්ති ආභ. සුන්දරභාවෙන සාතිසයානි අඬගානි එතෙසමත්ථිති අඬගා. තද්ධිතපච්චයස්ස අතිසයවිසිටියෙ අත්ථිතාඅත්ථෙ පචත්තිතො, පධානතො රාජකුමාරා, රුළුභිවසෙන පන ජනපදොති වුත්තං “අඬගා නාමා”තිආදි. ඉධාපි අධිජ්ජෙතා, න අම්බට්ඨසුත්තෙ එව. “තදා කිරා”තිආදි තස්සා වාරිකාය කාරණවචනං. ආගමනෙ ආදීනවං දස්සෙත්වා පටික්ඛිපනවසෙන ආගන්තුං න දස්සන්ති, නානුජානිස්සන්තිති අධිජ්ජායො.

නීලාසොකකණ්ණිකාරකොවිලාරකුන්දරාජරුක්ඛාදිසම්මිස්සතාය තං වම්පකවනං නීලාදිපඤ්චවණ්ණකුසුමපටිමණ්ඩිතං, න වම්පකරුක්ඛානඤ්ඤෙව නීලාදිපඤ්චවණ්ණකුසුමතායාති වදන්ති, තථාරූපාය පන ධාතුයා වම්පකරුක්ඛාව නීලාදිපඤ්චවණ්ණමිපි කුසුමං පුප්ඵන්ති. ඉදානිපි හි කත්ථවි දෙසෙ දිස්සන්ති, එවඤ්ච යථාරුතමිපි අට්ඨකථාවචනං උපපන්නං හොති. කුසුමගන්ධසුගන්ධෙති වුත්තනයෙන සම්මිස්සකානං, සුද්ධවම්පකානං වා කුසුමානං ගන්ධෙහි සුගන්ධෙ. එවං පන වදන්තො න මාපනකාලෙයෙව තස්මිං නගරෙ වම්පකරුක්ඛා උස්සන්තා, අථ ඛො අපරභාගෙපිති දස්සෙති. මාපනකාලෙ හි වම්පකරුක්ඛානමුස්සන්තතාය තං නගරං “වම්පා”ති නාමං ලභි. ඉස්සරත්තාති අධිපතිභාවතො. සෙනා එතස්ස අත්ථිති සෙනිකො, ස්වෙව සෙනියො. බහුභාවවිසිටියා චෙත්ථ අත්ථිතා තද්ධිතපච්චයෙන ජොතිතාති වුත්තං “මහනියා සෙනාය සමන්තාගතත්තා”ති. සාරසුචණ්ණසදිසතායාති උත්තමජාතිසුචණ්ණසදිසතාය. චූළදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තට්ඨකථායං පන එවං වුත්තං “සෙනියො”ති තස්ස නාමං, බිම්බිති අත්තභාවස්ස නාමං වුච්චති, සො තස්ස සාරභූතො දස්සනියො පාසාදිකො අත්තභාවසමිද්ධියා බිම්බිසාරොති වුච්චති”ති (ම. නි. අට්ඨ. 1.180).

301-2. සංහතාති සන්තිපතනවසෙන සඬසට්ඨා, සන්තිපතිතාති වුත්තං හොති. එකෙකිස්සාය දිසායාති එකෙකාය පදෙසභූතාය දිසාය. පාළියං බ්‍රාහ්මණගහපතිකානමධිජ්ජෙතත්තා “සඬසිනො”ති වත්තබ්බෙ “සඬසි”ති පුපුත්තෙ එකවචනං වුත්තන්ති දස්සෙති “එතෙස”න්ති ඉමිනා. එවං ආචරියෙන (දී. නි. ටී. 1.301, 302) වුත්තං, සඬසිති පන දිසවසෙන බහුවචනමිපි දිස්සති. අගණාති අසමුහභූතා අගණබන්ධා, “අගණනා”තිපි පායො, අයමෙවත්ථො, සඬබ්‍යාත්ථස්ස අයුත්තත්තා. න හි තෙසං සඬබ්‍යා අත්ථිති. ඉදං වුත්තං හොති – පුබ්බෙ අන්තොනගරෙ අගණාපි පච්ඡා බහිනගරෙ ගණං භූතා පත්තාති ගණිභූතාති. අභූතතබ්භාවෙ හි කරාසභූයොගෙ අ-කාරස්ස ඊ-කාරාදෙසො, ඊපච්චයො වා.

රාජරාජඤ්ඤාදීනං දණ්ඩධරො පුරිසොව තතො තතො ඛත්තියානං තායනතො රක්ඛණතො ඛත්තා නිරුත්තිනයෙන. සො හි යත්ථ තෙහි පෙසිතො, තත්ථ තෙසං දොසං පරිහරන්තො යුත්තපත්තවසෙන පුච්ඡිතමත්ථං කථෙති. තෙනාහ “පුච්ඡිතපඤ්ඤෙහ ඛ්‍යාකරණසමත්ථො”ති. කුලාපදෙසාදිනා මහතී මත්තා පමාණමෙනස්සාති මහාමත්තො.

සොණදණ්ඩගුණකථාවණ්ණනා

303. එකස්ස රඤ්ඤො ආණාපවත්තිට්ඨානානි රජ්ජානි නාම, විසිට්ඨානි රජ්ජානි විරජ්ජානි, තානෙව වෙරජ්ජානි, නානාවිධානි වෙරජ්ජානි තථා, තෙසු ජාතානිආදිනා තිධා තද්ධිතනිබ්බවනං. විචිත්‍රා හි තද්ධිතචුත්තීති. යඤ්ඤානුභවනත්ථන්ති යස්ස කස්සපි යඤ්ඤස්ස අනුභවනත්ථං. තෙති නානාවෙරජ්ජකා බ්‍රාහ්මණා. තස්සාති සොණදණ්ඩබ්‍රාහ්මණස්ස. උත්තමබ්‍රාහ්මණොති අභිජනසම්පත්තියා, විත්තසම්පත්තියා, විජ්ජාසම්පත්තියා ව උග්ගතතරො, උළාරො වා බ්‍රාහ්මණො. ආවට්ටනීමායා චුත්තාව. ලාහමච්ඡෙරෙන නිජ්ජිලිතතාය අසන්නිපාතො භවිස්සති.

අඬගෙති ගමෙති අත්තතො ඵලං ඤාපෙති, සයං වා අඬගීයති ගමීයති ඤායතීති අඬගං, හෙතු. තෙනාහ “කාරණෙන”ති. ලොකධම්මතානුස්සරණෙන අපරානිපි කාරණානි ආභංසුති දස්සෙන්තො “ඵව”න්තිආදිමාහ.

ද්විති පක්ඛෙහීති මාතුපක්ඛෙන, පිතුපක්ඛෙන වානි ද්විති ඤාතිපක්ඛෙහි. “උභතො සුජාතො”ති හි එත්ථකෙයෙව චුත්තෙ යෙහි කෙහිවි ද්විති භාගෙහි සුජාතත්තං විජානෙයා, සුජාතසද්දො ව “සුජාතො වාරුදස්සනො”තිආදිසු (ම. නි. 2.399) ආරොහසම්පත්තිපරියායොපි හොතීති ජාතිවසෙනෙව සුජාතත්තං විභාවෙතුං “මාතිතො ව පිතිතො වා”ති චුත්තං. තෙනාහ “හොතො මාතා බ්‍රාහ්මණී”තිආදි. ඵවන්ති චුත්තජ්ජකාරෙන, මාතුපක්ඛතො ව පිතුපක්ඛතො ව පච්චෙකං තිවිධෙන ඤාතිපරිවට්ටෙනාති චුත්තං හොති. “සංසුද්ධගහණිකො”ති ඉමිනාපි “මාතිතො ව පිතිතො වා”ති චුත්තමෙවත්ථං සමත්ථෙතීති ආහ “සංසුද්ධා තෙ මාතුගහණී”ති, සංසුද්ධාව අනඤ්ඤපුරිසසාධාරණාති අත්ථො. අනොරසපුත්තවසෙනාපි හි ලොකෙ මාතාපිතුසමඤ්ඤා දිස්සති, ඉධ පනස්ස ඔරසපුත්තවසෙනෙව ඉච්ඡිතාති දස්සෙතුං “සංසුද්ධගහණිකො”ති චුත්තං. ගබ්භං ගණ්භාති ධාරෙතීති ගහණී, තතියාවට්ටසඬ්ඛාතො ගබ්භාසයසඤ්ඤිතො මාතුකුච්ඡිපදෙසො සමවෙපාකිනියාති සමවිපාවනියා. එත්ථාති මහාසුදස්සනසුත්තෙ. යථාභුත්තමාහාරං විපාවනවසෙන ගණ්භාති න ඡඩ්ඛෙතීති ගහණී, කම්මජතෙජොධාතු, යා “උදරග්ගී”ති ලොකෙ පඤ්ඤායති.

පිතුපිතාති පිතුනො පිතා. පිතාමහොති ආමහ-පච්චයෙන තද්ධිතසිද්ධි. “චතුශුග”න්තිආදිසු විය තං තදත්ථෙ යුජ්ජිතබ්බතො කාලවිසෙසො යුගං

නාම. එතං යුගසද්දෙන ආයුජ්ජමාණුවචනං අභිලාපමත්තං ලොකවොහාරවචනමත්තමෙව, අධිජ්ජෙතත්ථතො පන පිනාමහොයෙව පිනාමහයුගසද්දෙන චුත්තො තස්සෙව පධානභාවෙන අධිජ්ජෙතත්තාති අධිජ්ජායො. තතො උද්ධන්ති පිනාමහතො උපරි. තෙනාහ “පුබ්බපුරිසා”ති, තදවසෙසා පුබ්බකා ඡ පුරිසාති අත්ථො. පුරිසග්ගහණඤ්චෙත්ථ උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන කතන්ති දට්ඨබ්බං. එවඤ්ඡි “මාතිතො”ති පාළිවචනං සමත්ථිතං හොති.

තත්‍රායමට්ඨකථාමුත්තකනායො – මාතා ව පිතා ව පිතරො, පිතුනං පිතරො පිනාමහා, තෙසං යුගො ද්වන්ද්‍යො පිනාමහයුගො, තස්මා, යාව සත්තමා පිනාමහයුගා පිනාමහද්වන්දාති අත්ථො වෙදිතබ්බො, එවඤ්ච පිනාමහග්ගහණෙනෙව මාතාමහොපි ගහිතො. යුගසද්දො චෙත්ථ එකසෙසො “යුගො ව යුගො ව යුගො”ති, අතො තත්ථ තත්ථ ඤාතිපරිවට්ටෙ පිනාමහද්වන්දං ගහිතං හොතිති.

“යාව සත්තමා පිනාමහයුගා”ති ඉදං කාකාපෙක්ඛනමිව උභයත්ථ සම්බන්ධගතන්ති ආහ “එව”න්තිආදි. යාව සත්තමො පුරිසො, තාව අක්ඛිත්තො අනුපකුට්ඨො ජාතිවාදෙනාති සම්බන්ධො. අක්ඛිත්තොති අජ්ජත්තබ්බො. අනවක්ඛිත්තොති සද්ධට්ඨාලිපාකාදිසු න ඡඩ්ඞිතො. න උපකුට්ඨොති න උපක්කොසිතො. “ජාතිවාදෙනා”ති ඉදං හෙතුමිහි කරණවචනන්ති දස්සෙතුං “කෙන කාරණෙන”තිආදි චුත්තං. ඉතිපීති ඉමිනාපි කාරණෙන. එත්ථ ව “උභතො...පෙ.... යුගා”ති එතෙන බ්‍රාහ්මණස්ස යොනිදොසාභාවො දස්සිතො සංසුද්ධගහණිකභාවකිත්තනතො, “අක්ඛිත්තො”ති එතෙන කිරියාපරාධාභාවො. කිරියාපරාධෙන හි සත්තා බ්‍රෙපං පාපුණන්ති. “අනුපකුට්ඨො”ති එතෙන අයුත්තසංසග්ගාභාවො. අයුත්තසංසග්ගඤ්ඡි පටිච්ච සත්තා අක්කොසං ලහන්තිති.

ඉස්සරොති ආධිපතෙයාසංවත්තනියකම්මබලෙන ඊසනසිලො, සා පනස්ස ඉස්සරතා විභවසම්පත්තිපච්චයා පාකටා ජාතා, තස්මා අඩ්ඨභාවපරියායෙන දස්සෙන්නො “අඩ්ඨොති ඉස්සරො”ති ආහ. මහන්තං ධනමස්ස භූමිගතං, වෙහාසගතඤ්චාති මහද්ධතො. තස්සාති තස්ස තස්ස ගුණස්ස, අයමෙව ව පායො අධුනා දිස්සති. අගුණංයෙව දස්සෙමාති අන්වයතො තස්ස ගුණං වත්වා බ්‍යතිරෙකතො භගවතො අනුපසඬ්ඨකමනකාරණං අගුණමෙව දස්සෙම.

අධිකරුපොති විසිට්ඨරුපො උත්තමසරිරො. දස්සනං අරහතීති දස්සනීයොති ආහ “දස්සනායොග්ගො”ති. පසාදං ආවහතීති පාසාදිකො. තෙනාහ “පසාදජනනතො”ති. පොක්ඛරසද්දො ඉධ සුන්දරත්ථෙ, සරිරත්ථෙ ව නිරුල්ලො. වණ්ණස්සාති වණ්ණධාතුයා. පකාසනීයෙන

පරිසුද්ධනිමිත්තෙන වණ්ණසද්දස්ස වණ්ණධාතුයං පවත්තනතො තන්තිමිත්තමෙව වණ්ණනා, සා ච වණ්ණනිස්සිතාති අහෙදවසෙන වුත්තං “උත්තමෙන පරිසුද්ධෙන වණ්ණෙනා”ති. සරීරං පන සන්තිවෙසවිසිටියං කරවරණගිවාසිසාදිසමුදායං, තඤ්ච අවයවභූතෙන සණ්ඨානනිමිත්තෙන ගය්හති, තස්මා තන්තිමිත්තමෙව පොක්ඛරතාති වුත්තං “සරීරසණ්ඨානසම්පත්තියා”ති, උත්තමාය සරීරසණ්ඨානසම්පත්තියාතිපි යොජෙතබ්බං. අත්ථවසා හි ලිඛිගවිහත්තිවිපරිණාමො. සබ්බෙසු වණ්ණෙසු සුවණ්ණවණ්ණොව උත්තමොති ආහ “පරිසුද්ධවණ්ණෙසුපි සෙට්ඨෙන සුවණ්ණවණ්ණෙන සමන්තාගතො”ති. තථා හි බුද්ධා, චක්කවත්තිනො ච සුවණ්ණවණ්ණොව භොන්ති. යස්මා පන වච්ඡසසද්දො සරීරාහෙ පවත්තති, තස්මා බ්‍රහ්මවච්ඡසිති උත්තමසරීරාහො, සුවණ්ණොහො ඉච්චෙව අත්ථො. ඉමමෙව හි අත්ථං සන්ධාය “මහාබ්‍රහ්මනො සරීරසදිසෙනෙව සරීරෙන සමන්තාගතො”ති වුත්තං, න බ්‍රහ්මුපුගත්තතං. ඔකාසොති සබ්බඛිගපච්චඛිගට්ඨානං. ආරොහපරිණාහසම්පත්තියා, අවයවපාරිපූරියා ච දස්සනස්ස ඔකාසො න බුද්දකොති අත්ථො. තෙනාහ “සබ්බානෙවා”තිආදි.

සීලන්ති යමනියමලක්ඛණං සීලං, තං පනස්ස රත්තඤ්ඤාතාය වුද්ධං වද්ධිතන්ති විසෙසතො “වුද්ධසීලී”ති වුත්තං. වුද්ධසීලෙනාති සබ්බදා සම්මායොගතො වුද්ධෙන ධුවසීලෙන. එවඤ්ච කත්වා පදත්තයම්පෙතං අධිජ්ජෙතත්ථතො විසිටියං භොති, සද්දත්ථමත්තං පන සන්ධාය “ඉදං වුද්ධසීලීපදස්සෙව වෙවචන”න්ති වුත්තං. පඤ්චසීලතො පරං තත්ථ සීලස්ස අභාවතො, තෙසමජානනතො ච “පඤ්චසීලමත්තමෙවා”ති ආහ.

වාචාය පරිමණ්ඩලපදබ්‍යඤ්ජනතා එව සුන්දරභාවොති වුත්තං “සුන්දරා පරිමණ්ඩලපදබ්‍යඤ්ජනා”ති. ඨානකරණසම්පත්තියා, සික්ඛාසම්පත්තියා ච කස්සවිපි අනුනතාය පරිමණ්ඩලපදාති බ්‍යඤ්ජනාති අක්ඛරාති එතිස්සාති පරිමණ්ඩලපදබ්‍යඤ්ජනා. අක්ඛරමෙව හි තංතදත්ථවාචකභාවෙන පරිච්ඡින්නං පදං. අථ වා පදමෙව අත්ථස්ස බ්‍යඤ්ජකත්තා බ්‍යඤ්ජනං, සිථිලධනිතාදිඅක්ඛරපාරිපූරියා ච පදබ්‍යඤ්ජනස්ස පරිමණ්ඩලතා, පරිමණ්ඩලං පදබ්‍යඤ්ජනමෙතිස්සාති තථා. අපිච පජ්ජති අත්ථො එතෙනාති පදං, නාමාදි, යථාධිජ්ජෙතමත්ථං බ්‍යඤ්ජෙතීති බ්‍යඤ්ජනං, වාක්‍යං, තෙසං පරිපුණ්ණතාය පරිමණ්ඩලපදබ්‍යඤ්ජනා. අත්ථවිඤ්ඤාපනෙ සාධනතාය වාචාව කරණං වාක්කරණන්ති තුල්‍යාධිකරණතං දස්සෙතුං “උදාහරණසොසො”ති වුත්තං, වච්චෙදසද්දොති අත්ථො. තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස, තෙන වා භාසිතබ්බස්ස අත්ථස්ස ගුණපරිපුණ්ණභාවෙන පුරෙ ගුණෙහි පරිපුණ්ණභාවෙ භවාති පොරී. පුන පුරෙති රාජධානීමහානගරෙ. භවත්තාති සංවඩ්ඪත්තා. සුබ්‍රමාලත්තනෙනාති සුබ්‍රමාලභාවෙන, ඉමිනා තස්සා වාචාය මුද්‍රසණ්ඨත්තමාහ. අපලිබුද්ධායාති පිත්තසෙම්භාදිහි අපරියොනද්ධාය, හෙතුගබ්භපදමෙතං. තතො එව හි යථාවුත්තදොසාභාවොති. ඩංසෙත්වා විය එකදෙසකථනං සන්දිට්ඨං,

සණ්ඨකං විරායිත්වා කථනං විලම්භිතං, “සන්තිද්ධවිලම්භිතාදී”තිපි පාඨො. සද්දෙන අජනකං වට්ඨනං, මම්මකසඬ්ඛානං වා එකක්ඛරමෙව ද්වත්තික්ඛත්තුමුවිචාරණං සන්තිද්ධං. ආදිසද්දෙන දුක්ඛලිතානුකඩ්ඪිතාදීනි සඬ්ගණ්භාති. එළාගලෙනාති එළාපග්ගරණෙන. “එළා ගලන්ති”ති වුත්තස්සෙව ද්විධා අත්ථං දස්සෙතුං “ලාලා වා පග්ගරන්ති”තිආදි වුත්තං. “පස්සෙ”ළමුගං උරගං දුජීවිහ”න්තිආදිසු (ජා. 1.7.49) විය හි එළාසද්දො ලාලාය, බෙලෙ ව පවත්තති. බෙලච්ඡිසිතාන්ති බෙලබ්බන්දුති.

තත්ත්වයමට්ඨකථාමුත්තකතයො – එලන්ති දොසො වුවුවති “යා සා වාචා නෙලා කණ්ණසුඛා”තිආදිසු (දී. නි. 1.8, 194) විය. දුජ්ජඤ්ඤා ව සදොසමෙව කථං කථෙන්නා එලං පග්ගරාපෙන්නි, තස්මා තෙසං වාචා එලගලා නාම භොති, තබ්බිපරිතායාති අත්ථො. “ආදිමජ්ඣපරියොසානං පාකටං කත්වා”ති ඉමිනා තස්සා වාචාය අත්ථපාරිසුරිං වදති. විඤ්ඤාපනසද්දෙන එතස්ස සම්බන්ධො.

ජරාජීණ්ණතාය ජීණ්ණොති ඛණ්ඩිච්චපාලිච්චාදිභාවමාපාදිතො. වුද්ධිමරියාදජ්ජත්තොති වුද්ධියා පරිච්ඡෙදං පරියන්තං පත්තො. ජාතිමහල්ලකතායාති උපපත්තියා මහල්ලකභාවෙන. තෙනාහ “විරකාලජ්ජසුතො”ති. අද්ධසද්දො අද්ධානපරියායො දීඝකාලවාචකො. කිත්තකො පන සොති ආහ “ද්වෙ තයො රාජපරිච්චට්ටෙ”ති, ද්විත්තං තිණ්ණං රාජුනං රජ්ජපසාසනපටිපාටියොති අත්ථො. “අද්ධගතො”ති වත්ථාපි කතං වයොගහණං ඔසානවයාපෙක්ඛන්ති වුත්තං. “පච්ඡිමවයං සම්පත්තො”ති. පච්ඡිමො තතියභාගොති වස්සසතස්ස තිධා කතෙසු භාගෙසු තතියො ඔසානභාගො. පච්චෙකං තෙත්තිංසවස්සතො ව අධිකමාසපක්ඛාදිපි විහජීයති, තස්මා සත්තසට්ඨිමෙ වස්සෙ යථාරහං ලබ්භමානමාසපක්ඛදිවසතො පටියාය පච්ඡිමවයො වෙදිතබ්බො. ආචරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙනපි හි ඉමමෙවත්ථං සන්ධාය “සත්තසට්ඨිවස්සතො පටියාය පච්ඡිමවයො කොටියාසො”ති (සාරත්ථ. ටී. 1.වෙරඤ්ඤජකණ්ඩවණ්ණනා) වුත්තං. ඉතරථා හි “පච්ඡිමවයො නාම වස්සසතස්ස පච්ඡිමො තතියභාගො”ති අට්ඨකථාවචනෙන විරොධො භවෙයායාති.

එවං කෙවලජාතිවසෙන පට්ඨවිකජ්ජං වත්ථා ගුණමිස්සකවසෙනපි දුතියවිකජ්ජං වදන්තෙන “අපිචා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ නායං ජීණ්ණතා වයොමත්තෙන, අථ බො කුලපරිච්චට්ටෙන පුරාණතාති ආහ “ජීණ්ණොති පොරාණො”තිආදි. විරකාලජ්ජවත්තකුලන්වයොති විරකාලං පවත්තකුලපරිච්චට්ටො, තෙනාස්ස කුලවසෙන උදිතොදිතභාවමාහ. “වයොඅනුජ්ජත්තො”ති ඉමිනා ජාතිවුද්ධියා වක්ඛමානත්තා, ගුණවුද්ධියා ව තතො සාතිසයත්තා “වුද්ධොති සීලාචාරාදිගුණවුද්ධියා යුත්තො”ති වුත්තං. වක්ඛමානං පති පාරිසෙසග්ගහණඤ්ඤෙනං. තථා ජාතිමහල්ලකතායපි

තෙනෙව පදෙන වක්ඛමානත්තා, විභවමහත්තතාය ව අනවසෙසිතත්තා “මහල්ලකොති විභවමහත්තතාය සමන්තාගතො”ති ආහ. මග්ගපටිපත්තොති බ්‍රාහ්මණානං යුත්තපටිපත්තිවීරී. අවොක්කම්ම චරණවසෙන උපගතොති අත්ථං දස්සෙති “බ්‍රාහ්මණාන”න්තිආදිනා. ජාතිවුද්ධභාවමනුෂ්පත්තො, තම්පි අත්තිමවයං පච්ඡිමවයමෙව අනුෂ්පත්තොති සාධිප්පායයොජනා. ඉමිනා හි පච්ඡිමවයවසෙන ජාතිවුද්ධභාවං දස්සෙතිති.

බුද්ධගුණකථාවණ්ණනා

304. තාදිසෙහි මහානුභාවෙහි සද්ධිං යුගග්ගාභවසෙන යපනම්පි න මාදිසානං පණ්ඩිතජාතීනමනුච්ඡවිකං, කුතො පන උක්කංසවසෙන යපනන්ති ඉදං බ්‍රාහ්මණස්ස න යුත්තරුපන්ති දස්සෙන්නො “න ඛො පන මෙත”න්තිආදිමාහ. තත්ථ යෙපි ගුණා අත්තනො ගුණෙහි සදිසා, තෙපි ගුණෙ උත්තරිතරෙයෙව මඤ්ඤමානො පකාසෙතීති සම්බන්ධො. සදිසාති ච එකදෙසෙන සදිසා. න හි බුද්ධානං ගුණෙහි සබ්බථා සදිසා කෙවිපි ගුණා අඤ්ඤසු ලබ්භන්ති. “කො වාහ”න්තිආදි උත්තරිතරාකාරදස්සනං. අහඤ්ච කීදිසො නාම හුත්වා සදිසො භවිස්සාමි, සමණස්ස...පෙ.... ගුණා ච කීදිසා නාම හුත්වා සදිසා භවිස්සන්තිති සාධිප්පායයොජනා. කෙවි නවං පායං කරොන්ති, අයමෙව මූලපායො යථා තං අම්බට්ඨසුත්තෙ “කො වාහං භො ගොතම සාවරියකො, කා ච අනුත්තරා විජ්ජාවරණසම්පදා”ති. ඉතරෙති අත්තනො ගුණෙහි අසදිසෙ ගුණෙ, “පකාසෙතී”ති ඉමිනාව සම්බන්ධො. එකත්තෙනෙවාති සදිසගුණානං විය පසඨිගාභාවෙන.

එවං නියාමෙන්නො සොණදණ්ඩො ඉදං අත්ථජාතං දීපෙති. යථා හීති එත්ථ හි-සද්දො කාරණෙ. තෙනාහ “තස්මා මයමෙව අරහාමා”ති. ගොපදකන්ති ගාවියා බුරට්ඨානෙ ධීතඋදකං. ගුණෙහි සදිසගුණෙපි, පගෙව අසදිසගුණෙ.

සට්ඨිකුලසතසහස්සන්ති සට්ඨිසහස්සාධිකං කුලසතසහස්සං. ධම්මපදට්ඨකථාදීසු (ධ. ප. අට්ඨ. 16) පන කත්ථවි භගවතො අසීතිකුලසහස්සතාවචනං එකෙකපක්ඛමෙව සන්ධායාති වෙදිතබ්බං.

සුධාමට්ඨපොක්ඛරණියොති සුධාය පරිකම්මකතා පොක්ඛරණියො. සත්තරතනානන්ති සත්තහි රතනෙහි. පුරයොගෙ හි කරණත්ථෙ බහුලං ඡට්ඨිවචනං. පාසාදනියුභාදයොති උපරිපාසාදෙ ධීතතුලාසීසාදයො. “සත්තරතනාන”න්ති අධිකාරො, අහෙදෙපි හෙදවොහාරො එස. කුලපරියායෙනාති සුද්ධොදනමහාරාජස්ස අසම්භින්නබත්තියකුලානුක්කමෙන. තෙසුපීති චතුසු නිධිසුපි. ගහිතං ගහිතං යානං පුරතියෙව ධනෙන පාකතිකමෙව භොති, න උානං.

හද්දකෙනානි සුන්දරෙන. පච්ඡිමවයෙ චුත්තනායෙන පය්මවයො වෙදිතබ්බො. මාතාපිතුනං අනිච්ඡාය පබ්බජ්ජාව අනාදරො තෙන යුත්තෙ අත්ථෙ සාමීවචනන්ති චුත්තං හොති. එතෙසන්ති මාතාපිතුනං. කන්දිත්වාති “කහං පියපුත්තකා”තිආදිනා පරිදෙවිත්වා.

අපරිමාණොයෙවාති “එත්තකො එසො”ති කෙනවි පරිච්ඡින්නිකුමසක්කුණෙය්‍යත්තාය අපරිච්ඡින්නොයෙව. ද්වෙ වෙථු අධොකට්මත්තකමෙව හොන්තිති ආහ “ද්වින්නං වෙථුනං උපරි කට්මත්තමෙවා”ති. පාරමිතානුභාවෙන බ්‍රාහ්මණස්ස එව පඤ්ඤායති, හගවා පන තදා පකතිජ්ජමාණොවාති දස්සෙතුං “පඤ්ඤායමානො”ති චුත්තමිව දිස්සති, වීමංසිත්වා ගහෙතබ්බං. “න හි”තිආදිනා පාරමිතාබලෙනෙව එවං අපරිමාණතා, න ඉද්ධිබලෙනාති දස්සෙති”ති වදන්ති. අතුලොති අසදිසො. “ධම්මපදෙ ගාථමාහා”ති කත්ථවි පාඨො අයුත්තොව. න හි ධම්මපදෙ අයං ගාථා දිස්සති. සුධාපිණ්ඩියත්ථෙරාපදානාදීසු (අප. 1.10.සුධාපිණ්ඩියත්ථෙරාපදාන) පනායං ගාථා ආගතා, සා ච බො අඤ්ඤවත්ථුස්මිං එව, න ඉමස්මිං වත්ථුමහි, තස්මා පාළිවසෙන සඬිගිතිමනාරුල්හා පකිණ්ණකදෙසනායෙවායං ගාථාති දට්ඨබ්බං.

තත්ථ තෙ තාදිසෙති පරියායවචනමෙතං. “අජ්ජං වස්සසතං ආයු, ඉදානෙතරහි විජ්ජති”තිආදීසු (බු. වං. 27.21) විය, “එතාදිසෙ”තිපි පය්න්ති, තදසුන්දරං අපදානාදීසු තථා අදිස්සන්තො. කිලෙසපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බුතෙ කුතොවිපි අහයෙ තෙ තාදිසෙ පූජයතො එත්ථ ඉදං පුඤ්ඤං කෙනවි මහානුභාවෙන අපි සඬබාතුං න සක්කාති අත්ථො.

බාහන්තරන්ති ද්වින්නං බාහුනමන්තරං. ද්වාදස යොජනසතානීති ද්වාදසාධිකානි යොජනසතානි. බහලන්තරෙනාති සමන්තා සරිරපරිණාහජ්ජමාණෙන. පුපුලතොති විත්ථාරතො. අඬගුලිපබ්බානීති එකෙකානි අඬගුලිපබ්බානි. හමුකන්තරන්ති ද්වින්නං හමුකානමන්තරං. මුඛං විත්ථාරතො ද්වියොජනසතං පරිමණ්ඩලතො විසුං චුත්තත්තා. “එදිසො හගවා”ති යා පරෙහි චුත්තා කථා, තස්සා අනුරූපන්ති යථාකථං, ඉමිනා අඤ්ඤෙහි චුත්තං හගවතො වණ්ණකථං සුත්වා ඔලොකෙතුකාමත්තාය ආගතොති දස්සෙති, යථාකථන්ති වා කීදිසං. “යථාකථං පන තුම්හෙ හික්ඛවෙ සමග්ගා සම්මොදමානා අවිවදමානා ඵාසුකං වස්සං වසිත්ථා”තිආදීසු (පාරා. 194) විය හි පුච්ඡායං එස නිපාතසමුදායො, එකො වා නිපාතො.

ගන්ධකුට්පරිවෙණෙති ගන්ධකුට්ඨා පරිවෙණෙ, ගන්ධකුට්තො බහි පරිවෙණබ්හන්තරෙති අත්ථො. තත්ථාති මඤ්චකෙ. “සීහසෙය්‍යං කජ්ජෙසී”ති යථා රාහු අසුරින්දො ආයාමතො, විත්ථාරතො, උබ්බෙධතො ච හගවතො රූපකායස්ස පරිච්ඡෙදං ගහෙතුං න සක්කොති, තථා රූපං

ඉද්ධානිසඬ්ඛාරං අනිසඬ්ඛරොන්තො සිහසෙය්‍යං කප්පෙසී”ති (දී. නි. ටී. 1.304) එවං ආචරියෙන චුත්තං, “තදෙනං ‘න මයා අසුරින්ද අධොමුඛෙන පාරමියො පූර්තා, උද්ධග්ගමෙව කත්වා දානං දින්න’න්ති අට්ඨකථාවචනෙන අවචන්තමෙව විරුද්ධං හොති. එතඤ්ඤි ගන්ධකුට්ඨ්ථාරවිවරණාදීසු විය පාරමිතානුභාවසිද්ධිදස්සනං, අඤ්ඤථා තදෙව චචනං චත්තබ්බං භවෙය්‍යා”ති වදන්ති, විමංසිත්වා සම්පට්ච්ඡිතබ්බං. අධොමුඛෙනාති ඔසක්කිතවීරියතං සන්ධාය චුත්තං, උද්ධග්ගමෙවාති අනොසක්කිතවීරියතං, උබ්භකොට්ඨකං කත්වාති අත්ථො. තදා රාහු උපාසකභාවං පටිච්චෙදෙසීති ආහ “තං දිවස”න්තිආදි.

කිලෙසෙහි ආරකත්තා අරියං නිරුත්තිනයෙන, අනොයෙව උත්තමතා පරිසුද්ධතාති චුත්තං “උත්තමං පරිසුද්ධ”න්ති. අනවජ්ජට්ඨෙන කුසලං, න සුඛවිපාකට්ඨෙන තස්ස අරහතමසම්භවතො. කුසලසිලෙනාති අනවජ්ජෙනෙව විද්ධස්තසවාසනාකිලෙසෙන සිලෙන. එවඤ්ඤ කත්වා පදවතුක්කම්පෙනං අධිජ්ජෙතත්ථතො විසිට්ඨං හොති, සද්දත්ථමත්තං පන සන්ධාය “ඉද්ධමස්ස චෙචචන”න්ති චුත්තං.

කත්ථවි චතුරාසීතිපාණසහස්සානි, කත්ථවි අපරිමාණාපි දෙවමනුස්සාති අත්ථං සන්ධාය “භගවතො එකෙකාය ධම්මදෙසනායා”තිආදිමාහ. මහාසමයසුත්ත (දී. නි. 2.331 ආදයො) මඬගලසුත්ත- (බු. පා. 5.1 ආදයො; සු. නි. 261 ආදයො) දෙසනාදීසු හි චතුර්විසතියා යානෙසු අසඬ්ඛොය්‍යා අපරිමෙය්‍යා දෙවමනුස්සා මග්ගඵලාමතං පිටිංසු. කොට්ඨසතසහස්සාදිපරිමාණෙනපි බහු එව, නිදස්සනවසෙන පනෙවං චුත්තං. තස්මා අනුත්තරසික්ඛාපකභාවෙන භගවා බහුනං ආචරියො, තෙසං ආචරියභූතානං සාවකානමාවරියභාවෙන සාවකචෙනෙය්‍යානං පාචරියො. භගවතා හි දින්නනයෙ යත්වා සාවකා චෙනෙය්‍යං විනෙන්ති, තස්මා භගවාච තෙසං පධානො ආචරියොති.

වදන්තස්සාධිජ්ජෙතොව අත්ථො පමාණං, න ලක්ඛණභාරාදිවිසයොති ආහ “බ්‍රාහ්මණො පනා”තිආදි. “ඉමස්ස වා පූතිකායස්සා”ති පාඨාවසානෙ පෙය්‍යාලං කත්වා “කෙලනා පටිකෙලනා”ති චුත්තං. අයඤ්ඤි බුද්දකචත්ථුවිහඬිගපාළි (විහ. 854) “බාහිරානං වා පරික්ඛාරානං මණ්ඩනා”තිආදි පෙය්‍යාලවසෙන ගය්හති. තත්ථ ඉමස්ස වා පූතිකායස්සාති ඉමස්ස වා මනුස්සසරීරස්ස. යථා හි තද්දුජානොපි සිඬිගාලො “ජරසිඬිගාලො” ත්වෙව, උරුප්පමාණාපි ව ගලොච්චිතා “පූතිලතා” ත්වෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති, එවං සුවණ්ණවණ්ණොපි මනුස්සසරීරො “පූතිකායො” ත්වෙව, තස්ස මණ්ඩනාති අත්ථො. කෙලනාති කීළනා. “කෙලායනා”තිපි පදන්ති. පටිකෙලනාති පටිකීළනා. වපලස්ස භාවො වාපලං, වාපල්ලං වා, යෙන සමන්තාගතො පුග්ගලො වස්සසතිකොපි සමානො තද්දුජාතදාරකො විය හොති, තස්සෙද්ධිවචනන්ති චෙදිතබ්බං.

අපාපෙ පුරෙ කරොති, න වා පාපං පුරෙ කරොතීති අපාපපුරෙක්ඛාරොති යුත්තායුත්තසමාසෙන දුට්ඨමත්ථං දස්සෙතුං. “අපාපෙ නවලොකුත්තරධම්මෙ”ති ආදි වුත්තං. අපාපෙති ව පාපපටිපක්ඛෙ, පාපවිරහිතෙ වා. බ්‍රහ්මනි සෙට්ඨෙ භගවති භවා තස්ස ධම්මදෙසනාවසෙන අරියාය ඡාතියා ඡාතත්තා, බ්‍රහ්මුනො වා භගවතො අපච්චං ගරුකරණාදිනා, යථානුසිට්ඨං පටිපත්තියා ව, බ්‍රහ්මං වා සෙට්ඨං අරියමග්ගං ඡානාතීති බ්‍රහ්මඤ්ඤා, අරියසාවකසඬ්ඛාතා පජා. තෙනාහ “සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානා”ති ආදි. බ්‍රාහ්මණපජායාති බහිතපාපපජාය. “අපාපපුරෙක්ඛාරො”ති එත්ථ “පුරෙක්ඛාරො”ති පදමධිකාරොති දස්සෙති “එතිස්සාය ව පජාය පුරෙක්ඛාරො”ති ඉමිනා. ව-සද්දො සමුච්චයත්ථො “න කෙවලං අපාපපුරෙක්ඛාරො එව, අථ ඛො බ්‍රහ්මඤ්ඤාය ව පජාය සම්බන්ධභූතාය පුරෙක්ඛාරො”ති. “අයඤ්ඡි”ති ආදි අධිප්පායමත්තදස්සනං. “අපාපපුරෙක්ඛාරො”ති ඉදං “බ්‍රහ්මඤ්ඤාය පජායා”ති ඉමිනාව සම්බන්ධිතබ්බං, න ව පච්චෙකමත්ථදීපකං, පකතිබ්‍රාහ්මණජාතිවසෙනපි චෙතස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බොති දස්සෙන්නො “අපිවා”ති ආදිමාහ. අයුත්තසමාසො වායං. පාපන්ති පාපකම්මං, අහිතං දුක්ඛන්ති අත්ථො. තස්ස සම්බන්ධිතෙක්ඛත්තා කස්සා අපාපපුරෙක්ඛාරොති පුච්ඡාය එවමාහාති දස්සෙතුං “කස්සා”ති ආදි වුත්තං. “අත්තනා”ති ආදි තදත්ථවිචරණං. බ්‍රාහ්මණපජායාති බ්‍රාහ්මණජාතිපජාය.

රඤ්ජන්ති අට්ඨං භජන්ති රාජානො එතෙනාති රට්ඨං, එකස්ස රඤ්ඤො රජ්ජභූතකාසිකොසලාදිමහාජනපදා. ජනා පජ්ජන්ති සුබජීවිකං පාපුණන්ති එත්ථාති ජනපදො, එකස්ස රඤ්ඤො රජ්ජෙ එකෙකකොට්ඨාසභූතා උත්තරපට්ඨකම්මිණිපථාදිබුද්ධකජනපදා. තත්ථාති තථා ආගතෙසු. පුච්ඡායාති අත්තනා අභිසඬ්ඛතාය පුච්ඡාය. විස්සජ්ජනාසම්පට්ච්ඡනෙති විස්සජ්ජනාය අත්තනො ඤාණෙන සම්පට්ඨගහණෙන. කෙසඤ්චි උපනිස්සයසම්පත්තිං, ඤාණපරිපාකං, චිත්තාවාරඤ්ච ඤත්වා භගවා ව පුච්ඡාය උස්සාහං ජනෙත්වා විස්සජ්ජෙතිති අධිප්පායො.

“තත්ථ කතමං සාබ්ලා”න්ති ආදි නික්ඛෙපකණ්ඩපාළි (ධ. ස. 1350). අද්ධානදරටන්ති දීසමග්ගාගමනපරිස්සමං. අස්සාති භගවතො, මුඛපදුමන්ති සම්බන්ධො. බාලාතපසම්ඵස්සනෙනෙවාති අහිතවුග්ගතසුරියරංසිසම්ඵස්සනෙන ඉව. තථා හි සුරියො “පද්මබන්ධු”ති ලොකෙ පාකට්ඨො, චන්දො පන “කුමුදබන්ධු”ති. පුණ්ණචන්දස්ස සිරියා සමානා සිරි එතස්සාති පුණ්ණචන්දසස්සිරිකං. කථං නික්කුජ්ජිතසදිසතාති ආහ “සම්පත්තායා”ති ආදි. එත්ථ පන “එහි ස්වාගතවාදී”ති ඉමිනා සුබසම්භාසපුබ්බකං පියවාදිතං දස්සෙති, “සබ්බලො”ති ඉමිනා සණ්භවාචනං, “සම්මොදකො”ති ඉමිනා පටිසන්ධාරකුසලතං, “අබ්භාකුට්ඨකො”ති ඉමිනා සබ්බත්ථෙව විජ්ජසන්නමුඛතං, “උත්තානමුඛො”ති ඉමිනා සුබසල්ලාපතං,

“පුබ්බසාසී”ති ඉමිනා ධම්මානුග්ගහස්ස ඔකාසකරණෙන හිතජ්ඣාසයනං දස්සෙතීති වෙදිතබ්බං.

යත්ථ කිරාති එත්ථ කිර-සද්දො අරුච්ඡුවනෙ -

“ඛණුවත්ථුපරිත්තත්තා, ආපාථං න වජන්ති යෙ;
තෙ ධම්මාරම්මණා නාම, යෙ’සං රූපාදයො කිරා’ති. -

ආදීසු (අභිධම්මාවතාර-අට්ඨකථායං ආරම්මණවිභාගෙ ඡට්ඨඅනුච්ඡෙදෙ - 77) විය, තෙන භගවතා අධිවුත්ථපදෙසෙ න දෙවතානුභාවෙන මනුස්සානං අනුපද්දවතා, අථ බො බුද්ධානුභාවෙනාති දස්සෙති. බුද්ධානුභාවෙනෙව හිතා ආරක්ඛං ගණ්හන්ති. පංසුපිසාවකාදයොති පංසුනිස්සිතපිසාවකාදයො. ආදිසද්දෙන භූතරක්ඛසාදීනං ගහණං. ඉදානි බුද්ධානුභාවමෙව පාකටං කත්වා දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි වුත්තං.

අනුසාසිතබ්බො සඬ්ඝො නාම සබ්බොපි වෙනෙය්‍යජනසමුහො. සයං උජ්ජාදිතො සඬ්ඝො නාම නිබ්බත්තිතඅරියපුග්ගලසමුහො. “තාදිසො”ති ඉමිනා “සයං වා උජ්ජාදිතො”ති වුත්තවිකප්පො එව පච්චාමට්ඨො අනන්තරස්ස විධි පටිසෙධොවාති කත්වා, තස්මා “පුරිමපදස්සෙව වා”ති විකප්පන්තරගහණන්ති ආවරියෙන (දී. නි. ටී. 1.304) වුත්තං. තත්‍රායමධිප්පායො - කාමං “ගණි”ති ඉදං “සඬ්ඝි”ති පදස්සෙව වෙච්චනං, අත්ථමත්තං පන දස්සෙතුං යථාවුත්තවිකප්පද්වයෙ දුතියවිකප්පමෙව පච්චාමසිත්වා “තාදිසොවස්ස ගණො අත්ථි”ති වුත්තත්තා අවසිට්ඨස්සපි පයමවිකප්පස්ස සඬ්ගහණත්ථං. “පුරිමපදස්සෙව වා වෙච්චනමෙත”න්ති වුත්තන්ති. එවමපි වදන්ති - ධම්මසෙනාපතිත්ථෙරාදීනං පච්චෙකගණිනං ගණං, සුත්තන්තිකාදිගණං වා සන්ධාය “තාදිසො”තිආදි වුත්තං. තත්ථාපි හි සබ්බොව හික්ඛුගණො අනුසාසිතබ්බො නාම, නිබ්බත්තිතඅරියගණො පන සයං උජ්ජාදිතො නාම, තස්මා “තාදිසො”ති ඉමිනා විකප්පද්වයස්සාපි පච්චාමසනං උපපන්නං හොති. එවං පද්ද්වයස්ස විසෙසත්ථං දස්සෙත්වා සබ්බථා සමානත්ථං දස්සෙතුං “පුරිමපදස්සෙවා”තිආදි වුත්තන්ති. පුරණමක්ඛලිආදීනං බහුනං තිත්ථකරානං, නිද්ධාරණෙ වෙනං සාම්ච්චනං. අවෙලකාදිමත්තකෙනපි කාරණෙනාති නිව්චොලකාදිමත්තකෙනපි අප්පිච්ඡසන්තුට්ඨතාදිසමාරොපනලක්ඛණෙන කාරණෙන.

නවකාති අභිනවා. පාහුනකාති පහෙණකං පටිග්ගණ්හිතුමනුච්ඡවිකා, එතෙන දුට්ඨෙසු ආගන්තුකෙසු පුරෙතරමාගතවසෙන ඉධ අතිථිනො, න භොජනවෙලායමාගතවසෙන අබ්භාගතාති දස්සෙති. පරියාපුණාමීති පරිච්ඡින්නදිතුං ජානාමි, ධාත්වත්ථමත්තං පන දස්සෙතුං “ජානාමි”ති වුත්තං.

කප්පමිපිති ආයුකප්පමිපි, හණෙය්‍ය වෙති සම්බන්ධො. චිරං චිරකාලෙ කප්පො බියෙථ, දීඝමන්තරෙ දීඝකාලන්තරෙපි තථාගතස්ස වණ්ණො න

බියෙථාති යොජනා. “විර”න්ති වෙන්ථ වත්තබ්බෙපි ඡන්දහානිහයා රස්සත්ථං නිග්ගහිතලොපො, අතිදීසකාලං වා සන්ධාය “විරදීසමන්තරො”ති වුත්තං, උභයත්ථ සම්බන්ධිතබ්බමෙතං, කිරියාරහාදියොගෙ විය ව අන්තරයොගෙ අධිකක්ඛරපාදො අනුපවජ්ජො, අයඤ්ච ගාථා අභුතපරිකප්පනාවසෙන අට්ඨකථාසු (දී. නි. අට්ඨ. 1.304; 3.141; ම. නි. අට්ඨ. 2.425; උදා. අට්ඨ. 53; බු. වං. අට්ඨ. 4.4; වරියා. අට්ඨ. නිදානකථා, පකිණ්ණකකථා; අප. අට්ඨ. 2.7.20) වුත්තා තථා භාසමානස්ස අභාවතො.

305. නන්ති ආවරියං. අලං-සද්දො ඉධ අරහත්ථො “අලමෙව නිබ්බන්දිතු”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.272; සං. නි. 2.134, 143) වියාති ආහ “යුත්තමෙවා”ති. පුට්ඨන නෙත්වා අසිතබ්බතො පරිභුඤ්ජිතබ්බතො පුට්ඨසං වුව්වති පාටෙය්‍යං. ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ කරණවචනං දස්සෙති “තං ගහෙත්වා”ති ඉමිනා. පාළියං පුට්ඨසෙනපි කුලපුත්තෙනාති සම්බන්ධං දස්සෙතුං “තෙන පුට්ඨසෙනා”ති වුත්තං. “අංසෙනා”තිආදි අධිප්පායමත්තදස්සනං, වහන්තෙන කුලපුත්තෙන උපසඬකම්තුං අලමෙවාති අත්ථො.

සොණදණ්ඩපරිවිතක්කවණ්ණනා

306-7. න ඉධ තිරො-සද්දො “තිරොකුඩ්ඛෙ වා තිරොපාකාරෙ වා ඡඩ්ඛෙය්‍යා වා ඡඩ්ඛාපෙය්‍යා වා”තිආදීසු (පාවි. 825) විය බහිඅත්ථොති ආහ “අත්තොවනසණ්ඛෙ ගතස්සා”ති. තත්ථ විහාරොපි වනසණ්ඩපරියාපන්තොති දස්සෙති “විහාරබ්හන්තරං පවිට්ඨස්සා”ති ඉමිනා. එතෙ අඤ්ජලිං පණාමෙත්වා නිසින්තා මිච්ඡාදිට්ඨිවසෙන උභතොපක්ඛිකා, “ඉතරෙ පන සම්මාදිට්ඨිවසෙන එකතොපක්ඛිකා”ති අත්ථො ආපන්තො හොති. දලිද්දත්තා, ඤාතිපාරිජුඤ්ඤාදිනා ජිණ්ණත්තා ව නාමගොත්තවසෙන අපාකථා හුත්වා පාකථා භවිතුකාමා එවමකංසුති අධිප්පායො. කෙරාටිකාති සයා. තත්ථාති ද්විසු ජනෙසු. තතොති විස්සාසතො, දානතො වා.

බ්‍රාහ්මණපඤ්ඤත්තිවණ්ණනා

309. අනොනතකායවසෙන ථද්ධගත්තො, න මානවසෙන. තෙන පාළියං වක්ඛති “අබ්භුන්තාමෙත්වා”ති. වෙතොවිතක්කං සන්ධාය විත්තසීසෙන “විත්තං අඤ්ඤාසී”ති වුත්තං. විසාතන්ති විත්තදුක්ඛං.

311. සකසමයෙති බ්‍රාහ්මණලද්ධියං. මීයමානොති මරියමානො. දිට්ඨිසඤ්ජානනෙනෙවාති අත්තනො ලද්ධිසඤ්ජානනෙනෙව. සුජන්ති හොමදබ්බිං, නිබ්බවනං වුත්තමෙව. ගණ්හන්තෙසුති ජුහනත්ථං ගණ්හනකෙසු, ඉරුවිජ්ජෙසුති අත්ථො. ඉරුවෙදවසෙන හොමකරණතො භී යඤ්ඤයජකා “ඉරුවිජ්ජා”ති වුව්වන්ති. පයමො වාති තත්ථ සන්තිපතිතෙසු සුජාකිරියායං සබ්බපධානො වා. දුතියො වාති තදනන්තරිකො වා.

“සුඡ”න්ති ඉදං කරණත්ථෙ උපයොගවචනන්ති ආහ “සුඡායා”ති. අග්ගිහුත්තමුක්ඛතාය යඤ්ඤස්ස යඤ්ඤෙ දියාමානං සුඡාමුක්ඛෙ දියාති. චුත්තඤ්ච “අග්ගිහුත්තමුක්ඛා යඤ්ඤා, සාවිත්තී ඡන්දසො මුක්ඛ”න්ති (ම. නි. 2.400). තස්මා “දියාමාන”න්ති අයං පාඨසෙසො විඤ්ඤායතීති ආචරියෙන (දී. නි. ටී. 1.311) චුත්තං. අපිච සුඡාය දියාමානං සුඡන්ති තද්ධිතවසෙන අත්ථං දස්සෙතුං එවමාහ. පොරාණාති අට්ඨකථාවරියා. පුරිමවාදෙ චෙත්ථ දානවසෙන පට්ඨමො වා දුතියො වා, පච්ඡිමවාදෙ ආදානවසෙනාති අයමෙතෙසං විසෙසො. විසෙසතොති විජ්ජාවරණවිසෙසතො, න බ්‍රාහ්මණෙහි ඉච්ඡිතවිජ්ජාවරණමත්තතො. උත්තමබ්‍රාහ්මණස්සාති අනුත්තරදක්ඛිණෙය්‍යතාය උක්කට්ඨබ්‍රාහ්මණස්ස. යථාධිප්පෙතස්ස හි විජ්ජාවරණවිසෙසදීපකස්ස “කතමං පන තං බ්‍රාහ්මණසීලං, කතමා සා පඤ්ඤා”තිආදිවචනස්ස ඔකාසකරණත්ථමෙව “ඉමෙසං පන බ්‍රාහ්මණ පඤ්චන්තං අඬගාන”න්තිආදිවචනං හගවා අවොච, තස්මා පධානවචනානුරූපමනුසන්ධිං දස්සෙතුං “හගවා පනා”තිආදි චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

313. අපවදතීති වණ්ණාදීති අපනෙත්වා වදති, අත්ථමත්තං පන දස්සෙතුං “පටික්ඛිපතී”ති චුත්තං. ඉදන්ති “මා හවං සොණදණ්ඩො එවං අවවා”තිආදිවචනං. බ්‍රාහ්මණසමයන්ති බ්‍රාහ්මණසිද්ධන්තං. මා හින්දීති මා විනාසෙසි.

316. සමොයෙව හුත්වා සමොති සමසමො, සබ්බථා සමොති අත්ථො. පරියායද්වයඤ්ඤි අතිසයත්ථදීපකං යථා “දුක්ඛදුක්ඛං, රූපරූප”න්ති. එකදෙසමත්තතො පන අඬගකෙන මාණුවෙන තෙසං සමභාවතො තං නිවත්තෙත්තො “යපෙත්වා එකදෙසමත්ත”න්තිආදිමාහ. කුලකොට්ඨපරිදීපනන්ති කුලස්ස ආදිපරිදීපනං. යස්මා අත්තතො හගිනියා...පෙ.... න ජානිස්සති, තස්මා න තස්ස මාතෘපිතුමත්තං සන්ධාය වදති, කුලකොට්ඨපරිදීපනං පන සන්ධාය වදතීති අධිප්පායො. “අත්ථහඤ්ජනක”න්ති ඉමිනා කම්මපථපත්තං වදති. ගුණෙහි යථාචුත්තෙ පඤ්චසීලෙ. අථාපි සියාති යදිපි තුම්භාකං එවං පරිචිතක්කො සියා, හින්තසීලස්සාපි පුන පකතිසීලෙ ධීතස්ස බ්‍රාහ්මණභාවං වණ්ණාදයො සාධෙත්තීති එවං සියාති අත්ථො. “සාධෙතී”ති පාඨෙ “වණ්ණො”ති කත්තා ආචරියෙන (දී. නි. ටී. 1.316) අජ්ඣාහටො, නිදස්සනඤ්චෙනං. මත්තජාතීසුපි හි එසෙව නයො. සීලමෙවාති පුන පකතිභූතං සීලමෙව බ්‍රාහ්මණභාවං සාධෙස්සති, කස්මාති චෙ “තස්මිං හි...පෙ.... වණ්ණාදයො”ති. තත්ථ සම්මොහමත්තං වණ්ණාදයොති වණ්ණමත්තජාතියො බ්‍රාහ්මණභාවස්ස අඬගන්ති සම්මොහමත්තමෙනං, අසමචෙක්ඛිත්වා කථිතමිදං.

සීලපඤ්ඤාකථාවණ්ණනා

317. කථිතො බ්‍රාහ්මණෙන පඤ්ඤොති “සීලවා ච හොති” තිආදිනා ද්විත්තමෙව අභිගානං වසෙන යථාපුච්ඡිතො පඤ්ඤො යාථාවතො විස්සජ්ජිතො. එත්ථාති යථාවිස්සජ්ජිතෙ අත්ථෙ, අභිගද්වයෙ වා. තස්සාති සොණදණ්ඩස්ස. යදි එකමභිගං යපෙය්‍ය, අථ පතිට්ඨාතුං න සක්කුණෙය්‍ය. යදි පන න යපෙය්‍ය, අථ සක්කුණෙය්‍ය, කිං පනෙස තථා සක්ඛිස්සති නු ඛො, නොති වීමංසනත්ථමෙව එවමාහ, න තු එකස්ස අභිගස්ස යපනීයත්තාති වුත්තං හොති. තථා වාහ “එවමෙනං බ්‍රාහ්මණා” තිආදි. ධොවිතත්තාව පරිසුජ්ඣනන්ති ආහ “සීලපරිසුද්ධා” ති, සීලසම්පත්තියා සබ්බසො සුද්ධා අනුපක්කිලිට්ඨාති අත්ථො. කුතො දුස්සීලෙ පඤ්ඤා අසමාහිතත්තා තස්ස. කුතො වා පඤ්ඤාරහිතෙ ජලෙ එළමුගෙ සීලං සීලවිභාගස්ස, සීලපරිසොධනුපායස්ස ච අජානනතො. එළා මුඛෙ ගළති යස්සාති එළමුගො ඛ-කාරස්ස ග-කාරං කත්වා, එළමුඛො, එළමුකො වා. ඉති ඛහුධා පායොති භයහෙරවසුත්තට්ඨකථායං (ම. නි. අට්ඨ. 1.48) වුත්තො. පකට්ඨං උක්කට්ඨං ඤාණං පඤ්ඤාණන්ති කත්වා පාකතිකං ඤාණං නිවත්තෙතුං “පඤ්ඤාණ”න්ති වුත්තං. විපස්සනාදිඤාණඤ්ඨි ඉධාධිජ්ජෙතං, තදෙනං පකාරෙහි ජානනතො පඤ්ඤාවාති ආහ “පඤ්ඤායෙවා” ති.

චතුපාරිසුද්ධිසීලෙන ධොතාති සමාධිපදට්ඨානෙන චතුපාරිසුද්ධිසීලෙන සකලසංකිලෙසමලවිසුද්ධියා ධොවිතා විසුද්ධා. තෙනාහ “කථං පනා” තිආදි. තත්ථ ධොවතීති සුජ්ඣති. සට්ඨිඅසීතිවස්සානීති සට්ඨිවස්සානි වා අසීතිවස්සානි වා. මරණකාලෙපි, පගෙව අඤ්ඤස්මිං කාලෙ. මහාසට්ඨිවස්සත්ථෙරො වියාති සට්ඨිවස්සමහාථෙරො විය. වෙදනාපරිග්ගහමත්තමිසීති එත්ථ වෙදනාපරිග්ගහො නාම යථාඋප්පන්නං වෙදනං සභාවසරසතො උපධාරෙත්වා පුන පදට්ඨානතො “අයං වෙදනා එස්සං පටිච්ච උප්පජ්ජති, සො ච එස්සො අනිච්චො දුක්ඛො විපරිණාමධම්මො” ති ලක්ඛණත්තයං ආරොපෙත්වා පවත්තිතවිපස්සනා. එවං පස්සන්තෙන හි සුඛෙන සක්කා සා වෙදනා අධිවාසෙතුං “වෙදනා එව වෙදයතී” ති. වෙදනං වික්ඛම්භෙත්වාති යථාඋප්පන්නං දුක්ඛවෙදනං අනුවත්තිත්වා විපස්සනං ආරහිත්වා වීථිපටිපන්නාය විපස්සනාය තං විනොදෙත්වා. සංසුමාරපතිතෙනාති කුම්භීලෙන විය භූමියං උරෙන නිපජ්ජමානෙන. “නාහ”න්තිආදි. තථා සීලරක්ඛණමෙව දුක්කරන්ති කත්වා වදති. සීලෙ පතිට්ඨිතස්ස හි අරහත්තං හත්ථගතංයෙව. යථාහ “සීලෙ පතිට්ඨාය...පෙ.... විජට්ඨෙ ජට්”න්ති (සං. නි. 1.23, 192; පෙට්කො. 22; මි. ප. 2.9) චතුසු පුග්ගලෙසු උග්ගාචිතඤ්ඤානො එවායං විසයොති ආහ “උග්ගාචිතඤ්ඤානායා” ති. පඤ්ඤාය සීලං ධොවිත්වාති සීලං ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු අඛණ්ඩාදිභාවාපාදනෙන පඤ්ඤාය සුවිසොධිතං කත්වා. සන්තතිමහාමත්තවත්ථු ධම්මපදෙ (ධ. ප. අට්ඨ. 2.සන්තතිමහාමත්තවත්ථු).

318. “කස්මා ආහා”ති උපරිදෙසනාය කාරණං පුච්ඡති. ලජ්ජා නාම “සීලස්ස ච ජාතියා ච ගුණදොසප්පකාසනෙන සමණෙන ගොතමෙන පුච්ඡිතපඤ්භං විස්සජ්ජෙසී”ති පරිසාය පඤ්ඤාතතා, සා තථා විස්සජ්ජිතුමසමත්ථතාය භිජ්ජිස්සතීති අත්ථො, පයමං අලජ්ජමානොපි ඉදානි ලජ්ජිස්සාමීති චුත්තං හොති. පරමන්ති පමාණං. “එත්තකපරමා මය”න්ති පදානං තුල්‍යාධිකරණතං දස්සෙතුං. “තෙ මය”න්ති චුත්තං. ඉදං චුත්තං හොති – “සීලපඤ්ඤාණ”න්ති වචනමෙව අමිහාකං පරමං, තදත්ථභූතානි පඤ්චස්ඵලානි, වෙදත්තයවිභාවනං පඤ්ඤාඤ්ච ලක්ඛණාදිතො නිද්ධාරෙත්වා ජානනං නත්ථි, කෙවලං තත්ථ වචිපරමාව මයන්ති. අයං පනෙත්ථ අට්ඨකථාමුත්තකනායො – එත්තකපරමාති එත්තකඋක්කංසකොට්ඨාකා, පයමං පඤ්භාවිස්සජ්ජනාව අමිහාකං උක්කංසකොට්ඨිති අත්ථො. තෙනාහ “මයා සකසමයවසෙන පඤ්ඤො විස්සජ්ජිතො”ති. පරන්ති අතිරෙකං. භාසිතස්සාති වචනස්ස සද්දස්ස.

අයං පන විසෙසොති සීලනිද්දෙසෙ නියායාතනමත්තං අපෙක්ඛිත්වා චුත්තං. තෙනාහ “සීලමිච්චෙව නියායාතිත”න්ති. සාමඤ්ඤඵලසුත්තෙ (දී. නි. 1.150) හි සීලං නියායාතෙත්වාපි පුන සාමඤ්ඤඵලමිච්චෙව නියායාතිතං. සබ්බෙසමිපි මහග්ගතචිත්තානං ඤාණසම්පයුත්තත්තා, ඤානානඤ්ච තං සම්පයොගතො “අත්ථතො පඤ්ඤාසම්පදා”ති චුත්තං. පඤ්ඤානිද්දෙසෙ හි ඤානපඤ්ඤං අධිට්ඨානං කත්වා පයමං විපස්සනාපඤ්ඤා නියායාතිතා. තෙනාහ “විපස්සනාපඤ්ඤායා”ති ආදි.

සොණදණ්ඩඋපාසකත්තපට්ඨෙදනාකථාවණ්ණනා

321. දහරො යුචාති එත්ථ දහරවචනෙන පයමයොබ්බනභාවං දස්සෙති. පයමයොබ්බනකාලගතො හි “දහරො”ති චුච්චති. පුත්තස්ස පුත්තො නත්තා නාම. නප්පහොතීති න සම්පජ්ජති, පුත්තනත්තප්පමාණොපි න හොතීති අත්ථො. “ආසනා මෙ තං චුට්ඨාන”න්ති එතස්ස අත්ථාපත්තිං දස්සෙතුං. “මම අගාරවෙනා”ති ආදි චුත්තං. එතන්ති අඤ්ජලිපග්ගහණං. අයඤ්භි යථා තථා අත්තතො මහාජනස්ස සම්භාවනං උප්පාදෙත්වා කොහඤ්ඤෙන පරෙ විම්භාපෙත්වා ලාභුප්පාදනං නිජ්ඣිසන්තො විවරති, තස්මාස්ස අනිවිය කුහකභාවං දස්සෙත්තො “ඉමිනා කිරා”ති ආදිං වදති. අගාරවං නාම නත්ථිති අගාරවචනං නාම නත්ථි, නායං භගවති අගාරවෙන “අහඤ්චෙව බො පනා”ති ආදිමාහ, අථ බො අත්තතො ලාභපරිභානිභයෙනෙවාති චුත්තං හොති.

322. තඤ්ඤානුරූපායාති යාදිසි තදා තස්ස අජ්ඣාසයප්පවත්ති, තදනුරූපායාති මජ්ඣෙපදලොපෙන අත්ථො. තදා තස්ස විචට්ඨසන්තිස්සිතස්ස තාදිසස්ස ඤාණපරිපාකස්ස අභාවතො කෙවලං අබ්භුදයසන්තිස්සිතො එව අත්ථො දස්සිතොති ආහ “දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකං අත්ථං සන්දස්සෙත්වා”ති, පච්චක්ඛතො

විභාවෙන්වාති අත්ථො. කුසලෙ ධම්මෙති තෙභූමකෙ කුසලධම්මෙ,
අයමෙත්ථ නිජ්ජරියායනො අත්ථො. පරියායනො පන “චතුභූමකෙ”තිපි
වත්තුං වට්ඨති ලොකුත්තරකුසලස්සපි ආයතිං ලබ්භමානත්තා. තථා හි
වක්ඛති “ආයතිං නිබ්බානත්ථාය, වාසනාභාගියාය වා”ති. තත්ථාති කුසලෙ
ධම්මෙ යථාසමාදපිතෙ. නන්ති සොණදණ්ඩබ්‍රාහ්මණං. සමුත්තෙජේත්වාති
සම්මදෙව උපරුපරි නිසානෙත්වා පුඤ්ඤකිරියාය
තික්ඛවිසදභාවමාපාදෙන්වා. තං පන අත්ථතො තත්ථ උස්සාහජනනමෙව
භොතීති ආහ “සඋස්සාහං කත්වා”ති. තාය ව සඋස්සාහතායාති එවං
පුඤ්ඤකිරියාය සඋස්සාහතා නියමතො දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථසම්පාදනීති
යථාචුත්තාය සඋස්සාහතාය ව සම්පහංසෙත්වාති සම්බන්ධො. අඤ්ඤෙහි ව
විජ්ජමානගුණෙහිති එවරූපා තෙ ගුණසමඬ්භිතා ව එකන්තෙන
දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථනිජ්ජාදනීති තස්මිං විජ්ජමානෙහි, අඤ්ඤෙහි ව ගුණෙහි
සම්පහංසෙත්වා සම්මදෙව හට්ඨතුට්ඨභාවමාපාදෙන්වාති අත්ථො.

යදි හගවා ධම්මරතනවස්සං වස්සි, අථ කස්මා සො විසෙසං නාධිගච්ඡීති
වොදනං සොධෙතුං “බ්‍රාහ්මණො පනා”තිආදි චුත්තං. කුභකතායාති
චුත්තනයෙන කොභඤ්ඤකත්තා, ඉමිනා පයොගසම්පත්තිඅභාවං දස්සෙති.
යජ්ජෙවං කස්මා හගවා තස්ස තථා ධම්මරතනවස්සං වස්සිති පටිවොදනමිපි
සොධෙත්තො “කෙවලමස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ කෙවලන්ති
නිබ්බේධාසෙක්ඛභාගියෙන අසම්මිස්සං. නිබ්බානත්ථායාති
නිබ්බානාධිගමත්ථාය, පරිනිබ්බානත්ථාය වා. ආයතිං
විසෙසාධිගමනුපායභූතා පුඤ්ඤකිරියාසු පරිවයසඬ්ඛාතා වාසනා එව භාගො,
තස්මිං උපායභාවෙන පවත්තාති වාසනාභාගියා. න හි හගවතො නිරත්ථකා
චතුප්පදිකගාථාමත්තාපි ධම්මදෙසනා අත්ථී. තෙනාහ “සබ්බා
පුරිමපච්ඡිමකථා”ති. ආදිතො චෙත්ථ පභුති යාව බ්‍රාහ්මණස්ස
විස්සජ්ජනාපරියොසානං, තාව පුරිමකථා, හගවතො පන
සීලපඤ්ඤාවිස්සජ්ජනා පච්ඡිමකථා. බ්‍රාහ්මණෙන චුත්තාපි හි
බුද්ධගුණාදිපටිසඤ්ඤාත්තා කථා ආයතිං නිබ්බානත්ථාය වාසනාභාගියා
එවාති. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

ඉති සුමඬ්ඛලවිලාසිනියා දිසනිකායට්ඨකථාය
පරමසුබ්‍රමගම්භීරදුරුනුබොධත්ථපරිදීපනාය
සුවිමලවිපුලපඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියජනනාය සාධුවිලාසිනියා නාම
ලීනත්ථපකාසනියා සොණදණ්ඩසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථපකාසනා.

සොණදණ්ඩසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. කුට්ඨන්තසුත්තවණ්ණනා

323. එවං සොණදණ්ඩසුත්තං සංවණ්ණෙත්වා ඉදානි කුට්ඨන්තසුත්තං
සංවණ්ණෙත්තො යථානුපුබ්බං සංවණ්ණනොකාසස්ස පත්තභාවං

විභාවෙනුං, සොණදණ්ඩ සුත්තස්සානන්තරං සඬ්භිතස්ස සුත්තස්ස කුට්ඨන්තසුත්තභාවං වා පකාසෙනුං “එවං මෙ සුතං...පෙ.... මගධෙසුති කුට්ඨන්තසුත්ත”න්ති ආහ. “මගධා නාම ජනපදිනො රාජකුමාරා”තිආදිසු අම්බට්ඨසුත්තෙ කොසලජනපදවණ්ණනායං අම්මෙහි චුත්තනයො යථාරහං නෙතබ්බො. අයං පනෙත්ථ විසෙසො – මගෙන සද්ධිං ධාවන්තීති මගධා, රාජකුමාරා, මංසෙසු වා ගිජ්ඣන්තීති මගධා නිරුත්තනයෙන. රුළුහිතො, පච්චයලොපතො ච තෙසං නිවාසභූතෙපි ජනපදෙ වුද්ධි න භොතීති නෙරුත්තීකා. ජනපදනාමෙයෙව බහුවචනං, න ජනපදසද්දෙ ජාතිසද්දත්තාති චුත්තං “තස්මිං මගධෙසු ජනපදෙ”ති. ඉතො පරන්ති “මගධෙසු”ති පදතො පරං “චාරිකං චරමානො”තිආදිවචනං. පුරිමසුත්තද්වයෙති අම්බට්ඨසොණදණ්ඩසුත්තද්වයෙ. චුත්තනයමෙවාති යං තත්ථ ආගතසදිසං ඉධාගතං, තං අත්ථවණ්ණනාතො චුත්තනයමෙව, තත්ථ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බන්ති චුත්තං භොති. “තරුණො අම්බරුක්ඛො අම්බලට්ඨිකා”ති බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 1.2) චුත්තත්තා “අම්බලට්ඨිකා බ්‍රහ්මජාලෙ චුත්තසදිසාවා”ති ආහ.

යඤ්ඤාවාටං සම්පාදෙත්වා මහායඤ්ඤං උද්දිස්ස සවිඤ්ඤාණකානි, අවිඤ්ඤාණකානි ච යඤ්ඤපකරණානි උපට්ඨපිතානීති අත්ථං සන්ධාය “මහායඤ්ඤො උපක්ඛට්ඨො”ති පාළියං චුත්තං, තං පනෙතං උපකරණං තෙසං තථා සජ්ජනමෙවාති දස්සෙති “සජ්ජිතො”ති ඉමිනා. වච්ඡතරසතානීති යුවහාවජ්ජත්තාති බලවච්ඡසතානි. වච්ඡානං විසෙසාති හි වච්ඡතරා, තෙ පන වච්ඡා එව භොන්ති, න දම්මා, න ච බලිබද්දාති ආහ “වච්ඡසතානී”ති. අයං ආවරියමති (දී. නි. ටී. 1.323). තර-සද්දො වා අනත්ථකොති චුත්තං “වච්ඡසතානී”ති. එවඤ්ඤි සබ්බොපි වච්ඡජ්ජහෙදො සඬ්භිතො භොති. එතෙති උසභාදයො උරබ්භපරියොසානා. අනෙකෙසන්ති අනෙකජාතිකානං. මිගපක්ඛිනන්ති

මහිංසරුරුපසදකුරුඬිගගොකණ්ණමිගානඤ්ඤෙව මොරකපිඤ්ජරවට්ඨකතිත්තිර ලාපාදිපක්ඛිනඤ්ඤං. සඬ්ඛ්‍යාවසෙන අනෙකතං සත්තසතග්ගහණෙන පරිච්ඡින්නදිතුං “සත්තසත්තසතානී”ති චුත්තං, සත්තසතානි, සත්තසතානි වාති අත්ථො. පුණන්ති යඤ්ඤොපකරණානං මිගපක්ඛිනං බන්ධනත්ථමිහං. යුපොතිපි තස්ස නාමං. තෙනාහ “යුපසඬ්ඛාත”න්ති.

328. විධාති විජ්ජට්ඨාරවිනොදනා. යො හි යඤ්ඤසඬ්ඛාතස්ස පුඤ්ඤස්ස උපක්කිලෙසො, තස්ස විධමනතො නිවාරණතො නිරොධනතො විධා වුවචන්ති විජ්ජට්ඨාරවිනොදනා, තා එව පුඤ්ඤාභිසන්දං අවිච්ඡින්නදිත්වා යපෙන්තීති “යපනා”ති ච චුත්තා. අවිජ්ජට්ඨාරතො එව හි උපරුපරි පුඤ්ඤාභිසන්දජ්ජවත්තීති. යපනා වෙනා යඤ්ඤස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානවසෙන තීසු කාලෙසු පවත්තියා තිජ්ජකාරාති ආහ

“තිට්ඨපන”න්ති. පරික්ඛාරසද්දො වෙන්ථ පරිවාරපරියායො “පරිකරොන්ති යඤ්ඤං අභිසංඛරොන්ති”ති කත්වා. තෙනාහ “සොළසපරිවාර”න්ති.

මහාවිජිතරාජයඤ්ඤකථාවණ්ණනා

336. පුබ්බෙ භූතං භූතපුබ්බං යථා “දිට්ඨපුබ්බ”න්ති ආහ “පුබ්බවරිත”න්ති, අත්තනො පුරිමජාතිසම්භූතං බොධිසම්භාරභූතං පුඤ්ඤවරියන්ති අත්ථො. තථා හි තස්ස අනුගාමිනිධිස්ස ථාවරනිධිනා නිදස්සනං උපපන්නං හොති. සද්දවිදු පන වදන්ති “භූතපුබ්බන්ති ඉදං කාලසත්තමියා නෙපාතිකපද”න්ති. අතීතකාලෙති හි තෙසං මතෙන අත්ථො. අස්සාති අනෙත. මහන්තං පථවීමණ්ඩලං විජිතන්ති සම්බන්ධො. මහන්තං වා විජිතං පථවීමණ්ඩලමස්ස අත්ථීති අත්ථො. “අන්තොරට්ඨෙති යස්ස විජිතෙ විහරති, තස්ස රට්ඨෙ”තිආදීසු විය හි විජිතසද්දො රජ්ජෙ පවත්තති, ඉමිනා තස්ස ඵකරාජභාවං දීපෙති, න චක්කවත්තිරාජභාවං සත්තරතනසම්පන්නතාඅවචනතො. පාළියං න යෙන කෙනචි සන්තකමත්තෙන අඩ්ඨතාති දස්සෙතුං “අඩ්ඨෙසා”ති වත්වා “මහද්ධනො”ති වුත්තං. තෙනාහ “යො කොච්ඡි”තිආදි. අඩ්ඨතා හි නාම විභවසම්පන්නත්තා සා ච තං තදුපාදාය වුච්චති. තථා මහද්ධනතාපිති තං ථාමස්පත්තං උක්කංසගතං දස්සෙතුං “අපරිමාණසංඛ්ඛොනා”ති ආහ. භුඤ්ජිතබ්බට්ඨෙත විසෙසනො කාමා ඉධ භොගා නාමාති දස්සෙති. “පඤ්චකාමගුණවසෙනා”ති ඉමිනා. පිණ්ඩපිණ්ඩවසෙනාති භාජනාලඬිකාරාදිවිභාගං අභුත්වා කෙවලං ඛණ්ඩඛණ්ඩවසෙන.

රූපං අප්පෙත්වා, අනප්පෙත්වා වා මාසප්පමාණෙන කතො මාසකො. ආදිසද්දෙන ථාලකාදීනි සංඛගණ්හාති. අනෙකකොට්ඨසංඛ්ඛොනාති කභාපණානං කොට්ඨසතාදිප්පමාණං සන්ධාය වුත්තං හෙට්ඨිමත්තෙන කොට්ඨසතප්පමාණෙනෙව ඛත්තියමහාසාලභාවප්පත්තිතො.

තුට්ඨීති සුමනතා. උපකරණසද්දො වෙන්ථ කාරණපරියායො. කිං පන තන්ති ආහ “නානාවිධාලඬිකාරසුචණ්ණරජතභාජනාදිහෙද”න්ති. ආදිසද්දෙන වත්ථසෙය්‍යාවසථාදීනි සංඛගණ්හන්ති, සුචණ්ණරජතමණිමුත්තාවෙළුරියවජීරපවාළානි සත්ත රතනානීති වදන්ති. යථාහු -

“සුචණ්ණං රජතං මුත්තා, මණිවෙළුරියානි ව;
වජීරඤ්ච පවාළන්ති, සත්තාහු රතනානිමෙ”ති.

සාලිව්හිආදි සත්තධඤ්ඤං සානුලොමං පුබ්බන්තං නාම පුරෙක්ඛනං සස්සඵලන්ති කත්වා. තබ්බිපරියායතො මුග්ගමාසාදි තදවසෙසං අපරන්තං නාම. අපරන්තතො පුබ්බෙ පවත්තමන්තං පුබ්බන්තං, තතො අපරස්මිං පවත්තමන්තං අපරන්තං. න්න-කාරස්ස පන ණ්ණ-කාරෙ කතෙ පුබ්බණ්ණං, අපරණ්ණඤ්චාති නෙරුත්තිකා. පුබ්බාපරභාවො පනෙතෙසං

ආදිකප්පෙ සම්භවාසම්භවවසෙන වෙදිතබ්බො. පුරිමං “අඬ්ඬො මහද්ධනො පහුතජාතරූපරජතො”ති වචනං දෙවසිකං පරිබ්බයදානගහණාදිවසෙන, පරිවත්තනධනධස්සද්ධවසෙන ච චුත්තං, ඉදං පන “පහුතධනධස්සද්ධො”ති වචනං නිධානගතධනවසෙන, සඬ්ගහිතධස්සද්ධවසෙන චාති ඉමං විසෙසං සන්ධාය අයං නයො දස්සිතො. චිසකභාපණම්බණාදිදෙවසිකවළඤ්ජනම්පි හි මහාසාලලක්ඛණං.

ඉදාති තබ්බිපරිතවසෙන විසෙසං දස්සෙතුං “අඬ්ඬ වා”තිආදිනා දුතියනයො ආරද්ධො. ඉමිනා එව හි පුරිමවචනං නිධානගතධනවසෙන, සඬ්ගහිතධස්සද්ධවසෙන ච චුත්තන්ති අත්ථතො සිද්ධං භොති. තත්ථ ඉදන්ති “පහුතධනධස්සද්ධො”ති වචනං. අස්සාති මහාවිජිතරස්සද්ධො. දිවසෙ දිවසෙ පරිභුස්සිතබ්බං දෙවසිකං, භාවනපුංසකමෙතං. දාසකම්මකරපොරිසාදීනං චෙත්තනානුජ්ජදානං පරිබ්බයදානං. ඉණසොධනාදිවසෙන ධනධස්සද්ධානමාදානං ගහණං. ආදිසද්දෙන ඉණදානාදීනං සඬ්ගහො. පරිවත්තනධනධස්සද්ධවසෙනාති කයවික්කයකරණෙන පරිවත්තිතබ්බානං ධනධස්සද්ධානං වසෙන. කත්ථපි පන සමුච්චයවිරහිතපායො දිස්සති. තත්ථ “පරිබ්බයදානග්ගහණාදිවසෙනා”ති ඉදං පරිවත්තනපදෙන සම්බන්ධං කත්වා තාදිසෙන විධිනා ඉතො චිතො ච පරිවත්තෙතබ්බානං ධනධස්සද්ධානං වසෙනාති අත්ථො වෙදිතබ්බො.

කොට්ඨං වුච්චති ධස්සද්ධට්ඨපනට්ඨානං, තදෙව අගාරං තථා. තෙනාහ “ධස්සද්ධෙන පරිපුණ්ණකොට්ඨාගාරො”ති. එවං සාරගබ්භං කොසො, ධස්සද්ධට්ඨපනට්ඨානං කොට්ඨාගාරන්ති දස්සෙත්වා ඉදාති තතො අස්සද්ධොති තං දස්සෙතුං “අඬ්ඬ වා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ යථා අසිතො තික්ඛ්භාවපරිභාරතො පරිච්ඡදො “කොසො”ති වුච්චති, එවං රස්සද්ධො තික්ඛ්භාවපරිභාරකත්තා චතුරඬ්භිතී සෙනා “කොසො”ති ආහ “චතුරබ්බිධො කොසො”තිආදි. “ද්වාදසපුරිසො හත්ථි”තිආදිනා (පාචි. 314) චුත්තලක්ඛණෙන චෙත්ථ හත්ථිආදයො ගහෙතබ්බා. චත්ථකොට්ඨාගාරග්ගහණෙනෙව සබ්බස්සපි කුජ්ජහණ්ඩට්ඨපනට්ඨානස්ස ගහිතත්තා “කොට්ඨාගාරං තිව්ධ”න්තිආදි චුත්තං. ජාතරූපරජතතො හි අස්සද්ධං ලොභඅයදාරූචිසාණවත්ථාදිකමසාරදබ්බං ගොපෙතබ්බතො ග-කාරස්ස ක-කාරං කත්වා කුජ්ජං වුච්චති. ජාතරූපරජතනිධානං ධනකොට්ඨාගාරං. තත්ථ තත්ථ රතනං විලොකෙත්වා වරණං රතනවිලොකනචාරිකා. කාමං තමත්ථං රාජා ජානාති, හණ්ඩාගාරිකෙන පන කථාපෙත්වා පරිසාය නිස්සද්දභාවාපාදනත්ථමෙව එවං පුච්ඡති. තථා කථාපතෙ හි අසති පරිසා සද්දං කරිස්සති “කස්මා රාජා පරම්පරාගතං කුලධනං විනාසෙති”ති, තතො ච පකතික්ඛොභො භවිස්සති, සති පන තථා කථාපතෙ “එතංකාරණා තං ඡඩ්ඬෙති”ති නිස්සද්දභාවමාපජ්ජිස්සති. තතො ච පකතික්ඛොභො න භවිස්සති, තස්මා තථා පුච්ඡතිති වෙදිතබ්බං. මරණවසන්ති මරණස්ස, මරණසඬ්ඛාතං වා විසයං.

337. පාළියං “ආමන්තෙන්වා”ති එතස්ස මන්තිතුකාමො හුත්වාති අත්ථං විඤ්ඤාපෙතං “එකෙන පණ්ඩිතෙන සද්ධිං මන්තෙන්වා”ති චුත්තං. ධාත්වත්ථානුවත්තකො හෙත්ථ උපසග්ගො, පකරණාධිගතො ච කත්ථවි අත්ථවිසෙසො යථා “සික්ඛමානෙන හික්ඛවෙ හික්ඛුනා අඤ්ඤාතබ්බං පරිපුච්ඡිතබ්බං පරිපඤ්ඡිතබ්බං”න්ති (පාචි. 434). තථා හිස්ස පදහාජනෙ චුත්තං “සික්ඛමානෙනාති සික්ඛිතුකාමෙන. අඤ්ඤාතබ්බන්ති ඡානිතබ්බං”න්තිආදි (පාචි. 436). ආමන්තෙසීති මන්තිතුකාමොසි. ජනපදස්ස අනුපද්දවත්ථං, යඤ්ඤස්ස ච විරානජ්ජවත්තනත්ථං බ්‍රාහ්මණො චින්තෙසීති ආහ “අයං රාජා”තිආදි. ආහරන්තානං මනුස්සානං ගෙහානීති සම්බන්ධො, අනාදරෙ වා එතං සාම්චවනං.

338. සත්තානං හිතසුඛස්ස විදුසනතො, අහිතදුක්ඛස්ස ච ආවහනතො කණ්ටකසදිසතාය වොරා එව ඉධ “කණ්ටකා”ති චුත්තං “වොරකණ්ටකෙහි සකණ්ටකො”ති. යථා ගාමවාසීනං සාතකා ගාමසාතකා අහෙදවසෙන, උපවාරෙන ච නිස්සයනාමස්ස නිස්සිතෙපි පවත්තනතො, එවං පන්ථිකානං දුහතා බාධනා පන්ථදුහා. ධම්මතො අපෙතස්ස අයුත්තස්ස කරණසීලො අධම්මකාරී, යො වා අත්තනො විජිතෙ ජනපදාදීනං තතො තතො අනත්ථතො තායනෙන බත්තියෙන කත්තබ්බධම්මො, තස්ස අකරණසීලොති අත්ථො. දස්සුති වොරානමෙතං අධිවචනං. දංසෙන්නි විද්ධංසෙන්නිති හි දස්සවො නිග්ගහිතලොපෙන, තෙ එව බීලසදිසත්තා බීලන්ති දස්සුබීලං. යථා හි බෙත්තෙ බීලං කසනාදීනං සුඛජ්ජවත්තිං, මූලසන්තානෙන සස්සපරිබුද්ධිඤ්ඤා විබන්ධති, එවං දස්සවොපි රජ්ජෙ රාජාණාය සුඛජ්ජවත්තිං, මූලවිරුළ්භියා ජනපදපරිබුද්ධිඤ්ඤා විබන්ධන්ති. පාණවාගං දස්සෙතං “මාරණෙන”ති චුත්තං, හිංසනං දස්සෙතං “කොට්ටනෙන”ති. වධසද්දො හි හිංසනත්ථොපි හොති “වධති න රොදති, ආපත්ති දුක්කටස්සා”තිආදීසු (පාචි. 880) විය, කප්පරාදීහි පොථනෙනාති අත්ථො. අද්දු නාම දාරුක්ඛන්ධෙන කතො බන්ධනොපකරණවිසෙසො, තෙන බන්ධනං තථා. ආදිසද්දෙන රජ්ජුබන්ධනසඬ්ඛලිකබන්ධනසරබන්ධනාදීනි සඬ්ඛණ්හාති. හා-ධාතුයා ඡානිපදනිජ්ජවත්තිං. දස්සෙති “හානියා”ති ඉමිනා, සා ච ධනහායනමෙවාති චුත්තං “සතං ගණ්හථා”තිආදි.

පඤ්චසිඛමත්තං යපෙත්වා මුණ්ඩාපනං පඤ්චසිඛමුණ්ඩකරණං. තං “කාකපක්ඛකරණ”න්තිපි වොහරන්ති. සීසෙ ඡකණොදකාවසෙවනං ගොමයසිඤ්ඤනං. කුදණ්ඩකො නාම චතුහත්ථතො උානො රස්සදණ්ඩකො, යො “ගද්දුලො”තිපි චුච්චති, තෙන බන්ධනං කුදණ්ඩකබන්ධනං. ආදිසද්දෙන බුරමුණ්ඩං කරිත්වා හස්මපුට්ඨධනාදීනං සඬ්ඛණො. සම්මාසද්දො ඤායත්ථොති ආහ “හෙතුනා”තිආදි, පරියායවචනමෙතං. උභනිස්සාමීති උද්ධරිස්සාමි, අපනෙස්සාමීති අත්ථො. පුබ්බෙ තත්ථ කතපරිවයතාය උස්සාහං කරොන්ති. “අනුජ්ජදෙතු”ති එතස්ස අනු අනු

පදෙතුති අත්ථං සන්ධාය “දින්නෙ අප්පහොන්තෙ”තිආදි වුත්තං. කසිලපකරණභණ්ඩං ඵාලපාජනායුගනඬගලාදි, ඉමිනා පාළියං බීජභත්තමෙව නිදස්සනවසෙන වුත්තන්ති දස්සෙති. සක්ඛිකරණපණ්ණාරොපනනිබන්ධනං වඩ්ඪියා සහ වා විනා වා පුන ගහෙතුකාමස්ස දානෙ හොති, ඉධ පන තදුභයම්පි නත්ථි පුන අග්ගහෙතුකාමත්තාති වුත්තං “සක්ඛිං අකත්වා”තිආදි. තෙනාහ “මුලවිජෙජ්ජවසෙනා”ති. සක්ඛිත්ති තදා පච්චක්ඛකජනං. පණ්ණෙ අනාරොපෙත්වාති තාලාදිපණ්ණෙ යථාචිණ්ණං ලිඛනවසෙන අනාරොපෙත්වා. අඤ්ඤත්ථ පණ්ණාකාරෙපි පාහතසද්දො, ඉධ පන භණ්ඩමුලෙයෙවාති ආහ “භණ්ඩමුලස්සා”තිආදි. භණ්ඩමුලඤ්ඤි පකාරතො උදයභණ්ඩාති ආහරති සංහරති එතෙනාති පාහතං. උදයධනතො පගෙව ආහතං පාහතන්ති සද්දවිදු, පණ්ණාකාරො පන තං තදත්ථං පත්ථෙත්තෙහි ආහරීයතෙති පාහතං. පත්ථනත්ථජොතකො හි අයං ප-සද්දො.

“යථාහා”තිආදිනා පාහතසද්දස්ස මුලභණ්ඩත්ථනං වුළුසෙට්ඨිජාතකපායෙන (ජා. 1.1.4) සාධෙති. තත්ත්වමට්ඨකථා (ජා. අට්ඨ. 1.1.4) “අප්පකෙනපීති ථොකෙනපි පරිත්තකෙනපි. මෙධාවීති පඤ්ඤවා. පාහතෙනාති භණ්ඩමුලෙන. විචක්ඛණොති වොහාරකුසලො. සමුට්ඨාපෙති අත්තානන්ති මහන්තං ධනඤ්ච යසඤ්ච උප්පාදෙත්වා තත්ථ අත්තානං සණ්ඨාපෙති පතිට්ඨාපෙති. යථා කිං? අණුං අග්ගිංව සන්ධමං, යථා පණ්ඩිතපුරිසො පරිත්තං අග්ගිං අනුක්කමෙන ගොමයවුණ්ණාදීති පක්ඛිපිත්වා මුඛවාතෙන ධමන්තො සමුට්ඨාපෙති වඩ්ඪෙති මහන්තං අග්ගික්ඛන්ධං කරොති, එවමෙව පණ්ඩිතො ථොකම්පි පාහතං ලභිත්වා නානාඋපායෙහි පයොජෙත්වා ධනඤ්ච යසඤ්ච වඩ්ඪෙති, වඩ්ඪෙත්වා ව පන තත්ථ අත්තානං පතිට්ඨාපෙති, තාය එව වා පන ධනයසමහන්තතාය අත්තානං සමුට්ඨාපෙති, අභිඤ්ඤාතං පාකටං කරොතිති අත්ථො”ති.

දිවසෙ දිවසෙ දාතබ්බං දෙවසිකං. මාසෙ මාසෙ දාතබ්බං මාසිකං. ආදිසද්දෙන අනුපොසථිකාදීති සඬගණ්භාති. තස්ස තස්ස පුරිසස්ස. කුසලානුරූපෙන, කම්මානුරූපෙන සුරභාවානුරූපෙනාති ද්වන්දුතො පරං සුයාමානො අනුරූපසද්දො පච්චෙකං යොජෙතබ්බො. ඡෙකභාවානුරූපතා චෙත්ථ කුසලානුරූපං. කත්ථවි කුලසද්දො දිස්සති, සො ව ජාණුසොණිආදිකුලානම්ව කුලානුරූපම්පි දාතබ්බතො යුජ්ජතෙව. සෙනාපච්චාදි යානන්තරං, ඉමිනා භත්තවෙනනං නිද්දිට්ඨමත්තන්ති දස්සෙති. සකකම්මපසුතත්තා, අනුපද්දවත්තා ව ධනධඤ්ඤානං රාසිකො රාසිකාරභූතො. බෙමෙන ධීතාති අනුපද්දවෙන පවත්තා. තෙනාහ “අභයා”ති, කුතොචිපි භයරහිතාති අත්ථො. මොදා මොදමානාති මොදාය මොදමානා, සොමනස්සෙනෙව මොදමානා, න සංසන්දනමත්තෙනාති වුත්තං හොති. “භගවතා සද්ධිං සම්මොදී”තිආදීසු (දී. නි. 1.381) හි මුදසද්දො සංසන්දනෙපි පවත්ති, අඤ්ඤෙ මොදා හුත්වා අපරෙපි

මොදමානා විහරන්තීති වා අත්ථො. තෙනාහ “අඤ්ඤමඤ්ඤං පමුදිතචිත්තාති, අසඤ්ඤොගෙපි චත්තිවිජායෙව වුද්ධිති ද්විධා පායො වුත්තො. ඉද්ධථීතභාවන්ති සමිද්ධවෙපුල්ලභාවං.

චතුපරික්ඛාරවණ්ණනා

339. තස්මිං තස්මිං කිච්චෙ අනුයන්ති අනුවත්තන්තීති අනුයන්තා. තෙයෙව ආනුයන්තා යථා “අනුභාවො එව ආනුභාවො”ති, “ආනුයුත්තා”තිපි පායො, තස්මිං තස්මිං කිච්චෙ අනුයුජ්ජන්තීති හි ආනුයුත්තා වුත්තනායෙන. අස්සාති රඤ්ඤො. තෙති ආනුයන්තඛත්තියාදයො. “අම්හෙ එත්ථ ඛහි කරොති”ති අත්තමනා න භවිස්සන්ති. “නිබන්ධවිපුලායාගමො ගාමො නිගමො. විවඬ්ඨිතමභාආයො මභාගාමො”ති (දී. නි. ටී. 1.338) ආචරියෙන වුත්තං. “අපාකාරපරික්ඛෙපො සාපණො නිගමො, සපාකාරාපණං නගරං, තං තබ්බිපරිතො ගාමො”ති (කඬ්ඛාවිතරණී අභිනවටිකායං සඬ්ඝාදිසෙසකණ්ඩෙ කුලදුසකසික්ඛාපදෙ පස්සිතබ්බං) විනයටිකාසු. ගසන්ති මදන්ති එත්ථාති ගාමො, ස්වෙව පාකටො වෙ, නිගමො නාම අතිරෙකො ගාමොති කත්වා. භුසත්ථො හෙත්ථ නි-සද්දො, සඤ්ඤාසද්දත්තා ව රස්සොති සද්දවිදු. ජනපදත්ථො වුත්තොව. “සාමායාමච්චො සබා කොසො, දුග්ගඤ්ච විජිතං බල”න්ති වුත්තාසු සත්තසු රාජපකතීසු රඤ්ඤො තදවසෙසානං ඡන්තං වසෙන හිතසුබාතිවුද්ධි, තදෙකදෙසා ව ආනුයන්තාදයොති ආහ “යං තුම්භාක”න්තිආදි.

තංතංකිච්චෙසු රඤ්ඤො අමා සහ භවන්තීති අමච්චා. “අමාචාසි”තිආදීසු විය හි සමකිරියාය අමාති අබ්‍යයපදං, ච-පච්චයෙන තද්ධිතසිද්ධිති නෙරුත්තිකා. රජ්ජකිච්චෙවොසාසනකාලෙ පන තෙ රඤ්ඤො පියා, සහපවත්තනකා ව භවන්තීති දස්සෙති “පියසභායකා”ති ඉමිනා. රඤ්ඤො පරිසති භවා “පාරිසජ්ජා. කෙ පන තෙති වුත්තං “සෙසා ආණත්තිකාරකා”ති, යථාවුත්තානුයුත්තඛත්තියාදීහි අවසෙසා රඤ්ඤො ආණාකරාති අත්ථො. සතිපි දෙයාධම්මෙ ආනුභාවසම්පත්තියා, පරිවාරසම්පත්තියා ව අභාවෙ තාදිසං දාතුං න සක්කා. වුද්ධකාලෙ ව තාදිසානම්පි රාජුනං තදුභයං භායතෙව, දෙයාධම්මෙ පන අසති පගෙවාති දස්සෙතුං “දෙයාධම්මස්මිඤ්ඤි”තිආදිමාහ. දෙයාධම්මස්මිං අසති ව මහල්ලකකාලෙ ව දාතුං න සක්කාති යොජනා. එතෙනාති යථාවුත්තකාරණද්වයෙන. අනුමතියාති අනුජානනෙන. පක්ඛාති සපක්ඛා යඤ්ඤස්ස අඬ්ගභූතා. යඤ්ඤං පරිකරොන්තීති පරික්ඛාරා, සම්භාරා, තෙ ව තස්ස යඤ්ඤස්ස අඬ්ගභූතත්තා පරිවාරා විය හොන්තීති ආහ “පරිවාරා භවන්ති”ති. “රථො”තිආදිනා ඉධානධිජ්ජෙතමත්ථං නිසෙධෙති.

“රථො සෙතපරික්ඛාරො, කුමානක්ඛො චක්කවීරියො;
උපෙක්ඛා ධුරසමාධි, අනිච්ඡා පරිවාරණ”න්ති. (සං. නි. 5.4);

හි සංයුත්තමභාවග්ගපාළි. තත්ථ රටොති බ්‍රහ්මයානසඤ්ඤිතො අට්ඨච්ඡිකමග්ගරටො. සෙනපරික්ඛාරොති චතුපාරිසුද්ධිසීලාලච්ඡිකාරො. “සීලපරික්ඛාරො”තිපි පාඨො. ඤානක්ඛොති විපස්සනාසම්පයුත්තානං පඤ්චන්තං ඤානච්ඡිගානං වසෙන ඤානමයඅක්ඛො. චක්ඛවීරියොති වීරියවක්කො. උපෙක්ඛා ධුරසමාධිති උපෙක්ඛා ද්විත්තං ධුරානං සමතා. අනිච්ඡා පරිවාරණන්ති අලොභො සිහධම්මාදීනි විය පරිවාරණං.

අට්ඨපරික්ඛාරවණ්ණනා

340. උභතො සුජාතාදීහි වුව්වමානෙහි. යසසාති පඤ්චවිධෙන ආනුභාවෙන. තෙනාහ “ආණායපනසමත්ථතායා”ති. “සද්ධො”ති එතස්ස “දාතාදානස්ස ඵලං පච්චනුහොති පත්තියායති”ති අත්ථං දස්සෙතුං “දානස්සා”තිආදි වුත්තං. දානෙ සුරොති දානසුරො, දෙයාධම්මෙ ර්සකම්පි සච්ඡිගං අකත්වා මුත්තවාගො, තඛ්භාවො පන කම්මස්සකතාඤාණස්ස තික්ඛවිසද්භාවෙන වෙදිතඛ්ඛො. තස්ස හි තික්ඛවිසද්භාවං විභාවෙතුං “සද්ධො”ති වත්වා “දානසුරො”ති වුත්තන්ති දට්ඨඛ්ඛං. තෙනාහ “න සද්ධාමත්තකෙනා”තිආදි. යස්ස හි කම්මස්සකතා පච්චක්ඛම්ච උපට්ඨාති, සො ඵවං වුත්තො. යං දානං දෙතීති යං දෙයාධම්මං පරස්ස දෙති. තස්ස පති හුත්වාති තඛ්ඛිසයං ලොභං සුට්ඨුමහිභවන්තො තස්ස අධිපති හුත්වා දෙති. කාරණොපවාරවචනඤ්ඤෙනං. පරතොපි එසෙව නයො. තඛ්ඛිසයෙන ලොභෙන අනාකඨ්ඨතීයත්තා න දාසො, න සභායො.

තදෙවත්ථං ඛ්‍යතිරෙකතො, අත්ථයතො ව විචරිත්වා දස්සෙන්තො “යො ණී”තිආදිමාහ. ඉධානධිජ්ජෙතස්ස හි දාසාදිද්වයස්ස ඛ්‍යතිරෙකතො දස්සනං. බාදනීයභොජනීයාදීසු මධුරස්සෙව පණිතත්තා “මධුරං භුඤ්ජතී”ති වුත්තං, නිදස්සනමත්තං වා ඵතං, පණිතං පරිභුඤ්ජතීති වුත්තං හොති. දාසො හුත්වා දෙති තණ්හාය දාසඛ්‍යතං උපගතත්තා. සභායො හුත්වා දෙති තස්ස පියභාවානිස්සජ්ජනතො. සාමී හුත්වා දෙති තත්ථ තණ්හාදාසඛ්‍යතො අත්තානං මොවෙත්වා අභිභුයා පවත්තනතො. යං පනෙනං ආචරියෙන වුත්තං “සාමිපරිභොගසදිසා”ති, (දී. නි. ටී. 1.340) තං තණ්හාදාසඛ්‍යමතික්කන්තතාසාමඤ්ඤං සන්ධාය වුත්තං. න හි ඛිණාසවස්ස පරිභොගො සාමිපරිභොගො විය ඛිණාසවස්සෙව දානං දානසාමීති අත්ථො උපපන්නො හොති, පච්ඡා වා පමාදලිඛිතමෙනං. තාදිසොති දානසාමිසභාවො.

සම්මතපාපසමණබාහිතපාපබ්‍රාහ්මණො උක්ඛට්ඨනිද්දෙසෙනත්ථ වුත්තා, පඛ්ඛජ්ජාමත්තසමණජාතිමත්තබ්‍රාහ්මණො වා කපණාදිග්ගහණෙන ගහිතාති වෙදිතඛ්ඛං. දුග්ගතාති දුක්කරං ජීවිකමුපගතා කසිරවුත්තිකා. තෙනාහ “දලිද්දමනුස්සා”ති. පථාවිතොති මග්ගගාමිනො. වණ්ඛිඛකාති දායකානං ගුණකිත්තනවසෙන, කම්මඵලකිත්තනමුඛෙන ව යාවනකා සෙය්‍යථාපි නග්ගවරියාදයොති අත්ථං දස්සෙතුං “යෙ ඉට්ඨං දිත්ත”න්තිආදි වුත්තං.

තදුහයෙනෙව හි දානස්ස චණ්ණථොමනා සම්භවති. යෙ විවරන්ති, තෙ වණ්ඨබ්බකා නාමාති යොජෙතබ්බං. පසතමත්තන්ති විහිතණ්ඩුලාදිවසෙන චුත්තං, සරාවමත්තන්ති යාගුහත්තාදිවසෙන. ඔපානං චුච්චති ඔගාහෙත්වා පාතබ්බතො නදීතලාකාදීනං සබ්බසාධාරණං තිත්ථං, ඔපානමිවභූතොති ඔපානභූතො. තෙනාහ “උදපානභූතො”තිආදි. හුත්වාති භාවතො. සුතමෙව සුතජාතන්ති ජාතසද්දස්ස අනත්ථන්තරවාචකත්තමාහ යථා “කොසජාත”න්ති.

අතීතාදිඅත්ථවිත්තනසමත්ථතා නාම තස්ස රඤ්ඤො අනුමානවසෙන, ඉතිකත්තබ්බතාවසෙන ච වෙදිතබ්බා, න බුද්ධානං විය තත්ථ පච්චක්ඛදස්සිතායාති දස්සෙතුං “අතීතෙ”තිආදි චුත්තං. පුඤ්ඤාපුඤ්ඤානිසංසවිත්තනඤ්ඤෙත්ථ පකරණාධිගතවසෙන වෙදිතබ්බං. පුඤ්ඤස්සාති යඤ්ඤපුඤ්ඤස්ස. දායකචිත්තමිති දායකානං, දායකං වා චිත්තමිති, දාතුකමානාචිත්තමිති චුත්තං හොති. ඉමෙසු පන අට්ඨසු අඛිගෙසු අඛිභ්තාදයො පඤ්ච යඤ්ඤස්ස තාව පරික්ඛාරා හොන්තු තෙහි විනා තස්ස අසිජ්ඣිතතො, සුජාතතා, පන සුරූපතා ච කථං යඤ්ඤස්ස පරික්ඛාරො සියා තදුහයෙන විනාපි තස්ස සිජ්ඣිතතොති වොදනාය සබ්බෙසමිති අට්ඨන්තමඛිගානං පරික්ඛාරභාවං අන්වයතො, බ්‍යතිරෙකතො ච දස්සෙන්නො “එතෙ හි කිරා”තිආදිමාහ. එත්ථ ච කෙචි එවං වදන්ති “යථා අඛිභ්තාදයො පඤ්ච යඤ්ඤස්ස එකංසතොව අඛිගානි, න එවං සුජාතතා, සුරූපතා ච, තදුහයං පන අනෙකංසතොව අඛිගන්ති දීපෙතුං අරුචිසුචකස්ස කිරසද්දස්ස ගහණං කත”න්ති. තෙ හි “අයං දුජ්ජාතොතිආදිවචනස්ස අනෙකංසිකතං මඤ්ඤමානා තථා වදන්ති, තයිදං අසාරං. සබ්බසාධාරණවසෙන හෙතං බ්‍යතිරෙකතො යඤ්ඤස්ස අඛිගභාවදස්සනං තත්ථ සියා කෙසඤ්චි තථා පරිචිතක්කො”ති තස්සාපි අවකාසාභාවදස්සනත්ථමෙව එවං චුත්තත්තා, තදුහයසාධාරණවසෙනෙව අනෙකංසතො අඛිගභාවස්ස අදස්සනතො ච. කිරසද්දො පනෙත්ථ තදා බ්‍රාහ්මණස්ස චිත්තිතාකාරසුචනත්ථො දට්ඨබ්බො. එවමනෙන චිත්තෙත්වා “ඉමානිපි අට්ඨඛිගානි තස්සෙව යඤ්ඤස්ස පරික්ඛාරා භවන්තීති චුත්තානි”ති කිරසද්දෙන තස්ස චිත්තිතාකාරො සුවිතො හොති. එවමාදීනීති එත්ථ ආදිසද්දෙන “අයං විරූපො කිත්තකං...පෙ.... උපච්ඡින්නදිස්සති, අයං දලිද්දො, අප්පෙසක්ඛො, අස්සද්ධො, අප්පස්සුතො, න අත්ථඤ්ඤ, න මෙධාවී කිත්තකං...පෙ.... උපච්ඡින්නදිස්සති”ති එතෙසං සඛිගහො වෙදිතබ්බො.

චතුපරික්ඛාරාදිවණ්ණනා

341. “සුජං පග්ගණ්ඨන්තානථති එත්ත” සොණදණ්ඩසුත්තවණ්ණනායං (දී. නි .යඅට් .1.311-313) චුත්තෙසු ද්විසු විකප්පෙසු දුතියවිකප්පං නිසෙධෙන්නො “මහායාග”න්තිආදිමාහ, තෙන ච පුරොහිතස්ස සයමෙව කට්ඨජුග්ගහණජොතනෙන එවං සහත්ථා සක්කච්චං දානෙ යුත්තපයුත්තතා

ඉච්ඡිතබ්බාති දස්සෙති. එවං දුප්ඡාතස්සාති එත්ථාපි සුඡාතතාය “අනෙකංසතො අභිගභාවදස්සනමෙවිද්ධා වා හෙට්ඨහෙත්ති අග්ග්” තතයෙනවුත් සබ්බසාධාරණවසෙනෙව අත්ථො ගහෙතබ්බො. ආදිසද්දෙන හි එවං “අනජ්ඣායකස්සපෙ...දුස්සිලස්සපෙ...දුප්පඤ්ඤස්ස සංවිධානෙන පවත්තදානං කිත්තකං කාලං පවත්තිස්සතීති එතෙසං” සභිගහො දට්ඨබ්බො. තස්මාති තදුභයකාරණතො.

තිස්සොව්ධාවණ්ණනා

342. තිණ්ණං යානානන්ති දානස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානසඤ්චාතානං තිස්සන්තං භූමීනං, අවත්ථානානන්ති අත්ථො. චලන්තීති කම්පන්ති පුරිමාකාරෙත න තිට්ඨන්ති. කරණත්ථෙති තතියාවිහත්තිඅත්ථෙ. කරණීයසද්දාපෙක්ඛාය හි කත්තරි එව එතං සාම්ච්චනං, න කරණෙ. යෙභුයොන හි කරණජොතකච්චනස්ස අත්ථභාවතො අනුත්තකත්තාව කරණත්ථොති ඉධාධිජ්ජෙතො. පච්ඡානුතාපස්ස අකරණුපායං දස්සෙතුං “පුබ්බ...පෙ.... පතිට්ඨපෙනබ්බා”ති වුත්තං. තත්ථ අවලාති දළ්භා කෙනවි අසංභීරා. පතිට්ඨපෙනබ්බාති සුප්පතිට්ඨිතා කාතබ්බා. තථා පතිට්ඨාපනුපායමිති දස්සෙන්නො “එවඤ්ඤි”තිආදිමාහ. තථා පතිට්ඨාපනෙන හි යථා තං දානං සම්පති යථාධිජ්ජායං නිජ්ජප්පති, එවං ආයතිමිති විපුලඵලතාය මහජ්ඵලං හොති විජ්ජට්ඨාසාරෙන අනුපක්කිලිට්ඨභාවතො. ද්වීසු යානෙසුති යජමානයිට්ඨට්ඨානෙසු. විජ්ජට්ඨාසාරො...පෙ.... න කත්තබ්බොති අත්ථං සන්ධාය “එසෙව නයො”ති වුත්තං. මුඤ්ඤවචෙනනාති පරිච්චාගචෙනනා, තස්සා නිච්චලභාවො නාම මුත්තවාගතා පුබ්බාභිසඤ්චාරවසෙන උළාරභාවො. පච්ඡාසමනුස්සරණචෙනනාති පරචෙනනා, තස්සා පන නිච්චලභාවො “අහො මයා දානං දින්තං සාධු සුට්ඨු”ති දානස්ස සක්කච්චං පච්චචෙක්ඛණවසෙන චෙදිතබ්බො. තදුභයචෙනනානං නිච්චලකරණුපායං ඛ්‍යතිරෙකතො දස්සෙතුං “තථා...පෙ.... හොති”ති වුත්තං. තත්ථ තථා අකරොත්තස්සාති මුඤ්ඤවචෙනනං, පච්ඡාසමනුස්සරණචෙනනඤ්ඤව නිච්චලමකරොත්තස්ස, විජ්ජට්ඨාරං, උප්පාදෙන්තස්සාති වුත්තං හොති. “නාපි උළාරෙසු හොගෙසු චිත්තං නමති”ති ඉදං පන පච්ඡාසමනුස්සරණචෙනනාය එව ඛ්‍යතිරෙකතො නිච්චලකරණුපායදස්සනං. එවඤ්ඤි යථානිද්දිට්ඨනිදස්සනං උපපන්නං හොති. තත්ථ උළාරෙසු හොගෙසුති ඛෙත්තවිසෙසෙ පරිච්චාගස්ස කතත්තා ලද්ධෙසුපි උළාරෙසු හොගෙසු. නාපි චිත්තං නමති පච්ඡා විජ්ජට්ඨාසාරෙන උපක්කිලිට්ඨභාවතො. යථා කථන්ති ආහ “මහාරොරුච්ඡ”න්තිආදි. තස්ස හි සෙට්ඨිස්ස ගහපතීතො චත්ථු කොසලසංයුත්තෙ, (සං. නි. 1.131) මය්භකජාතකෙ (ජා. අට්ඨ. 3.6.මය්භකජාතකවණ්ණනා) ච ආගතං. තථා හි වුත්තං –

“භූතපුබ්බං සො මහාරාජ සෙට්ඨි ගහපති තගරසිබ්බං නාම පච්චෙකසම්බුද්ධං පිණ්ඩපාතෙන පටිපාදෙසි, ‘දෙථ සමණස්ස

පිණ්ඩපාන'න්ති වත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමි, දන්වා ව පන පච්ඡා විජ්ජට්ඨාරී අහොසි “වරමෙතං පිණ්ඩපානං දාසා වා කම්මකරා වා භුඤ්ජෙය්‍යු”’න්තිආදි.

සො කිර අඤ්ඤෙසුපි දිවසෙසු තං පච්චෙකඛුද්ධං පස්සති, දාතුං පනස්ස විත්තං න උප්පජ්ජති, තස්මිං පන දිවසෙ අයං පදුමවතියා දෙවියා තතියපුත්තො තගරසිඛී පච්චෙකඛුද්ධො ගන්ධමාදනපබ්බතෙ ඵලසමාපත්තිසුබ්බෙන චිතිනාමෙත්වා පුබ්බණ්ණසමයෙ වුට්ඨාය අනොතත්තදහෙ මුඛං ධොවිත්වා මනොසිලාතලෙ නිවාසෙත්වා කායබන්ධනං බන්ධිත්වා පත්තච්චරමාදාය අභිඤ්ඤාපාදකං ක්කානං සමාපජ්ජිත්වා ඉද්ධියා වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා නගරද්වාරෙ ඔරුය්හ චීවරං පාරුපිත්වා පත්තමාදාය නගරවාසීනං සරද්වාරෙසු සහස්සභණ්ඩිකං යපෙන්නො විය පාසාදිකෙහි අභික්කමනාදීහි අනුපුබ්බෙන සෙට්ඨිතො සරද්වාරං සම්පත්තො, තං දිවසඤ්ච සෙට්ඨි පාතොව උට්ඨාය පණීතං භොජනං භුඤ්ජිත්වා සරද්වාරකොට්ඨකෙ ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා දන්තන්තරානි සොධෙන්නො නිසින්නො භොති. සො පච්චෙකඛුද්ධං දිස්වා තං දිවසං පාතොව භුත්වා නිසින්නන්තා දානවිත්තං උප්පාදෙත්වා හරියං පක්කොසාපෙත්වා “ඉමස්ස සමණස්ස පිණ්ඩපානං දෙහී”ති වත්වා රාජුපට්ඨානත්ථං පක්කාමි. සෙට්ඨිහරියා සම්පජ්ඤ්ඤානිකා විත්තෙසි “මයා ඵත්තකෙන කාලෙන ඉමස්ස ‘දෙථා’ති වචනං න සුතපුබ්බං, දාපෙන්නොපි ව අජ්ජ න යස්ස වා තස්ස වා දාපෙති, චිතරාගදොසමොහස්ස වන්තකිලෙසස්ස ඔහිතභාරස්ස පච්චෙකඛුද්ධස්ස දාපෙති, යං වා තං වා අදන්වා පණීතං පිණ්ඩපානං දස්සාමි”ති සරා නික්ඛම්ම පච්චෙකඛුද්ධං පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා පත්තං ආදාය අත්තොනිවෙසනෙ පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදාපෙත්වා සුපරිසුද්ධෙහි සාලිතණ්ඩුලෙහි හත්තං සම්පාදෙත්වා තදනුරූපං බාදනීයං, බ්‍යඤ්ජනං, සුපෙය්‍යාඤ්ච අභිසංඛරිත්වා පත්තං පුරෙත්වා බහි ගන්ධෙහි අලඬකරිත්වා පච්චෙකඛුද්ධස්ස හත්ථෙසු පතිට්ඨපෙත්වා වන්දි. පච්චෙකඛුද්ධො “අඤ්ඤෙසමිපි පච්චෙකඛුද්ධානං සඬගහං කරිස්සාමි”ති අපරිභුඤ්ජිත්වා ව අනුමොදනං වත්වා පක්කාමි. සොපි ඛො සෙට්ඨි රාජුපට්ඨානං කත්වා ආගච්ඡන්නො පච්චෙකඛුද්ධං දිස්වා ආහ “මයං තුම්භාකං පිණ්ඩපානං දෙථා”ති වත්වා පක්කන්තා, අපි වො ලද්ධො පිණ්ඩපානො”ති? ආම, සෙට්ඨි ලද්ධොති. “පස්සාමා”ති ගීවං උක්ඛිපිත්වා ඔලොකෙසි, අථස්ස පිණ්ඩපානගන්ධො උට්ඨහිත්වා නාසපුටං පහරි. සො විත්තං සංයමෙතුං අසක්කොන්නො පච්ඡා විජ්ජට්ඨාරී අහොසි, තස්ස පන විජ්ජට්ඨාරස්ස උප්පන්නාකාරො “වරමෙත”න්තිආදිනා පාළියං වුත්තොයෙව. පිණ්ඩපානදානෙන පනෙස සත්තක්ඛන්තුං සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපන්නො, සත්තක්ඛන්තුමෙව ව සාවත්ථියං සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බන්තො, අයඤ්චස්ස සත්තමො භවො, පච්ඡා විජ්ජට්ඨාරෙන පන නාපි උලාරෙසු භොගෙසු විත්තං නමති. වුත්තඤ්ඤෙන සංයුත්තවරලඤ්ජකෙ -

“යං ඛො සො මහාරාජ සෙට්ඨී ගහපති දත්වා පච්ඡා විජ්ජට්ඨාරී අහොසි ‘වරමෙනං පිණ්ඩපාතං දාසා වා කම්මකරා වා භුඤ්ජෙය්‍යු’න්ති, තස්ස කම්මස්ස විපාකෙන නාස්සුළාරාය භත්තභොගාය විත්තං නමති, නාස්සුළාරාය වත්ථභොගාය, යානභොගාය, නාස්සුළාරානං පඤ්චන්තං කාමගුණානං භොගාය විත්තං නමති”ති (සං. නි. 1.131).

මය්භකජාතකෙපි වුත්තං -

“ඉති මහාරාජ ආගන්තුකසෙට්ඨී තගරසිඛිපච්චෙකබුද්ධස්ස දින්නපච්චයෙන බහුං ධනං ලභි, දත්වා අපරවෙනනං පණීතං කාතුං අසමත්ථතාය පණීතෙ භොගෙ භුඤ්ජිතුං නාසක්ඛි”ති (ජා. අට්ඨ. 3.6.මය්භකජාතකවණ්ණනා).

භාතු පනෙස එකං පුත්තං (ධ. ප. අට්ඨ. 2.354) සාපතෙය්‍යස්ස කාරණා ජීවිතං වොරොපෙසි, තෙන කම්මෙන බහුති වස්සානි නිරයෙ පච්චිත්ථ, සත්තක්ඛන්තුඤ්ච අපුත්තකො ජාතො, ඉදානිපි තෙනෙව කම්මෙන මහාරොරුචං උපපන්නො. තෙන වුත්තං “මහාරොරුචං උපපන්නස්ස සෙට්ඨීගහපතිනො වියා”ති, පුරිමපච්ඡිමවෙනනාවසෙන චෙත්ථ අත්ථො වෙදිතඛිබ්බො. එකා හි වෙනනා ද්වෙ පටිසන්ධියො න දෙතිති.

දසආකාරවණ්ණනා

343. ආකරොති අත්තනො අනුරූපතාය සමරියාදපරිච්ඡෙදං එලං නිබ්බත්තෙතීති ආකාරො, කාරණන්ති ආහ “දසහි කාරණෙහි”ති. මරියාදත්ථො හෙත්ථ ආ-සද්දො. න දුස්සීලෙස්වෙව, අථ ඛො සීලවත්තෙසුපි විජ්ජට්ඨාරං උජ්ජාදෙස්සති. තදුහයෙපි න උජ්ජාදෙතඛිබ්බොති හි දස්සෙතුං අපි-සද්දෙන, පි-සද්දෙන වා සම්පිණ්ඩනං කරොති. පටිග්ගාහකතොව උජ්ජජ්ජතීති බලවතරං විජ්ජට්ඨාරං සන්ධාය වුත්තං, දුබ්බලො පන දෙය්‍යාධම්මතො, පරිවාරජනතොපි උජ්ජජ්ජතෙව. උජ්ජජ්ජිතුං යුත්තන්ති උජ්ජජ්ජනාරහං. විජ්ජට්ඨාරම්පි විනොදෙසීති සම්බන්ධො. තෙසංයෙවාති පාණාතිපාතීනමෙව. යජනං නාමෙත්ථ දානමෙවාධිප්පෙතං, න අග්ගිජුහනන්ති ආහ “දෙතු භව”න්ති. විස්සජ්ජතුති මුත්තවාගවසෙන චජතු. අබ්භන්තරන්ති අජ්ඣන්තං සකසන්තානෙ.

සොළසාකාරවණ්ණනා

344. අනුමතිපක්ඛාදයො එව හෙට්ඨා යඤ්ඤස්ස වත්ථුං කත්වා “සොළසපරික්ඛාරා”ති වුත්තා, ඉධ පන සන්දස්සනාදිවසෙන අනුමොදනාය ආරද්ධන්තා වුත්තං “සොළසහි ආකාරෙහි”ති. දස්සෙත්වාති අත්තනො දෙසනානුභාවෙන පච්චක්ඛමිව එලං දස්සෙත්වා, අනෙකවාරං පන දස්සනතො “දස්සෙත්වා දස්සෙත්වා”ති බ්‍යාපනවචනං, තදෙව ආභුසො මෙධනට්ඨෙන ආමෙඪිතවචනන්ති ආවරියෙන (දී. නි. ටී. 1.344) වුත්තං.

“සමාදපෙත්වා සමාදපෙත්වා”තිආදියුපි එසෙව නයො. තමත්ථන්ති දානඵලවසෙන කම්මඵලසම්බන්ධමත්ථං. සමාදපෙත්වාති සුතමත්තං අකත්වා යථා රාජා තමත්ථං සම්මදෙව ආදියති විත්තෙ කරොන්තො සුග්ගහිතං කත්වා ගණ්හාති, තථා සක්කච්චං ආදාපෙත්වා.

“විජ්ජපිසාරවිනොදනෙනා”ති ඉදං නිදස්සනමත්තං. ලොභදොසමොහඉස්සාමච්ඡරියමානාදයොපි හි දානවිත්තස්ස උපක්කිලෙසා, තෙසං විනොදනෙනපි තං වොදාපිතං සමුත්තෙජ්ජිතං නාම හොති තික්ඛවිසදභාවාපත්තිනො, ආසන්නතරභාවතො පන විජ්ජපිසාරවිනොදනමෙව ගහිතං. පවත්තිතෙ හි දානෙ තස්ස සම්භවොති. යාථාවතො විජ්ජමානෙහි ගුණෙහි හට්ඨපහට්ඨභාවාපාදනං සම්පහංසනන්ති ආහ “සුන්දර”න්තිආදි. ධම්මතොති සච්චතො. තදත්ථමෙව දස්සෙතුං “ධම්මෙන සමෙන කාරණෙනා”ති වුත්තං. සච්චඤ්ඤි ධම්මතො අනපෙතත්තා ධම්මං, උපසම්චරියභාවතො සමං, යුත්තභාවෙන කාරණන්ති ච වුච්චති.

345. තස්මිං යඤ්ඤෙ රුක්ඛතිණුච්ඡෙදොපි නාම නාහොසි, කුතො පාණුවධොති පාණුවධාභාවස්සෙව දළ්භිකරණත්ථං, සබ්බසො විපරිතග්ගාහෙහි අවිදුසිතතාදස්සනත්ථඤ්ඤෙව පාළියං “නෙව ගාවො හඤ්ඤිංසු”තිආදිති වත්වාපි “න රුක්ඛා ඡිජ්ජිංසු”තිආදි වුත්තන්ති දස්සෙන්නො “යෙ යුපනාමකෙ”තිආදිමාහ. බරිහිසත්ථායාති පරිච්ඡෙදත්ථාය. වනමාලාසඬ්ඛෙපෙනාති වනපුජ්ජෙහි ගන්ධිතමාලානියාමෙන. එවං ආචරියෙන (දී. නි. ටී. 1.345) වුත්තං, වනපන්තිආකාරෙනාති අත්ථො. භූමියං වා පත්ථරන්තිති වෙදිභූමිං පරික්ඛිපන්නා තත්ථ තත්ථ පත්ථරන්ති. මන්තාදිනා හි පරිසඬ්ඛතා භූමි වින්දති අස්ස ලාභසක්කාරෙති කත්වා “වෙදී”ති වුච්චති. තෙපි රුක්ඛා තෙපි දබ්බාති සම්බන්ධො, කම්මකත්තා චෙතං ද්වයං, අභිහිතකම්මං වා. වත්තිච්ඡාය හි යථාසත්තිං කාරකා භවන්ති. වුත්තනයෙන පාණුවධාභාවස්ස දළ්භිකරණත්ථං, විපරිතග්ගාහෙන අවිදුසිතභාවදස්සනත්ථඤ්ඤෙවත්ති දස්සෙති කිං පනා”තිආදිනා. අන්තොගෙහදාසො අන්තොජාතො. ආදිසද්දෙන ධනක්කිතකරමරානිතසාමංදාසබ්බපග්ගානං සඬ්ඛගහො. පුබ්බමෙවාති හතිකරණතො පගෙව. ධනං ගහෙත්වාති දිවසෙ දිවසෙ යථාකම්මං ගහෙත්වා. හත්තචෙතනන්ති දෙවසිකං හත්තඤ්ඤෙව මාසිකාදිපරිබ්බයඤ්ඤෙව. වුත්තොවායමත්ථො. තජ්ජිතාති සන්තජ්ජිතා. පරිකම්මානීති සබ්බභාගියාති කම්මානී, උච්චාවචාති කම්මානීති අත්ථො. පියසමුදාචාරෙනෙවාති ඉට්ඨවචනෙනෙව. යථානාමවසෙනෙවාති පාකටනාමානුරූපෙනෙව. සජ්ජිතෙලනවනීතදධිමධුචාණිතෙන වෙවාති එත්ථ ච-සද්දො අවුත්තසමුච්චයත්ථො, තෙන පණිතපණිතානං නානජ්ජකාරානං බාදනීයභොජනීයාදීනඤ්ඤෙව වත්ථයානමාලාගන්ධවිලෙපනසෙය්‍යාවසථාදීනඤ්ඤෙව සඬ්ඛගහො දට්ඨබ්බො,

තෙනාහ “පණ්ණෙනි සප්පිතෙලාදිසම්මිස්සෙහෙවා”තිආදි. තස්ස තස්ස කාලස්ස අනුරූපෙනි යාගු...පෙ.... පානකාදීහිති සම්බන්ධො. සප්පිආදීනන්ති සප්පිආදීහි.

346. පටිසාමෙතබ්බතො, අත්තනො අත්තනො සන්තකභාවතො ච සං නාම ධනං වුව්චති, තස්ස පතීති සපති නිග්ගහිතලොපෙන, ධනවා, දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකහිතාවහත්තා තස්ස හිතන්ති සාපතෙය්‍යං, තදෙව ධනං. තෙනාහ “පඤ්ඤා ධන”න්ති. අක්ඛයධම්මමෙවාති අඛයසභාවමෙව. ගාමභාගෙනාති සංකිත්තනවසෙන ගාමෙ වා ගහෙනබ්බභාගෙන, එවං ආවරියෙන (දී. නි. ටී. 1.346) වුත්තං, පච්චෙකං සභාගගාමකොට්ඨාසෙනාතිපි අත්ථො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො.

347. යඤ්ඤාචාටස්ස බණ්ණාචාටස්ස අස්සමෙධාදියඤ්ඤායජනට්ඨානස්සෙතං අධිවචනං, තබ්බොභාරෙන පන ඉධ දානසාලාය එව, තාය ච පුරත්ථිමනගරද්වාරෙ කතාය පුරත්ථිමභාගෙ එවාති අත්ථං දස්සෙති “පුරත්ථිමතො නගරද්වාරෙ”තිආදිනා. තං පන යානං රඤ්ඤො දානසාලාය නාතිදුරෙ එවාති ආහ “යථා”තිආදි. යතො තත්ථ පාතරාසං භුඤ්ඤිත්වා අකිලන්තරූපායෙව සායන්තෙ රඤ්ඤො දානසාලං සම්පාපුණන්ති. “දක්ඛිණෙන යඤ්ඤාචාටස්සා”තිආදිසුපි එසෙව නයො. යාගුං පිච්චිත්වාති හි යාගුසීසෙන පාතරාසභොජනමාහ.

348. මධුරන්ති සාදුරසං. උපරි වත්තබ්බමත්ථන්ති “අපිව මෙ හො එවං හොති”තිආදිනා වුව්චමානමත්ථං. පරිභාරෙනාති හගවන්තං ගරුං කත්වා අගාරවපරිභාරෙන, උජුකභාවාපනයනෙන වා, උජුකවුත්තිං පරිහරිත්වා වඩ්ඪකවුත්තියාව යථාචිත්තිතමත්ථං පුච්ඡන්තො එවමාහාති වුත්තං හොති. තෙනාහ “උජුකමෙව පුච්ඡයමානො අගාරවො විය හොති”ති.

නිව්චදානඅනුකූලයඤ්ඤාවණ්ණනා

349. උට්ඨායාති දානෙ උට්ඨානවීරියමාහ, සමුට්ඨායාති තස්ස සාතච්චකිරියං. කසිවාණිජ්ජාදිකම්මානි අකරොත්තො දලිද්දියාදිඅනත්ථාපත්තියා නස්සිස්සතීති අධිප්පායො. අප්පසම්භාරතරො චෙව මහප්ඵලතරො වාති සඬබ්බෙපතො අට්ඨකථායං වුත්තො පාළියං පන “අප්පත්ථතරො ච අප්පසමාරම්භතරො ච මහප්ඵලතරො ච මහානිසංසතරො වා”ති පායො. තත්ථ අප්පසම්භාරතරොති අතිවිය පරිත්තසම්භාරො, අසමාරබ්භියසම්භාරො. අප්පත්ථතරොති පන අතිවිය අප්පකිච්චො, අත්ථො චෙත්ථ කිච්චං, ත්ථ-කාරස්ස ට්ඨ-කාරං කත්වා “අප්පට්ඨතරො”තිපි පායො. සම්මා ආරභියති යඤ්ඤො එතෙනාති සමාරම්භො, සම්භාරසම්භරණවසෙන පවත්තසත්තපිළා, අප්පො සමාරම්භො එතස්සාති තථා, අයං පනාතිසයෙනාති අප්පසමාරම්භතරො. විපාකසඤ්ඤිතං මහන්තං සදිසං ඵලමෙතස්සාති මහප්ඵලො, අයං

පනාතිසයෙනාති මහප්ඵලතරො. උදයසඤ්ඤිතං මහත්තං නිස්සන්දාදිඵලමෙතස්සාති මහානිසංඝො, අයං පනාතිසයෙනාති මහානිසංඝතරො. ධූවදානානීති ධූවානි ථීරානි අවිච්ඡින්නානි කත්වා දාතබ්බදානානි. නිව්වහත්තානීති එත්ථ හත්තසීසෙන චතුපච්චයග්ගහණං. අනුකුලයඤ්ඤානීති අනුකුලං කුලානුක්කමං උපාදාය දාතබ්බදානානි. තෙනාහ “අම්භාක”න්තිආදි. යාති පවත්තෙතබ්බානි, තාති අනුකුලයඤ්ඤානි නාමාති යොජෙතබ්බං. නිබද්ධදානානීති නිබන්ධෙන්වා නියමෙන්වා පවෙණිවසෙන පවත්තිතදානානි.

හත්ථීදන්තෙන කතා දන්තමයසලාකා, යත්ථ දායකානං නාමං අඬිකන්ති, ඉමිනා තං නිව්වහත්තං සලාකදානවසෙනාති දස්සෙති. තං කුලන්ති අනාථපිණ්ඩිකකුලං. දාලිද්දියෙනාති දලිද්දහාවෙන. “එකසලාකතො උද්ධං දාතුං නාසක්ඛී”ති ඉමිනා එකෙනපි සලාකදානෙන නිබද්ධදානං උපවිච්ඡන්දිතුමදන්වා අනුරක්ඛණමාහ. රඤ්ඤොති සෙනවාහනරඤ්ඤො.

ආදීනි වත්වාති එත්ථ ආදිසද්දෙන “කස්මා සෙනො විය මංසපෙසිං පක්ඛන්දිත්වා ගණ්භාසී”ති එවමාදීනං සමසමදානෙ උස්සුක්කනවචනානං සඬිගහො. ගලග්ගාහාති ගලග්ගහණං. “කම්මච්ඡෙදවසෙනා”ති ඉමිනා අත්තනො අත්තනො කම්මොකාසාදානම්පි පිළායෙවාති දස්සෙති. සමාරම්භසද්දො චෙත්ථ පිළනත්ථොති ආහ “පිළාසඬිබාතො සමාරම්භො”ති. පුබ්බවෙනනාමුඤ්චවෙනනාඅපරවෙනනාසම්පත්තියා දායකවසෙන තීණි අඬිගානි, වීතරාගතාවීතදොසතාවීතමොහතාපටිපත්තියා දක්ඛිණෙයාවසෙන ච තීණිති එවං ඡළඬිගසමන්තාගතා හොති දක්ඛිණා, ඡළඬිගුත්තරෙ නන්දමාතාසුත්තඤ්ච (අ. නි. 6.37) තස්සත්ථස්ස සාධකං. අපරාපරං උප්පජ්ජනකවෙනනාවසෙන මහානදී විය, මහොඝො විය ච ඉතො විතො ච අභිසන්දිත්වා පක්ඛන්දිත්වා පවත්තිතො පුඤ්ඤමෙව පුඤ්ඤාභිසන්දො. තථාච්චන්ති පමාණස්ස කාතුං අසුකරත්තමාහ. කාරණමහත්තෙන ඵලමහත්තම්පි වෙදිතබ්බං උපරි නජ්ජා වුට්ඨියා මහොඝො වියාති වුත්තං “තස්මා”තිආදි.

350. නවනවොති සබ්බදා අභිනවො, දිවසෙ දිවසෙ දායකස්ස ඛ්‍යාපාරාපජ්ජනතො කිච්චපරියොසානං නත්ථීති වුත්තං “එකෙනා”තිආදි. යථාරද්ධස්ස ආවාසස්ස කතිපයෙනාපි කාලෙන පරිසමාපෙතබ්බතො කිච්චපරියොසානං අත්ථීති ආහ “පණ්ණසාල”න්තිආදි. මහාවිහාරෙපි කිච්චපරියොසානස්ස අත්ථීතාඋපායං දස්සෙතුං “එකචාරං ධනපරිච්චාගං කත්වා”ති වුත්තං. සුත්තන්තපරියායෙනාති සබ්බාසවසුත්තන්තාදිපාලිනයෙන. නවානිසංඝාති සීතපටිසාතාදයො පටිසල්ලානාරාමපරියොසානා යථාපච්චවෙක්ඛණං ගණිතා නව උදයා, අප්පමත්තතාය වෙනෙ වුත්තා.

යස්මා පන ආවාසං දෙන්තෙන නාම සබ්බමපි පච්චයජාතං දින්නමෙව හොති. යථාහ සංයුත්තාගමවරලඤ්ජකෙ “සො ච සබ්බදදො හොති යො දදාති උපස්සය”න්ති (සං. නි. 1.42), සදා පුඤ්ඤපච්චිසනුපායඤ්ච එතං. චුත්තඤ්ඤි තත්ථෙව “යෙ දදන්ති උපස්සයං, තෙසං දිවා ච රත්තො ච, සදා පුඤ්ඤං පච්චිසන්ති”ති (සං. නි. 1.47) තථා හි ද්වෙ තයො ගාමෙ පිණ්ඩාය වරින්වා කිඤ්චි අලද්ධා ආගතස්සාපි ඡායුදකසම්පන්නං ආරාමං පවිසිත්වා නහායින්වා පතිස්සයෙ මුහුත්තං නිපජ්ජිත්වා උට්ඨාය නිසින්නස්ස කායෙ බලං ආහරින්වා පක්ඛිත්තං විය හොති. ඛනි විවරන්තස්ස ච කායෙ වණ්ණදාතු වාතාතපෙහි කිලමති, පතිස්සයං පවිසිත්වා ද්වාරං පිටාය මුහුත්තං නිපන්නස්ස විසභාගසන්නති වූපසම්මති, සභාගසන්නති පතිට්ඨාති, වණ්ණදාතු ආහරින්වා පක්ඛිත්තා විය හොති. ඛනි විවරන්තස්ස ච පාදෙ කණ්ටකො විජ්ඣති, බාණු පහරති, සරීසපාදිපරිස්සයා වෙව වොරහයඤ්ච උප්පජ්ජති, පතිස්සයං පවිසිත්වා ද්වාරං පිටාය නිපන්නස්ස සබ්බෙ තෙ පරිස්සයා න හොන්ති, සජ්ඣායන්තස්ස ධම්මපිනිසුඛං, කම්මට්ඨානං මනසි කරොන්තස්ස උපසම්පුබ්බඤ්ච උප්පජ්ජති ඛනිද්ධා වික්ඛෙපාභාවතො. ඛනි විවරන්තස්ස ච කායෙ සෙදා මුච්චන්ති අක්ඛිති එන්දන්ති, සෙනාසනං පවිසනක්ඛණෙ මඤ්චපීඨාදීනි න පඤ්ඤායන්ති, මුහුත්තං නිපන්නස්ස පන අක්ඛිපසාදො ආහරින්වා පක්ඛිත්තො විය හොති, ද්වාරවාතපානමඤ්චපීඨාදීනි පඤ්ඤායන්ති. එතස්මිඤ්ච ආවාසෙ වසන්නං දිස්වා මනුස්සා චතුහි පච්චයෙහි සක්කච්චං උපට්ඨහන්ති. තෙන චුත්තං “ආවාසං දෙන්තෙන...පෙ.... හොති”ති “සදා පුඤ්ඤපච්චිසනුපායඤ්ච එතං”න්ති ච, තස්මා එතෙ යථාචුත්තා සබ්බමපි ආනිසංසා වෙදිතබ්බා.

ඛන්ධකපරියායෙනාති සෙනාසනක්ඛන්ධකෙ (වුළුව. 294)
ආගතවිනයපාළිනයෙන. තත්ථ හි ආගතා -

“සීතං උණ්භං පටිහන්ති, තතො වාළමිගාති ච;
සරීසපෙ ච මකසෙ, සිසිරෙ වාපි වුට්ඨියො.

තතො වාතාතපො සොරො, සඤ්ජාතො පටිහඤ්ඤති;
ලෙණත්ථඤ්ච සුඛත්ථඤ්ච, ඤායිතුඤ්ච විපස්සිතුං.

විහාරදානං සච්ඡස්ස, අග්ගං බුද්ධෙන වණ්ණිතං;
තස්මා හි පණ්ඩිතො පොසො, සම්පස්සං අත්ථමත්තතො.

විහාරෙ කාරයෙ රම්මෙ, වාසයෙත්ථ බහුස්සුතෙ;
තෙසං අන්තඤ්ච පානඤ්ච, වත්ථසෙනාසනාති ච.

දදෙය්‍ය උජුභුතෙසු, විජ්ජසන්නෙන චෙතසා;
තෙ තස්ස ධම්මං දෙසෙන්නි, සබ්බදුක්ඛපනුදනං;
යං සො ධම්මං ඉධඤ්ඤාය, පරිනිබ්බාති අනාසවො”ති. -

රාජගහපෙට්ඨාදීනං විහාරදානෙන අනුමොදනාගාථායො පෙය්‍යාලවසෙන දස්සිතා. තත්ථ සීතං උණ්හන්ති උතුච්ඡභාගවසෙන චුත්තං. සිසිරෙ වාපි චූට්ඨියොති එත්ථ සිසිරොති සම්ප්‍රසිතකවාතො චූච්චති. චූට්ඨියොති උජ්‍ජකමෙඝචූට්ඨියො එව. එතාති සබ්බාති “පටිහන්ති”ති ඉමිනාව පදෙන යොජෙතබ්බාති.

පටිහඤ්ඤති විහාරෙන පටිහඤ්ඤති. ලෙණත්ථන්ති නිලියනත්ථං. සුඛත්ථන්ති සිතාදිපරිස්සයාභාවෙන සුඛවිහාරත්ථං. “කුමාරිකුඤ්ච විපස්සිතු”න්ති ඉදම්පි පදද්වයං “සුඛත්ථඤ්චා”ති ඉමිනාව පදෙන යොජෙතබ්බං. ඉදඤ්චි චුත්තං හොති – සුඛත්ථඤ්ච විහාරදානං, කතමසුඛත්ථං? කුමාරිකු, විපස්සිතුඤ්ච යං සුඛං තදත්ථං. අථ වා පරපදෙනපි යොජෙතබ්බං – කුමාරිකුඤ්ච විපස්සිතුඤ්ච විහාරදානං, “ඉධ කුමාරිස්සති විපස්සිස්සති”ති දදතො විහාරදානං සඬ්ඝස්ස අග්ගං බුද්ධෙන වණ්ණිතං. චුත්තඤ්ඤතං “සො ව සබ්බදදො හොති, යො දදාති උපස්සය”න්ති (සං. නි. 1.42).

යස්මා ව අග්ගං වණ්ණිතං, තස්මා හි පණ්ඩිතො පොසොති ගාථා. වාසයෙත්ථ බ්‍රහ්මස්සුතෙති එත්ථ විහාරෙ පරියත්තිබ්‍රහ්මස්සුතෙ ව පටිවෙධබ්‍රහ්මස්සුතෙ ව වාසෙය්‍ය. තෙසං අන්තඤ්චාති යං තෙසං අනුච්ඡවිකං අන්තඤ්ච පානඤ්ච වත්ථාති ව මඤ්චපීඨාදියෙනාසනාති ව, තං සබ්බං තෙසු උජ්ඣුතෙසු අකුට්ඨිත්තෙසු. දදෙය්‍යාති නිදහෙය්‍ය. තඤ්ච බො විජ්ජසන්නෙන චෙතසා, න චිත්තජ්ජසාදං විරාධෙත්වා. එවං විජ්ජසන්නචිත්තස්ස හි තෙ තස්ස ධම්මං දෙසෙත්ති...පෙ.... පරිනිබ්බාති අනාසවොති අයමෙත්ථ අට්ඨකථානායො.

අයං පන ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන (දී. නි. ටී. 1.350) වෙව ආචරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙන (සාරත්ථ. ටී. 3.295) ව සංවණ්ණිතො ටිකානායො – සීතන්ති අජ්ඣාත්තං ධාතුක්ඛොභවසෙන වා බහිද්ධා උතුච්ඡරිණාමවසෙන වා උජ්ජජ්ජනකසීතං. උණ්හන්ති අග්ගිසන්තාපං, තස්ස වනධාහාදීසු සම්භවො දට්ඨබ්බො. පටිහන්ති පටිබාධති යථා තද්වග්ගවසෙන කායචිත්තානං බාධනං න හොති, එවං කරොති. සීතුණ්හබ්බාහතෙ හි සරිරෙ වික්ඛිත්තවිත්තො හික්ඛු යොනියො පදහිතුං න සක්කොති, වාළුමිගානීති සිහබ්‍යග්ගාදිවණ්ඩමිගෙ. ගුත්තසෙනාසනඤ්චි ආරඤ්ඤකම්පි පවිසිත්වා ද්වාරං පිධාය නිසින්නස්ස තෙ පරිස්සයා න හොන්ති. සරීපපෙති යෙ කෙච්ඡරන්තෙ ගච්ඡන්තෙ දීඝජාතිකෙ සජ්ජාදිකෙ. මකසෙති නිදස්සනමත්තමෙතං, ටංසාදීනම්පි එතෙනෙව සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො. සිසිරෙති සිසිරකාලවසෙන, සත්තාහවද්දලිකාදිවසෙන ව උජ්ජන්තෙ සිසිරසම්ඵස්සෙ. චූට්ඨියොති යදා තදා උජ්ජන්තා වස්සචූට්ඨියො පටිහන්තිති යොජනා.

වාතාතපො ඝොරොති රුක්ඛගච්ඡාදීනං. උම්මුලහඤ්ජනාදිවසෙන පවත්ති යා ඝොරො සරජඅරජාදිහෙදො වාතො වෙව ගිම්හපරිලාහසමයෙසු උජ්ජත්ති යා ඝොරො සුරියාතපො ව පටිහඤ්ඤති පටිබාහීයති. ලෙණත්ථන්ති නානාරම්මණතො චිත්තං නිවත්තෙත්වා පටිසල්ලානාරාමත්ථං. සුඛත්ථන්ති චුත්තපරිස්සයාභාවෙන ඵාසුචිභාරත්ථං. කුමාසිතුන්ති අට්ඨතිංසාය ආරම්මණෙසු යත්ථ කත්ථවි චිත්තං උපනිබන්ධිත්වා උපනිජ්ඣාසිතුං. විපස්සිතුන්ති අනිච්චාදිතො සඬබ්බායෙර සම්මසිතුං.

විහාරෙති පතිස්සයෙ. කාරයෙති කාරාපෙය්‍ය. රම්මෙති මනොරමෙ නිවාසසුඛෙ. වාසයෙත්ථ බහුස්සුතෙති කාරෙත්වා පන එත්ථ විහාරෙ බහුස්සුතෙ සීලවත්තෙ කල්‍යාණධම්මෙ නිවාසෙය්‍ය, තෙ නිවාසෙත්තො පන තෙසං බහුස්සුතානං යථා පච්චයෙහි කිලමටො න භොති, එවං අන්තඤ්ච පානඤ්ච වත්ථසෙනාසනානි ව දදෙය්‍ය උජ්ඣුතෙසු අජ්ඣාසයසම්පන්නෙසු කම්මකම්මඵලානං, රතතත්තයගුණානඤ්ච සද්දහනෙන විජ්ජසන්නෙන වෙතසා.

ඉදානි ගහට්ඨපබ්බජිතානං අඤ්ඤමඤ්ඤපකාරිතං දස්සෙතුං. “තෙ තස්සා”ති ගාථමාහ. තත්ථ තෙති බහුස්සුතා. තස්සාති උපාසකස්ස. ධම්මං දෙසෙත්තිති සකලවට්ටදුක්ඛපනුදනං සද්ධම්මං දෙසෙත්ති. යං සො ධම්මං ඉධඤ්ඤායාති සො උපාසකො යං සද්ධම්මං ඉමස්මිං සාසනෙ සම්මාපටිපජ්ජනෙන ජානිත්වා අග්ගමග්ගාධිගමනෙන අනාසවො හුත්වා පරිනිබ්බාති එකාදසග්ගිච්ඡසමෙන සිති භවතීති.

සීතපටිසාතාදිකා විපස්සනාවසානා තෙරස, අන්තාදිලාභො, ධම්මස්සවනං, ධම්මාවබ්බොධො, පරිනිබ්බානන්ති එවමෙත්ථ සත්තරස ආනිසංසා චුත්තා.

පටිග්ගහණකානං විහාරවසෙන උජ්ජන්නඵලානුරූපමිති දායකානං විහාරදානඵලං වෙදිතබ්බං. යෙහුයෙය්‍ය හි කම්මසරික්ඛකඵලං ලහන්තීති ආහ “තස්මා”තිආදි. “සඬසස්ස පන පරිච්චත්තත්තා”ති ඉමිනා සඬසිකවිහාරමෙව පධානවසෙන වදති, සඬසිකවිහාරො නාමෙස වාතුද්දිසං සඬසං උද්දිස්ස කතවිහාරො, යං සන්ධාය පදභාජනීයං චුත්තං. “සඬසිකො නාම විහාරො සඬසස්ස දින්නො භොති පරිච්චත්තො”ති. යත්ථ හි වෙනියං පතිට්ඨිතං භොති, ධම්මස්සවනං කරියති, චතුහි දිසාහි භික්ඛු ආගන්ත්වා අජපටිපුච්ඡිත්වායෙව පාදෙ ධොවිත්වා කුඤ්චිකාය ද්වාරං විවරිත්වා සෙනාසනං පටිජග්ගිත්වා යථාඵාසුකං ගච්ඡන්ති, සො අන්තමසො චතුරතනිකාපි පණ්ණසාලා භොතු, වාතුද්දිසං සඬසං උද්දිස්ස කතවිහාරොත්ථෙව චුච්චති.

351. ලොහං නිග්ගණ්හිතුං අසක්කොන්තස්ස දුජ්ජපරිච්චජා. “එකභික්ඛුස්ස වා”තිආදි උපාසකානං තථා සමාදානෙ ආවිණ්ණං, දළ්භතරං

සමාදානඤ්ච දස්සෙතුං වුත්තං, සරණං පන තෙසං සාමං සමාදින්නමපි සමාදින්නමෙව හොති”ති වදන්ති. සඬ්ඝස්ස වා ගණස්ස වා සන්තිකෙති යොජනා. තත්ථාති යථාගහිතෙ සරණෙ, “තස්සා”තිපි පාඨො, යථාගහිතසරණස්සාති අත්ථො. නත්ථි පුනස්පුනං කත්තබ්බතාති විඤ්ඤාජාතිකෙ සන්ධාය වුත්තං. විඤ්ඤාජාතිකානමෙව හි සරණාදිඅත්ථකොසල්ලානං සුවණ්ණසට්ඨෙ සීහවසා විය අකුප්පං සරණගමනං තිට්ඨති. “ජීවිතපරිව්වාගමයං පුඤ්ඤ”න්ති ව ඉදං “සට්ඨෙ ත්වං යථාගහිතං සරණං න හින්දිස්සති, එවාහං තං මාරෙමි”ති කාමං කොචි තිණ්හෙන සත්ථෙත ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, තථාපි “නෙවාහං බුද්ධං ‘න බුද්ධො’ති, ධම්මං ‘න ධම්මො’ති, සඬ්ඝං ‘න සඬ්ඝො’ති වදාමි”ති දළ්භතරං කත්වා ගහිතසරණස්ස වසෙන වුත්තං. “සග්ගසම්පත්තිං දෙනි”ති නිදස්සනමත්තමෙතං. එලානිසංසාති පනස්ස සරණගමනවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 1.250 සරණගමනකථා) වුත්තානෙව.

352. වක්ඛමානනායෙන වෙරහෙතුතාය වෙරං වුව්වති පාණාතිපාතාදිපාපධම්මො, තං මණති “මයි ඉධ ධීතාය කථමාගච්ඡසී”ති තජ්ජෙන්නී විය නිවාරෙතීති වෙරමණී, තතො වා පාපධම්මතො විරමති එතායාති “විරමණී”ති වත්තබ්බෙ නිරුත්තිනායෙන ඉ-කාරස්ස එ-කාරං කත්වා “වෙරමණී”ති වුත්තං. බුද්දකපායට්ඨකථායං පනාහ “වෙරමණිසික්ඛාපදං, විරමණිසික්ඛාපදන්ති ද්විධාසජ්ඣායං කරොන්ති”ති (බු. පා. අට්ඨ. සාධාරණවිභාවනා) කුසලචිත්තසම්පයුත්තාවෙන්ථ විරති අධිජ්ජෙතා, න එලසම්පයුත්තා යඤ්ඤාධිකරණතො. අසමාදින්නසීලස්ස සම්පත්තතො යටුපට්ඨිතවිතික්කමිතබ්බවත්ථුතො විරති සම්පත්තවිරති. සමාදානවසෙන උජ්ජන්තා විරති සමාදානවිරති. සෙතු වුව්වති අරියමග්ගො, තජ්ජරියාපන්තා හුත්වා පාපධම්මානං සමුච්ඡෙදවසෙන ඝාතනජ්ජවත්තා විරති සෙතුඝාතවිරති. අඤ්ඤත්‍ර “සමුච්ඡෙදවිරතී”තිපි වුත්තා. ඉදානි තා සරූපතො දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං. ඡාති...පෙ.... දීනීති අපදිසිතබ්බජාතිගොත්තකුලාදීති. ආදිසද්දෙන වයබාහුසව්වාදීනං සඬ්ගහො. පරිහරතීති අවිතික්කමවසෙන පරිවජ්ජෙති, සීහලදීපෙ වක්කනඋපාසකස්ස විය සම්පත්තවිරති වෙදිතබ්බො.

“පාණං න හනාමි”තිආදීසු ආදයත්ථෙත ඉති-සද්දෙන, විකජ්ජත්ථෙත වා-සද්දෙන වා “අදින්නං නාදියාමි, අදින්නාදානා විරමාමි, වෙරමණිං සමාදියාමි”ති එවමාදීනං පච්චෙකමත්ථානං සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො. එවඤ්ච කත්වා “සික්ඛාපද” මිච්චෙව අවත්වා “සික්ඛාපදානී”ති වුත්තං. පාණාතිපාතා වෙරමණින්ති සම්බන්ධො. සමාදියාමිති සම්මා ආදියාමි, අවිතික්කමාධිජ්ජායෙන, අබණ්ඩා’ ඡිද්දා’ කම්මාසා’ සබලකාරිතාය ව ගණ්හාමිති වුත්තං හොති. උත්තරවඩ්ඪමානපබ්බතවාසිඋපාසකස්ස (ම. නි. අට්ඨ. 1.89 කුසලකම්මපථවණ්ණනා; සං. නි. අට්ඨ. 2.2.109-111; ධ. ස. අට්ඨ. කුසලකම්මපථවණ්ණනා) විය සමාදානවිරති වෙදිතබ්බො.

මග්ගසම්පයුත්තාති සම්මාදිට්ඨියාදිමග්ගසම්පයුත්තා. ඉදානි තත්ථා තත්ථාගතෙසු ධම්මතො, කොට්ඨාසතො, ආරම්මණතො, වෙදනාතො, මූලතො, ආදානතො, හෙදතොතිආදිනා අනෙකඛා විනිච්ඡයෙසු සඬ්ඛෙපෙනෙව ආරම්මණතො විනිච්ඡයං දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං. පුරිමා ද්වෙති සම්පත්තසමාදානවිරතියො. “ජීවිතින්ද්‍රියාදිවත්ථු”ති පරමත්ථතො පාණො වුත්තො, පඤ්ඤත්තියො පන “සත්තාදිවත්ථු”ති වත්තබ්බං, එවඤ්ඤි “සත්තෙයෙව ආරහිත්ථා පාණාතිපාතා, අබ්‍රහ්මවරියා ච විරමති”ති (බු. පා. අට්ඨ. එකතානානතාදිවිනිච්ඡය) බුද්දකාගමට්ඨකථාවචනෙන සංසන්දති සමෙතීති. ආදිසද්දෙන චෙත්ථ සත්තසඬ්ඛාරවසෙන අදින්නවත්ථු, තථා ථොට්ඨබ්බවත්ථු, විතථවත්ථු, සඬ්ඛාරවසෙනෙව සුරාමෙරයවත්ථුති එතෙසං සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො. තං ආරම්මණං කත්ථා පවත්තන්තීති යථාවුත්තං විනික්කමවත්ථුං ආලම්බිත්ථා විනික්කමනචෙතනාසඬ්ඛාතවිරම්තබ්බවත්ථුතො විරමණවසෙන පවත්තන්ති. පච්ඡිමාති සෙතුසාතවිරති. නිබ්බානාරම්මණොච තථාපි කිච්චසාධනතො. ඉමිනා පන තත්ථෙව ආගතෙසු තිසු ආවරියවාදෙසු ද්වෙ පටිබාහිත්ථා එකස්සෙවානුජානනං වෙදිතබ්බං.

“සම්පත්තවිරති, හි සමාදානවිරති ච යදෙව පජහති, තං අත්තතො පාණාතිපාතාදිඅකුසලමෙචාරම්මණං කත්ථා පවත්තති”ති කෙචි වදන්ති. “සමාදානවිරති යතො විරමති, තං අත්තතො වා පරෙසං වා පාණාතිපාතාදිඅකුසලමෙචාලම්බණං කත්ථා පවත්තති. සම්පත්තවිරති පන යතො විරමති, තෙසං පාණාතිපාතාදිනං ආලම්බණානෙව ආරම්මණං කත්ථා පවත්තති”ති අපරෙ. “ද්වයමපි චෙතං යතො පාණාතිපාතාදිඅකුසලතො විරමති, තෙසමාරම්මණභූතං විනික්කමිතබ්බවත්ථුමෙචාලම්බණං කත්ථා පවත්තති. පුරිමපුරිමපදත්ථඤ්ඤි විනික්කමවත්ථුමාලම්බණං කත්ථා පච්ඡිමපච්ඡිමපදත්ථතො විරම්තබ්බවත්ථුතො විරමති”ති අඤ්ඤෙ. පයමවාදො චෙත්ථ අයුත්තොයෙව. කස්මා? තස්ස අත්තතො පාණාතිපාතාදිඅකුසලස්ස පච්චුප්පන්නාභාවතො, අබ්‍රහ්මද්විභාවතො ච. සික්ඛාපදවිහඬිගෙ හි පඤ්ඤන්තං සික්ඛාපදානං පච්චුප්පන්නාරම්මණතා, බ්‍රහ්මද්වාරම්මණතා ච වුත්තා. තථා දුතියවාදොපි අයුත්තොයෙව. කස්මා? පුරිමවාදෙන සම්මිස්සත්තා, පරෙසං පාණාතිපාතාදිඅකුසලාරම්මණභාවෙ ච අනෙකන්ති කත්තා, ද්වින්නං ආලම්බණප්පහෙදවචනතො ච. තතියවාදො පන යුත්තො සබ්බභාණකානමහිමතො, තස්මා තදෙව අනුජානාතීති දට්ඨබ්බං. තෙන වුත්තං “තිසු ආවරියවාදෙසු ද්වෙ පටිබාහිත්ථා එකස්සෙවානුජානනං වෙදිතබ්බං”න්ති.

එත්ථාහ

—

යජ්ජෙතං

විරතිද්වයං

ජීවිතින්ද්‍රියාදිවිනික්කමිතබ්බවත්ථුමෙචාලම්බණං කත්ථා පවත්තෙය්‍ය, එවං සති අඤ්ඤං වින්තෙන්තො අඤ්ඤං කරෙය්‍ය, යඤ්ඤ පජහති, තං න ජානෙය්‍යාති අය්මනධිප්පෙතො අත්ථො ආපජ්ජතීති? වුවචනෙ — න හි කිච්චසාධනවසෙන පවත්තෙන්තො “අඤ්ඤං වින්තෙන්තො අඤ්ඤං

කරොති”ති වා “යඤ්ච පජහති, තං න ජානාති”ති වා වුච්චති. යථා පන අරියමග්ගො නිබ්බානාරම්මණොව කිලෙසෙ පජහති, එවං ජීවිතින්ද්‍රියාදිවත්ථාරම්මණමපෙතං විරතිද්වයං පාණාතිපාතාදීනි දුස්සීලයානි පජහති. තෙනාහු පොරාණා –

“ආරහිත්වාන අමතං, ජහන්තො සබ්බපාපකෙ;
නිදස්සනඤ්චෙත්ථ හවෙ, මග්ගට්ඨොරියපුග්ගලො”ති. (බු. පා. අට්ඨ. එකතානානතාවිනිච්ඡය);

ඉදානි සඬ්ඛෙපෙනෙව ආදානතො, හෙදතො වා විනිච්ඡයං දස්සෙතුං “එත්ථා”තිආදි වුත්තං. “පඤ්චඩ්ගසමන්තාගතං සීලං සමාදියාමී”තිආදිනා එකතො එකජ්ඣං ගණ්හාති. එවම්පි හි කිච්චවසෙන එතාසං පඤ්චවිධතා විඤ්ඤායති. සබ්බානිපි හින්තානි හොන්ති එකජ්ඣං සමාදින්නත්තා. න හි තදා පඤ්චඩ්ගිකත්තං සීලස්ස සම්පජ්ජති. යං තු වීතික්කන්තං, තෙනෙව කම්මබද්ධො. “පාණාතිපාතා වෙරමණිසික්ඛාපදං සමාදියාමී”තිආදිනා එකෙකං විසුං විසුං ගණ්හාති. “වෙරමණිසික්ඛාපද”න්ති ව ඉදං සමාසභාවෙන බුද්දකපායට්ඨකථායං (බු. පා. අට්ඨ. සාධාරණවිභාවනා) වුත්තං, පාළිපොත්ථකෙසු පන “වෙරමණි”න්ති නිග්ගහිතන්තමෙව බ්‍යාසභාවෙන දිස්සති. ගහට්ඨවසෙන වෙතං වුත්තං. සාමණෙරානං පන යථා තථා වා සමාදානෙ එකස්මිං හින්තෙ සබ්බානිපි හින්තානි හොන්ති පාරාජිකාපත්තිතො. ඉති එකජ්ඣං, පච්චෙකඤ්ච සමාදානෙ විසෙසො ඉධ වුත්තො, බුද්දකාගමට්ඨකථායං පන “එකජ්ඣං සමාදියතො එකායෙව විරති එකාව වෙතනා හොති, කිච්චවසෙන පනෙතාසං පඤ්චවිධත්තං විඤ්ඤායති. පච්චෙකං සමාදියතො පන පඤ්චෙව විරතියො, පඤ්ච ව වෙතනා හොන්ති”ති (බු. පා. අට්ඨ. එකතානානතාවිනිච්ඡය) අයං විසෙසො වුත්තො. හෙදෙපි “යථා තථා වා සමාදියන්තු, සාමණෙරානං එකස්මිං හින්තෙ සබ්බානිපි හින්තානි හොන්ති. පාරාජිකට්ඨානියානි හි තානි තෙසං. යං තු වීතික්කන්තං හොති, තෙනෙව කම්මබද්ධො. ගහට්ඨානං පන එකස්මිං හින්තෙ එකමෙව හින්තං හොති, යතො තෙසං තංසමාදානෙනෙව පුන පඤ්චඩ්ගිකත්තං සීලස්ස සම්පජ්ජති”ති වුත්තං. යථාවුත්තොපි දීපහාණකානං වාදො අපරෙවාදො නාම තත්ථ කතො.

සෙතුසාතවීරතියා පන හෙදො නාම නත්ථී පටිපක්ඛසමුච්ඡන්දනෙන අකුප්පසභාවත්තා. තදෙවත්ථං දස්සෙන්නෙ “භවන්තරෙපි”තිආදි වුත්තං. තත්ථ “භවන්තරෙපි”ති ඉමිනා අත්තනො අරියභාවං අජානන්තොපිති අත්ථං විඤ්ඤාපෙති. ජීවිතහෙතුපි, පගෙව අඤ්ඤහෙතු. “නෙව පාණං හනති, න සුරං පිවති”ති ඉදං මජ්ඣෙකපෙය්‍යාලනිද්දිට්ඨං, මිගපදවළඤ්ජනනායෙන වා වුත්තං. සුරන්ති ව නිදස්සනමත්තං. සබ්බම්පි හි සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානානුයොගං න කරොති. “මජ්ජන්ති තදෙව උභයං, යං වා පනඤ්ඤම්පි සුරාසවවිනිවුත්තං මදනීය”න්ති (සං. නි. අට්ඨ.

3.5.1134) සංයුත්තමභාවග්ගට්ඨකථායං වුත්තං. බුද්දකපාට්ඨකථායඤ්ච “තදුභයමෙව මදනියට්ඨෙන මජ්ජං, යං වා පනඤ්ඤමපි කිඤ්චි අත්ථි මදනියං, යෙන පිතෙන මත්තො හොති පමත්තො, ඉදං වුව්චති මජ්ජ”න්ති (බු. පා. අට්ඨ. පුරිමපඤ්චසික්ඛාපදවණ්ණනා) “සචෙ පිස්සා”තිආදිනා තත්ථෙව විසෙසදස්සනං, අජානන්තස්සපි බීරමෙව මුඛං පවිසති, න සුරා, පගෙව ජානන්තස්ස. කොඤ්චසකුණානන්ති කුන්තසකුණානං. සචෙපි මුඛෙ බීරමිස්සකෙ උදකෙ පක්ඛිපන්තිති යොජෙතබ්බං. “න චෙත්ථ උපමොපමෙය්‍යානං සම්බද්ධතා සියා කොඤ්චසකුණානං යොනිසිද්ධත්තා”ති කොචි වදෙය්‍යාති ආහ “ඉද”න්තිආදි. යොනිසිද්ධන්ති මනුස්සතිරච්ඡානානං උද්ධං තිරියමෙව දීඝතා විය, බකානං මෙසසද්දෙන, කුක්කුට්ඨං වාතෙන ගබ්භග්ගහණං විය ව ජාතිසිද්ධං, ඉති කොචි වදෙය්‍ය චෙති අත්ථො. “චෙවා”තිපි පාඨං වත්වා සමුව්චයත්ථමිච්ඡන්ති කෙචි. ධම්මතාසිද්ධන්ති බොධිසත්තෙ කුච්ඡිගතෙ බොධිසත්තමාතු සීලං විය, විජාතෙ තස්සා දිවඪගමනං විය ව සභාවෙන සිද්ධං, මග්ගධම්මතාය වා අරියමග්ගානුභාවෙන සිද්ධන්ති චෙදිතබ්බන්ති විස්සජ්ජෙය්‍යාති අත්ථො.

දිට්ඨිපුකරණං නාම භාරියං දුක්කරං, තස්මා සරණගමනං සික්ඛාපදසමාදානතො මහට්ඨතරමෙව, න අප්පට්ඨතරන්ති අධිප්පායො. එතන්ති සික්ඛාපදං. යථා වා තථා වා ගණ්හන්තස්සාපිති ආදරං ගාරවමකත්වා සමාදියන්තස්සාපි. සාධුකං ගණ්හන්තස්සාපිති සක්කච්චං සීලානි සමාදියන්තස්සාපි අප්පට්ඨතරමෙව, අප්පසමාරම්භතරඤ්ච, න දිගුණං උස්සාහො කරණියොති වුත්තං හොති. සීලං ඉධ අභයදානතාය දානං, අනවසෙසං වා සත්තනිකායං දයති රක්ඛතීති දානං. අයමෙත්ථ අට්ඨකථාමුත්තකතයො – සරණං උපගතෙන කායවාචාවිත්තෙහි සක්කච්චං චත්ථුත්තයපුජා කාතබ්බා, තත්ථ ව සංකිලෙසො සාධුකං පරිහරිතබ්බො, සික්ඛාපදානි පන සමාදානමත්තං, සම්පත්තවත්ථුතො විරමණමත්තඤ්චාති සරණගමනතො සීලස්ස අප්පට්ඨතරතා, අප්පසමාරම්භතරතා ව චෙදිතබ්බා. සබ්බෙසං සත්තානං ජීවිතදානාදිනා දණ්ඩනිධානතො, සකලලොකියලොකුත්තර ගුණාධිට්ඨානතො චස්ස මහජ්ඣලතරතා, මහානිසංසතරතා ව දට්ඨබ්බාති.

තමත්ථං පාළියා සාධෙත්තො “වුත්තඤ්ඤෙන”න්තිආදිමාහ. තත්ථ “අග්ගානී”ති ඤාතත්තා අග්ගඤ්ඤානී. විරරත්තතාය ඤාතත්තා රත්තඤ්ඤානී. “අරියානං සාධුනං වංසානී”ති ඤාතත්තා වංසඤ්ඤානී. පුරිමකානං ආදිපුරිසානං එතානීති පොරාණානී. සබ්බෙසො කෙනච්චි පකාරෙන සාධුහි න කිණ්ණානි න ඡඩ්ඪිතානීති අසංකිණ්ණානී. අයඤ්ච නයො නෙසං යථා අතීතෙ, එවං එතරහි, අනාගතෙ වාති ආහ “අසංකිණ්ණපුබ්බානී”තිආදි. අතීතෙ හි කාලෙ අසංකිණ්ණභාවස්ස “අසංකිණ්ණපුබ්බානී”ති නිදස්සනං, පච්චුප්පන්තෙ “න සඬ්ඛියන්ති”ති, අනාගතෙ “න සඬ්ඛියස්සන්ති”ති. අතොයෙව අප්පට්ඨකුට්ඨානි න

පටික්ඛිත්තානි. න හි කදාවිපි විඤ්ඤ සමණබ්‍රාහ්මණා හිංසාදිපාපධම්මං අනුජානන්ති. අපරිමාණානං සත්තානං අභයං දෙනීති සබ්බෙසු භූතෙසු නිහිතදණ්ඩත්තා සකලස්සපි සත්තනිකායස්ස භයාභාවං දෙනී. න හි අරියසාවකතො කස්සපි භයං හොති. අවෙරන්ති වෙරාභාවං. අඛ්‍යාපජ්ඣන්ති නිද්දුක්ඛතං. “අපරිමාණානං සත්තානං අභයං දත්වා”තිආදි ආනිසංසදස්සනං, හෙතුම්පි චෙත්ථ ත්වා-සද්දො යථා “මාතරං සරිත්වා රොදති”ති.

යං කිඤ්චි වජ්‍යලක්ඛණං, සබ්බං තං යඤ්ඤොති ආහ “ඉදඤ්ච පනා”තිආදි. න නු ව පඤ්චසීලං සබ්බකාලිකං. අබුද්ධුප්පාදකාලෙපි හි විඤ්ඤ තං සමාදියන්ති, න ව එකන්තතො විමුක්තායතනං බාහිරකානම්පි සමාදින්නත්තා. සරණගමනං පන බුද්ධුප්පාදහෙතුකං, එකන්තතො ව විමුක්තායතනං, කථං තත්ථ සරණගමනතො පඤ්චසීලස්ස මහජ්ඵලතාති ආහ “කිඤ්චාපි”තිආදි. ජෙට්ඨකන්ති මහජ්ඵලභාවෙන උත්තමං. “සරණගමනෙයෙව පතිට්ඨායා”ති ඉමිනා තස්ස සීලස්ස සරණගමනෙන අභිසම්බන්තත්තා තතො මහජ්ඵලතං, තථා අනභිසම්බන්තස්ස ව සීලස්ස අජ්ජඵලතං දස්සෙති.

353. ඊදිසමෙවාති එවං සංකිලෙසපටිපක්ඛමෙව භුත්වා. නනු ව පට්ඨමජ්ඣානාදියඤ්ඤායෙව දෙසෙනබ්බා, කස්මා බුද්ධුප්පාදතො පට්ඨාය දෙසනමාරහතීති අනුයොගං පරිහරිතුං. “තිව්ධ...පෙ.... දස්සෙතුකාමො”ති චුත්තං. තිව්ධසීලපාරිපුරියං යිතස්ස හි නෙසං යඤ්ඤානං අජ්ජට්ඨතරතා, මහජ්ඵලතරතා ව හොති, තස්මා තං දස්සෙතුකාමත්තා බුද්ධුප්පාදතො පට්ඨාය දෙසනං ආරහතීති චුත්තං හොති. තෙනාහ “තත්ථා”තිආදි. හෙට්ඨා චුත්තෙහි ගුණෙහිති එත්ථ “සො තං ධම්මං සුත්වා තථාගතෙ සද්ධං පටිලභති”තිආදිනා (දී. නි. 1.191) හෙට්ඨා චුත්තා සරණගමනං, සීලසම්පදා, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතාති එවමාදයො ගුණා වෙදිතබ්බා. පට්ඨමං ඤානං නිබ්බන්තෙන්නො න කිලමතීති යොජනා. තානීති පට්ඨමජ්ඣානාදීති. “පට්ඨමං ඤානං”න්තිආදිනා පාළියං පණීතානමෙව ඤානානං උක්කට්ඨනීද්දෙසො කතොති මන්තවා “එකං කප්පං, අට්ඨ කප්පෙ”තිආදි චුත්තං, මහාකප්පවසෙන චෙත්ථ අත්ථො. භීතං පන පට්ඨමං ඤානං අසම්බන්ධායාකප්පස්ස තතියභාගං ආයුං දෙනී. මජ්ඣිමං උපඨඨකප්පං. භීතං දුතියං ඤානං ද්වෙ කප්පානි, මජ්ඣිමං චත්තාරීතිආදිනා අත්ථො නෙතබ්බො. අපිව යස්මා පණීතානියෙවෙත්ථ ඤානානි අධිජ්ජෙතානි මහජ්ඵලතරභාවදස්සනපරත්තා දෙසනාය, තස්මා “පට්ඨමං ඤානං එකං කප්පං”න්තිආදිනා පණීතානෙව ඤානානි නිද්දිට්ඨානීති දට්ඨබ්බං.

තදෙවාති චතුත්ථජ්ඣානමෙව. චතුක්කනයෙන හි දෙසනා ආගතා. යදි එවං කථං ආරුප්පතාති ආහ “ආකාසානඤ්චායතනාදිසමාපත්තිවසෙන භාවිත”න්ති, තථා භාවිතත්තා චතුත්ථජ්ඣානමෙව ආරුප්පං භුත්වා

විසතිකප්පසහස්සාදීනි ආයුං දෙතීති අධිප්පායො. අයං ආවරියස්ස මති. අථ
වා තදෙවාති ආරුප්පසඬ්ඛාතං චතුත්ථජ්ඣානමෙව, තං පන කස්මා
විසතිකප්පසහස්සාදීනි ආයුං දෙතීති චුත්තං
“ආකාසානඤ්චායතනාදිසමාපත්තිවසෙන භාවිත”න්ති, තථා භාවිතත්තා
ඵවං දෙතීති අධිප්පායො. අපරො නයො “තදෙවා”ති චුත්තෙ
රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානමෙවාති අත්ථො ආපජ්ජෙය්‍යාති තං නිවත්තෙතුං
“ආකාසානඤ්චායතනාදිසමාපත්තිවසෙන භාවිත”න්ති ආහ, තථා භාවිතං
අධිගමනාය චතුත්ථජ්ඣානසඬ්ඛාතං ආරුප්පජ්ඣානමෙවාධිප්පෙතන්ති
චුත්තං භොති.

සම්මදෙව නිව්වසඤ්ඤාදිපටිපක්ඛවිධමනවසෙන පවත්තමානා
පුබ්බභාගියෙ ඵව ඛොධිපක්ඛියධම්මෙ සමානෙන්ති විපස්සනා
විපස්සකපුග්ගලස්ස අනප්පකං පිතිසොමනස්සං සමාවහතීති චුත්තං
“විපස්සනාසුඛසදිසස්ස පන සුඛස්ස අභාවා මහජ්ඵල”න්ති. යථාහ
ධම්මරාජා ධම්මපදෙ –

“යතො යතො සම්මසති, ඛන්ධානං උදයඛිබ්බයං;
ලහතී පිතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානත”න්ති. (ධ. ප. 374);

යස්මා පනායං දෙසනා ඉමිනා අනුක්කමෙන ඉමානි ඤාණානි
නිබ්බත්තෙන්තස්ස වසෙන පවත්තිතා, තස්මා “විපස්සනාඤාණෙ
පතිට්ඨායා”තිආදිනා හෙට්ඨිමං හෙට්ඨිමං උපරිමස්ස උපරිමස්ස පතිට්ඨාභූතං
කත්වා චුත්තං. සමානරූපනිමිමානං නාම මනොමයිද්ධියා අඤ්ඤෙහි
අසාධාරණකිව්චන්ති ආහ “අත්තනො...පෙ.... මහජ්ඵලා”ති.
හත්ථිඅස්සාදිවිවිධරූපකරණං විකුඛ්ඛනං, තස්ස දස්සනසමත්ථතාය.
ඉච්ඡිතිච්ඡිතට්ඨානං නාම පුරිමජාතීසු ඉච්ඡිතිච්ඡිතො ඛන්ධපදෙසො.
අරහත්තමග්ගෙනෙව මග්ගසුඛං නිට්ඨිතන්ති චුත්තං “අති...පෙ....
මහජ්ඵල”න්ති. සමාපෙන්නොති පරියොසාපෙන්නො.

කුට්ඨන්තඋපාසකත්තපටිච්චෙදනාදිකථාවණ්ණනා

354-8. “අභික්කන්තං භො ගොතමා”තිආදි දෙසනාය පසාදවචනං,
“ඵසාහං භවත්ත”න්තිආදි පන සරණගමනවචනන්ති තදුභයසම්ඛන්ධං
දස්සෙන්නො “දෙසනායා”තිආදිමාහ. තනුති මන්දො
කායිකචෙතසිකසුඛසමුපබ්බහනො. සබ්බෙ තෙ පාණයොති “සත්ත ව
උසහසතානී”තිආදිනා චුත්තෙ සබ්බෙ තෙ පාණිනො. තං පවත්තින්ති තෙසං
පාණිනං මොචනාකාරං. ආකුලභාවොති භගවතො සන්තිකෙ ධම්මස්ස
සුතත්තා පාණිසු අනුද්දයං උපට්ඨපෙත්වා ධීතස්ස “කථඤ්ඤි නාම මයා තාව
බ්බු පාණිනො මාරණත්ථාය ඛන්ධාපිතා”ති චිත්තෙ පරිබ්‍යාකුලභාවො,
යස්මා අත්ථි, තස්මා න දෙසෙතීති යොජනා, “උදපාදී”තිපි පායො. සුත්වාති
“මුත්තා භො තෙ පාණයො”ති ආරොචිතවචනං සුත්වා. චිත්තවාරොති

චිත්තජපවත්ති. “කල්ලචිත්තං මුදුවිත්තං විනීවරණචිත්තං උදග්ගචිත්තං පසන්නචිත්තං”න්ති ඉදං පදපඤ්චකං සන්ධාය “කල්ලචිත්තන්තිආදී”ති වුත්තං. තත්ථ “දානකථං සීලකථං”න්තිආදිනා වුත්තාය අනුපුබ්බිකථාය ආනුභාවෙන. කාමච්ඡන්දවිගමෙන කල්ලචිත්තතා අරොගචිත්තතා, බ්‍යාපාදවිගමෙන මෙත්තාවසෙත මුදුවිත්තතා අකථිතචිත්තතා, උද්ධච්චකුක්කුච්චවිගමෙන වික්ඛෙපාභාවතො විනීවරණචිත්තතා තෙහි අමලීනචිත්තතා, ථිනමිද්ධවිගමෙන සම්පග්ගහණවසෙත උදග්ගචිත්තතා අමලීනචිත්තතා, විචිකිච්ඡාවිගමෙන සම්මාපටිපත්තියා අවිමුත්තතාය පසන්නචිත්තතා අනාවලචිත්තතා ච හොතීති ආහ “අනුපුබ්බිකථානුභාවෙන වික්ඛම්භිතනීවරණං සන්ධාය වුත්තං”න්ති. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිහත්තං, තං සුචිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

ඉති	සුමඬිගලවිලාසිනියා	දීඝනිකායට්ඨකථාය
පරමසුබ්බමගම්භිරදුරනුබොධත්ථපරිදීපනාය		
සුවිමලවිපුලපඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියජනනාය	සාධුවිලාසිනියා	නාම
ලීනත්ථපකාසනියා කුට්ඨන්තසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථපකාසනා.		

කුට්ඨන්තසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. මහාලිසුත්තවණ්ණනා

බ්‍රාහ්මණදූතවත්ථුවණ්ණනා

359. එවං කුටදන්තසුත්තං සංවණ්ණෙත්වා ඉදානි මහාලිසුත්තං සංවණ්ණෙත්තො යථානුපුබ්බං සංවණ්ණනොකාසස්ස පත්තභාවං විභාවෙතුං, කුටදන්තසුත්තස්සානන්තරං සඬ්භිතස්ස සුත්තස්ස මහාලිසුත්තභාවං වා පකාසෙතුං “එවං මෙ සුතං...පෙ.... වෙසාලියන්ති මහාලිසුත්ත”න්ති ආහ. පුනස්පුනං විසාලභාවූපගමනතොති එත්ථායං සඬ්ඛෙපො – බාරාණසිරඤ්ඤො කිර අග්ගමහෙසියා මංසපෙසිගබ්භෙන ද්වෙ දාරකා නිබ්බත්තා ධීතා ව පුත්තො ව, තෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤං විවාහෙන සොළසක්ඛත්තුං පුත්තධීතුවසෙන ද්වෙ ද්වෙ දාරකා විජාතා. තතො තෙසං දාරකානං යථාක්කමං වඩ්ඨෙත්තානං පච්චෙකං සපරිවාරානං ආරාමියානනිවාසට්ඨානපරිවාරසම්පත්තිං ගහෙතුං අප්පභොගකතාය නගරං තික්ඛත්තුං ගාවුතන්තරෙන ගාවුතන්තරෙන පරික්ඛිපිංසු, එවං තස්ස පුනස්පුනං තිපාකාරපරික්ඛෙපෙන විසාලභාවූපගමනත්තා “වෙසාලී”ත්ථෙව නාමං ජාතං. තෙන වුත්තං “පුනස්පුනං විසාලභාවූපගමනතො වෙසාලීති ලද්ධනාමකෙ නගරෙ”ති. විත්ථාරකථා චෙත්ථ මහාසීහනාදසුත්තවණ්ණනාය, (ම. නි. අට්ඨ. 1.146) රතනසුත්තවණ්ණනාය (බු. පා. අට්ඨ. වෙසාලිවත්ථු; සු. නි. අට්ඨ. 1.රතනසුත්තවණ්ණනා) ව ගහෙතබ්බා. ඛණිනගරෙති නගරතො ඛණි, න අම්බපාලිවනං විය අන්තොනගරස්මිං. සයංජාතන්ති සයමෙව ජාතං අරොපිමං. මහත්තභාවෙනාති රුක්ඛගච්ඡානං, ධීතොකාසස්ස ව මහත්තභාවෙන. තෙනෙවාහ “භිමවත්තෙන සද්ධිං එකාබද්ධං හුත්වා”ති. යං පන චෙනයිකානං මතෙන විනයට්ඨකථායං වුත්තං –

“තත්ථ මහාවනං නාම සයංජාතං අරොපිමං සපරිච්ඡෙදං මහත්තං වනං. කපිලවත්ථුසාමන්තා පන මහාවනං භිමවත්තෙන සහ එකාබද්ධං අපරිච්ඡෙදං හුත්වා මහාසමුද්දං ආහච්ච ධීතං, ඉදං තාදිසං න භොති”ති (පාරා. අට්ඨ. 2.162).

තං මජ්ඣිමභාණකසංයුත්තභාණකානම්පි සමානකථා. මජ්ඣිමට්ඨකථායඤ්චි (ම. නි. අට්ඨ. 2.352) සංයුත්තට්ඨකථායඤ්ච (සං. නි. අට්ඨ. 1.37) තථෙව වුත්තං. ඉධ පන දීඝභාණකානං මතෙන එවං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. යදි ව “අහුත්වා”ති කත්ථවි පාඨො දිස්සති, එවං සති සබ්බෙසම්පි සමානවාදො සියාති. කුටාගාරසාලාසඬ්ඛෙපෙනාති භංසමණ්ඩලාකාරසඬ්ඛාතභංසවට්ඨකච්ඡන්තෙන කුටාගාරසාලානියාමෙන, තථා කතත්තා පාසාදොයෙව “කුටාගාරසාලා”ති වුත්තො, තබ්බොභාගරෙන පන සකලොපි සඬ්ඝාරාමොති වුත්තං භොති. විනයට්ඨකථායං (පාරා. අට්ඨ. 2.162) තු එවං වුත්තං –

“කුටාගාරසාලා පන මහාවනං නිස්සාය කතෙ ආරාමෙ කුටාගාරං අන්තොකත්වා හංසවට්ටකච්ඡදනෙන කතා සබ්බාකාරසම්පන්නා බුද්ධස්ස භගවතො ගන්ධකුටි වෙදිතබ්බා”ති.

කොසලෙසු ජාතා, භවා, තෙ වා නිවාසො එතෙසන්ති කොසලකා. එවං මාගධකා. ජනපදවාටීනො හි පායතො පුල්ලිඬිගපුටුවචනා. යස්ස අකරණෙ පුග්ගලො මහාජානියො හොති, තං කරණං අරහතීති කරණීයන්ති වුවචති. තෙනාහ “අවස්සං කත්තබ්බකම්මෙනා”ති. අකාතුම්පි වට්ටති අසති සමවායෙ, තස්මා සමවායෙ සති කත්තබ්බතො තං කිච්චන්ති වුවචතීති අධිප්පායො.

360. යා බුද්ධානං උප්පජ්ජනාරහා නානත්තසඤ්ඤා, තාසං වසෙන “නානාරම්මණවාරතො”ති චුත්තං, නානාරම්මණප්පචත්තිතොති අත්ථො. සම්භවත්තස්සෙව හි පටිසෙධො, න අසම්භවත්තස්ස. පටික්කම්මාති නිවත්තෙත්වා තථා චිත්තං අනුප්පාදෙත්වා. සල්ලීනොති ක්කානසමාපත්තියා එකත්තාරම්මණං අල්ලීනො. නිලීනොති තස්සෙව වෙච්චනං. තෙන චුත්තං “එකීභාව”න්තිආදි. සපරිවාරත්තා අනෙකොපි තදා එකො විය භවතීති එකීභාවො, තං එකීභාවං. යෙනායස්මා නාගිතො, තං සන්ධාය “තස්මා යානා”ති චුත්තං.

ඔට්ඨද්ධලිච්ඡවිච්ඡවත්ථුචණ්ණනා

361. අද්ධොට්ඨනායාති උපඨසොට්ඨනාය. තස්ස කිර උත්තරොට්ඨස්ස අප්පකතාය තිරියං ඵාලෙත්වා අද්ධමපනීතං විය බායති චත්තාරො දන්තෙ, ද්වෙ ව දායා න ඡාදෙති, තෙන නං “ඔට්ඨද්ධො”ති වොහරති. කෙච් පන “අධො-සද්දෙන පායං පරිකප්පෙත්වා හෙට්ඨා ඔට්ඨස්ස ඔලම්බකතාය “ඔට්ඨාධො”ති අත්ථං වදන්ති, තද්දුත්තමෙව තථා පායස්ස අදිස්සනතො, ආචරියෙන (දී. නි. ටී. 1.361) ව අවණ්ණිතත්තා. අයං කිර උපොසථීකො දායකො දානපති සද්ධො පසන්නො බුද්ධමාමකො ධම්මසඨිසමාමකො. තෙනාහ “පුරෙහත්ත”න්තිආදි. ඛන්ධකෙ, (මහාව. 289) මහාපරිනිබ්බානසුත්තෙ (දී. නි. 2.161) ව ආගතනයෙන “නිලපිතාදි...පෙ.... තාවතිංසපරිසසප්පට්ඨාගායා”ති චුත්තං. අයං පන වෙසාලී භගවතො කාලෙ ඉද්ධා වෙච්ච වෙපුල්ලප්පත්තා ව අහොසි. තත්ථ හි රාජුනමෙව සත්ත සහස්සානි, සත්ත සතානි, සත්ත ව රාජානො අහෙසුං, තථා යුවරාජසෙනාපතිහණ්ඩාගාරිකපභුතීනම්පි, පාසාදකුටාගාරආරාමපොක්ඛරණිආදයොපි තප්පරිමාණායෙව, බහුජනා, ආකිණ්ණමනුස්සා, සුභික්ඛා ව. තෙන චුත්තං “මහතියා ලිච්ඡවිපරිසායා”ති. තස්ස පන කුලස්ස ආදිභුතානං යථාචුත්තානං මංසපෙසියා නිබ්බත්තදාරකානං තාපසෙන පායිතං යං බීරං උදරං පටිසති, සබ්බං තං මණිභාජනගතං විය දිස්සති, වරිමකභවෙ බොධිසත්තෙ කුච්ඡගතෙ බොධිසත්තමාතු විය උදරච්ඡවියා අතිවිප්පසන්නතාය තෙ නිච්ඡවී අහෙසුං.

අපරෙ පනාහු “සිබ්බෙන්වා යපිතා විය නෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤං ලිනා ඡවි අහොසි”ති. එවං තෙ නිච්ඡවිතාය වා ලිනච්ඡවිතාය වා ලිච්ඡවීති පඤ්ඤායංසු, නිරුත්තිතයෙන චෙන්ථ පදසිද්ධි, තබ්බංසෙ උප්පන්නා සබ්බෙපි ලිච්ඡවයො නාම ජාතා. තෙනාහ “ලිච්ඡවිපරිසායා”ති, ලිච්ඡවිරාජුනං, ලිච්ඡවිවංසභූතාය වා පරිසායාති අත්ථො. මහත්තං යසං ලාති ගණ්හාතීති මහාලි යථා “හද්දාලි”ති. මූලනාමන්ති මාතෘපිතුහි කතනාමං.

362. සාසනෙ යුත්තපයුත්තොති භාවනමනුයුත්තො. සබ්බන්ථ සීහසමානවුත්තිනොපි භගවතො පරිසාය මහත්තෙ සති තදඡ්ඤාසයානුරූපං පවත්තියමානාය ධම්මදෙසනාය විසෙසො හොතීති ආහ “මහත්තෙන උස්සාහෙන ධම්මං දෙසෙස්සතී”ති.

“විස්සාසිකො”ති වත්වා තමස්ස විස්සාසිකභාවං විභාවෙතුං “අයඤ්ඡි”තිආදි වුත්තං. ජූලසරීරොති වයරසරීරො. ථෙරස්ස ඛිණ්ණාසවභාවතො “ආලසියභාවො අප්පභීනො”ති න වත්තබ්බො, වාසනාලෙසං පන උපාදාය “රීසකං අප්පභීනො විය හොතී”ති වුත්තං. න හි සාවකානං බුද්ධානම්ච සවාසනා කිලෙසා පභියන්ති. යථාවුත්තං පාසාදමෙව සන්ධාය “කූටාගාරමහාගෙහා”ති වුත්තං. පාවීනමුඛාති පාවීනපමුඛා.

363. විනෙයාජනානුපරොධෙන බුද්ධානං භගවන්තානං පටිභාරියවිජම්භනං හොතීති ආහ “අථ බො”තිආදි. ගන්ධකුටිතො නික්ඛමනවෙලායඤ්ඡි ඡබ්බණ්ණා බුද්ධරස්මියො ආවෙලාවෙලා යමලා යමලා හුත්වා සවිසෙසං පහස්සරා විනිච්ඡරිංසු. තාහි “භගවා නික්ඛමති”ති සමාරොචිතම්ච නික්ඛමනං සඤ්ජානිංසු. තෙන වුත්තං “සංසුචිතනික්ඛමනො”ති.

364. “අජ්ජා”ති වුත්තදිවසතො අතීතමනන්තරං භියොයාදිවසං පූරිමං නාම, තථා “භියොයා”ති වුත්තදිවසතො පරං පූරිමතරං අතීසයෙන පූරිමත්තා. ඉති ඉමෙසු ද්විසු දිවසෙසු වචන්ටීතො යථාක්කමං පූරිමපූරිමතරභාවො. එවං සන්තෙපි යදෙන්ථ “පූරිමතර”න්ති වුත්තං, තතො පභුති යං යං ඔරං, තං තං පූරිමං. යං යං පරං, තං තං පූරිමතරන්ති දස්සෙන්තො “තතො පට්ඨායා”තිආදිමාහ. ඔරපාරභාවස්ස විය, හි දිසාවිදිසාභාවස්ස විය ච පූරිමපූරිමතරභාවස්ස අපෙක්ඛාසිද්ධි. මූලදිවසතොතිආදිදිවසතො. අග්ගෙති උපයොගත්ථෙ භූමිමච්චනං, උපයොගච්චනස්ස වා එ-කාරාදෙසොති දස්සෙති “අග්ග”න්ති ඉමිනා, පඨමන්ති අත්ථො. තං පනෙත්ථ පරා අතීතා කොටියෙවාති ආහ “පරකොටිං කත්වා”ති. යං-සද්දො පරිච්ඡෙදෙ නිපාතො, තප්පයොගෙන වායං “විහරාමී”ති වත්තමානපයොගො, අත්ථො පන අතීතවසෙන වෙදිතබ්බොති දස්සෙතුං “යාව විහාසී”න්ති වුත්තං. තස්සාති දිවසස්ස. පඨමවිකප්පෙ “විහරාමී”ති ඉමස්ස “යදග්ගෙ”ති ඉමිනා උජුකං තාව සම්බන්ධිත්වා පච්ඡා

“නචිරං තිණි වස්සානී”ති පමාණුවචනං යොජෙතබ්බං. දුතියවිකප්පෙ පන “නචිරං තිණි වස්සානී”ති ඉමෙහිපි කුටිලං සම්බන්ධො කත්තබ්බො. නචිරන්ති වෙතං භාවනපුංසකං, අවචන්තසඤ්ඤාගං වා. තඤ්ඤි පමාණතො විසෙසෙතුං “තිණි වස්සානී”ති වදති. තෙනාහ “නචිරං විභාසිං තිණියෙව වස්සානී”ති.

අයන්ති සුනක්ඛන්තො. පියජාතිකානීති ඉට්ඨසභාවානි. සාතජාතිකානීති මධුරසභාවානි. මධුරසදිසතාය හි “මධුර”න්ති මනොරමං වුවචති. ආරම්මණං කරොන්තෙන කාමෙන උපසංභිතානීති කාමුපසංභිතානි, කාමනීයානි. තෙනාහ “කාමස්සාදයුත්තානී”ති, ආරම්මණිකෙන කාමසඬ්ඛාතෙන අස්සාදෙන සඤ්ඤුත්තානි, කාමසඬ්ඛාතස්ස වා අස්සාදස්ස යොග්‍යානීති අත්ථො. සරීරසණ්ඨානෙන සරීරබිම්බෙ, ආධාරෙ වෙතං භූමිමං. තස්මා සද්දෙනානි තං නිස්සාය තතො උප්පන්නෙන සද්දෙනානි අත්ථො. අපිච චිතා පාඨසෙසං භවිතබ්බපදෙනෙව සම්බන්ධිතබ්බං. මධුරෙනානි ඉට්ඨෙත සාතෙන. කණ්ණසක්ඛලියන්ති කණ්ණපට්ටිකායං.

එත්තාවතානි දිබ්බසොතඤ්ඤාණපරිකම්මස්ස අකථනමත්තෙන. “අත්තනා ඤාතම්පි න කථෙති, කිං ඉමස්ස සාසනෙ අධිට්ඨානෙනා”ති කුප්ඤ්ඤානො භගවති ආසාතං බන්ධිත්වා, සහ කුප්ඤ්ඤානෙනෙව වෙස ඤානාභිඤ්ඤා පරිභාසි. චිත්තෙසිති “කස්මා නු ඛො සො මය්හං තං පරිකම්මං න කථෙසි”ති පරිච්චාරෙන්නො අයොනියො උම්මුජ්ජනවසෙන චිත්තෙසි. අනුක්කමෙනානි පාටිකසුත්තෙ, (දී. නි. 3.3 ආදයො) මහාසිහනාදසුත්තෙ (දී. නි. 1.381) ව ආගතනයෙන තං තං අයුත්තමෙව චිත්තෙන්නො, භාසන්නො, කරොන්නො ව අනුක්කමෙන භගවති බද්ධාසාතතාය සාසනෙ පතිට්ඨං අලහන්නො ගිහිභාවං පත්වා තමත්ථං කථෙති.

එකංසභාවිතසමාධිවණ්ණනා

366-371. එකංසායානි තදත්ථෙව චතුත්ථිවචනං, එකංසත්ථන්ති අත්ථො. අංසසද්දො වෙන්ථ කොට්ඨාසපරියායො, සො ව අධිකාරතො දිබ්බරූපදස්සනදිබ්බසද්දසවනවසෙන වෙදිතබ්බොති ආහ “එකකොට්ඨාසායා”තිආදි. වා-සද්දො වෙන්ථ විකප්පනෙ එකංසස්සෙවාධිප්පෙතත්තා. අනුදිසායානි පුරත්ථිමදක්ඛිණාදිභෙදාය චතුබ්බිධාය අනුදිසාය. උභයකොට්ඨාසායානි දිබ්බරූපදස්සනත්ථං, දිබ්බසද්දසවනත්ථස්සථ. භාවිතොති යථා දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං, දිබ්බසොතඤ්ඤාණස්ස සමධිගතං හොති, එවං භාවිතො. තයිදං විසුං විසුං පරිකම්මකරණෙන ඉප්ඤ්ඤානිසු වත්තබ්බං නත්ථි, එකඡ්ඤං ඉප්ඤ්ඤානිසුපි කමෙනෙව කිච්චසිද්ධි භවති එකඡ්ඤං කිච්චසිද්ධියා අසම්භවතො. පාළියම්පි හි “දිබ්බානාස්සථ රූපානං දස්සනාය, දිබ්බානාස්සථ සද්දානං සවනායා”ති ඉදං එකස්ස උභයසමත්ථතාසන්දස්සනමෙව, න එකඡ්ඤං

කිව්වසිද්ධිසම්භවසන්දස්සනං. “එකංසභාවිතො සමාධි හෙතු”ති ඉමිනා සුනක්ඛත්තො දිබ්බවක්ඛුඤාණාය එව පරිකම්මස්ස කතත්තා විජ්ජමානම්පි දිබ්බසද්දං නාස්සොසිති දස්සෙති.

372. දිබ්බවක්ඛුඤාණතො දිබ්බසොතඤාණමෙව සෙට්ඨන්ති මඤ්ඤමානො මහාලි එතමත්ථං පුච්ඡන්ති ආහ “ඉදං දිබ්බසොතෙන...පෙ.... මඤ්ඤෙ”ති. අපණ්ණකන්ති අවිරජ්ඣනකං, අනවජ්ජං වා. සමාධියෙව භාවෙනබ්බට්ඨෙන සමාධිභාවනා. “දිබ්බසොතඤාණං සෙට්ඨ”න්ති මඤ්ඤමානෙන ව තෙන දිබ්බවක්ඛුඤාණම්පි දිබ්බසොතෙනෙව සහ ගහෙත්වා “එතාසං නුන හන්තෙ”තිආදිනා පුට්ඨවනෙන පුච්ඡිතන්ති දස්සෙතුං “උභයංසභාවිතානං සමාධින”න්ති චුත්තං. බාහිරා එතා සමාධිභාවනා අනියායානිකත්තා. තා හි ඉතො බාහිරකානම්පි ඉජ්ඣන්ති. න අජ්ඣක්ඛිකා භගවතා සාමුක්ඛංසිකභාවෙන අප්පච්චෙදිතත්තා. න හි තෙ සච්චානි විය සාමුක්ඛංසිකා. යදත්ථන්ති යෙසං අත්ථාය, අහෙදෙපි හෙදවචනමෙන, යස්ස වා විසෙසනභූතස්ස අත්ථාය. තෙති අරියඵලධම්මෙ. “ත”න්තිපි අධුනා පායො. තෙ හි සච්ඡිකාතබ්බා, “අත්ථි ඛො මහාලි අඤ්ඤෙව ධම්මා...පෙ.... යෙසං සච්ඡිකිරියාහෙතු හික්ඛු මයි බ්‍රහ්මවරියං වරන්ති”ති සච්ඡිකාතබ්බධම්මා ව ඉධ චුත්තා.

චතුරාරියඵලවණ්ණනා

373. සංයොජන්තීති ඛන්ධෙන්ති. තස්මාති යස්මා වට්ටදුක්ඛහයෙ සංයොජනතො තත්ථ සත්තෙ සංයොජන්ති නාම, තස්මා. කත්ථවි “වට්ටදුක්ඛමයෙ රථෙ”ති පායො, න පොරාණො තථා ආචරියෙන අවණ්ණිතත්තා. මග්ගසොතං ආපන්නො, න පසාදාදිසොතං. “සොතොති හික්ඛවෙ අරියමග්ගස්සෙතං අධිවචන”න්ති හි චුත්තං. ආපන්නොති ව ආදිතො පත්තොති අත්ථො ආ-උපසග්ගස්ස ආදිකම්මනි පවත්තනතො, ඉදං පන ඵලට්ඨවසෙන වදති. අතිතකාලවචනඤ්ඤෙන, මග්ගක්ඛණෙ පන මග්ගසොතං ආපජ්ජති නාම. තෙනෙවාහ දක්ඛිණවිහඬගෙ “සොතාපන්නෙ දානං දෙති, සොතාපන්නිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නෙ දානං දෙති”ති (ම. නි. 3.379) අපතනධම්මොති අනුපපජ්ජනසභාවො. ධම්මනියාමෙනාති උපරිමග්ගධම්මනියාමෙන. හෙට්ඨිමන්තෙන සත්තමභවතො උපරි අනුපපජ්ජනධම්මතාය වා නියතොති අට්ඨකථාමුත්තකනායො. පරං අයනං පරාගති අස්ස අත්ථිති අත්ථො. අනෙතාති පුන තතියසමාසවචනං, වා-සද්දො චෙත්ථ ලුත්තනිද්දිට්ඨො.

තනුත්තං නාම පවත්තියා මන්දතා, විරළතා වාති චුත්තං “තනුත්තා”තිආදි. කරහවීති නිපාතමත්තං, පරියායවචනං වා. “ඔරෙන වෙ මාසො සෙසො ගිම්භානන්ති වස්සිකසාට්ඨිවරං පරියෙසෙය්‍යා”තිආදිසු (පාරා. 627) විය ඔර-සද්දො න අතිරෙකත්ථොති ආහ

“හෙට්ඨාභාගියාන”න්ති, හෙට්ඨාභාගස්ස කාමහවස්ස පච්චයභාවෙන භිතානන්ති අත්ථො. “සුද්ධාවාසභූමිය”න්ති තෙසං උපපත්තිට්ඨානදස්සනං. ඔපපාතිකොති උපපාතිකො උපපාතනෙ සාධුකාරී. තෙනාහ “සෙසයොනිපටික්ඛෙපවචනමෙත”න්ති පරිනිබ්බානධම්මොති අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බානසභාවො. විමුච්චතිති විමුත්ති, චිත්තමෙව විමුත්ති චෙතොවිමුත්තිති චුත්තං. “චිත්තවිසුද්ධි”න්තිආදි. චිත්තසීසෙන චෙත්ථ සමාධි ගහිතො “සීලෙ පතිට්ඨාය නරො සපඤ්ඤො, චිත්තං පඤ්ඤඤව භාවය”න්තිආදීසු (සං. නි. 1.23, 192; පෙටකො. 22; මි. ප. 1.1.9) විය. පඤ්ඤාවිමුත්තින්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. තෙනාහ “අරහත්තඵලපඤ්ඤාව පඤ්ඤාවිමුත්ති”ති. සාමන්ති අත්තනාව, අපරජ්ජවචයෙනාති අත්ථො. “අභිජානිත්වා”ති ඉමිනා ත්වාදිපච්චයකාරියස්ස ය-කාරස්ස ලොපො දස්සිතො. “අභිඤ්ඤායා”ති ඉමිනා පන නා-වචනකාරියස්සාති දට්ඨබ්බං. සච්ඡිති පච්චක්ඛන්ථෙ නෙපාතිකං. පච්චක්ඛකරණං නාම අනුස්සවාකාරපරිචිතක්කාදිකෙ මුඤ්චිත්වා සරූපතො ආරම්මණකරණං.

අරියඅට්ඨච්ඡිකමග්ගවණ්ණනා

374-5. උජ්ජනිත්වාති ආකාසමග්ගෙන ධෙත්වා. පටිපජ්ජති අරියාසාවකො නිබ්බානං, අරියඵලඤ්ච එතායාති පටිපදා, සා ව තස්ස පුබ්බභාගො ඵලාති අරියමග්ගො පුබ්බභාගපටිපදානාමෙන ඉධ චුත්තො. ආතතචිතතාදිවසෙන පඤ්චච්ඡිකං. දිසාවිදිසානිවිට්ඨපදෙසෙන අට්ඨච්ඡිකො. අට්ඨච්ඡිගතො මුත්තො අඤ්ඤො කොචි අට්ඨච්ඡිකො නාම මග්ගො නත්ථිති ආහ “අට්ඨච්ඡිගමත්තොයෙවා”තිආදිනා. න භි අවයවචිතිමුත්තො සමුදායො නාම කොචි අත්ථිති. තස්මා “අට්ඨ අච්ඡිගානි අස්සාති අඤ්ඤපදත්ථසමාසං අකත්වා ‘අට්ඨ අච්ඡිගානි අට්ඨච්ඡිගානි, තානි අස්ස සන්තිති අට්ඨච්ඡිකො’ති සමාසගබ්භතද්ධිතවසෙන පදසිද්ධි කාතබ්බා”ති (දී. නි. ටී. 1.374, 375) ආවරියෙන චුත්තං, අධිජ්ජායො චෙත්ථ චින්තෙතබ්බො. අඤ්ඤපදත්ථසමාසෙ භි කතෙ න සක්කා අට්ඨච්ඡිගඅට්ඨච්ඡිකානං හෙදො අඤ්ඤමඤ්ඤං විපරියායං කත්වාපි නියමෙතුං බ්‍යාසෙ උභයපදත්ථපරභාවෙන සහෙව සඬබ්‍යාපරිච්ඡෙදෙන අත්ථාපත්තිතො. සමාසගබ්භෙ පන තද්ධිතෙ කතෙ සක්කා ඵව තෙසං හෙදො අඤ්ඤමඤ්ඤං විපරියායං කත්වා නියමෙතුං සමාසෙ උත්තරපදත්ථපරභාවෙන විනාව සඬබ්‍යාපරිච්ඡෙදෙන අත්ථාපත්තිතො. එකත්ථිභාවලක්ඛණො භි සමාසොති. ධම්මදායාදසුත්තන්තට්ඨකායං පන ආවරියෙනෙව ඵලං චුත්තං. “යස්මා මග්ගච්ඡිකසමුදායෙ මග්ගවොහාරො හොති, සමුදායො ව සමුදායීහි සමන්තාගතො, තස්මා අත්තනො අවයවභූතානි අට්ඨ අච්ඡිගානි එතස්ස සන්තිති අට්ඨච්ඡිකො”ති. පඨමනායෙ චෙත්ථ අච්ඡිගානා අච්ඡිගස්ස අට්ඨච්ඡිකභාවො චුත්තො, දුතියනායෙ පන අච්ඡිගෙන අච්ඡිගොති අයමෙතෙසං විසෙසො.

ඉදානි අට්ඨඨිගිකමග්ගෙ ලක්ඛණතො, කිච්චබණාරම්මණහෙදකමතො ච විනිච්ඡයං දස්සෙන්නො “තත්ථා”තිආදිමාහ. සම්මාදස්සනලක්ඛණානි අවිපරිතං යාථාවතො චතුන්නමරියසච්චානං පච්චක්ඛමෙව දස්සනසභාවා. සම්මා අභිනිරොපනලක්ඛණානි නිබ්බානාරම්මණෙ විත්තස්ස අවිපරිතමභිනිරොපනසභාවො. සම්මා පරිග්ගහණලක්ඛණානි චතුරඤ්ඤසමන්තාගතා වාචා ජනෙ සඤ්ඤානිති තබ්බිපක්ඛතො විරතිසභාවා සම්මාවාචා හෙදකරම්චිඡාවාචජ්ජහානෙන ජනෙ, සම්පයුත්තධම්මෙ ච පරිග්ගහණනකිච්චවතී හොති, එවං අවිපරිතං පරිග්ගහණසභාවා. සම්මා සමුට්ඨාපනලක්ඛණානි යථා විවරකම්මාදිකො කම්මන්තො එකං කාතබ්බං සමුට්ඨාපෙති, තංතංකිරියානිජ්ජාදකො ච චෙතනාසඤ්ඤාතො කම්මන්තො හත්ථපාදවලනාදිකං කිරියං සමුට්ඨාපෙති, එවං සාවජ්ජකත්තබ්බකිරියාසමුට්ඨාපකම්චිඡාකම්මන්තජ්ජහානෙන සම්මාකම්මන්තො නිරවජ්ජසමුට්ඨාපනකිච්චවා හොති, සම්පයුත්තෙ ච සමුට්ඨාපෙන්නො එව පවත්තතීති අවිපරිතං සමුට්ඨාපනසභාවො. සම්මා වොදාපනලක්ඛණානි කායවාචානං, ඛන්ධසන්තානස්ස ච සංකිලෙසභූතම්චිඡාජ්ජවජ්ජහානෙන අවිපරිතං වොදාපනසභාවො. සම්මා පග්ගහලක්ඛණානි සසම්පයුත්තධම්මස්ස විත්තස්ස සංකිලෙසපක්ඛෙ පතිතුමදත්ථා අවිපරිතං පග්ගහණසභාවො. සම්මා උපට්ඨානලක්ඛණානි තාදිභාවලක්ඛණෙන අවිපරිතං තත්ථ උපට්ඨානසභාවො. සම්මා සමාධානලක්ඛණානි වික්ඛෙපවිද්ධංසනෙන අවිපරිතං විත්තස්ස සමාදහනසභාවො.

සහජෙකට්ඨතාය දිට්ඨෙකට්ඨා අවිජ්ජාදයො මිච්ඡාදිට්ඨිතො අඤ්ඤෙ අත්තතො පච්චනීකකිලෙසා නාම. පස්සතීති පකාසෙති කිච්චපට්ඨෙධෙන පට්ඨිජ්ඣති. තෙනාහ “තජ්ජපි...පෙ.... අසම්මොහතො”ති. ඉදංඤ්ඤි තස්සා පස්සනාකාරදස්සනං. තෙනෙව හි සම්මාදිට්ඨිසඤ්ඤාතෙන අඤ්ඤෙන තත්ථ පච්චෙවක්ඛණා පවත්තති. පුරිමානි ද්වෙ කිච්චානි සබ්බෙසමෙව සාධාරණානීති ආහ “සම්මාසඤ්ඤාජ්ජාදයොපි”තිආදි. “තථෙවා”ති ඉමිනා “අත්තතො පච්චනීකකිලෙසෙහි සද්ධි”න්ති ඉදමනුකඨස්සති.

පුබ්බභාගෙහි උපචාරක්ඛණෙ. උපචාරභාවනාවසෙන අනෙකචාරං පවත්තවිත්තක්ඛණිකත්තා නානක්ඛණා. අනිච්චාදිලක්ඛණවිසයත්තා නානාරම්මණා. මග්ගස්ස එකවිත්තක්ඛණිකත්තා එකක්ඛණා. නිබ්බානාරම්මණත්තා එකාරම්මණා. කිච්චතොති පුබ්බභාගෙ දුක්ඛාදිඤ්ඤාණෙහි කත්තබ්බෙන ඉධ සාතිසයං නිබ්බත්තෙන කිච්චෙන, ඉමස්සෙව වා ඤාණස්ස දුක්ඛාදිජ්ජකාසනකිච්චෙන. චත්තාරි නාමානි ලහති චතුසු සච්චෙසු කාතබ්බකිච්ච නිබ්බත්තිතො.තීණි නාමානි ලහති කාමසඤ්ඤාජ්ජාදිජ්ජහානනිබ්බත්තිතො. සික්ඛාපදවිහඬගෙ “විරතිචෙතනා, සබ්බෙ සම්පයුත්තධම්මා ච සික්ඛාපදානී”ති (විහ. 704) වුවවත්ති. තත්ථ පන පධානානං විරතිචෙතනානං වසෙන “විරතියොපි හොන්ති

වෙනනායොපී”ති චුත්තං, මුසාවාදාදීහි විරමණකාලෙ වා විරතියො, සුභාසිතාදිවාචාභාසනාදිකාලෙ වෙනනායො භොන්තීති යොජෙතඛ්ඛං. වෙනනානං අමග්ගභිගත්තා “මග්ගක්ඛණෙන පන විරතියොවා”ති ආහ. එකස්සෙව ඤාණස්ස දුක්ඛාදිඤාණතා විය, එකායෙව විරතියා මුසාවාදාදිවිරතිභාවො විය ව එකාය එව වෙනනාය සම්මාවාදාදිකිච්චත්තයසාධනාසම්භවෙන සම්මාවාදාදිභාවාසිද්ධිනො, තංසිද්ධියඤ්ච අභිගත්තයත්තාසිද්ධිනො ව එවං චුත්තන්තිපි දට්ඨඛ්ඛං. ඉමිනා වෙනාසං දුට්ඨතං, අභෙදතඤ්ච දස්සෙති. සම්මප්පධානසතිපට්ඨානවසෙනාති වතුසම්මප්පධානවතුසතිපට්ඨානභාවවසෙන.

යදිපි සමාධිඋපකාරකානං අභිනිරෝපනා නුමප්පනසම්පියායනු පබ්බහනසන්තානං විතක්කවිචාරපීතිසුඛොපෙක්ඛානං වසෙන වතුහි කුමනෙහි සම්මාසමාධි විහත්තො, තථාපි වායාමො විය අනුප්පන්තාකුසලානුප්පාදනාදිවතුචායාමකිච්චං, සති විය ව අසුභාසුඛානිච්චානත්තභූතෙසු කායාදීසු සුභාදිසඤ්ඤාපහානවතුසතිකිච්චං එකොව සමාධි වතුක්කප්පකානසමාධිකිච්චං න සාධෙති. තස්මා පුබ්බභාගෙපි පඨමප්පකානසමාධි පඨමප්පකානසමාධි එව. තථා මග්ගක්ඛණෙපි පුබ්බභාගෙපි දුතියප්පකානසමාධි දුතියප්පකානසමාධි එව. තථා මග්ගක්ඛණෙපි පුබ්බභාගෙපි තතියප්පකානසමාධි තතියප්පකානසමාධි එව. තථා මග්ගක්ඛණෙපි පුබ්බභාගෙපි වතුත්ථප්පකානසමාධි වතුත්ථප්පකානසමාධි එව. තථා මග්ගක්ඛණෙපීති ආහ “පුබ්බභාගෙපි මග්ගක්ඛණෙපි සම්මාසමාධියොවා”ති.

තස්මාති පඤ්ඤාපප්පොතත්තා අවිජ්ජාන්ධකාරං විධමිත්වා පඤ්ඤාසත්ථත්තා කිලෙසවොරෙ සාතෙන්නොති යථාරහං යොජෙතඛ්ඛං. යස්මා පන අනාදිමති සංසාරෙ ඉමිනා යොගිනා කදාවිපි අසමුග්ගසාට්ඨපුබ්බො කිලෙසගණො, තස්ස සමුග්ගසාට්ඨකො ව අරියමග්ගො. අයඤ්චෙත්ථ සම්මාදිට්ඨි පරිඤ්ඤාහිසමයාදිවසෙන පවත්තියා පුබ්බභිගමා භොති බහුපකාරා, තස්මා. තදෙව බහුපකාරතං කාරණභාවෙන දස්සෙතුං “යොගිනො බහුපකාරත්තා”ති චුත්තං.

තස්සාති සම්මාදිට්ඨියා. “බහුපකාරො”ති වත්වා තං බහුපකාරතං උපමාය විභාවෙන්තො “යථා හී”තිආදිමාහ. අයං තම්බකංසාදිමයත්තා කුටො. තංපරිහරණතො මහාසාරතාය ඡෙකො. එවන්ති යථා හෙරඤ්ඤිකස්ස වක්ඛුනා දිස්වා කහාපණවිභාගජානනෙ කිරියාසාධකතමභාවෙන කරණන්තරං බහුකාරං යදිදං හත්ථො, එවං යොගිනො පඤ්ඤාය ඔලොකෙත්වා ධම්මවිභාගජානනෙ පුබ්බචාරිභාවෙන ධම්මන්තරං බහුකාරං යදිදං විතක්කො විතක්කෙත්වාප පඤ්ඤාය තදවබොධතො. තස්මා සම්මාසඤ්ඤාපො සම්මාදිට්ඨියා බහුකාරොති අධිප්පායො. දුතියඋපමායං එවන්ති යථා තච්ඡකො පරෙත පරිවත්තෙත්වා

පරිවත්තෙන්වා දින්නං දබ්බසම්භාරං වාසියා තච්ඡෙන්වා ගෙහාදිකරණකම්මෙ උපනෙති, එවං යොගී විතක්කෙන ලක්ඛණාදිතො විතක්කෙන්වා දින්නධම්මෙ යාථාවතො පරිච්ඡින්නදින්නවා පරිඤ්ඤාභිසමයාදිකම්මෙ උපනෙතීති යොජනා. වච්ඡෙදස්ස උපකාරකො විතක්කො සාවජ්ජානවජ්ජවච්ඡෙදෙ නිවත්තනපවත්තනකරාය සම්මාචාචායපි උපකාරකොවාති ආහ “ස්වාය”න්තිආදි. “යථාහ”තිආදිනා ධම්මදින්නාය භික්ඛුනියා විසාඛස්ස නාම ගහපතීනො චුත්තං චූළවෙදල්ලසුත්තපදං (ම. නි. 1.464) සාධකභාවෙන දස්සෙති. භින්දතීති නිවිජාරෙති.

වච්ඡෙදනියාමිකා වාචා කායිකකිරියානියාමකස්ස කම්මන්තස්ස උපකාරිකාති තදන්තං ලොකතො පාකටං කාතුං “යස්මා පනා”තිආදි චුත්තං. උභයං සුවරිතන්ති කායසුවරිතං, වච්ඡුවරිතඤ්ච. ආජීවට්ඨමකසීලං නාම චතුබ්බිධවච්ඡුවරිතතිවිධකායසුවරිතෙනි සද්ධිං සම්මාආජීවං අට්ඨමං කත්වා චුත්තං ආදිබ්‍රහ්මවරියකසීලං. යඤ්චි සන්ධාය චුත්තං “පුබ්බෙව ඛො පනස්ස කායකම්මං වච්ඡම්මං ආජීවො සුපරිසුද්ධො හොති”ති. තදුභයානන්තරන්ති දුච්චරිතද්වයජ්ජභායකස්ස සුවරිතද්වයපාරිසුරිහෙතුභූතස්ස සම්මාචාචාසම්මාකම්මන්තද්වයස්ස අනන්තරං. සුත්තපමත්තෙනාති අප්පොස්සුක්කං සුත්තෙන, පමත්තෙන ව. ඉදං වීරියන්ති චතුබ්බිධං සම්මජ්ජධානවීරියං. කායාදීසුති කායවෙදනාවිත්තධම්මෙසු. ඉන්ද්‍රියසමතාදයො සමාධිස්ස උපකාරකා. තබ්බිධුරා ධම්මා අනුපකාරකා. ගතියොති නිජ්ජත්තියො, කිච්චාදිසභාවෙ වා. සමන්වෙසිත්වාති උපධාරෙත්වා, හෙතුමිති වායං ත්වාපච්චයො.

ද්වෙපබ්බජිතවත්ථුවණ්ණනා

376-7. කස්මා ආරද්ධන්ති අනුසන්ධිකාරණං පුච්ඡිත්වා තං විස්සජ්ජෙතුං “අයං කිරා”තිආදි චුත්තං තෙන අජ්ඣාසයානුසන්ධිවසෙනායං උපරි දෙසනා පවත්තාති දස්සෙති. තෙනාති තථාලද්ධිකත්තා. අස්සාති ලිච්ඡවිරඤ්ඤො. දෙසනායන්ති සණ්භසුබ්බමාය සුඤ්ඤතපටිසඤ්ඤාත්තාය යථාදෙසිතදෙසනාය. නාධිමුච්චතීති න සද්දහති න පසිදති. තන්තිධම්මං නාම කථෙන්නොති යෙසං අත්ථාය ධම්මො කථියති, තත්ථ තෙසං අසතිපි මග්ගපට්ඨෙවෙධෙ කෙවලං සාසනෙ පවෙණ්හුතං, පරියන්තිභූතං වා තන්තිධම්මං කත්වා කථෙන්නො, තෙන තදා තෙසං මග්ගපට්ඨෙධාභාවං දස්සෙති. එවරූපස්සාති සම්මාසම්බුද්ධත්තා අවිපරිතදෙසනායාය එවංපාකටධම්මකායස්ස සත්ථුතො. අස්සාති පඨමජ්ඣානාදිසමධිගමෙන සමාභිතවිත්තස්ස කුලපුත්තස්ස එතං “තං ජීව”න්තිආදිනා උච්ඡෙදාදිගහණං අපි නු යුත්තන්ති පුච්ඡති, ලද්ධියා පන ඝානාධිගමමත්තෙන න තාව විවෙචිතත්තා “යුත්තමස්සෙත”න්ති තෙහි චුත්තෙ ඝානලාභිනොපෙතං ගහණං අයුත්තමෙවාති තං උච්ඡෙදවාදං, සස්සතවාදං වා “අහං ඛො...පෙ.... න වදාමි”තිආදිනා පටික්ඛිපිත්වාති සාධිජ්ජායත්ථො. එතන්ති

පයමජ්ඣානාදිකං. එවන්ති යථාචුත්තනායෙන. අථ ච පනාති එවං ජානනතො, පස්සනතො ච. කාමං විපස්සකාදිදස්සනම්පි පාළියං කතං, අරහත්තකුටෙන පන දෙසනා නිට්ඨාපිතාති දස්සෙතුං “උත්තරි බීණාසවං දස්සෙත්වා”ති චුත්තං. තෙ හි ද්වෙ පබ්බජිතා විපස්සකතො පට්ඨාය “න කල්ලං තස්සෙතං වචනායා”ති අවොචු. ඉමස්සාති බීණාසවස්ස. කිඤ්චාපි “අත්තමනා අහෙසු”ත්ති පාළියං න චුත්තං, “න කල්ල”ත්තිආදිනා පන විස්සජ්ජනාවචනෙනෙව තෙසං අත්තමනතා වෙදිතබ්බාති ආහ “තෙ මමා”තිආදි. තත්ථ යස්මා බීණාසවො විගතසම්මොහො තිණ්ණවිච්ඡිව්ණො, තස්මා තස්ස තථා චත්තුමයුත්තත්ති උප්පන්නනිව්ඡයතාය තං මම වචනං සුත්වා අත්තමනා අහෙසුන්ති අත්ථො. සොපි බො ලිච්ඡවි රාජා තෙ විය තථාසඤ්ජාතනිව්ඡයත්තා අත්තමනො අහොසි. තෙනාහ “එවං චුත්තෙ සොපි අත්තමනො අහොසි”ති. යං පනෙත්ථ අත්ථනො අවිහත්තං, තං සුචිඤ්ඤායාමෙව.

ඉති	සුමඬිගලවිලාසිනියා	දීඝනිකායට්ඨකථාය
පරමසුඛමගම්භිරදුරනුබොධත්ථපරිදීපනාය		
සුචිමලවිපුලපඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියජනනාය	සාධුචිලාසිනියා	නාම
ලීනත්ථපකාසනියා මහාලිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථපකාසනා.		

මහාලිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. ජාලියසුත්තවණ්ණනා

ද්වෙපබ්බජිතවත්ථුවණ්ණනා

378. එවං මහාලියසුත්තං සංවණ්ණෙත්වා ඉදානි ජාලියසුත්තං සංවණ්ණෙත්තො යථානුපුබ්බං සංවණ්ණනොකාසස්ස පත්තභාවං විභාවෙත්තුං, මහාලියසුත්තස්සානන්තරං සඬ්භිතස්ස සුත්තස්ස ජාලියසුත්තභාවං වා පකාසෙත්තුං “එවං මෙ සුත්තං...පෙ.... කොසම්බියන්ති ජාලියසුත්ත”න්ති ආහ. “සොසිතෙනා”තිආදිනා මජ්ඣෙකොලොපසමාසං දස්සෙති, සොසිතස්ස ආරාමොතිපි වත්තබ්බං. එවම්පි හි “අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ”තිආදියු (පාරා. 234) විය දායකකිත්තනං හොති, එවං පන කිත්තෙත්තො දායස්මා ආනන්දො අඤ්ඤෙපි තස්ස දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනෙ නියොජෙතිති අඤ්ඤත්ථ චුත්තං. තත්ථ කොයං සොසිතසෙට්ඨී නාම, කථඤ්චානෙන ආරාමො කාරිතො, කථං පන තත්ථ භගවා විභාසිති පුච්ඡාය සබ්බං තං විස්සජ්ජනං සමුදාගමතො පට්ඨාය සඬ්ඛෙපතොව දස්සෙත්තො “පුබ්බෙ කිරා”තිආදිමාහ. අල්ලකප්පරට්ඨන්ති බහුසු පොත්ථකෙසු දිස්සති, කත්ථපි පන “අද්දිලරට්ඨ”න්ති ච “දම්මලරට්ඨ”න්ති ච ලිඛිතං. තතොති අල්ලකප්පරට්ඨතො. “සුත්තං...පෙ.... අගමාසී”ති ඉදම්පි “තස්සෙතං කම්ම”න්ති ඤාපෙත්තුං චුත්තං. තදානි තෙසං ගාමං පටිට්ඨදිවසෙ. බලවපායාසන්ති ගරුතරං බහුපායාසං. ජීරාපෙතුන්ති සමවෙපාකිනියා ගහණියා පක්කාපෙත්තුං. අසන්තිහිතෙති ගෙහතො බහි අඤ්ඤං ගතෙ. භුස්සතීති නදති, “භුභු”ඉති සුනබසද්දං කරොතීති අත්ථො. ඉදම්පිස්ස එකං කම්මං. පච්චෙකඛුද්ධෙ පන වීචරකම්මත්ථාය අඤ්ඤං යානං ගතෙ සුනබස්ස හදයං ථාලිතං. තිරව්ඡානා නාමෙතෙ උජුජාතිකා හොන්ති අකුට්ඨා, මනුස්සා පන අඤ්ඤං හදයෙන වින්තෙති, අඤ්ඤං මුඛෙන කථෙත්ති. තෙනෙවාහ “ගහනඤ්ඤෙතං හන්තෙ යදිදං මනුස්සා, උත්තානකඤ්ඤෙතං හන්තෙ යදිදං පසවො”ති (ම. නි. 2.3).

ඉති සො තාය පච්චෙකඛුද්ධෙ සිනෙහවසෙන උජුදිට්ඨිතාය අකුට්ඨතාය කාලඬිකත්වා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බත්තො. තං සන්ධායාහ “සො...පෙ.... නිබ්බත්ති”ති. තස්ස පන කණ්ණමුලෙ කථෙත්තස්ස සද්දො සොළසයොජනට්ඨානං ඵරති, පකතිකථාසද්දො පන සකලං දසයොජනසහස්සං දෙවනගරං, එවං සරසොසසම්පත්තියා “සොසකදෙවපුත්තො” ත්වෙව නාමං අහොසී. අයමස්ස පච්චෙකඛුද්ධෙ සිනෙහෙන භුක්කරණස්ස නිස්සන්දො. වචිත්වාති ආභාරක්ඛයෙන වචිත්වා. දෙවලොකතො හි දෙවපුත්තා ආයුක්ඛයෙන, පුඤ්ඤක්ඛයෙන, ආභාරක්ඛයෙන, කොපෙනාති චතුහි කාරණෙහි වචන්ති. ඉමස්ස පන කාමගුණෙ පරිභුඤ්ජනො මුට්ඨස්සතිස්ස ආභාරක්ඛයෙන වචනං හොති. සො කොසම්බියං නගරසොහිනියා කුච්ඡිස්මි. පටිසන්ධිං ගණ්හි. නගරසොහිනියො කිර ධීතරං පටිජග්ගන්ති, න පුත්තං. ධීතරො හි තාසං පවෙණිං සටයන්ති, තස්මා සාපි තං සඬිකාරකුටෙ ඡඩ්ඨාපෙති. අයමස්ස පුබ්බෙ පුත්තඡඩ්ඨනකම්මස්ස නිස්සන්දො. පාපකම්මඤ්ඤි නාමෙතං

“අප්පක”න්ති නාවමඤ්ඤිතබ්බං. තමෙකො මනුස්සො කාකසුනබ්බවාරිතං. දිස්වා “පුත්තො මෙ ලද්ධො”ති ගෙහං නෙසි, තස්ස පන හත්ථතො කොසම්බකසෙට්ඨි කභාපණ්ණසස්සං දත්වා අග්ගහෙසි, තමත්ථං සන්ධාය “කොසම්බියං එකස්ස කුලස්ස සරෙ නිබ්බන්ති”තිආදි වුත්තං. සත්තක්ඛන්තුං සාතාපනත්ථං උපක්කමකරණම්පි පුත්තජඩ්ඛනකම්මස්සෙව නිස්සන්දො. සෙට්ඨිධිතායාති ජනපදසෙට්ඨිතො ධිතාය. වෙය්‍යත්තියෙනාති පඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියෙන. සා හි තස්ස පිතරා පෙසිතං මාරාපනපණ්ණං ඵාලෙත්වා විවාහපණ්ණං බන්ධිත්වා ජීවිතලාභං කරොති. තායෙව සරසම්පත්තියා සොසිතසෙට්ඨි නාම ජාතො.

සරිරසත්තප්පනත්ථන්ති හිමවන්තෙව මූලඵලාභාරතාය කිලන්තසරිරස්ස ලොණම්බිලසෙවනෙන පිනනත්ථං. තසිතාති පිපාසිතා. කිලන්තාති පරිස්සන්තකායා. වටරුක්ඛන්ති මහානිග්‍රොධරුක්ඛං. තෙ කිර තං පත්වා තස්ස මූලෙ නිසිදිංසු. අථ ජෙට්ඨකතාපසො නිග්‍රොධරුක්ඛස්ස සොභාසම්පත්තිං පස්සිත්වා “මහානුභාවො මඤ්ඤෙ එත්ථ අධිවුත්ථා දෙවතා. සාධු වතායං දෙවතා ඉසිගණස්ස පාතියාදිදානෙන අද්ධානපරිස්සමං විනොදෙය්‍යා”ති චින්තෙසි. දෙවතාපි තථා චින්තිතං උත්වා ඉසිගණස්ස පාතියන්භානකභොජනාති අදාසි. තෙනාහ “තත්ථා”තිආදි. ජෙට්ඨකතාපසස්ස පන තථා චින්තිතං අවිසෙසතො සබ්බත්ථ ආරොපෙත්වා “සඬගහං පච්චාසිසන්තා”ති වුත්තං. “හත්ථං පසාරෙත්වා”ති ඉමිනා හත්ථප්පසාරණමත්තෙන තස්සා යථිච්ඡිතනිජ්ඵත්තිං දස්සෙති. දෙවතා ආභාති සා අත්තතො පුඤ්ඤස්ස පරිත්තකත්තා ලජ්ජාය කට්ඨෙතුං අවිසහන්තිපි පුනප්පුනං නිජ්ජිලියමානා ඵවමාහ. සොති අනාථපිණ්ඩිකො ගහපති. හතකානන්ති හතියා වෙය්‍යාවච්චං කරොන්තානං දාසපෙසකම්මකරානං. පකතිහත්තවෙතනමෙවාති පකතියා දාතබ්බහත්තවෙතනමෙව. තදා උපොසථිකත්තා කම්මං අකරොන්තානම්පි කම්මකරණදිවසෙ දාතබ්බහත්තවෙතනමෙව, න තතො උභනන්ති අත්ථො. ධම්මපදට්ඨකථායං බුද්දකභාණකානං මතෙන “සායමාසත්ථාය ආගතො”ති (ධ. ප. අට්ඨ. 1.2.සාමාවතීවත්ථු) වුත්තං, ඉධ පන දීඝභාණකානං මතෙන “මජ්ඣන්හිකෙ පාතරාසත්ථාය ආගතො”ති. කඤ්චීති කඤ්චිපි හතකං, කිඤ්චිපි හතකකම්මන්ති වා සම්බන්ධො. මජ්ඣන්හිකකාලත්තා “උපඩ්ඪදිවසො ගතො”ති ආහ, තෙන උපඩ්ඪදිවසමෙව සමාදින්නත්තා “උපඩ්ඪුපොසථො”ති තං වොහරන්තීති දස්සෙති. ධම්මපදට්ඨකථායං (ධ. ප. අට්ඨ. 1.2 සාමාවතීවත්ථු) රත්තිභාගෙන උපඩ්ඪුපොසථො වුත්තො, ඉධ පන මජ්ඣන්හිකතො පට්ඨාය දිවසභාගෙනෙව, තදවසෙසදිවසරත්තිභාගෙන වා. අසමෙපි හි භාගෙ උපඩ්ඪසද්දො පවත්ති. තදහෙවාති අරුණුග්ගමනකාලං සන්ධාය වුත්තං.

“සොසොපි ඛො දුල්ලහො ලොකස්මිං යදිදං බුද්ධො”ති සඤ්ජාතපිතිපාමොජ්ජො. තදහෙවාති කොසම්බිං පත්තදිවසතො

දුතියදිවසෙයෙව. තුරිතාත්ථාති තුරිතා අත්ථ, සීසයායිනො භවථාති අත්ථො. එහිහික්ඛුපබ්බජ්ජං සන්ධාය “පබ්බජිත්වා”ති වුත්තං. අරහත්තන්ති චතුපටිසම්භිදාසමලඬිකතං අරහත්තභාවං. තෙපි සෙට්ඨිනො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය අඬිසමාසමත්තං දානාති දත්වා පච්චාගම්ම තයො විහාරෙ කාරෙසුං. භගවා පන දෙවසිකං එකෙකස්මිං විහාරෙ වසති. යස්ස ච විහාරෙ වුත්ථො, තස්සෙව සරෙ පිණ්ඩාය වරති, තදා පන සොසිතස්ස විහාරෙ විහරති. තෙන වුත්තං “කොසම්බියං විහරති සොසිතාරාමෙ”ති.

බාහිරසමයමත්තෙන උපජ්ඣායො, න සාසනෙ විය උපජ්ඣායලක්ඛණෙන. උපෙච්ච පරස්ස වාචාය ආරම්භනං බාධනං උපාරම්භො, දොසදස්සනවසෙන සට්ටනන්ති අත්ථො. තෙනාහ “වාදං ආරොපෙතුකාමා හුත්වා”ති. වදන්ති නින්දාවසෙන කථෙන්නති එතෙනාති හි වාදො, දොසො, තමාරොපෙතුකාමා උපරි පතිට්ඨපෙතුකාමා හුත්වාති අත්ථො. කථමාරොපෙතුකාමාති ආහ “ඉති කිරා”තිආදි. තං ජීවං තං සරීරන්ති යං වත්ථු ජීවසඤ්ඤිතං, තදෙව සරීරසඤ්ඤිතං. ඉදඤ්ඤි “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති”ති වුත්තවාදං ගහෙත්වා වදන්ති. රූපඤ්ච අත්තානඤ්ච අද්වයං එකීභාවං කත්වා සමනුපස්සනවසෙන, “සත්තො”ති වා බාහිරකපරිකප්පිතං අත්තානං සන්ධාය වදන්ති. තථා හි වුත්තං “ඉධෙව සත්තො හිජ්ජති”ති. අස්සාති සමණස්ස ගොතමස්ස. හිජ්ජතිති නිරුදයවිනාසවසෙන විනස්සති. තෙන ජීවිතසරීරානං අනඤ්ඤත්තානුජානනතො, සරීරස්ස ච හෙදදස්සනතො. න හෙත්ථ යථා දිට්ඨහෙදවතා සරීරතො අනඤ්ඤත්තා අදිට්ඨොපි ජීවස්ස හෙදො වුත්තො, එවං අදිට්ඨහෙදවතා ජීවතො අනඤ්ඤත්තා සරීරස්සාපි අහෙදොති සක්කා වත්තුං තස්ස හෙදස්ස පච්චක්ඛසිද්ධත්තා, භූතූපාදායරූපවිනිමුත්තස්ස ච සරීරස්ස අභාවතොති ඉමිනා අධිජ්ජායෙනාහ “උච්ඡෙදවාදො භොති”ති.

අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරන්ති අඤ්ඤදෙව වත්ථු ජීවසඤ්ඤිතං, අඤ්ඤං සරීරසඤ්ඤිතං. ඉදඤ්ඤි “රූපවත්තං අත්තානං සමනුපස්සති”තිආදිනායජ්ජවත්තවාදං ගහෙත්වා වදන්ති. රූපහෙදස්සෙව දිට්ඨත්තා, අත්තනි ච තදභාවතො “අත්තා නිව්චො”ති අයමත්ථො ආපන්නො වාති ඉමිනා අධිජ්ජායෙනාහ “සත්තො සස්සතො ආපජ්ජති”ති.

379-380. තයිදං නෙසං වඤ්ඣාපුත්තස්ස දීඝරස්සනාදිපරිකප්පනසදිසං, තස්මායං පඤ්ඤො යපනීයො. න හෙස අත්ථනිස්සිනො, න ධම්මනිස්සිනො, නාදිබ්බමවරියකො, න නිබ්බිදාදිඅත්ථාය සංවත්තති. පොට්ඨපාදසුත්තඤ්ඤෙත්ථ නිදස්සනං. තං තත්ථ රාජනිමිලනං කත්වා “තෙන භාවුසොසුණාථා”තිආදිනා සත්ථා නෙසං උපරි ධම්මදෙසනමාරහීති ආහ “අථ භගවා”තිආදි. සස්සතුච්ඡෙදදිට්ඨියො ද්වෙ අත්තා. අරියමග්ගො මජ්ඣිමා පටිපදා. තස්සායෙව පටිපදායාති මිච්ඡාපටිපදාය එව.

සද්ධාපබ්බජිතස්සාති සද්ධාය පබ්බජිතස්ස “එවමහං ඉතො වට්ඨකුක්ඛතො නිස්සරිස්සාමි”ති පබ්බජ්ජමුපගතස්ස, තදනුරූපඤ්ච සීලං පුරෙත්වා පයමජ්ඣානෙන සමාහිතචිත්තස්ස. එතන්ති කිලෙසවට්ඨපරිවුද්ධිදීපනං. “තං ජීවං තං සරිර”න්තිආදිකං දිට්ඨිසංකිලෙසනිස්සිතවචනං. නිබ්බිච්ඡිච්ඡො න හොතිති ධම්මෙසු තිණ්ණචිච්ඡිච්ඡො න හොති, තත්ථ තත්ථ ආසප්පනපරිසප්පනවසෙන පචත්තතිති අත්ථො.

එතමෙවං ජානාමිති යෙන සො භික්ඛු පයමං ඥානං උපසම්පජ්ජ විහරති, එතං සසම්පයුත්තං ධම්මං “මහග්ගතචිත්ත”න්ති එවං ජානාමි. තථා හි වුත්තං “මහග්ගතචිත්තමෙනන්ති සඤ්ඤං යපෙසි”න්ති. නො ච එවං වදාමිති යථා දිට්ඨිගතිකා තං ධම්මජාතං සනිස්සයං අහෙදතො ගණ්හන්තා “තං ජීවං තං සරිර”න්ති, තදුභයං චා හෙදතො ගණ්හන්තා “අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරිර”න්ති අත්තතො මිච්ඡාගාහං පවෙදෙන්ති, එවමහං න වදාමි තස්ස ධම්මස්ස සුපරිඤ්ඤාතත්තා. තෙනාහ “අථ ඛො”තිආදි. බාහිරකා යෙභුයොන කසිණජ්ඣානානි එව නිබ්බන්තෙන්තිති වුත්තං “කසිණපරිකම්මං භාවෙන්තස්සා”ති. යස්මා භාවනානුභාවෙන ඥානාධිගමො, භාවනා ච පථවීකසිණාදිසඤ්ජානනමුඛෙන හොතිති කත්වා සඤ්ඤාසිසෙන නිද්දිසියති, තස්මා “සඤ්ඤාබලෙන උප්පන්න”න්ති ආහ. තෙන වුත්තං “පථවීකසිණමෙකො සඤ්ජානාති”තිආදි. යස්මා පන භගවතා තත්ථ තත්ථ වාරෙ “අථ ච පනාහං න වදාමි”ති වුත්තං, තස්මා භගවතො වචනමුපදෙසං කත්වා න වත්තබ්බං කිරෙතං කෙවලිනා උත්තමපුරිසෙනාති අධිප්පායෙන “න කල්ලං තස්සෙන”න්ති ආහංසු, න සයං පටිභානෙනාති දස්සෙනුං “මඤ්ඤමානා වදන්ති”ති වුත්තං. සෙසං අනන්තරසුත්තෙ වුත්තනයත්තා, පාකටත්තා ච සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

ඉති සුමඬ්ඨගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය
පරමසුඛුමගම්භිරදුරනුබ්බාධත්ථපරිදීපනාය
සුවිමලවිපුලපඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියජනනාය සාධුවිලාසිනියා නාම
ලීනත්ථපකාසනියා ජාලියසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථපකාසනා.

ජාලියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. මහාසීහනාදසුත්තවග්ගොත්තනා

අවෙලකස්සපවත්ථුවග්ගොත්තනා

381. එවං ජාලියසුත්තං සංවණ්ණෙත්වා ඉදානි මහාසීහනාදසුත්තං සංවණ්ණෙත්තො යථානුපුබ්බං සංවණ්ණනොකාසස්ස පත්තභාවං විභාවෙතුං, ජාලියසුත්තස්සානන්තරං සඬගීතස්ස සුත්තස්ස මහාසීහනාදසුත්තභාවං වා පකාසෙතුං “එවං මෙ සුතං...පෙ.... උරුඤ්ඤායං විහරතීති මහාසීහනාදසුත්ත”න්ති ආහ. එතදෙව නාමන්ති යස්මිං රට්ඨෙය් තං නගරං, තස්ස රට්ඨස්සපි යස්මිං නගරෙ භගවා විභාසී, තස්ස නගරස්සපි “උරුඤ්ඤා”ත්වෙව නාමං, තස්මා උරුඤ්ඤායන්ති උරුඤ්ඤානාමජනපදෙ උරුඤ්ඤානාමනගරෙති ආවුත්තිආදිනායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉමිනා ඉමමත්ථං දස්සෙති – න සබ්බත්ථ නියතපුල්ලිඬගපුථුවචනාව ජනපදවාපී සද්දා, කත්ථවි අනියතපුල්ලිඬගපුථුවචනාපි යථා “ආලවියං විහරතී”ති (පාචි. 84, 89) කෙච් ජනපදමෙවත්ථං වදන්ති, තං අපනෙතුං “භගවා භී”තිආදි වුත්තං. රමණීයොති මනොහරභූමිභාගතාය, ඡායුදකසම්පත්තියා, ජනවිචිත්තතාය ව මනොරමො. මිගානං අභයං දෙති එත්ථාති මීගදායො. තෙනාහ “සො”තිආදි. වෙලං වත්ථං, තං නත්ථි අස්සාති අවෙලොති වුත්තං “නග්ගපරිබ්බාජකො”ති. නාමන්ති ගොත්තනාමං. තපනං සන්තපනං කායස්ස බෙදනං තපො, සො එතස්ස අත්ථිති තපස්සී. යස්මා තථාභූතො තපං නිස්සිතො, තපො ව තං නිස්සිතො භොති, තස්මා “තපනිස්සිතක”න්ති ආහ. මුත්තාචාරාදීති එත්ථ ආදිසද්දෙන පරතො පාළිය (දී. නි. 1.397) මාගතා හත්ථාපලෙඛනාදයො සඬගහිතා. ලුඛං ඵරුසං සාධුසම්මතාචාරවිරහතො අපසාදනීයං ආජීවති වත්තතීති ලුඛාජීවීති අට්ඨකථාමුත්තකනායො. උප්පණ්ණෙති උභසනවසෙන පරිභාසති. උපවදතීති අවඤ්ඤාපුබ්බකං අපවදති. තෙන වුත්තං “භීළෙති වම්භෙති”ති. “හෙතුමිහි ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා”තිආදීසු විය ධම්මසද්දො හෙතුපරියායොති ආහ “කාරණස්ස අනුකාරණ”න්ති. තථාවුත්තසද්දත්ථොයෙවෙත්ථ කාරණසද්දස්ස හෙතුභාවතො. අත්ථවසා පයුත්තො භී සද්දපයොගො. සොයෙව ව සද්දත්ථො පරෙහි වුවිච්චාතො අනුකාරණං තදනුරූපං තස්සදිසං වා තතො පච්ඡා වා වුත්තකාරණභාවතො. පරෙහිති යෙසං තුම්භෙහි ඉදං වුත්තං, තෙහි පරෙහි. වුත්තකාරණොති යථා තෙහි වුත්තං, තථා වෙ තුම්භෙහි න වුත්තං, එවං සති තෙහි වුත්තකාරණෙන සකාරණො හුත්වා තුම්භාකං වාදො වා තතො පරං තස්ස අනුවාදො වා කොච් අප්පමත්තකොපි විඤ්ඤාහි ගරහිතබ්බං කාරණං යානං නාගච්ඡෙය්, කිමෙවං නාගච්ඡතීති යොජනා. “ඉදං වුත්තං භොතී”තිආදිනා තදෙවත්ථං සඬබ්බෙපතො දස්සෙති.

382. ඉදානි යං විහජ්ජවාදං සන්ධාය භගවතා “න මෙතෙ වුත්තවාදිතො”ති සඬබ්බෙපෙන වත්ථා තං විහජ්ජවා දස්සෙතුං “ඉධාහං

කස්සපා”තිආදි වුත්තං, තං විභාගෙන දස්සෙන්තො “ඉධෙකච්චො”තිආදිමාහ. භගවා හි නිරත්ථකං අනුපසම්පංචත්තනිකං කායකිලමථං. “අත්තකිලමථානුයොගො දුක්ඛො අනරියො අනත්ථසංභිතො”තිආදිනා (සං. නි. 5.1081; මහාව. 13). ගරහති, සාත්ථකං පන උපසම්පංචත්තනිකං කායකිලමථං. “ආරඤ්ඤිකො හොති, පංසුකුලිකො හොති”තිආදිනා (අ. නි. 5.181, 182; පරි. 325) වණ්ණෙති. අප්පපුඤ්ඤතායාති අපුඤ්ඤතාය. අප්පසද්දො චෙත්ථ “ද්වත්තිජදනස්ස පරියායං අප්පහරිතෙ යිතෙන අධිට්ඨාතඛිබ්බ”න්තිආදිසු (පාවි. 135) විය අභාවත්ථො. මිච්ඡාදිට්ඨිභාවතො කම්මඵලං පටික්ඛිපන්තෙන “නත්ථි දිත්ත”න්තිආදිනා (දී. නි. 1.171; ම. නි. 1.445; 2.94, 225; 3.91, 116, 136; සං. නි. 3.210; අ. නි. 3.118; 10.176; ධ. ස. 1221; විහ. 907) මිච්ඡාදිට්ඨිං පුරක්ඛන්වා ජීවිතවුත්තිහෙතු තථා තථා දුච්චරිතපුරුෂං සන්ධාය “තිණි දුච්චරිතාති පුරෙත්වා”ති වුත්තං.

භියොයාසොමත්තායාති මත්තතො අතිරෙකං. “භියොයාසො”ති හි ඉදං භියොයාසද්දෙන සමානත්ථං නෙපාතිකං. අනෙසනවසෙනාති කොහඤ්ඤෙ යත්වා අසන්තගුණසම්භාවනිච්ඡාය යථා තථා තපං කත්වා අනෙසිතඛිබ්බමෙසනාවසෙන මිච්ඡාජීවෙනාති අත්ථො. යථාවුත්තනයෙන ජීවිතවුත්තිහෙතු තිණි දුච්චරිතාති පුරෙත්වා. ඉමෙ ද්වෙති “අප්පපුඤ්ඤො, පුඤ්ඤවා”ති ව වුත්තෙ දුච්චරිතකාරිනො ද්වෙ පුග්ගලෙ.

දුතියනයෙ ඉමෙ ද්වෙති “අප්පපුඤ්ඤො, පුඤ්ඤවා”ති ව වුත්තෙ සුචරිතකාරිනො ද්වෙ පුග්ගලෙ.

පයම්දුතියනයෙසු වුත්තනයෙනෙව තතියවතුත්ථනයෙසුපි යථාක්කමං අත්ථො වෙදිතඛිබ්බො. පයම්තතියනයෙසු චෙත්ථ අහෙතුකඅකිරියවාදිනො. දුතියවතුත්ථනයෙසු පන කම්මකිරියවාදිනොති දට්ඨඛිබ්බං. අප්පදුක්ඛවිහාරීති අප්පකං දුක්ඛෙන විහාරී. බාහිරකාචාරයුත්තොති සාසනාචාරතො බාහිරකෙන තිත්ථියාචාරෙන යුත්තො. අත්තානං සුඛෙත්වාති අධම්මිකෙන අනෙසනාය ලද්ධපච්චයනිමිත්තෙන සුඛෙන අත්තානං සුඛෙත්වා සුඛං කත්වා, “සුඛෙ යපෙත්වා”ති අධුනා පායො.

“න දානි මයා සදිසො අත්ථි”තිආදිනා තණ්හාමානදිට්ඨිසඬ්ඛාතානං තිස්සන්තං මඤ්ඤනානං වසෙන දුච්චරිතපුරුෂමාහ. ලාභසක්කාරං වා උප්පාදෙන්තො තිණි දුච්චරිතාති පුරෙත්වාති සම්බන්ධො. මිච්ඡාදිට්ඨිවසෙනාති “නත්ථි කාමෙසු දොසො”ති ඵලං පවත්තමිච්ඡාදිට්ඨිවසෙන. පරිබ්බාජිකායාති බාහිරපඛිබ්බජ්ජමුපගතාය තාපසදාරිකාය, ඡන්තපරිබ්බාජිකාය ව. “අපරො”ති ඵත්ථාපි හි “තාපසො වා ඡන්තපරිබ්බාජකො වා”ති අධිකාරො. දහරායාති තරුණාය. මුදුකායාති සුබ්බමාලාය. ලොමසායාති තනුතම්බලොමතාය අප්පලොමවතියා. ලොමං ඵතිස්සා අත්ථිති ලොමසා. ලිඬගත්තයෙපි හි ස-පච්චයෙන පදසිද්ධිමිච්ඡන්ති

සද්දවිදු. කාමෙසුති වත්ථුකාමෙසු. පාතබ්බතන්ති පරිභුඤ්ජිතබ්බං. පරිභොගත්ථො හෙත්ථ පා-සද්දො, තබ්බසද්දො ච භාවසාධනො. තා-සද්දො පන සකත්ථෙ යථා “දෙවතා”ති, පාතබ්බතන්ති චා පරිභුඤ්ජනකතං, කත්තුසාධනො චෙත්ථ තබ්බසද්දො යථා උපරිපණ්ණාසකෙ පඤ්චත්තයසුත්තෙ “යෙ හි කෙච්ඡිත්තංවෙ සමණා චා බ්‍රාහ්මණා චා දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාතබ්බසඬ්ඛාරමත්තෙන එතස්ස ආයතනස්ස උපසම්පදං පඤ්ඤපෙන්නි”ති (ම. නි. 3.24) තථා හි තදට්ඨකථායං චුත්තං “විජානාතීති විඤ්ඤාතබ්බං, දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාතමත්තෙන පඤ්චද්වාරිකසඤ්ඤාපවත්තිමත්තෙනාති අයඤ්ඤි එත්ථ අත්ථො”ති, (ම. නි. අට්ඨ. 3.24) තට්ඨිකායඤ්ච “යථා නියානන්තීති නියානිකාති බහුලං වචනතො කත්තුසාධනො නියානිකසද්දො, එවං ඉධ විඤ්ඤාතබ්බසද්දොති ආහ ‘විජානාතීති විඤ්ඤාතබ්බ’න්ති,” තා-සද්දො පන භාවෙ. අස්සාදියමානපක්ඛෙ යිතො කිලෙසකාමොපි වත්ථුකාමපරියාපන්නොයෙව, තස්මා තෙසු යථාරූපි පරිභුඤ්ජන්නොති අත්ථො.

ඉදන්ති නයවතුක්කවසෙන චුත්තං අත්ථප්පහෙදවිභජනං. “තිත්ථියවසෙන ආගතං අට්ඨකථායං තථා විභත්තත්තා”ති (දී. නි. ටී. 1.382) ආචරියෙන චුත්තං, තථායෙව පන පාළියම්පි විභත්තන්ති වෙදිතබ්බං. සාසනෙපීති ඉමස්මිං සාසනෙපි.

කථං ලබ්භතීති ආහ “එකච්චො හී”තිආදි. යස්මා න ලභති, තස්මා අනෙසනං කත්ථාතිආදිනා යොජෙතබ්බං. අරහත්තං චා අත්තති අසන්නං “අත්ථි මෙ”ති යථාරූතං පටිජානිත්වා. සාමන්තප්පන්නපච්චයපටිසෙවනඉරියාපට්ඨසන්නිස්සිතසඬ්ඛාතාති තිණි චා කුහනවත්ථුති පටිසෙවිත්වා.

තාදිසොවාති ධුතඬ්ඛ (විසුද්ධි. 1.22; ථෙරගා. අට්ඨ. 2.844 ආදයො) සමාදානවසෙන ලුබ්භිච්චි එව. අනෙසනවසෙනාති නිදස්සනමත්තං. “අරහත්තපටිජානනො”තිආදිපි හි වත්තබ්බං.

දුල්ලහසුබො භවිස්සාමි දුග්ගතිසු උපපත්තියාති අධිප්පායො. අසක්කොන්නොති එත්ථ අන්තසද්දො භාවලක්ඛණො, අසක්කුණමානෙ සතීති අත්ථො.

383. අසුකට්ඨානතොති අසුකභවතො. ආගතාති උපපත්තිවසෙන ඉධාගතා. ඉදාති ගන්තබ්බට්ඨානඤ්චාති උපපත්තිවසෙනෙව ආයතිං ගම්මබ්බභවඤ්ච. තතොති අතීතභවතො. පුන උපපත්තින්ති ආයතිං අනන්තරභවෙ පුන උපපත්තිං, තතො අනන්තරභවෙපි පුන උපපත්තින්ති පුනස්පුනං නිබ්බත්තිං. කෙන කාරණෙන ගරහිස්සාමිති එත්ථ යථාභූතමජානන්නො ඉච්ඡාදොසවසෙන යං කිඤ්චි ගරහෙය්‍යා, න තථා වාහං, අහං පන යථාභූතං ජානන්නො සබ්බම්පෙතං කෙන කාරණෙන

ගරහිස්සාමි, සබ්බස්සපෙතස්ස තපස්ස ගරහාය කාරණං නත්ථිති ඉමමධිස්සායං දස්සෙන්නො “ගරහිතබ්බමෙවා”තිආදිමාහ. භණ්ඩිකන්ති පුට්ඨණ්ඩිකං. උපමාපක්කෙ පරිසුද්ධතාය ධොතං, තථා අධොතඤ්ච, උපමෙයාපක්කෙ පන පසංසිතබ්බගුණතාය ධොතං පරිසුද්ධං, තථා අධොතඤ්චාති අත්ථො. තමත්ථන්ති ගරහිතබ්බස්ස වෙව ගරහණං, පසංසිතබ්බස්ස ච පසංසනං.

384. දිට්ඨධම්මිකස්ස, සම්පරායිකස්ස ච අත්ථස්ස සාධනාවසෙන පවත්ති යා ගරුකත්තා න කොච්ඡි න සාධුති වදති. පඤ්චවිධං චෙරන්ති පාණාතිපාතාදිපඤ්චවිධචෙරං. තඤ්ඤි පඤ්චවිධස්ස සීලස්ස පටිපක්ඛණාවතො, සත්තානං චෙරහෙතුතාය ච “චෙර”න්ති වුච්චති, තතො එව ච තං න කොච්ඡි “සාධු”ති වදති තථා දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථානමසාධනතො, සත්තානං සාධුභාවස්ස දූසනතො ච. න නිරුත්ඨිතබ්බන්ති රූපග්ගහණෙන න නිවාරෙතබ්බං. දස්සනීයදස්සනත්ථො හි චක්ඛුපටිලාභොති තෙසමධිස්සායො. අයමෙව නයො සොතාදීසුපි. යදග්ගෙන තෙසං පඤ්චද්ථොරෙ අසංවරො සාධු, තදග්ගෙන තත්ථ සංවරො න සාධුති අධිස්සායො භොතිති ආහ “පුන...පෙ.... අසංවර”න්ති.

අයමෙත්ථ අට්ඨකථාතො අපරො නයො – යං තෙ එකච්චං වදන්ති “සාධු”ති තෙ “එකෙ සමණත්තාහමණා”ති චුත්තා තිත්ථියා යං අත්තකිලමථානුයොගාදිං “සාධු”ති වදන්ති, තං මයං න “සාධු”ති වදාම. යං තෙ...පෙ.... “න සාධු”ති යං පන තෙ අනවජ්ජපච්චයපරිභොගං, සුනිවත්ථසුපාරුතාදිසම්මාපටිපත්තිඤ්ච “න සාධු”ති වදන්ති, තං මයං “සාධු”ති වදාමාති.

ඉති යං පරවාදමූලකං චතුක්කං දස්සිතං, තදෙව පුන සකවාදමූලකං චතුක්කං කත්වා දස්සිතන්ති විඤ්ඤාපෙතුං “එව”න්තිආදි චුත්තං. යඤ්ඤි කිඤ්චි කෙනච්ඡි සමානං, තෙනපි තං සමානමෙව. යඤ්ච කිඤ්චි කෙනච්ඡි අසමානං, තෙනපි තං අසමානමෙවාති ආහ “සමානාසමානත”න්ති. එත්ථ ච සමානතන්ති සමානතාමත්තං. අනවසෙසතො හි පහාතබ්බධම්මානං පහානං, උපසම්පාදෙතබ්බධම්මානං උපසම්පාදනඤ්ච සකවාදෙව දිස්සති, න පරවාදෙ. තෙන චුත්තං “ත්‍යාගං උපසඬ්ඨිකමිත්වා එවං වදාමි”තිආදි. සකවාදපරවාදානුරූපං චුත්තනායෙන පඤ්චසීලාදිවසෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සමනුයුඤ්ජාපනකථාවග්ගොත්තකා

385. අත්තමිති ආණන්තියං පඤ්චමීඅත්තනොපදං. ලද්ධිං පුච්ඡන්තොති “කිං සමණො ගොතමො සංකිලෙසධම්මෙ අනවසෙසං පහාය වත්තති, උදාහු පරෙ ගණාවරියා, එත්ථ තාව අත්තනො ලද්ධිං වදෙහි”ති එවං පටිඤ්ඤාතං සිද්ධන්තං පුච්ඡන්තො. කාරණං පුච්ඡන්තොති “සමණොව

ගොතමො සංකිලෙසධම්මෙ අනවසෙසං පහාය වත්තනී”ති චුත්තෙ “කාරණෙනපි එතමත්ථං ගාහයා”ති එවං හෙතුං පුච්ඡන්තො. උභයං පුච්ඡන්තොති “ඉදං නාමෙත්ථ කාරණං”න්ති කාරණං වත්වා පටිඤ්ඤාතෙ අත්ථෙ සාධියමානෙ අත්ථයතො, බ්‍යතිරෙකතො ච කාරණං සමත්ථෙතුං සදිසාසදිසප්පහෙදං උපමොදාහරණද්වයං පුච්ඡන්තො. අපිච හෙතුපමොදාහරණවසෙන තිලක්ඛණසම්පත්තියා යථාපටිඤ්ඤාතෙ අත්ථෙ සාධිතෙ සම්මදෙව අනු පච්ඡා භාසන්තො නිගමෙන්නොපි සමනුභාසති නාමාති වෙදිතබ්බං. “උපසංහරිත්වා”ති පාඨසෙසො. “කිං තෙ”තිආදි උපසංහරණාකාරදස්සනං. දුතියපදෙපීති “සඬ්ඝෙන වා සඬ්ඝ”න්ති පදෙපී. වචනසෙසං, උපසංහරණාකාරඤ්ච සන්ධාය “එසෙව නයො”ති චුත්තං.

තමත්ථන්ති තං පහාතබ්බධම්මානං අනවසෙසං පහාය වත්තනසඬ්ඛාතං, සමාදාතබ්බධම්මානං අනවසෙසං සමාදාය වත්තනසඬ්ඛාතඤ්ච අත්ථං. යොජෙත්වාති අකුසලාදිපදෙහි යොජෙත්වා. අකොසල්ලසම්භූතාදිඅත්ථෙත අකුසලා වෙච තතොයෙව අකුසලාති ච සඬ්ඛාතා, සඬ්ඛාතසද්දො වෙත්ථ ඤාතත්ථො, කොට්ඨාසත්ථො ච යුජ්ජතීති ආහ “ඤාතා, කොට්ඨාසං වා කත්වා යපිතා”ති, පුරිමෙන වෙත්ථ පදෙන එකන්තාකුසලෙ වදති, පච්ඡිමෙන තං සහගතෙ, තප්පටිපක්ඛියෙ ච. එවඤ්ච කොට්ඨාසකරණෙන යපනං උපපන්නං හොති. අකුසලපක්ඛිකභාවෙන හි වචත්ථාපනං කොට්ඨාසකරණං. අවජ්ජසද්දො දොසත්ථො ගාරය්හපරියායත්තා, අසද්දස්ස ච තබ්භාවචුත්තීතොති ආහ “සදොසා”ති. අරියා නාම නිද්දොසා. ඉමෙ පන අකුසලා කථඤ්චිපි නිද්දොසා න හොන්තීති නිද්දොසට්ඨෙන අරියා භවිතුං නාලං අසමත්ථා.

386-392. “ය”න්ති එතං කාරණෙ පච්චත්තවචනන්ති දස්සෙති “යෙනා”ති ඉමිනා. යං වා පනාති අසම්භාවනාවචනමෙතං, යං වා පන කිඤ්චිති අත්ථො. පහාය වත්තන්තීති ච අත්ථවසා පුච්චවචනවිපරිණාමොති චුත්තං “යං වා තං වා අප්පමත්තකං පහාය වත්තන්තී”ති. ගණාවරියා වෙත්ථ පුරණමක්ඛලිආදයො. සත්ථුපහවත්තා සඬ්ඝස්ස සඬ්ඝසම්පත්තියාපි සත්ථුසම්පත්ති විභාවියතීති ආහ “සඬ්ඝ...පෙ.... සිද්ධිතො”ති, සා පන පසංසා පසාදහෙතුකාති පසාදමුඛෙන තං දස්සෙතුං “පසිදමානාපි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සම්පිණ්ඩනත්ථෙත පි-සද්දෙන අප්පසිදමානාපි එවමෙව න පසිදන්තීති සම්පිණ්ඩෙති. යථා හි අත්ථයතො සත්ථුසම්පත්තියා සාවකෙසු, සාවකසම්පත්තියා ච සත්ථරි පසාදො සමුච්චියති, එවං බ්‍යතිරෙකතො සත්ථුවිපත්තියා සාවකෙසු, සාවකවිපත්තියා ච සත්ථරිඅප්පසාදොති දට්ඨබ්බං. “තථා හී”තිආදි තබ්බිවරණං. සරිරසම්පත්තින්ති රූපසම්පත්තිං, රූපකායපාරිපූරිත්ති අත්ථො. රූපප්පමාණෙ සත්තෙ සන්ධාය ඉදං චුත්තං, “ධම්මදෙසනං වා සුත්වා”ති ඉදන්තු සොසප්පමාණෙ, ධම්මප්පමාණෙ ච, “හික්ඛුනං පනාවාරගොවර”න්තිආදිං පන ධම්මප්පමාණෙ, ලුඛප්පමාණෙ ච. ආවාරගොවරාදීහි ධම්මො, සම්මාපටිපත්තියා ලුඛො ච හොති. තස්මා

“භවත්ති වත්තාරො”ති පටිමපදෙ රූපප්පමාණා, සොසප්පමාණා, ධම්මප්පමාණා ව, දුතියපදෙ ධම්මප්පමාණාව යොජෙතබ්බං. කීවරූපොති කිත්තකජාතිකො. යා සඬ්ඝස්ස පසංසාති ආනෙත්වා සම්බන්ධො, අයමෙව වා පායො.

තත්ථ යා බුද්ධානං, බුද්ධසාවකානමෙව ව පාසංසතා, අඤ්ඤාසඤ්ච තදභාවො ජොතිතො, තං විරතිප්පහානසංවරුද්දෙසවසෙන නීහරිත්වා දස්සෙත්තො “අයමධිප්පායො”තිආදිමාහ. තත්ථ සෙතුවසානවිරතියා අරියමග්ගසම්පයුත්තත්තා “සබ්බෙන සබ්බං නත්ථී”ති චුත්තං. අට්ඨසමාපත්තිවසෙන වික්ඛම්භනප්පහානමත්තං, විපස්සනාමත්තවසෙන තදඬුග්ගප්පහානමත්තත්ති යථාලාභං යොජෙතබ්බං. විපස්සනාමත්තවසෙනාති ව “අනිච්ච”න්ති වා “දුක්ඛ”න්ති වා විවිධං දස්සනමත්තවසෙන, න පන නාමරූපවචත්ථානපච්චයපරිගණ්ණනපුබ්බකං ලක්ඛණත්තයං ආරොපෙත්වා සඬ්ඛාරානං සම්මසනවසෙන. නාමරූපපරිච්ඡෙදො, හි අනත්තානුපස්සනා ව බාහිරකානං නත්ථී. ඉතරානි සමුච්ඡෙදපටිප්පස්සද්ධිනිස්සරණප්පහානානි තීණි සබ්බෙන සබ්බං නත්ථී මග්ගඵලනිබ්බානත්තා. ලොකියපඤ්චසීලතො අඤ්ඤා සබ්බොපි සීලසංවරො, “බමො හොති සීතස්ස උණ්හස්සා”තිආදිනා (ම. නි. 1.24; 3.159; අ. නි. 4.114) චුත්තො සුපරිසුද්ධො ඛන්තිසංවරො, “පඤ්ඤායෙන පිටියාරො”තිආදිනා (සු. නි. 1041; චූළනි. 60) චුත්තො කිලෙසානං සමුච්ඡෙදකො මග්ගඤ්ඤාණසඬ්ඛාතො ඤාණසංවරො, මනච්ඡට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං පිදහනවසෙන පචත්තො සුපරිසුද්ධො ඉන්ද්‍රියසංවරො, “අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදායා”තිආදිනා (දී. නි. 2.403; ම. නි. 1.135; සං. නි. 5.8; විහ. 205) චුත්තො සම්මප්පධානසඬ්ඛාතො වීරියසංවරොති ඉමං සංවරපඤ්චකං සන්ධාය “සෙසං සබ්බෙන සබ්බං නත්ථී”ති චුත්තං.

“පඤ්ච බො පනිමෙ පාතිමොක්ඛුද්දෙසා”තිආදිනා යථාචුත්තසීලස්සෙව පුන ගහණං සාසනෙ සීලස්ස බහුභාවං දස්සෙත්වා තදෙකදෙසෙ ඵල පරෙසං අවට්ඨානදස්සනත්ථං. “උපොසථුද්දෙසා”ති අධුනා පායො. පඤ්ඤායතීති පනිට්ඨිතභාවෙන පාකටො හොති, තස්මා මයා හි...පෙ.... නත්ථීති යොජෙතබ්බං. සීහනාදන්ති සෙට්ඨනාදං, අභීතනාදං කෙනචි අප්පට්චත්තියවාදං. යං පන වදන්ති –

“උත්තරස්මිං පදෙ බ්‍රහ්ම-පුඤ්ඤාසහකුඤ්ජර;
සීහසද්දුලනාගාද්‍යා, පුමෙ සෙට්ඨත්ථගොවරා”ති.

තං යෙහුයාවසෙනාති දට්ඨබ්බං.

අරියඅට්ඨකිංකමග්ගවණ්ණනා

393. “අයං පන යථාචුත්තො මම වාදො අවිපරිතොව, තස්සෙවං අවිපරිතභාවො ඉමං මග්ගං පටිපජ්ජිත්වා අපරජ්ජව්වයතො ජාතිතබ්බො”ති එවං අවිපරිතභාවාවබ්බොධනත්ථං. පාළියං “අත්ථී කස්සපා”තිආදීසු අයං යොජනා – යං මග්ගං පටිපන්නො සාමංයෙව අත්තපච්චක්ඛතො එවං ඤස්සති දක්ඛති “සමණො ගොතමො වදන්තො යුත්තපත්තකාලෙ තථභාවතො භූතං, එකංසෙන භිතාවහභාවතො අත්ථං, ධම්මතො අනපෙතත්තා ධම්මං, විනයයොගතො, පරෙසඤ්ච විනයනතො විනයං වදති”ති, සො මයා සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පවෙදිතො සකලවට්ටදුක්ඛනිස්සරණභූතො අත්ථී කස්සප මග්ගො, තස්ස ච අධිගමුපායභූතා පුබ්බභාගපටිපදාති, තෙන “සමණො ගොතමො ඉමෙ ධම්මෙ අනවසෙසං පහාය වත්තති”තිආදි නයජ්ජවත්තො වාදො කෙනචි අසම්පකම්පිතො යථාභූත සීහනාදොති දස්සෙති. දක්ඛතීති චෙත්ථ ස්සති-සද්දෙන පදසිද්ධි “යත්‍ර භි නාම සාවකො එවරූපං ඤස්සති වා දක්ඛති වා සක්ඛිං කරස්සති”තිආදීසු විය.

“එවමෙනං යථාභූතං සම්මජ්ජඤ්ඤාය පස්සති”තිආදි සුත්තපදෙසු (අ. නි. 3.134) විය ව මග්ගඤ්ච පටිපදඤ්ච එකතො කත්වා දස්සෙන්නො. “අයමෙවා”ති සාවධාරණචචනං මග්ගස්ස පුට්ඨභාවපටික්ඛෙපත්ථං, සබ්බඅරියසාධාරණභාවදස්සනත්ථං, සාසනෙ පාකටභාවදස්සනත්ථඤ්ච. තෙනාහ “එකායනො අයං භික්ඛවෙ මග්ගො සත්තානං විසුද්ධියා”ති (දී. නි. 2.373; ම. නි. 1.106; සං. නි. 5.367, 384).

“එසෙව මග්ගො නත්ථඤ්ඤො, දස්සනස්ස විසුද්ධියා”ති, (ධ. ප. 274)

—

“එකායනං ජාතිබයන්තදස්සී,
මග්ගං පජානාති භිතානුකම්පී;
එතෙන මග්ගෙන අතරිං සු පුබ්බෙ,
තරිස්සන්ති යෙ ව තරන්ති ඔස්”න්ති. (සං. නි. 5.384, 409; චූළනි. 107, 211; නෙත්ති. 170) ව –

සබ්බෙසු චෙව සුත්තපදෙසෙසු, අභිධම්මපදෙසෙසු (විභ. 355) ව එකොවායං මග්ගො පාකටොති.

තපොපක්කමකථාවණ්ණනා

394. තපොයෙව උපක්කම්තබ්බතො, ආරභිතබ්බතො තපොපක්කමාති ආහ “තපාරම්භා”ති, ආරම්භනඤ්චෙත්ථ තපකරණමෙවාති දස්සෙති “තපොකම්මානී”ති ඉමිනා. සමණකම්මසඬ්ඛාතාති සමණෙහි කත්තබ්බකම්මසඤ්ඤිතා. බ්‍රාහ්මණකම්මසඬ්ඛාතාති එත්ථාපි එසෙව නයො. නිව්චොලොති නිස්සට්ඨචොලො සබ්බෙන සබ්බං පටික්ඛිත්තචොලො.

වෙලං, වොලොති ව පරියායවචනං. කොච්ඡි නින්නහින්නපට්ඨිලොතිකධරොපි දසන්තයුත්තස්ස වත්ථස්ස අභාවතො “නිව්වොලො”ති වත්තබ්බතං ලභෙය්‍යාති තං නිවත්තෙතුං “නග්ගො”ති වුත්තං, නග්ගියවතසමාදානෙන සබ්බථා නග්ගොති අත්ථො. ලොකියකුලපුත්තාවාරවිරහිතතාව විස්සට්ඨාවාරතාති දස්සෙති “උච්චාරකම්මාදීසු”තිආදිනා. කථං විරහිතොති ආහ “ධීතකොවා”තිආදි, ඉදඤ්ච නිදස්සනමත්තං වමිත්වා මුඛවික්ඛාලනාදිආචාරස්සපි තෙන විස්සට්ඨත්තා. අපලිබ්භිති උදකෙන අධොවනතො අපලිහති. සො කිර දණ්ඩකං “සත්තො”ති පඤ්ඤපෙති, තස්මා තං පටිපදං පුරෙන්නො එවං කරොතිති වුත්තං “උච්චාරං වා”තිආදි. තත්ථ අපලිබ්භිති අපකසති.

“එහි භදන්තො”ති වුත්තෙ උපගමනසඬ්ඛාතො විධි එහිභද්දන්තො, තං වරතීති එහිභද්දන්තිකො, රුළුභිසද්දෙන චෙත්ථ තද්ධිතසිද්ධි යථා “එහිපස්සිකො”ති, (ම. නි. 1.74) තප්පටික්ඛෙපෙන නච්භිභද්දන්තිකො, තදෙවත්ථං දස්සෙති “භික්ඛාගහණත්ථ”න්තිආදිනා. න එතීති න ආගච්ඡති. එවං නතිට්ඨභද්දන්තිකොති එත්ථාපි. සමණෙන නාම සයංවචනකරෙනෙව භවිතබ්බං, න පරවචනකරෙනාති අධිප්පායෙන තදුභයම්පි...පෙ.... න කරොති. පුරෙතරන්ති තං යානං අත්තනා උපගමනතො පයම්තරං, තං කිර සො “භික්ඛුනා නාම යාදිච්ඡකී එව භික්ඛා ගහෙනබ්බා”ති අධිප්පායෙන න ගණ්හාති. උද්දිස්සකතං පන “මම නිමිත්තභාවෙන බහු බුද්දකා පාණා සඬ්ඝාට්මාපාදිනා”ති අධිප්පායෙන නාධිවාසෙති. නිමන්තනම්පි “එවං තෙසං වචනං කතං භවිස්සති”ති අධිප්පායෙන න සාදියති. කුම්භීති පක්කභික්ඛාපක්ඛිත්තකුම්භො. උක්ඛලීති භික්ඛාපවනකුම්භො. පච්ඡිති භික්ඛාපක්ඛිත්තපිටකං. තතොපිති කුම්භිකලොපිතොපි. කුම්භීආදීසුපි සො සත්තසඤ්ඤීති ආහ “කුම්භිකලොපියො”තිආදි. “අයං ම”න්තිආදීසුපි එසෙව නයො. අන්තරන්ති උභින්නමන්තරාලං.

කබලන්තරායොති ආලොපස්ස අන්තරායො. එත්ථාපි සො සත්තසඤ්ඤී. පුරිසන්තරගතායාති පුරිසසම්පගතාය. රතිඅන්තරායොති කාමරතියා අන්තරායො. ගාමසභාගාදිවසෙන සඬ්ගම්ම කිත්තෙන්ති එතිස්සාති සංකිත්ති. තථා සංභටතණ්ඩුලාදිසඤ්චයො තෙන කතහත්තම්ධාධිප්පෙතන්ති වුත්තං “සංකිත්තෙන්වා කතහත්තෙසු”ති. මජ්ඣිමනිකායෙ මහාසීහනාදසුත්තන්තටිකායං පන ආවරියෙනෙව එවං වුත්තං “සංකිත්තයන්ති එතායාති සංකිත්ති, ගාමවාසීහි සමුදායවසෙන කිරියමානකිරියා, එත්ථ පන භත්තසංකිත්ති අධිප්පෙතාති ආහ ‘සංකිත්තෙන්වා කතහත්තෙසු’ති”. ඉදං පන තස්ස උක්කට්ඨපටිපදාති දස්සෙති “උක්කට්ඨො”තිආදිනා. යථා චෙත්ථ, එවං “නච්භිභද්දන්තිකො”තිආදීසුපි උක්කට්ඨපටිපදාදස්සනං වෙදිතබ්බං. සාසද්දො සුනඛපරියායො. තස්සාති සුනඛස්ස. තත්ථාති තස්මිං යානෙ. සමුභසමුභවාරිනීති සඬ්ඝසඬ්ඝවාරිනී. මනුස්සාති වෙය්‍යාවච්චකරමනුස්සා.

සොවීරකන්ති කඤ්ථිකං. “ලොණසොවීරක”න්ති කෙවි, තද්‍යුත්තමෙව,
 “සබ්බසස්සසම්භාරෙහි කත”න්ති චුත්තත්තා. ලොණසොවීරකඤ්ථි
 සබ්බමච්ඡමංසපුප්ඵළාදිසම්භාරකතං. සුරාපානමෙවාති
 මජ්ඣලක්ඛණප්පත්තාය සුරාය පානමෙව. මෙරයම්පෙත්ථ සඬගහිතං
 ලක්ඛණභාරෙන, එකසෙසනායෙන වා. සබ්බෙසුපිති සාවජ්ජානවජ්ජෙසුපි
 කඤ්ථිකසුරාදීසු. එකාගාරමෙව භික්ඛාවරියාය උපගච්ඡති එකාගාරිකො.
 නිවත්තනීති පච්චාගච්ඡති, සති භික්ඛාලාභෙ තද්‍යුත්තරි න ගච්ඡති චුත්තං
 හොති. එකාලොපෙනෙව වත්තනීති එකාලොපිකො. දියති එතායාති දත්ති,
 ද්වත්තිආලොපමත්තග්ගාහි බුද්දකං භික්ඛාදානභාජනං. තෙනාහ
 “බුද්දකපාති”ති. අග්ගභික්ඛන්ති අනාමට්ඨභික්ඛං, සමාහිසඬ්ඛතතාය වා
 උත්තමභික්ඛං. අභුඤ්ජනවසෙන එකො හො එතස්සාති එකාහිකො,
 ආහාරො, තං ආහාරං ආහාරෙතීති අත්ථො. සො පන අත්ථතො
 එකදිවසලඬ්ඛකොති චුත්තං “එකදිවසන්තරික”න්ති. එස නයො
 “ද්වාවාහික”න්තිආදීසුපි. අපිච එකාහං අභුඤ්ජිත්වා එකාහං භුඤ්ජනං,
 එකාහවාරො වා එකාහිකං. ද්විහං අභුඤ්ජිත්වා ද්විහං භුඤ්ජනං, ද්විහවාරො
 වා ද්වාවාහිකං. සෙසද්වයෙපි අයං නයො. උක්කට්ඨො හි
 පරියායහත්තභොජනිකො ද්විහං අභුඤ්ජිත්වා එකාහමෙව භුඤ්ජති. එවං
 සෙසද්වයෙපි. මජ්ඣමාගමට්ඨකායං පන “එකාහං අන්තරභූතං එතස්ස
 අත්ථිති එකාහිකං. සෙසපදෙසුපි එස නයො”ති චුත්තං. “ථෙරා භික්ඛු
 භික්ඛුනියො ඔවදන්ති පරියායෙනා”තිආදීසු විය වාරත්ථො පරියාය සද්දො.
 එකාහවාරෙනාති එකාහිකවාරෙන. “එකාහික”න්තිආදිනා චුත්තවිධිමෙව
 පටිපාටියා පවත්තභාවෙන දස්සෙතුං පාළියං “ඉති එවරූප”න්තිආදි
 චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

395. සාමාකො නාම ගොඬුමො. සයංජාතා වීභිජාතීති අරොපිමවිභිජාති.
 යදෙව “වීභි”ති වදන්ති. ලිඛිත්වාති කසිත්වා. සිලෙසොපිති
 කණ්කාරාදිරුක්ඛනියාසොපි. කුණ්ඩකන්ති තනුතරං තණ්ඩුලසකලං,
 තණ්ඩුලඛණ්ඩකන්ති අත්ථො. ඔදනෙන කතං කඤ්ථියං ඔදනකඤ්ථියං.
 “වාසිතකෙන පිඤ්ඤාකෙන නභායෙය්‍යා”තිආදීසු (පාවි. 1203) විය
 පිඤ්ඤාක සද්දො තිලපිට්ඨපරියායො. යථාහ “පිඤ්ඤාකං නාම තිලපිට්ඨං
 වුව්චති”ති. “තරුණකදලික්ඛන්ධමෙව පිඤ්ඤාක”න්ති කෙවි, න
 ගහෙනබ්බමෙතං කත්ථවිසි තථා අවචනතො.

396. සණ්ඨෙහි සණ්ඨාවාකෙහි නිබ්බත්තිතානි සාණානි, අඤ්ඤෙහි මිස්සකානි
 සාණානි එව මසාණානි නිරුත්තිනායෙන, න ඡව්වරපරියාපන්තානි භඩ්ගානි .
 පමසාණානි නාම වොළවිසෙසානීති පරිකප් “කෙවි පනත්ථො
 මස්සකවොළානීති” පදන්ති, තද්‍යුත්තමෙව පොරාණෙහි තථා අචුත්තත්තා.
 එරකතිණාදීනීති එත්ථ ආදිසද්දෙන අක්කමකච්ඡිකදලිවාකාදීනං සඬගහො,
 එරකාදීහි කතානි හි ඡවානි ලාමකානි දුස්සානීති වත්තබ්බතං ලහන්ති.

ඡවසද්දො හෙත්ථ භීතවාචකො, පුරිමවිකප්පෙ පන මතසරීරවාචකො. ඡඩ්ඛිතනන්තකානීති ඡඩ්ඛිතපිලොතිකානීතිසෙදන්අජිනස් . අජිනං, පකතිඅජිනමිගවමිමං, තදෙව මජ්ඣෙ චාලිතකඤ්චෙ, අජිනස්ස බිපං චාලිතමුපඩ්ඪන්ති අජිනක්ඛිපං. “සබ්බරකන්තිපි වදන්තී .යථ .නි .ම) ති” 1.155) පපඤ්චසුදනියං වුත්තං, ද්විත්තං තිණ්ණං වා සමුදිතඤ්චෙ, අජිනක්ඛිපන්ති තෙසමධිප්පායො. විනයසංවණ්ණනාසු පන අජිනමෙව “අහෙදතො අජිනක්ඛිප”න්ති වුත්තං. කන්දිත්වාති උජ්ජවුජ්ජවෙන කන්දිත්වා. “ගන්ථෙත්වා”තිපි පායො, වට්ටෙත්වා ඛන්ධිත්වාති අත්ථො . හි ඵලකචීරෙඵවඤ්ඤා නිදස්සනං උපපන්නං හොති. යං සන්ධාය වුත්තන්ති අජිතවාදස්ස පටිකිට්ඨතරභාවෙ උපමාදස්සනත්ථං යදෙව කෙසකම්බලං සන්ධාය අඩ්ගුත්තරාගමෙ (අ .නි .3.138) වුත්තං.

තත්තාවුතානීති තත්තං පසාරෙත්වා විතාති. පටිකිට්ඨොති භීතොමාති කස් . තංවුත් “කෙසකම්බලො”තිආදිපාළියං . උබ්භට්ඨකො”ති ඵතස්ස ධංඋද් “ධීතකොථොති අත්” මජ්ඣිමාගමට්ඨකථායං මහාසීහනාදසුත්තවණ්ණනායං (ම.යථ .නි . 1.215) වුත්තො. උබ්භසද්දො හි උපරිඅත්ථෙ නෙපාතිකො යථා “උබ්භජාණුමණ්ඩලඅනෙකපරිමාණා .තිත්”, හි නිපාතා, අනෙකත්ථා ව.

මිච්ඡාවායාමවසෙනෙව උක්කුට්ඨකවතානුයොගොති ආහ “උක්කුට්ඨකචීරියං අනුයුත්තො”ති. න කෙවලං නිසින්තොයෙව උක්කුට්ඨකො, අථ ඛො ගච්ඡන්තොපි...පෙ.... ගච්ඡති. අයකණ්ටකෙති අයොමයකණ්ටකෙ. පකතිකණ්ටකෙති සලාකකණ්ටකෙ. උච්චභූමියං ථණ්ඩිලසද්දොති වුත්තං “උච්චෙ භූමිට්ඨානෙ”ති. අයං අට්ඨකථාතො අපරො නයො – ථණ්ඩිලන්ති සමාපකතිභූමි වුච්චති “පත්ථණ්ඩිලෙ පාතුරහොසි”තිආදිසු විය. අමරකොසෙපි හි නිසණ්ටුසත්ථෙ වුත්තං “වෙදී පරික්ඛතා භූමි, සමෙ ථණ්ඩිලං වාතුරෙ”ති (සත්තරසමවග්ගෙ 18 ගාථායං) තස්මා ථණ්ඩිලෙ අනන්තරභිතාය පකතිභූමියං සෙයාමපි කප්පෙතීති අත්ථො. යං සන්ධාය තත්ථෙව නිසණ්ටුසත්ථෙ වුත්තං “යො ථණ්ඩිලෙ වත වසා, සෙනෙ ථණ්ඩිලසායි සො”ති (සත්තරසමවග්ගෙ 44 ගාථායං) රජො ඵව ජල්ලං මලීනං රජොජල්ලං. තෙන වුත්තං “සරීර”න්තිආදි. ලද්ධං ආසනන්ති නිසීදිතුං යථාලද්ධමාසනං. අකොපෙත්වාති අඤ්ඤත්ථ අනුපගන්ත්වා. තථා වාහ “තත්ථෙව නිසීදනසීලො”ති. ඵවං නිසීදන්තො හි තං අකොපෙත්තො නාම හොති. වතුසු මහාවිකට්ඨෙසු ගුප්තමිධාධිප්පෙතන්ති වුත්තං “ගුප්තං වුච්චති”ති. තඤ්ච ආසයවසෙන විරූපං කටත්තා “විකට්ඨ”න්ති වුච්චති. සායං තතියන්ති සායන්හසමයසඩ්ධාතං තතියසමයං. අස්සාති උදකොරොහනානුයොගස්ස. පාතොපදම්ච සායංපදං නෙපාතිකං. අනුසාරලොපෙන පන “සායතතියක”න්තිපි පායො දිස්සති.

එත්ථ ච “අවෙලකො හොති”තිආදීති යාව “ථූසොදකං පිවති”ති එතානි වතපදානි එකචාරානි, “එකාගාරිකො චා හොති”තිආදීති පන නානාචාරානි, නානාකාලිකානි චා. තථා “සාකහක්ඛො චා හොති”තිආදීති, “සාණානිපි ධාරෙති, මසාණානිපි ධාරෙති”තිආදීති ච. තථා හෙත්ථ චා-සද්දග්ගහණං, පි-සද්දග්ගහණඤ්ච කතං. පි-සද්දොපි ඉධ විකප්පත්ථො එව දට්ඨබ්බො. පුරිමෙසු පන වතපදෙසු තද්දුහයම්පි න කතං, එවඤ්ච කත්ථා “අවෙලකො හොති”ති වත්ථා “සාණානිපි ධාරෙති”තිආදිවචනස්ස, “රජොජල්ලධරොපි හොති”ති වත්ථා “උදකොරොහනානුයොගමනුයුත්තො විහරති”ති වචනස්ස ච අවිරොධො සිද්ධො හොති. අථ චා කිමෙත්ථ අවිරොධවිත්තාය. උම්මත්තකපච්ඡිසදිසො හි තිත්ථියවාදො. අපිච “අවෙලකො හොති”ති ආරහිත්ථා තප්පසඤ්චගෙන සබ්බම්පි අඤ්ඤාමඤ්ඤවිරොධමෙව අත්තකිලමථානුයොගං දස්සෙත්තෙන තෙන අවෙලකස්සපෙන “සාණානිපි ධාරෙති”තිආදි චුත්තත්ති දට්ඨබ්බං.

තපොපක්කමනිරත්ථකතාවණ්ණනා

397. සීලසම්පදාදීහිති සීලසම්පදා, සමාධිසම්පදා, පඤ්ඤාසම්පදාති ඉමාහි ලොකුත්තරාහි සම්පදාහි. විනාති විරහිතත්තා, විනා චා තාහි න කදාවිපි සාමඤ්ඤං චා බ්‍රහ්මඤ්ඤං චා සම්භවති, තස්මා තෙසං තපොපක්කමානං නිරත්ථකතං දස්සෙත්තොති සපාඨසෙසයොජනා. දොසවෙරවිරහිතත්ති දොසසඤ්ඤාතවෙරතො විරහිතං. ඉදඤ්ඤි දොසස්ස මෙත්තාය උජුපටිපක්ඛතො චුත්තං. යං පන ආචරියෙන චුත්තං “දොසග්ගහණෙන චා සබ්බෙපි ඤානපටිපක්ඛා සංකිලෙසධම්මා ගහිතා. වෙරග්ගහණෙන පච්චත්ථිකභූතා සත්තා. යදග්ගෙන හි දොසරහිතං, තදග්ගෙන වෙරරහිත”න්ති (දී. නි. ටී. 1.397), තදෙනං පාළියං වෙරසද්දස්සෙව විජ්ජමානත්තා, අට්ඨකථායඤ්ච තදත්ථමෙව දස්සෙතුං දොසසද්දස්ස චුත්තත්තා විචාරෙතබ්බං.

398. එත්තකමත්තත්ති නග්ගවරියාදිමත්තං. පාකට්ඨාවෙන කායති අත්ථං ගමෙතීති පකති, ලොකසිද්ධවාදො. තෙනාහ “පකතිකථා එසා”ති. “මත්තා සුඛපරිච්චාගා”තිආදීසු (ධ. ප. 290) විය මත්තාසද්දො අප්පත්තං අන්තොනීතං කත්ථා පමාණවාචකොති ආහ “ඉමිනා”තිආදි. තෙන පන පමාණෙන පහාතබ්බො එව පටිපත්තික්කමො පකරණප්පත්තො. ඉමිනා “තපොපක්කමෙනා”ති සද්දන්තරෙන චා අධිගතොති දස්සෙති “පටිපත්තික්කමෙනා”ති ඉමිනා. තතොති තස්මා සාමඤ්ඤබ්‍රහ්මඤ්ඤස්ස අප්පමත්තකෙනෙව පටිපත්තික්කමෙන සුදුක්කරභාවතො. ඉමං හෙතුසම්බන්ධං සන්ධාය “පදසම්බන්ධෙන සද්ධි”න්ති චුත්තං. සබ්බත්ථාති සබ්බවාරෙසු.

399. අඤ්ඤාථාති යදි අවෙලකභාවාදිනා සාමඤ්ඤං චා බ්‍රහ්මඤ්ඤං චා අභවිස්ස, එවං සති සුච්ඡානොව සමණො, සුච්ඡානො බ්‍රාහ්මණො. යස්මා පන තුම්හෙ ඉතො අඤ්ඤාථා සාමඤ්ඤං, අඤ්ඤාථා බ්‍රහ්මඤ්ඤං වදට්,

තස්මා දුජ්ජානොව සමණො දුජ්ජානො බ්‍රාහ්මණොති අත්ථො. තෙනාහ “ඉදං සන්ධායාහා”ති. තං පකතිවාදං පටික්ඛිපිත්වාති යං පුබ්බෙ පාකතිකං සාමඤ්ඤං, බ්‍රහ්මඤ්ඤඤච හදයෙ යපෙත්වා තෙන අවෙලකස්සපෙන “දුක්කරං සුදුක්කරං”න්ති චුත්තං, භගවතා ච තමෙව සන්ධාය “පකති ඛො ඵසා”තිආදි භාසිතං, තමෙව ඉධ පාකතිකසාමඤ්ඤබ්‍රහ්මඤ්ඤවිසයං කථං පටිසංහරිත්වා. සභාවතොව පරමත්ථතො ඵව සමණස්ස, බ්‍රාහ්මණස්ස ච දුජ්ජානභාවං ආවිකරොත්තො පුනපි “පකති ඛො”තිආදිමාහ. තත්‍රාපීති සමණබ්‍රාහ්මණවාදෙපි. පදසම්ඛන්ධන්ති හෙතුපදෙන සද්ධිං පුබ්බාපරවාකාසම්ඛන්ධං.

සීලසමාධිපඤ්ඤාසම්පදාවග්ගේ ඡායා

400-1. පණ්ඩිතොති හෙතුසම්පත්තිසිද්ධෙන පණ්ඩිච්චෙන සමන්තාගතො. කථං උග්ගහෙසීති පරිපක්කඤාණත්තා සංථෙ පදීපෙන විය අබ්භන්තරෙ සමුජ්ජලන්තෙන පඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියෙන තත්ථ තත්ථ භගවතා දෙසිතමත්ථං පරිග්ගණන්තො තං දෙසනං උපධාරෙසි. යස්මා උග්ගහෙසි, තස්මා...පෙ.... විදිත්වාති සම්ඛන්ධො. තස්ස වාති යො අවෙලකො හොති, යාව උදකොරොහනානුයොගමනුයුත්තො විහරති, තස්ස ච. තස්ස චෙති වා පදවිජ්ජෙදො, අභාවිතා අසවිජ්ජිකතා හොති චෙති යොජනා. තා සම්පත්තියො පුච්ඡාමි, යාහි සමණො ච බ්‍රාහ්මණො ච හොතීති අධිජ්ජායො. සීලසම්පදාදිවිජානනත්ථන්ති සීලසම්පදාදිවිජානනහෙතු. “කස්මා පුච්ඡති”ති හි චුත්තං. අථ-සද්දො චෙත්ථ කාරණෙ. ඵවමීදිසෙසු. සීලසම්පදායාති ඵත්ථ ඉතිසද්දො ආදිඅත්ථො, උපලක්ඛණනිද්දෙසො වායං, තෙන “චිත්තසම්පදාය, පඤ්ඤාසම්පදායා”ති පදද්වයං සඛිගණන්තා. තෙනාහ “සීලචිත්තපඤ්ඤාසම්පදාහි අඤ්ඤා”ති. ඉමෙහි ච අසෙක්ඛසීලාදික්ඛන්ධත්තයං සඛිගහිතන්ති චුත්තං “අරහත්තඵලමෙවා”ති. තත්ථ කාරණං දස්සෙති “අරහත්තඵලපරියොසාන”න්තිආදිනා. ඉදඤ්චි කාකොලොකනමිව උභයාපෙක්ඛවචනං.

සීහනාදකථාවග්ගේ ඡායා

402. අනුත්තරන්ති අනඤ්ඤසාධාරණතාය, අනඤ්ඤසාධාරණත්ථවිසයතාය ච අනුත්තරං. මහාසීහනාදන්ති මහන්තං බුද්ධසීහනාදං. අතිවිය අවිචන්තවිසුද්ධතාය පරමවිසුද්ධං. “පරමන්ති උක්කට්ඨං. තෙනාහ ‘උත්තම’න්ති” ආචරියෙන චුත්තං, උක්කට්ඨපරියායො ච පරමසද්දො අත්ථීති තස්සාධිජ්ජායො. සීලමෙවාති ලොකියසීලමත්තත්තා සීලසාමඤ්ඤමෙව. යථා අනඤ්ඤසාධාරණං භගවතො ලොකුත්තරසීලං සවාසනපටිපක්ඛධම්මවිද්ධංසනතො, ඵවං ලොකියසීලමිපි අනඤ්ඤසාධාරණමෙව තදනුච්ඡවිකභාවෙන පවත්තත්තා. ඵවඤ්චි “නාහං තත්ථා”ති පාළිවචනං උපපන්නං හොති. “යාවතා කස්සප අරියං පරමං සීල”න්ති ඉදං “සීලස්ස වග්ගෙහි භාසන්ති”ති ඵත්ථ ආකාරදස්සනං. “යදිදං අධිසීල”න්ති ඉදං පන “තත්ථා”ති පදද්වයෙ

අනියමවවනං. “යදිදං අධිසීල”න්ති ච ලොකියලොකුත්තරවසෙන දුට්ඨමිපි බුද්ධසීලං එකජ්ඣං කත්වා චුත්තං, තස්මා ත-සද්දෙනපි උභයස්සෙව පරාමසන්නති දස්සෙතුං “තත්ථ සීලෙපි පරමසීලෙපි”තිආදිමාහ. සමසමන්ති සමෙන විසෙසනාහුතෙන සීලෙන සමන්ති අත්ථං විඤ්ඤාපෙතුං “මම සීලසමෙන සීලෙන මයා සම”න්ති චුත්තං. තස්මිං සීලෙති දුට්ඨමිපි සීලෙ. ඉති ඉමන්ති එවං ඉමං සීලවිසයං. පට්ඨමන්ති උප්පත්තික්කමතො පට්ඨං පවත්තත්තා පට්ඨමහුතං.

තපතීති කිලෙසෙ සන්තප්පති, විධමතීති අත්ථො. “තදෙවා”ති ඉමිනා තුල්‍යාධිකරණසමාසමාහ. ජිගුච්ඡතීති භීලෙති ලාමකතො යපෙති. ආරකා කිලෙසෙහිති කත්වා නිද්දොසත්තා අරියා. ආරම්භවත්ථුවසෙනාති අට්ඨාරම්භවත්ථුවසෙන.

විපස්සනාවීරියසඬ්ඛාතාති විපස්සනාසම්පයුත්තවීරියසඬ්ඛාතා. ලොකියමත්තත්තා තපොජිගුච්ඡාව. මග්ගඵලසම්පයුත්තා වීරියසඬ්ඛාතා තපොජිගුච්ඡාති අධිකාරවසෙන සම්බන්ධො. සබ්බුක්කට්ඨභාවතො පරමා නාම. යථා යුට්තො භාවො යොබ්බනං, එවං ජිගුච්ඡනො භාවො ජෙගුච්ඡං. යදිදං අධිජෙගුච්ඡන්ති සීලෙ විය ලොකියලොකුත්තරවසෙන දුට්ඨමිපි බුද්ධජෙගුච්ඡං. තත්ථාති ජෙගුච්ඡෙපි අධිජෙගුච්ඡෙපි. කම්මස්සකතාපඤ්ඤාති “අත්ථි දින්නං, අත්ථි ශිට්ඨං”න්තිආදි (ම. නි. 1.441; විහ. 793) නයප්පවත්තං ඤාණං. යථාහ විහඬිගෙ -

“තත්ථ කතරං කම්මස්සකතාඤාණං, අත්ථි දින්නං, අත්ථි ශිට්ඨං, අත්ථි හුතං, අත්ථි සුකට්ඨක්කටානං කම්මානං ඵලං විපාකො...පෙ.... යපෙත්වා සච්චානුලොමිකං ඤාණං සබ්බාපි සාසවා කුසලා පඤ්ඤා කම්මස්සකතාඤාණං”න්ති (විහ. 793).

සබ්බමිපි හි අකුසලං අත්තනො වා හොතු, පරස්ස වා, න සකං නාම. කස්මා? අත්ථහඤ්ජනතො, අනත්ථජනනතො ච. තථා සබ්බමිපි කුසලං සකං නාම. කස්මා? අනත්ථහඤ්ජනතො, අත්ථජනනතො ච. එවං කම්මස්සකභාවෙ පවත්තා පඤ්ඤා කම්මස්සකතාපඤ්ඤා නාම. විපස්සනාපඤ්ඤාති මග්ගසච්චස්ස, පරමත්ථසච්චස්ස ච අනුලොමනතො සච්චානුලොමිකසඤ්ඤිතා විපස්සනාපඤ්ඤා, ලොකියමත්තතො පඤ්ඤාව. ඉත්ථිලිඬිගස්ස නපුංසකලිඬිගවිපරියායො ඉධ ලිඬිගවිපල්ලායො. යායං අධිපඤ්ඤාති සීලෙ විය ලොකියලොකුත්තරවසෙන දුට්ඨාපි බුද්ධපඤ්ඤා. තත්ථාති පඤ්ඤායපි අධිපඤ්ඤායපි. යථාරහං පරිත්තමහග්ගතභාවතො විමුක්තිසෙව නාම. මග්ගඵලවසෙන කිලෙසානං සමුච්ඡින්නදනපටිප්පස්සම්භනාති සමුච්ඡෙදපටිප්පස්සද්ධිවිමුක්තියො. අථ වා සම්මාවාදාදිවිරතීනං අධිසීලග්ගහණෙන, සම්මාවායාමස්ස අධිජෙගුච්ඡග්ගහණෙන, සම්මාදිට්ඨියා අධිපඤ්ඤාග්ගහණෙන ගහිතත්තා අග්ගහිතග්ගහණෙන සම්මාසඬ්ඛකප්පසතිසමාධියො මග්ගඵලපරියාපන්නා

සමුච්ඡෙදපටිප්පස්සද්ධිවිමුත්තිං යො දට්ඨබ්බා. නිස්සරණවිමුත්ති පන නිබ්බානාමෙව. යා අයං අධිවිමුත්තීති සීලෙ චුත්තනායෙන දුට්ඨාපි අධිවිමුත්ති. තත්ථාති විමුත්තියාපි අධිවිමුත්තියාපි.

403. යං කිඤ්චි ජනවිචිත්තට්ඨානං සුඤ්ඤාගාරමිධාධිප්පෙතං. තත්ථ නදන්තෙන විනා අඤ්ඤො ජනො නත්ථීති දස්සෙතුං “එකකොවා”ති ආදි චුත්තං. අට්ඨසු පරිසාසුති ඛත්තියපරිසා, බ්‍රාහ්මණගහපතිසමණවාතුමහාරාජිකතාවතිං සමාරබ්‍රහ්මපරිසාති ඉමාසු අට්ඨසු පරිසාසු.

තදත්ථං මජ්ඣිමාගමවරෙ මහාසීහනාදසුත්තපදෙන (ම. නි. 1.150) සාධෙන්නො “චත්තාරිමානී”ති ආදිමාහ. තත්ථ වෙසාරජ්ජානීති විසාරදහවා, ඤාණජපහාන අන්තරායිකනියායානිකධම්මදෙසනානිමිත්තං. කුතොච්චි අසන්තස්සනහවා නිබ්භයහාවාති අත්ථො. “වෙසාරජ්ජ”න්ති හි චතුසු යානෙසු සාරජ්ජාහාවං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස උප්පන්නසොමනස්සමයඤාණස්සෙතං නාමං. අඤ්ඤෙහි පන අසාධාරණතං දස්සෙතුං “තථාගතස්ස තථාගතවෙසාරජ්ජානී”ති චුත්තං. “යථා වා පුබ්බබ්බද්ධානං වෙසාරජ්ජානි පුඤ්ඤස්සයසම්පත්තියා ආගතානි, තථා ආගතවෙසාරජ්ජානී”ති වා දුතියස්ස තථාගතසද්දස්ස තුල්‍යාධිකරණත්තා එවං චුත්තං. අයං අට්ඨකථානායො. නෙරුත්තිකා පන වදන්ති “සමාසෙ සිද්ධෙ සාමඤ්ඤත්තා, සඤ්ඤාසද්දත්තා ච තථා චුත්ත”න්ති. ආසහං යානන්ති සෙට්ඨට්ඨානං උත්තමට්ඨානං. සබ්බඤ්ඤානං පටිජානනවසෙන අභිමුඛං ගච්ඡන්ති, අට්ඨපරිසං උපසඬ්ඛමන්තීති වා ආසහා, බුද්ධා, තෙසං යානන්තිපි අත්ථො.

අපිච තයො පුඬ්ඛවා — ගවසතජෙට්ඨකො උසහො, ගවසහස්සජෙට්ඨකො වසහො. වජ්ජතජෙට්ඨකො වා උසහො, වජ්ජහස්සජෙට්ඨකො වසහො. එකගාමබ්‍රෙත්තෙ වා ජෙට්ඨො උසහො, ද්වීසු ගාමබ්‍රෙත්තෙසු ජෙට්ඨො වසහො, සබ්බගවසෙට්ඨො සබ්බත්ථ ජෙට්ඨො සබ්බපරිස්සයසහො සෙතො පාසාදිකො මහාභාරවහො අසනිසතසද්දෙහිපි අකම්පනීයො නිසහොති. නිසහොව ඉධ “උසහො”ති අධිප්පෙතො. ඉදම්පි හි තස්ස පරියායවචනං. උසහස්ස ඉදන්ති ආසහං, ඉදං පන ආසහං වියාති ආසහං. යථෙව හි නිසහසඬ්ඛාතො උසහො උසහබලෙන සමන්තාගතො චතුහි පාදෙහි පථවිං උප්පිළෙත්වා අවලට්ඨානෙන තිට්ඨති, එවං තථාගතොපි දසතථාගතබලෙන සමන්තාගතො චතුහි වෙසාරජ්ජපාදෙහි අට්ඨපරිසාපථවිං උප්පිළෙත්වා සදෙවකෙ ලොකෙ කෙනචි පච්චත්ථිකෙන පච්චාමිත්තෙන අකම්පියො අවලට්ඨානෙන තිට්ඨති. එවං තිට්ඨමානොව තං ආසහං යානං පටිච්ජානාති උපගච්ඡති න පච්චක්ඛාති අත්තනි ආරොපෙති. තෙන චුත්තං “ආසහං යානං පටිජානාති”ති.

සීහනාදං නදතී “සෙට්ඨනාදං අභිතනාදං නදතී”ති වුත්තොවායමත්ථො. අථ චා සීහනාදසදිසං නාදං නදතී. අයමත්ථො ඛන්ධවග්ගසංයුත්තෙ ආගතෙන සීහනාදසුත්තෙන (සං. නි. 3.78) දීපෙනබ්බො. යථා චා සීහො මීගරාජා පරිස්සයානං සහනතො, ගොණමභිං සමත්තවාරණාදීනං හනනතො ච “සීහො”ති වුච්චති, එවං තථාගතො මුනිරාජා ලොකධම්මානං සහනතො, පරප්පවාදානං හනනතො ච “සීහො”ති වුච්චති. එවං වුත්තස්ස සීහස්ස නාදං නදතී. තත්ථ යථා මීගසීහො සීහබලෙන සමත්තාගතො සබ්බත්ථ විසාරදො විගතලොමහංසො සීහනාදං නදතී, එවං තථාගතසීහො දසතථාගතබලෙන සමත්තාගතො අට්ඨසු පරිසාසු විසාරදො විගතලොමහංසො “ඉති රූප”න්තිආදිනා (සං. නි. 3.78; අ. නි. 8.2) නයෙන නානාවිධදෙසනාවිලාසසම්පන්නං සීහනාදං නදතී. තෙන වුත්තං “පරිසාසු සීහනාදං නදතී”ති.

පඤ්භං අභිසඬ්ඛරිත්වාති ඤාතුමිච්ඡිතං අත්ථං අත්තතො ඤාණබලානුරූපං අභිසඬ්ඛරිත්වා. තඬ්ඛණඤ්ඤොති පුච්ඡිතක්ඛණෙයෙව යානුප්පත්තිකපටිභානෙන **විස්සජ්ජෙති.** අජ්ඣාසයානුරූපං, අත්ථධම්මානුරූපඤ්ච විස්සජ්ජනතො චිත්තං පරිතොසෙතියෙව. අස්සාති සමණස්ස ගොතමස්ස. සොතබ්බං මඤ්ඤන්තීති අට්ඨක්ඛණවජ්ජිතෙන නවමෙන ඛණෙන ලබ්භමානත්තා “යං නො සත්ථා සාසති, තං මයං සොස්සාමා”ති ආදර්භාවජාතා මහත්තෙනෙව උස්සාගෙන සොතබ්බං සම්පට්ච්ඡිතබ්බං මඤ්ඤති. කල්ලචිත්තා මුදුවිත්තාති පසාදාහිවුද්ධියා විගතූපක්කිලෙසතාය කල්ලචිත්තා මුදුවිත්තා හොන්ති. මුද්ධප්පසන්නාති තුව්ඡප්පසන්නා නිරත්ථකප්පසන්නා. පසන්නාකාරො නාම පසන්නෙහි කාතබ්බසක්කාරො, සො දුට්ඨො ධම්මාමිසපුජාවසෙන, තත්ථ ආමිසපුජං දස්සෙන්නො “පණ්ණානී”තිආදිමාහ. ධම්මපුජා පන පාළියමෙව “තථත්තාය පටිපජ්ජන්ති”ති ඉමිනා දස්සිතා. තථාභාවායාති යථාභාවාය යස්ස වට්ටදුක්ඛනිස්සරණස්ස අත්ථාය ධම්මො දෙසිතො, තථාභාවාය. තදෙවත්ථං දස්සෙතුං. “ධම්මානුධම්මපටිපත්තිපුරණත්ථායා”ති වුත්තං. ධම්මානුධම්මපටිපත්ති හි වට්ටදුක්ඛනිස්සරණපරියොසානා, සා ච ධම්මානුධම්මපටිපත්ති යාය අනුපුබ්බියා පටිපජ්ජිතබ්බා, පටිපජ්ජන්තානඤ්ච සති අජ්ඣාත්තිකඬ්ඛසමවායෙ එකංසිකා තස්සා පාරිපූරිති තං අනුපුබ්බිං දස්සෙන්නො “කෙච්චි සරණෙසු”තිආදිමාහ. යථා පුරෙන්නා පුරෙතුං සක්කොති නාම, තථා පුරණං දස්සෙතුං “සබ්බාකාරෙන පන පුරෙන්නී”ති වුත්තං.

ඉමස්මිං පනොකාසෙති “පටිපන්නා ච ආරාධෙන්නී”ති සීහනාදකිච්චපාරිපූරිට්ඨපනෙ පාළිපදෙසෙ. සමොධානෙතබ්බාති සඬ්ඛලයිතබ්බා. එකච්චං...පෙ.... පස්සාමීති හගවතො එකො සීහනාදො අසාධාරණො අඤ්ඤෙහි අප්පට්චන්තියො සෙට්ඨනාදො අභිතනාදොති කත්වා. එස නයො සෙසෙසුපි. අපරං තපස්සින්ති අධිකාරො. පුරිමානං

දසන්නන්ති “එකච්චං තපස්සිං නිරයෙ නිබ්බන්තං පස්සාමී”ති
 චුත්තසීහනාදතො පටියාය යාව “විමුත්තියා මය්හං සදිසො නත්ථී”ති
 චුත්තසීහනාදා පුරිමකානං දසන්නං සීහනාදානං, නිද්ධාරණං චෙතං
 සාමීවචනං. තෙනාහ “එකෙකස්සා”ති. “පරිසාසු ච නදතී”ති ආදයො
 “පටිපන්නා ච මං ආරාධෙත්ති”ති පරියොසානා දස දස සීහනාදා පරිවාරා.
 “එකච්චං තපස්සිං නිරයෙ නිබ්බන්තං පස්සාමී”ති හි සීහනාදං නදන්තො
 භගවා පරිසාසු නදති විසාරදො භුත්වා නදති, තත්ථ ච පඤ්භං පුච්ඡන්ති,
 පඤ්භං විස්සජ්ජෙති, විස්සජ්ජනෙන පරස්ස චිත්තං ආරාධෙති, සුත්වා
 සොතබ්බං මඤ්ඤන්ති, සුත්වා ච භගවතො පසිදන්ති, පසන්නා ච
 පසන්නාකාරං කරොන්ති, යං පටිපත්තිං දෙසෙති, තථත්තාය පටිපජ්ජන්ති,
 පටිපන්නා ච මං ආරාධෙත්තිති එවං පරිවාරෙත්වා අත්ථයොජනා සම්භවති.
 අයමෙව නයො සෙසෙසුපි නවසු.

“එව”න්තිආදිනා යථාචුත්තානං සීහනාදානං සඬකලයිත්වා දස්සනං. තෙ
 දසාති “පරිසාසු ච නදතී”ති ආදයො දස සීහනාදා. පුරිමානං දසන්නන්ති
 යථාචුත්තානං මූලභූතානං පුරිමකානං දසසීහනාදානං. පරිවාරවසෙනාති
 මූලිං කත්වා පච්චෙකං පරිවාරවසෙන යොජියමානා සතං සීහනාදා. පුරිමා ච
 දසාති මූලමූලියො කත්වා පරිවාරවසෙන අයොජියමානා පුරිමකා ච දසාති
 එවං දසාධිකං සීහනාදසතං හොති. අඤ්ඤස්මිං පන සුත්තෙති
 මජ්ඣිමාගමවූළසීහනාදසුත්තාදිමහි (ම. නි. 1.193) තෙනාති
 සඬබ්බාමහත්තෙන. මහාසීහනාදත්තා ඉදං සුත්තං “මහාසීහනාද”න්ති
 වූච්චති, න පන මජ්ඣිමනිකායෙ මහාසීහනාදසුත්තමිව
 වූළසීහනාදසුත්තමුපාදායාති අධිප්පායො.

නිත්ථියපරිවාසකථාවග්ගොත්ථාන

404. පටිසෙධෙත්වාති තථා භාවාභාවදස්සනෙන පටික්ඛිපිත්වා. යං
 භගවා පාථිකවග්ගෙ උදුම්බරිකසුත්තෙ (දී. නි. 3.57) “ඉධ නිග්‍රොධ
 තපස්සි”තිආදිනා උපක්කිලෙසවිභාගං, පාරිසුද්ධිවිභාගඤ්ච දස්සෙන්නො
 සපරිසස්ස නිග්‍රොධපරිබ්බාජකස්ස පුරතො සීහනාදං නදති, තං දස්සෙතුං
 “ඉදානී”තිආදි චුත්තං. නදිතපුබ්බන්ති උදුම්බරිකසුත්තෙ ආගතනායෙන
 පුබ්බෙ නිග්‍රොධපරිබ්බාජකස්ස නදිතං. තපබ්‍රහ්මචාරීති උත්තමතපචාරී,
 තපෙන වා වීරියෙන බ්‍රහ්මචාරී. ඉදන්ති “රාජගහෙ...පෙ.... පඤ්භං
 අපුච්ඡී”ති පාළියං ආගතවචනං. ආචරියෙන (දී. නි. ටී. 1.403) පන
 යථාචුත්තං අට්ඨකථාවචනමෙව පච්චාමට්ඨං. එත්ථ ච කාමං යදා නිග්‍රොධො
 පඤ්භමපුච්ඡී, භගවා චස්ස විස්සජ්ජෙසී, න තදා භගවා ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ
 විහරති, රාජගහසමීපෙයෙව උදුම්බරිකාය දෙවියා උය්‍යානෙ විහරති
 තත්ථෙව තථා පුච්ඡිතත්තා, විස්සජ්ජිතත්තා ච, තථාපි ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ
 භගවතො විහාරො න තාව විච්ඡින්නො, තස්මා පාළියං “තත්‍ර
 ම”න්තිආදිවචනං, අට්ඨකථායඤ්ච “තත්‍ර රාජගහෙ ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ
 විහරන්තං ම”න්තිආදිවචනං චුත්තන්ති ඉමමත්ථමපි “යං තං

හගවා”තිආදිනා විඤ්ඤාපෙතීති දට්ඨබ්බං. “ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ”ති ඉදං තත්ථ කතවිහාරං සන්ධාය චුත්තන්ති දස්සෙති “ගිජ්ඣකුටෙ මහාවිහාරෙ”ති ඉමිනා. උදුම්බරිකායාති තත්තාමිකාය. උය්‍යානෙති තත්ථ කතපරිබ්බාජකාරාමං සන්ධාය වදති. නිග්‍රොධො නාම ඡන්තපරිබ්බාජකො. සන්ධානො නාම පඤ්චඋපාසකසතපරිවාරො අනාගාමිඋපාසකො. කථාසල්ලාපන්ති “යග්ගෙස ගහපති ජානෙය්‍යාසී, කෙන සමණො ගොතමො සද්ධිං සල්ලපතී”තිආදිනා (දී. නි. 3.53) සල්ලාපකථං. පරන්ති අතිසයත්තෙට්ඨ නිපාතො. වියාති පදපුරුණමත්තෙ යථා තං “අතිවියා”ති. අත්ඨබ්බාලන්ති පඤ්ඤාවක්ඛුනා අත්ඨං බාලජනං. යොගෙති නයෙ, දුක්ඛනිස්සරණුපායෙති අත්ථො.

405. අනෙතාති හගවතා. බන්ධකෙති මහාවග්ගෙ පබ්බජ්ජබන්ධකෙ (මහාව. 96) යං පරිවාසං පරිවසතීති යොජනා. “පුබ්බෙ අඤ්ඤතිත්ථියො භූතොති අඤ්ඤතිත්ථියපුබ්බො”ති (සාරත්ථ. ටී. 76) ආචරියසාරිපුත්තත්තෙට්ඨරෙන චුත්තං. පයමං පබ්බජ්ජං ගහෙත්වාච පරිවසතීති ආහ “සාමණෙරභූමියං ධීතො”ති. තන්ති ද්විතී ආකාරෙහි චුත්තං පරිවාසං. පබ්බජ්ජන්ති “ආකඨ්ඨති පබ්බජ්ජං, ආකඨ්ඨති උපසම්පද”න්ති එත්ථ චුත්තං පබ්බජ්ජග්ගහණං. “උත්තරිදිරත්තතිරත්තං සහසෙය්‍යං කප්පෙය්‍යා”ති (පාවි. 51) එත්ථ දිරත්තග්ගහණං විය වචනසිලිට්ඨතාවසෙනෙච චුත්තං. යස්මා පන සාමණෙරභූමියං ධීතෙනෙච පරිවසිතබ්බං, න ගිහිභූතෙන, තස්මා අපරිවසිත්වායෙච පබ්බජ්ජං ලහති. න ගාමජ්ජවෙසනාදීනීති එත්ථ ආදිසද්දෙන නවෙසියාවිධවාචුල්ලකුමාරිකපණ්ඩකහික්ඛුනිගොචරතා, සබ්බග්ගොචරතා කිං කරණීයෙසු දක්ඛානලසාදිතා, උද්දෙසපරිපුච්ඡාදිසු තිබ්බවිජන්දතා, යස්ස තිත්ථායතනතො ඉධාගතො, තස්ස අවණ්ණහණනෙ අත්තමනතා, බුද්ධාදීනං අවණ්ණහණනෙ අනත්තමනතා, යස්ස තිත්ථායතනතො ඉධාගතො, තස්ස වණ්ණහණනෙ අනත්තමනතා, බුද්ධාදීනං වණ්ණහණනෙ අත්තමනතාති ඉමෙසං සත්තවත්තානං සඨගහො වෙදිතබ්බො. පුරන්තෙන පරිවසිතබ්බන්ති යදා පරිවසති, තදා පුරමානෙන පරිවසිතබ්බං. අට්ඨවත්තපුරුණෙනාති යථාචුත්තානං අට්ඨන්තං වත්තානං පුරුණෙන. එත්ථාති පරිවාසෙ, උපසම්පදාය වා. සංසිත්වා කොට්ටෙන්වාති අජ්ඣාසයවිමංසනවසෙන සුවණ්ණං විය සංසිත්වා කොට්ටෙන්වා. පබ්බජ්ජායාති නිදස්සනමත්තං. උපසම්පදාපි හි තෙන සඨගය්හති.

“ගණමජ්ඣෙකි නිසිදිත්වාති උපසම්පදාකම්මස්ස ගණජ්ජහොනකානං හික්ඛුනං මජ්ඣෙකි සඨසත්තෙට්ඨරො විය තස්ස අනුග්ගහත්ථං නිසිදිත්වා”ති (දී. නි. ටී. 1.405) ආචරියෙන චුත්තං, ඉදානි පන බහුසුපි පොත්ථකෙසු “තං නිසිදාපෙත්වා”ති කාරිතවසෙන පාඨො දිස්සති. අවිරුපසම්පන්නස්ස අස්සාති අවිරුපසම්පන්නො, අත්ථමත්තං පන දස්සෙතුං “උපසම්පන්නො හුත්වා නවිරමෙවා”ති ආහ. කායචිත්තවිවේකාව ඉධාධිජ්ජෙතා

උපධිවිවෙකත්ථං පටිපජ්ජනාධිකාරත්තාති වුත්තං “කායෙන වෙව චිත්තෙන වා”ති. වූපකට්ඨොති විචිත්තො. තාදිසස්ස සීලවිසොධනෙ අප්පමාදො අවුත්තසිද්ධොති කම්මට්ඨානෙ අප්පමාදමෙව දස්සෙති. පෙසිතචිත්තොති නිබ්බානං පති පෙසිතචිත්තො, තත්තින්තො තප්පොණො තප්පබ්භාරොති වුත්තං හොති, එවංභූතො ච තථා අනපෙක්ඛතාය විස්සජ්ජිතකායො නාමාති අධිප්පායමාවිකාතුං “විස්සට්ඨඅත්තභාවො”ති වුත්තං. අත්තාති චෙත්ථ චිත්තං වුව්චති රූපකායස්ස අවිසයත්තා. යස්සාති අරහත්තඵලස්ස. ජාතිකුලපුත්තාපි ආචාරසම්පන්නා එව අරහත්තාධිගමාය පබ්බජ්ජාපෙක්ඛා හොත්තිති තෙපි ජාතිකුලපුත්තෙ තෙහෙව ආචාරකුලපුත්තෙහි එකසඬිගහෙ කරොත්තො “ආචාරකුලපුත්තා”ති ආහ. ඉමිනා හි ආචාරසම්පන්නා ජාතිකුලපුත්තාපි සඬිගහිතා හොත්ති. ආචාරසම්පන්නානමෙවාධිප්පෙතභාවො ච “සම්මදෙවා”ති සද්දන්තරෙන විඤ්ඤායති. “ඔතිණ්ණොමහි ජාතියා”තිආදිනා නයෙන හි සංවෙගපුබ්බිකං යථානුසිට්ඨං පබ්බජ්ජං සන්ධාය “සම්මදෙවා”ති වුත්තං. තෙනාහ “හෙතුනාව කාරණෙනෙවා”ති. තත්ථ හෙතුනාති නයෙන උපායෙන. කාරණෙනෙවාති තබ්බිවරණවචනං. තත්ති අරහත්තඵලං. තදෙව හි “අනුත්තරං බ්‍රහ්මචරියපරියොසානං”න්ති වත්තුමරහති අඤ්ඤෙසං තථා අභාවතො. “යංතංසද්දා නිව්චසම්බන්ධා”ති සද්දනායෙනපි තදත්ථං දස්සෙති “තස්ස හි”තිආදිනා. “යස්සත්ථාය...පෙ.... පබ්බජ්ජන්ති”ති පුබ්බෙ වුත්තස්ස තස්ස අරහත්තඵලස්ස අත්ථාය කුලපුත්තා පබ්බජන්ති, තස්මා අරහත්තඵලමිධාධිප්පෙතන්ති විඤ්ඤායතිති අධිප්පායො. නත්ථි පරො ජනො තථා සච්ඡිකරණෙ පච්චයො යස්සාති අපරප්පච්චයො, තං. උප-සද්දො විය සං-සද්දොපි ධාතුසද්දානුවත්තකොති වුත්තං “පාපුණ්ත්වා”ති, පත්වා අධිගන්ත්වාති අත්ථො. උප-සද්දො වා ධාතුසද්දානුවත්තකො, සං-සද්දො පන ධාතුවිසෙසකොති ආහ “සම්පාදෙත්වා”ති, අසෙක්ඛා සීලසමාධිපඤ්ඤායො නිප්පාදෙත්වා, පරිපුරෙත්වාවාති අත්ථො.

නිට්ඨාපෙතුන්ති නිගමනවසෙන පරියොසාපෙතුං. “බ්‍රහ්මචරියපරියොසානං...පෙ.... විහාසී”ති ඉමිනා එව හි අරහත්තනිකුටෙන දෙසනා පරියොසාපිතා, තං පන නිගමෙතුං “අඤ්ඤතරො...පෙ.... අහොසී”ති ධම්මසඬිගාහකෙහි වුත්තං. එකතොව ඉධ අඤ්ඤතරො, න පන නාමගොත්තාදීහි අපාකටතො. අරහත්තානන්ති උබ්බාහනෙ වෙතං සාමිවචනං. තථා උබ්බාහිතත්තා ච තෙසමබ්බන්තරොති අත්ථො ආපන්නොති අධිප්පායං දස්සෙන්නො “හගවතො”තිආදිමාහ. කෙච්ච පන එවං වදන්ති – අරහත්තානන්ති වෙතං සම්බන්ධෙයෙව සාමිවචනං, අතො චෙත්ථ සහ පාඨසෙසෙන අධිප්පායමත්ථං දස්සෙතුං “හගවතො”තිආදි වුත්තන්ති. යං පනෙත්ථ අත්ථතො න විහත්තං, තං සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

දීඝනිකායෙ

සීලක්ඛන්ධවග්ගඅභිනවට්ඨකා

මහාසීහනාදසුත්තවග්ගේ ණනා

ඉති සුමඤ්චලවිලාසිනියා
පරමසුඛමගමභීරදුරුනුබොධත්ථපරිදීපනාය
සුවිමලවිපුලපඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියජනනාය
ලීනත්ථජපකාසනියා මහාසීහනාදසුත්තවග්ගේ ණනාය ලීනත්ථපකාසනා.

දීඝනිකායට්ඨකථාය

සාධුවිලාසිනියා නාම

මහාසීහනාදසුත්තවග්ගේ ණනා නිට්ඨිතා.

9. පොට්ඨපාදසුත්තවග්ගොත්ථාන

පොට්ඨපාදපරිබ්බාජකවත්ථුවග්ගොත්ථාන

406. එවං මහාසීහනාදසුත්තං සංවණ්ණෙත්වා ඉදානි පොට්ඨපාදසුත්තං සංවණ්ණෙත්තො යථානුපුබ්බං සංවණ්ණන්තොකාසස්ස පත්තභාවං විභාවෙත්තුං, මහාසීහනාදසුත්තස්සානන්තරං සඬ්භිතස්ස සුත්තස්ස පොට්ඨපාදසුත්තභාවං වා පකාසෙත්තුං “එවං මෙ සුතං...පෙ.... සාවත්ථීයන්ති පොට්ඨපාදසුත්ත”න්ති ආහ. “සාවත්ථීය”න්ති ඉදං සමීපත්තෙ භූමිමන්ති දස්සෙත්තුං “සාවත්ථීය උපනිස්සායා”ති වුත්තං, වීචරාදිපච්චයපට්ඨද්ධතාය උපනිස්සයං කත්වානි අත්ථො. ඡෙත්තො නාම රාජකුමාරො, තෙන රොපිතත්තා සංවඬ්භිතත්තා පරිපාලිතත්තා ඡෙතස්ස වනං උපවනන්ති අත්ථමාහ “ඡෙතස්ස කුමාරස්ස වනෙ”ති. සුදත්තො නාම ගහපති අනාථානං පිණ්ඩස්ස දායකත්තා අනාථපිණ්ඩිකො. තෙන ඡෙතස්ස හත්ථතො අට්ඨාරසහිරඤ්ඤකොට්ඨපත්ථරණෙන තං කිණිත්වා අට්ඨාරසහිරඤ්ඤකොට්ඨෙව සෙනාසනං කාරාපෙත්වා අට්ඨාරසහිරඤ්ඤකොට්ඨෙව විහාරමහං නිට්ඨාපෙත්වා එවං චතුපඤ්ඤාසහිරඤ්ඤකොට්ඨපරිච්චාගෙන සො ආරාමො බුද්ධප්පමුඛස්ස හික්ඛුසඬ්ඝස්ස නියානිතො. තෙනාහ “අනාථපිණ්ඩිකෙන ගහපතිනා ආරාමො කාරිතො”ති. පුජ්ඵළපල්ලවාදිගුණසම්පත්තියා, පාණිනො නිවාසථාසුතාදිනා වා විසෙසෙන පබ්බජිතා තතො තතො ආගම්ම රමන්ති අනුක්කණ්ඨිතා හුත්වා නිවසන්ති එත්ථානි ආරාමො. අථ වා යථාවුත්තගුණසම්පත්තියා තත්ථ තත්ථ ගතෙපි අත්තනො අබ්භන්තරෙ ආනෙත්වා රමෙතීති ආරාමො.

ඓවාටො යස්ස පාදෙසු ජාතොති පොට්ඨපාදො. ඓවාටො පොට්ඨොති හි පරියායො. පරිබ්බාජකො දුට්ඨො ඡන්තපරිබ්බාජකො, අච්ඡන්තපරිබ්බාජකො ව. තත්ථ අච්ඡන්තපරිබ්බාජකොපි අවෙලකො ආජීවකොති දුට්ඨො. තෙසු අවෙලකො සබ්බෙන සබ්බං නග්ගො, ආජීවකො පන උපරි එකමෙව වත්ථං උපකච්ඡකන්තරෙ පවෙසෙත්වා පරිහරති, හෙට්ඨා නග්ගො. අයං පන දුට්ඨොපෙස න භොතීති වුත්තං “ඡන්තපරිබ්බාජකො”ති, වත්ථච්ඡායාඡාදනපබ්බජ්ජපගතත්තා ඡන්තපරිබ්බාජකසඬ්ඛාං ගතොති අත්ථො. බ්‍රාහ්මණමහාසාලොති මහාවිභවතාය මහාසාරතං පත්තො බ්‍රාහ්මණො. ගණාචරියොති සාපෙක්ඛතාය සමාසො. සමයන්ති සාමඤ්ඤනිද්දෙසො, එකසෙසනිද්දෙසො වා, තං තං සමයන්ති අත්ථො. පවදන්තීති පකාරතො වදන්ති, අත්තනා අත්තනා උග්ගහිතනියාමෙන යථා තථා සමයං වදන්තීති අත්ථො. තාරුක්ඛොති තස්ස නාමං. පභුති සද්දෙන තොදෙය්‍යජාණුසොණිසොණදණ්ඩකූටදන්තාදිකෙ සඬ්ගණ්භාති, ආදිසද්දෙන පන ඡන්තපරිබ්බාජකාදිකෙ. තින්දුකො නාම කාළක්ඛන්ධරුක්ඛො. වීරන්ති පන්ති. තින්දුකා වීරං එත්ථ සන්තීති තින්දුකචීරො. තථා එකා සාලා එත්ථානි එකසාලකො. භූතපුබ්බගතියා

තමත්ථං චිත්ථාරතො දස්සෙත්තො “යස්මා”තිආදිමාහ. ඉති කත්වාති ඉමිනා කාරණෙන. “තස්මි”න්තිආදිනා යථාපාඨං විභත්‍යන්තදස්සනං.

අනෙකාකාරානවසෙසඤ්ජයාත්ථවිභාගතො, අපරාපරුප්පත්තිතො ච භගවතො ඤාණං ලොකෙ පත්ථට්ඨෙව හොතිති චුත්තං. “සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං පත්ථරිත්වා”ති, යතො තස්ස ඤාණජාලතා වුවිච්ඡි. වෙනෙය්‍යානං තදන්තොගධභාවො හෙට්ඨා චුත්තොව. වෙනෙය්‍යසත්තපරිග්ගණ්හනත්ථං සමන්තාභාරෙ කතෙ පඨමං නෙසං වෙනෙය්‍යභාවෙනෙව උපට්ඨානං හොති, අථ සරණගමනාදිවසෙන කිච්චනිප්පත්ති වීමංසියතීති ආහ “කිත්තු ඛො භවිස්සතීති උපපරික්ඛන්තො”ති. නිරොධන්ති සඤ්ඤානිරොධං. නිරොධා වුට්ඨානන්ති තතො නිරොධතො වුට්ඨානං සඤ්ඤාප්පත්තිං. සබ්බබුද්ධානං ඤාණෙන සංසන්දිත්වාති යථා තෙ නිරොධං, නිරොධතො වුට්ඨානඤ්ච ඛ්‍යාකරිංසු, ඛ්‍යාකරිස්සන්ති ච, තථා ඛ්‍යාකරණවසෙන සංසන්දිත්වා. කතිපාභවිවයෙනාති ද්විභතීභවිවයෙන. පාළියමෙව හි ඉමමත්ථං චක්ඛති. සරණං ගමිස්සතීති “සරණ”මිති ගමිස්සති. “භත්ථිසාරිපුත්තොති භත්ථිසාරිතො පුත්තො”ති (දී. නි. ටී. 1.406) ආචරියෙන චුත්තං. අධුනා පන “චිත්තො භත්ථිසාරිපුත්තො” ත්වෙව පාඨො දිස්සති, චිත්තො නාම භත්ථාචරියස්ස පුත්තොති අත්ථො.

සුරත්තදුපට්ඨන්ති රජනෙන සම්මා රත්තං දිගුණං අන්තරවාසකං පරිචත්තනවසෙන නිවාසෙත්වා“ .යුගන්ධරපබ්බතං පරික්ඛිපිත්වා”ති ඉදං පරිකප්පවචනං ටීකාදිසො අත්ථං “ වෙ, තං වියා.ති” මෙඝවණ්ණන්ති රත්තමෙඝවණ්ණං, සඤ්ඤාපහානුරඤ්ජිතමෙඝසඬකාසන්ති අත්ථො . තිංපත්ඨානසම්ථ සණ්පඨමෙන වෙන් දස්සෙති, දුතියෙන වණ්ණසම්පත්තිං. එකංසවරගතන්ති වාමංසවරප්පවත්තංතථා හි . සුත්තනිපාතට්ඨකථායං වඬ්ඨිසසුත්තවණ්ණනායං චුත්තං එකංස“න්ති ච වාමංසං පාරුපිත්වා ඨිතස්සෙතං අධිවචනංවා ඨිතං හොතියතො යථා වාමංසං පාරුපිත් ., තථා චීවරං කත්වාති එවමස්සත්ථො වෙදිතබ්බො .යථා .නි .සු] ති” තපසුත්ඨකප්පනිග්‍රො (වඬ්ඨිසසුත්ත (වණ්ණනාථතත් [එතන්ති එකංසං “ චීවරං කත්වා.ති වචනං” යතොති යථාචුත්තවචනස්ස පාරුපිත්වා ඨිතස්සෙව අධිවචනත්තා එවමස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බොති සම්බන්ධො. පච්චග්ගන්ති එකං කත්වා අනධිට්ඨිතකාලෙ පාටෙක්කං මහග්ගං, පච්චග්ගං වා අභිනවං, අබ්භුණ්හෙ තඬ්ඨණෙන නිබ්බත්තන්ති අත්ථොපං ථවිකප්ථ අත්ථෙත්ථුරිමඤ්ඤ . තථා .ජතිකෙච්චි න ඉච්චි හි ආචරියෙනෙව උදානට්ඨකථායං චුත්තං සෙති අභිනවෙවග්ගපච්චි, පච්චෙකං මහග්ගතාය පච්චග්ගෙති කෙච්චි, තං න සුත්තදරංතොධා භගවන්ත හි බුද්ධ . මහග්ගං පටිග්ගණ්හන්ති, පරිභුඤ්ජන්ති වාති”, ඉධාපි තෙන පච්ඡිමොයෙව අත්ථට්ඨිකප්පො ගහිතො අභිනවතාය . ති ච ඉදංන්”සවග්ගපච්චි“ ආදිතො තථා ලද්ධවොභාරෙන,

අනාඤ්ඤපරිභොගතාය ච චුත්තං, තථා චා සත්ථු අධිට්ඨානෙන තං පත්තං සබ්බකාලං “පච්චග්ග.චතිවෙච චුචිත්ත” සෙලමයපත්තන්ති මුග්ගවග්ගසීලාමයං චතුමහාරාජදත්තියං පත්තංඅයමෙව හි භගවතා . තොවපරිභුත්තිච්ච පත්තො සමචිත්තසුත්තවග්ගණනාදීසුපි .යඅට් .නි .අ) 2.2.37) තථා චුත්තත්තා.

407. අත්තනො රුච්චසෙන අජ්ඣාසයවසෙන, න පරෙහි උස්සාහිතොති අධිජ්ජායො. “අතිජ්ජගහාවමෙව දිස්වා”ති ච ඉදං භූතකථනං න තාව හික්ඛාවරණවෙලා සම්පත්තාති දස්සනත්ථං. භගවා හි තදා කාලස්සෙව විහාරතො නික්ඛන්තො “වාසනාභාගියාය ධම්මදෙසනාය පොට්ඨපාදං අනුග්ගණ්හිස්සාමී”ති. පාළියං අතිජ්ජගො ඛොති එත්ථ “පගො”ති ඉදං කච්චායනමතෙන ප-ඉච්චුපසග්ගතො ඔ-කාරග-කාරාගමනෙ සිද්ධං. ප-සද්දොයෙව පාතොඅත්ථං වදති. අඤ්ඤෙසං පන සද්දවිදුනං මතෙන පාතොපදම්ච නෙපාතිකං. තෙනෙව තත්ථ තත්ථ අට්ඨකථාසු (දී. නි. අට්ඨ. 3.1) චුත්තං “අතිජ්ජගො ඛොති අතිවිය පාතො”ති. අපිච පයමං ගච්ඡති දිවසභාවෙන පවත්තති පගොති නිබ්බවනං ඉමිනා දස්සිතං. දුට්ඨො ඛලුසද්දො විය හි පගොති සද්දො නාමනිපාතොපසග්ගවසෙන තිට්ඨො. එවඤ්ඤි ඉධ “අතිජ්ජගහාවමෙව දිස්වා”ති වචනං උපපන්නං හොති.

යංනුනාති එස නිපාතො අඤ්ඤත්ථ සංසයපරිදීපනො, ඉධ පන සංසයපතිරූපකපරිදීපනොව. කස්මා “සංසයපරිදීපනෙ”ති චුත්තං, නනු බුද්ධානං සංසයො නත්ථිති ආහ “බුද්ධානඤ්ඤා”තිආදි. සංසයො නාම නත්ථි ඛොධිමුලෙ එව තස්ස සමුග්ගාටිතත්තා. පරිචිතක්කපුබ්බහාගොති අධිජ්ජෙතකිච්චස්ස පුබ්බහාගෙ පවත්තපරිචිතක්කො. එසාති “කරිස්සාම, න කරිස්සාමා”තිආදිකො එස චිත්තාචාරො සබ්බබුද්ධානං ලබ්භති සම්භවති විචාරණවසෙනෙව පවත්තනතො, න පන සංසයවසෙන. තෙනාහාති යෙනෙස සබ්බබුද්ධානං ලබ්භති, තෙන භගවා එවමාහාති ඉමමෙව පාළිං ඉමස්ස අත්ථස්ස සාධකං කරොති. අයං අට්ඨකථාතො අපරො නයො – යංනුනාති පරිකජ්ජනෙ නිපාතො. “උපසඬකමෙයා”න්ති කිරියාපදෙන චුච්චමානොයෙව හි අත්ථො අනෙන ජොතියති. තස්මා අහං යංනුන යදි පන උපසඬකමෙයාං සාධු වතාති යොජනා. “යදි පනා”ති ඉදම්පි තෙන සමානත්ථන්ති චුත්තං “යදි පනාහන්ති අත්ථො”ති.

408. අස්සාති පරිබ්බාජකපරිසාය. උද්ධංගමනවසෙනාති උත්තනබ්බලතාය උග්ගන්ත්වා උග්ගන්ත්වා පවත්තනවසෙන. දිසාසු පත්ථවසෙනාති විපුලභාවෙන භූතපරම්පරාය සබ්බදිසාසු පත්ථරණවසෙන. එත්ථ ච පාළියං යථා උත්තනපායො සද්දො උත්තාදො, එවං විපුලභාවෙන උපරුපරි පවත්තොපි උත්තාදොයෙවාති තදුභයං එකජ්ඣං කත්වා “උත්තාදිනියා”ති චුත්තං, පුන තදුභයමෙව විභාගං කත්වා “උච්චාසද්දමහාසද්දායා”ති. අතො පාළිනයානුරූපමෙව අත්ථං විවරතිති දට්ඨබ්බං. ඉදානි පරිබ්බාජකපරිසාය උච්චාසද්දමහාසද්දතාකාරණං, තස්ස ච

පවත්තිආකාරං දස්සෙන්තො “තෙසඤ්ඤී”තිආදිමාහ. බාලාතපෙති අභිනවුග්ගතසුරියාතපෙ. කාමස්සාදො නාම කාමගුණස්සාදො. භවස්සාදො නාම කාමරාගාදිසහගතො භවෙසු අස්සාදො.

සුරියුග්ගමනෙ ඛජ්ජොපනමිව නිජ්ජහනං සන්ධාය වුත්තං “ඛජ්ජොපනකුපමා ජාතා”ති. ලාභසක්කාරොපි නො පරිභීතොති අත්ථො බාවෙරුජාතකෙන (ජා. 1.4.154) දිපෙනබ්බො. පරිසදොසොති පරිසාය පවත්තදොසො.

409. සණ්ඨපෙසීති සඤ්ඤමනවසෙන සම්මදෙව යපෙසී. සණ්ඨපනඤ්ඤවත්ථ තිරච්ඡානකථාය අඤ්ඤමඤ්ඤස්මිං අගාරවස්ස වජාපනවසෙන ආචාරසික්ඛාපනං, යථාචුත්තදොසස්ස නිගුහනඤ්ඤව හොතීති ආහ “සික්ඛාපෙසී”තිආදි. නන්ති පරිසං. අප්පසද්දන්ති නිස්සද්දං උච්චාසද්දමහාසද්දාහාවං. “එකො නිසීදතී”තිආදි අත්ථාපත්තිදස්සනං. චුද්ධිත්ති ලාභගුණචුද්ධිං. පත්ථයමානොති පත්ථයනහෙනු. මානන්තෙ හි ලක්ඛණෙ, හෙනුමිහි ව ඉච්ඡන්ති සද්දවිදු. ඉදානි තමත්ථං විත්ථාරෙතං “පරිබ්බාජකා කීරා”තිආදි ආරද්ධං. අපරද්ධන්ති අපරජ්ඣිතං. නප්පමජ්ජන්ති පමාදං න ආපජ්ජන්ති, න අගාරවං කරොන්තිති වුත්තං හොති.

410. නො ආගතෙ ආනන්දොති අම්භාකං හගවති ආගතෙ ආනන්දො පීති හොති. “විරස්සං බො හන්තෙ හගවා ඉමං පරියායමකාසී”ති වචනං පුබ්බෙපි තත්ථ ආගතපුබ්බත්තා වුත්තවචනමිව හොතීති වොදනං සමුට්ඨාපෙත්වා පරිහරන්තො “කස්මා ආහා”තිආදිමාහ. පියසමුදාවාරාති පියාලාපා. තස්මාති තථා පියසමුදාවාරස්ස පවත්තනතො. න කෙවලං අයමෙව, අථ බො අඤ්ඤෙපි පබ්බජිතා යෙභුයොන හගවතො අපචිතිං කරොන්තෙවාති තදඤ්ඤෙසමිපි බාහුල්ලකම්මෙන තදත්ථං සාධෙතං “හගවත්තඤ්ඤී”තිආදි වුත්තං. තත්ථ කාරණමාහ “උච්චාකුලීනතායා”ති, මහාසම්මතරාජතො පට්ඨාය අසම්භින්නබත්තියකුලතායාති අත්ථො. තථා හි සොණදණ්ඨො වුත්තං “සමණො බලු හො ගොතමො උච්චාකුලා පබ්බජිතො අසම්භින්නබත්තියකුලා”ති, (දී. නි. 1.304) තෙන සාසනෙ අප්පසන්නානමිපි කුලගාරවෙන හගවති අපචිතිං දස්සෙති. එතස්මිං අත්තරෙ කා නාම කථාති යථාචුත්තපරිච්ඡෙදබ්බන්තරෙ කීදිසා නාම කථා. විජ්ජකතාති ආරද්ධා හුත්වා අපරියොසිතා. “කා කථා විජ්ජකතා”ති පන වදන්තො අත්ථොතො තස්සා පරියොසාපනං පටිජානාති නාම. කා කථාති ව අවිසෙසවොදනා, තස්මා යස්සා තස්සා සබ්බස්සාපි කථාය පරියොසාපනං පටිඤ්ඤානං හොති, තඤ්ඤව පටිජානනං පදෙසඤ්ඤුනො අවිසංයන්ති ආහ “යාව...පෙ.... සබ්බඤ්ඤුපචාරණං පචාරෙසී”ති. එසාති පරිබ්බාජකපරිසාය කථිතා රාජකථාදිකා. නිස්සාරාති නිරත්ථකභාවෙන සාරරහිතා.

අභිසංඝද්දානිරොධකථාවණ්ණනා

411. “තිට්ඨතෙසා”ති එතස්ස ආපන්නමත්ථං දස්සෙන්තො “සචෙ”තිආදිමාහ. සුකාරණන්ති සුන්දරං අත්ථාවහං භිතාවහං කාරණං. යත්ථාති අඤ්ඤතරිස්සං සාලායං. නානාතිත්ථසඬ්ඛාතාසු ලද්ධිසු නියුත්තාති නානාතිත්ථීයාණියසද්දෙන. ණකසද්දෙන වා ක-කාරස්ස ය-කාරං කත්වා යථා “අත්තියො”ති. “අයං කිං වදති අයං කිං වදති”ති කුතුහලං කොලාහලමෙත්ථ අත්ථීති කොතුහලා, සා එව සාලා කොතුහලසාලාති ආහ “කොතුහලුප්පත්තිට්ඨානතො”ති. උපසග්ගමත්තං

ධාත්වත්ථානුවත්තනතො. සඤ්ඤාසීසෙනායං දෙසනා, තස්මා සඤ්ඤාසහගතා සබ්බෙපි ධම්මා ගය්හන්ති, තත්ථ පන චිත්තං පධානන්ති වුත්තං “චිත්තනිරොධෙ”ති. පහානවසෙන පන අවිචන්තනිරොධස්ස තෙහි අනාධිප්පෙතත්තා, අවිසයත්තා ව “බණ්කනිරොධෙ”ති ආහ. කාමං සොපි තෙසං අවිසයොව, අත්ථතො පන නිරොධකථා වුවිචමානා තත්ථෙව තිට්ඨති, තස්මා අත්ථාපත්තිමත්තං පති තථා වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. තස්සාති අභිසංඝද්දානිරොධකථාය. “කිත්තිසොසො”ති ‘අහො බුද්ධානුභාවො, හවන්තරපටිච්ඡන්තම්පි කාරණං එවං හත්ථාමලකං විය පච්චක්ඛතො දස්සෙති, සාවකෙ ව ඵදිසෙ සංවරසමාදානෙ පතිට්ඨාපෙති’ති ථුතිසොසො යාව හවග්ගා පත්ථරතීති. ආවරියෙන වුත්තං. ඉදානි පන “සකලජම්බුදීපෙ හගවතො කථාකිත්තිසොසො පත්ථරතී”ති පායො දිස්සති. පටිභාගකිරියන්ති පළාසවසෙන පටිභාගභූතං පයොගං. හවන්තරසමයන්ති තත්ත තත්ත වුට්ඨානසමයං අභූතපරිකප්පිතං කිඤ්චි උස්සාරියවත්ථුං අත්තතො සමයං කත්වා කථෙන්නි. කිඤ්චිදෙව සික්ඛාපදන්ති “එකමුලකෙන හවිතබ්බං, එත්තකං වෙලං එකස්මිංයෙව යානෙ නිසීදිතබ්බං”න්ති එවමාදිකං කිඤ්චිදෙව කාරණං සික්ඛාකොට්ඨාසං කත්වා පඤ්ඤපෙන්නි. නිරොධකථන්ති නිරොධසමාපත්තිකථං.

තෙසුති	කොතුහලසාලායං	සන්නිපතිතෙසු
--------	--------------	--------------

නානාතිත්ථීයසමණුබ්බාහ්මණෙසු. එකච්චෙති එකෙ. පුරිමොති “අහෙනු අප්පච්චයා පුරිසස්ස සඤ්ඤා උප්පජ්ජන්තිපි නිරුජ්ඣන්තිපි”තිආදිනා වුත්තවාදී. එත්ථාති වතුසු වාදිසු. ය්වායං ඉධ උප්පජ්ජතීති සම්බන්ධො. සමාපත්තින්ති අසඤ්ඤීහවාහං වායොකසිණපරිකම්මං, ආකාසකසිණපරිකම්මං වා රූපාවචරවතුත්ථජ්ඣානසමාපත්තිං, පඤ්චමජ්ඣානසමාපත්තිං වා. නිරොධෙති හෙට්ඨා වුත්තනායෙන සඤ්ඤානිරොධො. හෙනුං අපස්සන්තොති යෙන හෙනුනා අසඤ්ඤීහවෙ සඤ්ඤාය නිරොධො සබ්බසො අනුප්පාදො, යෙන ව තතො වුත්තස්ස ඉධ පඤ්චවොකාරහවෙ සඤ්ඤාය උප්පාදො, තදුහයම්පි හෙනුං අවිසයනාය අපස්සන්තො.

දුතියොති “සඤ්ඤා හි හො පුරිසස්ස අත්තා”තිආදිනා වුත්තවාදී. නන්ති පයමවාදිං. නිසෙධෙත්වාති “න ඛො පන මෙතං හො එවං හවිස්සති”ති එවං.

පටික්ඛිපිත්වා. මිගසිඬගතාපසස්සාති එවංනාමකතාපසස්ස. තස්ස කිර මත්ථකෙ මිගසිඬගාකාරෙන ද්වෙ වුළා උට්ඨහිංසු, “ඉසිසිඬගො”තිපි තස්ස නාමං. අසඤ්ඤකභාවන්ති මුඤ්ජාපත්තියා කිරියාමයසඤ්ඤාවසෙන විගතසඤ්ඤිභාවං. චක්ඛති හි “විසඤ්ඤී භුත්වා”ති. චත්තාලීසනිපාතෙ ආගතනයෙන මිගසිඬගතාපසවත්ථුං සඬ්ඛෙපතො දස්සෙතුං “මිගසිඬගතාපසො කිරා”තිආදි වුත්තං. වික්ඛම්භනවසෙන කිලෙසානං සන්තාපනතො අත්තන්තපො. දුක්කරතපතාය ඝොරතපො තිබ්බතපො. නිබ්බිසෙවනභාවාපාදනෙන සබ්බසො මිලාපිතවක්ඛාදිතික්ඛන්ද්‍රියතාය පරමධිතින්ද්‍රියො. සක්කවිමානන්ති පණ්ඩුකම්බලසීලාසනං සන්ධායාහ. තඤ්ඤි තථාරූපපච්චයා කදාවි උණ්හං, කදාවි ථද්ධං, කදාවි චලිතං හොති. “සක්ක...පෙ.... පත්ථෙති”ති අයොනියො වින්තෙත්වා පෙසෙසි. භග්ගොති භඤ්ජිතකුසලජ්ඣාසයො, අධුනා පන “ලග්ගො”ති පාඨං ලිඛන්ති. තෙන දිබ්බඵස්සෙනාති භත්ථග්ගහණමත්තදිබ්බඵස්සෙන. තන්ති තථා සඤ්ඤාපටිලාහං. එවමාහාති එවං “සඤ්ඤා හි හො සුරිසස්ස අත්තා”තිආදිනා ආකාරෙන සඤ්ඤානිරොධමාහ. ඉමිනාව නයෙන ඉතො පරෙසුපි ද්විසු යානෙසු පාළිමාහරිත්වා යොජනා වෙදිතබ්බා.

තතියොති “සන්ති හි හො සමණුභ්මණා”තිආදිනා වුත්තවාදී. ආථබ්බණපයොගන්ති ආථබ්බණවෙදවිහිතං ආථබ්බණිකානං විසඤ්ඤිභාවාපාදනජ්ජයොගං. උපකඬ්ඨනං ආහරණං. අපකඬ්ඨනං අපහරණං. ආථබ්බණං පයොජෙත්වාති ආථබ්බණවෙදෙ ආගතං අග්ගිජුහනපුබ්බකං මන්තපදං පයොජෙත්වා සීසවිජින්නතාදිදස්සනෙන සඤ්ඤානිරොධමාහ. තස්සාති යස්ස සීසවිජින්නතාදි දස්සිතං, තස්ස.

චතුත්ථොති “සන්ති හි හො දෙවතා මහිද්ධිකා”තිආදිනා වුත්තවාදී. යක්ඛදාසීනන්ති දෙවදාසීනං, යා “යොගවතියො”තිපි වුවචන්ති, යොගිනියොතිපි පාකටා. මදනිද්දන්ති සුරාමදනිමිත්තකං සුපනං. දෙවතුපහාරන්ති නච්චනගායනාදිනා දෙවතානං සුජං. සුරාපාතින්ති පාතිපුණ්ණං සුරං. දිවාති අතිදිවා, උස්සුරෙති අත්ථො. තන්ති තථා සුපිත්වා වුට්ඨහනං. සුත්තකාලෙ දෙවතානං සඤ්ඤාපකඬ්ඨනවසෙන නිරොධං සමාපන්නා, පබුද්ධකාලෙ සඤ්ඤාපකඬ්ඨනවසෙන නිරොධා වුට්ඨිතාති මඤ්ඤමානොති අධිජ්ජායො.

එළමුගකථා වියාති ඉමෙසං පණ්ඩිතමානීනං කථා අන්ධබාලකථාසදිසී. චත්තාරො නිරොධෙති අඤ්ඤමඤ්ඤවිධුරෙ චත්තාරොපි නිරොධෙ. එකෙන භවිතබ්බන්ති එකසභාවෙනෙව භවිතබ්බං. න බහුනාති න ච අඤ්ඤමඤ්ඤවිරුද්ධෙන බහුවිධෙන නානාසභාවෙන භවිතබ්බං. තෙනාපි එකෙනාති එකසභාවහූතෙන තෙනාපි නිරොධෙන. අඤ්ඤෙනෙවාති තෙහි වුත්තාකාරතො අඤ්ඤාකාරෙනෙව භවිතබ්බං. යොති එකසභාවහූතො නිරොධො. අඤ්ඤත්‍ර සබ්බඤ්ඤානාති සබ්බඤ්ඤාබුද්ධං යපෙත්වා. ඉධාති

කොතුහලසාලායං. අයං නිරොධො අයං නිරොධොති ද්වික්ඛත්තුං
 බ්‍යාපනිච්ඡාවචනං සත්ථා අත්තනො දෙසනාවිලාසෙන
 අනෙකාකාරවොකාරං නිරොධං විභාවෙස්සතීති දස්සනත්ථං කතං. අහො
 නුනාති එත්ථ අහොති අච්ඡරියෙ නිපාතො, නුනාති අනුස්සරණෙ. තස්මා
 අහො නුන භගවාති අනඤ්ඤසාධාරණදෙසනත්තා භගවා නිරොධම්පි අහො
 අච්ඡරියං කත්වා ආරාධෙය්‍ය මඤ්ඤෙති අධිප්පායො. අහො නුන සුගතොති
 එත්ථාපි එසෙව නයො. අච්ඡරියවිභාවනතො එව චෙත්ථ ද්වික්ඛත්තුං
 ආමෙඬිතවචනං. අච්ඡරියත්ථොපි හෙස අහොසද්දො අනුස්සරණමුඛෙනෙව
 පොට්ඨපාදෙන ගහිතො. තස්මා චුත්තං “අනුස්සරණත්ථෙ
 නිපාතද්වය”න්ති. තෙනාති අනුස්සරණත්ථමුඛෙන පවත්තනතො.
 “අහො...පෙ.... සුගතො”ති වචනෙන එතදහොසීති යොජනා. “යංතංසද්දො
 නිව්වසම්ඛන්ධා”ති සාධිප්පායං යොජනං දස්සෙතුං “යො
 එතෙස”න්තිආදිමාහ. කාලදෙසපුග්ගලාදිවිභාගෙන බහුහෙදත්තා ඉමෙසං
 නිරොධධම්මානන්ති බහුත්තෙ සාම්චවනං, කුසලසද්දයොගෙ චෙතං
 භූමිමත්ථෙ දට්ඨබ්බං. කුසලො නිපුණො ඡෙකොති පරියායවචනමෙතං.
 අහො නුන කට්ඨෙය්‍යාති අච්ඡරියං කත්වා කට්ඨෙය්‍ය මඤ්ඤෙ. සො සුගතොති
 සම්ඛන්ධො. විණ්ණවසිතායාති නිරොධසමාපත්තියං විණ්ණවසිභාවත්තා.
 සභාවං ජානාතීති නිරොධසභාවං යාථාවතො ජානාති.

අහෙනුකසඤ්ඤාප්පාදනිරොධකථාවණ්ණනා

412. සරමජ්ඣෙයෙව පක්ඛලිතාති යථා සරතො බහි ගන්තුකාමා පුරිසා
 මග්ගං අනොතරිත්වා සරව්වරෙ සමතලෙ විවට්ඨගණෙ එව පක්ඛලනං
 පත්තා, එවංසම්පදමිදන්ති අත්ථො. අසාධාරණො හෙතු, සාධාරණො
 පච්චයොති එවමාදිවිභාගො අඤ්ඤත්‍ර චුත්තො, ඉධ පන තෙන විභාගෙන
 පයොජනං නත්ථි සඤ්ඤාය අකාරණභාවපටික්ඛෙපපරත්තා වොදනායාති
 චුත්තං “කාරණස්සෙව නාම”න්ති. යං පන පාළියං චුත්තං “සහෙතු හි
 පොට්ඨපාද සප්පච්චයා පුරිසස්ස සඤ්ඤා උප්පජ්ජන්තිපි නිරුජ්ඣන්තිපි”ති,
 තත්ථ සහෙතු සප්පච්චයා උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා පන නිරුජ්ඣන්තියෙව,
 න තිට්ඨන්තිති දස්සනත්ථං. “නිරුජ්ඣන්තිපි”ති වචනං, න තු නිරොධස්ස
 සහෙතුසප්පච්චයතාදස්සනත්ථං. උප්පාදොයෙව හි සහෙතුකො, න නිරොධො.
 යදි හි නිරොධොපි සහෙතුකො සියා, තස්සපි පුන නිරොධෙන භවිතබ්බං
 අඬ්ඤාදීනං පුන අඬ්ඤාදීනා විය, න ච තස්ස පුන නිරොධො අත්ථි, තස්මා
 චුත්තයෙනෙව පාළියා අත්ථො වෙදිතබ්බො. අයඤ්ච නයො
 බණ්ණනිරොධවසෙන චුත්තො. යො පන යථාපරිච්ඡින්නකාලවසෙන
 සබ්බෙසා අනුප්පාදනිරොධො, සො “සහෙතුකො”ති වෙදිතබ්බො
 තථාරූපාය පටිපත්තියා විනා අභාවතො. තෙනාහ භගවා “සික්ඛා එකා
 සඤ්ඤා උප්පජ්ජති, සික්ඛා එකා සඤ්ඤා නිරුජ්ඣති”ති (දී. නි. 1.412)
 තතො එව ච අට්ඨකථායම්පි (දී. නි. අට්ඨ. 1.413) චුත්තං “සඤ්ඤාය
 සහෙතුකං උප්පාදනිරොධං දීපෙතු”න්ති. එතඤ්චි පාළිවචනං,
 අට්ඨකථාවචනඤ්ච අනුප්පාදනිරොධං සන්ධාය චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

සික්ඛාති හෙත්වත්තෙ පච්චත්තවචනං, ය-කාරලොපො වා “සඬ්ඛ්‍යාපි තම්භා වනපත්තා පක්කම්මබ්බ”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.192) විය. හෙතුභාවො චස්සා උපරි ආවි භවිස්සති. එකසද්දො ච අඤ්ඤාපරියායො, න සඬ්ඛ්‍යාවාපී “ඉත්තෙකෙ සතො සත්තස්සා”න්තිආදීසු (දී. නි. 1.85-91, 94-98; ම. නි. 3.21) වියාති ආහ “සික්ඛාය එකච්චා සඤ්ඤා ජායන්ති”ති. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො.

413. විත්ථාරෙතුකම්මානාති විත්ථාරෙතුකාමතාය. පුච්ඡාචසෙනාති කට්ඨකම්මානාපුච්ඡාචසෙන, විත්ථාරෙතුකම්මානාපුච්ඡාචසෙනාති වා සමාසො. “පොට්ඨපාදස්සෙව්‍යායං පුච්ඡා”ති ආසඬ්ඛ්‍යාය “භගවා අවොවා”ති පාළියං වුත්තං. සඤ්ඤාය...පෙ.... දීපෙතුං තා දස්සෙන්නොති යොජෙතබ්බං. තත්ථාති තස්සං උපරි චක්ඛමානාය දෙසනාය. තතියාති අධිපඤ්ඤාසික්ඛා ආගතාති සම්බන්ධො. “අයං...පෙ.... දෙසිතොති එත්ථ සම්මාදිට්ඨිසම්මාසඬ්ඛ්‍යාපිපවසෙන ආගතා. කස්මාති චෙ? පරියාපන්නත්තා, සභාවතො, උපකාරතො ච යථාරහං පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙ අවරොධත්තා සඬ්ඛිතත්තාති අධිප්පායො. තථා හි චූළවෙදල්ලසුත්තෙ වුත්තං “යා වාචුසො විසාබ සම්මාදිට්ඨි, යො ච සම්මාසඬ්ඛ්‍යාපිපො, ඉමෙ ධම්මා පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙ සඬ්ඛිතා”ති (ම. නි. 1.462) කාමඤ්ඤෙත්ථ වුත්තනායෙන තිස්සොපි සික්ඛා ආගතා, තථාපි අධිවිත්තසික්ඛාය එව අභිසඤ්ඤානිරොධො දස්සිතො. ඉතරා පන තස්සා සම්භාරභාවෙන ආනීතාති අයමත්ථො පාළිවසෙන වෙදිතබ්බො.

පඤ්චකාමගුණිකරාගොති පඤ්ච කාමකොට්ඨාසෙ ආරබ්භ උප්පජ්ජනකරාගො. අසමුප්පන්නකාමවාරොති වත්තමානුප්පන්නතාවසෙන නසමුප්පන්නො යො කොචි කාමවාරො, යා කාචි ලොභුප්පත්ති. අධුනා පන “අසමුප්පන්නකාමරාගො”ති පාඨො, සො අයුත්තොච අත්ථතො විරුද්ධත්තා. කාමරාගො චෙත්ථ විසයවසෙන නියමිතත්තා කාමගුණාරම්මණොච ලොභො දට්ඨබ්බො, කාමවාරො පන ඤානනිකන්තිභවරාගාදිප්පහෙදො සබ්බොපි ලොභවාරො. කාමනට්ඨෙන, කාමෙසු පවත්තනට්ඨෙන ච කාමවාරො. සබ්බෙපි හි තෙභුමකධම්මා කාමනියට්ඨෙන කාමා. යස්මා උභයෙසම්පි සභවරණඤායෙන කාමසඤ්ඤාභාවො හොති, තස්මා “කාමසඤ්ඤා”ති පද්දධාරං කත්වා තදුභයමෙව නිද්දිට්ඨන්ති වෙදිතබ්බං. “තත්ථා”තිආදි අසමුප්පන්නකාමවාරතො පඤ්චකාමගුණිකරාගස්ස විසෙසදස්සනං, අසමුප්පන්නකාමවාරස්සෙව වා ඉධාධිප්පෙතභාවදස්සනං. කාමං පඤ්චකාමගුණිකරාගොපි අසමුප්පන්නො එව අනාගාමීග්ගෙන සමුග්ගාටියති, තස්මිං පන සමුග්ගාටිතෙපි න සබ්බො රාගො සමුග්ගාටං ගච්ඡති තස්ස අග්ගමග්ගෙන සමුග්ගාටිතත්තා. තස්මා පඤ්චකාමගුණිකරාගග්ගහණෙන ඉතරස්ස සබ්බස්ස ගහණං න හොතීති උභයත්ථසාධාරණෙන පරියායෙන උභයමෙව සඬ්ඛිතහත්වා පාළියං කාමසඤ්ඤාග්ගහණං කතං, අතො තදුභයං සරූපතො, විසෙසතො ච

දස්සෙත්වා සබ්බසංඛිගාහිකභාවතො “අසමුප්පන්නකාමවාරො පන ඉමස්මිං යානෙ වට්ඨති”ති චුත්තං. තස්මාති අසමුප්පන්නකාමවාරස්සෙව ඉධ වට්ඨනතො අයමත්ථො වෙදිතබ්බොති යොජනා. තස්මාති පයමජ්ඣානසමඛිගිනො පුග්ගලස්ස. සදිසත්තාති කාමසඤ්ඤාදිභාවෙන සමානත්තා, එතෙන පාළියං “පුරිමා”ති ඉදං සදිසකප්පනාවසෙන චුත්තන්ති දස්සෙති. අනාගතා හි ඉධ “නිරුජ්ඣති”ති චුත්තා අනුප්පාදස්ස අධිප්පෙතත්තා. තස්මා අනාගතමෙව දස්සෙතුං “අනුප්පන්නාව නුප්පජ්ජති”ති චුත්තං.

විවෙකජ්ඣිනිසුඛසංඛිතාති විවෙකජ්ඣිනිසුඛෙහි සහ අක්ඛතා, න විවෙකජ්ඣිනිසුඛානීති අක්ඛතා. තංසම්පයුත්තා හි සඤ්ඤායෙව ඉධාධිප්පෙතා, න විවෙකජ්ඣිනිසුඛානි. අථ වා විවෙකජ්ඣිනිසුඛකොට්ඨාසිකාති අත්ථො. සංඛිතසද්දො හෙත්ථ කොට්ඨාසත්ථො “අදින්නං ථෙය්‍යසංඛිතං ආදියෙය්‍යා”තිආදීසු (පාරා. 89, 91) විය. කාමච්ඡන්දාදිඔලාරිකඛිගප්පභානාවසෙන නානත්ථසඤ්ඤාපටිසසඤ්ඤාහි නිපුණතාය සුමුමා. භූතතාය සච්චා. තදෙවත්ථං දස්සෙති “භූතා”ති ඉමිනා. සුමුමභාවෙන, පරමත්ථභාවෙන ච අවිපරිතසභාවාති අත්ථො. එවං ඛ්‍යාසවසෙන යථාපාදමත්ථං දස්සෙත්වා සමාසවසෙනපි යථාපාදමෙව දස්සෙත්තො “අථ වා”තිආදිමාහ. සමාසඛ්‍යාසවසෙන හි ද්විධා පාඨො දිස්සති. “කාමච්ඡන්දාදිඔලාරිකඛිගප්පභානාවසෙන”ති ඉමිනා සම්පයුත්තධම්මානං භාවනානුභාවසිද්ධා, සඤ්ඤාය සංභසුමුමතා නිවරණවික්ඛිතවසෙන විඤ්ඤායතිති දස්සෙති. භූතතායාති සුමුමභාවෙන, පරමත්ථභාවෙන ච අවිපරිතතාය, විජ්ජමානතාය වා. විවෙකජ්ඣිනි නිවරණවිවෙකතො ජාතෙහි. ඉදාති ඝාතසමඛිගිවසෙන චුත්තස්ස දුතියපදස්ස අත්ථං දස්සෙතුං “සා අස්සා”තිආදි චුත්තං. සබ්බත්ථාති සබ්බවාරෙසු.

සමාපජ්ජනාධිට්ඨානං විය චුට්ඨානම්පිඝ්ඤානෙ පරියාපන්නං හොති යථා තං ධම්මානං භඤ්ඤාකං ධම්මෙසු, ආවජ්ජනපච්චවෙක්ඛණානි පන න ඝාතපරියාපන්නානි, තස්මා ඝාතපරියාපන්නමෙව වසීකරණං ගහෙත්වා “සමාපජ්ජන්තො, අධිට්ඨන්තො, චුට්ඨන්තො ච සික්ඛති”ති චුත්තං. තන්ති පයමජ්ඣානං. තෙන...පෙ.... ඝාතනාති ඉදම්පි “සික්ඛා”ති එතස්ස සංවණ්ණනාපදං. තෙනාති ච හෙතුමිති කරණවචනං, පයමජ්ඣානෙන හෙතුනාති අත්ථො. හෙතුභාවො චෙත්ථ ඝාතස්ස විවෙකජ්ඣිනිසුඛසුමුමසච්චසඤ්ඤාය උප්පත්තියා සහජාතාදිපච්චයභාවො. කාමසඤ්ඤාය පන නිරොධස්ස උපනිස්සයපච්චයභාවොව. සො ච බො සුත්තන්තපරියායෙන. තථා වෙව හෙට්ඨා සංවණ්ණිතං “තථාරූපාය පටිපත්තියා විනා අභාවතො”ති එතෙනුපායෙනාති ය්වායං පයමජ්ඣානතප්පටිපක්ඛසඤ්ඤාවසෙන “සික්ඛා එකා සඤ්ඤා උප්පජ්ජති,

සික්ඛා එකා සඤ්ඤා නිරුජ්ඣති” ති එත්ථ නයො චුත්තො, එතෙන නයෙන. සබ්බත්ථාති සබ්බවාරෙසු.

414. ඉදානි ආකිඤ්චඤ්ඤායතනපරමාය එව සඤ්ඤාය දස්සනෙ කාරණං විභාවෙන්තො “යස්මා පනා” ති ආදිමාහ. යස්මා ඉදඤ්ච...පෙ.... උද්ධටන්ති සම්බන්ධො. කෙසං පනිදං අභිගතො සම්මසන්නති චුත්තං “අට්ඨසමාපත්තියා” ති ආදි. අභිගතොති ඤානාභිගතො. ඉදඤ්ච අනුපදධම්මවිපස්සනාය ලක්ඛණවචනං. අනුපදධම්මවිපස්සනඤ්චි කරොන්තො සමාපත්තිං පත්වා අභිගතොව සම්මසනං කරොති, න ච සඤ්ඤා සමාපත්තියා කිඤ්චි අභිගං හොති. අථ ච පනෙතං චුත්තං “ඉදඤ්ච සඤ්ඤා සඤ්ඤාති එවං අභිගතො සම්මසනං උද්ධට”න්ති, තස්මා ලක්ඛණවචනමෙතං. අභිගතොති වා අවයවතොති අත්ථො, අනුපදධම්මතොති චුත්තං හොති. කලාපතොති සමුහතො. යස්මා පනෙත්ථ සමාපත්තිවසෙන තංතංසඤ්ඤානං උප්පාදනිරොධෙ වුවිචමානෙ අභිගවසෙන සො චුත්තො හොති, තස්මා “ඉදඤ්චා” ති ආදිනා අභිගතොව සම්මසනං දස්සෙතීති වෙදිතබ්බං. තස්මාති සඤ්ඤාවසෙනෙව අභිගතො සම්මසනස්ස උද්ධටන්තා. තදෙවාති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනමෙව, න නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං තත්ථ පටුසඤ්ඤාභාවතො.

“යො” ති වත්තබ්බෙ “යතො” ති චුත්තන්ති ආහ “යො නාමා” ති යථා “ආදිමිහි” ති වත්තබ්බෙ “ආදිතො” ති වුවිචති අත්ථෙ පරිග්ගය්හමානෙ යථායුත්තවිහත්තියාව තො-සද්දස්ස ලබ්භනතො. නාම-සද්දො චෙත්ථ බො-සද්දො විය වාචාසිලිට්ඨතාමත්තං. සස්සෙදන්ති සකං, අත්තනා අධිගතඤානං, තස්මිං සඤ්ඤා සකසඤ්ඤා, සා එතස්සත්ථිති සකසඤ්ඤීති චුත්තං “අත්තතො පයමජ්ඣානසඤ්ඤාය සඤ්ඤවා” ති. ඊකාරො චෙත්ථ උපරි වුවිචමානනිරොධපාදකතාය සාතිසයාය ඤානසඤ්ඤාය අත්ථිභාවජොතකො දට්ඨබ්බො. තෙනෙවාහ “අනුපුබ්බෙන සඤ්ඤග්ගං චුසති” ති ආදි. තස්මා තත්ථ තත්ථ සකසඤ්ඤිතාග්ගහණෙන තස්මිං තස්මිං ඤානෙ සබ්බසො සුවිණ්ණවසිභාවො දීපිතොති වෙදිතබ්බං.

ලොකියානන්ති නිද්ධාරණෙ සාම්චවනං, සාම්අත්ථෙ එව වා. යදග්ගෙන හි තං තෙසු සෙට්ඨං, තදග්ගෙන තෙසම්පි සෙට්ඨන්ති. විහත්තාවධිඅත්ථෙ වා සාම්චවනං. එත්ථ පන “ලොකියාන”න්ති විසෙසනං ලොකුත්තරසමාපත්තීහි තස්ස අසෙට්ඨභාවතො කතං. සෙසං “කිච්චකාරකසමාපත්තීන”න්ති පන විසෙසනං අකිච්චකාරකසමාපත්තීතො තස්ස අසෙට්ඨභාවතොති දට්ඨබ්බං. අකිච්චකාරකතා වස්සා “යථෙව හි තත්ථ සඤ්ඤා, එවං එස්සාදයොපි” ති, “යදග්ගෙන හි තත්ථ ධම්මා සච්චාරාවසෙසභාවජපත්තියා පකතිවිපස්සකානං සම්මසිතුං අසක්කුණෙයාරූපෙන ධීතා, තදග්ගෙන හෙට්ඨිමසමාපත්තිධම්මා විය පටුකිච්චකරණසමත්ථාපි න හොන්ති” ති ච අට්ඨකථාසු (විසුද්ධි. 1.287)

පටුසඤ්ඤාකිච්චාභාවච්චනතො විඤ්ඤායති. ස්වායමත්ථො පරමත්ථමඤ්චුසාය නාම විසුද්ධිමග්ගටිකාය ආරුප්පකථායං (විසුද්ධි. ටී. 1.286) ආචරියෙන සවිසෙසං වුත්තො, තස්මා තත්ථ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතඛිබ්බො. කෙච් පන “යථා හෙට්ඨිමා හෙට්ඨිමා සමාපත්තියො උපරිමානං උපරිමානං සමාපත්තීනං අධිට්ඨානකිච්චං සාධෙත්ති, න එවං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්ති කස්සචිපි අධිට්ඨානං සාධෙති, තස්මා සා අකිච්චකාරිකා ඉතරා කිච්චකාරිකා”ති වදන්ති, තදයුත්තං තස්සාපි විපස්සනාවිත්තපරිදමනාදීනං අධිට්ඨානකිච්චසාධනතො, තස්මා පුරිමොයෙව අත්ථො යුත්තො. කස්මා චෙතං තෙසමග්ගන්ති ආහ “ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපත්තිය”න්තිආදි. “ඉතී”ති වත්වා “ලොකියානං...පෙ.... අග්ගත්තා”ති තස්සත්ථො වුත්තො, “අග්ගත්තා”ති එත්ථ වා නිදස්සනමෙතං.

පකප්පෙතීති සංවිදහති. ඤානං සමාපජ්ජන්තො හි ඤානසුඛං අත්තති සංවිදහති නාම. අභිසංඛරොතිති ආයුහති සම්පිණ්ඩෙති. සම්පිණ්ඩනත්ථො හි සමුදායත්ථො. යස්මා පන නිකන්තිවසෙන චෙතනාකිච්චස්ස මත්ථකප්පත්ති, තස්මා එලුපවාරෙන කාරණං දස්සෙන්නො “නිකන්ති...පෙ.... නාමා”ති වුත්තං. ඉමා ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසඤ්ඤාති ඉදාති ලඛිභමානා ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසඤ්ඤා. තංසමතික්කමෙනෙව උපරිඤානත්ථාය චෙතනාභිසංඛරණසම්භවතො නිරුප්පකෙය්‍යං. අඤ්ඤාති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසඤ්ඤාහි අඤ්ඤා. ඔලාරිකාති තතො ථුලතරා. කා පන තාති ආහ “භවඛිගසඤ්ඤා”ති. ආකිඤ්චඤ්ඤායතනතො වුට්ඨාය එව හි උපරිඤානත්ථාය චෙතනාභිසංඛරණානි භවෙය්‍යං, එවඤ්ච ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසඤ්ඤා නිරුප්පකෙය්‍යං, වුට්ඨානඤ්ච භවඛිගවසෙන හොති, තතො පරමිපි යාව උපරිඤානසමාපජ්ජනං, තාව අන්තරන්තරා භවඛිගසඤ්ඤා උප්පජ්ජෙය්‍යං, තා ව ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසඤ්ඤාහි ඔලාරිකාති අධිප්පායො.

චෙතෙන්තොවාති නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනජ්ඣානං එකං ද්වෙ විත්තවාරෙපි සමාපජ්ජනවසෙන පකප්පෙන්තො එව. න චෙතෙතීති තථා හෙට්ඨිමකුතෙසු විය වා පුබ්බාභොගාභාවතො න පකප්පෙති නාම. පුබ්බාභොගවසෙන හි ඤානං පකප්පෙන්තො ඉධ “චෙතෙතී”ති වුත්තො. අභිසංඛරොන්තොවාති තත්ථ අප්පහීනනිකන්තිකතාවසෙන ආයුහන්තො එව. නාභිසංඛරොතිති තථා හෙට්ඨිමකුතෙසු විය වා පුබ්බාභොගාභාවතො නායුහති නාම. “අහමෙතං ඤානං නිබ්බත්තෙමි උපසම්පාදෙමි සමාපජ්ජාමි”ති හි එවං අභිසංඛරණං තත්ථ සාලයස්සෙව හොති, න අනාලයස්ස, තස්මා එකද්විවිත්තක්ඛණිකමිපි ඤානං පවත්තෙන්තො තත්ථ අප්පහීනනිකන්තිකතාය “අභිසංඛරොන්තො එවා”ති වුත්තො. යස්මා පනස්ස තථා හෙට්ඨිමකුතෙසු විය වා තත්ථ පුබ්බාභොගො නත්ථී, තස්මා “න අභිසංඛරොති”ති වුත්තං. “ඉමස්ස භික්ඛුතො”තිආදි

චුත්තස්සෙවත්ථස්ස විවරණං. තත්ථ යස්මා ඉමස්ස...පෙ.... අත්ථී, තස්මා “න වෙනෙති, නාභිසඬ්ඛරොති”ති ච චුත්තන්ති අධිප්පායො. ආභොගසමන්තාභාරොති ආභොගසඬ්ඛාතො, ආභොගවසෙන වා චිත්තස්ස ආරම්මණාභිමුඛං, ආරම්මණස්ස වා චිත්තාභිමුඛං අන්වාහාරො. “ස්වායමත්ථො”තිආදිනා තදෙවත්ථං උපමාය පටිපාදෙති. පුත්තසරාවික්ඛණෙනාති පුත්තසරස්ස ආරොචනනයෙන.

ගන්ත්වා ආදාය ආගතන්ති සම්බන්ධො. පච්ඡාභාගෙති ආසනසාලාය පච්ඡිමදිසායං. ධීතස්ස පිතුසරස්ස පච්ඡාභාගෙ. තතොති පුත්තසරතො. ලද්ධසරමෙවාති යතොතෙන භික්ඛා ලද්ධා, තමෙව සරං පුත්තගෙහමෙව. ආසනසාලා විය ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපත්ති තතො පිතුසරපුත්තසරට්ඨානියානං.

නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනනිරොධසමාපත්තීනං උපගන්තබ්බතො. පිතුගෙහං විය නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්ති අමනසිකාතබ්බතො, මජ්ඣෙ ධීතත්තා ච. පුත්තගෙහං විය නිරොධසමාපත්ති මනසිකාතබ්බතො, පරියන්තෙ ධීතත්තා ච. පිතුසරං අමනසිකරිත්වාති පච්ඡිත්වා සමතික්කන්තම්පි පිතුසරං අමනසිකරිත්වා. පුත්තසරස්සෙව ආචික්ඛණං විය එකං ද්වෙ චිත්තවාරෙ සමාපජ්ජිතබ්බම්පි නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං අමනසිකරිත්වා පරතො නිරොධසමාපත්තත්ථාය එව මනසිකාරො දට්ඨබ්බො. එවං අමනසිකාරසාමඤ්ඤෙන, මනසිකාරසාමඤ්ඤෙන ච උපමොපමෙය්‍යතා චුත්තා ආචික්ඛණෙනපි මනසිකාරස්සෙව ජොතනතො. න භි මනසිකාරෙන විනා ආචික්ඛණං සම්භවති.

තා ක්කානසඤ්ඤාති එකං ද්වෙ චිත්තවාරෙ පචත්තා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනක්කානසඤ්ඤා. නිරොධසමාපත්තියඤ්ඤි යථාරහං චතුත්ථාරුප්පකුසලකිරියජවනං ද්වික්ඛත්තුමෙව ජවති, න තදුත්තරි. නිරුප්පකුත්තීති සරසවසෙනෙව නිරුප්පකුත්තීති, පුබ්බාභිසඬ්ඛාරබලෙන පන උපරි අනුප්පාදො. යථා ච ක්කානසඤ්ඤානං, එවං ඉතරසඤ්ඤානම්පිති ආහ “අඤ්ඤා වා”තිආදි. නුප්පජ්ජන්ති යථාපරිච්ඡින්නකාලන්ති අධිප්පායො. සො එවං පටිපන්නො භික්ඛුති යථාචුත්තෙ සඤ්ඤග්ගෙ ධීතභාවෙන පටිපන්නො භික්ඛු, සො ච බො අනාගාමී වා අරහා වා ද්විති එලෙහි සමන්තාගමො, තිණ්ණං සඬ්ඛාරානං පටිප්පස්සද්ධි, සොළසවිධා ඤාණචරියා, නවවිධා සමාධිචරියාති ඉමෙසං වසෙන නිරොධපටිපාදනපටිපත්තිං. පටිපන්නොති අත්ථො. අනුපුබ්බනිරොධවසෙන චිත්තවෙතසිකානං අප්පචත්තියෙව සඤ්ඤාවෙදනාසිසෙන “සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධ”න්ති චුත්තා. චුසතීති එත්ථ චුසනං නාම චින්දනං පටිලද්ධිති දස්සෙති “චින්දති පටිලහති”ති ඉමිනා. අත්ථතො පන චුත්තනයෙන යථාපරිච්ඡින්නකාලං චිත්තවෙතසිකානං සබ්බසො අප්පචත්තියෙව.

නිරන්ථකතාය උපසග්ගමන්තං, තස්මා සඤ්ඤා ඉව්චෙව අත්ථො. නිරොධපදෙන අනන්තරිකං කත්වා සමාපත්තිපදෙ වත්තබ්බෙ තෙසං ද්විත්තමන්තරෙ සම්පජානපදං යපිතන්ති ආහ “නිරොධපදෙන අන්තරිකං කත්වා චුත්ත”න්ති. තෙන චුත්තං “අනු...පෙ.... අත්ථො”ති, තෙන අයුත්තසමාසොයං යථාරුතපායොති දස්සෙති. තත්‍රාපිති තස්මිං යථාපදමනුපුබ්බියපනෙපි අයං විසෙසත්ථොති යොජනා. සම්පජානන්තස්සාති තං තං සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය තත්ථ තත්ථ සඬබ්බාරානං සම්මසනවසෙන පජානන්තස්ස පුග්ගලස්ස. අත්තෙති යථාචුත්තාය නිරොධපටිපාදනපටිපත්තියා පරියොසානෙ. දුතියවිකප්පෙ සම්පජානන්තස්සාති සම්පජානකාරිනො, ඉමිනා නිරොධසමාපත්තිසමාපජ්ජනකස්ස භික්ඛුනො ආදිනො පට්ඨාය සබ්බපාටිභාරිකපඤ්ඤාය සද්ධිං අත්ථසාධිකා පඤ්ඤා කිච්චනො දස්සිතා හොති. තෙනාහ “පණ්ඩිතස්ස භික්ඛුනො”ති. වචනසෙසාපෙක්ඛා’ නපෙක්ඛතා ද්විත්තං විකප්පානං විසෙසො.

සංවණ්ණනොකාසානුප්පත්තිනො නිරොධසමාපත්තිකථා කථෙතබ්බා. සබ්බාකාරොනාති නිරොධසමාපත්තියා සරූපවිසෙසො, සමාපජ්ජනකො, සමාපජ්ජනට්ඨානං, සමාපජ්ජනකාරණං, සමාපජ්ජනාකාරොති එවමාදිනා සබ්බජ්ජකාරොන. තත්ථාති විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.307) කථිතතොවාති කථිතට්ඨානතො එව, තෙවීසතිමපරිච්ඡෙදතොති අත්ථො, න ඉධ තං වදාම පුනරුත්තිභාවතො, ගන්ථගරුකභාවතො වාති අධිප්පායො.

පාළියං එවං බො අහන්ති එත්ථ ආකාරත්ථො එවං-සද්දො උග්ගහිතාකාරදස්සනන්ති කත්වා. එවං පොට්ඨපාදාති එත්ථ පන සම්පට්ච්ඡනත්ථො තථෙව අනුජානනන්ති කත්වා. තෙනාහ “සුඋග්ගතිතං තයා’ති අනුජානන්තො”ති.

415. සඤ්ඤා අග්ගා එත්ථාති සඤ්ඤග්ගං, ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං. අවසෙසසමාපත්තිසුපි සඤ්ඤග්ගං අත්ථිති එත්ථ පන සඤ්ඤග්ගහාවො “සඤ්ඤග්ග”න්ති චුත්තො, සඤ්ඤායෙව අග්ගන්ති තුල්‍යාධිකරණසමාසො වා. “පුපු”ති අයං ලිඛිගවිපල්ලාසො, නිකාරලොපො වාති චුත්තං “බහුති”ති. “යථා”ති ඉමිනා කරණජ්ජකාරසඬබ්බාතො පකාරවිසෙසො ගහිතො, න පකාරසාමඤ්ඤන්ති දස්සෙති “පථවිකසිණාදීසු”තිආදිනා. “ඉදං චුත්තං හොති”තිආදි තබ්බිවරණං. ඤානානං තාව යුත්තො කරණභාවො සඤ්ඤානිරොධච්ඡිසනස්ස සාධකතමභාවතො, කසිණානං පන කථන්ති? තෙසම්පි සො යුත්තො එව. යදග්ගෙන හි ඤානානං නිරොධච්ඡිසනස්ස සාධකතමභාවො, තදග්ගෙන කසිණානම්පි තදවිනාභාවතො. අනෙකකරණාපි ච කිරියා හොතියෙව යථා “අඤ්ඤෙන මග්ගෙන යානෙන දීපිකාය ගච්ඡති”ති.

එකචාරන්ති සකිං. පුරිමසඤ්ඤානිරොධන්ති කාමසඤ්ඤානිරොධං, න පන නිරොධසමාපත්තිසඤ්ඤානිරොධං. එකං සඤ්ඤානිරොධං. එකං සඤ්ඤානිරොධං. අග්ගං, එකො සඤ්ඤානිරොධො වා හෙට්ඨිමාය සඤ්ඤාය උක්කට්ඨභාවතො. සඤ්ඤා ව සා අග්ගඤ්ඤාති හි සඤ්ඤාග්ගං, න සඤ්ඤාසු අග්ගන්ති. යථා පන සඤ්ඤා අග්ගො එත්ථාති සඤ්ඤාග්ගං, ආකිඤ්ඤායතනං, එවං සෙසකුමාපි. යෙන ච නිමිත්තෙන කුමානං “සඤ්ඤාග්ග”න්ති වුත්තං, තදෙව සඤ්ඤාසඤ්ඤානිරොධං නිමිත්තං භාවලොපෙන, භාවජ්ජධානෙන වා ඉධාධිජ්ජෙන. ද්වෙ වාරෙති ද්විත්වං. සතසහස්සං සඤ්ඤාග්ගානි මිගපදවළඤ්ඤානිරොධං. සෙසකුමාපි කසිණානමෙව ගහණං නිරොධකථාය අධිකතත්තා, තතො එව චෙත්ථ කුමානග්ගහණෙනපි කසිණජ්ජකුමානාති එව ගහිතානිති වෙදිතබ්බං. යථා “පථවිකසිණෙන කරණභූතෙන”ති තදාරම්මණිකං කුමානං අනාමසිත්ථා වුත්තං, එවං “පඨමජ්ජකුමානෙන කරණභූතෙන”ති තදාරම්මණං අනාමසිත්ථා වදති. “ඉති”තිආදිනා තදෙවත්ථං සඤ්ඤාග්ගානි නිගමනං කරොති. සබ්බමිති එකචාරං සමාපත්තජ්ජකුමානසඤ්ඤාමිති. සඤ්ඤාග්ගානි සඤ්ඤානිරොධානලක්ඛණෙන තංසභාවානතිවත්තතො සඤ්ඤාග්ගං කරොති, සමාපජ්ජනවසෙන, සඤ්ඤානිරොධානලක්ඛණෙන ච එකතාති වුත්තං හොති. අපරාපරන්ති පුනජ්ජනං. බහුති සඤ්ඤාග්ගානි හොන්ති.

416. පට්ඨමනායෙ කුමානපදට්ඨානං විපස්සනං වඩ්ඪෙත්තස්ස පුග්ගලස්ස වසෙන සඤ්ඤාඤාණාති දස්සිතාති. දුතියනායෙ පන යස්මා විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්ථා මග්ගෙන සට්ඨන්තස්ස මග්ගඤ්ඤාණං උප්පජ්ජති, තස්මා විපස්සනාමග්ගවසෙන සඤ්ඤාඤාණාති දස්සිතාති. තතියනායෙ ච යස්මා පට්ඨමනායො ඔළාරිකො, දුතියනායොපි මිස්සකොති තදුභයං අසම්භාවෙත්ථා අවිචන්තසුබ්බමගම්භීරං නිබ්බන්තිතලොකුත්තරමෙව දස්සෙතං මග්ගඵලවසෙන සඤ්ඤාඤාණාති දස්සිතාති. තයොපෙන නයා මග්ගසාධනවසෙන දස්සිතා.

“අයං පනෙත්ථ සාරො”ති විභාවෙතං තිපිටකමහාසිවත්ථෙරවාදො ආහතො. තථා හි “අරහත්තඵලසඤ්ඤාය උප්පජ්ජා”තිආදිනා (දී. නි. අට්ඨ. 1.416) ඵෙරවාදානුකූලමෙව උපරි අත්ථො සංවණ්ණිතොති. ඉමෙ භික්ඛුති පුරිමවාදිනො භික්ඛු. තදා දීපනිකායතන්ති. පරිවත්තන්තෙ ඉමං යානං පත්ථා යථාචුත්තපටිපාටියා තයො නයෙ කට්ඨන්තෙ භික්ඛු සන්ධාය එවං ඵෙරො වදති. නිරොධං පුච්ඡන්තා තස්මිං කථිතෙ තදනන්තරං සඤ්ඤාඤාණානුප්පත්තිං පුච්ඡන්තො අත්ථතො නිරොධා වුට්ඨානං පුච්ඡති නාම. නිරොධතො ච වුට්ඨානං අරහත්තඵලප්පත්තියා වා සියා, අනාගාමිඵලප්පත්තියා වා, තත්ථ සඤ්ඤා පධානා, තදනන්තරඤ්ඤා පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණන්ති තදුභයං නිද්ධාරෙත්තො ඵෙරො “පොට්ඨපාදො හෙට්ඨා”තිආදිමාහ. තත්ථ හගවාති ආලපනවචනං.

යථා මග්ගවීරියං මග්ගඵලඤ්ඤාණෙසු උප්පන්නෙසු නියමතො මග්ගඵලපච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණානි හොත්ති, එවං ඵලසමාපත්තිවීරියං ඵලපච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණන්ති වුත්තං. “පච්ඡා පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණ”න්ති. “ඉදං අරහත්තඵල”න්ති පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණස්ස උප්පත්තිආකාරදස්සනං. අයමෙව පච්චයො ඉදප්පච්චයො ම-කාරස්ස ද-කාරං කත්වා. ද-කාරොන්නපි පකතිපදමිච්ඡන්ති කෙවි සද්දවිදු. සො පන ථෙරවාදෙ න ඵලසමාධිසඤ්ඤා ඵවාති ආහ “ඵලසමාධිසඤ්ඤාපච්චයා”ති, අරහත්තඵලසමාධිසහගතසඤ්ඤාපච්චයාති අත්ථො. කීරාති අනුස්සරණත්ථෙ නිපාතො. යථාධිගතධම්මානුස්සරණපක්ඛියා හි පච්චවෙක්ඛණා. සමාධිසීසෙන වෙන්ථ සබ්බං අරහත්තඵලං ගහිතං සහවරණඤ්ඤායෙන, තස්මිං අසති පච්චවෙක්ඛණාය අසම්භවොති පාළියං. “ඉදප්පච්චයා”ති වුත්තං. එවමිධ දීඝභාණකානං මනෙන ඵලපච්චවෙක්ඛණාය එකන්තිකතා දස්සිතා. චූළදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තට්ඨකථායං පන එවං වුත්තං. “සා පන න සබ්බෙසං පරිපුණ්ණා හොති. එකො හි පහීනකිලෙසමෙව පච්චවෙක්ඛති, එකො අවසිට්ඨකිලෙසමෙව, එකො මග්ගමෙව, එකො ඵලමෙව, එකො නිබ්බානමෙව. ඉමාසු පන පඤ්චසු පච්චවෙක්ඛණාසු එකං වා ද්වෙ වා නො ලද්ධං න වට්ටන්ති”ති (ම. නි. අට්ඨ. 1.175), තදෙනං මජ්ඣිමභාණකානං මනෙන වුත්තං. ආභිධම්මිකා පන වදන්ති –

“මග්ගං ඵලඤ්ච නිබ්බානං, පච්චවෙක්ඛති පණ්ඩිතො;
හීනෙ කිලෙසෙ සෙසෙ ච, පච්චවෙක්ඛති වා න වා”ති.
(අභිධම්මත්ථසඬගහට්ඨකථායං කම්මට්ඨානසඬගහවිභාගෙ විසුද්ධිහෙදෙ);

සඤ්ඤාඅත්තකථාවණ්ණනා

417. “ගාමසුකරො”ති ඉමිනා ව්‍යාජකරමපනෙති. එවඤ්ඤි උපමාවචනං සුපපන්නං හොතීති. දෙසනාය සණ්ඨහාවෙන සාරම්භමක්ඛණස්සාදිමලවිසොධනතො සුතමයඤ්ඤාණං න්භාපිතං විය, සුචුම්භාවෙන අනුවලිත්තං විය, තිලක්ඛණබ්‍රහ්මතාය කුණ්ඩලාද්‍යාලඬකාරවිභූසිතං විය ච හොති. තදනුපවිසතො ඤ්ඤාණස්ස, තථාභාවා තංසමඬගිතො ච පුග්ගලස්ස තථාභාවාපත්ති, නිරොධකථාය නිවේදනඤ්චස්ස සිරිසයනෙ පචෙසනසදිසන්ති ආහ “සණ්ඨසුචුම...පෙ.... ආරාපිතොපි”ති. තත්ථාති තිස්සං නිරොධකථායං. මන්දබුද්ධිතාය සුඛං න වින්දන්තො අලහන්තො, අජානන්තො වා. මලවිදුසිතතාය ගුරුට්ඨානසදිසං. අත්තතො ලද්ධිත්ති අත්තදිට්ඨිං. අනුමතිං ගහෙත්වාති අනුඤ්ඤං ගහෙත්වා “ඵදිසො මෙ අත්තා”ති අනුජානාපෙත්වා, අත්තතො ලද්ධියං පතිට්ඨාපෙත්වාති වුත්තං හොති.

පාළියං කං පනාති ඔළාරිකො, මනොමයො, අරුපිති තිණ්ණං අත්තවාදානං වසෙන තිවිධෙසු අත්තානෙසු කතරං අත්තානං පච්චෙසිති

අත්ථො. “දෙසනාය සුකුසලො”ති ඉමිනා “අවස්සං මෙ භගවා ලද්ධං විද්ධංසෙස්සති”ති තස්ස මනසිකාරං දස්සෙති. පරිහරන්තොති විද්ධංසනතො අපනෙන්නො, අරුපී අත්තාති අත්තනො ලද්ධං නිගුහන්තොති අධිප්පායො. පාළියං “ඔළාරිකං බො”තිආදිමිහි පරිබ්බාජකවචනෙ අයමධිප්පායො – යස්මා චතුසන්තතිරූපප්පබන්ධං එකත්තවසෙන ගහෙත්වා රුපීභාවතො “ඔළාරිකො අත්තා”ති පච්චෙති අත්තවාදී, අත්තපානොපට්ඨානතඤ්ඤවස්ස පරිකප්පෙත්වා “සස්සතො”ති මඤ්ඤති, රුපීභාවතො එව ච සඤ්ඤාය අඤ්ඤත්තං ඤායාගතමෙව, යං වෙදවාදිනො “අත්තමයො, පානමයො”ති ච ද්විධා වොහරන්ති, තස්මා පරිබ්බාජකො තං අත්තවාදිමං අත්තානං සන්ධාය “ඔළාරිකං බො”තිආදිමාහාති.

“ඔළාරිකො ච හි තෙ පොට්ඨපාද අත්තා අභවිස්සා”තිආදිමිහි භගවතො වචනෙ වායමධිප්පායො – යදි අත්තා රුපී භවෙය්‍ය, එවං සති රූපං අත්තා සියා, න ච සඤ්ඤී සඤ්ඤාය අරූපභාවතො, රූපධම්මානඤ්ඤව අසඤ්ජානනසභාවත්තා. රුපී ච සමානො යදි තව මනෙන නිව්චො, සඤ්ඤා ච අපරාපරං පවත්තනතො තත්ථ තත්ථ හිජ්ජතීති හෙදසබ්භාවතො අනිව්චා, එවමිපි “අඤ්ඤා සඤ්ඤා, අඤ්ඤො අත්තා”ති සඤ්ඤාය අභාවතො අවෙනතොව අත්තා හොති, තස්මා එස අත්තා න කම්මස්ස කාරකො, න ච ඵලස්ස උපභුඤ්ජනකොති ආපන්නමෙවාති ඉමං දොසං දස්සෙන්නො භගවා “ඔළාරිකො වා”තිආදිමාහාති. තත්ථාති “රුපී අත්තා”ති වාදෙ. පච්චාගච්ඡතොති සෙසකිරියාපෙක්ඛාය කම්මත්ථෙයෙව උපයොගවචනං, පච්චාගච්ඡතොති ච පච්චාගච්ඡන්තස්ස, ජානන්තස්ස, පටිච්ච වාදෙන පවත්තස්සාති වා අත්ථො. “අඤ්ඤා ච සඤ්ඤා උප්පජ්ජති, අඤ්ඤා ච සඤ්ඤා නිරුජ්ඣන්ති”ති කස්මා වුත්තං, නනු උප්පාදපුබ්බකො නිරොධො, න ච උප්පන්නං අනිරුජ්ඣනකං නාම අත්ථීති වොදනං සොධෙතුං “චතුන්නං බන්ධාන”න්තිආදි වුත්තං. සතිපි නෙසං එකාලමිබ්බෙවත්ථුකභාවෙ උප්පාදනිරොධාධිකාරත්තා එකුප්පාදනිරොධභාවොව වුත්තො. අපරාපරන්ති පොඬ්ඛානුපොඬ්ඛ.

418-420. පාළියං මනොමයන්ති ඤානමනසො වසෙන මනොමයං. යො හි බාහිරපච්චයනිරපෙක්ඛො, සො මනසාව නිබ්බන්තොති මනොමයො. රූපලොකෙ නිබ්බන්තසරීරං සන්ධාය වදති. යං වෙදවාදිනො “ආනන්දමයො, විඤ්ඤාණමයො”ති ච ද්විධා වොහරන්ති. තත්‍රාපීති “මනොමයො අත්තා”ති වාදෙපි. දොසෙ දින්නෙති “අඤ්ඤාව සඤ්ඤා භවිස්සති”තිආදිනා දොසෙ දින්නෙ අත්තනො ලද්ධංයෙව වදන්තො “අරුපීං බො”තිආදිමාහාති සම්බන්ධො. ඉධාපි පුරිමවාදෙ වුත්තනයෙන “යදි අත්තා මනොමයො සබ්බඵගපච්චඬ්ඨී අහීනින්ද්‍රියො භවෙය්‍ය, එවං සති රූපං අත්තා සියා, න ච සඤ්ඤී සඤ්ඤාය අරූපභාවතො”තිආදි සබ්බං දොසදස්සනං වෙදිතබ්බං. තමත්ථඤ්හි දස්සෙන්නො භගවා “මනොමයො ච හි තෙ පොට්ඨපාදා”තිආදිමවොච. කස්මා පනායං පරිබ්බාජකො පට්ඨං

ඔලාරිකං අත්තානං පටිජානිත්වා තං ලද්ධිං විස්සජ්ජෙත්වා පුන මනොමයං අත්තානං පටිජානාති? තම්පි විස්සජ්ජිත්වා පුන අරුපිං අත්තානං පටිජානාති? කාමඤ්ඤවෙන්ථ කාරණං “තතො සො අරුපි අත්තාති එවංලද්ධිකො සමානොපි...පෙ.... ආදිමාහා”ති හෙට්ඨා චුත්තමෙව, තථාපි ඉමෙ තිත්ථියා නාම අනවට්ඨිතවිත්තා පුසරාසිම්හි නිබාතබාණුකො විය වඤ්චලාති කාරණන්තරම්පි දස්සෙතුං “යථා නාමා”තිආදි චුත්තං. සඤ්ඤා නප්පතිට්ඨාතිති ආරම්මණෙ සඤ්ජානනවසෙන සඤ්ඤා න පතිට්ඨාති, ආරම්මණෙ සඤ්ඤං න කරොතිති චුත්තං හොති. සඤ්ඤාපතිට්ඨානකාලෙති එත්ථාපි අයං නයො.

තත්ත්වාපිති “අරුපි අත්තා”ති වාදෙපි. සඤ්ඤායාති පකතිසඤ්ඤාය, එවං හදන්තධම්මපාලත්ථෙරෙන (දී. නි. ටී. 1.418-420) චුත්තං. අඤ්ඤස්මිං තිත්ථායතෙන උප්පාදනිරොධන්ති හි සම්බන්ධො. තෙන වෙදිකානං මතෙන නානාක්ඛණෙ උප්පන්නාය නානාරම්මණාය සඤ්ඤාය උප්පාදනිරොධම්මිච්ඡතිති දස්සෙති. කෙච්ඡි පන “ආවරියසඤ්ඤායා”ති පඨන්ති, තද්දුත්තං අත්ථස්ස විරුද්ධත්තා, ථෙරෙන ච අනුද්ධට්ඨත්තා. අපරාපරං පවත්තාය සඤ්ඤාය උප්පාදවයදස්සනතො උප්පාදනිරොධං ඉච්ඡති. තථාපි “සඤ්ඤා සඤ්ඤා”ති පවත්තසමඤ්ඤං “අත්තා”ති ගහෙත්වා තස්ස අවිච්ඡේදං පරිකප්පෙන්නො සස්සනං මඤ්ඤති. තෙනාහ “අත්තානං පන සස්සනං මඤ්ඤති”ති. තස්මාති අපරාපරං පවත්තසඤ්ඤාය නාමමත්තෙන සස්සනං මඤ්ඤනතො. සඤ්ඤාය උප්පාදනිරොධමත්තෙ අට්ඨන්වා තද්දුත්තරි සස්සනග්ගාහස්ස ගහණතො දොසං දස්සෙතිති අධිප්පායො. තථෙවාති යථා “රුපි අත්තා, මනොමයො අත්තා”ති ව වාදද්වයෙ අත්තතො අසඤ්ඤතා, එවඤ්චස්ස “අවෙතනතා”තිආදිදොසප්පසඬිගො දුන්නිවාරො, තථෙව ඉමස්මිං වාදෙපිති අත්ථො. මිච්ඡාදස්සනෙනාති අත්තදිට්ඨිසඬිබාතෙන මිච්ඡාහිනිවෙසෙන. අභිභූතත්තාති අනාදිකාලභාවිතභාවෙන අජ්ඣෙත්ථට්ඨත්තා, නිවාරිතඤ්ඤාණවාරත්තාති චුත්තං හොති. යෙන සන්තතිසනෙන, සමුහසනෙන ච වඤ්චිතො බාලො පබන්ධවසෙන පවත්තමානං ධම්මසමුහං මිච්ඡාගාහවසෙන “අත්තා”ති ව “නිච්චො”ති ව අභිනිවිස්ස වොහරති, තං එකත්තසඤ්ඤිතං සන්තතිසනං, සමුහසනඤ්ච විනිභුජ්ජ යථාවතො ජානනං සනවිනිබ්භොගො, සො ච සබ්බෙන සබ්බං තිත්ථියානං නත්ථි. තස්මා අයම්පි පරිබ්බාජකො තාදිසස්ස ඤාණපරිපාකස්ස අභාවතො චුච්චමානම්පි නානත්තං නාඤ්ඤාසිති ආහ “තං නානත්තං අජානන්තො”ති. සඤ්ඤා නාමායං නානාරම්මණා නානාක්ඛණෙ උප්පජ්ජති, වෙති වාති වෙදිකානං මතං. සඤ්ඤාය උප්පාදනිරොධං පස්සන්නොපි සඤ්ඤාමයං සඤ්ඤාභූතං අත්තානං පරිකප්පෙත්වා යථාචුත්තසනවිනිබ්භොගාභාවතො නිච්චමෙව කත්වා දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. තථාභූතස්ස ච තස්ස සණ්ඨසුචුමපරමගම්හිරධම්මතා න

ඤායතෙවාති ඉදං කාරණං පස්සන්තෙන භගවානා “දුජ්ජානං බො”තිආදි
චුත්තන්ති දස්සෙන්නො “අථස්ස භගවා”තිආදිමාහ.

දිට්ඨිආදියු “එවමෙත”න්ති දස්සනං අනිතිවිසනං දිට්ඨි. තස්සා එව
පුබ්බභාගභූතං “එවමෙත”න්ති නිජ්ඣානවසෙන බමනං බන්ති. තථා
රොචනං රුචි. “අඤ්ඤාපායොවා”තිආදි තෙසං දිට්ඨිආදීනං විභජ්ජ දස්සනං.
තත්ථ අඤ්ඤාපායොවාති යථා අරියවිනයෙ අන්තර්වයං අනුපගම්ම
මජ්ඣිමපටිපදාවසෙන දස්සනං හොති, තතො අඤ්ඤාපායොව. අඤ්ඤාදෙවාති
යං පරමත්ථතො විජ්ජති බන්ධායතනාදි, තස්ස වාපි අනිච්චතාදි, තතො
අඤ්ඤාදෙව පරමත්ථතො අවිජ්ජමානං අත්තසස්සතාදිකං තයා බමතෙ චෙව
රුචිවතෙ වාති අත්ථො. ආභූසො යුඤ්ජනං ආයොගො. තෙන චුත්තං
“යුත්තපයුත්තතා”ති. පටිපත්තියාති

පරමත්තවිත්තතාදිපරිබ්බාජකපටිපත්තියා. ආචරියස්ස භාවො ආචරියකං,
යථා තථා ඔවාදානුසාසනං, තදස්සත්ථිති ආචරියකො යථා “සද්ධො”ති ආහ
“අඤ්ඤත්ථා”තිආදි. අඤ්ඤස්මිං තිත්ථායතනෙ තව ආචරියභාවො අත්ථිති
යොජනා. “තෙනා”තිආදි සහ යොජනය යථාවාක්‍යං දස්සනං. “අයං
පරමත්ථො, අයං සම්මුති”ති ඉමස්ස විභාගස්ස දුබ්බිභාගත්තා දුජ්ජානං එතං
නානත්තං. “යජ්ජෙතං දුජ්ජානං තාව තිට්ඨතු, අඤ්ඤං පනත්ථං භගවත්තං
පුච්ඡාමි”ති වින්තෙත්වා තථා පටිපත්තනං දස්සෙතුං “අථ
පරිබ්බාජකො”තිආදි චුත්තං. අඤ්ඤො වා සඤ්ඤාතොති සඤ්ඤාසභාවතො
අඤ්ඤාසභාවො වා අත්තා හොතුති අත්ථො. අධුනා පන “අඤ්ඤො වා
සඤ්ඤො”ති පාඨො දිස්සති. අස්සාති අත්තතො.

ලොකීයති දිස්සති, පතිට්ඨහති වා එත්ථ පුඤ්ඤපාපං, තබ්බිපාකො වාති
ලොකො, අත්තා. සො භික්ඛ කාරකො, වෙදකො වාති ඉච්ඡිතො.
දිට්ඨිගතන්ති “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”තිආදි (දී. නි. 1.31; උදා.
55) නයපවත්තං දිට්ඨිගතං. න හෙස දිට්ඨාහිනිවෙසො
දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථනිස්සිතො තදසංවත්තනතො. යො හි තං
සංවත්තනකො, සො “තං නිස්සිතො”ති වත්තබ්බතං ලභෙය්‍ය යථා තං
පුඤ්ඤඤාණසම්භාරො. එතෙනෙව නයෙන න ධම්මනිස්සිතතාපි
සංවණ්ණෙතබ්බො. බ්‍රහ්මවරියස්ස ආදි ආදිබ්‍රහ්මවරියං, තදෙව
ආදිබ්‍රහ්මවරියකං යථා “විනයො එව වෙනයිකො”ති (පාරා. අට්ඨ. 8).
තෙනාහ “සික්ඛත්තයසඬ්ඛාතස්සා”තිආදි. සබ්බමිපි වාක්‍යං
අන්තොගධාවධාරණං තස්ස අවධාරණඵලත්තාති චුත්තං “ආදිමත්ත”න්ති.
තදිධ අධිසිලසික්ඛාව. සා හි සික්ඛත්තයසඬ්ඛගිතෙ සාසනබ්‍රහ්මවරියෙ
ආදිභූතා, න අඤ්ඤත්ථ විය ආජීවට්ඨමකාදි ආදිබ්‍රහ්මවරියකන්ති දස්සෙති
“අධිසිලසික්ඛාමත්ත”න්ති ඉමිනා. නිබ්බන්දනත්ථායාති
උක්කණ්ඨිතභාවාය. “අභිජානනායාති ඤාතපරිඤ්ඤාවසෙන
අභිජානනත්ථාය. සම්බුජ්ඣනත්ථායාති තීරණපහනපරිඤ්ඤාවසෙන
සම්බොධනත්ථායා”ති වදන්ති. අපිව අභිජානනායාති

අභිඤ්ඤාපඤ්ඤාවසෙන ජානනාය. තං පන වට්ටස්ස පච්චක්ඛකරණමෙව හොතීති ආහ “පච්චක්ඛකිරියායා”ති. සම්බුද්ධකුමාරාසාති පරිඤ්ඤාභිසමයවසෙන පටිවෙධන්ථාය. දිට්ඨාභිනිවෙසස්ස සංසාරවට්ටෙ නිබ්බදාචරාගනිරොධුපසමාසංවත්තනං. වට්ටන්තොගධන්තා, තස්ස වට්ටසම්බන්ධනතො ව. තථා අභිඤ්ඤාසම්බොධනිබ්බානාසංවත්තනඤ්ච දට්ඨබ්බං.

කාමං තණ්හාපි දුක්ඛසභාවා එව, තස්සා පන සමුදයභාවෙන විසුං ගහිතන්තා “තණ්හං යපෙත්වා”ති වුත්තං. පභාවනතොති උප්පාදනතො. දුක්ඛං පභාවෙන්තීපි තණ්හා අවිජ්ජාදිපච්චයන්තරසහිතා එව පභාවෙති, න කෙවලාති ආහ “සප්පච්චයා”ති. අප්පවත්තීති අප්පවත්තීතිමිත්තං. න පවත්තන්ති එත්ථ දුක්ඛසමුදයා, එතස්මිං වා අධිගතෙති හි අප්පවත්ති. දුක්ඛනිරොධං නිබ්බානං ගච්ඡති, තදන්ථඤ්ච සා පටිපජ්ජිතබ්බාති දුක්ඛනිරොධගාමීනිපටිපදා. මග්ගපාතුභාවොති මග්ගසමුප්පාදො. ඵලසච්ඡිකිරියාති ඵලස්සාධිගමවසෙන පච්චක්ඛකරණං. තං ආකාරන්ති තං තුණ්හිභාවසඬබ්බාතං ගමනලිඬග ආරොවෙන්තො විය, න පන අභිමුඛං ආරොවෙති.

421. සමන්තතො නිග්ගණ්හනවසෙන තොදනං විජ්ඣනං සන්තිතොදකං. මනොගණාදීනං විසෙසනස්ස නපුංසකලිඬිගෙන නිද්දිට්ඨන්තා “වාචාය සන්තිතොදකොනා”ති වුත්තං. තෙනාහ “චන්දනපතොදකොනා”ති. අථ වා “වාචායා”ති ඉදං “සන්තිතොදකොනා”ති එත්ථ කරණවචනං දට්ඨබ්බං. “චන්දනපතොදකොනා”ති හි චන්දන පතොදකොනාති අත්ථො, “වාචායා”ති වා සම්බන්ධෙ සාම්චවනං. වාචාය සන්තිතොදනකිරියාය සජ්ඣක්ඛරිතමකංසුති යොජෙතබ්බං. “සජ්ඣක්ඛරිත”න්ති එතස්ස “සං අධි අභි අරිහ”න්ති පදවිජෙදො, සමන්තතො භුසං අරිතන්ති අත්ථො, සතමත්තෙහි තුත්තකෙහි විය විවිධෙහි පරිබ්බාජකවාචාතොදනෙහි තුදිං සුති වුත්තං හොති. තථා හි වුත්තං “උපරි විජ්ඣංසු”ති. සභාවතො විජ්ජමානන්ති පරමන්ථසභාවතො උපලබ්භමානං, න පකතිආදි විය අනුපලබ්භමානං. තච්ඡන්ති සච්චං. තථන්ති අවිපරිතං. අත්ථොතො චෙවචනමෙව තං පදත්තයං. නවලොකුත්තරධම්මෙසුති විසයෙ භුම්මං, තෙ ධම්මෙ විසයං කත්වා. ඨිතසභාවන්ති අවට්ඨිතසභාවං, තදුප්පාදකන්ති අත්ථො. ලොකුත්තරධම්මනියාමනියතන්ති ලොකුත්තරධම්මසම්පාපනනියාමෙන නියතං. ඉදානි පන “ලොකුත්තරධම්මනියාමන”න්ති පාඨො, සො න පොරාණො ආචරියෙන අනුද්ධටන්තා. කස්මා පනෙසා පටිපදා ධම්මට්ඨිතතා ධම්මනියාමනාති ආහ “බුද්ධානඤ්ඡී”තිආදි. සාති පටිපදා. ඵදිසාති “ධම්මට්ඨිතත”න්තිආදිනා වුත්තප්පකාරා.

විත්තභත්ථිසාරිපුත්තපොට්ඨපාදවත්ථුවණ්ණනා

422. භත්ථිං සාරෙති දමෙතීති භත්ථිසාරී, භත්ථාවරියො. සුබ්බමෙසු අත්ථන්තරෙසුති ඛන්ධායතනාදීසු සුබ්බමඤ්ඤාණගොචරෙසු ධම්මෙසු. අභිධම්මිකො කිරෙස. කුසලොති පුබ්බෙපි බුද්ධසාසනෙ කතපරිවයනාය ඡෙකො. තාදිසෙ විත්තෙති ගිහිභාවිත්තෙ. ඉතරො පන තං සුත්ථාව න විබ්භමි, පබ්බජ්ජායමෙව අභිරමීති අධිප්පායො. ගිහිභාවෙ ආනිසංසකථාය කථිතත්තාති එත්ථ සීලවන්තස්ස භික්ඛුනො තථා කථනෙන විබ්භමනෙ නියොජිතත්තා ඉදානි සයම්පි සීලවා එව හුත්ථා ඡ වාරෙ විබ්භමීති අධිප්පායො ගහෙතබ්බො. කම්මසරික්ඛකෙන හි කම්මඵලෙන හවිතබ්බං. කථෙත්තානන්ති අනාදරෙ සාම්චවනං. මහාසාවකස්ස කථිතෙති මහාසාවකභූතෙන මහාකොට්ඨිකත්ථෙරෙන අපසාදනවසෙන කථිතෙ, කථනනිමිත්තං පතිට්ඨං ලද්ධං අසක්කොන්තොති අත්ථො. “විබ්භමීත්ථා ගිහී ජාතො”ති ඉදං සත්තමවාරම්ච වුත්තං. ධම්මපදට්ඨකථායං (ධ. ප. අට්ඨ. 1.3 විත්තභත්ථන්ථෙරවත්ථු) පන කුදාලපණ්ඩිතජාතකෙ (ජා. අට්ඨ. 1.1.7 කුද්දාලජාතකවණ්ණනා) ච ඡක්ඛත්තුමෙව විබ්භමනවාරො වුත්තො. ගිහිසභායකොති ගිහිකාලෙ සභායකො. අපසක්කන්තොපි නාමාති අපි නාම අපසක්කන්තො, ගාරය්භවවනමෙතං. පබ්බජ්තුං වට්ටතීති පබ්බජ්ජා වට්ටති.

423.

පඤ්ඤාවක්ඛුනො

නත්ථිතායාති

සුචුත්තදුරුත්තසමවිසමදස්සනසමත්ථස්ස පඤ්ඤාවක්ඛුනො අභාවෙන. යාදිසෙන චක්ඛුනා සො “චක්ඛුමා”ති වුත්තො, තං දස්සෙතුං “සුභාසිතා”තිආදි වුත්තං. අයං අට්ඨකථාතො අපරො නයො – එකංසිකාති එකන්තිකා, නිබ්බානවහභාවෙන නිච්ඡිතාති වුත්තං හොති. පඤ්ඤත්තාති වචන්ථපිතා. න එකංසිකාති න එකන්තිකා නිබ්බානවහභාවෙන නිච්ඡිතා වට්ටන්තොගධභාවතොති අධිප්පායො. අයමත්ථො හි “කස්මා වෙනෙ පොට්ඨපාද මයා එකංසිකා ධම්මා දෙසිතා පඤ්ඤත්තා, එතෙ පොට්ඨපාද අත්ථසංහිතා...පෙ.... නිබ්බානාය සංවත්තන්ති”තිආදිසුත්තපදෙහි සංසන්දති සමෙතීති.

එකංසිකධම්මවණ්ණනා

425.

“කස්මා

ආරභී”ති

කාරණං

පුච්ඡිත්ථා

“අනිය්‍යානිකභාවදස්සනත්ථ”න්ති පයොජනං විස්සජ්ජිතං. එලෙ හි සිද්ධෙ හෙතුපි සිද්ධො හොතීති, අයං ආචරියමති (දී. නි. ටී. 1.425) අපරෙ පන “එදිසෙසු අත්ථසද්දො කාරණෙ වත්තති, හෙත්ථත්ථෙ ච පච්චත්තවචනං, තස්මා අනිය්‍යානිකභාවදස්සනන්ති එත්ථ අනිය්‍යානිකභාවදස්සනකාරණා”ති අත්ථම්චිජන්ති. පඤ්ඤාපිතනිට්ඨායාති පවෙදිතවිමුත්තිමග්ගස්ස. වට්ටදුක්ඛපරියොසානං ගච්ඡති එතායාති නිට්ඨාති හි විමුත්ති වුත්තා “ගොට්ඨා පට්ඨිතගාවො”ති (ම. නි. 1.156) මහාසිහනාදසුත්තපදෙ විස යා-සද්දස්ස ගතිඅත්ථෙ පවත්තනතො. නිට්ඨාමග්ගො ච ඉධ උත්තරපදලොපෙන “නිට්ඨා”ති අධිප්පෙනො.

තස්සෙව හි නියානිකතා, අනියානිකතා ව වුවිති, න නිට්ඨාය. නියානීති නියානිකා ය-කාරස්ස ක-කාරං කත්වා. අනියසද්දො හි බහුලං කත්තුත්ථාහිධායකො, න නියානිකා අනියානිකා, තස්සා භාවො තථා. නියානං වා නිග්ගමනං නිස්සරණං, වට්ඨකක්ඛස්ස වූපසමොති අත්ථො, නියානමෙව නියානිකං, න නියානිකං අනියානිකං, සො ඵව භාවො සභාවො අනියානිකභාවො, තස්ස දස්සනත්ථන්ති යොජෙතබ්බං.

“සබ්බෙ හි”තිආදි තදත්ථවිවරණං. අමතං නිබ්බානං නිට්ඨමිති පඤ්ඤපෙති යථාති සම්බන්ධො. ලොකථුපිකාදිවසෙන නිට්ඨං පඤ්ඤපෙත්තීති “නිබ්බානං නිබ්බාන”න්ති වචනසාමඤ්ඤමත්තං ගහෙත්වා තථා පඤ්ඤපෙත්ති. ලොකථුපිකා නාම බ්‍රහ්මභූමි වුවිති ලොකස්ස ථුපිකසදිසතාපරිකප්පෙන. කෙච්ඡි පන “නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනභූමිං ලොකථුපිකා”ති වදන්ති, තදයුත්තං අට්ඨකථාසු තථා අවචනතො. ආදිසද්දෙන වෙන්ථ “අඤ්ඤො පුරිසො, අඤ්ඤො පකතී”ති පකතිපුරිසන්තරාවබොධො මොක්ඛො, බුද්ධිආදිගුණවිනිමුත්තස්ස අත්තනො අසකත්තති අවට්ඨානං මොක්ඛො, කායවිපත්තිකති ජාතිබන්ධානං අපවජ්ජනවසෙන අප්පවත්තො මොක්ඛො, පරෙන පුරිසෙන පලොකතා මොක්ඛො, තංසමීපතා මොක්ඛො, තංසමායොගො මොක්ඛොති ඵවමාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. තස්මිං තස්මිඤ්ච සමයෙ නිට්ඨං අපඤ්ඤපෙත්තො නාම නත්ථි. බ්‍රහ්මණානං පට්ඨමජ්ඣානබ්‍රහ්මලොකො නිට්ඨා. තත්ථ හි නෙසං නිව්වාහිනිවෙසො යථා තං බකස්ස බ්‍රහ්මුනො, (ම. නි. 1.501) වෙබ්බසාදිතාපසානං ආභස්සරා, සඤ්චයාදිපරිබ්බාජකානං සුභකිණ්ණා, ආජීවකානං “අනන්තමානසො”ති පරිකප්පිතො අසඤ්ඤභවො. ඉමස්මිං පන සාසනෙ අරහත්තං නිට්ඨා, සබ්බෙපි වෙනෙ දිට්ඨිවසෙන බ්‍රහ්මලොකාදීනි අරහත්තමඤ්ඤනාය “නිබ්බානං නිබ්බාන”න්ති වචනසාමඤ්ඤමත්තං ගහෙත්වා තථා පඤ්ඤපෙත්ති, න පන පරමත්ථතො නෙසංසමයෙ නිබ්බානපඤ්ඤාපනස්ස ලබ්භනතොති ආභ “සා ව න නියානිකා”තිආදි. යථාපඤ්ඤත්තාති යෙන යෙන පකාරෙන පඤ්ඤත්තා, පඤ්ඤත්තප්පකාරා හුත්වාති අත්ථො. න නියානීති “යෙනාකාරෙන නිට්ඨා පාපුණියතී”ති තෙහි පවෙදිතා, තෙනාකාරෙන තස්සා අපත්තබ්බතාය න නියානි. පණ්ඩිතෙහි පටික්ඛිත්තාති “නායං නිට්ඨා පටිපදා වට්ඨස්ස අනතික්කමනතො”ති බුද්ධාදිහි පණ්ඩිතෙහි පටික්ඛිත්තා. නිවත්තතීති පටික්ඛෙපකාරණවචනං, යස්මා තෙහි පඤ්ඤත්තා නිට්ඨා පටිපදා න නියානි න ගච්ඡති, අඤ්ඤදත්ථු තංසමඬගිතං පුග්ගලං සංසාරෙ ඵව පරිබ්භමාපෙත්තී නිවත්තති, තස්මා පණ්ඩිතෙහි පටික්ඛිත්තාති අත්ථො. තන්ති අනියානිකභාවං.

ජානං, පස්සන්ති ව පුට්ඨවචනවිපරියායොති ආභ “ජානන්තා පස්සන්තා”ති. ගච්ඡන්තාදිසද්දානඤ්චි “යා පන හික්ඛුතී ජානං සහික්ඛුකං ආරාමං අනාපුච්ඡා පටිසෙය්‍යා”තිආදිසු (පාටි. 1024) ලිඬගවසෙන

විපරියායො, ජානන්තීති අත්ථො. “යාවං අදදමජ්ජියො”ති ආදිසු (පාරා. 346; ජා. 1.7.55) විහත්තිවසෙන, යාවන්තස්සාති අත්ථො. ඉධ පන පුට්ඨවචනවසෙනාති වෙදිතබ්බං. පධානං ජානනං නාම පච්චක්ඛතො ජානනං තස්ස ජෙට්ඨභාවතො, දස්සනමජ්ජධානං තස්ස සංසයානුබන්ධත්තාති අයං කමො වුත්තො “ජානං පස්ස”න්ති. තෙනෙත්ථ ජානනෙන දස්සනං විසෙසෙති. එවඤ්ඤි දිට්ඨපුබ්බානි බො තස්මිං ලොකෙ මනුස්සානං සරීරසණ්ඨානාදීනීති එකතො අධිජ්ජායදස්සනං සුපපන්නං හොති. අයඤ්ඤෙත්ථාධිජ්ජායො “කිං තුම්භාකං එකන්තසුබ්බෙ ලොකෙ පච්චක්ඛතො ඤාණදස්සනං අත්ථී”ති. ජානන්ති වා තස්ස ලොකස්ස අනුමානවිසයනං වුච්චති, පස්සන්ති පච්චක්ඛතො විසයනං. ඉදං වුත්තං හොති “අපි තුම්භාකං ලොකො පච්චක්ඛතො ඤාතො, උදාහු අනුමානතො”ති.

යස්මා පන ලොකෙ පච්චක්ඛභූතො අත්ථො ඉන්ද්‍රියගොචරභාවෙන පාකටො, තස්මා පාකටෙන අත්ථෙත අධිජ්ජායං දස්සෙතුං “දිට්ඨපුබ්බානී”ති ආදි වුත්තං. දිට්ඨපදෙන වා දස්සනං, තදනුගතඤ්ච ජානනං ගහෙත්වා තදුභයෙනෙව අත්ථෙත අධිජ්ජායං විභාවෙතුං එවං වුත්තන්තිපි දට්ඨබ්බං. දිට්ඨපුබ්බානීති හි දස්සනෙන, තදනුගතෙන ච ඤාණෙන ගහිතපුබ්බානීති අත්ථො. එවඤ්ඤ ඝත්වා “සරීරසණ්ඨානාදීනී”ති සමරියාදවචනං සමත්ථිතං හොති. “අජ්ජාච්ඡීරකත”න්ති අයං අනුනාසිකලොපනිද්දෙසොති ආහ “අජ්ජාච්ඡීරකං ත”න්ති. තං වචනං අජ්ජාච්ඡීරකං සම්පජ්ජතීති සම්බන්ධො. අජ්ජාච්ඡීරපදෙ අනුනාසිකලොපො, “කත”න්ති ච එකං පදන්ති කෙච්චි, තද්‍යුත්තං සමාසසම්භවතො, අනුනාසිකලොපස්ස ච අවත්තබ්බත්තා. එවමෙත්ථ වණ්ණයන්ති – පටිපක්ඛරණතො පටිභාරියං, තදෙව පාටිභාරියං. අත්තනා උත්තරවිරහිතවචනං. පාටිභාරියමෙවෙත්ථ “පාටිභීරක”න්ති වුත්තං පරෙහි වුච්චමානඋත්තරෙහි සඋත්තරත්තා, න පාටිභීරකන්ති අජ්ජාච්ඡීරකං. විරහත්ථො වෙත්ථ අ-සද්දො. තෙනාහ “පටිහරණවිරහිත”න්ති. සඋත්තරඤ්ඤි වචනං තෙන උත්තරවචනෙන පටිහරියති විපරිවත්තියති, තස්මා උත්තරවචනං පටිහරණං නාම, තතො විරහිතන්ති අත්ථො. තස්මා එව නියයානස්ස පටිහරණමග්ගස්ස අභාවතො “අනියයානික”න්ති වත්තබ්බතං ලහති. තෙන වුත්තං “අනියයානික”න්ති.

426. විලාසො ඉත්ථිලීලා, යො “සිඬගාරභාවජා කිරියා”තිපි වුච්චති. ආකස්පො කෙසබන්ධවත්ථග්ගහණාදිආකාරවිසෙසො, වෙසසංවිධානං වා. ආදිසද්දෙන භාවාදීනං සඬගහො. භාවාති හි වාතුරියං වුච්චති.

තයොඅත්තපටිලාභවණ්ණනා

428. ආහිතො අහංමානො එත්ථාති අත්තා, අත්තභාවොති ආහ “අත්තභාවපටිලාභො”ති. කථං දස්සෙතීති වුත්තං

“ඔළාරිකත්තභාවපටිලාභෙනා”තිආදි. කාමභවං දස්සෙති ඉතරභවද්වයත්තභාවතො ඔළාරිකත්තා. රූපභවං දස්සෙති ක්කානමනෙන නිබ්බත්තං. භුත්වා රූපිභාවෙන උපලබ්භනතො. අරූපභවං දස්සෙති අරූපිභාවෙන උපලබ්භනතො. සංකිලෙසිකා ධම්මා නාම ද්වාදස අකුසලචිත්තුප්පාදා තදභාවෙ කස්සචි සංකිලෙසස්ස අසම්භවතො. වොදානියා ධම්මා නාම සමට්ථිපස්සනා තාසං වසෙන සබ්බසො චිත්තවොදානස්ස සිජ්ඣනතො.

429. පටිපක්ඛධම්මානං අසමුච්ඡේදෙ සති න කදාවිපි අනවජ්ජධම්මානං වා පාරිපුරි, වෙපුල්ලං වා සම්භවති, සමුච්ඡේදෙ පන සති සම්භවතීති මග්ගඵලපඤ්ඤානමෙව ගහණං දට්ඨබ්බං, තා හි සකිං පරිපුණ්ණාපි අපරිහීනධම්මත්තා පරිපුණ්ණා ඵව භවන්ති. තරුණපීතීති උප්පත්තමත්තා අලද්ධාසෙවනා දුබ්බලපීති. බලවතුට්ඨීති පුනස්පුනං උප්පත්තියා ලද්ධාසෙවනා උපරිවිසෙසාධිගමස්ස පච්චයභූතා ටීරතරා පීති. ඉදානි සඬ්ඛෙපතො පිණ්ඩත්ථං දස්සෙන්තො “කිං චුත්ත”න්තිආදිමාහ. තත්ථ යං විහාරං සයං...පෙ.... විහරිස්සතීති අවොචුම්භාති සම්බන්ධො. ඉදං චුත්තං හොති – යං විහාරං “සංකිලෙසිකවොදානියධම්මානං පහානාහිවුද්ධිනිට්ඨං පඤ්ඤාය පාරිපුරිවෙපුල්ලභූතං ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ අපරස්පච්චයෙන ඤාණෙන පච්චක්ඛතො සම්පාදෙන්වා විහරිස්සතී”ති කට්ඨිම්භාති. තත්ථාති තස්මිං විහාරෙ. තස්සාති ඔවාදකරස්ස හික්ඛුතො. ඵවං විහරතොති චුත්තස්පකාරෙන විහරණහෙතු, විහරන්තස්ස වා. තන්තිමිත්තං පාමොජ්ජං, පමොදස්පභවා පීති, තස්පච්චයභූතං පස්සද්ධිද්වයං, තථා සුපට්ඨිතා සති, උක්කංසගතතාය උත්තමඤ්ඤාණං. සුඛො ව විහාරො භවිස්සතීති යොජනා. කායචිත්තපස්සද්ධි හි “පස්සද්ධි”ති චුත්තා, අයමෙව වා පායො. “නාමකායපස්සද්ධි”තිපි පයන්ති, තදයුත්තමෙව පස්සද්ධිද්වයස්ස අවිනාභාවතො. කස්මා පනෙස සුඛො විහාරොති ආහ “සබ්බවිහාරෙසු”තිආදි, සබ්බෙසුපි ඉරියාපට්ඨිතාරාදීසු සන්තපණීතතාය ඉමස්සෙව සුඛත්තා “සුඛො විහාරො”ති වත්තබ්බතං අරහතීති චුත්තං හොති. කථං සුඛොති චුත්තං “උපසන්තො පරමමධුරො”ති.

පයමජ්ඣානෙ පටිලද්ධමත්තෙ හීනභාවතො පීති දුබ්බලා පාමොජ්ජපක්ඛිකා, සුභාවිතෙ පන තස්මිං පගුණෙ සා පණීතා බලවභාවතො පරිපුණ්ණකිච්චා පීතීති චුත්තං “පයමජ්ඣානෙ පාමොජ්ජාදයො ඡපි ධම්මා ලබ්භන්ති”ති. පාමොජ්ජං නිවත්තතීති දුබ්බලපීතිසඬ්ඛාතං පාමොජ්ජං ඡසු ධම්මෙසු නිවත්තති භායති. විතක්කවිචාරක්ඛොභවිරහිතෙන හි චතුක්කනයවිහත්තෙ දුතියජ්ඣානෙ සබ්බදා පීති බලවතී ඵව හොති, න පයමජ්ඣානෙ විය කදාවි දුබ්බලාති ඵවං චුත්තං. පීති නිවත්තති තස්පහානෙනෙව තතියජ්ඣානස්ස ලබ්භනතො. “සුඛො විහාරො”ති ඉමිනා සමාධි ගහිතොති ආහ “තථා චතුත්ථෙ”ති. යෙ පන “සුඛො විහාරො”ති ඵතෙන සුඛං ගහිත”න්ති වදන්ති, තෙසං මතෙන සන්තචුත්තිතාය

උපෙක්ඛාපි චතුත්ථජ්ඣානෙ “සුඛ”ථිව්වෙව භාසිතාති (විභ. අට්ඨ. 232; විසුද්ධි. 2.644; මහානි. අට්ඨ. 27; පටි. ම. අට්ඨ. 105) කත්වා තථා චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. ඉමස්මිංයෙව දීඝනිකායෙ (දී. නි. 1.432; 3.166, 358) ආගතං අනෙකධා දෙසනාන්යමුද්ධරිත්වා ඉධ දෙසිතන්යං නියමෙතං “ඉමෙසු”තිආදි චුත්තං. සුද්ධ...පෙ.... කථිතන්ති උපරිමග්ගං අකථෙත්වා කෙවලං විපස්සනාපාදකමෙව ඥානං කථිතං. චතුභි...පෙ.... කථිතාති විපස්සනාපාදකභාවෙන ඥානාති කථෙත්වා තතො පරං විපස්සනාපුබ්බකා චත්තාරොපි මග්ගා කථිතා. චතුත්ථජ්ඣානිකඵලසමාපත්ති කථිතාති පයමජ්ඣානිකාදිකා ඵලසමාපත්තියො අකථෙත්වා චතුත්ථජ්ඣානිකා ඵව ඵලසමාපත්ති කථිතා. පිතිවෙවචනමෙව කත්වාති ද්විත්තං පිතිතං එකස්මිං විත්තුප්පාදෙ අනුප්පජ්ජනතො පාමොජ්ජං පිතිවෙවචනමෙව කත්වා, තදුභයං අහෙදතො කත්වාති චුත්තං හොති. පිතිසුඛානං අපරිච්චත්තත්තා, “සුඛො විහාරො”ති ච සාතිසයස්ස සුඛවිහාරස්ස ගහිතත්තා “දුතියජ්ඣානිකඵලසමාපත්ති නාම කථිතා”ති චුත්තං. කාමං පයමජ්ඣානෙපි පිතිසුඛාති ලබ්භන්ති, තාති පන විතක්ඛවිචාරපරික්ඛොහෙන න තත්ථ සන්තප්ඤ්ඤාති, ඉධ ච සන්තප්ඤ්ඤානෙව අධිප්පෙතාති, තස්මා දුතියජ්ඣානිකා ඵව ඵලසමාපත්ති ගහිතා, න පයමජ්ඣානිකාති දට්ඨබ්බං.

432-437. විභාවනත්ථොති පකාසනත්ථො සරූපතො නිරූපනත්ථො “න සමණො ගොතමො බ්‍රාහ්මණෙ ජිණ්ණෙ ...පෙ.... අභිවාදෙති වා පච්චුට්ඨෙති වා ආසනෙන වා නිමන්තෙති”තිආදිසු (අ. නි. 8.11; පාරා. 2) විය. තෙනාහ “අයං සො”තිආදි. “අයං අත්තපට්ඨාහො සො ඵවා”ති ඵවං සරූපතො විභාවෙත්වා පකාසෙත්වා. අයන්ති හි භගවතා පුබ්බෙ චුත්තං අත්තපට්ඨාහං ආසන්තපච්චක්ඛවාචෙන පච්චාමසති, සොති පන පරෙහි පුච්ඡියමානං පරමිමුඛවාචෙන. න නං ඵවං වදාමාති එත්ථ නන්ති ඔළාරිකමත්තපට්ඨාහං. සප්පාටිභීරකතන්ති එත්ථ පුබ්බෙ චුත්තන්යෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. පරෙහි වොදිතවචනපට්ඨාරකං සඋත්තරවචනං සප්පාටිභීරකතන්ති හි අයමෙව විසෙසො. තුච්ඡොති මුසා අභූතො. සොති මනොමයො, අරූපො වා අත්තපට්ඨාහො. ස්වෙවාති සො ඵව ඔළාරිකො අත්තපට්ඨාහො. තස්මිං සමයෙ සච්චො හොතිති තස්මිං පච්චුප්පන්තසමයෙ විජ්ජමානො හොති. අත්තපට්ඨාහොත්ථෙව නිය්‍යාතෙසීති අත්තපට්ඨාහසද්දෙන තථා ඵව පරියොසාපෙසි, න පන නං “අත්තපට්ඨාහො”ති සඬ්ඛං ගච්ඡතිති පඤ්ඤත්තිං සරූපතො නිහරිත්වා දස්සෙසීති අධිප්පායො. රූපාදයො චෙත්ථ ධම්මාති රූපවෙදනාදයො ඵව එත්ථ ලොකෙ සභාවධම්මා. නාමමත්තමෙතන්ති රූපාදිකෙ පඤ්චක්ඛන්තො උපාදාය නාමපඤ්ඤත්තිමත්තමෙන. “අත්තපට්ඨාහො”ති. ඵවරූපා වොහාරාති “ඔළාරිකො අත්තපට්ඨාහො”තිආදිවොහාරා. නාමපඤ්ඤත්තිවසෙනාති නාමභූතපඤ්ඤත්තිමත්තවසෙන. “අත්තපට්ඨාහො”ති සඬ්ඛං ගච්ඡති”ති නිය්‍යාතනත්ථං.

438. එවඤ්ච පන වත්වාති රූපාදිකෙ උපාදාය පඤ්ඤත්තිමත්තමෙතං අත්තපටිලාභොති ඉමමත්ථං. “යස්මිං චිත්ත සමයෙ”තිආදිනා වත්වා. පටිපුච්ඡිත්වාති යථා පරෙ පුච්ඡෙය්‍යං, තථා කාලචිභාගතො පටිපදාති පුච්ඡිත්වා. විනයනත්ථන්ති යථාපුච්ඡිතස්ස අත්ථස්ස ඤාපනවසෙන විනයනත්ථාය. යෙ තෙ අතීතා ධම්මාති අතීතසමයෙ අතීතත්තපටිලාභස්ස උපාදානභූතා රූපාදියො ධම්මා. තෙ එතරහි නත්ථී නිරුද්ධත්තා. තතො එව “අහෙසු”න්ති සඬ්ඛං ගතා. තස්මාති උපාදානස්ස අතීතස්මිංයෙව සමයෙ ලබ්භනතො. සොපීති තදුපාදානො මෙ අත්තපටිලාභොපි. තස්මිංයෙව සමයෙති අතීතෙ එව සමයෙ. සච්චො අහොසීති භූතො විජ්ජමානො විය අහොසී.

අනාගතපච්චුප්පන්තානන්ති අනාගතානඤ්චෙවපච්චුප්පන්තානඤ්ච රූපාදිධම්මානං උපාදානභූතානං. තදා අභාවාති තස්මිං අතීතසමයෙ අභාවා අවිජ්ජමානත්තා. තදුපාදානභූතො අනාගතො, පච්චුප්පන්තො ච අත්තපටිලාභො තස්මිං අතීත සමයෙ මොඝො තුච්ඡො මුසා නත්ථීති අත්ථො. අත්ථතොති පඤ්ඤත්තිඅත්ථතො. නාමමත්තමෙවාති සමඤ්ඤාමත්තමෙව. පරමත්ථතො අනුපලබ්භමානත්තා අත්තපටිලාභං පටිජානාති.

“එසෙව නයො”ති ඉමිනා යෙ තෙ අනාගතා ධම්මා, තෙ එතරහි නත්ථී, “භවිස්සන්ති”ති පන සඬ්ඛං ගතා, තස්මා සොපි මෙ අත්තපටිලාභො තස්මිංයෙව සමයෙ සච්චො භවිස්සති. අතීතපච්චුප්පන්තානං පන ධම්මානං තදා අභාවා තස්මිං සමයෙ “මොඝො අතීතො, මොඝො පච්චුප්පන්තො”ති එවං අත්ථතො නාමමත්තමෙව අත්තපටිලාභං පටිජානාති. යෙ ඉමෙ පච්චුප්පන්තා ධම්මා, තෙ එතරහි “අත්ථී”ති සඬ්ඛං ගතා, තස්මා ය්වායං මෙ අත්තපටිලාභො, සො ඉදාති සච්චො භොති. අතීතානාගතානං පන ධම්මානං අධුනා අභාවා එතරහි “මොඝො අතීතො, මොඝො අනාගතො”ති එවං අත්ථතො නාමමත්තමෙව අත්තපටිලාභං පටිජානාතීති ඉමමත්ථං අතිදිසති.

439-443. සංසන්දිතුන්ති සමානෙතං. ගවාති ගාවිතො. තත්ථාති බීරාදීසු පඤ්චගොරසෙසු. යස්මිං සමයෙ බීරං භොතීති යස්මිං කාලෙ භූතූපාදායසඤ්ඤිතං උපාදානවිසෙසං උපාදාය බීරපඤ්ඤත්ති භොති. න තස්මිං...පෙ.... ගච්ඡති බීරපඤ්ඤත්තිඋපාදානස්ස භූතූපාදායරූපස්ස දධිආදිපඤ්ඤත්තියා අනුපාදානතො. පටිනියතවත්ථුකා හි එතා ලොකසමඤ්ඤා. තෙනාහ “යෙ ධම්මෙ උපාදායා”තිආදි. සඬ්ඛායති කථීයති එතායාති සඬ්ඛා. අත්තං නීහරිත්වා උච්චන්ති වදන්ති එතායාති නිරුත්ති. තං තදත්ථං නමන්ති සත්තා එතෙනාති නාමං, තථා වොහරන්ති එතෙනාති වොහාරො, පඤ්ඤත්තියෙව. “යස්මිං සමයෙ”තිආදිනා බීරෙ චුත්තයං දධිආදීසුපි “එස නයො සබ්බත්ථා”ති අතිදිසති.

සමනුජානනමත්තකානීති “ඉදං බීරං, ඉදං දධි”තිආදිනා තාදිසෙසසු
 භුතුපාදායරූපවිසෙසෙසසු ලොකෙ පරම්පරාගතං පඤ්ඤත්තිං
 අප්පටික්ඛිතිත්වා සමනුජානනං විය පච්චයවිසෙසවිසිට්ඨං රූපාදිබන්ධසමුහං
 උපාදාය “ඔළාරිකො අත්තපට්ඨානො”ති ච “මනොමයො
 අත්තපට්ඨානො”ති ච “අරූපො අත්තපට්ඨානො”ති ච තථා තථා
 සමනුජානනමත්තකානී, න ච තබ්බිනිමුත්තො උපාදානතො අඤ්ඤො
 කොචි පරමත්ථතො අත්ථිති චුත්තං හොති. නිරුත්තිමත්තකානීති
 සද්දනිරුත්තියා ගහණුපායමත්තකානී. “සත්තො එස්සො”තිආදිනා හි
 සද්දග්ගහණුත්තරකාලං තදනුවිද්ධපණ්ණත්තිග්ගහණුමුඛෙනෙව
 තදත්ථාවබ්බොධො. තථා වාහු -

“පඨමං සද්දං සොතෙන, තීතං දුතියවෙනසා;
 නාමං තතියවිත්තෙන, අත්ථං චතුත්ථවෙනසා”ති.
 (මණ්ඩපාඨසංස්කරාදියං පච්චයසංඛිග්ගවිභාගෙහි);

වචනපට්මත්තකානීති තස්සෙව වෙච්චනං. නිරුත්තියෙව හි
 අඤ්ඤසම්පි දිට්ඨානුගතිමාපජ්ජන්තානං කාරණට්ඨෙන වචනපට්ඨං.
 වොහාරමත්තකානීති තථා තථා වොහාරමත්තකානී.
 නාමපණ්ණත්තිමත්තකානීති තස්සෙව පරියායො,
 තංතංනාමපඤ්ඤාපනමත්තකානීති අත්ථො. සබ්බමෙතන්ති
 “අත්තපට්ඨානො”ති චා “සත්තො”ති චා “පොසො”ති චා සබ්බමෙතං
 වොහාරමත්තකං. කස්මාති වෙ, පරමත්ථතො අනුපලබ්භනතොති දස්සෙතුං
 “යස්මා”තිආදි චුත්තං. සුඤ්ඤාති පරමත්ථතො විචිත්තො.

යජ්ජෙවං කස්මා වෙසා බුද්ධෙහිපි චුච්චතීති වොදනං සොධෙත්තො
 “බුද්ධානං පනා”තිආදිමාහ. සම්මුතියා වොහාරස්ස කථනං සම්මුතිකථා.
 පරමත්ථස්ස සභාවධම්මස්ස කථනං පරමත්ථකථා.
 පරමත්ථසන්නිස්සිතකථාභාවතො අනිච්චාදිකථාපි “පරමත්ථකථා”ති
 චුත්තා. පරමත්ථධම්මොයෙව හි “අනිච්චො, දුක්ඛො”ති ච චුච්චතී, න
 සම්මුතිධම්මො.

“අනිච්චා සබ්බෙ සඬ්ඛාරා, දුක්ඛානත්තා ච සඬ්ඛතා;
 නිබ්බානඤ්ඤෙව පඤ්ඤත්ති, අනත්තා ඉති නිච්ඡයා” ති. (පරි. 257)

වචනතො පනෙස “අනත්තා”ති චුච්චතී, බන්ධාදිපඤ්ඤත්ති පන
 තජ්ජාපඤ්ඤත්ති විය පරමත්ථසන්නිස්සයා, ආසන්නතරා ච,
 පුග්ගලපඤ්ඤත්තිආදියො විය න දුරෙ, තස්මා බන්ධාදිකථාපි
 “පරමත්ථකථා”ති චුත්තා, බන්ධාදිසිසෙන වා තදුපාදානසභාවධම්මා එව
 ගහිතාති දට්ඨබ්බං. නනු ච සභාවධම්මාපි සම්මුතිමුඛෙනෙව
 දෙසනමාරොහන්ති, න පරමත්ථමුඛෙන, තස්මා සබ්බාපි දෙසනා

සම්මුතිකථාව සියාති? නයිදමෙවං කට්ඨෙත්ථිධම්මවිභාගෙන කථාවිභාගස්ස අධිප්පෙතත්තා, න ච සද්දො කෙනවි පවත්තිනිමිත්තෙන විනා අත්ථං පකාසෙතීති.

කස්මා චෙවං දුඛිධා බුද්ධානං කථා පවත්තති අනුයොගං කාරණවිභාවනෙන පරිහරිතුං “තත්ථ යො”තිආදි චුත්තං. අත්ථං විජානිතුං චතුසච්චං පටිවිජ්ඣිතුං වට්ටතො නියායාතුං අරහත්තසඬ්ඛානං ජයග්ගාහං ගහෙතුං සක්කොති. යස්මා පරමත්ථකථාය ඵල සච්චසම්පට්ඨෙධො, අරියසච්චකථා ච සිඛාප්පත්තා දෙසනා, තස්මා විනෙයාපුග්ගලවසෙන ආදිතො සම්මුතිකථං කට්ඨෙත්තොපි හගවා පරතො පරමත්ථකථංයෙව කට්ඨෙති ආහ “තස්සා”තිආදි. “ආදිතොව සම්මුතිකථං කට්ඨෙති”ති හි වදන්තො පරතො පරමත්ථකථමිති කට්ඨෙති දීපෙති, ඉතරත්ථ පන “ආදිතොව කට්ඨෙති”ති අවදන්තො සබ්බත්ථමිති. “තථා”තිආදිනා කථාද්වයකථනෙ පරියායන්තරං විභාවෙති. ඛොධෙත්වාති චෙනෙයාප්ඣකාසයානුරූපං තථා තථා දෙසෙත්ථිධම්මත්ථං ජානාපෙත්වා, ඉමිනා පන ඉමමත්ථං දස්සෙති – කත්ථවි සම්මුතිකථාපුඛිධිකා පරමත්ථකථා හොති පුග්ගලප්ඣකාසයවසෙන, කත්ථවි පරමත්ථකථාපුඛිධිකා සම්මුතිකථා, ඉති විනෙයාදම්මකුසලස්ස සත්ථු චෙනෙයාප්ඣකාසයවසෙන තථා තථා දෙසනා පවත්තති. සබ්බත්ථ පන හගවා ධම්මතං අවිජ්ඣන්තො ඵල සම්මුතිමනුවත්තති, සම්මුතිං අපරිච්චජන්තොයෙව ධම්මතං විභාවෙති, නං තත්ථ අභිනිවෙසාතිධාවනාති. චුත්තඤ්ඤෙතං හගවතා “ජනපදනිරුත්තිං නාහිනිවිසෙයා, සමඤ්ඤං නාතිධාවෙයා”ති (දී. නි. ටී. 1.439-443).

පයමං සම්මුතිකථාකථනං පන චෙනෙයාවසෙන යෙභුයොන බුද්ධානමාවිණ්ණන්ති තං කාරණෙන සද්ධිං දස්සෙත්තො “පකතියා පනා”තිආදිමාහ. ලුඛාකාරාති චෙනෙයානමනහිසම්බුජ්ඣනවසෙන ලුඛසද්ධියා. නනු ච සම්මුති නාම පරමත්ථතො අවිජ්ජමානත්තා අභුතා, තං කථං බුද්ධා කට්ඨෙත්ති චුත්තං “සම්මුතිකථං කට්ඨෙත්තාපි”තිආදි. සච්චමෙවාති තථමෙව. සභාවමෙවාති සම්මුතිභාවෙන තංසභාවමෙව. තෙනාහ “අමුසාවා”ති. පරමත්ථස්ස පන සච්චාදිභාවෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි.

කො පනිමෙසං සම්මුතිපරමත්ථධම්මානං විසෙසොති? යස්මිං හින්තො, බුද්ධියා වා අවයවවිනිබ්භොගෙ කතෙ න තංසඤ්ඤා, සො සට්ඨාදිප්පහෙදො සම්මුති, තබ්බිපරියායතො පරමත්ථො. න හි කක්ඛලච්ඡසනාදිසභාවෙ අයං නයො ලබ්භති. ඵලං සන්තෙපි චුත්තනායෙන සම්මුති ච සච්චසභාවා ඵවාති ආහ “දුචෙ සච්චාති අක්ඛාසී”තිආදි. තත්ථ දුචෙ සච්චාති අක්ඛාසීති නානාදෙසභාසාකුසලො තිණ්ණං චෙදානමත්ථසංචණ්ණනකො ආවරියො විය නානාවිධසම්මුතිපරමත්ථකුසලො හගවා චෙනෙයාප්ඣකාසයානුරූපං දුචෙයෙව සච්චාති අක්ඛාසීති අත්ථො. තං සරූපතො, පරිමාණතො ච

දස්සෙති “සම්මුතිං පරමත්ථඤ්ච, තතියං නුපලබ්භති”ති ඉමිනා. වදනං වරොති සබ්බෙසං වදන්තානං වරො. ලොකසඬකෙතමත්තසිද්ධා සම්මුති. පරමො උත්තමො අවිපරිතො යථාභූතසභාවො පරමත්ථො.

ඉදානි නෙසං සච්චසභාවං සහ කාරණෙන දස්සෙතුං “සඬකෙතවචන”න්ති ගාථා වුත්තා. යස්මා ලොකසම්මුතිකාරණං, තස්මා සඬකෙතවචනං සච්චං, යස්මා ච ධම්මානං භූතලක්ඛණං, තස්මා පරමත්ථවචනං සච්චන්ති යොජනා. ලොකසම්මුතිකාරණන්ති හි සඬකෙතවචනස්ස සච්චභාවෙ කාරණදස්සනං, ලොකසිද්ධා සම්මුති සඬකෙතවචනස්ස අවිසංවාදනතාය කාරණන්ති අත්ථො, විසංවාදනාභාවතො සඬකෙතවචනං සච්චන්ති වුත්තං හොති. ධම්මානං භූතලක්ඛණන්ති ච පරමත්ථවචනස්ස සච්චභාවෙ කාරණදස්සනං. සභාවධම්මානං යො භූතො අවිපරිතො සභාවො, තස්ස ලක්ඛණං අඬිගනං ඤාපනන්ති අත්ථො, යථාවතො අවිසංවාදනවසෙන පවත්තනතො පරමත්ථවචනං සච්චන්ති අධිජ්ජායො. අනඬිගණසුත්තටිකායං පන ආචරියෙනෙව නිස්සක්කවචනෙන පදමුල්ලිඬිගෙත්වා “ලොකසම්මුතිකාරණාති ලොකසමඤ්ඤං නිස්සාය පවත්තනතො. ධම්මානන්ති සභාවධම්මානං. භූතකාරණාති යථාභූතසභාවං නිස්සාය පවත්තනතො”ති වුත්තං.

අඤ්ඤත්ථ පන –

“තස්මා වොහරකුසලස්ස, ලොකනාථස්ස සත්ථුනො;
සම්මුතිං වොහරන්තස්ස, මුසාවාදො න ජායති”ති. (ම. නි. අට්ඨ. 1.57; අ. නි. අට්ඨ. 1.170; ඉතිවු. අට්ඨ. 24) –

අයම්පි ගුණපරිදීපනී ගාථා දිස්සති. තත්ථ තස්මාති සච්චස්ස දුට්ඨත්තා, සඬකෙතවචනස්ස චා සච්චභාවතො. සම්මුතිං වොහරන්තස්සාති “පුග්ගලො සත්තො”තිආදිනා ලොකසමඤ්ඤං කට්ඨන්තස්ස මුසාවාදො නාම න ජායතීති අත්ථො. අපිච “අට්ඨහි කාරණෙහි භගවා පුග්ගල කථං කට්ඨති හිරොත්තජපදීපනත්ථං, කම්මස්සකතාදීපනත්ථං, පච්චත්තපුරිසකාරදීපනත්ථං, ආනන්තරියදීපනත්ථං, බ්‍රහ්මවිහාරදීපනත්ථං, පුබ්බෙනිවාසදීපනත්ථං, දක්ඛිණාවිසුද්ධිදීපනත්ථං, ලොකසම්මුතියා අජ්ජහානත්ථඤ්චා”තිආදිනා (ම. නි. අට්ඨ. 1.57; අ. නි. අට්ඨ. 1.170; ඉතිවු. අට්ඨ. 24; කථා. අනුට්. 1) තත්ථ තත්ථ වුත්තකාරණම්පි ආහරිත්වා ඉධ වත්තබ්බං.

යදි තථාගතො පරමත්ථසච්චං සම්මදෙව අභිසම්බුජ්ඣත්වා ධිතොපි ලොකසමඤ්ඤාභූතං සම්මුතිසච්චං ගහෙත්වාච වදති, ඵ්චඤ්චෙත්ථ කො ලොකියමහාජනෙහි විසෙසොති වුත්තං “යාහි”තිආදි, අයං පාළියං සම්බන්ධො. ඉදං වුත්තං හොති – ලොකියමහාජනො අජ්ජහීනපරාමාසත්තා

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගඅභිනවටිකා පොට්ඨපාදසුත්තවණ්ණනා
 “එතං මමා”තිආදිනා පරාමසන්තො වොහරති. තථාගතො පන සබ්බසො
 පහීනපරාමාසත්තා අපරාමසන්තොව යස්මා ලොකසමඤ්ඤාහි විනා
 ලොකියො අත්ථො ලොකෙන දුබ්බිඤ්ඤෙය්‍යා, තස්මා තාහි තං වොහරති.
 තථා වොහරන්තො ච අත්තන්තො දෙසනාවිලාසෙන වෙනෙය්‍යසත්තෙ
 පරමත්ථසච්චෙ පතිට්ඨාපෙතීති. දෙසනං විනිවට්ඨෙත්වාති හෙට්ඨා චූත්තාය
 දිට්ඨාහිනිවෙසපටිසඤ්ඤාත්තාය වට්ටකථාය විනිවත්තෙත්වා විවෙචෙත්වා.
 අරහත්තනිකූටෙන නිට්ඨාපෙසීති “අපරාමස”න්ති ඉමිනා පදෙන
 තණ්හාමානපරාමාසප්පභානකිත්තනෙන
 තප්පභායකඅරහත්තසඬ්ඛාතනිකූටෙන දෙසනං පරියොසාපෙසි. යං
 පනෙත්ථ අත්ථතො න විහත්තං, තං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

ඉති සුමඬ්ඛලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය
 පරමසුබ්බමගම්භිරදුරනුබොධත්ථපරිදීපනාය
 සුචිමලවිපුලපඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියජනනාය සාධු විලාසිනියා නාම
 ලීනත්ථපකාසනියා පොට්ඨපාදසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථපකාසනා.

පොට්ඨපාදසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. සුභසුත්තවණ්ණනා

සුභමාණවකවන්ද්‍රවණ්ණනා

444. එවං පොට්ඨපාදසුත්තං සංවණ්ණෙත්වා ඉදානි සුභසුත්තං සංවණ්ණෙත්තො යථානුපුබ්බං සංවණ්ණන්තොකාසස්ස පත්තභාවං විභාවෙත්තුං, පොට්ඨපාදසුත්තස්සානන්තරං සඬ්භිතස්ස සුත්තස්ස සුභසුත්තභාවං වා පකාසෙත්තුං “එවං මෙ සුතං...පෙ.... සාවත්ථීයන්ති සුභසුත්ත”න්ති ආහ. අනුනාසිකලොපෙන “අචිර පරිනිබ්බුතෙ”ති වුත්තන්ති දස්සෙති “අචිරං පරිනිබ්බුතෙ”ති ඉමිනා යථා පොට්ඨපාදසුත්තෙ “අප්පාටිභිරක තං භාසිතං සම්පජ්ජති”ති, අචිරං පරිනිබ්බුතස්ස අස්සාති වා අචිරපරිනිබ්බුතො යථා “අචිරපක්කන්තො, මාසජාතො”ති. අත්ථමත්තං පන දස්සෙත්තුං එවං වුත්තං. අචිරපරිනිබ්බුතෙති ච සත්ථු පරිනිබ්බුතභාවස්ස විරකාලතාපටික්ඛෙපෙන ආසන්නතාමත්තං දස්සිතං, කාලපරිච්ඡේදො පන න දස්සිතොති තං දස්සෙත්තො “පරිනිබ්බානතො”තිආදිමාහ. විසාබ්‍රණ්ණමිතො උද්ධං යාව ජෙට්ඨපුණ්ණමී, තාව කාලං සන්ධාය “මාසමත්තෙ”ති වුත්තං. මත්තසද්දෙන පන තස්ස කාලස්ස කිඤ්චි අසම්පුණ්ණතං ජොතෙති. තුදිසඤ්ඤිතො ගාමො නිවාසො එතස්සාති තොදෙය්‍යා. තං පනෙස යස්මා සොණදණ්ඩො (දී. නි. 1.300) විය වම්පං, කුට්ඨන්තො (දී. නි. 1.323) විය ච බාණුමතං අජ්ඣාචසති, තස්මා වුත්තං “තස්ස අධිපතිත්තා”ති, ඉස්සරභාවතොති අත්ථො. අයම්පි හි රඤ්ඤො පසෙනදිකොසලස්ස පුරොහිතබ්‍රාහ්මණො. පුත්තම්පි ආහාති සුභං මාණවම්පි ඔවදන්තො ආහ.

අඤ්ජනානන්ති අක්ඛිඅඤ්ජනත්ථාය සංසිතඅඤ්ජනානං. වම්මිකානන්ති කිම්සමාහට්ඨමිකානං සඤ්චයං දිස්වාති සම්බන්ධො. මධුනන්ති මක්ඛිකමධුනං. සමාහාරන්ති මකරන්දසන්තිවයං. පණ්ඩිතො සරමාවසෙති යස්මා අප්පතරප්පතරෙපි ගස්හමානෙ භොගා ඛීයන්ති, අප්පතරප්පතරෙපි ච සඤ්චියමානෙ වඩ්ඪන්ති, තස්මා යථාවුත්තමුපමත්තයං පඤ්ඤාය දිස්වා විඤ්ඤජාතිකො කිඤ්චිපි වයමකත්වා ආයමෙව උප්පාදෙන්තො සරෙවසෙ සරාවාසමනුකිට්ඨෙය්‍යාති ලොභාදෙසිතපටිපත්තිං උපදිසති.

අදානමෙව සික්ඛාපෙත්වා සික්ඛාපනහෙතු ලොභාහිභූතතාය තස්මිංයෙව සරෙ සුනබො හුත්වා නිබ්බත්ති. ලොභවසිකස්ස හි දුග්ගති පාටිකඬ්ඛා, “ජනවසභො නාම යක්ඛො හුත්වා නිබ්බත්ති”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.150) එත්ථ වුත්තනයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. පුබ්බපරිච්ඡෙයන අතිවිය පියායති. වුත්තඤ්චි “පුබ්බෙව සන්තිවාසෙනා”තිආදි (ජා. 1.2.174). නික්ඛන්තෙති කෙනවිදෙව කරණීයෙන බහි නිග්ගතෙ. සුභං මාණවං අනුග්ගණ්හිතුකාමො එකකොච භගවා පිණ්ඩාය පාවිසි. භුක්කාරන්ති “භු භු”ති සුනබසද්දකරණං. “භො භො”ති බ්‍රාහ්මණසමුදාචාරෙන පරිභවිත්වා පරිභවනහෙතු. “භොවාදි නාම සො භොති, සවෙ භොති සකිඤ්චතො”ති (ධ. ප. 396; සු. නි. 625) හි වුත්තං. නනු ච හෙට්ඨා “අදානමෙව

සික්ඛාපෙත්වා සුනාමො භුත්වා නිබ්බත්තො”ති ආහ, කස්මා පනෙත්ථ “පුබ්බෙපි මං ‘හො හො’ති පරිභවිත්වා සුනාමො ජාතො”ති වදතීති? තථා නිබ්බත්ති යා තදුභයසාධාරණඵලත්තා. ආනිසංසඵලඤ්ඡි සාධාරණකම්මෙනෙපි ජාතං, න විපාකඵලං විය ඵකකම්මෙනෙවාති දට්ඨබ්බං. අවිචිං ගමිස්සසි කතොකාසස්ස කම්මස්ස පටිබාහිතුමසක්කුණෙය්‍යභාවතො. “ජානාති මං සමණො ගොතමො”ති විජ්ජට්ඨාරි භුත්වා. උද්ධනන්තරෙති චුල්ලිකන්තරෙ. නන්ති සුනාමං.

තං පවත්තින්ති භගවතා යථාචුත්තකාරණං. බ්‍රාහ්මණචාරිත්තස්ස අපරිභාපිතතං සන්ධාය, තථා පිතරං උක්කංසෙන්තො “බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තො”ති ආහ. මුඛාරුළුහන්ති සයංපටිභානවසෙන මුඛමාරුළුහං. තං පවත්තිං පුච්ඡති “සුතමෙතං හො ගොතම මය්හං පිතා සුනාමො භුත්වා නිබ්බත්තො”ති තුම්හෙහි චුත්තං, “කිමිදං සච්චං වා අසච්චං වා”ති පුච්ඡි. තථෙව චත්වාති යථා පුබ්බෙ සුනාමස්ස චුත්තං, තථෙව චත්වා. අවිසංවාදනත්ථන්ති සච්චාපනත්ථං, “තොදෙය්‍යබ්‍රාහ්මණො සුනාමො භුත්වා නිබ්බත්තො”ති වචනස්ස අවිසංවාදනෙන අත්තතො අවිසංවාදිභාවදස්සනත්ථන්ති චුත්තං හොති. අප්පොදකන්ති අප්පකෙන උදකෙන සම්පාදිතං. මධුපායාසන්ති සාදුරසං, මධුයොජිතං වා පායාසං. තථා අකාසි, යථා භගවතා චුත්තං. “සබ්බං දස්සෙසීති බුද්ධානුභාවෙන සො සුනාමො තං සබ්බං නෙත්වා දස්සෙසි, න ජාතිස්සරතාය. භගවන්තං දිස්වා භුක්කරණං පන පුරිමජාතිසිද්ධවාසනාවසෙනා”ති (දී. නි. ටී. 1.444) ඵවං ආචරියෙන චුත්තං. උපරිපණ්ණාසකෙ පන චුළකම්මවිභඩ්ගසුත්තට්ඨකථායං “සුනාමො ‘ඤාතොමිහි ඉමිනා’ති රොදිත්වා ‘හුං හු’න්ති කරොන්තො ධනනිධානට්ඨානං ගන්ත්වා පාදෙන පථවිං බණිත්වා සඤ්ඤං අදාසී”ති (ම. නි. අට්ඨ. 3.289) ජාතිස්සරාකාරමාහ, විමංසිත්වා ගහෙතබ්බං.

“භවපට්ඨජන්තං නාම ඵවරූපං සුනාමපට්ඨසන්ධිඅන්තරං පාකටං සමණස්ස ගොතමස්ස, අද්ධා ඵස සබ්බඤ්ඤා”ති භගවති පසන්නචිත්තො. අභිගච්ඡ්ජාපායකො කිරෙස. තෙනස්ස ඵතදහොසි “ඉමං ධම්මපණ්ණාකාරං කත්වා සමණං ගොතමං පඤ්ඤං පුච්ඡිස්සාමී”ති, තතො සො චුද්දස පඤ්ඤෙහි අභිසම්බරිත්වා භගවන්තං පුච්ඡි. තෙන චුත්තං “චුද්දස පඤ්ඤෙහි පුච්ඡිත්වා”ති. තත්ථ චුද්දස පඤ්ඤෙහි “දිස්සන්ති හි හො ගොතම මනුස්සා අප්පායුකා, දිස්සන්ති දිසායුකා. දිස්සන්ති බව්භාබාධා, අප්පාබාධා. දුබ්බණ්ණා, වණ්ණවන්තො. අප්පෙසක්ඛා, මහෙසක්ඛා. අප්පහොගා, මහාහොගා. නිවකුලීනා, උච්චාකුලීනා. දිස්සන්ති දුප්පඤ්ඤා, දිස්සන්ති පඤ්ඤවන්තො. කො නු ඛො හො ගොතම හෙතු කො පච්චයො, යෙන මනුස්සානංයෙව සතං මනුස්සභූතානං දිස්සන්ති භීතපණිතතා”ති (ම. නි. 3.289) ඉමෙ චුළකම්මවිභඩ්ගසුත්තෙ ආගතෙ චුද්දස පඤ්ඤෙ. “කම්මස්සකා මාණව සත්තා කම්මදායාදා”තිආදිනා (ම. නි. 3.289) සම්බලපතො,

විත්ථාරතො ච විස්සජ්ජනපරියොසානෙ භගවන්තං සරණං ගතො. අභිගසුභතාය “සුභො” තිස්ස නාමං. මාණුවොති පන මහල්ලකකාලෙපි තරුණුවොහාරෙන නං වොහරති. අත්තතො භොගගාමතොති තුදිගාමතො ආගන්ත්වා තඨබ්බේකං වසති. තෙනෙව පාළියං “කෙනවිදෙව කරණීයෙනා”ති වුත්තං.

445. “එකා ච මෙ කඨිබ්බා අත්ථි”ති ඉමිනා උපරි පුච්ඡියමානස්ස පඤ්ඤාස්ස පගෙව තෙන අභිසංඛිතභාවං දස්සෙති. මාණුවකන්ති බුද්දකමාණුවං “එකපුත්තකො, (ම. නි. 2.296, 353; පාරා. 26) පියපුත්තකො”තිආදීසු විය ක-සද්දස්ස බුද්දකත්ථෙව පවත්තනතො. විසභාගවෙදනාති දුක්ඛවෙදනා. සා හි කුසලකම්මනිබ්බත්තෙ අත්තභාවෙ උප්පජ්ජනකසුඛවෙදනාපටිපක්ඛභාවතො “විසභාගවෙදනා”ති ච කායං ගාල්භා හුත්වා බාධනතො පිළුනතො “ආබාධො”ති ච වුච්චති. කීදිසා පන සාති ආහ “යා එකදෙසෙ”තිආදි. එකදෙසෙ උප්පජ්ජිත්වාති සරීරෙකදෙසෙ උට්ඨන්තිත්වාපි අපරිවත්තිභාවකරණතො අයපට්ඨෙන ආබන්ධිත්වා විය ගණ්හාති, ඉමිනා බලවරොගො ආබාධො නාමාති දස්සෙති. කිච්ඡජීවිතකරොති අසුඛජීවිතාවහො, ඉමිනා දුඛබලො අප්පමත්තකො රොගො ආතඨිකො නාමාති දස්සෙති. උට්ඨානන්ති සයනනිසජ්ජාදිතො උට්ඨහනං, තෙන යථා තථා අපරාපරං සරීරස්ස පරිවත්තනං වදති. ගරුකන්ති භාරියං අකිච්චසිද්ධිකං. ගිලානස්සෙව කායෙ බලං න භොතිති සම්බන්ධො. ලහුට්ඨානෙන චෙත්ථ ගෙලඤ්ඤාභාවො පුච්ඡිතො. හෙට්ඨා චතුහි පදෙහි අභාසුචිභාරාභාවං පුච්ඡිත්වාපි ඉදානි පුන භාසුචිභාරාභාවං පුච්ඡති, තෙන සවිසෙසො එත්ථ භාසුචිභාරො පුච්ඡිතොති විඤ්ඤායති. අසතිපි හි අතිසයත්ථජොතනෙ සද්දෙ අත්ථාපත්තිතො අතිසයත්ථො ලබ්භතෙව යථා “අභිරුපස්ස කඤ්ඤා දාතබ්බා”ති. තෙනාහ “ගමනට්ඨානා”තිආදි. පුරිමං ආණාපනවචනං, ඉදං පන පුච්ඡිතබ්බාකාරදස්සනන්ති අයම්මෙසං විසෙසොති දස්සෙති “අට්ඨස්සා”තිආදිනා.

447. කාලො නාම උපසංඝිකමනස්ස යුත්තපත්තකාලො, සමයො නාම තස්සෙව පච්චයසාමග්ගී, අත්ථතො පනෙස තජ්ජං සරීරබලඤ්ඤෙව තජ්ජච්චයපරිස්සයාභාවො ච. උපාදානං නාම ඤාණෙන තෙසං ගහණං සල්ලක්ඛණන්ති ආහ “පඤ්ඤායා”තිආදි. “ස්වෙ ගමනකාලො භවිස්සති”ති ඉමිනා කාලං, “කායෙ”තිආදිනා සමයඤ්ඤෙව සරුපතො දස්සෙති. ඵරිස්සතිති ඵරණවසෙන යස්සති.

448. චෙතිරට්ඨෙති චෙතිරට්ඨෙයි. ය-කාරෙන හි පදං වඨිසෙත්වා එවං වුත්තං. “චෙතිරට්ඨිතො අඤ්ඤං විසුංයෙවෙකං රට්ඨි”න්තිපි වදන්ති. “යස්මා මරණං නාම තාදිසානං දසබ්බානං රොගවසෙනෙව භොති, තස්මා යෙන රොගෙන තං ජාතං, තස්ස සරුපපුච්ඡා, කාරණපුච්ඡා,

මරණහෙතුකවිත්තසන්තාපප්පච්ඡා, තස්ස ච සන්තාපස්ස සබ්බලොකසාධාරණතා, තථා මරණස්ස ච අප්පට්ඨකරණතා”ති එවමාදිනා මරණපට්ඨස්සඤ්ඤාත්තං සම්මොදනීයං කථං කථෙසීති දස්සෙතුං “භො ආනන්දා”තිආදි චුත්තං. “කො නාමා”තිආදිනා හි රොගං ප්‍රච්ඡති, “කිං භගවා පරිභුඤ්ඡී”ති ඉමිනා කාරණං, “අපිවා”තිආදිනා විත්තසන්තාපං, “සත්ථා නාමා”තිආදිනා තස්ස සබ්බලොකසාධාරණතං, “එකා දානී”තිආදිනා මරණස්ස අප්පට්ඨකරණතං දස්සෙතීති දට්ඨබ්බං. මහාජාතීති මහාභානි. යත්‍රාති යෙන කාරණෙන පරිනිබ්බුතො, තෙන කො දානි අඤ්ඤො මරණා මුච්චිස්සතීතිආදිනා යොජෙතබ්බං. ඉදානීති ච අත්තනො මනසිකාරං පති වොහාරමත්තෙන චුත්තං. ලජ්ජිස්සතීති ලජ්ජා විය භවිස්සති, විජ්ජිස්සතීති අත්ථො. ජිතහෙසජ්ජානුරූපං ආහාරභොජනං පොරාණාවිණිණන්ති ආහ “ජිත...පෙ.... දත්වා”ති.

හුත්වාති පාඨසෙසො සන්තිකාවචරභාවස්ස විසෙසනතො. මාරො පාපිමා විය න රන්ධගවෙසී, උත්තරමාණවො විය ච න වීමංසනාධිජ්ජායො, අපි තු බලු උපට්ඨාකො හුත්වා සන්තිකාවචරොති හි විසෙසෙති. න රන්ධගවෙසීති න ඡිද්දගවෙසී. යෙසු ධම්මෙසුති විමොක්ඛුපායෙසු නියානිකධම්මෙසු. ධරන්තීති අධුනා තිට්ඨන්ති, පවත්තන්තීති අත්ථො.

449. අත්ථනො පයුත්තතාය සද්දපයොගස්ස සද්දපඛන්ධලක්ඛණානි තීණි පිටකානි තදත්ථභූතෙහි සීලාදීහි තීහි ධම්මක්ඛන්ධෙහි සඬගය්හන්තීති චුත්තං. “තීණි පිටකානි තීහි ඛන්ධෙහි සඬගහෙත්වා”ති. සඬබ්බිත්තෙන කථිතන්ති “තිණිණං බො මාණව ඛන්ධාන”න්ති එවං ගණනතො, සාමඤ්ඤතො ච සඬබ්බෙපෙනෙව කථිතං. “කතමෙසං තිණිණං”න්ති අයං අදිට්ඨජොතනාප්පච්ඡායෙව, න කථෙතුකමානාප්පච්ඡා. මාණවස්සෙව හි අයං ප්‍රච්ඡා, න ථෙරස්සාති ආහ “මාණවො”තිආදි. අඤ්ඤත්ථ පන ඊදිසෙසු යානෙසු කථෙතුකමානාප්පච්ඡායෙව දිස්සති, න අදිට්ඨජොතනාප්පච්ඡා. ඉධ පන අට්ඨකථායං එවං චුත්තං, තදෙන අට්ඨකථාපමාණතො පච්චෙතබ්බං. තදා පවත්තමානඤ්ඤි පච්චක්ඛං කත්වා අට්ඨකථමිපි සඬගහමාරොපිංසු. කථෙතුකමානාප්පච්ඡාභාවෙ පනස්ස ථෙරස්සෙව වචනතා සියා.

සීලක්ඛන්ධවග්ග

450-453. සීලක්ඛන්ධස්සාති එත්ථ පදත්ථවිපල්ලාසකාරී ඉතිසද්දො ලුත්තො, අත්ථනිද්දෙසො විය සද්දනිද්දෙසො වා, යථාරුතො ච ඉතිසද්දො ආදායත්ථො, පකාරත්ථො වා, තෙන “අරියස්ස සමාධික්ඛන්ධස්ස...පෙ.... පතිට්ඨපෙසී”ති අයං පාඨො ගහිතොති දට්ඨබ්බං. තෙන චුත්තං “තෙසු දස්සිතෙසු”ති, තෙසු තිසු ඛන්ධෙසු උද්දෙසවසෙන දස්සිතෙසුති අත්ථො. භගවතා චුත්තනෙයෙනෙවාති සාමඤ්ඤඵලාදීසු (දී. නි. 1.194) දෙසිතනෙයෙනෙව, තෙන ඉමස්ස සුත්තස්ස බුද්ධභාසිතභාවං දස්සෙතීති වෙදිතබ්බං. සාසනෙ න සීලමෙව සාරොති අරියමග්ගසාරෙ භගවතො

සාසනෙ යථාදස්සිතං සීලං සාරො එව න භොති සාරවතො මහතො රුක්ඛස්ස පපටිකට්ඨානිකත්තා. අට්ඨානපයුත්තො හි එවසද්දො යථායානෙ න යොජෙතඛිබ්බො. යජ්ජෙවං කස්මා තම්ඨ ගහිතන්ති ආහ “කෙවල”න්තිආදි. කුමානාදිඋත්තරිමනුස්සධම්මෙ අධිගන්තුකාමස්ස අධිට්ඨානමත්තං තත්ථ අප්පතිට්ඨිතස්ස තෙසමසම්භවතො. චුත්තඤ්ඞි “සීලෙ පතිට්ඨාය නරො සපඤ්ඤො”තිආදි (සං. නි. 1.23, 192; පෙටකො. 22) අථ වා සාසනෙ න සීලමෙව සාරොති කාමඤ්ඤෙත්ථ සාසනෙ මග්ගඵලසීලසඬ්ඛාතං ලොකුත්තරසීලම්පි සාරමෙව, තථාපි න සීලක්ඛන්ධො එව සාරො භොති, අථ ඛො සමාධික්ඛන්ධොපි පඤ්ඤාක්ඛන්ධොපි සාරො එවාති එවම්පෙත්ථ යථාපයුත්තෙන එවසද්දෙන අත්ථො වෙදිතඛිබ්බො, පුරිමොයෙව පනත්ථො යුත්තතරො. තථා හි චුත්තං “ඉතො උත්තරි”තිආදි. අඤ්ඤම්පි කත්තඛිබ්බන්ති සෙසඛන්ධද්වයං.

සමාධික්ඛන්ධවණ්ණනා

454. කස්මා පනෙත්ථ ථෙරො සමාධික්ඛන්ධං පුට්ඨොපි ඉන්ද්‍රියසංවරාදිකෙ විස්සජ්ජෙසි, නනු එවං සන්තෙ අඤ්ඤං පුට්ඨො අඤ්ඤං බියාකරොත්තො අම්බං පුට්ඨො ලබුජං බියාකරොත්තො විය භොතීති ඊදිසී වොදනා ඉධ අනොකාසාති දස්සෙත්තො “කථංඤ්ච...පෙ.... ආරභී”ති ආහ, තෙනෙත්ථ ඉන්ද්‍රියසංවරාදයොපි සමාධිඋපකාරකතං උපාදාය සමාධික්ඛන්ධපක්ඛිකභාවෙන උද්දිට්ඨාති දස්සෙති. යෙ තෙ ඉන්ද්‍රියසංවරාදයොති සම්බන්ධො. රූපාවචරවතුත්ථජ්ඣානදෙසනානන්තරං අභිඤ්ඤාදෙසනාය අවසරොති කත්වා රූපජ්ඣානානෙව ආගතාති, න අරූපජ්ඣානාති. රූපාවචරවතුත්ථජ්ඣානපාදිකා හි සපරිභණ්ඩා ඡපි අභිඤ්ඤායො. යස්මා පන ලොකියාභිඤ්ඤායො ඉජ්ඣමානා අට්ඨසු සමාපත්තීසු චුද්දසවිධෙන චිත්තපරිදමනෙන විනා න ඉජ්ඣන්ති, තස්මා අභිඤ්ඤාසු දෙසියමානාසු අරූපජ්ඣානානිපි දෙසිතානෙව භොන්ති නානන්තරිකභාවතො. තෙනාහ “ආනෙත්වා පන දීපෙතඛිබ්බානී”ති, චුත්තනයෙන දෙසිතානෙව කත්වා සංවණ්ණකෙහි පකාසෙතඛිබ්බානීති අත්ථො. අට්ඨකථායං පන “චතුත්ථජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරතී”ති ඉමිනාව අරූපජ්ඣානම්පි සඬිගහිතන්ති දස්සෙතුං “චතුත්ථජ්ඣානෙන භී”තිආදි චුත්තං. චතුත්ථජ්ඣානමෙව හි රූපවිරාගභාවනාවසෙන පවත්තං “අරූපජ්ඣාන”න්ති වුවිති.

471-480. න චිත්තෙකග්ගතාමත්තකෙනෙවාති එත්ථ භෙට්ඨා චුත්තනායානුසාරෙන යානායානපයුත්තස්ස එවසද්දස්සානුරූපමත්ථො වෙදිතඛිබ්බො. ලොකියසමාධික්ඛන්ධස්ස පන අධිජ්ජෙතත්තා “න චිත්තෙකග්ගතා...පෙ.... අත්ථී”ති චුත්තං. අරියො සමාධික්ඛන්ධොති එත්ථ හි අරියසද්දො සුද්ධමත්තපරියායොව, න ලොකුත්තරපරියායො. යථා වෙත්ථ, තථා අරියො සීලක්ඛන්ධොති එත්ථාපි. ඉතොති පඤ්ඤාක්ඛන්ධතො, සො ච උක්කට්ඨතො අරහත්තඵලපරියාපත්තො

එවානි ආහ “අරහත්තපරියොසාන”න්තිආදි. ලොකියාහිඤ්ඤාපටිසම්භිදාහි විනාපි හි අරහත්තෙ අධිගතෙ “නත්ථෙව උත්තරිකරණිය”න්ති සක්කා වත්තුං යදත්ථං භගවති බ්‍රහ්මවරියං වුස්සති, තස්ස සිද්ධත්තා. ඉධ පන ලොකියාහිඤ්ඤායොපි ආගතායෙව. සෙසමෙත්ථ සුවිඤ්ඤෙයාං.

ඉති සුමඨිගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය
පරමසුබ්බමගම්භිරදුරනුබොධත්ථපරිදීපනාය
සුවිමලවිපුලපඤ්ඤාචෙයාත්තියජනනාය සාධුවිලාසිනියා නාම
ලීනත්ථපකාසනියා සුභසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථපකාසනා.

සුභසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. කෙවට්ටසුත්තවග්ගේ ණනා

කෙවට්ටගහපතිපුත්තවග්ගේ ණනා

481. එවං සුභසුත්තං සංවණ්ණෙත්වා ඉදානි කෙවට්ටසුත්තං සංවණ්ණෙත්තො යථානුපුබ්බං සංවණ්ණන්තොකාසස්ස පත්තභාවං විභාවෙත්තුං, සුභසුත්තස්සානන්තරං සඬ්භිතස්ස සුත්තස්ස කෙවට්ටසුත්තභාවං වා පකාසෙත්තුං “එවං මෙ සුතං...පෙ.... නාලුන්දායන්ති කෙවට්ටසුත්ත”න්ති ආහ. පාචාරිකස්සාති එවංනාමකස්ස සෙට්ඨිනො. අම්බවනෙති අම්බරුක්ඛබ්බලෙ උපවනෙ. තං කිර සො සෙට්ඨි හගවතො අනුච්ඡවිකං ගන්ධකුට්ඨං, භික්ඛුසඬ්ඝස්ස ච රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානකුට්ඨමණ්ඩපාදීනි සම්පාදෙත්වා පාකාරපරික්ඛිත්තං ද්වාරකොට්ඨකසම්පන්නං කත්වා බුද්ධජ්වලස්ස සඬ්ඝස්ස නියායාතෙසි, පුරිමවොභාරොන පනෙස විභාරො “පාචාරිකම්බවන”න්ත්වෙව වුවවති. “කෙවට්ටො” තිදං නාමමත්තං. “කෙවට්ටෙහි සංරක්ඛිතත්තා, තෙසං වා සන්නිකෙ සම්බුද්ධත්තා”ති කෙවි. ගහපතිපුත්තස්සාති එත්ථ කාමඤ්චෙස තදා ගහපතිට්ඨානෙ ඨිතො, පිතු පනස්ස අවිරකාලකතතාය පුරිමසමඤ්ඤාය “ගහපතිපුත්තො”ත්වෙව වොහරීයති. තෙනාහ “ගහපතිමහාසාලො”ති, මහාවිභවතාය මහාසාරො ගහපතීති අත්ථො, ර-කාරස්ස පන ල-කාරං කත්වා “මහාසාලො”ති වුත්තං යථා “පලිබුද්ධො”ති (වුළුති. 15; මි. ප. 6.3.7; ඡා. අට්ඨ. 2.3.102) සද්ධො පසන්තොති පොථුජ්ජනිකසද්ධාවසෙන රතනත්තයසද්ධාය සමන්තාගතො, තතොයෙව රතනත්තයජ්ජසන්තො. කම්මකම්මඵලසද්ධාය වා සද්ධො, රතනත්තයජ්ජසාදබ්බලතාය පසන්තො. සද්ධාධිකත්තායෙවාති තථාචිත්තාය හෙතුච්චනං, සද්ධාධිකො හි උම්මාදජ්ජසන්තො විය හොති.

සම්ඤ්ඤාති සම්මදෙව ඉද්ධා, විභවසම්පත්තියා වෙපුල්ලජ්ජත්තා සම්පුණ්ණා, ආකිණ්ණා බ්බු මනුස්සා එත්ථාති අත්ථං සන්ධාය “අංසකුට්ඨො”තිආදි වුත්තං. “එහි ත්වං භික්ඛු අන්වද්ධමාසං, අනුමාසං, අනුසංවච්ඡරං වා මනුස්සානං පසාදාය ඉද්ධිපාටිභාරියං කරොහී”ති එකස්ස භික්ඛුනො ආණාපනමෙව සමාදිසනං, තං පන තස්මිං යානෙ යපනං නාමාති ආහ “යානන්තරෙ යපෙතු”ති. උත්තරිමනුස්සානන්ති පකතිමනුස්සෙහි උත්තරිතරානං උත්තමපුරිසානං බුද්ධාදීනං ඤායිනං, අරියානඤ්ච. ධම්මකොති අධිගමධම්මකො, ඤානාභිඤ්ඤාමග්ගඵලධම්මකොති අත්ථො, නිද්ධාරණෙ වෙතං නිස්සක්කවචනං. තතො හි ඉද්ධිපාටිභාරියං නිද්ධාරෙති. එවං උත්තරිසද්දං මනුස්සසද්දෙන එකපදං කත්වා ඉදානි පාටිභාරියසද්දෙන සම්බජ්ඣිතබ්බං විසුමෙව පදං කරොන්තො “දසකුසලසඬ්ඛාතතො වා”තිආදිමාහ. මනුස්සධම්මකොති පකතිමනුස්සධම්මකො. පජ්ජලිතපදීපොති පජ්ජලන්තපදීපො. තෙලස්සෙහන්ති තෙලසෙවනං. රාජගහසෙට්ඨිවත්ථුස්මිත්ති රාජගහසෙට්ඨිනො වන්දනපත්තදානවත්ථුමිහි (වුළුව. 252). සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙසීති “න භික්ඛවෙ ගිහීනං උත්තරිමනුස්සධම්මං ඉද්ධිපාටිභාරියං දස්සෙතබ්බං. යො දස්සෙය්‍ය, ආපත්ති

දුක්කටස්සා”ති (වුළුව. 252) විකුබ්බනිද්ධිපටික්ඛෙපකං ඉදං සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙසි.

482. ගුණසම්පත්තීතො අවාචනං සන්ධාය එතං චුත්තන්ති දස්සෙති “න ගුණවිනාසනෙනා”ති ඉමිනා. තෙනාහ “සීලභෙද”න්තිආදි. විසභන්තො නාම නත්ථීති නිවාරිතට්ඨානෙ උස්සභන්තො නාම නත්ථී. එවම්පි ඉමිනා කාරණන්තරෙණායං උස්සභන්තොති දස්සෙතුං “අයං පනා”තිආදි චුත්තං. යස්මා විස්සාසිකො, තස්මා විස්සාසං වඩ්ඪෙත්වාති යොජනා. වඩ්ඪෙත්වාති ච බුභෙත්වා, විභූතං පාකටං කත්වාති අත්ථො.

ඉද්ධිපාටිභාරියවණ්ණනා

483-4. ආදීනවන්ති දොසං. කථං තෙන කතා, කත්ථ වා උප්පන්නාති ආහ “තත්ථ කිරා”තිආදි. එකෙනාති ගන්ධාරෙන නාම ඉසිනාව. එවඤ්ඤි පුබ්බෙනාපරං සංසන්දනීති. ගන්ධාරී නාමෙසා විජ්ජා වුළුගන්ධාරී, මහාගන්ධාරීති දුට්ඨා හොති. තත්ථ වුළුගන්ධාරී නාම නිවස්සතො ඔරං මතසත්තානං උපපන්නට්ඨානජානනා විජ්ජා. වඩ්ඪිසවත්ථු (සං. නි. අට්ඨ. 1.1.220; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.212) චෙත්ථ සාධකං. මහාගන්ධාරී නාම තස්ස චෙව ජානනා, තදුත්තරී ච ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණකම්මස්ස සාධකා විජ්ජා. යෙභුයොන හෙසා ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණකීව්චං සාධෙති. තස්සා කිර විජ්ජාය සාධකො පුග්ගලො තාදිසෙ දෙසෙ, කාලෙ ච මන්තං පරිජජ්ජෙත්වා බහුධාපි අත්තානං දස්සෙති, හත්ථිආදීනිපි දස්සෙති, අදස්සනීයොපි හොති, අග්ගිථම්හම්පි කරොති, ජලථම්හම්පි කරොති, ආකාසෙපි අත්තානං දස්සෙති, සබ්බං ඉන්ද්‍රජාලසදිසං දට්ඨබ්බං. අට්ටොති දුක්ඛිතො බාධිතො. තෙනාහ “පිළිතො”ති.

ආදෙසනාපාටිභාරියවණ්ණනා

485. කාමං “චෙතසික”න්ති ඉදං යෙ චෙතසි නියුත්තා චිත්තෙන සම්පයුත්තා, තෙසං සාධාරණවචනං, සාධාරණෙ පන ගහිතෙ චිත්තවිසෙසො දස්සිතො නාම හොති. සාමඤ්ඤාපොතනා ච විසෙසෙ අවතිට්ඨති, තස්මා චෙතසිකපදස්ස යථාධිප්පෙතමත්ථං දස්සෙන්නො “සොමනස්සදොමනස්සං අධිප්පෙත”න්ති ආහ. සොමනස්සග්ගහණෙන චෙත්ථ තදෙකට්ඨා රාගාදයො, සද්ධාදයො ච ධම්මා දස්සිතා හොන්ති, දොමනස්සග්ගහණෙන දොසාදයො. විතක්කවිචාරා පන සරූපෙනෙව දස්සිතා. පි-සද්දස්ස චත්තබ්බසම්පිණ්ඩනත්ථො සුච්ඤ්ඤෙය්‍යාති ආහ “එවං තව මනො”ති, ඉමිනා පකාරෙන තව මනො පවත්තොති අත්ථො. කෙන පකාරෙනාති චුත්තං “සොමනස්සිතො වා”තිආදි. “එවම්පි තෙ මනො”ති ඉදං සොමනස්සිතතාදිමත්තදස්සනං, න පන යෙන සොමනස්සිතො වා දොමනස්සිතො වා, තං දස්සනන්ති තං චිත්තං දස්සෙතුං පාළියං “ඉතිපි තෙ චිත්ත”න්ති චුත්තං. ඉතිසද්දො චෙත්ථ නිදස්සනත්ථො “අත්ථීති බො කච්චාන අයමෙකො අන්තො”තිආදීසු (සං. නි. 2.15; 3.90) විය. තෙනාහ

“ඉදඤ්චිදඤ්ච අත්ථ”න්ති. පි-සද්දො ඉධාපි චුත්තසම්පිණ්ඩනත්ථො. පරස්ස චිත්තං මනති ජානාති එතායාති චිත්තාමණි න-කාරස්ස ණ-කාරං කත්වා, සා එව පුබ්බපදමන්තරෙන මණිකා. චිත්තා නාම න චිත්තෙන චිතා භවතීති ආභ “පරෙසං චිත්තං ජානාති”ති. “තස්සා කිර විජ්ජාය සාධකො පුග්ගලො තාදිසෙ දෙසෙ, කාලෙ ච මන්තං පරිජජිත්වා යස්ස චිත්තං ජානිතුකාමො, තස්ස දිට්ඨසුතාදිවිසෙසසඤ්ජානනමුඛෙන චිත්තාවාරං අනුමිනන්තො කථෙති”ති කෙවි. “වාචං නිව්ඡරාපෙත්වා තත්ථ අක්ඛරසල්ලක්ඛණවසෙන කථෙති”ති අපරෙ. සා පන විජ්ජා පදකුසලජාතකෙන (ජා. 1.9.49 ආදයො) දීපෙනබ්බා.

අනුසාසනීපාටිභාරියවණ්ණනා

486. පවත්තෙන්තාති පවත්තනකා හුත්වා, පවත්තනවසෙන විතක්කෙථාති චුත්තං හොති. එවන්ති හි යථානුසිට්ඨාය අනුසාසනීයා විධිවසෙන, පටිසෙධවසෙන ච පවත්තිආකාරපරාමසනං, සා ච අනුසාසනී සම්මාවිතක්කානං, මිච්ඡාවිතක්කානඤ්ච පවත්තිආකාරදස්සනවසෙන තත්ථ ආනිසංසස්ස, ආදීනවස්ස ච විභාවනත්ථං පවත්තති. අනිච්චසඤ්ඤමෙව, න නිච්චසඤ්ඤං. පටියොගීනිවත්තනත්ථඤ්චි එව-කාරග්ගහණං. ඉධාපි එවං-සද්දස්ස අත්ථො, පයොජනඤ්ච චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. ඉදං-ගහණෙපි එසෙව නයො. පඤ්චකාමගුණිකරාගන්ති නිදස්සනමත්තං තදඤ්ඤරාගස්ස වෙව දොසාදීනඤ්ච පහානස්ස ඉච්ඡිතත්තා, තප්පහානස්ස ච තදඤ්ඤරාගාදිබෙපනස්ස උපායභාවතො දුට්ඨලොභිතවිමොචනස්ස පුබ්බදුට්ඨමංසබෙපනුපායතා විය. ලොකුත්තරධම්මමෙව්න ආවධාරණං පටිපක්ඛභාවතො සාවජ්ජධම්මනිවත්තනපරං දට්ඨබ්බං තස්සාධිගමුපායානිසංසභූතානං තදඤ්ඤෙසං අනවජ්ජධම්මානං නානන්තරිකභාවතො. ඉද්ධිවිධං ඉද්ධිපාටිභාරියන්ති දස්සෙති ඉද්ධියෙව පාටිභාරියන්ති කත්වා. සෙසපද්ද්වයෙපි එසෙව නයො.

පාටිභාරියපදස්ස පන වචනත්ථං (උදා. අට්ඨ. පඨමබොධිසුත්තවණ්ණනා; ඉතිවු. අට්ඨ. නිදානවණ්ණනා) “පටිපක්ඛරණතො, රාගාදිකිලෙසාපනයනතො පාටිභාරිය”න්ති වදන්ති, භගවතො පන පටිපක්ඛා රාගාදයො න සන්ති යෙ හරිතබ්බා. පුටුජ්ජනානම්පි විගතූපක්කිලෙසෙ අට්ඨභිගගුණසමන්තාගතෙ චිත්තෙ හතපටිපක්ඛෙ ඉද්ධිවිධං පවත්තති, තස්මා තත්ථ පවත්තවොහාරෙන ච න සක්කා ඉධ “පාටිභාරිය”න්ති වත්තුං. සචෙ පන මහාකාරුණිකස්ස භගවතො වෙනෙයාගතා ච කිලෙසා පටිපක්ඛා, තෙසං හරණතො “පාටිභාරිය”න්ති චුත්තං, එවං සති යුත්තමෙතං. අථ වා භගවතො වෙව සාසනස්ස ච පටිපක්ඛා තිත්ථියා, තෙසං හරණතො පාටිභාරියං. තෙ හි දිට්ඨිහරණවසෙන, දිට්ඨිජ්ජකාසනෙ අසමත්ථභාවෙන ච ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීහි හරිතා අපනිතා හොන්තිති. “පටි”ති වා අයං සද්දො “පච්ඡා”ති එතස්ස අත්ථං බොධෙති “තස්මිං පටිපට්ඨිමිහි, අඤ්ඤො ආගඤ්ඡි බ්‍රාහ්මණො”ති (සු. නි.

985; වූලනි. 4) පාරායනසුත්තපදෙ විය, තස්මා සමාහිතෙ චිත්තෙ විගතූපක්කිලෙසෙ ච කතකිච්චෙන පච්ඡා හරිතබ්බං පචත්තෙතබ්බන්ති පටිභාරියං, අත්තනො වා උපක්කිලෙසෙසු චතුත්ථජ්ඣානමග්ගෙහි හරිතෙසු පච්ඡා හරණං පටිභාරියං, ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනියො ච විගතූපක්කිලෙසෙන කතකිච්චෙන ච සත්තභිතත්ථං සුත පචත්තෙතබ්බා, හරිතෙසු ච අත්තනො උපක්කිලෙසෙසු පරසත්තානං උපක්කිලෙසහරණානි භොන්තිති පටිභාරියානි නාම භවන්ති, පටිභාරියමෙව පාටිභාරියං. පටිභාරියෙ වා ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනිසමුදායෙ භවං ඵකෙකං “පාටිභාරිය”න්ති වූච්චති. පටිභාරියං වා චතුත්ථජ්ඣානං, මග්ගො ච පටිපක්ඛහරණතො, තත්ථ ජාතං, තස්මිං වා නිමිත්තභූතෙ, තතො වා ආගතන්ති පාටිභාරියං, ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීහි වා පරසත්තානෙ පසාදාදීනං පටිපක්ඛස්ස කිලෙසස්ස හරණතො චුත්තනයෙන පාටිභාරියං. සතතං ධම්මදෙසනානි සබ්බකාලං දෙසෙතබ්බධම්මදෙසනා.

ඉද්ධිපාටිභාරියෙනානි සහාදියොගෙ කරණවචනං, තෙන සද්ධිං ආචිණ්ණන්ති අත්ථො. ඉතරත්ථාපි ඵස නයො. ධම්මසෙනාපතිස්ස ආචිණ්ණන්ති යොජෙතබ්බං. තමත්ථං බන්ධකචත්ථුනා සාධෙත්තො “දෙවදත්තෙ”තිආදිමාහ. ගයාසීසෙති ගයාගාමස්ස අවිදුරෙ ගයාසීසනාමකො හත්ථිකුම්භසදියො පිට්ඨිපාසාණො අත්ථි, යත්ථ භික්ඛුසහස්සස්සපි ඔකාසො භොති, තස්මිං පිට්ඨිපාසාණො. “චිත්තාචාරං ඤාත්වා”ති ඉමිනා ආදෙසනාපාටිභාරියං දස්සෙති, “ධම්මං දෙසෙසී”ති ඉමිනා අනුසාසනීපාටිභාරියං, “විකුබ්බනං දස්සෙත්වා”ති ඉමිනා ඉද්ධිපාටිභාරියං. මහානාගාති මහාබිණාසවා අරහන්තො. “නාගො”ති හි අරහතො අධිවචනං නත්ථි ආගු පාපමෙතස්සාති කත්වා. යථාහ සභියසුත්තෙ –

“ආගුං න කරොති කිඤ්චි ලොකෙ,
සබ්බසංයොගෙ විසජ්ජ බන්ධනානි;
සබ්බත්ථ න සජ්ජති විමුත්තො,
නාගො තාදි පචුච්චතෙ තථත්තා”ති. (සු. නි. 527; මහානි. 80; වූලනි. 27, 139);

අට්ඨකථායං පනෙත්ථ “ධම්මසෙනාපතිස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා පඤ්චසතා භික්ඛු සොතාපත්තිථලෙ පතිට්ඨහිංසු. මහාමොග්ගල්ලානස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා අරහත්තථලෙ”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.486) චුත්තං. සඬ්ඝෙදකක්ඛන්ධකපාළියං පන “අථ බො තෙසං භික්ඛූනං ආයස්මතා සාරිපුත්තෙන ආදෙසනාපාටිභාරියානුසාසනියා, ආයස්මතා ච මහාමොග්ගල්ලානෙන ඉද්ධිපාටිභාරියානුසාසනියා ඔවදියමානානං අනුසාසියමානානං විරජං විතමලං ධම්මවක්ඛුං උදපාදි ‘යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං, සබ්බං තං නිරොධධම්ම’න්ති” (වූලව. 345) උභින්නම්පි ථෙරානං ධම්මදෙසනාය තෙසං ධම්මවක්ඛුපටිලාභොව දස්සිතො, තයිදං විසදිසවචනං දිසභාණකානං, බන්ධකභාණකානඤ්ච මතිභෙදෙනානි

දට්ඨබ්බං. සඬගාහකභාසිතා හි අයං පාළි, අට්ඨකථා ච තෙහෙව සඬගහමාරොපිතා, අපිච පාළියං උපරිමග්ගඵලමිපි සඬගහෙත්වා “ධම්මවක්ඛුං උදපාදි”ති වුත්තං යථා තං බ්‍රහ්මායුසුත්තෙ, (ම. නි. 2.343) වුළුරාහුලොවාදසුත්තෙ (ම. නි. 3.416) වාති වෙදිතබ්බං.

“අනුසාසනීපාටිභාරියං පන බුද්ධානං සත්තං ධම්මදෙසනා”ති සාතිසයනාය වුත්තං. සඋපාරම්භානි යථාවුත්තෙන පතිරුපකෙන උපාරම්භිතබ්බතො. සදොසානි පරාරොපිතදොසසමුච්ඡින්නස්ස අනුපායභාවතො. සදොසත්තා ඵච අද්ධානං න තිට්ඨන්ති විරකාලට්ඨායීනි න භොන්ති. අද්ධානං අතිට්ඨනතො න නියාන්තීති ඵලෙන හෙතුතො අනුමානං. අනියානිකතාය හි තානි අනද්ධනියානි. අනුසාසනීපාටිභාරියං අනුපාරම්භං විසුද්ධිප්පභවතො, විසුද්ධිනිස්සයතො ච. තතොයෙව නිද්දොසං. න හි තත්ථ පුබ්බාපරවිරොධාදිදොසසම්භවො අත්ථි. නිද්දොසත්තා ඵච අද්ධානං තිට්ඨති පරප්පවාදවාතෙහි, කිලෙසවාතෙහි ච අනුපහන්තබ්බතො. අද්ධානං තිට්ඨනතො නියාන්තීති ඉධාපි ඵලෙන හෙතුතො අනුමානං. නියානිකතාය හි තං අද්ධනියං. තස්මාති යථාවුත්තකාරණතො, තෙන ච උපාරම්භාදිං, අනුපාරම්භාදිඤ්ඤාති උභයං යථාක්කමං උභයත්ථ ගාරය්හපාසංසභාවානං හෙතුභාවෙන පච්චාමසති.

භූතනිරොධෙසකවත්ථුවණ්ණනා

487. අනියානිකභාවදස්සනත්ථන්ති යස්මා මහාභූතපරියෙසකො භික්ඛු පුරිමෙසු ද්විසු පාටිභාරියෙසු වසිප්පත්තො සුකුසලොපි සමානො මහාභූතානං අපරියෙසනිරොධසඬබාතං නිබ්බානං නාවබුජ්ඣ්ඣි, තස්මා තදුභයානි නියානාවහන්තාභාවතො අනියානිකානීති තෙසං අනියානිකභාවදස්සනත්ථං. නියානිකභාවදස්සනත්ථන්ති අනුසාසනීපාටිභාරියං තක්කරස්ස ඵකන්තතො නියානාවහන්ති තස්සෙව නියානිකභාවදස්සනත්ථං.

ඵචං ඵතිස්සා දෙසනාය මුඛ්‍යපයොජනං දස්සෙත්වා ඉදානි අනුසඬගිකපයොජනං දස්සෙතුං “අපිචා”තිආදි ආරද්ධං. නියානමෙව හි ඵතිස්සා දෙසනාය මුඛ්‍යපයොජනං තස්ස තදත්ථභාවතො. බුද්ධානං පන මහන්තභාවො අනුසඬගිකපයොජනං අත්ථාපත්තියාව ගන්තබ්බතො. කිදිසො නාමෙස භික්ඛුති ආහ “යො මහාභූතෙ”තිආදි. පරියෙසන්තොති අපරියෙසං නිරුජ්ඣනවසෙන මහාභූතෙ ගවෙසන්තො, තෙසං අනවසෙසනිරොධං විමංසන්තොති වුත්තං භොති. විචරිත්වාති ධම්මතාය වොදියමානො පරිවරිත්වා. ධම්මතාසිද්ධං කිරෙතං, යදිදං තස්ස භික්ඛුතො තථා විචරණං යථා අභිජානියං මහාපට්ඨිකම්පාදි. විස්සජ්ජොකාසන්ති විස්සජ්ජට්ඨානං, “විස්සජ්ජකර”න්තිපි පාඨො, විස්සජ්ජකන්ති අත්ථො. තස්මාති බුද්ධමෙව පුච්ඡිත්වා නික්කඬ්ඛන්තා, තස්සෙව විස්සජ්ජිතුං සමත්ථතායාති වුත්තං භොති. මහන්තභාවප්පකාසනත්ථන්ති සදෙවකෙ

ලොකෙ අනඤ්ඤසාධාරණස්ස බුද්ධානං මහත්තභාවස්ස මහානුභාවතාය දීපනත්ථං. ඉදඤ්ච කාරණන්ති “සබ්බෙසම්පි බුද්ධානං සාසනෙ ඵදිසො ඵකො භික්ඛු තදානුභාවප්පකාසකො හොති” ති ඉමම්පි කාරණං.

කත්ථාති නිමිත්තෙ භූමිමං, කස්මිං යානෙ කාරණභූතෙති අත්ථං දස්සෙතුං “කිං ආගම්මා” ති වුත්තං, කිං ආරම්මණං පච්චයභූතං අධිගන්ත්වා අධිගමනහෙතුති අත්ථො. තෙනාහ “කිං පත්තස්සා” ති. කිමාරම්මණං පත්තස්ස පුග්ගලස්ස නිරුජ්ඣන්තීති සම්බන්ධො, හෙතුගබ්භවිසෙසනමෙතං. තෙති මහාභූතා. අප්පවත්තිවසෙනාති පුන අනුප්පජ්ජනවසෙන. සබ්බාකාරොත්තාති

වචනත්ථලක්ඛණරසපච්චුපට්ඨානපදට්ඨාන-

සමුට්ඨානකලාපවුණ්ණනානත්තෙකත්තවිනිබ්බොගා- විනිබ්බොගසභාග- විසභාගඅජ්ඣන්තිකබාහිරසඬගහපච්චයසමන්තාභාරපච්චයවිභාගාකාරතො, සසම්භාරසඬබ්බෙපසසම්භාරවිහත්තිසලක්ඛණසඬබ්බෙපසලක්ඛණවිහත්තිආ කාරතො වාති සබ්බෙන ආකාරෙන.

488. දිබ්බන්ති ඵත්ථ පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමඬගිභූතා හුත්වා විවරන්ති, කීළන්ති, ජොතෙන්ති වාති දෙවා, දෙවලොකා. තෙ යන්ති උපගච්ඡන්ති ඵතෙනාති දෙවයානියො යථා “නියානිකා” ති (ධ. ස. දුකමානිකා 97) ඵත්ථ අනියසද්දො කත්ථත්ථෙ, තථා ඉධ කරණත්ථෙති දට්ඨබ්බං. තථා හි වුත්තං “තෙන හෙසා” තිආදි. වසං වත්තෙන්තොති ඵත්ථ වසවත්තනං නාම යථිච්ඡිතට්ඨානගමනං. තන්ති ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණං. වත්තාරො මහාරාජානො ඵතෙසං ඉස්සරාති වාතුමහාරාජිකා. කස්මා පනෙස සම්පෙ යීතං සදෙවකලොකපජ්ජොතං භගවන්තං අපුච්ඡිත්වා දුරෙ දෙවෙ උපසඬකමීති වොදනමපනෙති “සම්පෙ යීත” තිආදිනා. “යෙ දෙවා මග්ගඵලලාභිනො, තෙපි තමත්ථං ඵකදෙසෙන ජානෙය්‍යං, බුද්ධවිසයො පනායං පඤ්ඤො පුච්ඡිතො” ති වින්තෙන්වා “න ජානාමා” ති ආහංසු. තෙනාහ “බුද්ධවිසයෙ” තිආදි. න ලබ්භාති න සක්කා, අප්පකොත්ථරණං නාමෙත්ථ පුච්ඡාය නිබ්බාධනන්ති වුත්තං “පුනප්පුනං පුච්ඡති” ති. “හත්ථතො මොචෙස්සාමා” ති වොහාරවසෙන වුත්තං, හන්ද නං දුරමපනෙස්සාමාති වුත්තං හොති. අභික්කන්තතරාති ඵත්ථ අභිසද්දො අතිසද්දත්ථොති ආහ “අතික්කන්තතරා” ති, රූපසම්පත්තියා වෙච පඤ්ඤාපටිභානාදිගුණෙහි ච අම්භෙ අභිභූයා පරෙසං කාමනීයතරාති අත්ථො. පණීතතරාති උලාරතරා. තෙන වුත්තං “උත්තමතරා” ති.

491-493. සහස්සක්ඛො පන සක්කො අභිසමෙතාථි ආගතඵලො විඤ්ඤාතසාසනො, සො කස්මා තං භික්ඛුං උපායෙන නියොයාජෙසීති අනුයොගමපනෙති “අයං පන විසෙසො” තිආදිනා.

බජ්ජොපනකන්ති රත්තිං ජලන්තං බුද්දකකිම්. ධමන්තො වියාති මුඛවාතං දෙන්තො විය. අත්ථි වෙචාති ඵදිසො මහාභූතපරියෙසකො

පුග්ගලො නාම විජ්ජමානො එව භවෙය්‍ය, මයා අපෙසිතොයෙව පච්ඡා ජානිස්සතීති අධිජ්ජායො. තතොති තථා චිත්තනතො පරං. ඉද්ධිවිධඤාණස්සෙව අධිජ්ජෙතත්තා දෙවයානියසදිසොව. “දෙවයානියමග්ගොති වා...පෙ.... අභිඤ්ඤාඤාණන්ති වා සබ්බමෙතං ඉද්ධිවිධඤාණස්සෙව නාම”න්ති ඉදං පාළියං, අට්ඨකථාසු ච තත්ථ තත්ථ ආගතරුළුහිනාමවසෙන වුත්තං. සබ්බාසුපි හි අභිඤ්ඤාසු දෙවයානියමග්ගාදිඵකචිත්තක්ඛණිකඅජ්ජනාදිනාමං යථාරහං සම්භවති.

494. ආගමනපුබ්බභාගෙ නිමිත්තන්ති බ්‍රහ්මුනො ආගමනස්ස පුබ්බභාගෙ උජ්ජජනකනිමිත්තං. උදයතො පුබ්බභාගෙති ආනෙත්වා සම්බන්ධො. ඉමෙති බ්‍රහ්මකායිකා. වෙය්‍යාකරණෙනාති බ්‍යාකරණෙන. අනාරද්ධචිත්තොති අනාරාධිතචිත්තො අතුට්ඨචිත්තො. වාදන්ති දොසං. වික්ඛෙපන්ති වාචාය විවිධා ඛෙපනං.

495. කුහකත්තාති වුත්තනයෙන අභුතතො අඤ්ඤෙසං විම්භාපෙතුකාමත්තා. “ගුහකත්තා”ති පඨිත්වා ගුය්හිතුකාමත්තාති අත්ථම්පි වදන්ති කෙවි.

නිරදස්සිසකුණුපමාවණ්ණනා

497. පදෙසෙනාති එකදෙසෙන, උපාදින්නකෙන සත්තසත්තානපරියාපන්නෙනාති අත්ථො. අනුපාදින්නකෙපීති අනින්ද්‍රියබද්ධෙපි. නිජ්ජදෙසතොති අනවසෙසතො. තස්මාති තථා පුච්ඡිතත්තා, පුච්ඡාය අයුත්තභාවතොති අධිජ්ජායො. පුච්ඡාමුල්ලස්සාති පුච්ඡිතුමජානනතො පුච්ඡාය සම්මුල්ලස්ස. විතථපඤ්ඤො හි “පුච්ඡාමුල්ලො”ති වුවචති යථා “මග්ගමුල්ලො”ති. පුච්ඡාය දොසං දස්සෙත්වාති තෙන කතපුච්ඡාය පුච්ඡිතාකාරෙ දොසං විභාවෙත්වා. පුච්ඡාවිස්සජ්ජනන්ති තථා සික්ඛාපිතාය අවිතථපුච්ඡාය විස්සජ්ජනං. යස්මා විස්සජ්ජනං නාම පුච්ඡානුරූපං, පුච්ඡාසභාගෙන විස්සජ්ජෙතබ්බතො, න ච තථාගතා විරජ්ඣිත්වා කතපුච්ඡානුරූපං විරජ්ඣිත්වාච විස්සජ්ජෙත්ති, අත්ථසභාගතාය ච විස්සජ්ජනස්ස පුච්ඡකා තදත්ථං අනවබුජ්ඣන්තා සම්මුය්හන්ති, තස්මා පුච්ඡං සික්ඛාපෙත්වා අවිතථපුච්ඡාය විස්සජ්ජනං බුද්ධානමාවිණ්ණන්ති වෙදිතබ්බං. තෙනාහ “කස්මා”තිආදි. දුච්ඤ්ඤාපයොති යථාවුත්තකාරණෙන දුච්ඤ්ඤාපෙතබ්බො.

498. න පතිට්ඨාතීති පච්චයං කත්වා න පතිට්ඨහති. “කත්ථා”ති ඉදං නිමිත්තෙ භූමිමන්ති ආහ “කිං ආගම්මා”ති. අජ්ජපතිට්ඨාති අජ්ජච්චයා, සබ්බෙන සබ්බං සමුච්ඡින්නකාරණාති අත්ථො. උපාදින්නංයෙවාති ඉන්ද්‍රියබද්ධමෙව. යස්මා එකදිසාහිමුඛං සත්තානවසෙන බහුධා සණ්ඨිතෙ රූපජ්ජනන්ධෙ දීඝසඤ්ඤා, තමුපාදාය තතො අජ්ජකං සණ්ඨිතෙ රස්සසඤ්ඤා, තදුහයඤ්ච විසෙසතො රූපග්ගහණමුඛෙන ගය්හති, තස්මා “සණ්ඨානවසෙනා”තිආදි වුත්තං. අජ්ජපරිමාණෙ රූපසඬ්ඝාතෙ

අණුසඤ්ඤා, තදුපාදාය තතො මහති පුලසඤ්ඤා, ඉදම්පි ද්වයං විසෙසතො රූපග්ගහණමුඛෙන ගය්හතීති ආහ “ඉමිනාපි”තිආදි. “පි-සද්දෙන චෙත්ථ ‘සණ්ඨානවසෙන උපාදාරූපං වුත්ත’න්ති එත්ථාපි වණ්ණමත්තමෙව කථිතන්ති ඉමමත්ථං සමුච්චිනාති”ති වදන්ති. වණ්ණසද්දො හෙත්ථ රූපායතනපරියායොව. සුභන්ති සුන්දරං, ඉට්ඨන්ති අත්ථො. අසුභන්ති අසුන්දරං, අනිට්ඨන්ති අත්ථො. තෙනාහ “ඉට්ඨානිට්ඨාරම්මණං පනෙවං කථිත”න්ති. දීඝං රස්සං අණුං පුලං සුභාසුභන්ති තිසුපි යානෙසු රූපායතනමුඛෙන උපාදාරූපස්සෙව ගහණං භූතරූපානං විසුං ගහිතත්තාති දට්ඨබ්බං. “කත්ථ ආපො ව පථවී, තෙජො වායො න ගාධතී”ති හි භූතරූපානි විසුං ගය්හන්ති. නාමන්ති වෙදනාදික්ඛන්ධවතුක්කං. තඤ්ඞි ආරම්මණාහිමුඛං නමනතො, නාමකරණතො ව “නාම”න්ති වුච්චති. හෙට්ඨා “දීඝං රස්ස”න්තිආදිනා වුත්තමෙව ඉධ රූප්පනට්ඨෙත රූපසඤ්ඤාය ගහිතන්ති දස්සෙති “දීඝාදිහෙද”න්ති ඉමිනා. ආදිසද්දෙන ආපාදිනඤ්ඤා සඬගහො. යස්මා වා දීඝාදිසමඤ්ඤා න රූපායතනවත්ථුකාව, අථ ඛො භූතරූපවත්ථුකාපි. තථා හි සණ්ඨානං ඵ්ඨසනමුඛෙනපි ගය්හති, තස්මා දීඝරස්සාදිග්ගහණෙන භූතරූපමිපි ගය්හතෙවාති ඉමමත්ථං විඤ්ඤාපෙනුං “දීඝාදිහෙදං රූප” මිච්චෙව වුත්තං. කිං ආගම්මාති කිං අධිගන්ත්වා කිස්ස අධිගමනහෙනු. “උපරුජ්ඣති”ති ඉදං අනුප්පාදනිරොධං සන්ධාය වුත්තං, න ඛණනිරොධන්ති ආහ “අසෙසමෙතං නප්පවත්තති”ති.

499. තත්ථ වෙය්‍යාකරණං භවතීති අනුසන්ධිවචනමත්තං වුණ්ණියපාඨං වත්ථා වෙය්‍යාකරණවචනභූතං විඤ්ඤාණන්තිආදිං සීලොකමාහාති අධිප්පායො. විඤ්ඤාතබ්බන්ති විසිට්ඨෙත ඤාණෙන ඤාතබ්බං, සබ්බඤාණුත්තමෙන අරියමග්ගඤාණෙන පච්චක්ඛතො ජාතිතබ්බන්ති අත්ථො. තෙනාහ “නිබ්බානස්සෙතං නාම”න්ති. නිදස්සියතෙති නිදස්සනං, චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යං, න නිදස්සනං අනිදස්සනං, අචක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යන්ති අත්ථං වදන්ති. නිදස්සනං වා උපමා, තදෙනස්ස නත්ථිති අනිදස්සනං. න හි නිබ්බානස්ස නිච්චස්ස එකභූතස්ස අච්චන්තපණ්ණසභාවස්ස සදිසං නිදස්සනං කුතොචි ලබ්හතීති. යං අහුත්ථා සම්මොති, හුත්ථා පට්ඨෙති, තං සඬබ්බං උදයවයන්තෙහි සඅන්තං, අසඬබ්බස්ස පන නිබ්බානස්ස නිච්චස්ස තෙ උභොපි අන්තා න සන්ති, තතො එව නවහාවාපගමසඬබ්බාතා ජරතාපි තස්ස නත්ථිති වුත්තං “උප්පාදන්තො වා”තිආදි. තත්ථ උප්පාදන්තොති උප්පාදාවත්ථා. වයන්තොති භඩ්ගාවත්ථා. ධීතස්ස අඤ්ඤාපත්තන්තොති ජරතා වුත්තා. අවසෙසග්ගහණෙන ධීතාවත්ථා අනුඤ්ඤාතා හොති. තිත්ථස්සාති පානතිත්ථස්ස. තත්ථ නිබ්බවනං දස්සෙති “තඤ්ඞි”තිආදිනා. පපන්තීති පකාරෙන පිවන්ති. තථා හි ආවරියෙන වුත්තං “පපන්ති එත්ථාති පපන්ති වුත්තං. එත්ථ හි පපන්ති පානතිත්ථ”න්ති (දී. නි. ටී. 1.499) නිරුත්තිතයෙන, යථාරුතලක්ඛණෙන වා ප-කාරස්ස භ-කාරො කතො. සබ්බතොති සබ්බකම්මට්ඨානමුඛතො. තෙනාහ “අට්ඨතිංසාය කම්මට්ඨානෙසු යෙන යෙන මුඛෙනා”ති. අයං අට්ඨකථාතො අපරො නයො

— පකාරෙන භාසනං ජොතනං පභා, සබ්බතො පභා අස්සාති සබ්බතොපභං, කෙනචි අනුපක්කිලිට්ඨතාය සමන්තතො පභස්සරං විසුද්ධන්ති අත්ථො. එත්ථ නිබ්බානෙති නිමිත්තෙ භූමිමං දස්සෙති “ඉදං නිබ්බානං ආගම්මා”ති ඉමිනා. යෙන නිබ්බානාමධිගතං, තං සන්තතිපරියාපන්නානංයෙව ඉධ අනුප්පාදනිරොධො අධිප්පෙතොති වුත්තං “උපාදින්නකම්මජාතං නිරුජ්ඣති, අප්පවත්තං භොති”ති.

තත්ථාති යදෙනං “විඤ්ඤාණස්ස නිරොධෙනා”ති පදං වුත්තං, තස්මිං. විඤ්ඤාණං උද්ධරති තස්ස විභජ්ජිතබ්බත්තා. වරිමකවිඤ්ඤාණන්ති අරභතො වුත්තිත්තසංඛාරං පරිනිබ්බානවිත්තං. අභිසංඛාරවිඤ්ඤාණන්ති පුඤ්ඤාදිඅභිසංඛාරවිත්තං. එත්ථෙතං උපරුජ්ඣති එතස්මිං නිබ්බානෙ එතං නාමරූපං අනුපාදියෙසාය නිබ්බානාදායා නිරුජ්ඣති. තෙනාහ “විජ්ඣාත...පෙ.... භාවං යාති”ති. විජ්ඣාතදීපසිඛා වියාති නිබ්බුතදීපසිඛා විය.

“අභිසංඛාරවිඤ්ඤාණස්සාපි”තිආදිනා සඋපාදියෙසනිබ්බානාදායාමුඛෙන අනුපාදියෙසනිබ්බානාදායාමෙව වදති නාමරූපස්ස අනවසෙසතො උපරුජ්ඣනස්ස අධිප්පෙතත්තා. තෙන වුත්තං “අනුප්පාදවසෙන උපරුජ්ඣති”ති. සොතාපත්තිමග්ගඤ්ඤාණෙනාති කත්තරි, කරණෙ වා කරණවචනං, නිරොධෙනාති පන භෙතුම්හි. එත්ථාති නිබ්බානෙ. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙව.

ඉති	සුමඬිගලවිලාසිනියා	දීඝනිකායට්ඨකථාය
පරමසුඛුමගම්භිරදුරනුබොධත්ථපරිදීපනාය		
සුවිමලවිපුලපඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියජනනාය	සාධුවිලාසිනියා	නාම
ලීනත්ථපකාසනියා	කෙවට්ටසුත්තවණ්ණනාය	ලීනත්ථපකාසනා.

කෙවට්ටසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. ලොහිව්වසුත්තවණ්ණනා

ලොහිව්වබ්බාහ්මණවත්ථුවණ්ණනා

501. එවං කෙවට්ටසුත්තං සංවණ්ණෙත්වා ඉදානි ලොහිව්වසුත්තං සංවණ්ණෙත්තො යථානුපුබ්බං සංවණ්ණනොකාසස්ස පත්තභාවං විභාවෙතුං, කෙවට්ටසුත්තස්සානන්තරං සඬ්භිතස්ස සුත්තස්ස ලොහිව්වසුත්තභාවං වා පකාසෙතුං “එවං මෙ සුතං...පෙ.... කොසලෙසුති ලොහිව්වසුත්ත”න්ති ආහ. සාලවතිකාති කාරණමන්තරෙන ඉත්ථිලිඬගවසෙන තස්ස ගාමස්ස නාමං. ගාමණිකාභාවෙනාති කෙවි. වතියාති කණ්ටකසාබාදිවතියා. ලොහිතො නාම තස්ස කුලෙ පුබ්බපුරිසො, තඬ්ඬංසවසෙන ලොහිතස්ස අපච්චං ලොහිව්වොති බ්බාහ්මණස්ස ගොත්තතො ආගතනාමං.

502. “කිඤ්ඨි පරො පරස්ස කර්ස්සති”ති පරානුකම්පා විරහිතත්තා ලාමකං. න තු උච්ඡේදසස්සත්තානං අඤ්ඤතරස්සාති ආහ “න පනා”තිආදි. දිට්ඨිගතන්ති හි ලද්ධිමත්තං අධිප්පෙතං, අඤ්ඤථා උච්ඡේදසස්සතග්ගාභවිනිමුත්තො කොචි දිට්ඨිග්ගාහො නාම නත්ථිති තෙසමඤ්ඤතරං සියා. “උප්පන්නං හොති”ති ඉදං මනසි, වචසි ව උප්පන්නතාසාධාරණවචනන්ති දස්සෙති “න කෙවලඤ්ඤා”තිආදිනා. සො කිර...පෙ.... භාසතියෙවාති ව තස්සා ලද්ධියා ලොකෙ පාකටභාවං වදති. යස්මා පන අත්තතො අඤ්ඤො පරො හොති, තස්මා යථා අනුසාසකතො අනුසාසිතඬ්ඬො පරො, එවං අනුසාසිතඬ්ඬතොපි අනුසාසකොති දස්සෙතුං “පරො”තිආදි වුත්තං. කිං-සද්දාපෙක්ඛාය වෙන්ථ “කර්ස්සති”ති අනාගතකාලවචනං, අනාගතෙපි වා තෙන තස්ස කාතඬ්ඬං නත්ථිති දස්සනත්ථං. කුසලං ධම්මන්ති අනවජ්ජධම්මං නික්කිලෙසධම්මං, විමොක්ඛධම්මන්ති අත්ථො. “පරෙසං ධම්මං කථෙස්සාමි”ති තෙහි අත්තානං පරිවාරාපෙත්වා විවරණං කිමත්ථියං, ආසයවුද්ධස්සපි අනුරොධෙන විනා තං න හොති, තස්මා අත්තනා...පෙ.... විභාතඬ්ඬන්ති වදති. තෙනාහ “එවංසම්පදුමිදං පාපකං ලොභධම්මං වදාමි”ති.

504. “ඉත්ථිලිඬගවසෙනා”ති ඉමිනා පුල්ලිඬගිකස්සපි අත්ථස්ස ඉත්ථිලිඬගසමඤ්ඤාති දස්සෙති. සොති ලොහිව්වබ්බාහ්මණො. භාරොති භගවතො පරිසබ්බාහුල්ලත්තා, අත්තතො ව බහුකිව්වකරණීයත්තා ගරු දුක්කරං.

508. කථාචාසුකත්ථන්ති කථාසුඛත්ථං, සුඛෙන කථං කථෙතුඤ්ඤෙව ව සොතුඤ්ඤාති අත්ථො. අයං උපාසකොති රොසිකන්භාපිතං ආහ. අප්පෙව නාම සියාති එත්ථ පිතිවසෙන ආමෙඬ්ඨිතං දට්ඨබ්බං. තථා හි තං “බුද්ධගජ්ජිත”න්ති වුච්චති. භගවා හි ඊදිසෙසු යානෙසු විසෙසතො පිතිසොමනස්සජාතො හොති, තස්මා පිතිවසෙන පඨමං ගජ්ජති, දුතියමිපි අනුගජ්ජති. කිං විසෙසං ගජ්ජනමනුගජ්ජනන්ති වුත්තං “අය”න්තිආදි.

ආදො භාසනං අල්ලාපො, සඤ්ඤොගෙ පරෙ රස්සො. තදුත්තරි සහ භාසනං සල්ලාපො.

ලොභිව්වසුත්තවණ්ණනා

509. සමුදයසඤ්ජාතීති ආයුජ්ජාදොති ආහ “භොගුජ්ජාදො”ති. තතොති සාලවතිකාය. ලාභන්තරායකරොති ධනධඤ්ඤලාභස්ස අන්තරායකරො. අනුපුබ්බො කපි-සද්දො ආකඨ්ඨනත්ථොති දස්සෙති “ඉච්ඡතී”ති ඉමිනා. අයං අට්ඨකථාතො අපරො නයො – සාතිසයෙන හිතෙන අනුකම්පකො අනුග්ගණ්හනකො හිතානුකම්පීති. සම්පජ්ජතීති ආසෙවනලාභෙන නිජ්ජප්පතී, බලවතී හොති අවග්ගහාති අත්ථො. තෙන චුත්තං “නියතා හොතී”ති.

510-511. දුතියං උපපත්තින්ති “නනු රාජා පසෙනදිකොසලො”තිආදිනා චුත්තං දුතියං උපපත්තිං යානං යුත්තිං. කාරණඤ්ඤි හගවා උපමාමුඛෙන දස්සෙති, ඉමාය ච උපපත්තියා තුම්භෙ වෙච අඤ්ඤෙ වාති ලොභිව්වමපි අන්තොකත්වා සංවෙජනං කතං හොති. යෙ ච ඉමෙ කුලපුත්තා දිබ්බා ගබ්භා පරිපාවෙන්තීති යොජනා. උපනිස්සයසම්පත්තියා, ඤාණපරිපාකස්ස චා අභාවෙන අසක්කොත්තා. කම්මපදෙන අතුලායාධිකරණත්තා පරිපාවෙන්ති කිරියාය විහත්තිවිපල්ලාසෙන උපයොගත්ථෙ පච්චත්තවචනං. යෙ පන “පරිපච්චන්ති”ති කම්මරූපෙන පඨන්ති, තෙසං මතෙ විහත්තිවිපල්ලාසෙන පයොජනං නත්ථි කම්මකත්තුභාවතො, අත්ථො පනස්ස දුතියවිකප්පෙ චුත්තනායෙන දානාදිපුඤ්ඤවිසෙසො වෙදිතබ්බො. අහිතානුකම්පාදිනා ච තස්ස තංසමඨගීසත්තවසෙන හොති. දිවි හවාති දිබ්බා. ගබ්භෙන්ති පරිපච්චනවසෙන අත්තති පබන්ධෙන්ති ගබ්භා, දෙවලොකා. “ජන්තං දෙවලොකාන”න්ති නිදස්සනවචනමෙතං. බ්‍රහ්මලොකස්සාපි හි දිබ්බගබ්භභාවො ලබ්භතෙව දිබ්බවිහාරහෙතුකත්තා. එවඤ්ඤා කත්වා “භාවනං භාවයමානා”ති ඉදම්පි වචනං සමත්ථිතං හොති. “දෙවලොකගාමීතිං පටිපදං පුරයමානා”ති වත්වා තං පටිපදං සරූපතො දස්සෙතුං “දානං දදමානා”තිආදි චුත්තං. හවන්ති එත්ථ යථාරූපි සුඛසමප්පිතාති හවා, විමානාති. දෙවභාවාවහත්තා දිබ්බා. චුත්තනායෙනෙව ගබ්භා. දානාදියො දෙවලොකසංවත්තනික පුඤ්ඤවිසෙසා. දිබ්බා හවාති ඉධ දෙවලොකපරියාපන්තා උපපත්තිහවා අධිජ්ජෙතා. තදාවහො හි කම්මභවො පුබ්බෙ ගහිතොති ආහ “දෙවලොකෙ විපාකක්ඛන්ධා”ති.

තයොචොදනාරහවණ්ණනා

513. අනියාමීතෙනෙවාති අනියමීතෙනෙව, “ත්ථං එවං දිට්ඨිකො, එවං සත්තානං අනත්ථස්ස කාරකො”ති එවං අනුද්දෙසිකෙනෙව. සබ්බලොකපත්ථාය ලද්ධියා සමුජ්ජප්පනතො යාව හවග්ගා උග්ගතං. මානන්ති “අහමෙතං ජානාමි, අහමෙතං පස්සාමි”ති එවං පචත්තං

පණ්ඩිතමානං. භින්දිත්වාති විධමෙත්වා, ජභාපෙත්වාති අත්ථො. තයො සත්ථාරෙති අසම්පාදිතඅත්තභිතො අනොවාදකරසාවකො ච අසම්පාදිතඅත්තභිතො ඔවාදකරසාවකො ච සම්පාදිතඅත්තභිතො අනොවාදකරසාවකො චෙති ඉමෙ තයො සත්ථාරෙ. චතුත්ථො පන සම්මාසම්බුද්ධො න වොදනාරහො, තස්මා “තං තෙන පුච්ඡිතො එව කථෙස්සාමි”ති වොදනාරහෙව තයො සත්ථාරෙ පඨමං දස්සෙති, පච්ඡා චතුත්ථං සත්ථාරං. කාමඤ්ඤෙත්ථ චතුත්ථො සත්ථා එකො අද්දුතියො අනඤ්ඤසාධාරණො, තථාපි සො යෙසං උත්තරිමනුස්සධම්මානං වසෙන “ධම්මමයො කායො”ති වුච්චති, තෙසං සමුදායභූතොපි තෙ ගුණාවයවෙ සත්ථුට්ඨානියෙ කත්වා දස්සෙන්නො භගවා “අයම්පි බො ලොභිව්ව සත්ථා”ති අභාසි.

අඤ්ඤාති ය-කාරලොපනිද්දෙසො “සයං අභිඤ්ඤා”තිආදීසු (දී. නි. 1.28, 37; ම. නි. 1.154, 444) විය, තදත්ථෙ චෙනං සම්පදානවචනන්ති දස්සෙති “අඤ්ඤායා”තිආදිනා. සාවකත්තං පටිජානිත්වා ධීතත්තා එකදෙසෙනස්ස සාසනං කරොන්තිති ආහ “නිරන්තරං තස්ස සාසනං අකත්වා”ති. උක්කමිත්වා උක්කමිත්වාති කදාපි තථා කරණං, කදාපි තථා අකරණඤ්ඤෙව සන්ධාය විච්ඡාවචනං, යදිච්ඡිතං කරොන්තිති අධිප්පායො. පටික්කමන්තියාති අනභිරතියා අගාරවෙන අපගච්ඡන්තියා. තෙන වුත්තං “අනිච්ඡන්තියා”තිආදි. එකායාති අද්දුතියාය ඉත්ථියා, සම්පයොගන්ති මෙථුනධම්මසමායොගං. එකො ඉච්ඡෙය්‍යාති අද්දුතියො පුරිසො සම්පයොගං ඉච්ඡෙය්‍යාති ආනෙත්වා සම්බන්ධො. ඔසක්කනාදිමුඛෙන ඉත්ථිපුරිසසම්බන්ධනිදස්සනං ගෙහස්සිතාගෙහස්සිතඅපෙක්ඛවසෙන තස්ස සත්ථුතො සාවකෙසු පටිපත්තිදස්සනත්ථං. අතිවිරත්තභාවතො දට්ඨුම්පි අනිච්ඡමානං පරම්මුඛිං ධීතං ඉත්ථිං. ලොභෙනාති පරිවාරං නිස්සාය උප්පජ්ජනකලාභසක්කාරලොභෙන. ඊදිසොති එවංසභාවො සත්ථා. යෙනාති ලොභධම්මෙන. තත්ථ සම්පාදෙහීති තස්මිං පටිපත්තිධම්මෙ පතිට්ඨිතං කත්වා සම්පාදෙහි. කායවඨිකාදිවිගමෙන උජුං කරොහි.

514. සස්සරුපකානි තිණානීති සස්සසදිසානි නිවාරාදිතිණානි.

515. එවං වොදනං අරහතීති වුත්තනයෙන සාවකෙසු අප්පොස්සුක්කභාවාපාදනෙ නියොජනවසෙන වොදනං අරහති, න පඨමො විය “එවරුපො තව ලොභධම්මො”තිආදිනා, න ච දුතියො විය “අත්තානමෙව තාව තත්ථ සම්පාදෙහි”තිආදිනා. කස්මා? සම්පාදිතඅත්තභිතතාය තතියස්ස.

න වොදනාරහසත්ථුවණ්ණනා

516. න වොදනාරහොති එත්ථ යස්මා වොදනාරහතා නාම සත්ථුවිජ්ජපටිපත්තියා වා සාවකවිජ්ජපටිපත්තියා වා උභයවිජ්ජපටිපත්තියා වා

හොති, තයිදං සබ්බමපි ඉමස්මිං සත්ථරි නත්ථි, තස්මා න වොදනාරහොති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “අයඤ්ඡි”තිආදි වුත්තං. අස්සවාති පටිස්සවා.

517. මයා ගහිතාය දිට්ඨියාති සබ්බසො අනවජ්ජෙ අනුපවජ්ජෙ සම්මාපට්ඨන්තෙ, පරෙසඤ්ච සම්මදෙව සම්මාපට්ඨන්ති. දස්සෙන්තෙ සත්ථරි අභූතදොසාරොපනවසෙන මිච්ඡාගහිතාය නිරයගාමිනියා පාපදිට්ඨියා. නරකපපාතන්ති නරකසංඛාතං මහාපපාතං. පපතන්ති එත්ථාති හි පපාතො. ධම්මදෙසනාහත්ථෙන්නාති ධම්මදෙසනාසංඛාතෙන හත්ථෙන්න. සග්ගමග්ගථලෙති සග්ගගාමිමග්ගභූතෙ පුඤ්ඤධම්මථලෙ, වාතුමහාරාජිකාදිසග්ගසොතාපත්තිආදිමග්ගසංඛාතෙන වා ථලෙ. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යාමෙව.

ඉති සුමඬ්ඨගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය
පරමසුඛුමගම්භීරදුරනුබොධත්ථපරිදීපනාය
සුවිමලවිපුලපඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියජනනාය සාධුවිලාසිනියා නාම
ලීනත්ථපකාසනියා ලොභිච්චසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථපකාසනා.

ලොභිච්චසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

13. තෙවිජ්ජසුත්තවණ්ණනා

518. එවං ලොහිව්වසුත්තං සංවණ්ණෙත්වා ඉදානි තෙවිජ්ජසුත්තං සංවණ්ණෙත්තො යථානුපුබ්බං සංවණ්ණනොකාසස්ස පත්තභාවං විභාවෙත්තුං, ලොහිව්වසුත්තස්සානන්තරං සඬ්භිතස්ස සුත්තස්ස තෙවිජ්ජසුත්තභාවං වා පකාසෙත්තුං “එවං මෙ සුතං...පෙ.... කොසලෙසුති තෙවිජ්ජසුත්ත”න්ති ආහ. නාමන්ති නාමමත්තං. දිසාවාවිසද්දතො පයුජ්ජමානො එනසද්දො අදුරත්ථෙ ඉච්ඡිතො, තප්පයොගෙන ච පඤ්චමියත්ථෙ සාමිවචනං, තස්මා “උත්තරොනා”ති පදෙන අදුරත්ථපොතනං, පඤ්චමියත්ථෙ ච සාමිවචනං දස්සෙත්තුං “මනසාකටතො අවිදුරෙ උත්තරපස්සෙ”ති වුත්තං. “දිසාවාවිසද්දතො පඤ්චමිවචනස්ස අදුරත්ථපොතනො අදුරත්ථං දස්සෙත්තුං එනසද්දෙන එවං වුත්ත”න්ති කෙවි, සත්තමියත්ථෙ චෙතං තතියාවචනං “පුබ්බෙන ගාමං රමණීය”න්තිආදීසු විය. “අක්ඛරවිත්තකා පන එන-සද්දයොගෙ අවධිවාචිති පදෙ උපයොගවචනං ඉච්ඡන්ති, අත්ථො පන සාමිවසෙනෙව ඉච්ඡිතො, තස්මා ඉධ සාමිවචනවසෙනෙව වුත්ත”න්ති (දී. නි. ටී. 1.518) අයං ආචරියමති. තරුණඅම්බරුක්ඛසණ්ඨෙති තරුණම්බරුක්ඛසමුහෙ. රුක්ඛසමුදායස්ස හි වනසමඤ්ඤා.

519. කුලවාරිත්තාදිසම්පත්තියානි එත්ථ ආදිසද්දෙන මන්තජ්ඣෙකාහිරුපතාදිසම්පත්තිං සඬගණ්හාති. තත්ථ තත්ථාති තස්මිං තස්මිං දෙසෙ, කුලෙ වා. තෙ නිවාසට්ඨානෙන විසෙසෙත්තො “තත්ථා”තිආදිමාහ. මන්තසජ්ඣායකරණත්ථන්ති ආථබ්බණමන්තානං සජ්ඣායකරණත්ථං. තෙන වුත්තං “අඤ්ඤෙසං බහුතං පචෙසනං නිවාරෙත්වා”ති. නදීතීරෙති අවිරවතියා නදියා තීරෙ.

මග්ගමග්ගකථාවණ්ණනා

520. ජඩ්ඝවාරන්ති වඩ්ඝමෙන, ඉතො විතො ච විවරණං. සො හි ජඩ්ඝාසු කිලමථවිතොදනත්ථං වරණතො “ජඩ්ඝවිහාරො, ජඩ්ඝවාරො”ති ච වුත්තො. තෙනාහ පාළියං “අනුවඩ්ඝමන්තානං අනුවිවරන්තාන”න්ති. වුණ්ණමත්තිකාදි න්හානීයසම්භාරො. තෙන වුත්තන්ති උභොසුපි අනුවඩ්ඝමනානුවිවරණානං ලබ්භනතො එවං වුත්තං. මග්ගො චෙත්ථ බ්‍රහ්මලොකගමනුපායපටිපදාභූතො උජුමග්ගො. ඉච්ඡිතට්ඨානං උජුකං මග්ගති උපගච්ඡති එතෙනාති හි මග්ගො, තදඤ්ඤො අමග්ගො, අ-සද්දො වා වුද්ධිඅත්ථො දට්ඨබ්බො. තථා හි “කතමං නු බො”තිආදිනා මග්ගමෙව දස්සෙති. පටිපදන්ති බ්‍රහ්මලොකගාමිමග්ගස්ස පුබ්බභාගපටිපදං.

අඤ්ජසායනොති උජුමග්ගස්ස වෙවචනං පරියායද්වයස්ස අතිරෙකත්ථදීපනතො යථා “පදට්ඨාන”න්ති. දුතියවිකප්පෙ අඤ්ජසසද්දො උජුකපරියායො. නියානීති නියානියො, සො එව නියානිකොති දස්සෙති “නියායන්තො”ති ඉමිනා. නියානිකො නියානීති ච එකන්තනියානං

වුත්තං, ගච්ඡන්තො හුත්වා ගච්ඡති අත්ථො. කස්මා මග්ගො “නියායාති”ති වුත්තො, නන්වෙස ගමනෙ අඛ්‍යාපාරොති? සච්චං. යස්මා පනස්ස නියායාතු-පුග්ගලවෙසන නියායානභාවො ලබ්භති, තස්මා නියායායන්තපුග්ගලස්ස යොනියො පටිපජ්ජනවෙසන නියායායන්තො මග්ගො “නියායාති”ති වුත්තො. කරොතීති අත්තනො සන්තානෙ උප්පාදෙති. තථා උප්පාදෙන්තොයෙව හි තං පටිපජ්ජති නාම. සහ ඛොති වත්තතීති සහඛොයා, සහවත්තනකො, තස්ස භාවො සහඛොයාති වුත්තං “සහභාවායා”ති. සහභාවොති ව සලොකතා, සමීපතා වා වෙදිතබ්බා. තථා වාහ “එකට්ඨානෙ පාතුභාවායා”ති. සකමෙවොති අත්තනො ආචරියෙන පොක්ඛරසාතිනා කථිතමෙව. ථොමෙත්වාති “අයමෙව උජුමග්ගො අයමඤ්ජසායනො”තිආදිනා පසංසිත්වා. තථා පග්ගණ්හිත්වා. භාරද්වාජොපි සකමෙව අත්තනො ආචරියෙන තාරුක්ඛෙන කථිතමෙව ආචරියවාදං ථොමෙත්වා පග්ගණ්හිත්වා විචරතීති යොජනා. තෙන වුත්තන්ති යථා තථා වා අභිනිවිට්ඨභාවෙන පාළියං වුත්තං.

521-522. අනියායානිකාවාති අප්පාටිභාරිකාව, අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස වාදෙ දොසං දස්සෙත්වා අවිපරිතත්ථදස්සනත්ථං උත්තරරහිතා එවාති අත්ථො. තුලන්ති මානපත්ථතුලං. අඤ්ඤමඤ්ඤවාදස්ස ආදිතොව විරුද්ධග්ගහණං විග්ගහො, ස්වෙව විවදනවෙසන අපරාපරං උප්පන්තො විවාදොති ආහ “පුබ්බුප්පත්තිකො”තිආදි. දුට්ඨොපි එසොති විග්ගහො, විවාදොති ද්විධා වුත්තොපි එසො විරොධො. නානාආචරියානං වාදතොති නානාරුචිකානං ආචරියානං වාදභාවතො. නානාවාදො නානාවිධො වාදොති කත්වා, අධුනා පන “නානාආචරියානං වාදො නානාවාදො”ති පාඨො.

523. එකස්සාපීති තුම්භෙසු ද්විසු එකස්සාපි. එකස්මීන්ති සකවාදපරවාදෙසු එකස්මිමිපි. සංසයො නත්ථීති “මග්ගො නු ඛො, න මග්ගො”ති විචිකිච්ඡා නත්ථී, අඤ්ජසානඤ්ජසාභාවෙ පන සංසයො. තෙන වුත්තං “එස කිරා”තිආදි එවං සතීති යදි සබ්බත්ථ මග්ගසඤ්ඤිතො, එවං සති “කිස්මිං වො විග්ගහො”ති හගවා පුව්ඡති. ඉතිසද්දෙන චෙත්ථ ආදායත්ථෙත විවාදො, නානාවාදො ව සඬගහිතො.

524. “ඉච්ඡිතට්ඨානං උජුකං මග්ගති උපගච්ඡති එතෙනාති මග්ගො, උජුමග්ගො. තදඤ්ඤො අමග්ගො, අ-සද්දො වා වුද්ධිඅත්ථො දට්ඨබ්බො”ති හෙට්ඨා වුත්තොවායමත්ථො. අනුජුමග්ගෙති එත්ථාපි අ-සද්දො වුද්ධිඅත්ථො ව යුජ්ජති. තමෙව වත්ථුන්ති සබ්බෙසමිපි බ්‍රාහ්මණානං මග්ගස්ස මග්ගභාවසඬබ්බාතං, සකමග්ගස්ස උජුමග්ගභාවසඬබ්බාතඤ්ච වත්ථුං. සබ්බෙ තෙති සබ්බෙ තෙ නානාආචරියෙහි වුත්තමග්ගා, යෙ පාළියං “අද්ධරියා බ්‍රාහ්මණා”තිආදිනා වුත්තා. අයමෙත්ථ පාළිඅත්ථො – අද්ධරො නාම යඤ්ඤවිසෙසො, තදුපයොගිභාවතො අද්ධරියාති වුව්චන්ති යජුනි, තාති සජ්ඣායන්තීති අද්ධරියා, යජුචෙදිතො. තිත්තිරිනා නාම ඉසිනා කතා

මන්තාති තිත්තිරා, තෙ සජ්ඣායන්තීති තිත්තිරියා, යජ්ජවෙදිනො එව. යජ්ජවෙදසාබා හෙසා, යදිදං තිත්තිරන්ති. ඡන්දො වුච්චති විසෙසතො සාමවෙදො, තං සරෙන කායන්තීති ඡන්දොකා, සාමවෙදිනො. “ඡන්දොගා”තිපි තතියක්ඛරෙන පයන්ති, සො එවත්ථො. බහවො ඉරියො ථොමනා එත්ථාති බව්භාරි, ඉරුවෙදො, තං අධියන්තීති බව්භාරිජ්ඣා.

බහුනීති එත්ථායං උපමාසංසන්දනා – යථා තෙ නානාමග්ගා එකංසතො තස්ස ගාමස්ස වා නිගමස්ස වා පවෙසාය හොන්ති, එවං බ්‍රාහ්මණොහි පඤ්ඤාපියමානාපි නානාමග්ගා එකංසතො බ්‍රහ්මලොකුපගමනාය බ්‍රහ්මුනා සහබ්‍යතාය හොන්තීති.

525. පටිජානිත්වා පච්ඡා නිග්ගස්සමානා අවජානන්තීති පුබ්බෙ නිද්දොසනං සල්ලක්ඛමානා පටිජානිත්වා පච්ඡා සදොසභාවෙන නිග්ගස්සමානා “නෙතං මම වචන”න්ති අවජානන්ති, න පටිජානන්තීති අත්ථො.

527-529. තෙ තෙවිජ්ජාති තෙවිජ්ජකා තෙ බ්‍රාහ්මණා. එවසද්දෙන ඤාපිතො අත්ථො ඉධ නත්ථීති ව-කාරො ගහිතො, සො ච අනත්ථකොවාති දස්සෙති “ආගමසන්ධිමත්ත”න්ති ඉමිනා, වණ්ණාගමෙන පදන්තරසන්ධිමත්තං කතන්ති අත්ථො. අන්ධපවෙණීති අන්ධපන්ති. “පණ්ණාසපට්ඨි අත්ථා”ති ඉදං තස්සා අන්ධපවෙණියා මහතො ගච්ඡගුම්බස්ස අනුපරිගමනයොග්‍යතාදස්සනං. එවඤ්ඤි තෙ “සුචිරං වෙලං මයං මග්ගං ගච්ඡාමා”ති සඤ්ඤිතො හොන්ති. අත්ථානං පරම්පරසංසත්තවචනෙන යට්ඨිගාහකවිරහතා දස්සිතාති වුත්තං “යට්ඨිගාහකෙනා”තිආදි. තදුදාහරණං දස්සෙන්නෙන “එකො කීරා”තිආදි ආරද්ධං. අනුපරිගන්ත්වාති කඤ්චි කාලං අනුක්කමෙන සමන්තතො ගන්ත්වා. කච්ඡන්ති කච්ඡන්තධ්‍රැස්සකණ්ණං. “කච්ඡං ඛන්ධන්ති”තිආදීසු (වුළුව. අට්ඨ. 280; වි. සඬග. අට්ඨ. 34.42) විය හි කච්ඡසද්දො නිබ්බසනවිසෙසපරියායො. අපිච කච්ඡන්ති උපකච්ඡකට්ඨානං. “සම්බාධො නාම උභො උපකච්ඡකා මුත්තකරණ”න්තිආදීසු (පාටි. 800) විය හි කායෙකදෙසවාචකො කච්ඡසද්දො. වක්ඛුමාති යට්ඨිගාහකං වදති. “පුරිමො”තිආදි යථාවුත්තක්කමෙන වෙදිතබ්බො. නාමකඤ්ඤෙවාති අත්ථාභාවතො නාමමත්තමෙව, තං පන භාසිතං තෙහි සාරසඤ්ඤිතම්පි නාමමත්තතාය අසාරභාවතො නිහීනමෙවාති අත්ථමත්තං දස්සෙති “ලාමකංයෙවා”ති ඉමිනා.

530. යොති බ්‍රහ්මලොකො. යතොති භූමිමත්ථෙ නිස්සක්කවචනං. සාමඤ්ඤජොතනාය විසෙසෙ අවතිට්ඨනතො විසෙසපරාමසනං දස්සෙතුං “යස්මිං කාලෙ”ති වුත්තං. “උග්ගමනකාලෙ”තිආදිනා පකරණාධිගතමාහ. ආයාවන්තීති උග්ගමනං පත්ථෙන්නි. කස්මා? ලොකස්ස බහුකාරභාවතො. තථා ථොමනාදීසු. සොම්මොති සීතලො. අයං කිර බ්‍රාහ්මණානං ලද්ධි

“පුබ්බෙබ්බාභ්මණානමායාවනාය චන්දිමසුරියා’ගන්ත්වා ලොකෙ ඔහාසං කරොන්ති”ති.

532. ඉධ පන කිං චත්තබ්බන්ති ඉමස්මිං පන අප්පච්චක්ඛභූතස්ස බ්‍රහ්මුතො සහබ්‍යතාය මග්ගදෙසනෙ තෙවිජ්ජානං බ්‍රාහ්මණානං කිං චත්තබ්බං අත්ථි, යෙ පච්චක්ඛභූතානම්පි චන්දිමසුරියානං සහබ්‍යතාය මග්ගං දෙසෙතුං න සක්කොන්තිති අධිප්පායො. “යත්ථා”ති ඉමිනා “ඉධා”ති වුත්තමෙවත්ථං පච්චාමසති.

අචිරචනිනදීඋපමාකථාවණ්ණනා

542. සමහරිතාති සම්පුණ්ණා. තතො එව කාකපෙය්‍යා. පාරාති පාරිමතිර, ආලපනමෙතන්ති දස්සෙතුං “අම්භො”ති වුත්තං. අපාරන්ති ඔරිමතිරං. එහිති ආගච්ඡාහි. වතාති එකංසෙන. අථ ගමිස්සසි, එවං සති එහිති යොජනා. “අත්ථිමෙ”තිආදි අවිහානකාරණං.

544. පඤ්චසීල...පෙ.... වෙදිතබ්බා යමනියමාදිබ්‍රාහ්මණධම්මානං තදන්තොගධභාවතො. තබ්බිපරිතාති පඤ්චසීලාදිවිපරිතා පඤ්චවෙරාදයො. ඉන්දන්ති ඉන්දනාමකං දෙවපුත්තං, සක්කං වා. “අචිරචනියා තීරෙ නිසින්තො”ති ඉමිනා යස්සා තීරෙ නිසින්තො, තදෙව උපමං කත්වා ආහරති ධම්මරාජා ධම්මධාතුයා සුප්පට්ඨිද්ධත්තාති දස්සෙති. “පුනපි”ති වත්වා “අපරම්පි”ති වචනං ඉතරායපි නදීඋපමාය සඬිගණ්හනත්ථං.

546. කාමයිතබ්බට්ඨොනාති කාමනීයභාවෙන. බන්ධනට්ඨොනාති කාමයිතබ්බතො සත්තානං චිත්තස්ස ආබන්ධනභාවෙන. කාමඤ්චායං ගුණසද්දො අත්ථන්තරෙසුපි දිට්ඨිපයොගො, තෙසං පනෙත්ථ අසම්භවතො පාරිසෙසඤ්ඤායෙන බන්ධනට්ඨොයෙව යුත්තොති දස්සෙතුං අයමත්ථුද්ධාරො ආරද්ධො. අහතානන්ති අධොතානං අභිනවානං. එත්ථාති බන්ධකපාළිපදෙ පටලට්ඨොති පටලසද්දස්ස, පටලසඬ්ඛාතො වා අත්ථො. ගුණට්ඨොති ගුණසද්දස්ස අත්ථො නාම. එස නයො සෙසෙසුපි. අච්චෙන්තිති අතික්කම්ම පචත්තන්ති. එත්ථාති සොමනස්සජාතකපාළිපදෙ. දක්ඛිණාති තිරච්ඡානගතෙ දානවෙතනා. එත්ථාති දක්ඛිණවිහඬිගසුත්තපදෙ (ම. නි. 3.379) මාලාගුණෙති මාලාදාමෙ. එත්ථාති සතිපට්ඨාන- (දී. නි. 2.378; ම. නි. 1.109) ධම්මපදපාළිපදෙසු, (ධ. ප. 53) නිදස්සනමත්තඤ්චෙතං කොට්ඨාසාපධානසීලාදිසුක්කාදිසම්පදාජියාසුපි පචත්තනතො. හොති චෙත්ථං -

“ගුණො පටලරාසානිසංසෙ කොට්ඨාසබන්ධනෙ;
සීලසුක්කාද්‍යපධානෙ, සම්පදාය ජියාය වා”ති.

එසෙවාති බන්ධනට්ඨො එව. න හි රූපාදීනං කාමෙතබ්බභාවෙ වුවිච්චානෙ පටලට්ඨො යුජ්ජති තථා කාමෙතබ්බතාය අනධිප්පෙතත්තා.

රාසට්ඨාදීසුපි එසෙව නයො. පාරිසෙසතො පන ඛන්ධනට්ඨොව යුජ්ජති. යදග්ගෙන හි නෙසං කාමෙතබ්බතා, තදග්ගෙන ඛන්ධනභාවොති.

කොට්ඨාසට්ඨොපි වෙත්ථ යුජ්ජතෙව
වක්ඛුච්ඤ්ඤායාදිකොට්ඨාසභාවෙන නෙසං කාමෙතබ්බතො. කොට්ඨාසෙ
ව ගුණසද්දො දිස්සති “දිගුණං වච්චෙතබ්බ”න්තිආදීසු විය.

“අසඬ්ඛොයායානි නාමානි, සගුණෙන මහෙසිනො;
ගුණෙන නාමමුද්ධෙය්‍යං, අපි නාමසහස්සතො”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. 1313; උදා. අට්ඨ. 53; පටි. ම. අට්ඨ. 1.1.76) –

ආදීසු පන සම්පදාට්ඨො ගුණසද්දො, සොපි ඉධ න යුජ්ජතීති අනුද්ධටො.

දස්සනමෙව ඉධ විජානනන්ති ආහ “පස්සිතබ්බා”ති.
“සොතච්ඤ්ඤාණෙන සොතබ්බා”තිආදිඅත්ථං “එතෙනුපායෙනා”ති
අතිදිසති. ගවෙසිතාපි “ඉට්ඨා”ති වුවුවන්ති, තෙ ඉධ නාධිජ්ජෙතාති දස්සෙතං.
“පරිශිට්ඨා වා භොන්තු මා වා”ති වුත්තං. ඉච්ඡිතා එව හි ඉධ ඉට්ඨා, තෙනාහ
“ඉට්ඨාරම්මණභූතා”ති, සුඛාරම්මණභූතාති අත්ථො. කාමනීයාති
කාමෙතබ්බා. ඉට්ඨභාවෙන මනං අප්පයන්ති වච්චෙත්තීති මනාපා.
පියජාතිකාති පියසභාවා. ආරම්මණං කත්වාති අත්තානමාරම්මණං කත්වා.
කම්මභූතෙ ආරම්මණෙ සති රාගො උප්පජ්ජතීති තං කාරණභාවෙන
නිදස්සෙන්නො “රාගුප්පත්තිකාරණභූතා”ති ආහ.

ගෙට්ඨනාති ලොභෙන. අභිභූතා හුත්වා පඤ්ච කාමගුණ
පරිභුඤ්ජන්තීති යොජනා. මුවිජාකාරන්ති මොහනාකාරං. අධිමසන්තාති
අධිගය්හ අජ්ඣාසාය අවසන්තා. තෙන වුත්තං “ඔගාළ්භා”ති. සානන්ති
අවසානං. පරිනිට්ඨානප්පත්තාති ගිලිත්වා පරිනිට්ඨාපනවසෙන පරිනිට්ඨානං
උය්‍යාතා. ආදීනවන්ති කාමපරිභොගෙ සම්පති, ආයතිඤ්ච දොසං
අපස්සන්තා. ඝාසවිජාදනාදිසම්භොගනිමිත්තසංකිලෙසතො නිස්සරන්ති
අපගච්ජන්ති එතෙනාති නිස්සරණං, යොනිසො පච්චවෙක්ඛිත්වා තෙසං
පරිභොගපඤ්ඤා. තදභාවතො අනිස්සරණපඤ්ඤාති අත්ථං දස්සෙන්නො
“ඉදමෙත්ථා”තිආදිමාහ. පච්චවෙක්ඛණපරිභොගවිරහිතාති
යථාවුත්තපච්චවෙක්ඛණඤාණෙන පරිභොගතො විරහිතා.

548-9. ආවරන්තීති කුසලධම්මුප්පත්තිං. ආදිතො වාරෙන්ති.
නිවාරෙන්තීති නිරවසෙසතො වාරයන්ති. ඔනන්ධන්තීති ඔගාහන්තා විය
ජාදෙන්ති. පරියොනන්ධන්තීති සබ්බසො ජාදෙන්ති. ආවරණාදීනං
වසෙනාති යථාවුත්තානං ආවරණාදිඅත්ථානං වසෙන. තෙ හි
ආසෙවනබලවතාය පුරිමපුරිමෙහි පච්ඡිමපච්ඡිමා දළ්භතරතමාදිභාවජ්ජත්තා.

සංසන්දනකථාවණ්ණනා

550. ඉත්ථිපරිග්ගහෙ සති පුරිසස්ස පඤ්චකාමගුණපරිග්ගහො පරිපුණ්ණො එව හොතීති චුත්තං “ඉත්ථිපරිග්ගහෙන සපරිග්ගහො”ති. “ඉත්ථිපරිග්ගහෙන අපරිග්ගහො”ති ච ඉදං තෙවිජ්ජබ්‍රාහ්මණෙසු දිස්සමානපරිග්ගහානං දුට්ඨුල්ලතමපරිග්ගහාභාවදස්සනං. එවං භූතානං තෙවිජ්ජානං බ්‍රාහ්මණානං කා බ්‍රහ්මුතා සංසන්දනා, බ්‍රහ්මා පන සබ්බෙන සබ්බං අපරිග්ගහොති. වෙරචිත්තෙන අවෙරො, කුතො එතස්ස වෙරපයොගොති අධිජ්ජායො. විත්තගෙලඤ්ඤසඬබ්බාතෙනාති විත්තුජ්ජාදගෙලඤ්ඤසඤ්ඤිතෙන, ඉමිනා තස්ස රූපකායගෙලඤ්ඤභාවො චුත්තො හොති. ඛ්‍යාපජ්ඣකානාති දුක්ඛෙන. උද්ධවචකුක්කුච්චාදීනීති එත්ථ ආදිසද්දෙන තදෙකට්ඨා සංකිලෙසධම්මා සඬගය්හන්ති. අනොයෙවෙත්ථ “උද්ධවචකුක්කුච්චාභාවතො”ති තදුභයාභාවමත්තහෙතුවචනං සමත්ථිතං හොති. අජ්ජපිපත්තිහෙතුවූතාය විචිකිච්ඡාය සති න කදාපි විත්තං පුරිසස්ස වසෙ වත්තති, පභිනාය පන තාය සියා විත්තස්ස පුරිසවසෙ වත්තනන්ති ආභ “විචිකිච්ඡායා”තිආදි. විත්තගතිකාති විත්තවසිකා. තෙන චුත්තං “විත්තස්ස වසෙ වත්තන්ති”ති. න තාදිසොති බ්‍රාහ්මණා විය න විත්තවසිකො හොති, අථ ඛො වසිභූතඤ්ඤානාභිඤ්ඤතාය විත්තං අත්තනො වසෙ වත්තෙතීති වසවත්තී.

552. බ්‍රහ්මලොකමග්ගෙති බ්‍රහ්මලොකගාමිමග්ගෙ පටිපජ්ජිතබ්බෙ, පඤ්ඤාපෙතබ්බෙ වා, තං පඤ්ඤාපෙත්තාති අධිජ්ජායො. උපගන්ත්වාති මිච්ඡාපටිපත්තියා උපසඬකමිත්වා, පටිජානිත්වා වා. සමතලන්ති සඤ්ඤායාති මත්ථකෙ එකඬගුලං වා උපඬසඬගුලං වා සුක්ඛතාය සමතලන්ති සඤ්ඤාය. පඬකං ඔතිණ්ණා වියාති අනෙකපොරිසං මහාපඬකං ඔතිණ්ණා විය. අනුජ්ජවිසන්තීති අපායමග්ගං බ්‍රහ්මලොකමග්ගසඤ්ඤාය ඔගාහන්ති. තතො එව සංසීදිත්වා විසාදං පාපුණන්ති. එවන්ති “සමතල”න්තිආදිනා චුත්තනායෙන. සංසීදිත්වාති නිමුජ්ජිත්වා. මරිටිකායාති මිගතණ්හිකාය කත්තුභූතාය. වඤ්චෙත්වාති නදිසදිසං පකාසනෙන වඤ්චෙත්වා. වායමානාති වායමමානා, අයමෙව වා පායො. සුක්ඛතරණං මඤ්ඤ තරන්තීති සුක්ඛනදීතරණං තරන්ති මඤ්ඤ. අභින්නෙපි හෙදවචනමෙතං. තස්මාති යස්මා තෙවිජ්ජා අමග්ගමෙව “මග්ගො”ති උපගන්ත්වා සංසීදන්ති, තස්මා. යථා තෙති තෙ “සමතල”න්ති සඤ්ඤාය පඬකං ඔතිණ්ණා සත්තා භත්ථපාදාදීනං සංභඤ්ජනං පරිභඤ්ජනං පාපුණන්ති යථා. ඉධෙව වාති ඉමස්මිඤ්ච අත්තභාවෙ. සුඛං වා සාතං වා න ලහන්තීති ඤානසුඛං වා විපස්සනාසාතං වා න ලහන්ති, කුතො මග්ගසුඛං වා නිබ්බානසාතං වාති අධිජ්ජායො. මග්ගදීපකන්ති “මග්ගදීපක” මිච්චෙව තෙහි අභිමතං. තෙවිජ්ජකන්ති තෙවිජ්ජත්ථඤාපකං. පාවචනන්ති පකට්ඨවචනසම්මතං පාඨං. තෙවිජ්ජානං බ්‍රාහ්මණානන්ති සම්බන්ධෙ සාමිවචනං. ඉරිණන්ති අරඤ්ඤානියා ඉදං අධිවචනන්ති ආභ “අගාමකං මහාරඤ්ඤ”න්ති. අනුපහොගරුක්ඛෙහීති මිගරුආදීනම්පි

අනුපභොගාරහෙති කිං පක්කාදිවසරුක්ඛෙහි. යත්ථාති යස්මිං වතො. පරිවත්තිතුම්පි න සක්කා භොන්ති මහාකණ්ටකගච්ඡගහනතාය. ඤාතීනං බ්‍යසනං විනාසො ඤාතිබ්‍යසනං. එවං භොගසීලබ්‍යසනෙසුපි. රොගො එව බ්‍යසති විබාධතීති රොගබ්‍යසනං. එවං දිට්ඨිබ්‍යසනෙපි.

554. නනු ජාතසද්දෙනෙව අයමත්ථො සිද්ධොති වොදනමපනෙති “යො භී”තිආදිනා. ජාතො භුත්වා සංවඨසීතො ජාතසංවඨසොති ආචරියෙන (දී. නි. ටී. 1.554) චුත්තං, ජාතො ව සො සංවඨසො වාති ජාතසංවඨසොති පන යුජ්ජති විසෙසනපරනිපාතත්තා. න සබ්බසො පච්චක්ඛා භොන්ති පරිවයාභාවතො. විරනික්ඛන්තොති නික්ඛන්තො භුත්වා විරකාලො. විරං නික්ඛන්තස්ස අස්සාති හි විරනික්ඛන්තො. “ජාතසංවඨසො”ති පදද්වයෙන අත්ථස්ස පරිපුණ්ණාභාවතො “තමෙන”න්ති කම්මපදං “තාවදෙව අවසට්”න්ති පුන විසෙසෙතීති චුත්තං භොති. දන්ධායිතත්තන්ති විස්සජ්ජනෙ මන්දන්තං සණ්කචුත්ති, තං පන සංසයවසෙන විරායනං නාම භොතීති ආභ “කඨිබාවසෙන විරායිතත්ත”න්ති. විත්ථායිතත්තන්ති සාරජ්ජිතත්තං. අට්ඨකථායං පන විත්ථායිතත්තං නාම ථම්මිතත්තන්ති අධිජ්ජායෙන “ථද්ධිභාවග්ගහණ”න්ති චුත්තං. අජ්ජපිහතභාවං දස්සෙති තස්සෙව අනාවරණඤාණභාවතො. නන්වෙනම්පි අන්තරායපටිහතං සියාති ආසඬ්ඨකං පරිහරති “තස්ස භී”තිආදිනා. මාරාවට්ටනාදිවසෙනාති එත්ථ චක්ඛුමොහමුච්ඡාකාලාදි සඬ්ගස්හති. න සක්කා තස්ස කෙනවි අන්තරායො කාතුං චතුසු අනන්තරායිකධම්මෙසු පරියාපන්නභාවතො.

555. උඉච්චුපසග්ගයොගෙ ලුම්පසද්දො, ලුපිසද්දො වා උද්ධරණත්ථො භොතීති චුත්තං “උද්ධරතු”ති. උපසග්ගවිසෙසෙන හි ධාතුසද්දා අත්ථවිසෙසචුත්තිතො භොන්ති යථා “ආදාන”න්ති. පජාසද්දො පකරණාධිගතත්තා දාරකවිසයොති ආභ “බ්‍රාහ්මණදාරක”න්ති.

බ්‍රහ්මලොකමග්ගදෙසනාවණ්ණනා

556-7. “අපුබ්බන්ති ඉමිනා සංවණ්ණෙතබ්බතාකාරණං දීපෙති. යස්ස අතිසයෙන බලං අත්ථී, සො බලවාති චුත්තං “බලසම්පන්නො”ති. සඬ්ඛං ධම්මෙතීති සඬ්ඛධම්මකො, සඬ්ඛං ධම්මිත්වා තතො සද්දපවත්තකො. “බලවා”තිආදිවිසෙසනං කිමත්ථියන්ති ආභ “දුබ්බලො භී”තිආදි. බලවතො පන සඬ්ඛසද්දොති සම්බන්ධො. අජ්ජනාව වට්ටති පටිපක්ඛතො සම්මදෙව වෙනසො විමුත්තිභාවතො, තස්මා එවං චුත්තන්ති අධිජ්ජායො.

පමාණකතං කම්මං නාම කාමාවචරං චූච්චති පමාණකරානං සංකිලෙසධම්මානං අවික්ඛම්භනතො. තථා හි තං බ්‍රහ්මවිහාරපුබ්බභාගභූතං පමාණං අතික්කම්ත්වා ඔදිස්සකානොදිස්සකදිසාථරණවසෙන වඨ්ථෙතුං න සක්කා. චුත්තවිපරියායතො පන රූපාරූපාවචරං අජ්ජපමාණකතං කම්මං නාම. තෙනාභ “තඤ්භී”තිආදි. තත්ථ අරූපාවචරෙ

ඔදිස්සකානොදිස්සකවසෙන ඵරණං න ලබ්භති, තථා දිසාඵරණඤ්ච. කෙවි පන “තං ආගමනවසෙන ලබ්භති”ති වදන්ති, තදයුත්තං. න හි බ්‍රහ්මවිහාරනිස්සන්දො ආරුප්පං, අථ ඛො කසිණනිස්සන්දො, තස්මා යං සුභාවිතං වසීභාවං පාපිතං ආරුප්පං, තං අප්පමාණකතන්ති දට්ඨබ්බං. “යං වා සාතිස්සං බ්‍රහ්මවිහාරභාවනාය අභිසංඛිතෙන සන්තානෙන නිබ්බන්තිතං, යඤ්ච බ්‍රහ්මවිහාරසමාපත්තිතො වුට්ඨාය සමාපන්නං අරුපාවචරජ්ඣානං, තං ඉමිනා පරියායෙන ඵරණපමාණවසෙන අප්පමාණකත”න්ති අපරෙ. විමංසිත්වා ගහෙතබ්බං.

රුපාවචරාරුපාවචරකම්මෙති රුපාවචරකම්මෙ ව අරුපාවචරකම්මෙ ව සති. න ඔභීයති න තිට්ඨතීති කතුපචිතම්පි කාමාවචරකම්මං යථාධිගතෙ මහග්ගතජ්ඣානෙ අපරිභිනෙ තං අභිභවිත්වා පටිබාහිත්වා සයං ඔභීයකං හුත්වා පටිසන්ධිං දාතුං සමත්ථභාවෙ න තිට්ඨති. “න අවසිස්සති”ති එතස්ස හි අත්ථවචනං “න ඔභීයති”ති, තදෙන “න අවතිට්ඨති”ති එතස්ස විසෙසවචනං, පරියායවචනං වා. තෙනාහ “කිං වුත්තං භොති”තිආදි. ලග්ගිතුන්ති ආවරිතුං නිසෙධෙතුං. යාතුන්ති පටිබලං හුත්වා පතිට්ඨාතුං. ඵරිත්වාති පටිඵරිත්වා. පරියාදිසිත්වාති තස්ස සාමත්ථියං බෙපෙත්වා. ඔකාසං ගහෙත්වාති විපාකදානොකාසං ගහෙත්වා, ඉමිනා “ලග්ගිතුං වා යාතුං වා”ති වචනමෙව විත්ථාරෙතීති දට්ඨබ්බං. “අථ ඛො”තිආදි අත්ථාපත්තිදස්සනං. කම්මස්ස පරියාදියනං නාම තස්ස විපාකුප්පාදනං නිසෙධෙත්වා අත්තනො විපාකුප්පාදනමෙවාති ආහ “තස්සා”තිආදි. තස්සාති කාමාවචරකම්මස්ස විපාකං පටිබාහිත්වා. සයමෙවාති රුපාරුපාවචරකම්මමෙව. බ්‍රහ්මසභ්‍යානං උපනෙති අසති තාදිසානං චෙතොපණ්ඩිවිසෙසෙති අධිප්පායො. තිස්සබ්‍රහ්මාදීනං විය හි මහාපුඤ්ඤානං චෙතොපණ්ඩිවිසෙසෙන මහග්ගතකම්මං පරිත්තකම්මස්ස විපාකං න පටිබාහිති දට්ඨබ්බං.

අථ මහග්ගතස්ස ගරුකකම්මස්ස විපාකං පටිබාහිත්වා පරිත්තං ලභුකකම්මං කථමත්තනො විපාකස්ස ඔකාසං කරොතීති? තීසුපි කිර විනයගණ්ඨීපදෙසු එවං වුත්තං “නිකන්තිබලෙනෙව ඤානං පරිභායති, තනො පරිභිනඤානත්තා පරිත්තකම්මං ලද්ධොකාස”න්ති. කෙවි පන වදන්ති “අනීවරණාවත්ථාය නිකන්තිසා ඤානස්ස පරිභානි විමංසිත්වා ගහෙතබ්බා”ති. ඉදමෙත්ථ යුත්තතරකාරණං – අසතිපි මහග්ගතකම්මුනො විපාකපටිබාහනසමත්ථෙ පරිත්තකම්මෙ “ඉජ්ඣති හික්ඛවෙ සීලවතො චෙතොපණ්ඩි විසුද්ධත්තා සීලස්සා”ති (දී. නි. 1.504; සං. නි. 4.352; අ. නි. 8.35) වචනතො කාමභවෙ චෙතොපණ්ඩි මහග්ගතකම්මස්ස විපාකං පටිබාහිත්වා පරිත්තකම්මුනො විපාකොකාසං කරොතීති. එවං මෙත්තාදිවිහාරීති වුත්තනයෙන අප්පනාපත්තානං මෙත්තාදීනං බ්‍රහ්මවිහාරානං වසෙන විහාරී.

559. පයමමුපනිධාය දුතියං, කිමෙනං, යමුපනිධියතීති වුත්තං “පයමමෙවා”තිආදි. මජ්ඣිමපණ්ණාසකෙ සඬ්භිතන්ති අජ්ඣාහරිත්වා

සම්බන්ධො. පුනස්පුනං සරණගමනං දළ්භතරං, මහජ්ඵලතරඤ්ච, තස්මා දුතියමිති සරණගමනං කතන්ති වෙදිතබ්බං. කතිපාහව්වයෙනාති ද්විතීභව්වයෙන. පබ්බජිත්වාති සාමණෙරපබ්බජ්ජං ගහෙත්වා. අග්ගඤ්ඤසුත්තමිති (දී. නි. 3.112) අමුංයෙව වාසෙට්ඨමාරබ්භ කට්ඨෙසි, නාඤ්ඤන්ති ඤාපෙතුං “අග්ගඤ්ඤසුත්තෙ”තිආදි චුත්තං. තත්ථ ආගතනයෙන උපසම්පදඤ්චෙව අරහත්තඤ්ච අලත්ථුං පටිලභිංසුති අත්ථො. යමෙත්ථ අත්ථතො න විහත්තං, තදෙනං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

ඉති සුමඬ්ඨගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය
පරමසුබ්බමගම්භීරදුරනුබොධත්ථපරිදීපනාය
සුවිමලවිපුලපඤ්ඤාචෙය්‍යත්තියජනනාය
අජ්ජවමද්දවසාරව්වසද්ධාසතිධිතිබුද්ධිබන්තිවිරියාදිධම්මසමඬ්ඨිනා
සාට්ඨකථෙ පිටකත්තයෙ අසඬ්ඨගාසංභීරවිසාරදඤ්ඤාණචාරිනා
අනෙකජ්ජහෙදසකසමයසමයන්තරගහනජ්ඣෙකාගාහිනා මහාගණිනා
මහාවෙය්‍යාකරණෙන ඤාණාහිවංසධම්මසෙනාපතිනාමට්ථෙරෙන
මහාධම්මරාජාධිරාජගරුනා කතාය සාධුවිලාසිනියා නාම ලීනත්ථපකාසනියා
තෙවිජ්ජසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථපකාසනා.

තෙවිජ්ජසුත්තසංවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තත්‍රිදං සාධුවිලාසිනියා සාධුවිලාසිනිත්තස්මිං හොති –

බ්‍යඤ්ජනඤ්චෙව අත්ථො ච, විනිච්ඡයො ච සබ්බථා;
සාධකෙන විනා චුත්තො, නත්ථි චෙත්ථ යතො තතො.

සම්පස්සනං සුධිමතං, සාධුනං චිත්තතොසනං;
කරොති විවිධං සායං, තෙන සාධුවිලාසිනීති.

නිගමනකථා

එත්තාවතා ච –

සද්ධම්මෙ පාටචත්ථාය, සාසනස්ස ච චුද්ධියා;
වණ්ණනා යා සමාරද්ධා, සීලක්ඛන්ධකථාය සා.

සාධුවිලාසිනී නාම, සබ්බසො පරිනිට්ඨිතා;
පණ්ණාසාය සාධිකාය, භාණචාරජ්ජමාණතො.

අනෙකසෙතිහින්දො යො, අනන්තබලවාහතො;
සිරිපවරාදිනාමො, රාජා නානාරට්ඨිස්සරො.

ජම්බුදීපතලෙ රම්මෙ, මරම්මවිසයෙ අකා;
තම්බදීපරට්ඨෙ පුරං, අමරපුරනාමකං.

මණ්ඩලාවලසාමන්තං, එරාවතීනදිස්සිතං;
නානාජනානමාවාසං, හෙමපාසාදලඬිකතං.

තත්තාභිසෙකපත්තො සො, රජ්ජං කාරෙසි ධම්මතො;
රාජාගාරමහාචූපං, අකාසි සම්පසාදනං.

උද්ධම්මං උබ්බිනයඤ්ච, පභාය ජිනසාසනං;
විසොධෙසි යථාභූතං, සතතං දළ්භමානසො.

තෙනෙව කාරිතෙ රම්මෙ, ඡායුදකසමජ්ජිතෙ;
ද්විපාකාරපරික්ඛිත්තෙ, භාවනාභිරතාරහෙ.

මහාමුනිසමඤ්ඤා යා, සම්බුද්ධසම්මුඛා කතා;
පටිමා තංපාසාදමහා, උජුආසන්නදක්ඛිණෙ.

අසොකාරාමආරාමෙ, පඤ්චභූමිමහාලයෙ;
රතනභූමිකිත්ති ව්හයෙ, ධම්මපාසාදලඬිකතෙ.

තථා දක්ඛිණදෙවියා, නගරසමීපෙ කතෙ;
පුබ්බත්තරෙ ජයභූමි-කිත්තාභිධානකෙපි ව.

තථෙවුත්තරදෙවියා, නගරබිහන්තරෙ කතෙ;
සොණ්ණගුහචූපන්තිකෙ, පරිමාණකනාමකෙ.

තථා ව උපරාජෙන, කතෙ නගරපවිජ්ජමෙ;
මහාගුහචූපන්තිකෙ, මඬිගලාවාසනාමකෙ.

ඉති සොණ්ණවිහාරෙසු, වසංනෙකෙසු වාරතො;
සක්කතො සබ්බරාජුතං, තික්ඛත්තුං ලද්ධලඤ්ජනො.

ඤාණාභිවංසධම්මසෙනාපතීති සුවිධ්‍යාතො;
ද්වෙවිහඬිගාදිධාරණා, උපජ්ඣාවරියතං පත්තො.

ලඬිකාදීපාගතානම්පි, පරදීපනිවාසිනං;
භික්ඛූනං වාචකො ධම්මං, පටිපත්තිං නියොජකො.

යං නිස්සාය විසොධෙසි, සාසනං එස භූපති;
අත්ථබ්‍යඤ්ජනසම්පන්නං, සො'කාසි වණ්ණනං ඉමං.

සම්බුද්ධපරිනිබ්බානා, පඤ්චතාලීසකෙ'ද්ධකෙ;
තිසතෙ ද්විසහස්සෙ ව, සම්පත්තෙ සා සුනිට්ඨිතා.

පෙට්කාලඬිකාරව්හයං, නෙත්තිසංවණ්ණනං සුභං;

ඉමඤ්ච සඬ්ඛරොන්තෙන, යං පුඤ්ඤං පසුතං මයා.

අඤ්ඤම්පි තෙන පුඤ්ඤෙන, පත්වාන බොධිමුත්තමං;
තාරයිත්වා බහු සත්තෙ, මොචෙය්‍යං භවබන්ධනා.

සදා රක්ඛන්තු රාජානො, ධම්මෙනෙව පජං ඉමං;
නිරතා පුඤ්ඤකම්මෙසු, ජොතෙන්තු ජීනසාසනං.

ඉමෙ ච පාණිනො සබ්බෙ, සබ්බදා නිරුපද්දවා;
නිච්චං කල්‍යාණසඬ්ඛජ්ජා, පජ්ජොන්තු අමතං පදන්ති.

ඉති දීඝනිකායට්ඨකථාය සීලක්ඛන්ධවග්ගසංවණ්ණනාය

සාධුච්චාසිනී නාම අභිනවට්ඨකා සමත්තා.

සීලක්ඛන්ධවග්ගඅභිනවට්ඨකා නිට්ඨිතා.

සබ්බදාතං ධම්ම දාතං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්ම රසං ජිනාති;
සබ්බරතීං ධම්ම රතීං ජිනාති
තණ්හාක්ඛයො සබ්බදුක්ඛං ජිනාති

(ධම්මපදය තණ්හා වග්ගො)

ධම්මාරාමො ධම්මරතො - ධම්මං ධුත්ථිච්ඡන්දයං;
ධම්මං ධුත්ථස්සරං නික්ඛු - සද්ධම්මා හ පරිනායති.

(ධම්මපදය නික්ඛු වග්ගො)

ධම්මො පතොසො සුගතාප්පසන්ථො,
තරණීච සංසාර මහණ්ණවස්ස;
බ්‍රහ්මාසුරාදීනි අමස්සනීයෙතා,
රසො රසානං පරමො තිලොක්ක.

මහාගඳො මච්චුපරා පහානො,
සබ්බිනිනාසාය විසෙසමන්තො;
සබ්බන්ති දානෙත ච කප්පරුක්ඛො,
චිත්තාමනී අද්දසටොච ධම්මො.

ධම්මං විනා තන්ති ජිනාච මානා,
තමෙව තාණං සරණං පනිට්ඨා;
තස්මා හි තො කිච්චමඤ්ඤප්පනාය,
සුඤ්ඤාච ධාරෙච වරාච ධම්මෙ.

(භස්වාහිනී)

චිරං නිට්ඨතු ලොකස්මිං - සම්මා සම්බුද්ධ සාසානං!

ධර්ම උත්තම පිණිසයි.....